

ئېبن قهيمى جهوزيه

توويشوو

ئارامگران و سوپاسگوزاران

(عدة الصابرين وذخيرة الشاكرين)

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

نووسيني

پيشهوا شهمسهدين موحهممهدى كورى ئهبي بهكر

(ئېبن قهيمى جهوزيه)

(-751 691) كى

تهخيرجكردنى فهرموودهكان و تهعليقى:

يوسف على بديوى

وهركيرانى: عبدالله گهرميانى

چاپى يهكهم

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆتۈپ يېڭە

(مەشەقەتلىك ئوقۇش)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەردانى يېڭە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەردانى يېڭە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

توویشووی

نارامگران و سوپاسگوزاران

(عدة الصابرين وذخيرة الشاکرين)

نووسینی

پیشه‌وا شه‌مه‌دین موحه‌مه‌دی کوری نه‌بی به‌کر

(نوبین قه‌ییمی جه‌وزییه)

(۶۹۱ - ۷۵۱) ک

ته‌خریجکردنی فه‌رمووده‌کان و ته‌علیقی : یوسف علی بدیوی

وه‌رگی‌رانی : عبدالله گه‌رمیانی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نو ویشووی
ئارا مگدان و
سو پاسگوزاران

ناوی نووسەر

شه مسه دین موحه محمد له بی به کر

ناوی وەرگیر:

عبدالله گهرمیانی

نۆبهی چاپ:

به کم ۲۰۱۹ زاینی

بلا و کردنه وی:

کتیبخانه ی نیشک

شوینی چاپ دیزاین:

جایخانه ی بی نوی

تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

نرخ: ۱۲۰۰۰

له به رنوبه رایه تی کتیبخانه گشتی یه کان / هه ریمی کوردستان ژماره ی

سپاردنی (۱۹۵۴) سالی ۲۰۱۸ ی پیدراوه

پیشه کی وەرگیر

به ناوی خوی گه وره ی میهره بان

هه موو سوپاس و ستایشیک بۆ خوی گه وره، له سه ره هه ر نیعمه تیک که پئی به خشیوین، له وانه ی ههستی پئی ده کهین و له وانه شی ههستی پئی نا کهین و له زانستی پیرۆزی خۆیدا به، ئیمه ی مرۆف زۆریک قه رزدار ی خوی گه وره یین، که چی به ده گمه ن هه ست به و قه رزدار یی به ده کهین و به دنمه کی بووه ته سرووشتی دیاری ئیمه ی مرۆفی ئه م سه رده مه، له و هه موو شته ی خوی گه وره پئی داوین هه ر گله یی ده کهین و له نا په زایی ناوه ستین، به بیینی هه ژاریک، کزۆلی لێقه و ماو و ده ربه ده ریک رانه چه له کیین و کپتۆشیکی سوپاسگوزاری بۆ خوا نابهین، وا هه ست ده کهین خوا قه رزدار ی ئیمه یه په نا به خوا!

ئیمه ی مرۆف به جۆریک سه رمان له خۆمان شیواندوووه به جۆریک سه رگه ردان بووین تامی ژیا نی دونه و قیامه تمان له ده ست داوه، هه ژاره کانمان بئی قه ناعه تن وه ک ئه وه ی ته مه نی مرۆف هه ر ئه م دونه یه بئی و شوینیکی تر نه بئی بۆ پاداشته دانه وه، ده وله مه نده کانیشمان به جۆریک ده ژین و که یف ده کهن وه ک ئه وه ی ده وله مه ندو ده سه لاتدار یکیان نه بیینی بئی ده سه لات و سه روته ی بئی مه زنده ی به جیه یشتی و بوویته میوانی گۆر و نه بوویته خۆل!

ناخۆ ئیمه تاوه کو که ی بیر نا کهینه وه ژیر نابین؟! ئه م کتیبه ی زانای پایه به رز (ئین قه ییمی جه وزیه) ش هه ر ئه وه مان پئی ده لێ، گه ر هه ژارین با چیژ له خۆپاگری بیین و قه ناعه تمان بۆ دروست بئی، چونکه قانیه بوون مایه ی رزگار بوونه له زۆریک کیشه و سه ر ئیشه ی ژیا ن، گه ر ده وله مه ندیشین با مافی خوی لێ ده ربکهین، له سه ر چاوه ی حه لال و پاکیشه وه سه روته مان په یدا بکهین،

چونکه دنیا بۆ هیچ هه‌زار و ده‌وه‌مه‌ند و ده‌سه‌لاتدارو هیچ پادشایه‌ك به‌رده‌وام نه‌بووه، سه‌رفرازی بۆ ئه‌وه‌یان بووه باوه‌پدارانه ژیاوه و شوینی خۆی و مافی خوای زانیووه.

ناونیشانه عه‌ره‌بییه‌که‌ی (عدة الصابرين ونخيرة الشاکرين) ه، له‌کوردییه‌که‌دا له‌سه‌ر پێشنیاری به‌پێژ خاوه‌ن ناوه‌ندی بلاوکار بۆ ئه‌وه‌ی ناونیشانه‌که‌ی له‌زمانی وه‌رگێرپدارو‌دا جوان ده‌رکه‌وی کردوومه‌نه‌ته (تویشووی ئارامگری و سوپاسگوزاری).

ئه‌م کتێبه‌ ته‌خریجی فه‌رمووده‌کان و شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی وشه‌ی نامۆی بۆ کراوه له‌لایه‌ن به‌پێژ (يوسف علي بدیوي)، له‌کاتی وه‌رگێرانی‌شدا گه‌ر هه‌ندی ناپوونیم هاتبێته پێ له‌هه‌ندی وشه‌دا، ئه‌وه گه‌راومه‌ته‌وه بۆ هه‌مان کتێب که له‌لایه‌ن (إسماعيل بن غازي مرحبا) هوه لی‌کۆڵینه‌وه کراوه و شیخ (بکر بن عبدالله أبو زيد) سه‌رپه‌رشتیی کردووه و له‌په‌راویزی ئه‌و کتێبه‌دا روونکردنه‌وه‌ی باش هاتووه.

گرنگی ئه‌م کتێبه‌ ته‌خریج کراوه له‌وه‌دایه‌ حوکمی فه‌رمووده‌کانی روونکردووه‌ته‌وه، گه‌ر فه‌رمووده‌یه‌کی لاوازت بێته‌پێ ئه‌وه سه‌حیح‌یکیش هه‌یه دلئارامت بکاته‌وه.

له‌هه‌ندی شویندا وشه‌ی (مترک) ت دێته‌پێ، واتا (وازی‌یه‌تی‌راو- په‌راوی‌زخراو- بێ که‌ک)، (منکر) که‌سی گێژه‌ره‌وه لاوازه، (باطل) واتا: به‌درۆوه هه‌لبه‌ستراوه، (واه)، واتا: گێژه‌ره‌وه لاوازه، یان ئه‌زه‌رده‌کردنی وێران بووه.

مه‌رفوع، فه‌رمووده‌یه‌که رشته‌ی گێرپانه‌وه‌ی به‌رزکرا‌بێته‌وه بۆلای په‌یامبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، مورسه‌لیش به‌و فه‌رموودانه ده‌وتریت که له‌پشته‌ی

گڙپانه وه دا هيچ هاوه لڙيک ناوی نه هاتووه. (معضل): دوو کهسی یهک به دواي
یهکی تڼدا پچراوه.

له هه ندی شویندا هاتووه که له پرشته ی گڙپانه وه دا پچران هه یه، وانا: ناوی
هاوه لڙيک یان یه کښک له چینه کان نه ماوه.

بږیه داواکارم له خواي گه وړه، به م وه رگږپانه پاداشتی قیامه تم بداته وه و
نییه تمان ساغ و دوور له هر شتیک بی بیټه هو ی زیانی دونیاو قیامه تمان، نیوه ی
خوینهری به پریش له دوعای خیرتان بی به شمان نه که ن و له هر که م و
کووپییه که هه بی ناگادارمان بکه نه وه خوشحال ټه بین.

وصلی الله علی محمد وعلی آله وصحبه وسلم

عبدالله فازل حسنه (عبدالله گه رمیانی)

رزگاری (صمود) ۲۰/۶ / ۲۰۱۷

Abdullagermiyani@yahoo.com

پیشه کی لیکۆله ر

به ناوی خوای گهره دی میهره بان

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ وَنُسْتَغِينَهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهِ أَنْفُسَنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مِنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مَضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (آل عمران: ١٠٢).

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (النساء: ١).

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا * يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (الأحزاب: ٧٠-٧١).

أما بعد:

ئه م کتیبه کۆکه ره وه یه (عدة الصابرين وذخيرة الشاکرين)، نووسینی شیخی ئیسلام و موسلمانانه، پیشه و او مواهیدو ئه و زانیه ی که ده گمه نه نمونه و هاوشیوه ی ببینین، بی وینه یه، نیشانه یه که به په نجه ی ده ست ئاماژه ی بۆ ده کریت. شه رعناس و موفتی و فه رموده ناس و موجه مید، ئه بو عبدالله، شه مسه دینی کوپی موحه ممه دی کوپی ئه بی به کری ئه لزوپعی، پاشان ئه لدیمه شقی، ناسراو به ئیین قه ییم ئه لجه وزیه، به په حمه ت بی له حه وتی مانگی سه فه ری خیر له سالی (٦٩١ کۆچی) له دایک بووه، لای زۆدیک زانا زانستی وه رگرتووه، له وانه:

۱- سه‌په‌رشتیارو راگری نه‌لجه‌وزییه (قیم الجوزية) ی باوکی به‌په‌حمه‌ت

بی.

۲- شیخی ئیسلام ئیبن ته‌یمییه به‌په‌حمه‌ت بی.

له‌خویندکاره‌کانیشی نه‌مانه بوون:

۱- ئیبن ره‌جه‌بی حه‌نبه‌لی به‌په‌حمه‌ت بی.

۲- ئیبن که‌ثیر به‌په‌حمه‌ت بی.

۳- نه‌لحافیظی ذه‌ه‌بی به‌په‌حمه‌ت بی.

۴- ئیبن عه‌بدوله‌ادی به‌په‌حمه‌ت بی.

زۆرێك زانا ستایش و پیاوه‌لدانیان کردووه:

ئیبن که‌ثیر به‌په‌حمه‌ت بی ئه‌لی: ((گوئیستی فه‌رمووده بووه و به‌زانسته‌وه

سه‌رقال بووه، له‌زۆرێك زانستدا لیّهاتووه بووه، به‌تاییه‌ت له‌زانستی ته‌فسیرو

فه‌رمووده‌دا)).

ئیبن ره‌جه‌ب به‌په‌حمه‌ت بی ئه‌لی: ((له‌مه‌زه‌بدا شه‌رعی وه‌رگرتووه و

پێگه‌یشتووه و فه‌توای داوه، له‌زانسته‌کانی ئیسلامدا شاره‌زابووه، شاره‌زای

ته‌فسیر بووه و له‌وه‌دا که‌س شانی له‌شانی نه‌داوه، هه‌روه‌ها له‌بنه‌ماکانی

ئایینیشدا، به‌په‌حمه‌ت بی خواپه‌رست و خاوه‌ن شه‌ونویژ بووه و له‌نویژدا زۆر

ماوه‌ته‌وه)).

له‌دانراوه‌کانی:

۱- (اجتماع الجيوش الإسلامية على غزو المعطلة والجهمية).

۲- أحكام أهل الذمة.

۳- إعلام الموقعين عن رب العالمين.

- ۴- إغاثة اللهفان من مصائد الشيطان.
- ۵- بدائع الفوائد.
- ۶- تحفة المودود في أحكام المولود.
- ۷- الجواب الكافي (لیکۆلینه وهیم کردووه و له لایه ن خانە ی "ابن کثیر" وه چاپکراوه به ناو نیشان ی: الداء والدواء).
- ۸- الروح (لیکۆلینه وهیم کردووه و له لایه ن خانە ی "ابن کثیر" وه چاپکراوه).
- ۹- روضة المحبين. (لیکۆلینه وهیم کردووه و له لایه ن خانە ی "ابن کثیر" وه چاپکراوه).
- ۱۰- الفوائد (لیکۆلینه وهیم کردووه و له لایه ن خانە ی "ابن کثیر" وه چاپکراوه).
- ۱۱- مفتاح دار السعادة.
- ۱۲- الصواعق المرسله على الجهمية والمعتلة.
- ۱۳- طريق الهجرتين و باب السعادتین. (لیکۆلینه وهیم کردووه و له لایه ن خانە ی "ابن کثیر" وه چاپکراوه).
- ۱۴- محبة الله عز وجل. (له کتیبه کانی ئیبن ئەلقه ییم کۆم کردووه ته وه و له لایه ن خانە ی ئەلیه مامه وه له دیمه شق چاپکراوه).
- ۱۵- مدارج السالکین بین منازل إياک نعبد وإياک نستعین.

- ئەوێ لە لیکۆلێنەوێ ئەم کتێبەدا من کردیتم:
- ۱- ریکخستن و تۆکمەکردنی دەقی کتێبەکەو چاککردنی ئەوێ لە چاپەکاندا
شیۆیندراوێ لێی لادراوێ.
- ۲- شیکردنەوێ وشە نامۆکان.
- ۳- تەخریجکردنی فەرموودەو وتەکان و روونکردنەوێ پلەکانیان
بەگەرانیو بۆ قسەی زانیان لەو بارەییو، نمونەی ئەلحافیظ ئێین حەجەرۆ
هەندی پەسپۆپی ئەم سەردەمەیی خۆمان.
- ۴- باسکردنی ژياننامه‌ی هەندی زانا کە لیژەدا ناویان هاتووێ.
- ئومێدمە خواي گەرە بەم کتێبە دەوڵەمەندنمان بکات بە زانیاری، و صلی الله
علی نبینا محمد و علی آله و صحبه وسلم.

یوسف

بەناوی خواي گەرەیی میهرەبان
تەنیا پشت بەو دەبەستین

پیشه‌کی دانه‌ر

ته نیا سوپاس و ستایش بۆ خوای خاوه‌ن سیفه‌تی الصبور الشکور، العلی
 الکبیر، السمع البصیر، العلیم القدیر، که توانای ئه و هه‌موو مه‌خلوقات
 گرتووه‌ته‌وه و ویستی ئه و هاتووه‌ته‌دی له‌دروستکاروه‌کانیدا به‌به‌رپه‌بردنی
 کاروباره‌کان و بانگه‌وازی ئه و بۆ رۆژی قیامه‌تی به‌لێن پیدراو به‌گوئی مردوواندا
 دراوه، قه‌ده‌رو مردنی هه‌موو دروستکاروانی دیاریی کردووه و کارو کرده‌وه‌یانی
 نووسیووه‌ته‌وه و رزق و رۆزی و سه‌روه‌ت و سامانی له‌نیوانیاندا دابه‌ش کردووه،
 مردن و ژیا‌نی دروست کردووه تاوه‌کو تاقیان بکاته‌وه کامه‌یان کارو کرده‌وه‌یان
 باشتینه‌و هه‌ر خۆیشی (العزیز الغفور، القاهر القادر) هه‌موو سه‌ختیه‌ک بۆ
 خوای گه‌وره سووک و ئاسانه، ئه و پشتیوان و سه‌رخه‌رو باشت‌ترین دۆست و
 سه‌رخه‌ره

﴿ يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
 ۝ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝
 يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
 الصُّدُورِ ۝ ﴾ (التغابن: ١ - ٤)

واتا: ستایشی خوا ده‌کات ئه‌وه‌ی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دایه ده‌سه‌لاتی
 ته‌واو بۆ ئه‌وه وه هه‌رچی ستایش هه‌یه هه‌مووی بۆ ئه‌وه، وه ئه‌وه به‌سه‌ر
 هه‌موو شتێکدا به ده‌سه‌لاته. خوا ئه و زاته‌یه که ئیوه‌ی دروست کردووه ئینجا

هەندیکتان بۆ باوەڕو هەندیکی تریشتان باوەردارن وە خوا بینایە بەهەر شتیک
کە ئەنجامی دەدەن. خوا ئاسمانەکان و زەوی دروست کردووە بەحەق و راستی
لە جوانترین شیوەشدا وێنەی کیشاون وە سەرئەنجام هەر بۆ لای ئەوە. هەرچی
لە ئاسمانەکان و زەوی دایە خوا دەیزانی وە شارەزایە بەوەی دەشارنەووە وە
بەوەی ئاشکرای دەکەن وە خوا زانایە بەوەی لە ناو دل و دەروندایە^۱.

وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأتا: شایهتیی ئەدەم هیچ خوایهکی
بەحەق بوونی نییه جگە الله کە هیچ هاوبەشیکی نییه، خوایهکە بەرزترە لەوەی
هاوشیوە و هاوتاو هاوبەشی بۆ دابننن، پێرۆزترە لەوەی سیفەت لەکارخەرە
مولحیدەکان ئەیلن و پاک و پێرۆز راگیراوە لەوەی بەدروستکراوان بشووبهتیریت،
هیچ شتیک نمونە و هاوشیوەی خوای گەورە نییه، (السمیع البصیر) بیسەر
بینەر.

وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، شایهتیی ئەدەم موحمەد بەندە و
نێردراوی خۆیەتی، باشتترینی نێو بەندەکان و هەڵبژاردەترینیانە، دەستپاکی
وەحییە، نێردراوی نێوان خۆی و بەندەکانیت، موحمەد لەهەموو بەندەکانی
تر باشتەر خوای ناسیووە، لەهەموویان زیاتر ترسی خوای هەبووە، دڵسۆزتر
ئامۆزگاریکارتەر بۆ ئوممەتەکەی و بەئارامترینە بۆ پریری خواو
سوپاسگوزارترینە بۆ نیعمەتەکانی و باشتترین وەسیلەیک بەکاردهەینی بۆ
نزیکبوونەووە لەخوای گەورە، بەرزترین پلە و پایەی نێو بەندەکانی هەیه لای
خوای گەورە، گەورەترین ریزو پایە و فراوانترین تکای هەیه لای خوای مەزن.

^۱ - تێبینی: راهە ئایەتە پێرۆزەکان لە (پوختە تەفسیری قورئان) وە وەرگیراوە - وەرگیر.

خوای گه وره، موحه ممه دی په یامبه ری نار دووه به بانگه وازکار بۆ به هشت و باوه پهنان، په یامبه ریش بۆ ره زامه ندی خوای گه وره هه ول و تیکوشانی کردووه و به چاکه کاری فەرمانی داوه و له خراپه کاریش ریگری کردووه، په یامه کانی خوای په روه ردگاری گه یاندووه، به فەرمانه کانی خوا راچه نیووه و له په زامه ندی خوای گه وره دا نارامگریه کی هه بووه هیچ مرقیکی تر توانای نه و نارامگریه ی نه بووه، به باشتین شیوه نارامگری و سوپاسگوزاری بۆ خوای گه وره هه بووه تائه وهی رازی بوونی خوای گه وره ی به ده سته پناوه و له پیگی نارامگرییدا به جوریک دامه زراو بووه هیچ یه که له نارامگران پی نی گه یشتووه و له پله ی سوپاسگوزانییدا گه یشتووه ته سه ره وهی پله ی هه موو سوپاسگوزاران، بۆیه خوای گه وره و فریشته کان و په یامبه ران و ته وای باوه پداران ستایشیان کردووه، ته نیا نه ویشی تایبه ت کردووه به ئالای سوپاگوزاران، نه وه ئاده م و په یامبه رانه له ژیر ئالای نه ودان، سوپاس و ستایش (الحمد) بووه ته ده سته پیکی په رتوکه که ی، نه و (الحمد) هی که خوای گه وره دایبه زاندووه و به نیمه گه یشتووه، له ته ورات و ئینجیلیشدا و کردوویه تیبه کوتا داواو تکای نه وانه ی له سه ره دهستی نه و هیدایه تیان و هرگرتووه، نوممه ته که ی ناوناوه ستایشکاران (الحمدین) پیش نه وه ی بیانیه نیتته دنیاوه، له به رنه وه ی له خویشی و ناخویشیدا سوپاس و ستایشی ده که ن، نه وانی گپراوه به له پیشترینی نیو نه ته وه کان بۆ گه یشتنه پاداشت و سزا، بۆیه نزیکترین که سیك به ئالای نه و په یامبه ره، نه و که سانه ن که زور ستایش و یادی خوا ده که ن، پله

به رزترینیشیان نهوانه ن زۆرتەر ئارامگرو ستایشکارن، بۆیه خوای گه وره و فریشته و په یامبه ران و ته وای باوه پداران سلاواتیان له دیار داوه، په یامبه ریش خوای به تاقانه راگرت و به و جۆره ش ناساندی و بانگه وازی بۆ کرد.

پاشان: بیکومان خوای گه وره ئارامگری گێپراوه به نه سپێک نه خلیسکی و به شمشیرێک کول نه بی، سه ریا ز گه لێک تیکنه شکێن، به قه لایه ک هه رگیز کاول و کون نه کری، بۆیه ئارامگری و سه رکه وتن دووانه یه کی له یه ک دانه بپاون.

رَضِيعِي لِبَانٍ ثَدِيٍّ أُمَّ تَقَاسَمَا بِأَسْحَمِ دَاجٍ عَوْضٍ لَا نَتَفَرَّقُ^١

واتا: من و تۆ له په یمان و به لێندا وه ک دوو شیره خۆری یه ک دایکین، هه رگیز له یه ک جیا نابینه وه و دانا بپێین.

بۆیه سه رکه وتن له گه ل ئارامگری و خۆشیی له گه ل ناخۆشی و سه ختی له گه ل ده روازه ی خۆشییدا، سه رکه وتن زیاتره بۆ خاوه نه که ی زیاتر له و پیاوانه ی هیچ ئاماده سازیه کیان نییه، شوینی سه رکه وتن به ئارامگرییه وه وه ک شوینی سه ر وایه به جهسته وه.

خوای گه وره و به نه مه ک و راستگۆ، له کتێبه کهیدا نه وه ی دهسته بهر کردوه که باشتترین پاداشتیان پێ بدات، هه وائی پێداون که له گه لیاندایه به پێنیشانده ریتی کردن و سه رخستن، بۆیه فه رمویه تی: ﴿وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ ﴿١٦﴾ الأنفال: ٤٦ ، واتا: خۆ پاکرین به پاستی خوا له گه ل خۆپاگراندايه.

^١ - دیوان الأعشى (ص ١٥٠).

بۆیه نارامگران بهم له گه لدا بوننه خواییه، خیری دونیاو ناخیره تیان به دهسته ئیناوه و نازو نیعمه تی دیارو نادیا ری خوای گه وره یان ده ستخستوه.

خوای گه وره پیشه وایه تییکردنی له ناییندا، به نارامگری و یه قینه وه په یوه ست کردووه و نه فه رمووی: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِعَائِلَتِنَا يُوقِنُونَ﴾ ﴿٢٤﴾ السجدة: ٢٤، وانا: له نیو نه واندا پیشه وایانیکمان دانا رینمونی خه لکیان ده کرد به فرمانی ئیمه کاتی خویان گرت و له نایه ته کانی ئیمه دلنیا بون (باوه پی پته ویان هینا).

هه روه ها هه والی داوه که نارامگری، باشترین شتی که بۆ نارامگران و به سویند جه ختی له سه ر کردووه ته وه و نه فه رمووی: ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ﴾ ﴿١٢٦﴾ النحل: ١٢٦، وانا: نه گه ر تۆله تان سه نده وه، نه وه به نه ندازه ی نه و سه ته مه ی دژتان کراوه تۆله بکه نه وه وه نه گه ر نارام بگرن نه وه باشتره بۆ نارام گران.

هه روه که هه والی داوه که باوه پدار به خۆپاگری و له خواترسانه وه فیل و پیلانی دوژمن زیانی لی نادات نه گه رچی دوژمنیکی زالیش بی: ﴿وَإِنْ تَصْصِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ ﴿١٢٠﴾ آل عمران: ١٢٠، وانا: نه گه ر نارامبگرن و ته قواتان هه بی نه و هیه له فیله کانیان زیانتان لی نادات و خوای گه وره به و کاره ی ده یکه یان توانا داره.

له باره ی په یامبه ری خۆی، یوسفی راستگۆشه وه هه والی داوه، که یوسف به هۆی نارامگری و له خواترسانه وه به پیگی شکومه ندی و ده سه لات گه یشته و نه فه رمووی: ﴿إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجَرَ الْمُحْسِنِينَ﴾

﴿ ٩٠ ﴾ یوسف: ٩٠ ، واتا: به پاستی هرکس خوی بیاریزی و دان به خویدا بگری نهوسا به پاستی خوا پاداشتی چاکه کاران ون ناکات.

سه رفرازی به نارامگری و له خواترسانه وه په یوه ست کردوه و موسلمانانی له وه دا ناگادار کردوه ته وه نه فرموئی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ﴿١٥٦﴾ آل عمران: ٢٠٠ ، واتا: نهی نهوانه ی که بپواتان هیناوه خو گرین و له خوگری دوژمن خوگرتین و له سەنگه ردا نیشک بگرن و له خوا بترسن بو نه وه ی رزگارین.

له باره ی نهوانه ی که خوی گوره خویشان نهوی و بو بره ودان و هاندان (الترغیب والترهیب) فرمویه تی: ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾ ﴿١٥٦﴾ آل عمران: ١٤٦ ، واتا: خوا خوږاگرانی خوش ده ویت.

خوی گوره به سی شت موزده ی به نارامگران داوه، هریه که له و سی شته باشته له وه ی دنیا ویستان بو دنیا نیره یی به یه کتر ده بهن، خوی گوره ده فرمویت:

﴿وَيَسِّرِ الصَّابِرِينَ﴾ ﴿١٥٥﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْتَخِرُونَ ﴿١٥٧﴾ (البقرة: ١٥٥ - ١٥٧)

واتا: جا مژده بده به خوږاگران. نهوانه ی که له گه ل دوچاری سهختی به که بوون ده لاین نیمه هر هی خواین و هر بولای نه و ده گه پینه وه. نا نهوانه دروودو به زه یی به سهر نهواندا ده باری له لایه ن په روه ردگاریانه وه و نهوانه نه و که سانه ن هیدایه تیان وه رگرتوه.

نامۆزگاریی بهنده کانیشی کردووه به نارامگری و نوێژهوه پشت بیهستن به رانبهر ناخۆشی و ناپهحه تییه کانی دونیاو ئه رکه کانی نایین و ئه فه رمووئ: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾ البقرة: ۴۵، واتا: په نا بیهنه بهر ئارام گرتن و نوێژ(بۆ گه یشتن به مه بهست) وه بێگومان نوێژ(ئه رکێکی) گه وره گرانه مه گه ر لای ئه وانه نه بی که له خوا ئه ترسن واته خۆیان به زل نازانن.

برده وهی به ههشت و رزگار بوون له دۆزه خیشی ته نیا کردووه ته شانسی نارامگران و ئه فه رمووئ: ﴿إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ المؤمنون: ۱۱۱، واتا: بێگومان ئه مپۆ پاداشتم داونه ته وه به هوی خۆگر بیانه وه به پاستی هه ر ئه وانن سه رکه وتوو.

هه والیشی داوه که ویستی پاداشتی خۆی و دوورگرتن له دونیاو جوانیه کانی، ته نیا باوه رداره نارامگره کان به دهستی ده هینن، ئه فه رمووئ: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَن ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ﴾ القصص: ۸۰، واتا: ئه وانهی که زانستیان پی درابوو وتیان هاوار بۆ ئیوه پاداشتی خوا(له پۆزی دوایدا) له وه چاکتره بۆ ئه و که سانهی بپوایان هیناوه و کرده وهی چاکیان کردووه وه که س ئه و(وتهی زانایانه) وه رناگری جگه له خۆپاگران.

هه روه ها هه والی داوه، به باشه وه لامدانه وهی خراپه ی خه لک وه ها له خراپه کار ده کات بپیته دوستیکی گیانی به گیانی و ئه فه رمووئ: ﴿وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ

وَلَا السَّيِّئَةُ أَذْفَعُ بِأَلَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ
حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ فصلت: ۳۴، واتا: چاکو و خراپه چوون به ک نین به چاکترین شیوه
وه لأمی (خراپه) بده ره وه نه وسا که سی که له نیوان و تو و نه ودا دوژمنایه تی
هیه وه که دوستیکی دلسوژ و گیانی به گیانی لی دیت.

نم ره وشت و خه سله تهش ته نیا بۆ نه وانه به که خوی گه وره له باره یانه وه
ده فهرموویت: ﴿وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا دُحْطٌ عَظِيمٌ﴾
﴿٣٥﴾ فصلت: ۳۵، واتا: به م ناسته نگه ناکات که سانی نه بی که خو پاده گرن و
به نارامن وه پی ی ناکات مه گه که سی خاوه نی به شی هر گه وره بیت له
پاداشت.

خوی گه وره به سویند هه والی داوه و دوپاتی کردووه ته وه: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿١﴾ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَّصُوا
بِالصَّبْرِ ﴿٢﴾﴾ (العصر: ۲-۳)

واتا: بیگومان هه موو خه لکی له زیاندایه. مه گه نه وانه ی که برویان هینابی و
کرده وه چاکه کانیاں کردبی وه ناموژگاری به کترین کردبی به نایینی پاست وه
ناموژگاری به کترین کردبی به نارام گرتن.

دروستکراوانی خوی کردووه ته دوو به شه وه: هاوه لانی دهسته راست و
هاوه لانی دهسته چه پ، هاوه لانی دهسته پاستی تاییه ت کردووه
به ناموژگاری کردن و پابه ندبوون به نارامگری و به زهیی، ثایه ت و نیشانه کانی
تاییه ت کردوون بۆ نارامگران و سوپاسگوزاران و به و شانسه زۆره تاییه تی
کردوون، له چوار ثایه تی قورئانه کهیدا فهرموویه تی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾ إبراهيم: ٥، واتا: به پاستی له و (بیر خستنه وه) دا په ندو به لگه ی زږد هه یه بۆ هه موو خؤپاگریکی سوپاس گوزار.
 هه ر له سوره تی ئیبراهیم نایه تی: ٥ و سوره تی (سبأ: ١٩، لقمان: ٣١، الشوری: ٢٣).

لیخو شېبون و پاداشتی به کاری چاکه و نارامگرییه وه په یوه ست کردوه، بۆ هه رکه سیکی ناسان کړدبی ناسان بووه، هه رموویه تی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ ﴿١١﴾ هود: ١١، واتا: جگه له وانه ی که نارام و خوگر بوون و کرده وه چاکه کانیاں به جی هیئا نه وانه بۆیان هه یه لیبورددن و پاداشتی گوره.

هه والی داوه که نارامگری و لیخو شېبون به کیکن له و کاره گرنگانه ی که بۆ خاوه نه کانیاں به بازرگانیه کی زیان نه کردو داده نرین و نه هه رمووی: ﴿وَلَمَن صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ ﴿١٣﴾ الشوری: ٤٣، واتا: هه رکه س خوگر و لیبورده بی به پاستی نه مه له کاره پر بایه خ و په سه نده کانه.

هه رمانی به په یامبه رکه ی داوه بۆ بریاره کانی نارامگری و نارامگرییه که ی به وه وه بی، به وه ش هه موو کؤست و ناخو شیه کان که م ده بڼه وه و نه هه رمووی: ﴿وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ﴾ ﴿١٨﴾ الطور: ٤٨، واتا: نارام بگره بۆ بریاری په روه ردگارت نه وسا بیگومان تۆ له ژیر چاودیری نیمه دایت هه ر کاتی (له خه و) هه ستایت ته سببیا بکه به ستایشی په روه ردگارت. هه روه ها هه رموویه تی:

﴿وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ﴾ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾ (النحل: ١٢٧-١٢٨)

واتا: ئەي موحه مەد(صلى الله عليه وسلم) دان بە خۆتدا بگره ئارام گرتنە کەشت هەر بە (یارمەتی) خوايە و خەفە تیان بۆ مەخۆ و بەو فیل و پیلانانەش دەیکەن دل تەنگ مەبە. بە راستی خوا لە گەڵ ئەوانە یە کە خۆیان پاراستووە (لە تاوان) هەروەها ئەوانەش کە چاکە کارن.

ئارامگریی مێخ و کۆلەکی باوەردارە، باوەردارە کە دەگەڕێ و دواتر دەگەڕێتەو لە لای ئەو مێخ و کۆلەکی و باوەری بەو دەستێتەو و پەشتی پێ دەبەستێت، باوەر (نیعمان) ی نییە ئەو کەسە ئارامگریی نەبێ، بەلام ئەگەر باوەر پە کە لاواز بێ و بە کەمترین شتێک کەسە کە خوا بپەرستی، ئەگەر خوشییەکی هاتە پێ دئارام نەبێ و ئەگەریش تووشی فیتنە و تاقیکردنەو یەکی ناخۆشیش هات هەڵدەگەڕێتەو و دنیایا ناخیرەت زیان ئەکات و دۆپان دەچنێتەو.

بۆیە باشتەری زانییک، ئەو ژیانە یە کە بەختەو وەرەن بە ئارامگرییان پێی گەیشتن و بە سوپاسگوزارییان بە بەرزترین پلە گەیشتن، لەنیوان هەردوو بایی ئارامگری و سوپاسگوزارییدا بۆ بەهەشت بەرێکەوتن، ئەوێش فەزڵ و منەتی خوايە بپهوی بەهەرکەسیکی دەدات و خوايە خاوەن فەزلی مەزن.

روونکردنه وهی هوکاري نووسینه وهی ئەم کتیبه

له بهر ئه وهی ئیمان دوو به شه: به شیکی ئارامگری و به شیکی تری سوپاسگوزارییه، ئه وه مافه به سه ره که سیکه وه که ئامۆزگاریی دهروونی خۆی کردبێ و رزگار بوون و به خته وه یی خۆی بووی و، ئەم دوو بنه ما ره سه ن و مه زنه له بیر نه کات و لێ لانه دات و رویشتنی به ره و خوای گه وه له نێوان ئه و دوو رێگه یه بێ تا وه کو له پۆژی گه یشتنه وه و چاوپێکه و تنی خوای گه وه ره، خوای گه وه بیهاته ته ک باشت رین مه خلوقه کانی خۆی.

له بهر ئه و په پی پێویستی ئارامگری و سوپاسگوزاریی، ئەم کتیبه نووسراوه ته وه، بۆ روونکردنه وهی ئه وهی خوشبه ختی دنیایا و ئاخیره ت له سه ره ئه و دوو شته وه ستاوه ته وه، بۆیه کتیبیکه کۆکه ره وهی هه موو سووده کانه و به سوود گه لیکه وه ها تووه شیای ئه وه یه به په نجه و دانه کان تووند گازی لێ بگێردی و ده ستبهرداری لێ نه کریت، چێژ به خشه بۆ خوینه رووون و راشکاوانه یه بۆ ئه و که سه ی ته ماشای ده کات و دڵده ره وهی خه فه تباران و به ئاگاهینه ره وهی که مه تر خه مان و هاندهری کۆششکارانه، بێرۆکه و باسی خوشی تێدایه له رافه ی قورئان و فره مووده، به باسکردنی سه رچاوه ی خۆی و شوینه واری پێشین و گه راندنه وهی قسه که بۆ بیژه ره که ی و باسکردنی بابته گه لیکه فیهی جوان و شیرین به به لگه ی بریار درا و قسه و باسی دانسقه ی هه لسه که وتی ره وشتیی، که بۆ ئه وانه شه راوه نین که بێرده که نه وه و میشکیان ده خه نه کار.

تیایدا باسکراوه له جوړو به شه کانی ئارامگری و سوپاسگوزاری و یه کلاکردنه وهی فه زلدار بوونی نێوان ده و له مه ندیکه سوپاسگوزارو هه ژاریکی

نارامگر، ههروه ها باسکردنی حه قیقه تی دونیاو نمونه کانی خوای گه وره و په یامبه ره که ی و پیشینی چاکه کار له سه ر دونیاو قسه کردن له سه ر ئه و په ندو نمونه و به راوردکردنی به حه قیقه تی حال، باسکردنی ئه وه ی له دونیادا جیگه ی سه رزه نشتییه و ئه وه شی که جیگه ی ستایشکردنه و ئه وه ی مرۆڤ له خوا نزیکه خاته وه و ئه وه شی مرۆڤ له خوا دورده خاته وه، کامه یه مرۆڤ پییه وه به دبخت ده بی و کامه یه مرۆڤ به هۆیه وه به خته وه ره ده بی، تاوه کو زۆریک له و سودانه ی تر که ئه م کتیبه له خۆیانی گرتوه .

بیگومان ئه وه منه تیکی ته واری خوای گه وره یه بۆ سه ر به نده ی خۆی، به خشینیکه له به خشینه کانی، کتیبیکه شیاری پادشاو میره کان و ده وله مندو هه ژاران و صۆفی و شه رعناسانه، مرۆفی دانیشتوو به پێده خات و دلده ره وه ی ریباری ریگه یه و ریبار به شوینی مه به ست ئاگادار ده کاته وه .

له گه ل ئه وه شدا ئه مه هه ولێکی که م و توانای ره شوپووتیکه، له م کتیبه دا له ده رو به لایه ک ئاگاداریی داوه ئه گه رچی خۆیشی له و ده رده دارانه یه و وه سفی چاره سه ریشی کردوه ئه گه رچی خۆیشی به هۆی نه زانی و سه ته مکردنییه وه توانای خواردنه وه ی نییه، تکای له به خشنده ترینی به خشنده کاران و به به زه بیترین به به زه بیانه لیخۆشبی که ئامۆژگاریی به نده باوه پداره کانی ئه وی کردوه .

هه رچی له م کتیبه دا دروست و راست بی، ئه وه ته نیا لای خواوه بووه و ستایشکراو و پشت پی به ستراوه، گه ر هه له یه کیش هه بی له دانه رو شه ی تانه وه سه رچاوه ی گرتوه و خواو په یامبه ره که ی لێی به دوورن .

ئەمە شەمەك و دەسكەوتىكى كەمە پىشكەشى تۆ دەكرىت، بۇ خوينەرى دەسكەوت و بۇ دانەرىشى زىانە، بەرەنجامى بىروكارى خۆيەتى پىشكەشت دەكرىت.

كردوومە تە بىست و چوار تەوەرەو و كۆتايىەكىشى ھەيە:
تەوەرى يەكەم: لەبارەى واتاى نارامگرىيەو (الصبر) لەپووى زمانەو و دانى و دارىژانەكانىيەو.

تەوەرى دووەم: ھەقىقەتى نارامگرى و قسەى خەك لەو بارەيەو.
تەوەرى سىيەم: لەپوونكرنەو و ناوەكانى نارامگرى و ئەوانەى بەو و پەيوەستن.

تەوەرى چوارەم: لەجياوازى نىوان الصبر والتصبر و الاصطبار و المصابرة.
تەوەرى پىنجەم: لەبەشەكانى نارامگرى بەپى شويى خۆى.
تەوەرى شەشەم: لەبارەى بەشەكانىيەو بەپى جياوازى بەھىزى و لاوازيەو لە بەرەنگارىكرنى سوپاى ھەواو ئارەزوودا، ھەروەھا بى توانابوونى لەبەرەنگاربوونەو ويدا.

تەوەرى ھەوتەم: لەپوونكرنەو و بەشەكانى بەپى ئەوانەى پىو و پەيوەستن.

تەوەرى ھەشتەم: لەپوونكرنەو و بەشەكانى بەپى پەيوەست بوونى بەپىنج ھوكمەكەو.

تەوەرى نۆيەم: لەپوونكرنەو و جياوازى پلەكانى نارامگرى.
تەوەرى دەيەم: لەبارەى جياوازى نىوان نارامگرىيەو بۇ باش و سەرزەنشكراو.

تەوهرى يانزەيەم: لەجىياوازىي نىوان ئارامگرىي مەۋقئى بەپىنۇ مەۋقئى بى رىز.
 تەوهرى دوانزەيەم: ئەو ھۆكارانەي يارمەتئى بەھىزكردنى ئارامگرىين.
 تەوهرى سىانزەيەم: لەپوونكردنەوهرى ئەوهرى ھىچ بارودۇخىك نىيە مەۋقئى
 پىۋىستىي بەئارامگرىي نەبى.
 تەوهرى چواردەيەم: لەپوونكردنەوهرى سەختىن ئارامگرىي لەسەر
 دەروونەكان.
 تەوهرى پانزەيەم: باسكردنى ئەوهرى لەقورئانى پىرۇزدا لەبارى ئارامگرىيەو
 ھاتووە.
 تەوهرى شانزەيەم: باسكردنى ئەوهرى لەدەقەكانى فەرمودەدا لەبارى
 ئارامگرىيەو ھاتووە.
 تەوهرى ھەفدەيەم: لەباسكردنى فەزلى ئارامگرىي كە ھاوەلان وتوويانە.
 تەوهرى ھەژدەيەم: لەباسكردنى كاروبار گەلىكى پەيوەست بەكۆست و
 مەينەتئى لەگرىيان و لەخۇدان و سنگ داپىن و نەرىتى نەفامانەو ھاوشىۋەكانى
 تىرى.
 تەوهرى نۆزدەيەم: لەباسى ئەوهرى ئارامگرىي نىوهرى ئىمانە، ئىمان دوو
 بەشە: بەشىكى ئارامگرىيەو بەشەكەي دىكەي سوپاسگوزارىيە.
 تەوهرى بىستەم: لەپوونكردنەوهرى ناكۆكىي خەلك لەباشتردانانى ئارامگرى و
 سوپاسگوزارى.
 تەوهرى بىست و يەك: لەبىپاردانى نىوان ئەو دوو كۆمەلەيەو يەكلاكرنەوهرى
 باشتردانانى لايەكيان.

تەوهری بیست و دوو: لەجیاوازیی نێوان خەڵک ئاخۆ کامەیان باشتەرن: دەولەمەندیکی سوپاسگوزار یان هەژاریکی ئارامگر، کام لەو دوو بۆچوونە تەواوترە.

تەوهری بیست و سێ: باسکردنی ئەو بەلگانهی هەژاران بۆ خۆیان یان وەرگرتوو لەقورئان و سووننەت و قسە ی پێشینانی ئوممەت و ئیعتیبار. تەوهری بیست و چوار: باسکردنی ئەو بەلگانهی دەولەمەندان بۆ خۆیان یان وەرگرتوو لەقورئان و سووننەت و قسە ی پێشینانی ئوممەت و ئیعتیبار. تەوهری بیست و پێنج: روونکردنەوێ ئەوێ ئارامگری (الصبر) تێکەڵ بەسێفەتەکانی پەرەردگار بوو و پێیدەوتری (الصبور الشکور).

ناوم لێناوێ ئامادەسازی ئارامگران و تووینشوی سوپاسگوزاران (عدة الصابرين وذخيرة الشاکرين)، تکام لەخوای گەورەیی ئەم کارەم دڵسۆزانە بۆ خۆی ئەنجام دابی و قەرزداری رازیبوونی خۆیم بکات و سوودبەخشی بکات بۆ دانەر و نووسەر و خوێنەر، تکاو داوا دەبیسێ و وەلامدەرەوێ تەکاکارانە، ئەومان بەسە و باشتەرن تە وەرگرو پشتیوانە.

تهوهری یه کهم

له باره ی واتای نارامگری (الصبر) له رووی زمانه وانی و داریژانه کانییه وه

بنچینه ی وشه که: ریگری و گرتن و گلدانه وه یه (المنع والحبس)، نارامگری (الصبر) دورگرتنی دهروونه له ترس و شپزه یی بوون، دورگرتنی زمانه له گازنده کردن، دورگرتنی نه دنامه کانی لاشه یه له لیدانکردنی روومه ت و سنگ دادپین و هاوشیوه کانی تری.

ئه وتیری: صَبْرٌ يَصْبِرُ صَبْرًا، وصبر نفسه، واتا: دهروونی جله وگیر کرد (راگرت)، په روه ردگاریش نه فره مویت: ﴿وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ﴾ الکهف: ۲۸، واتا: خۆت پابگره له گه له نه وانه ی له په روه ردگاریان ده پاپینه وه. عه نته ره ش^۱ و توویه تی:

فصبرت عارفة لذلك حرة ترسو إذا نفس الجبان تطلع

ئه لی: دهروونی خۆم جله وکردو شاره زابوو به نارامگرتن و دامه زراو بوو، له وکاته ی دهروونی مرقفی ترسنۆک نیازی مه له اتنی هه یه. ئه وتیری: صبرت فلانا، نه گه ر گرتییتم، و صبرته: واتا هه لمانا و هانم دا بۆ نارامگری.

^۱ - عه نته ره ی کوپی شه دادی کوپی عه مر ی کوپی موعاویه ی کوپی قیرادی ئه لعه بسی، به ناویانگرتن شۆره سوارانی عه ره ب بووه له سه رده می نه فامییدا، یه کێک بووه له شاعیرانی چینی یه کهم، جوامیرترین و شکۆمه ندرتین که سی نۆ عه ره ب بووه، به زۆر تووندو سه ختبوونی به سه رگه وده وه سفکراوه و له شیعیریشیدا به ناسکی و چێژ، ده روویه ی سالی ۲۲ پ. ز مردوه، بۆ ژياننامه ی به وانه: ((الأغاني)) (۸/ ۶۲۷) دێره شیعره که شی له دیوانه کهیدا له لاپه ره (۲۶۴) ه.

له و فه رموده شه شدا كه پياوژك ده ستگيركراوه و نه وی تر
كوشتوويه تی، هاتووه: ((يُقْتَلُ الْقَاتِلُ وَيُصْبِرُ الصَّابِرُ))^۱، واتا: بۆ مردن
ده ستگيركراوه و راگيراوه، وصبرتُ الرجل: واتا راگيراوه بۆ كوشتن، هه روه ها
صبرته و أصبرته واتا: راگيراوه بۆ سویند خواردن.

له فه رموده ی سه حیحیشدا هاتووه: «مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ صَبْرٍ لِيَقْتَطِعَ بِهَا
مَالَ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ عَنْهُ مُعْرِضٌ»^۲، واتا: هه ركه سیك به سویندی درۆه
مالی موسلمانیک داگیربكات، كاتیك ده گه پیتته وه بۆ لای خوی گه وده و به خوا
ده گاته وه، خوی گه وده رووی لی وده رده گیتی و لیتی توورده یه.

له فه رموده ی سویند خواردندا هاتووه: "وَلَا تُصْبِرْ يَمِينَهُ حَتَّى تُصْبِرَ
الْإِيمَانُ"^۳، واتا: به سویندیكى گه وده ناچار بوو بواری بۆ نه مایه وه بۆ سویند
نه خواردن.

له فه رموده شدا هاتووه: (نهى عن المصبورة)، واتا نه هی كراوه له پراگرتنى
شهك مه پو مریشك و به ستنه وه ی و هیشتنه وه یان تا مردار بوونه وه.

کرداری ئەم وشه یه: (صبرت أصبر) - بالفتح في الماضي والكسر في
المستقبل بۆ داهاتووه نه گه رفه تحه و كه سره بى - وأما (صبرت أصبر) -
بالضم في المستقبل ، به لام نه گه ر بۆره (ضمة) ی له سه ر بوو بۆ داهاتوو، به واتای
له نه ستۆ گرتن و گرتنی دیت (الكفالة)، والصبر: نه و گرتنیکاره یه كه خوی بۆ

^۱ - عبد الرزاق في مصنفه (۱۷۸۹۲) والدارقطني (۳/ ۱۲۹ - ۱۴۰) ئیخراجیان کردووه، ئیبن حه جهر نه لی:
پیاوانی گێره وه متمانە دارن.

^۲ - بوخاری (۱۶۷۶) و موسلیم (۱۳۸) ئیخراجیان کردووه له فه رموده که ی عبدالله ی کوپی مه سعوده وه
(خوی لی رازی بی)، فه رمایشتی (وهو عنه معرض) لای موسلیم هه یه له فه رموده که ی وائیلی کوپی
حوجر (خوا له هه ردووکیان رازی بی).

بژاردن راگرتووه، ههروهه ها یه کێك بلی (اصبرنی)، واتا: بمکه ره گرتیکارو له نهستو گر.

وتراوه بنچینه ی وشه که له هیزو تووندیه وه هاتووه، یه کێك له وانه خۆپاگرتنه له بهردهم ده زمانیکی ناسراو به تالی و ناخۆش.

ئه صمه عیی وتوویه تی: گهر پیاویك روویه پووی ته واوی سه ختییهك بوویه وه، نه وتری: له به هیزی و تووندیه وه ی به سه ریه وه روویه پووی بوویه وه.

(الصبر) به زهویه کی پیتدار ده وتری له به ره وه ی تووندو به هیزه، به ژنی سه ره ستیش وتراوه (أم صبار)، ههروهه ها وتراوه نه و قهومه که وتوونه ته کاریکی سه خته وه (أمر صبور)، ههروهه ها (صَبَارَة الشتاء) سه ختی زستان.

وتراوه: له کۆکردنه وه و له خۆگرتنه وه وه رگیراوه، مرقشی ترساو و په شیو خۆی کۆده کاته وه و ترس و په شیوی له خۆی دوورده خاته وه، (صَبْرَة الطعام "که له که یه ک خۆراک"، صَبَارَة الحجارة "قورسی به رد") یش هه یه.

سه لماوه که (الصبر) سی واتای هه یه: ریگری، سه ختی، کۆکردنه وه.

نه وتری: صَبَر، کاتیك ئارامی گرت و پێویستی کرد به ئارامگرتن، اصطر: که ده ستیخت و فیزی بوو، صابر: که ناکۆک و رکه به ره که ی له شوینی ئارامگرتندا وه ستاند، وصبر نفسه: واتا خۆی له سه ر ئارامگرتن راهینا: ناوه کانی بکه ریش (اسم الفاعل) نه مانه ن: صابر، صَبَر، صَبْر، مُصابِر، مُصْطَبِر، مُصابِر که سیکه ئارامی گرتووه، مُصْطَبِر که سیکه خۆی له سه ر ئارامگرتن راهیناوه، هه رچی (صَبَّار و صَبُور) له کیشه سیانه یه کانی موباله غه ن، وه کو: ضَرَاب و ضَرْوب، خواش زاناته ره.

ته وهری دووهم

له باره‌ی حه‌قیقه‌تی نارامگری و قسه‌ی خه‌لکیی له‌و باره‌یه‌وه

له‌ته‌وه‌ری به‌که‌مدا له‌پووی زمانه‌وانییه‌وه باسما‌ن له‌باره‌وه کرد، هه‌رچی حه‌قیقه‌ته‌که‌شی‌تی: خو‌په‌وشتی‌کی ریزدارانه‌ی ده‌روونه‌که‌سه‌که‌ری‌گری ده‌کات له‌ئه‌نجامدانی کارێک که‌جوان و باش نییه‌، هه‌زیکه‌ له‌هه‌یزه‌کانی ده‌روون و ده‌روونی پێ‌چاک و رێک ده‌بی‌ت.

له‌جونه‌یدی کو‌پی مو‌حه‌مه‌د^١ په‌رسیار کراوه‌ و توو‌یه‌تی: خو‌اردنه‌وه‌ی تالییه‌ به‌بی‌رووگرژکردن^٢.

ذو‌النون ئه‌لی: دو‌ورگرته‌ له‌شته‌ حه‌رام و پێ‌چه‌وانه‌کان و نارامگرته‌ له‌کاتی ناخۆشی و خۆ‌به‌ده‌وله‌مه‌ند ده‌رخسته‌ له‌کاتی هه‌زارییدا^٣.

وتراوه: نارامگرته‌(الصبر) واتا: به‌ئه‌ده‌ب راوه‌ستان له‌گه‌ل کۆست و ناخۆشییدا^٤.

وتراوه: رو‌چوونه‌ له‌نا‌زارو ناخۆشییدا بی‌ده‌رخسته‌نی نا‌په‌زایی و گله‌یی^٥.
ئه‌بو‌عوسمان و توو‌یه‌تی: الصَّبَّار: که‌سی‌که‌ خۆی راه‌ینه‌او به‌په‌لاماردانی ناخۆشییه‌کان^٦.

^١ - جونه‌یدی کو‌پی مو‌حه‌مه‌دی کو‌پی جونه‌یدی ئه‌له‌به‌غدادیی ئه‌له‌خه‌زان، ئه‌بو‌ئه‌لقاسمی ئه‌له‌نه‌ه‌اره‌ندی، شی‌خی تایه‌فه‌ی ته‌سه‌وف، سالی(٢٢٠ک) له‌دایکبووه‌، به‌کێک بووه‌ له‌زانا خواناسه‌کان، سالی(٢٩٨ک) مردووه‌ و له‌به‌غدا نێژراوه‌ لای کو‌پی ئه‌لسه‌پیی ئه‌له‌سه‌قطیی خا‌لێ.

^٢ - الرسالة‌ القشیریة(ص١٨٣).

^٣ - هه‌مان سه‌رچاوه‌(١٨٤٤).

^٤ - هه‌مان سه‌رچاوه‌(١٨٤٤).

^٥ - هه‌مان سه‌رچاوه‌(١٨٤٤).

وتراوه: الصبر(نارامگری)، باش راوهستانه له گهل ناخوشییدا وهك باش و جوان راوهستان و مانه وه له گهل خوشییدا^۱.

واتای ئه وه یه: مافی خواجه به سهر به نده وه له خوشی و ناخوشییدا خوا بپهرستی، له کاتی خوشییدا سوپاسگوزارو له کاتی ناخوشی و به لاشدا نارامگری.

عه مری کوپی عوسمانی ئه لمه ککی ئه ئی: نارامگری واتا مانه وه و دامه زرابوون له گهل خوای گهره دا، به پیشوازی و دلفراوانیه وه پیشوازی ناخوشیه کانی بکه ی^۲، واتا به دلفراوانیه وه رو به پووی ناخوشی ببیته وه نه وهك به دلتهنگی و توپه یی و گله یی و گازنده کردن.

ئه لخواص ئه ئی: نارامگری، واتا: دامه زرابوون له سهر بپیاره کانی قورئان و فهرموده^۳.

روهیم ئه ئی: نارامگری: وازهینه له گازنده و گله یی کردن^۴، مرؤه به بوونی له گهل ناخوشییدا خوشحاله.

کهسانی تر وتووینه: نارامگری، واتا پشت بهستن به خوای گهره^۵.

^۱ - هه مان سه رچاوه (۱۸۴۷).

^۲ - هه مان سه رچاوه (۱۸۴۷).

^۳ - الرسالة القشيرية (ص ۱۸۴).

^۴ - الرسالة القشيرية (ص ۱۸۴).

^۵ - روهیمی کوپی نه حمه دی کوپی یه زید، صوفیه کی به ناویانگ و له باشتین شیخه کانی به غدا بووه، سالی ۳۰۳ ی کوچی مردووه.

^۶ - الرسالة القشيرية (ص ۱۸۴).

^۷ - هه مان سه رچاوه (۱۸۴۷).

عەلیی کورپی ئەبو تالیب (خوای لی رازی بی) ئەلی: نارامگری (الصبر) و لاخیکى پى نه خلیسکاوه.^۱

ئەبو موحه مەد ئەلجیریى ئەلی: نارامگریی لەنێوان حالى خوشى و ناخوشى جیاوازیی ناکات و لەهەردوو حالەتدا کەسە کە نارامە.^۲

منیش ئەلیم: ئەمە لەتوانای مۆفدا نییه و لەلایەن خواو پەيامبەریشەو هەرمانی وهەای بەسەردا نەدراوه، خوای گەورە سرووشتی مۆفی واهیناوه ئەو دوو حالەتە جیاواز دابنیت، بەلام ئەو هی لەتوانای مۆفدا بی ئەو هی، دەروونی لەترس و پەشیویی رابگری، ئەو دوو حالەتە وەك یەك نیین، بۆ بەندە رووبەری خوشیی فراوانترە لەپووبەری نارامگرتن، هەروەك پەيامبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) لەپارانه وهی بەناویانگدا فەرموویەتی: "إِنْ لَمْ يَكُنْ بِكَ غَضَبٌ عَلَىٰ فَلَا أْبَالِي، وَلَكِنَّ عَافِيَتَكَ مِي أَوْسَعُ لِي"^۳، واتا: ئەگەر تۆ لەمن تووپە نەبی ئەو هەم هێچ خەمێکم نییه، بەلام ئەو خوشییانەى تۆ بەمنی دەبەخشی بواری فراوانترن بۆ من.

ئەم پارانه وهی پەيامبەر (صلی الله علیه وسلم) دژ نییه لەگەڵ پارانه وهی کی دیکەیدا کە دەفەرموویت: "وَمَا أُعْطِيَ أَحَدٌ عَطَاءً هُوَ خَيْرٌ وَأَوْسَعُ مِنَ الصَّبْرِ"^۴، واتا: هێچ خێرو چاکە یەك بەکەس نەدراوه لە نارامگریی باشتەر و فراوانترى.

^۱ - هەمان سەرچاوه (۱۸۵۵).

^۲ - هەمان سەرچاوه (۱۸۵۵).

^۳ - لاوازه، الطبرانی له المعجم الکبیر (۱۳ / ۷۳ / ۱۸۱، الهیثمی له مجمع الزوائد (۶ / ۳۵) باسی کردووه.

^۴ - بەشیکە لە فەرموودە یەکی ئەبی سەعیدی خودری (خوای لی رازی بی)، بوخاری (۱۴۶۹) و موسلیم (۱۰۵۳) ئیخراجیان کردووه.

بینگومان که کۆست و ناخۆشیی به سەر مرۆفدا هات، هیچ شتێک له نارامگرتن باشتەر نییه بۆ بهندهکه، به لām له پێش ئهوه خۆشیی فراوانتره باشتەر. ئهبو عهلیی ئهلهدهقاق ئهلی: سنوورو ئاستی نارامگری، ئهوهیه به رانههر قهدهر ناپازیی نه بی.

به لām ده رخستنی ناخۆشییه که به بی گازنده و گلهیی کردن له گه ل نارامگرییدا دژ نییه، پهروه رداگار له چیرۆکی ئه یوویدا ئه لی: ﴿إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا﴾ ص: ۴۴، واتا: به پاستی ئیمه ئه و (ئهبوب) مان به خۆگر بینی. له کاتی کدا فه رمویه تی: ﴿مَسَّيَ الضُّرِّ﴾ الانبیاء: ۸۳، واتا: به پاستی من زیان و ئازار و نه خۆشی دوو چارم بووه.

وتنی (ده رخستنی ئازارو مهینه تی به بی گلهیی و گازنده کردن)، گازنده کردن دوو جۆره:

جۆرێکیان: گازنده کردنه لای خوی گه و ره، ئه مه دژ نییه له گه ل نارامگرییدا مه و ره کو یه عقوب و توویه تی: ﴿قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِي وَحْزَنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ یوسف: ۸۶، واتا: وتی من باسی خه فته و په ژاره م هه ر لای خوا ده که م وه من له لایه ن خوا وه شتانی که ده زانم که ئیوه نایزان.

۱ - الرسالة القشيرية (ص ۱۸۸).

نه وهی که به عقوب وتی، دژ نییه له گهل ئەم قسه یه ی دیکه یدا: ﴿فَصَبِّرْ
جَمِيلٌ﴾ یوسف: ۱۸، واتا: ووتی جا نارام ده گرم به نارام گرتنیکى جوان و
په سه ند.

هه روه ها نه وهی نه یو بیښ وتوویه تی: ﴿مَسْنَى الضُّرِّ﴾ الانبیاء: ۸۳،
له کاتیکدا خوای گه ورده ش به نارامگری وه سفی کردووه. گه ورده ی نارامگران
سه لات و سه لامی خوای له سه ربی فه رموویه تی: "اللَّهُمَّ أَشْكُو إِلَيْكَ ضَعْفَ قُوَّتِي،
وَقِلَّةَ حِيلَتِي....."، موساش سه لامی خوای له سه ربی فه رموویه تی: «اللَّهُمَّ لَكَ
الْحَمْدُ، وَإِلَيْكَ الْمُسْتَعَانُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ»، واتا: خواجه
گیان سوپاس و ستایش ته نیا بۆ تویه، گازنده و گله یی بۆلای تو ده هیتم و ته نیا
پشت به تو ده به ستم و هه موو هیزو گۆرانیك به تو ده کری خواجه گیان.

چۆری دووه م: گازنده ی مهینه تبار به زمانی حال ده ریده بپری، نه مه له گهل
نارامگرییدا کۆنابیته وه، به لکو دژو هه لوه شیته ره وهی نارامگرییه، وه ک
جیاوازی نیوان گازنده و گازنده لاکراوه، پشت به خوای گه ورده بۆ ئەم بابته
ده گه پینه وه له ته وه ری (کۆبوونه وهی گازنده و نارامگری و جیابوونه وه یان).

وتراوه: نارامگریی نازیه تی ده روونه، هه ر لیژه وه یه وتراوه: نازیه تی
نارامگریی کات و ساتیکه.

نارامگری و ترس دوو شتی دژ به یه کن، بۆیه به رانبه رو به راورد به یه کتر
ده کرین، په روه ردگار له باره ی دۆزه خیه کانه وه نه فه رمووی: ﴿سَوَاءٌ عَلَيْنَا

۱ - الرسالة القشيرية (ص ۱۸۸).

۲ - لاوازه، که مێک پێش نیتا ته خریج کرا.

أَجْزَعَنَا أَمْرُ صَبْرَنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٢١﴾ إبراهيم: ٢١، واتا: هاوارو ناله بکهین
یان نارام بگرین پزگار بوونمان نی یه (له سزای) خوا.

ترس و ناآرامی دووانه و هاوتای دهسته وه ستانییه، نارامگریش دووانه و
ماددهی براوه ییه، گهر له ترس و ناآرامی پرسپار بکرا بایه: کی باوکی تویه؟
ئه ییوت: دهسته وه ستانی و بی توانایی، له براوه ییش پرسپار بکرا بایه: کی باوکی
تویه؟ ئه ییوت: نارامگری.

ده روون و لاخی سواری بهنده یه که پییه وه ده گاته به ههشت یان دۆزهخ،
نارامگری بو ده روون وهك میخ و کۆله که ی جلّه و گیری وایه، ئه گهر و لاخی
سواری ره شمه و کۆله که ی به ستنه وه ی نه بی، ویل و ون ده بی.

له وتاریکی هه جاجدا ئه وه پارێزراوه که وتویه تی: ده روونه کان ریگری
بکه ن، چونکه ده روون به شوین هه موو خراپه یه کدا ده گه ریت، به زه بی خوا بو
ئه و که سه ی ده روونی خۆی جلّه و گیر ده کات و رایده کیشیت به ره ولای
گوپراه لیبکردنی خوای گه وره و له سه ریچییه کان دووریده خاته وه. نارامگرتن
له سه ر پیروزییه کانی خوا ئاسانتره له نارامگرتن له سه ر سزاو ئه شکه نهجه کانی.

منیش ئه لیم: ده روون دوو هیزی هه یه: هیزی پی هه لگرتن و هیزی راگرتن،
حه قیقه تی نارامگری ئه وه یه وه ها بکات هیزی پی هه لگرتن بو شتی
سوودبه خش بی و هیزی راگرتنیشی دوورگرتن بی له شتی زیانی لی بدات.

خه لکانیک هه ن هیزی نارامگرتنیا ن له سه ر کاریک سوودیا ن پی بگه یه نی
به هیزتره له هیزی نارامگرتنیا ن له سه ر شتی زیانده ر، له سه ر سه ختی و
ناپه حتی خراپه رستی نارام ده گرن، به لام نارامگرتنیه ن له سه ر ویست و
داواکارییه ئاره زووبازییه کانی ده روونیا ن که داوای تاوانیکیا ن لی ده کهن، هه ر

له نۆو خه لکيیدا ههیه ئارامگرتنی له سههر دوورگرتن له تاوانه کان به هیزتره له ئارامگرتنی له سههر سهختی خواپهرستی، ههیه بۆ کاری چاکه و بۆ خراپهش ئارامگری نییه، باشتترینی خه لکی ئهوانه که بۆ ههر دوو جۆره که ئارامگرن، بۆ ئه نجامدانی خواپهرستی ئارامگرن و بۆ دوورگرتن له تاوانیش ههر ئارامگرن.

زۆریک خه لکی هه ن ئارامگرن له سههرماو گهرماو شه ونویژ بکه ن و باری سهختی رۆژووگرتن هه لگرن، به لام به رانبهر روانینیکی ههرام ئارامگر نیین، زۆریک خه لکی هه ن به ئارامن به رانبهر روانینی ههرام و لاگردنه وه به لای وینه کاند، به لام ئارامگریان نییه له سههر ئه نجامدانی کاری چاکه و دوورگرتن له خراپه و جیهادکردنی بیتاوه پو دوو پووان و بی تواناترن له وهی ئه و ئارامییه یان هه بی، زۆریه یان له یه کێک له و دوولایه نه ئارامگریان نییه و که میان هه ن له ئه نجامدانی کاره باشه کان و دوورگرتن له خراپه کان (له و دوو شته دا) ئارامگریان هه بی.

وتراوه: ئارامگری دامه زراو بوونی که عه قل و ئایین به رانبهر ده کاته وه به رانبهر هه ئنانی ئاره زوو شه هوه ت، واتا سرووشتی مۆڤه بریاری ئه وه ده دات که هزی لی ههیه و عه قل و ئایینه ئه وهی لی ریگری ده کات، هه میشه له نیتوان ئه و دوو شته دا شه پیکی به رده وام ههیه، شوینی ئه و جهنگه دلی مۆڤه و ئارامگری و ئازایه تی و دامه زراو بوونه.

تهومری سییه‌م

له‌روونکردنه‌وهی ناوه‌کانی نارامگری و نه‌وانه‌ی پیوه‌ی په‌یوه‌ستن

له‌به‌رئه‌وه‌ی نارامگریی جوان: نارامگرییه‌کی ده‌روونی سهرپشکانه‌یه به‌رانبه‌ر پالنه‌ره‌کانی ئاره‌زوویه‌کی بی‌زراو، ئه‌وه پله‌و ناوه‌کانیشی به‌پیی په‌یوه‌ستکراوه‌کانیتی.

به‌ئارام بوون له‌به‌رده‌م ئاره‌زووی داوینیکی حه‌رامدا، ناوئراوه داوینپاکی، دژه‌کشی داوینپسی و به‌دپه‌وشتی و به‌ره‌لاییه.

ئه‌گه‌ر له‌به‌رده‌م ئاره‌زووی سک و خیرا نه‌کردن بۆ خواردن و نه‌خواردنی شتی پیس بی، ناوئراوه ده‌روون به‌ری و ده‌روون تی‌ری، دژه‌کشی سووکی و پیس خۆری و ده‌روون نزمیه.

ئه‌گه‌ر نارامگرییه‌که بۆ ده‌رنه‌خستنی وشه‌یه‌ک بی که ده‌رخستنی جوان نییه، ئه‌وه ناوئراوه نه‌ینیی پاراستن، دژه‌کشی ده‌نگۆ بلاوکردنه‌وه و تۆمه‌ت و خراپه‌و جنیو و درۆ و قسه‌ی سووک.

ئه‌گه‌ر نارامگرییه‌که له‌به‌رده‌م زیاترکردنی بژێویی بی، ناوئراوه دنیا به‌که‌مگرتن (زوه‌د)، پیچه‌وانه‌کشی هه‌له‌په‌کردن و پیداه‌گری، ئه‌گه‌ر رازی‌بوون بی به‌به‌شیکی دنیا، پیداه‌وتری قه‌ناعت، پیچه‌وانه‌کشی هه‌له‌په‌کردن.

ئه‌گه‌ر نارامگرتن بی له‌به‌رانبه‌ر کاریکی توپه‌کردندا، ناوئراوه نه‌رموونیا، دژه‌کشی خیرا هه‌لچوون.

ئه‌گه‌ر په‌له‌نه‌کردن بی، ناوئراوه به‌پیزی و دامه‌زرا‌بوون، دژه‌کشی هه‌له‌شه.

ئەگەر ئارامگرتن بى ئەبەرانبەر ئەۋەى پىۋىستى بەھەلھاتن و راگردن بى پىدەۋترى ئازايەتى، دژەكەشى ترسنۆكى و دۇپان.

ئەگەر ئارامگرتن بى ئەبەرانبەر شتېك تۆلەگردنى پىۋىست بى پىدەۋترى لىبوردن و لىخۇشبوون، دژەكەشى تۆلەگردنەۋە و سزادان.

ئەگەر ئارامگرتن بى ئەبەرانبەر خواردن و خواردنەۋەكى پىۋىست لەكاتىكى ديارىكراۋدا، ئەۋە پىدەۋترىت بەپۆۋو بوون.

ئەگەر ئارامگرتن بى ئەبەرانبەر پالئەرى بى توانايى و تەمبەلى، ئەۋە ناۋنراۋە ژىرى.

ئەگەر لەبەردەم ئەۋەدابى كە بۆ بژىۋى پىۋىست بى پشت بەكەسانى تر بىەستى، بەئارام بى و خۆت ئەۋە راپەپنى، ئەۋە پىدەۋترى جوامپىرى.

بۆيە ئەنجامدانى ھەموو كاريك و وازھىنان لەكار گەلىك، ناۋگەلىك ھەيە و تايبەت بە و كارۈكردەۋەين، ناۋى كۆكەرەۋەى ھەمويان ئارامگريپە(الصبر)، ئەمەش ئەۋە دەگەينى كە ھەموو پەيۋەستكارەكانى ئايين لەسەرەتاۋە تاۋەكو كۆتايى بەئارامگريپەۋە پەيۋەستن، ئەگەر لەنىۋان ھەردووكيدا يەكسانىي بىرى، پىدەۋترىت دادپەرۋەربوون و دژەكەشى ستەمكردنە، ناۋىشى لى نراۋە سەماحت ئەگەر بەپازىبوون و سەرىشكىيەۋە ئەرك و موباحى(پىگەپىدراۋ) ئەنجام دابى، ھەموو پىگەو كارەكانى ئايين بەو جۆرەيە.

ته وهری چوارهم

له جیاوازی نیوان (الصبر والتصبر والاصطبار والمصابرة)

جیاوازی نیوان نه ناوانه، به پیتی حالی بهنده که به له دهروونی خوی و له گهل که سانی ترده، نه گهر دهروونی خوی جله و گیر کرد به رانبر شتانیکی ناشیرین و نه وه بوی ببوه ره وشت و به هره پییده وتریت (صبر)، نه گهر به زور جله وی دهروونی خوی کردو خوی راده هیئاو تاللی چهشت پییده وتریت (تصبر) - به زور نارامگرتن، وه که نه وهی مروژ به زور نه رمونیان بی، به زور نازابه تیی بنوینی و زور له خوی بکات ریز بنوینی و خوراکری و هاوشیوه کانی تریش.

نه گهر بهنده که زور له خوی بکات و خوی له سهر رابهینی، نه وه بوی ده بیته سرووشت، ههروه که له فرموده دا هاتوه که په یامبه ر (صلی الله علیه وسلم) فرموویه تی: «وَمَنْ يَتَصَبَّرْ يُصَبِّرْهُ اللَّهُ»^۱، واتا: هه رکه سی به زور له خوکردن نارام بگری، نه وه خوی گهرهش نارامگری دهکات.

ههروه ها بهنده زور له خوی دهکات و خوراده گری له سهر داوینپاکی، تانه وهی داوینپاکی بوی ده بیته سرووشت، ته وای ره وشته کانی دیکهش هه به وشیوه یه ن.

بابه تیکه و خه لکی له باره یه وه جیاوازی: ئاخو ده کری یه کیک له وانه ده سته بخری، یان زور له خوکردن بو نه وه وشته ده بیته سرووشت و خووپه وشت؟ ههروه که شاعیر نه لی:

يُرَادُ مِنَ الْقَلْبِ نَسْيَانُكُمْ وَتَأْبَى الطَّبَاعُ عَلَى النَّاقِلِ

^۱ - فرموده یه کی صه حجه و پیشتر ته خریج کرا.

واتا: له دل داوا ده کړيت ئيوه له بير بکات، به لام دل ره تيده کاته وه
ده سته رداري خوشويستنی شتيك بى پييه وه سرووشتی وه رگرتي.
يه کيکي تر ئه لي:

يا أيها المتحلي غير شيمته إن التخلق يأتي دونه الخلق^۱

واتا: ئه ي ئه وه که سه ي به روه وشتيک خوت نواندوه که هي خوت نييه، ئه وه
ره وشته ده پوات و ئه وه ي خوت ديت و درده که ویت.
يه کيکي تر ئه لي: خونواندن، جواميړي که سه که ده شيويښ و ناشيړيني
ده کات.

وتويانه: خوي گوره ره وشت و دروستبون و زق و زوی و مردنی
برپوه ته وه.

کومه ليکي تر وتويانه: چن عه قل و نهرموونياني و سه خاوه تي و نازايه تي
ده سته خري و مړوځ و هريانده گري، خو په وشتيښ به ده سته خري،
بوون (وجود) بؤ ئه وه شايه ته.

وتويانه: به رده و امبون و ه ولدانه به هره کان ده دات، واتا گهر که سيک
له کاريکدا به رده و ام بوو کرديه نه ريت و له سه ري راهي ناني کرد، ئه وه بؤي
ده بيته سرووشت و به هره، وتويانه: نه ريت ه کان سرووشته کان ده گوپن و
ده گوازنه وه، بؤيه به نده بؤ نارامگري زور له خوي ده کات و خوي راده هيښي
تا وه کو نارامگري بؤي ده بيته سرووشت، هره وه بؤ نه رموونيان بوون و ريڼو
نارامي و دامه زراو بوونيش ه ولدانه دات تا وه کو بؤي ده بيته سرووشت.

^۱ - بېوانريته: المستطرف (۱/ ۱۳۳).

وتوویانه: خوای گه وره له مړوځدا هیڅی قبولکردن و فیږیوونی داناوه،
گواستنې وهی سرووشت ته ستم نییه، به لām نه وه هه یه گواستنې وه یه کی لاوازه و
به که مترین پالنه ریک به نده ده که پښته وه سرووشتی خوئی، ره نکه هه ندی جاریش
به هیڅی و سرووشتی نه گواستیږته وه، نه که پالنه ره که ی به هیڅیوو ده که پښته وه
بو سرووشتی جارانی خوئی.

هه رچی (الاصطبار) ه، نه وه به پښترو گرنگتره له (التصبر)، (التصبر) بڼه مای
(الاصطبار) ه، زور نارامگرییه که دووباره ده بیته وه تاوه کو ده بیته (الاصطبار).

هه رچی (المصابرة) یه: به ره نگاریکردنی رکه به رو که سی ناکوک له گوږه پانی
نارامگرییدا، (مفاعلة) یه، ده بی له نیوان دوو که سدا روویدات وه که شه په جنیو و
قسه به یه کتر وتن، لیدانکردنی یه کتر، په روه ردگار ده فیه روویت: ﴿يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

﴿٢٠٠﴾ آل عمران: ٢٠٠، واتا: نه ی نه وانه ی که بپرواتان هیناوه خو گرین و
(له خوگری دوزمن) خوگرتر بن و له سته نگه ردا نی شک بگرن و له خوا بترسن بو
نه وه ی پزگار بن.

فه رمانی پیداون به خوږاگری و نارامگرتن، که سه که له گه ل خویدا نارام بگری،
(المصابرة) حاله تی نارامگرتنه له گه ل که سی ناکوکدا، سه نکه رگرتن و
دامه زابوون و مانه وه یه له سه نارامگرتن، هه ندی جار به نده نارامگر ده بی له گه ل
خویدا، به لām له گه ل ناکوکدا نارامگر نابی، نه کری له گه ل خودی خوئی و
ناکوکیشدا نارامگری، به لām توانای نارامی سه نکه رگرتنی نییه، نه کری له گه ل
خودی خوئی و ناکوک و له سه نکه ریشدا نارامگری و بو خوا په رستی نه بی، به لām
خوا په رستی گرنگه و رزگار بوون له سه ر ته قواو خوا په رستی راوه ستاوه،

په روه ردگار فەرموویه تی: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ﷻ آل عمران: ۲۰۰، واتا: له خوا بترسن بۆ ئەو هی پزگار بن.

سەنگەرگرتن که مانەوێ سەر سنوورە و ترسی پەلاماری دوژمنی لێ هەیه، یه کێکه له پێویستییهکانی سنووری دلێش تاوه کو ههواو ئاره زوو شەیتانی لێیه وه نه یه ته دلەوه و به م سەنگەرگرتن و نارامگرتنه، بهنده شەیتان و ههواو ئاره زوو له شانیشینی دلێ خۆی دوورده خاته وه.

تەویری پینجەم

لەبارەى بەشەکانى نارامگرییەو بە پىنى شۆینەکانى

نارامگرتن دوو جۆرە: جۆریكى جەستەى و جۆریكى دەروونى، هەریەك لەم جۆرە دەبیته دوو جۆرى ترەو: سەرپشكى و ناچارانە، بەوەش دەکاتە چوار جۆر:

یەكەم: جەستەى سەرپشکدارانە، وەك راهاتن لەسەر کارە قورسەکانى سەر جەستە بەویستى ئازادو سەرپشکانە.

دووەم: جەستەى ناچارانە، وەك نارامگرتن لەسەر ئازارى لێدان و نەخۆشى و برین و سەرماو گەرماو ئەو شتانەى تر.

سێیەم: دەروونیانەى سەرپشکدارانە، وەك نارامگرتن و دوورگرتنى دەروون لەبەردەم کاریکدا کە لەپەروى شەرع و عەقلەو ئەنجامدانى جوان نییە.

چوارەم: دەروونیانەى ناچارانە، وەك نارامگرتنى دەروون لەسەر خۆشەویستەکەى کە ناچارانە لەیەك دادەبەڕێن.

کە ئەو جۆرگەلەت ناسى، ئەو بەزانە تاییەتن بەمروڤەو نەوێك ئاژەلان، ئاژەل لەدوو جۆرىدا لەگەڵ مروڤدا هاوبەشە: نارامگرتنى دەروون و جەستەى ناچارانە، لەوێدا هەندىك ئاژەل لەمروڤ بەئارامترە، مروڤ بەدوو جۆرە سەرپشکدارییە کە لەئاژەل جیادەکەرتەو تاییەتمەند دەبى، زۆربەى خەلک هیزى نارامگرییە کەیان لەو جۆرەدا یە کە لەگەڵ ئاژەلدا هاوبەشن نەك لەو جۆرەى تاییەت بەمروڤ، لەجۆرى سەرپشکیدا لەپیزى نارامگران دانانرێت.

ئەگەر وترا: ئایە لەنارامگرتندا جنۆکەش هاوبەشى مروڤ دەبى؟

ئەو و تراو: بەلێ، ئەو لە پێویستیەکانی ئەرکەداربوون، لەجێبەجێکردنی
فەرمان و نەهییەکاندا شویتیان ھەیە و جنۆکەش وەک مەژۆ ئەرکیان بەسەردا
دراو و تاوێکی لەسەر فەرمانەکان و دوورگرتن لە نەهییەکان بە ئارام بن، وەک ئێمە
چۆن لە پەڕی شەرعەو ئەرکدارکراوین، ئەوانیش ھەر بەو شێوەیە ئەرکدار
کراون.

ئەگەر وترا: ھەر بەو جۆرە ئێمە ئەرکدار کراون یان بە جۆریکی تر؟
ئەو و تراو: لە نمونەی پێویستیەکانی دەروون، وەک خۆشەویستی و رق و
کینە و باوەڕ و راستخستن و دوستایەتی کردن و دوژمنایەتی کردن، ئا لەوانەدا
ئێمە و ئەوان وەک یەکین، لە نمونەی پێویستیەکانی جێبەجێکردنی لایەنی
جەستەیی وەک خۆشۆردنی دای لە شەگرا و شۆردنی ئەندامانی جەستە بۆ
دەستنویژ شۆردن و سەرئاکوردن و خەتەنەکردن و خۆشۆردنی دای سووپی
مانگانە و جۆرەکانی تر، ئا لەو ئەرکانەدا وەک ئێمە نیین، بەلکۆ پەییوەستە
بە جۆری دروستبوون و ژیاڵیانەو.

ئەگەر وترا: لە ھیچ بەشیکی ئارامگرییدا فریشتەش ھاوبەشی ئێمە مەژۆ
ئەبن و وەک ئێمەن؟

وتراو: فریشتەکان بە ھاو ئارەزوویەکی تاقی نەکراونەتەو و دژ بێ بەعقل و
مەعریفەیان بێ، بەلکۆ خواپەرستی و گوتراپەلیان وەک ھەناسەی ئێمە، بۆیە
تێوانینی ئەو ناکرێ پێویستییان بە ئارامگریی ھەبێ تاوێکی ھاندەری ئایین و
عەقل بێ و سەربخات بەسەر ھاندەری شەھووت و ئارەزوودا.

ئەگەر ئارامگرییەکیان ھەبێ، ئەو ھیوا بەخۆیانە، وەك دامەزراپوونیان لەسەر ئەو شێوەیە لەسەری دروستکراون بۆ پێویستبوون بەشەپکردنی ھەواو ئارەزوو سرووشتێك.

ھەر مەزۆفێك لە ئێمە گەر ئارامگرییەکی بەسەر ھاندانی شەھووت و ئارەزووی زالبوو، ئەو بەفریشتەکان دەگات، ئەگەر ھاندەری شەھووت و ئارەزووی زالبوو، ئەو بەشەیتانەکان دەگاتەو، ئەگەر سرووشتی خواردن و خواردنەو و جووتبوونی بەسەر ئارامگرییدا زالبوو، ئەو دەگاتەو ریزی ئازەلان.

قەتادە^١ ئەلێ: خۆی گەورە فریشتەکانی دروستکرد، عەقڵی پێیان داو شەھووتی پێ نەدان، شەھووتی بە ئازەلان داو عەقڵی پێ نەدان، مەزۆفی دروستکردو عەقڵ و شەھووتی پێ دا، ھەر مەزۆفی عەقڵی بەسەر شەھووتیدا زالبوو، ئەو لە گەڵ ریزی فریشتەدایە، ھەرکە سێکیش شەھووتی بەسەر عەقڵیدا زالبوو، ئەو لە ریزی ئازەلان دایە.

لەبەرئەو ھە مەزۆف لەسەر تادا بە ناتەواویی دروستکرا، ئەو تەنیا ھەزو ئارەزووی خواردنی تیادا دروستکراوە کە پێویستی پێ ھەیە، بۆیە ئارامگرینی لەم ھالەتەدا وەك ئارامگرینی ئازەلانە، پێش فامیدە بوون ھیزی ئارامگرینی سەرپشکانە و خۆیستەنەیی نییە.

کە ھەزی یاریکردنی تیدا دەرکەوت، ئامادە دەبێ بۆ ھیزی ئارامگریی سەرپشکانە چونکە تیایدا لاوازە، کە ھەزی ھاوسەرگیری دەرکەوت ھیزی

^١ - قەتادە ی کۆپی دیعامە، ئەو ئەلخەتاب ئەلەدوسی ئەلبەسری، زانا بۆو لەزمانی ھەرەبیدا (سالی ٦٠٠ ک لە دایکبوو ١١٨ ک مردوو).

نارامگرییشی تیدا درده که ویت، که دهسه لاتی عه قلّ جولایه وه به هیز بوو،
 نه وکات پشت به سوپای نارامگری ده به سستی، به لام نه و دهسه لات و سوپایه
 به ته نیا ناتوانن روبه پرووی دهسه لات و سه ریا زانی حه زو ناره زوو بووه ستنه وه،
 نه وه هه لهاتنی رووناکیی باوه ره له یه که مین ساتی قامیده بووندا به پروویدا
 هه لدیت و به له سه رخویی تاوه کو ته مه نی پیگه یشتن (بالغبوون) گه شه دهکات،
 وه که درکه وتنی نیشانه ی به یانییوونه وه یه که دواتر درکه وتنی زیاتر نه بیت،
 هه موو نه وانه رینیشاند هرییه که ته نیا له باره ی به رژه وهندی و زیانه کانی
 ناخیره ته وه نییه، به لکو نامانجی وابه سستبوون و په یوه سستبوونیت به هه ندی
 به رژه وهندی دویا و خرابیه کانیشییه وه.

به لام نه گه ر خوری په یامبه رایه تیی به سه ر نه و دروونه دا هه لهات، نه وکات
 له ژیر نه و رووناکییه دا وردو درشتی سوودو زیانه کانی دویا و ناخیره ت ده بینئ و
 نه نجامه کانی له پیش چاو نه بی، که ره سته و نامرازی جه نگ له بهر دهکات و جور
 گه لیکی چه که هه لده گری و نه که ویتنه نیوان شه پکردنی پالنه ره کانی شه هوه ت و
 ناره زوو، هه روه ها پالنه ره کانی عه قلّ و هیدایه ته وه، سه رکه و تنو نه و که سه یه
 خوی گه وره سه ریبخات، دپراویش نه و که سه یه خوی گه وره شه رمه زاری بکات،
 نه م جه نگه کوتایی ناکات تاو کو مروفه که ده گاته به هه شت یان دوزه خ و
 به یه کیک له و دوو شوینه ده گات که بوی دروستکراوه.

ته و مری شه شه م

له باره ی به شه کانییه وه به پیی جیاوازی هیزو لاوازییه که ی و بهره نگاریکردنی

سوپای هه واو نارمزوو، بی تواناییشی به رانبه ری

پالنه ری نایبنداری و هه روه ها هه واو نارمزوو سی حالوباری هه یه :
یه که م: نه وه یه زالبون بۆ پالنه ری نایب بی و سوپای هه واو نارمزوو
به تیکشکانه وه وه لام بداته وه، جا مرقۆ به بهره و وامبون له سه ر نارامگری به م
حاله ته ده گات، نه وانه ی به م پله و مه قامه گه یشتون نه وانن که له دونیاو
ناخیره تدا سه رکه وتون، نه وانن که وتیان: ﴿رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا﴾
فصلت: ۳۰، واتا: وتیان خوا په روه ردگارمانه و له پاشان راست (له سه ر
نایب) بهره وام بون.

نه وانن که له سه ره مه رگدا فریشته پییان نه لی: ﴿أَلَا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا
وَأَنْشُرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ مَن أُولِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾﴾
فصلت: ۳۰ - ۳۱، واتا: مه ترسن و خه فته مه خۆن وه مرژه بی لیتان نه و
به هه شته ی که به لیتان پی درابوو. نیمه له ژیا نی دنیاو له پۆژی دوا پیدا دۆستی
نیوه یین وه له و (به هه شته دا) هه رچی هه زی لی بکه ی بۆتان ناماده یه وه
هه رچی داوا بکن له ویدا له خزمه تتاندا یه.

ئەوانەن کە لەگەڵ نارامگراندا بەمەقامی ئەو هەگەشتوون خوای گەورەیان
لەگەڵ بێ، ئەوانەن کە راستگۆیانە لە پێناو خوای گەورەدا تێکۆشاوان و خوای
گەورەش بە هیدایەت و رێنیشاندەری ئەوانی تاییەت کردووە و دوژمنانی لەو
تاییەتمەندییە بە دوورگرتووە.

حالتی دووهم: ئەو هەیه کە هیزو زالبوون بۆ پالنه‌ری هه‌واو ئاره‌زوو بێ،
ته‌واوی پالنه‌ره‌کانی ئاین تیکبشکینی و کەسی بەدبەخت و تیکشکاو ملکه‌چی
شەیتان و سەربازەکانی بێ و چۆنیان بووی بە پێیخەن، جا ئەو مەرفە لەگەڵ
شەیتان و سەربازەکانیدا دوو حالتی هەیه: یە کەم: یان لەخودی سەربازو
شوینکەوتەکانیانە و حالتی بێ دەسەلاتیکی لاوازی هەیه، دووهم: یان شەیتان
بووئە سەربازی ئەم، ئەمەش حالتی خراپە کاریکی بە هیزی زۆردارو بیدعە کاریکە
بانگەواز دەکات خەلکی شوینی بکەون، وە ک شاعیر ئەل:

وكنْتُ امراً من جندِ إبليس فارتقى بي الحالُ حتى صار إبليسُ من جُندي

واتا: من پێشتر یەکیك بووم لە سەربازەکانی شەیتان، ئەوەندە پێشکەوتم
شەیتان بوو یەکیك لە سەربازەکانی من.

شەیتان و سەربازەکانی ئەبەنە هاوکارو پشتیوانی، ئەوانەن کە بەدبەختییان
بەسەردا زالبووە و ناخیرەتیان بە دونیایان فروشتووە، کاتێک بەو حالە گەشتن
کە لە نارامگری مایە پوچ بوون.

ئەمە حالتی نەهامەتی و بەدبەختی و قەدەری ناخۆش و ئەو کاتە یە کە
دوژمن بەو حالەت دڵخۆشە و پێت پێدەکەن. سەربازگە لیکن هاوپی و
هاوئەکانی ئەمانەن: فرتوفیل و تەلەکە و خۆزگە ی پوچ و لەخۆبایی بوون و کار

دواخستن و ئومید دریزی و پیشخستنی دنیا به سه رقیامه‌دا، نه‌وه‌یه که په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) له‌باره‌یه‌وه فره‌موویه‌تی: "العاجز من أتبع نفسه هواها، وتمنى على الله الأماني"، واتا: بئ ده‌سه‌لات که‌سیکه ده‌روونی شوین هه‌واو ئاره‌زوو ده‌خات و ئومید دریزی هه‌یه.

ئه‌وانه‌ی ئه‌م حاله‌ته‌یان هه‌یه جورگه‌لێک مرۆڤن، هه‌یانه شه‌پی خواو په‌یامبه‌ره‌که‌ی ده‌کات و تیده‌کۆشی بۆ پووجه‌ل ده‌رخستنی ئه‌وه‌ی په‌یامبه‌ر هیناویتی و به‌ر به‌په‌یامی خوا ده‌گرێ و به‌به‌لا‌پیدا‌بردن و شیواندن هه‌ولی بۆ ده‌دات، ئه‌مه بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی لێ دووربخاته‌وه، مرۆڤی وه‌هاش هه‌یه پشته‌ی له‌وه کردووه که په‌یامبه‌ر هیناویتی و ته‌نیا سه‌رقالی دنیاو شه‌هوه‌تی خۆیه‌تی، هه‌یه دوورووه‌و له‌بیباوه‌پی و ئیسلام ده‌خوات، هه‌یه خراپه‌کاری ئاره‌زووبازی گاته‌چاره‌و به‌به‌ره‌لایی و شه‌هوه‌ت و یاریکردنه‌وه هه‌ناسه‌ی له‌خۆی بریووه، له‌وانه مرۆڤی وا هه‌یه کاتێک ئامۆژگاریی ده‌کریت ئه‌لێ: ئای چه‌نده تامه‌زروی ته‌وبه‌کردن، به‌لام ته‌وبه بۆ من سه‌خته‌و تاقه‌ت و ئاره‌زووی ته‌وبه‌م نییه، مرۆڤی تر هه‌یه ئه‌لێ: خوا پتیوستی به‌نویژو رۆژووی من نییه، من به‌کاروکرده‌وه‌ی خۆم رزگارم نابێ، خوا به‌به‌زه‌یی و لیخۆشبووه. مرۆڤی وا هه‌یه ئه‌لێ: وازه‌یتان له‌تاوان به‌سووک ته‌ماشاکردنی لیبووردن و لیخۆشبوونی خوایه:

فکثر ما استطعت من الخطايا إذا كان القدوم على كريم

واتا: مادام گه‌رانه‌وه بۆلای خوایه‌کی به‌خشنده‌و به‌پێژه، ئه‌وه چیت له‌ده‌ست دێ له‌تاوان نه‌نجامی بده.

له وانه مروڤی وا هه یه ئه لئ: له پال ئه وهی کردووه، ئاییندارییکردن چی سوودیکم پی ده گه یه نی، بۆ که سیکی خنکاو رزگار بوونی په نجه کانی چی سوودیکی هه یه له کاتیکی ئه ندامه کانی تری لاشه ی نقووم بوونه؟! هه یانه ئه لئ: له داهاتوودا ته و به ده که م، که گه یستمه سه ره مه رگ ته و به ده که م و ته و به که م قبولکراو ده بی.... تا ئه و جوړه له خۆبایی و له خسته براوانه ی تر که عه قلّیان که وتووه ته ده ست شه هوه ت و ئاره زووه کانیان، عه قلّیان به کارناهیئن، ته نیا له و چه ند ساته دا نه بی که فیّل به کارده هیئن بۆ ئه نجامدانی ئاره زووه کانیان، بۆیه عه قلّیان له گه ل شه یتاندا، نمونه ی دیلیکه له ده ست بیباوه پداو له شوانیتیکردن و چاودیریکردنی به رازو عه ره ق دروستکردن و خاچ هه لگرتندا به کاریده هیئی، جا ئه و مروڤه به وهی عه قلی خۆی سه رکزیپیکردووه و راده ستی دوژمنه کانی کردووه، لای خوای گه وره وه که سیکه موسلمانیکی سه رکزیپیکردبی و به بیباوه پانی فروشتبی و کردبیتیه دیلی ده ستیان.

بهش

لیره دا قسه یه کی خۆش و جوان هه یه ده بی تییبگه یین و دلی بۆ بکه ینه وه لیی تییبگات و رابمینی، ئه ویش ئه وه یه، ئه و که سه له خۆباییه ی که دیاری و ده سه لاتی خوا که عه قلّیتی و پییه وه ئه وی ریزدارو پایه دار کردووه و خستویه تییه ده ست دوژمنانی خواوه و چۆنیان بووی ئاوه های به پیده خه ن، له کاتیکدا ده بوو ئاره زووه کان له ژیر ده سه لاتی عه قلّدا یین، به نمونه ی که سیکه خۆی راده ستی دوژمنی خۆی بکات و دوژمنیش خراپترین ئازارو ئه شکه نجه ی

بدات، دهکرا ئەم مرقفه دوزمنی دیل بکردبایه و تۆلهی خۆی لی بکردبایه ته وه، به لام کاتیک دهستبهرداری بهرگریکردن و شهپرکردنی بوو خۆی رادهستی کرد، وهک سزایهک دوزمنی به سهردا زالبوو، پهروهردگار دهفهرموویت:

﴿ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ٩٨ ﴾ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ٩٩ ﴿ إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ١٠٠ ﴾ (النحل: ٩٨ - ١٠٠)

واتا: نهی موحه ممد (صلی الله علیه وسلم) کاتی ویستت قورشان بخوینی په نا بگره به خوا له شهیتانی ده رکراوله به زهیی خوا. به راستی نهو (شهیتان) دهسه لاتی نی یه به سهر نه وانهی که باوه پریان هیناوه و نهها پشتیان به پهروهردگاریان ده به ستن. نهها دهسه لاتی به سهر نه وانه دا هیه که نهو (شهیتان) ده که نه دوست و پشتیوانی خویان و نه وانهی به هویه وه بوونه ته هاو له دانهر.

نه گهر و ترا: لیتره دا سه لمیندرا که شهیتان دهسه لاتی به سهر دوست و شوینکه و ته کانی خویدا هیه، نهی بوچی خوای گهره نهو قسه یه شهیتان دهسه لمینی:

﴿ وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي ٢٢ ﴾ (إبراهيم: ٢٢)

واتا: جا شهیتان دهلی کاتی که کار ته واو ده بی بیگومان خوا به لینی پیدان به به لینیکی هق و راست و منیش به لینی پیدان به لام دروم کرد له گه لتان وه من نه م بوو به سه رتاند ا هیچ زورو ده سه لاتی که ته نه نه وه نه بی که بانگم کردن (بو گومرایی) نیتر نیوهش به ده نگمه وه هاتن (و به گویتان کردم).

هه روه ها فرمایشتی: ﴿وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّن سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُؤْمِرُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ ﴿ (سبأ: ۲۰-۲۱)

واتا: سویند به خوا به راستی شهیتان گومانی خوی له واندا به دی هینا بویه ئیمانداران نه بیت هه موویان شوینی شهیتان که وتن. وه شهیتان هیچ ده سه لاتی به سه ر ئیمانداران دا نه بوو ته نه نه وه بی بزانی که کئی باوه پی به پوژی دواپی هیه و کئی له وان ده رباره ی (دواپوژ) له گوماندا به وه په روه ردگارت (نه ی موحه ممد (صلی الله علیه وسلم)) به سه ر هه موو شتی که داویدیه .

له وه لامدا نه وتری: نه وه ده سه لاتی که بوی سه لمیندراوه به سه ر شوینکه وته کانیدا هیه تی، هه مان نه وه ده سه لاتی نییه که له دوو رووه وه ره تیکردوه ته وه:

یه که م: ده سه لاتی جیگری، ده سه لاتی توانا داربوونی له نیو نه و مرقانه داو یاری پی کردون، که گوپراه لئی بوونه و بوی دلسوزبوونه چونی ویستی به وجوره به پیکردون، به لام نه وه ده سه لاتی که ره تیکردوه ته وه به سه ریاندا هه بیووی، ده سه لاتی به لگه یه، ئیبلیس به لگه و بیانوییه کی نه بووه به هوییه وه نه وانی ملکه چ کردبی، هه ر نه وه نده بووه داوای لیکردون شوینی بکه ون و نه وانیش بی به لگه و بیانوییه که به دم داواکه یه وه رویشتون.

دووه م: له سه ره تادا خوی گه وره شهیتانی به سه ر نه واندا زال نه کرد، نه وه خودی نه و مرقانه ن به گوپرایه لیکردنیان شهیتانیان به سه ر خویاندا زال کرد و چوونه ریزی سه ر یازو پیره که یه وه، شهیتان به هیزی خوی به سه ر یاندا زال نه بووه، چونکه فیلی شهیتان لاوازه، به لکو نه وه خویان به ویست و سه ریشکی خویان شهیتانیان به سه ر خویاندا زال کردووه.

به ش

شه ر گهرم و به رده وامه

حاله تی سییه م: نه وه یه له نیوان هه ردو سه ر یازگه دا شه ر به رده وامه، جاریک سه رده که وی و جاریکی تر ده دپری، جاره کانی سه رکه وتن که م و زور ده بن، نه مه حالی زوری ی نه و باوه پدارانه یه که کاری چاکه و خراپه تیکه ل ده که ن.

دوخ و حالی قیامت به پی نه و سی حاله ته ته رازو کیشانه ده کریت، هه ندی خه لک ده چنه به هه شت و ناخرینه دۆزه خه وه، هه ندیکی تر ده خرینه دۆزه خه وه و ناچنه به هه شت، هه ندیکیان ده چنه دۆزه خه وه دواتر ده خرینه به هه شته وه.

هه ر نه م سی حاله ته، حاله تی خه لکین له له شساغی و نه خوشییدا، هه ندی خه لک هه ن شه ری هیزی نه خوشی خویان ده که ن و به سه ریدا زال ده بن، هه ندی خه لکی تر هه ن نه خوشییه که هیزی نه و ده دپری نی و به سه ریدا زال ده بی، هه ندی خه لکی تریش هه ن شه ری نوره له نیوان نه خوشی و هیزیدا هه یه، جاریک هیزی به رهن گاریکردنی سه رده که وی و جاریکی تر نه خوشییه که ی، له نیوان له شساغی و نه خوشییدا یه.

بهش

نمونه گه لیکی نارامگری

هه ندی کس هه ن به تیگوشان و نارپه حه تییه وه نارام و خورپاگر ده بن، هه ندیکی تریش به که مترین ماندوو کردنیکی ده روون، نمونه ی یه که م: وهک پیاویکه له تهک پیاویکی جه به زه دا زورانگری و به ماندوو بوونیکی سهخت به سه ریدا سه رکه وی، نمونه ی دووه میش: وهک نمونه ی که سیکه له تهک پیاویکی لاوازا زورانگری و بی ماندوو بوون بیکوتی به زه وییدا، جا ململانی و زورانبازی نیوان سه ربازانی خواو سه ربازانی شه ی تانیش هر به وجوره یه، هه رکه سی به سه ر سه ربازانی شه ی تاندا سه رکه وی به سه ر شه ی تانیشدا سه رده که وی.

عبداللهی کوپی مه سعود (خوای لی رازی بی) ئه لی: پیاویکی نیو مرفه کان به پیاویکی نیو جنوکه کان گه یشت و زورانیا گرت و مرفه که جنوکه که ی دا به زه وییدا، وتی: چیه وه ده بینم لاوازی؟ وتی: من له نیواندا چوار شانم، وتیان: نایه ئه و پیاوه عومهری خه تاب بوو؟ ئه ویش وتی: ئه ی عومهر نه بی ده بی کی بی؟!^۱

هه ندی له هاوه لان وتویانه: ((باوه پدار شه ی تانی خو ی ماندوو ده کات، هه روهک چۆن له ئیوه له کاتی گه شتا و شتره که ی ماندوو ده کات))^۲.

ئیهن ئه بی ئه لدونیا^۱ له هه ندی پیشینه وه گیراویه تییه وه: شه ی تانیک به شه ی تانیکی تر گه یشتوو و توویه تی: چیه وه ده بینم هر ئیسکت پیوه ماوه؟

^۱ - صه حیه، به یه قبی له (دلائل النبوة / ۷ / ۱۲۳) ئیخراجی کردوو، لای ته به رانییش شیوه گه لیکی تری گیرانه وه هیه له المعجم الکبیر (۸۸۲۴، و ۸۸۲۶)

^۲ - حسن، ئه حمده ئیخراجی کردوو (۲۰ / ۳۸۰) ئه له یسه مییش باسی کردوو له مجمع الزوائد (۱ / ۱۱۶).

شەیتانەکی تر ئەلی: من لە گەڵ پیاویکدام که نان دەخوات بسم الله ئەکات بۆیە منیش ناتوانم نان بخۆم، که ئاو دەخواتەو بسم الله دەکات منیش ناتوانم لە ئاوە که بخۆمەو، که دیتەو مال بسم الله ئەکات، بۆیە منیش لە دەرەوێ ماله که شەو دەکەمەو. شەیتانەکی تر ئەلی: من لە گەڵ پیاویکدام که خواردن دەخوات بسم الله ناکات، بۆیە پێکەو هەمووی دەخۆین، که ئاو دەخواتەو بسم الله ناکات، بۆیە منیش لە گەڵیدا دەخۆمەو، که لە گەڵ هاوسەرەکیدایا جوت دەبی بسم الله ناکات، بۆیە منیش لە گەڵ هاوسەرەکیدایا جوت دەبم.^۱

هەرکەسی لە سەر ئارامگریی نەریت بگری، دۆژمنەکەشی بە گەرە دەیبینی، هەرکەسیکیش ئارامگریی لە سەر سەخت و دژوار بی، ئەو دۆژمنەکی تەماحی تی دەکات و ئەگەرە نیازی خۆی لی وەدیبهینی.

^۱ - عبداللهی کوپی موحەممەدی کوپی عوبەیدی کوپی سوفیان کوپی ئەبی ئەلدونیای ئەلقورەیشیی ئەلئەمەوی، ئەلبەغدادی لە پەروی مەوالیبوونەو، ئەبو بەکر (سالی ۲۰۸ ک لە دایکبوو و سالی ۲۸۱ ک مردوو حافیظی فەرمووده بوو، دانراوی زۆری هەبوو و زەهەبیش بیست کتییی لە دانراوەکانی بینیوو.

^۲ - لاوازه، عبدالرزاق لە (مصنف) هەکیدایا باسیکردوو (۱۹۵۶) و بەیەقییش لە شعب الإيمان (۵۸۳۳) لە فەرموودهی عبداللهی کوپی مەسعود (خوای لی رازی بی).

له باسکردنی جوړه کانی نارامگریی به یښی نه وانه ی پښوی په یوه ستن

ۛو سى جۆره يه كه شىخ عه بدولقاد ر له (فتوح الغيب) دا باس كر دووه و نه لى:
ده بى بۆ به نده فه رمان كه ليك ه بى نه نجامى بدات و ريگريى كه ليك ه بى
دوور يان لى بگري و قه ده ريگريى ه بى نارامبى له سه ر بگري.

هرچی نه‌وی په‌یوه‌ندی به‌خوای گه‌وره‌ه‌یه: نه‌ویه که خوای گه‌وره
دوو‌پړیاری به‌سر به‌نده‌که‌وه‌ه‌یه: پړیاریکی شهرعیی نایینی، پړیاریکی
که‌ردوونی قه‌ده‌ری، پړیاره شهرعییه که په‌یوه‌سته به‌فرمانه‌کانییه‌وه،
که‌ردوونییه که‌ش په‌یوه‌سته به‌دروست‌کردنه‌کانییه‌وه، خوای گه‌وره‌یه فرمانی
دروست‌کردنی، که‌ردوون و باسادانانی ه‌یه.

حوکم و بپارہ نایینیہ کہی بہ پیتی کاری ویستراو و داواکراو دوو جوڙہ،
 نہ گہر نہو حوکمہی داواکراوہ فہرمانہ کان بی، نہوہ یان واجیبہ نہ نجام بدری
 یان موستہ حہبہ (سووننت)، نہوہش تہنبا بہ بوونی نارامگریہوہ نہ نجام

07

ده دریت، نه گهر شته که قیزه ون بی و داواکرا بو وازی لیبه پئیریت و کاری له و
جۆره نه نجام نه دری، نه وه یان حه رانه یان مه کروهه، نه مهش هه ره له سه ر
نارامگری راوه ستاوه و نه وه بریاره ئایینییه شه رعیه که یه تی.

بریاره گه ردوونییه که شی، نه و قه ده ره یه که له کۆست و ناخۆشی
ده خاته سه ر به نده که ی و به نده که له وه دا ده سه لاتی نییه و له به رانبه ر نه و
نه هه مه تییه دا فه رزی کردوه نارامی له سه ر بگری، زانایان له باره ی واجیبیتی
رازیبون به و قه ده ره دوو بۆچوونیان هه یه، له مه زه به ی نه حه مە دیشدا دوو راو
بۆچوون هه یه، دروستترین بۆچوون نه وه یه که موسته حه به.

بۆیه هه موو سه رچاوه کانی ئایین بۆ سی ریسا ده گه پێته وه: کارێک فه رمان
کراوه نه نجام بدری، کارێکی قه ده غه کراو ده بی دووری لی بگری دری، نارامگرتن
له سه ر قه ده ریکی ناخۆش.

هه رچی نه وه ی تاییه ت به به نده بی: تائه وه ی نه رکی که وتووه ته سه ر شان
له و سی بواره نابیتته وه، که ی نه رکی له سه ر نه ما نه وکات نه و سی ریسایه ی
له سه ر نامیئی.

به ندایه تییکردن به نه نجامدانی فه رمانه کان و دوورگرتن له نه هییه کان و
نارامگرتن له سه ر قه ده ر، هه ر به خودی نارامگرتن راده وه ستی، هه روه ک چۆن
گوته گه نم به هۆی ساقی گه نمه که وه راده وه ستی، بۆیه نارامگرتن په یوه سته
به فه رمان و نه هییه کان و قه ده ر کراویش به دروستبوون و فه رمانه وه، نه و
زانایهش که هه میشه له باره ی نه و سی بنه مایه وه دوواوه و ئاماژه ی داوه، نه لی:
کوپی شیرینم کاری فه رمان پیدراو نه نجام بده و له قه ده غه کراو دووربگره و له سه ر
قه ده ریش نارامبگره.

فەرمانکردنی بە ئەنجامدانی کاری چاک، لە سەر خودی خۆی و کەسی تریشە،
ریگریکردنی لە کاری قیژە و نیش ھەر بە وجۆرە، لە پووی بیژە وە خۆی و کەسی
تریش دەگریتە وە، بە لام لە پووی پابەندی شەڕعییە وە، دەبی سەرەتا بە خۆی
فەرمانەکان چۆنە بکات و لە ئەھمییەکان دووربگرێ.

(الرعد: ١٩ - ٢٢)

09

پاشان وه سفی کردوون به وهی بهرده وام مافی خواو خه لکیان به جیگه یاندوه، بی هیچ هاوبه شیییه بهرده وامییان به پهرستی خوا داوه و گوپراه لیان کردوه و پشتیان پی به ستووه و خوشیانویستووه و لئی ترساون و تهوبه یان کردوه و ملکه چی بوونه، دانیان به نیعمهت و فزلی خوادا ناوه و هله و تاوانی خوئیانیان لای خوی گه وره دانپیداناوه و داوی لیخوشبوونیان کردوه، نه وه په یوه ندی و گه یاندنی نیوان خواو بهنده یه، خوی گه وره فرمانی داوه به و هۆکارهی له نیوان خوی و بهنده که ی دایه په یوه ندیییه که بهرده وام بی، فرمانیشی داوه په یوه ندیی نیوان نیمه و په یامبه ره که شی بهرده وامی هه بی، به باوه رپوون به په یان به رو به راستخستنه وهی و بریار دانه دهستی له هه موو شتیك و رازیوون به بریاره که ی و ملکه چبوون بوی، خوشویستنی نه و بخهینه پیش خوشویستمان بۆ خودی خۆمان و مندال و دایک و باوک و تهواوی خه لک، سه لات و سه لام له سه ر په یامبه ری خوا بی.

ده بی مافی خواو په یامبه ره که شی بدهین، هه روه ها فرمانی داوه به به ره و امیدان به په یوه ندیی نیوان خۆمان و دایک و باوک و خزمان، به په یوه ندیی چاک و سه ردانیکردن، فرمانی داوه به چاکه کردن له گه ل دایک و باوک و به جیگه یاندنی په یوه ندیی خزمانه تی، فرمانی داوه هاوسه رانی خۆمان به سه ر بکهینه وه و چاک بین له گه لیاندان مافیان بدهین، مافی کۆیله کانمان بدهین به وهی له خواردنی خۆمانیان پی بدهین و له بهرگی خوشمانیان له بهر بکهن و له سه رووی توانای خوینا وه ئه رکیان نه خهینه سه ر، ئه رکی نیوان هاوسیتی دوورو نزیک به جیگه یه نین، به وهی ره چاوی مافیان بکهین، چون ژیانی خۆمان و که سوکارو

سه روه تمان ده پاریزین ده بی ژیان و مال و مندالی نه وانیش بپاریزین، له گشت و شوینی خۆماندا مافی هاوپی و دوستان بپاریزین، له گه له ته وای خه لکیشدا به هه مان شیوه، به و جوړه ی حه زده که یه نه وان مامه له ی نیمه بکه ن نیمه ش به و جوړه مامه له یان بکه یه، ریزو شهرمان بو نه و فریشتانه هه بی که کرده وه کانمان ده نووسنه وه، خوی گه وره فره مان به هه موو نه و شتانه کردووه و ده بی به جیپیگه یه نین.

پاشان وه سفیکردوون به وه ی ترسی روژی قیامه تیان هه یه، بویه ناکری به بی ترسی خواو روژی قیامه ت نه و فرمانانه جیبه جیپکری، هه رکات ترس له دلدا نه ما نه و په یوه ندییانه ش نامینن.

پاشان هه موو نه و شتانه ی له یه ک بنه مادا کو کردووه ته وه که کو له که و خولگه ی هه موو یه تی، نه ویش نارامگرییه و نه فره موو: ﴿وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ﴾، هه به نارامگری رازی نه بووه، به لکو ده بی نه و نارامگرییه ته نیا له به ره زامه ندیی خوی گه وره بی.

پاشان نه وه ی بو خستوونه ته پیش چاو که نویژکردن له سه ر نارامگری هاوکاری و دامه زوایان ده کات و نه فره موو: ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾، بویه نارامگری و نویژ هاوکاری به رزه وه ندییه کانی دونیا و ناخیره تن، خوی گه وره ده فره موویت: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾ البقرة: ٤٥، واتا: په نا ببه نه به ر نارام گرتن و نویژ (بو گه یشتن به مه به ست) وه بیگومان نویژ (نه رکیکی) گه وره و گرانه مه گه ر لای نه وانه نه بی که له خوا نه ترسن واته خویان به زل نازانن.

هروه ها فرمویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ ﴿البقرة: ۱۵۳، وَا: ئه ی ئه و که سانه ی که برواتان هیناوه پشت ببه ستن به خوراکرتن و نویژ (کردن) به پاستی خوا له گه ل خوراکراندایه.

پاشان خوی گه وره باس له چاکه و به خشینی نهینی و ناشکرای ئه وان ده کات که به رانبر که سانی تر ئه نجامی ده دن، به نارامگرتن و نویژ چاکه به رانبر خویان ده کن و به به خشینیش چاکه به رانبر که سانی تر ده کن.

پاشان باسیان ده کات گه نه فامییان به رانبر کراو نازار دران، به نه فامی و نازار دانه وه وه لام ناده نه وه، به لکو به چاکه کردن وه لامی خراپه ده ده نه وه، کی خراپه یان به رانبر بکات ئه وان چاکه ی به رانبر ده کن و ئه فرموی: ﴿وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ﴾، الرعد: ۲۲، وَا: به چاکه به رگری له خراپه ده کن (به چاکه خراپه کانیان ده سپنه وه و لاده به ن).

رافه ی ئه وه کراوه که دوی هه له و تاوان چاکه ده کن، هروه ک خوی گه وره ده فرموی: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾ هود: ۱۱۴، وَا: به پاستی (کرده وه) چاکه کان (کرده وه) خراپه کان لاده به ن.

به یامبریش (صلی الله علیه وسلم) فرمویه تی: «أَتَبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمْحُهَا»^۱، وَا: دوی هه له و تاوان چاکه ی به دواوا بهینه با ئه و تاوانه ت بو بسپینه وه.

^۱ - صحیحه، ترمیزی (۱۹۸۷) و ئه حمه د (۵/ ۲۲۸ و ۲۳۶) ئیخراجیان کردووه له موغازه وه (خوی لی رازی

نوهی سه لماوه نوهیه، نایه ته که ههردوو جوړه که ده گریته وه.
مه به ست نوهیه، نهو نایه تانه ته وای مه قامه کانی نیسلام و نیمانیان
باسکردووه، کاره فرمان پیکراو و دوورگرتن له قه ده غه کراوه کان و نارامگرتن
له سهر قه زاو قه ده ریان له خوگرتووه.

په روه ردگار له م نایه تانه دا نه و بڼه مایانه ی باسکردووه: ﴿بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا
وَتَتَّقُوا﴾ آل عمران: ۱۲۵، وانا: به لئ نه گه ر نارام بگرن وه له خوا بترسن.
هه روه ها هه رموویه تی: ﴿إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ﴾ يوسف: ۹۰، وانا: هه رکه س
خوی بپاریزی و دان به خویدا بگری.

هه روه ها هه رموویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ آل عمران: ۲۰۰، وانا: نهی نه وانه ی که
بهواتان هیناوه خو گرین و له خوگری دوژمن خوگرتین و له سه نگه ردا نی شک
بگرن و له خوا بترسن بو نوهی رزگارین.

له هر شوینیکدا باسی ته قوا هاتبی و نارامگریشی له گه لدا بی، نوه نهو
سی کاروباره ی له خوگرتووه، حه قیقه تی ته قوا (له خواترسان) نه مانه یه:
نه نجامدانی هه رزو واجیبه کان و دوورگرتن له قه ده غه کراوه کان^۱.

^۱ - بېوانه: مدارج السالکین (۲/ ۱۶۶).

ته و مری هه شته م

له باره ی به شه کانی نارامگرییه وه به پیی په یوه سته یی پینج نه حکامه که

پییه وه ی

به م پییه دابه ش ده بیئت بۆ: واجیب، مهن دوب، قه ده غه (هرام)، مه کروه، موباح.

نارامگرتنی واجیب سی جۆره: یه که م: نارامگرتن له دوورگرتن له هه رامه کان. دووه م: نارامگرتن له سه ر نه نجامدانی واجیبه کان. سییه م: نارامگرتن له سه ر نه و ناخۆشی و نه هه مه تییه نه ی مرۆف توانای به سه ریاندانیه، نمونه ی نه خۆشی و هه ژاری و نه وانی تر.

نارامگرتنی مهن دوب: نارامگرتن له سه ر نه نجام نه دانی هه رامه کان. نارامگرتنه له سه ر شته موسته هه به کان. نارامگرتن له سه ر هاوشیوه وه لام نه دانه وه ی هه له کار.

نارامگرتنی هه رام و قه ده غه کراو، نه مه ش چه ند جۆریکه: نارامگرتنه له نه خواردن و نه خواردنه وه تاوه کو مردن، هه روه ها نه خواردنی مرداره وه بوو هه روه ها خوین و گوشتی به راز کاتیك هیچی تر نییه بخوریت و بی نه وانه ده مری.

طاوس و دوی نه ویش نیمام نه حمه د وتوویانه: ((هه رکه سی ناچار بی به خواردنی مرداره وه بوو هه روه ها خوین و نه یخوات و بمری، ده چیته دۆزه خه وه)).

نه گه ر وترا: نه ی له م حاله ته دا له باره ی سوالگرده وه چی نه لئین؟

ئەوتىرى: حوكمى ئەمە جىاوازىي لەسەر ھەيە ئايە ھەرامە يان رىگە دراوھ،
 دوو بۆچوون ھەيە كە بۆچوونى ھاوھ لائى ئەحمەدن، بەپوالەتى دەقەكەيان لەم
 ھالەتەدا سوالگەردن جائىزە، پرسىياري لىكراوھ: گەر سوالى نەكردو مرد
 بەوھۆيەوھ؟ ئەلى: نامرى، بەلكو خواي گەورە رىق و رۆزىي خۆي بۆ دەنئىرى،
 بۆيە ئەحمەد سوالگەردنى ھەرام داناوھ، گەر خواي گەورە پىئويستىي بەندەكە
 بزاني و دەرکەوي راستگويەو سوالگەردنى ناوي، خۆي رىق و رۆزىي بۆ دەنئىرى.
 زۆرىك لەزانايانى شوينكەوتەي ئەحمەدو شافىيعى ئەلەين: پىئويستە سوال
 بکات، ئەگەر سوال نەكات سەرپىچىكارە، چونكە سوالگەردن لەم كاتەدا لەمردن
 رىزگارى دەكات.

بهش

نارامگرتنی قه ده غه کراو

له نمونه ی نارامگرتنی قه ده غه کراو: مرقه نارام بگری له نه کوشتنی شتیك که ده بیته هوی له نیوچوونی خوی، نمونه ی نه کوشتنی دپنده و مارو دوو پشک، یان نارامگرتن و نه کوژاندنه وه ی ناگرو هه لئه هاتن له بهرده م لافاو و نه کوشتنی بیباوه ریک که ده یه وی بیکوژی و راوه ستی و نارامبگری، نه مه پیچه وانه یه به خوراده سترکردن و نارامگرتنی له فیتنه و نه کوشتنی موسلمانان، چونکه ده ستپیشخه ری نه کردن له شه پکردنی موسلمانان که ده یانه وی نه م بکوژن نارامگرتنی موباح و موسته حه به، هه روه ک به لگه ی زوری له سه ر هاتووه، له م باره یه وه پرسیار له په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) کراوه فه رموویه تی: «واتا: "كُنْ خَيْرَ ابْنِي آدَمَ"»، واتا: تو باشترینی دوو کوچه که ی ئاده م به، له فه رمووده یه کی تردا: "فَكُنْ عَبْدَ اللَّهِ الْمُقْتُولَ، وَلَا تَكُنْ عَبْدَ اللَّهِ الْقَاتِلَ"»، واتا: تو به نده ی کوژراو به و به نده ی بکوژ مه به. له فه رمووده ی تردا: "واتا به یله تاوانی خوی و خۆتی بکه ویته سه ر"^۱.

^۱ - سه حیه، نه بو داوود (۴۲۵۷) و نه حمه د (۱/ ۱۸۵) ئیخراجیان کردووه له سه عدی کوپی نه بی وه قاصه وه (خوای لی رازی بی).

^۲ - حسن لفره، نه حمه د (۲۹۵) ئیخراجی کردووه له خالیدی کوپی عرفه وه (خوای لی رازی بی).

^۳ - سه حیه، به شیکه له فه رمووده یه کی نه بی به کهریه (خوای لی رازی بی)، موسلیم (۲۸۸۷) ئیخراجی کردووه.

لهفه رمووده یه کی تردا: "فان بهرك شعاع السيف فضع يدك على وجهك"^۱،
واتا: نه گهر تیشکی شمشیره که ی بۆت دهرخست و شمشیری لیت کیشا، تۆ
دهستبخره سهر روومه تت.

خوای گهره خۆپاده سترکردنی باشتیرینی دوو کوپه که ی ئاده می گپراوه ته وه و
له وه دا ستایش و پیاوه لّدانی کردوه، نه مه پپچه وانه ی کوشتنی بیباوه ره،
نه گهر بیباوه پێک ویستی بئکوژی ده بی بهرگری له خۆت بکه ی، چونکه مه به ست
و ئامانج له جیهادکردن بهرگریکردنه له خۆت و موسلمانان.

به لام ئایه دز ده کوژریت یان هیچی به رانبهر ناکه ی؟ نه گهر بۆ پاراستنی
که سی تر بوو واجیبه شه پی دز بکری، نه گهر بۆ سهر گیانی خودی که سه که
بوو، نه وه رواله تی ده قه که نه وه یه که واجیب نییه و هه ندی زاناش واجیبیان
داناوه، نه گهر ئامانجی که سه که ده ستریزیکردنه سهر ناموس بی، نه وه نابی
نارامی لی بگری و بهرگری نه که ی.

^۱ - صحیحه، نه بو داوود (۴۲۶۱) و ئه یین ماجه (۳۹۵۸) و نه حمه د (۵/ ۱۶۳) ئیخراجیان کردوه
له فه رمووده یه کی نه بی زه پره وه (خوای لی رانی بی).

بهش

نارامگرتنی مهکروه

هرچی نارامگریی مهکروهه، نه وه چند نمونه یه کی هه یه: یه که م: نارامگرتنه له بهرده م نان و ئاو نه خواردن و جووت بوون له گه ل هاوسه ردا تاوه کو زیان به جهسته ی خۆی بگه یه نی. دووهم: نارامگرتن و دوورگرتنیتی له جووت بوون له گه ل هاوسه ره که یدا که هاوسه ره که ی پیویستی پییه تی و به کردنی خودی خۆی زیان ناکات. سییه م: نارامگرتنیتی له سه ره مهکروه. چواره م: نارامگرتنی له بهرده م کاری موسته حه ب (ئاسایی).

بهش

نارامگرتنی موباح

هرچی نارامگرتنی موباحه، واتا نارامگرتن له سه ره کارێک کردن و نه کردنی وه ک یه ک بی، که سه که سه ره پشکه نه نجای بدات یان نه نجای نه دات. به تیگه پ: نارامگرتن له سه ره شته واجیبه کان واجیبه، نارام نه گرتن له و لایه نه وه حه رامه، نارامگرتن له دوورگرتن له حه رام واجیبه، نارام نه گرتنی حه رامه، نارامگرتن له سه ره موسته حه ب موسته حه به، نارام نه گرتن له و رووه وه مهکروهه، نارامگرتن له سه ره شته مهکروهه کان موسته حه به، نارام نه گرتن لیی مهکروهه، نارامگرتن له سه ره موباح موباحه و خوی گه وره ش زاناتره.

ته و مری نویه م

له پرووتکردنه وهی جیاوازییه کانی پله کانی ئارامگری

وهك راییبورد، ئارامگریی دوو جۆری ههیه: سه رپشكداری و ناچاری، سه رپشكداری له ناچاریی كاملترو ته واوتره، له ئارامگریی ناچاریدا هه موو خه لکی هابو به شن و نه وانهش تیایدا به شدان كه ئارامگریی سه رپشكداران ه یان نییه.

بۆیه ئارامگریی یوسفی راستگۆ (سه لامی خوای له سه ربی) له وهی گوێپرایه لێی ژنه كهی عه زیزی میسر نه بوو، ئارامی گرت له و به ندرکدن و ناخۆشیانهی به سه ریدا هات، گه و ره تر بوو له و ئارامگرتنه ی له سه ر نه و نا په حه تییه ی براکانی بۆیان ریکخست و خستیان ه نێو بیر ه كه وه له باوکی جیا یان کرده وه و وهك به نده یهك فرۆشتیان، له ئارامگرتنی دوو ه میدا خوای گه و ره پله داری و ده سه لات و توانا داریی پی به خشیی له زه وییدا.

هه روه ها ئارامگرتنی ئیبراهیمی خۆشه ویست، ئارامگرتنی موسا و نوح و ئارامگرتنی مه سیح و کۆتا په یام به رو گه و ره ی کوپانی ئاده م (سه لامی خوا له سه ر هه موویان بی)، ئارامگرتن بوو له سه ر بانگه وازکردن بۆلای خوای گه و ره و شه پکردنی دوژمنانی خوا، بۆیه خوای گه و ره ناوی لێنان (أولي العزم)، فه رمانی به په یام به ریش دا ئارامگریی نه وانی هه بی و فه رموویه تی: ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾ (الأحقاف: ۳۵، و اتا: كه واته خۆگر به (ئه ی موحه ممه د) صلی الله علیه وسلم)) هه روه كو پیغه مبه رانی خۆپاگری به هیز دانیان به خۆدا گرت.

ئولولعه زمیش ناویان له م فه رمایشته ی خوای گه ورده دا هاتووه: ﴿ شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ﴾ (الشوری: ۱۳)

واتا: ئه و ئاینه ی بۆ داناوون که فه رمانی داوه به نوح و ئه وهش نیگامان کردووه بۆ تقو ئه وهش که فه رمانان داوه به ئیبراهیم و موسا و عیسا.

هه روه ها له م فه رمایشته شدا: ﴿ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ﴾ الأحزاب: ۷، واتا: ئه ی موحه ممه د(صلی الله علیه وسلم) بیریان بخه ره وه کاتی که په یمانان وه رگرت له پیغه مبه ران هه روه ها له تقو نوح و ئیبراهیم و موسا و عیسا ی کوپی مه ریه م. هه روه ک ئین عه باس و که سانی تری پیشینیش و توویانه.

خوای گه وره ریگری لی که ردووه هاوشیوه ی هاوه لی نه هه نگه که (صاحب الحوت) بکات و ئه گه ر بیته نارامگری ئولولعه زمی نه بی، بۆیه ده فه رموویت: ﴿ فَأَصْبَرَ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُن كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ۝٤٨﴾ القلم: ٤٨، واتا: ئه ی موحه ممه د(صلی الله علیه وسلم) دان به خوتا بگه ره و چاوه پوانی فه رمانی خوات بکه وه ک هاوپی نه هه نگه که مه به (که یونس پیغه مبه ره (علیه السلام) کاتی که بانگی (خوای) کرد وه ئه و پیشی خوارد بۆه له بی بروایی گه له که ی.

لیره دا پرسیا ریکی به سوود هه یه، ئه وه یه ده وتری: ئه وه ی له ئاوه لفرمانه که کاری کردووه، ئه م فه رمایشته یه: ﴿ إِذْ نَادَىٰ ﴾ و ریگری له کاره که نه کراوه که

دوعاکردنه، به لکو خوی گه وره له و هاوارو دوعایه دا ستایشی کردووه و هه والی داوه که به هوی ئه و هاوارو بانگکردنه وه رزگاری کردووه و نه فه رمووی: ﴿وَدَا النُّونَ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾﴾ الانبیاء: ۸۷ - ۸۸، واتا: باسی زه ننون (یونس بکه که پیغه مبهری خه لکی نهینه وای بو) کاتی پویشت به توورپه بی (که له که ی به جی هیشت) وای ده زانی ئیمه ته نگانه ی به سهردا ناهیتین جا له تاریکیه کاند (تاریکی شه و و ده ریا و ناوسکی نه هه نگ) هاواری کرد (نه ی خوا) به پاستی هیچ په رستراویک نی به جگه له تو پاکی و بیگه ردی بو تو به بیگومان من له سته مکاران بووم. ئیمه ش نزاو هاواری ئه ومان گیراکردو له و غه م و خه فه ته پزگارمان کرد هه رواش ئیمانداران پزگار ده که ی.

له ترمیزی و کهسانی تریشدا هاتووه له په یامبهری خواوه (صلی الله علیه وسلم) که فه رموویه تی: "دَعْوَةُ أَخِي ذِي النُّونِ مَا دَعَا بِهَا مَكْرُوبٌ إِلَّا فَرَّجَ اللَّهُ كُرْبَتَهُ: لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ"، واتا: بانگ و پارانه وه که ی یونسی برام، هه رکه سی ئه وه ی ئه و بلتیت و ناخوشیبه که ی هه رچیبه ک بی، نه وه خوی گه وره ده رووی لی ده کاته وه که نه مه یه: "لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ".^۱

^۱ - صحیحه، ترمیزی (۳۰۰۵) و حاکم (۱/ ۵۰۰) نیخاجی کردووه.

نه هیکردنی خوی گه وره که هاوشیوهی یونس نه کات، نه هیکردن نه بووه له م بانگ و تکا بردنه ی بۆلای خوی گه وره، نه و تکاو هاواری برده لای خوی گه وره، به لکو ریگری لیکردوه هه مان کار نه کات که یونسی په یامبه ری به وه گه یاند نه و هاواره بکات، که تووپه بوونی بوو وه های لیکرد بکه ویتنه سکی نه هه نگه که وه نه وه نده سهخت بوو بۆی به خه م و خه فه ته وه تکاو هاواری رزگار بوون له خوی گه وره بکات و جگه خوا هیچ شتیکی تر نه وی ده رنه هیتنا.

نه گهر و ترا: بکه رو کاره کتری ئاوه لفرمانه که کامه به (العامل في الظرف)؟
له وه لامدا نه وتری: هاوه لای نه هه نگه که واتای کرداره که ی نییه، ریگری کراوه هاوشیوهی نه و کاره نه کړی نه وه ک یونس.

نه گهر بووتری: جارێک پرسیار هه ر ماوه: نه گهر نه هیکراو به کۆت و زه مه نیکه وه په یوه ست بی، نه وه له نیتو بازنه ی نه هیدایه، نه گهر واتاکه ش نه مه بی: له م حال و کاته دا وه ک هاوه لای نه هه نگه که مه به، نه وه نه هیکردنه که له باره ی حال ته که وه به.

نه وتری: له بهر نه وهی بانگ و هاواره که ی هۆکاری نه وه بوو، نه وه نه هی کراوه هاوشیوهی نه و حال ته ی نه وی مه بی که بووه هۆکاری نه وه ی بکه ویتنه سکی نه هه نگه وه و هاوار بباته وه لای خوی گه وره، نه ویش حال ته ی لاوازی عه زیمهت و نارامگری بوو له بهرانه برپاری خوی گه وره، بۆیه خوی گه وره نه یفه رموو: وه ک هاوه لای نه هه نگه که مه به که به تووپه ییه وه رۆیشت و که وته سکی نه هه نگه که وه و ئینجا هاواری برده بهر خوی گه وره، به لکو چیژکه که ی به کورتیی وه باسکردوه و له شوینی تردا باسیکردوه ته وه، ته نیا مه به سستی گتپاوه ته وه.

نه گەر بووتری: چی شتیك بووه هۆکاری شهوهی هه مان کاری نه هی لیکراو نه نجام نه ده بته وه؟ واتا: بانگ و هاوارت نمونهی هاواری شهوه نه بی که پرپوو به توورپهیی و په ژاره و خهفته، به لکو هاوارو داوای تو هاوارو داوای رازیووانه بی به و قهدهرهی هاتووه ته پیش و به سنگفراوانی و رازیوونه وه داوا بکه نه ک به توورپهیی و خهفته وه.

نه وتری: نه گەر نه و واتایهش راستی، شهوه نه هیکردنه که له وه دا نییه خوی به یونس نه شو بهیانی، به لکو نه هی کراوه هه مان نه و حاله تهی شهوی هه بی که به توورپهیی وه نه ته وه که ی خوی به جیهیشت و له سکی نه هه نگه که دا گیرخوارد، نه مهش به به لگه ی: ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُورٌ﴾ (القلم: ٤٨، واتا: شهی موحه ممه د (صلی الله علیه وسلم) دان به خوتا بگروه چاوه پوانی فره مانی خوات بکه وه ک هاوپی نه هه نگه که مه به (که یونس پیغه مبه ره (علیه السلام)) کاتیک که بانگی (خوای) کرد وه شه و پیشی خوارد بووه له بی بهوایی که له که ی.

نه گەر و ترا: چی بووه ریکر له وهی نارام بگری، که به هوی حیکمه تیکی که ونیی قهده ریه وه قهده ریکی به سهردا دراوه و ده بی نارام بگری و وه ک هاوه لی نه هه نگ نه کات که نارامی نه گرت، کاتیک بانگ و هاواری برده لای خوا که خه مباربوو بینی چی رویداوه و پیشتر نارامی نه گرت؟!

نه وتری: له وه دا ریکری کراوه، خوای که وردهش ستایش و پیا به لدانی یونس و په یامبه رانی تریشی کردووه که خه م و ناخویشی له سهریان هه لگرتووه و نه فره مووی: ﴿وَذَا النُّوْبِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ

الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَجَجَّتْهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُشِجِي
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ الأنبياء: ٨٧ - ٨٨،

ناخو چون ریگری ده کری خوی به یونس بشوبهینی له کاتی کدا خوی گه وده
ستایشی یونسی کردوه، پیا هه لدانی نه یووبیشی کردوه و نه فهرمووی:
﴿مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ ﴿٨٣﴾ الأنبياء: ٨٣، واتا: به پاستی من
زیان و نازارو نه خۆشی دوچارم بووه وه توش میهره بانترینی میهره بانانی.
هه روه ها ستایشی به عقوبیشی کردوه و نه فهرمووی: ﴿قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا
بَنِي وَحُرِّيٍّ إِلَى اللَّهِ﴾ يوسف: ٨٦، واتا: ووتی من باسی خه فته و په ژارم
هه ر لای خوا ده که م.

ستایشی موساشی کردوه و فهرمووی ته: ﴿رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ
فَقِيرٌ﴾ ﴿٢٤﴾ القصص: ٢٤، واتا: نهی په روه ردگارم به پاستی من
هه ژارم (پتو یستم هه یه) به هه ر خیرو پوزیبه که بوم بنیری.

کوتا په یامبه ری خۆشی گازنده ده باته وه لای خوی گه وده ده فهرمووی ته:
"اللَّهُمَّ أَشْكُو إِلَيْكَ ضَعْفَ قُوَّتِي، وَقِلَّةَ حِيلَتِي..."^١.

گازنده و شکات بردنه وه لای خوی گه وده دژ نییه به نارامگرتنی جوان و
شیرین، به لکو نارامگرتن نه وه په گازنده ی ناخوشییه کان بۆلای غهیری خوی
گه وده نه به یته وه و نه نیا لای خوی گه وده شه کوای حالی خۆت بکه ی.

خوی گه وده به بنده ی خۆی تاقیده کاته وه تاوه کو گوئیستی شه کو او
پارانه وه ی بی، سه رزه نشتی نه و که سانه ده کات که تکای لا ناکه ن و له کاتی

^١ - لاوازه، پشتر ته خریج کراوه.

ناخوشییدا به دوعاکردن خویان دئئارام ناکهن، ههروهك دهفهرموویت: ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ﴾ ﴿٧٦﴾ المؤمنون: ٧٦، واتا: سویند به خوا به پاستی ئیمه ئه وانمان تووشی سزاو ئازار کرد(تاهوش بکه نه وه) به لام ئه وان (له به رانه به) پهروه ردگاریان دا نه خویان به که م زانی (ملکه چ بوون بوی) وه نه هاناو نزایان (بو خوا) ده به ن له کاتی ناپه حه تی دا.

به نده له وه لاوازتره رق له خوا هه لبرگئی و تکای لی نه کات، خوی گه وره ش نایه وی به نده که ی پشتی لی بکات و رقی لی هه بی، به لکو ده یه وی به نده که ی به نه وه دئئارام بی و تکاو پارانه وه ی بو هه بی، خوی گه وره رقی ده بیته وه شه کوای حالی خۆت لای به نده کانی بکه ی، ده بی هه موو گازنده و گله ییه کانی حالی ناخۆشی بۆلای خوی گه وره بی، به هه ندیکیان وتراوه: چۆن گازنده ی حالی خۆتی ده به یته وه لای له کاتی کدا حالی تۆی به لاوه شاراوه نییه؟ ئه وانیش وتووایه: خوی گه وره به کزۆلی و گه پانه وه ی به نده ی رازییه و جیی ره زامه ندیی ئه بی.

مه به ست ئه وه یه، خوی گه وره فه رمانی به په یامبه ره که ی داوه ئارامگرتنی ئولوله زمی هه بی، ئه وانیه ی که سه رپشکانه به حوکم و بپیری خوی گه وره رازی بوون، ئه وه ش کاملترین ئارامگرتنه، هه ره به ره ئه وه یه تکای رۆژی قیامه ت ده خریته به رده م ئه و په یامبه رانه و ئه وانیش ده یگێرنه وه بو باشترین و به ئارامترینی نیو په یامبه ران (سه لامی خوا له سه ره موویان بی).

ئه گه ر وترا: کام له سی جۆره ئارامگرتنه که کاملترین و ته واوترینه: ئارامگرتن له سه ره نه جامدانی فه زو واجیبه کان، یان ئارامگرتن له سه ره دوورگرتن له شته هه رامکراوه کان، یان ئارامگرتن له سه ره قه ده ره ناخۆشییه کان؟

له وه لآمدا نه وتری: نارامگرن له سه ره نه جامدانی نه وانه ی نه رکن، که فرهزو واجیبه کان و دورگرتنه له هرامه کان، نه وه باشتره له نارامگرن له سه ره قه ده ره، چونکه قه ده ره تووشی چاکه کارو خراپه کار و باوه پدارو بیباوه پ نه بی، به سه رپشکی بی یان ناچاری نارامی له سه ره ده گرن، به لام نارامگرن له سه ره فرهزو هرامه کان، نارامگرتنی شوینکه وته ی په یامبه رانه، کامه یان شوینکه وته بوونی زیاتر و زۆتر بی نارامگرتنیان زۆتر بووه، هه موو نارامگرتنیک له شوینی خۆیدا باشترین: نارامگرن له سه ره دورگرتن له هه رام له کات و شوینی خۆیدا باشترین، هه روه ها نارامگرن له سه ره جیبه جیکردنی فرهزو واجیبه کان له شوینی خۆیدا باشترینه .

نه گه ر و ترا: کام له م دوو جوړه نارامگرتنه لای خوای گه وره شیرینتره: نارامگرن له سه ره جیبه جیکردنی فرهزو فره مانه کانی، یان نارامگرن له سه ره دورگرتن له هه رامه کان؟

نه وتری: نه مه بابه تیکه جیاوازی له سه ره هه یه، هه ندیک و توویانه: نارامگرن له سه ره شته هه رامه کان باشترینه، چونکه سه خت و نا په هه تره، کاری باش مرقفی باش و خراپ نه جامی ده دات، به لام نه وه ته نیا راستگویان له هه رام و کاره خراپه کان خویان به دور گرن، نارامگرن له سه ره هه رامکراوه کان نارامگرتنه له سه ره هه واو ناره زووی ده روون، نه وه ش سه خترین و باشترین شتیکه .

وتوویانه: وازهینان له شتیکه که ده روونه کان هه زی پی ده که ن، به لگه یه له سه ره نه وه ی، نه و که سه ی که له به ره نه واز له و شته هیتراره، له ده روون و ناره زووه کانی ده روون خۆشه ویستتره .

ههروه‌ها وتوویانه: جوامیری و لاوخاسییش نارامگرییه، پیشه‌وا نه‌حمه‌د وتوویه‌تی: جوامیری و به‌خشنده‌یی، وازه‌ینانه له‌ه‌واو ناره‌زوویه‌ک که مایه‌ی ترسه^۱، بۆیه جوامیری و لاوخاسیی به‌نده به‌پیی نارامگرییه‌که‌یه‌تی.

وتوویانه: سه‌یر نییه که‌سیک له‌سه‌ر فه‌زو واجیبه‌کان نارامگری، چونکه زۆریه‌ی ئه‌و فه‌رمانانه به‌لای ده‌روونه ساغه‌کانه‌وه خۆشه‌ویستن، دادگری و چاکه‌کاری و دلسۆزیان تێدایه، ده‌روونه پاکه‌کانیش هه‌زیان به‌و سیفه‌تانه‌یه، سه‌یر ئه‌وه‌یه که‌سیک خۆی له‌هه‌رامه‌کان به‌دووریگری که زۆریه‌ی ده‌روونه‌کان هه‌زیان پێ هه‌یه، خۆشویستراویکی دنیا وازلێده‌هێنێ بۆ خۆشویستراویکی قیامه‌ت، ده‌روونیش هه‌زی به‌شتی به‌په‌له‌و هه‌زیه‌یه، بۆیه ئه‌و نارامگرته‌ی پێچه‌وانه‌ی سرووشتی ده‌روونیتێ.

وتوویانه: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌هیلێکراوه‌کان چوار پالنه‌ریان هه‌یه: ده‌روونی مرۆڤ و شه‌یتان و هه‌واو ناره‌زووی و دنیا که‌شی، به‌نده شه‌پی ئه‌و چوار شته ده‌کات، ئه‌وه‌ش سه‌ختترین و تالترین شتی که به‌سه‌ر ده‌روونه‌وه.

وتوویانه: نه‌هیلێکراوه‌کان له‌بابه‌ت شه‌پی ده‌روونه به‌رانبه‌ر هه‌زو ناره‌زووه‌کانی، جا که پالنه‌ری ناره‌زووه‌بی و خۆت له‌وه‌رامانه به‌دووریگری، ئه‌وه سه‌ختترین و ناره‌هه‌تترین کاری که ئه‌نجامی ده‌ده‌ی.

وتوویانه: بۆیه ته‌واوی ده‌رگا‌کانی هه‌رامکراوه‌کان داخراوه‌و به‌شی فه‌رزو واجیبه‌کانیش به‌پیی توانا ئه‌نجام ده‌دری، هه‌روه‌ک په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: «إِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ، وَمَا نَهَيْتُكُمْ

^۱ - الرسالة القشيرية(ص ۲۲۷).

عَنْهُ فَاجْتَنِبُوهُ^۱، واتا: که فه رمانیکم به سهرتاندا دا به پیی تواناتان نه نجامی بدهن، ریگری چی شتیکیشم لیتان کرد به ته واوی دوری لیگیرن.

ده روزه و بواری نه هیلیکراوه کان به رته سکرته له وهی فرهزو واجیبه کان، به وهی نه توانین و عوزیکه وه ریگه دراوه هه ندی فرهز نه نجام نه دری، به لام به نه نجامدانی تاوان ریگه نه دراوه.

وتووایانه: بویه هه موو تاوانه کان سزایان بۆ دانهراوه، پیچه وانهی فرهزه کان، بۆ فرهزه کان خوی گه وره سزایه کی دیاری کراوی دیاری نه کردوه، گه وره ترین فرهزیک نوێژ کردنه، زانایانیش له بارهیه وه جیاوازن: ئاخۆ که سیک نوێژ نه کات سزا ده دریت یان نه؟ نه مه به لگهی نه و کۆمه لهیه بوو.

کۆمه لیکێ تر وتووایانه: ئارامگرتن له سهر جییه جیکردنی فرهزه کان باشترو گرنگتره له ئارامگرتن له سهر هه رامکراوه کان، چونکه نه نجامدانی فرهز خوشه و یستتره به لای خوی گه وره وه له وازهیتان له هه رامکراوه کان، بویه ئارامگرتن له سهر باشتترین نه و دوو کاره باشتترین و گرنگترین، نه وهش له چه ند روویه که وه:

یه که م: کردنی کاری فه رمانپیکراو ته نیا بۆ خوی گه وره یه، ناسینی خوی گه وره و یه کتاناسینی و ته نیا په رستنی و گه پانه وه بۆ لای خوی گه وره و پشت پی به ستن و دلسۆزانه کار کردن بۆ خوی گه وره و خوشویستن و خزمه تکردنی، نه و ئامانجه یه که مروفی بۆ دروستکراوه و به فه رمانی خوی گه وره نه وه جیگیر کراوه و کاریکه ته نیا خوی گه وره ی تیا دا مه به سته، به لام شته نه هیلیکراوه کان بویه هه رامکراون، چونکه ریگری خوا په رستیی ده که ن و مروف به جگه خواناسییه وه سه رقāl ده که ن و ته واویتی ناهیلن، بویه په لکانی نه هیکردنیش

^۱ - بوخاری (۷۲۸۸) و موسلیم (۱۳۳۷) ئیخراجیان کردوه له نه بی هوره یه وه (خوی لی رازی بی).

به پئی به ربه ست دروستکردنی تاوانه که یه به رانبه ر فره زه کان و نه هیشتنی که مالییه ت و نه نجامدانیتتی بۆ شتانی تر، به جیهیتانی فره زه کان بۆ خوی گه وره یه .

عه ره ق و قومار گه ر به ربه ستی به رده م یادی خواو نویژکردن و ریژو خوشه ویستی نه بوایه که خوی گه وره ریژو خوشه ویستی خستوته نیتوان به نده کانیه وه، نه وه عه ره ق و قوماری حه رام نه ده کرد، هه روه ها گه ر نه بوایه ته مایه ی له کارخستنی عه قلی به نده که خوی گه وره نه وه عه قله ی پئی داوه تاوه کو پییه وه خوا بناسی و بییه رستی و سوپاسی بکات و شکۆداری رابگری و نویژی بۆ بکات، گه ر عه ره ق و قومار نه وه کاریگه رییه خراپه ی نه بوایه، نه وه خوی گه وره حه رامی نه ده کرد، بۆ ته وای حه رامکراوه کانی تریش هه ر به و جۆره یه . حه رامکراوه کان به ربه ستی به رده م نه و شتانه ن که خوی گه وره خوشیانی ده وئی و پئی رازییه، هه روه ها به ربه ستی نیتوان به نده و که مالی خۆیه تی.

دوه م: فره زو واجیه کان په یوه ستن به ناسینی خوی گه وره یه کتادانان و په رستن و یاد و سوپاس و خوشویستنی خوی گه وره و پشت پئی به ستن و گه پانه وه بۆ لای خوی گه وره، په یوه ستن به زات و ناو و سیفه ته کانی خوی گه وره وه، به لام نه هی لیکراوه کان شت گه لیکن په یوه ستن به و شتانه ی نه هیان لیکراوه، جیاوازییه که شت گه وره یه .

سییه م: پیویستی مروف بۆ نه نجامدانی کاره فره مانپیکراوه کان (فره زو واجیه کان) زۆر گه وره تره له پیویستی وازهیتان و دوورگرتن له حه رامکراوه کان، هیچ شتیک پیویستتر نییه به نه ندازه ی پیویستی ناسینی خوی گه وره یه کتادانان و دلسۆزبوون له کارو کرده وه و به ته نیا په رستن و خوشویستن و

گوێزپایه‌لییکردنی، بۆیه پێویستی ئهم لایه‌نه زیاتره له پێویستی به‌نده بۆ ناسینی خودی خۆی، ناسینی خۆی و ژيانیشی پێویستتره له ناسینی ئهو خۆراکه‌ی جه‌سته‌ی پێوه‌ی زیندوو ده‌مینیته‌وه، ئه‌مه‌ دل و ژيانیتی که گه‌وره‌تر و گرن‌گتره له خۆراک و جه‌سته‌ی، م‌رو‌ف به‌پ‌و‌ح و د‌ل‌ی م‌رو‌ف نه‌وه‌ک جه‌سته‌و هه‌یکه‌لی، هه‌روه‌کو شاعیر ئه‌ل‌ی:

يا خادمَ الجسمِ کم تشقى بخدمته فأنت بالقلبِ لا بالجسمِ إنسانُ

واتا: ئه‌ی ئهو که‌سه‌ی خزمه‌تی جه‌سته‌ی خۆت ده‌که‌ی، به‌خزمه‌ت‌کردنی جه‌سته‌ت چه‌نده ماندوو بووی، بزانه‌ تۆ به‌دل م‌رو‌فی نه‌وه‌ک به‌جه‌سته‌ت. فه‌رمانی دوور‌گرتن له‌تاوان و حه‌رامه‌کان ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌یه‌ خواپه‌رستی بیته‌دی که پێویسته بۆ به‌نده، ئای م‌رو‌ف چه‌نده پێویستی به‌خواناسی و په‌رستنی خ‌وای گه‌وره‌یه به‌یه‌کتادانان و د‌ل‌س‌ۆزییه‌وه.

چواره‌م: وازه‌یتان له‌حه‌رام‌کراوه‌کان له‌پ‌و‌وی پارێز‌کردنه‌وه‌یه، ئه‌نجامدانی فه‌رزو واجیبه‌کانیش له‌پ‌و‌وی پارێز‌گاری‌کردنی ئهو ه‌یزو خۆراکه‌وه‌یه که جه‌سته بی ئه‌وه راناوه‌ستی و بی ئه‌وه ژیان بوونی نابێ، م‌رو‌ف ئه‌گه‌ر سه‌خت‌ترین نه‌خ‌وشییه‌ی هه‌بێ و خ‌و‌پ‌اریزی نه‌کات ده‌ژێ، به‌لام به‌بێ ئهو ه‌یزو خۆراکه ناژێ که ژیا‌نی ئهو ده‌پ‌اریزن، ئا ئه‌مه نمونه‌ی فه‌رمان‌پێ‌کراو و نه‌ه‌یک‌راوه‌کانه.

پێنجه‌م: هه‌موو تاوانه‌کان بۆ ئهو دوو ب‌ه‌مایه ده‌گه‌ڕێنه‌وه: وازه‌یتان له‌فه‌رزو واجیبه‌کان و ئه‌نجامدانی کاره‌ حه‌رام‌کراوه‌کان، ئه‌گه‌ر به‌نده هه‌موو تاوان و حه‌رام‌کراوه‌کان ئه‌نجام بدات و شتیکی که‌می فه‌رزه‌کانی ئه‌نجام دابێ گه‌ر نمونه‌ی گه‌ردیله‌یه‌کیش بێ، ئه‌وه له‌دۆزه‌خدا به‌هه‌میشه‌یی نامینیته‌وه، به‌لام

گەر هیچ حەرامیکی ئەنجام نەدایى و هیچ فەرزو کارىکی ئیمانی ئەنجام نەدایى؛
ئەو بەهەمیشەى لەدۆزەخدا دەمىنیتەو، ئاخۆ ئەمەو ئەو لەکوێى یەكتردان،
بەگەردیلەیهك چاکەو لەدۆزەخدا نەمر نابى لەکاتیکدا بەقەد چیاکان تاوان و
خراپەى هەیه؟

شەشەم: تەواوى حەرام و تاوانەکان بەتەویەکردن لەسەر بەندە نامینن و
دەسپەردینەو، بەلام تەواوى کارە چاک و فەرمانپێکراوەکان تەنیا بەهاوبەش
بپارێزان و مردن لەسەر هاوبەش بپارێزان پوچەل دەبنەو، لەئێو ئومەتیشدا
هیچ جیاوازییەك نییه لەوێ هەموو تاوانێك بەتەوێ نامینى، بەلام جیاوازن، ئایە
کارە چاکەکان بەتاوان هەڵدەوێشێنەو؟ لەم بابەتدا ناکۆکی هەیه و ئێرە
جێى باسى دوورودریژ نییه^۱.

هەوتەم: تاوانى باوکە ئادەم بەئەنجامدانی نزیکبوونەو بوو لەحەرامکار،
ئەنجامەكەى ئەو بوو: خۆى گەرە هەڵبێژاردەو خۆى گەرە لێخۆش بوو
هیدایەتیشى دا، ئەى تاوانى ئیبلیس، ئەو بوو فەرمانى بەجێنەگەياند،
سەرەنجامیشى ئەو بوو كە خۆى گەرە باسیکردووەو تاوەكو رۆژى قیامت
بۆ ئەوێ ئادەم کردیە پەند.

هەشتەم: خۆى گەرە حەزى بەفەرمانپێکراوەکان و رقى لەحەرام و نەه
لێکراوەکانە، ئەو خۆى گەرە بپاری ئەوێ داو، بەو خۆى گەرە
خۆشەویستى نێوان خۆى و بەندەكەى دەهینیتەدى، سەبارەت بەبەندەكەشى،
تەوێو داواى لێخۆشبوون و ملکەچى و شتانی تر.

^۱ - بپوانە: کتیبى مدارج السالکین (۱/ ۲۷۷-۲۸۲) بابەتى تێرۆتەسەل لەو بارەیهو هەیه.

خوای گه وره لیخۆشبوون و وه رگرتنی ته و بهی بهنده و لیبووردن و نهرمونیا و ده سته رداریکردنی مافی خوئی، به لایه وه خۆشه ویستره له وهی بهنده که شت گه لیکێ کردوه جیی رق و توورپه ییه تی. قه ده ری ئه و شتانه ی کردوه که جیی توورپه یی و هزی ئه و نیین، ئه وه ش ته نیا ئامرازیکه تاوه کو بهنده له ململانیدا به و کارو کرده وه یه بگات که خوای گه وره پئی رازییه و به لایه وه کرده وه گه لیکێ جوان و خۆشویستراون، بۆیه له ده سته چوونی شته خۆشویستراوه کان زیاتر خوای گه وره توورپه ده کات تاوه کو ئه نجامدانی شته بیژراو رق لیبووه کان. ئه گه ر شته خراپه کان توورپه ی بکات، ئه وه ئه نجامدانی شته جوان و خۆشویستراوه کان به لایه وه خۆشه ویسترن، شته رق لیبووه کان ئیراده ی ئامرازه کانه هه روه ک نه هی لیکردوون و هزی به و کارانه نییه.

ئه وه ی به لایه وه خۆشه ویسته، وه ک باسما ن کرد ئیراده ی مه به سته، خوای گه وره له پیناو ته نیا په رستنی خۆیدایه، مرۆف و جنۆکه ی دروست کرد، هه روه ک ده فهرموویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ ﴿٥٦﴾ الذاریات: ٥٦، واتا: من جنۆکه و ئاده میزاد م ته نها بۆ ئه وه دروست کردوه که به ندایه تی من بکه ن.

خوای گه وره قه ده ری ئه و شتانه ی کردوه که هزیان پی نا کات و رقی لییان ده بیته وه، ته نیا وه ک ته وا که ریک بۆ ئه و ئامانجه ی که مه خلوقات ی بۆ دروست کردوه، به بی ئه و شته رقیلیوانه فهرمان پیکراوه کان (فه رزو واجیبه کان) نه ده هاتنه دی، وه ک جیهادکردن که شیرینترین کاره به لای خوای گه وره وه، دۆستایه تیکردن له پیناو خواو دۆزمنایه تیکردن له پیناو خوا، گه ر ئه و شته شیرینانه نه بوایه ئه وه شتانیکی ش بوونیان نه ده بوو که خوای گه وره

حه‌زی پئیان نییه، به‌بوونی ئه‌و شته بوغزینراوانه ئه‌و شته شیرینانه‌ش بوونیان هه‌یه.

تۆیه‌م: وازه‌ئێنان له‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان به‌بێ ئه‌نجامدانی واجیبه‌کان، به‌خواپه‌رستی و نزیکبوونه‌وه له‌خوای گه‌وره دانانرێت، خوای گه‌وره ستایشی ئه‌و به‌نده‌یه ناکات که ته‌نیا له‌حه‌رامکراوه‌کان دوورده‌گرێ تاوه‌کو ئه‌و واجیباتانه‌ش به‌دینه‌هێنێ که له‌کاروباره‌کانی ئێمان، هه‌روه‌ها دوورگرتنی تاوان و شته قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان بۆ باوه‌پدار به‌په‌رستش دانانرێت تاوه‌کو نیازو مه‌به‌ستی بۆ خوا ساغ نه‌کردبێته‌وه، وازه‌ئێنان له‌کاری قه‌ده‌غه‌کراو پێویستی به‌ئه‌نجامدانی فه‌رزه‌کانه، به‌لام ئه‌نجامدانی فه‌رزه‌کان وه‌ک ئه‌وه‌ی په‌رستش و نزیکبوونه‌وه‌یه له‌خوای گه‌وره به‌بێ دوورگرتن له‌تاوان هه‌ر قبول‌کراو ده‌بێ، ئه‌گه‌ر به‌بێ دوورگرتن له‌تاوان قبول‌کراو نه‌بوایه، ئه‌وه خوای گه‌وره کاری به‌نده‌ی سه‌رپێچیکاری قبول نه‌ده‌کرد.

ده‌یه‌م: قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان ده‌بێ ئه‌نجام نه‌درێن و بوونیان نه‌بێ، واجیبه‌کانیش ده‌بێ بوونیان هه‌بێ و ئه‌نجام بدرێن، مه‌به‌ست به‌بوون و نه‌بوون ئه‌وه‌یه، گه‌ر ئه‌ندازه‌کرا هه‌ردوو شته‌که بوونیان نه‌بێ یان هه‌ردووکیان بوونیان هه‌بێ، ئه‌وه بوونی هه‌ردووکیان له‌نه‌بوونیان باشته‌، ئه‌گه‌ر واجیبات بوونی نه‌بێ نه‌بوونی قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانیش بێ سوود ئه‌بوو، که واجیب هه‌بوو ئه‌وه بۆ لادانی قه‌ده‌غه‌کراو و نه‌هێشتنی شوێنه‌وارو کاریگه‌رییه‌که‌ی پشته‌ی پێ ده‌به‌سترێت، بۆیه بوونی هێزو نه‌خۆشی باشته له‌نه‌بوونی ژیان و نه‌خۆشی.

یانزه یه م: کاروباره چاکه کان ده ئه وه نده چاکه ی هه یه و ده گاته وه حه وسه دو زیاتر پاداشتی خۆی، به لām تاوان و قه ده غه کراو وه ک خۆیه تی، به ته ویه و داوای لیخۆشبوون و چاکه و کۆست و به لāو داوای لیخۆشبوونی فریشته بۆ باوه پداران و پاپانه وه ی باوه پداران بۆ یه کتر و به شتانی تر ده سپرته وه، ئه مه ش ئه وه ده گه یه ئی که ئه و کاره له نه بوونی نه هی لیکراو به لای خوای گه وره وه خۆشه و یستره .

دوانزه یه م: به زۆر شت که به نده ئه نجامی ده دات، خوای گه وره تاوانه کانی بۆ ده سپرته وه، به ته ویه ی راستگۆیانه و داوای لیخۆشبوون و چاکه و کۆست و به لāو لیخۆشبوونی فریشتان و پاپانه وه ی باوه پداران تاوانه کانی بۆ ده سپرته وه، ئه وه شه ش شته له ژیا نی باوه پداردا، به سه ختی سه ره مه رگی و به جیه یشتنی دونه یو سه ختی و نا په حه تی بینینی گۆپو ترسان له دوو فریشته که ی نیو گۆپ و گوشین و سه ختی دۆخ و هه لویست و تکای تکا کاران بۆی و به بوونی به به زه ییترین به زه بیان بۆی.

ئه گه ر ئه مانه سوودیان پی نه گه یاند، ئه وه ده بی بجیه دۆزه خه وه، مانه وه شی له دۆزه خدا به ئه ندازه ی مانه وه ی پیسی و چه په لئی تاوانه کانی تی، چونکه خوای گه وره به هه شتی ته نیا بۆ مرقفه پاکه کان دانا وه له سه ر ئه وانی تر حه رامی کردوه، مرقفه له کووره ی پاککردنه وه دایه تا وه کو له و پیسی و چه په لیه پاک ده بیته وه، به لām کاره واجیب و ریدرا وه کان ته نیا به هاویه ش بریاردان پووچه ل ده بنه وه .

سیانزه یه م: پاداشتی ئه نجامدانی کاره واجیبه کان، پاداشتدانه وه یه به چاکه و بواری چاکه کاری و ریزو به زه ییه، پاداشتی ئه نجامدانی قه ده غه کراوه کانیش

سزایه، که تووپرهیی و دادپهروهه رییه، بهزهیی خوای گه وردهش بهسه ر
تووپه رییه که یدا زالبوه، نهوهی په یوهست بی بهزهیی و فزلهوه به لایهوه
خوشه ویستره لهوهی په یوهست به تووپرهیی و دادپهروهه رییهوهی بی،
له کارخستنی نهوهی په یوهست بهزهیی بی تووپه تری دهکات زیاتر لهوهی
په یوهست بهو کارانه بی که تووپرهی دهکن.

چواردیهیم: به نه نجامدانی واجیبتک هه زاران تاوان دهسپردریتهوه، به لام
به یهک تاوان هه زاران چاکه ناسپردریتهوه.

پانزهیهیم: نهوهی په یوهست بهکاره واجیبهکان بی، سیفتهی که مالو
به کردهوهی بهندهکان ته واویتی و که مال دیتهدی، نهوهشی په یوهست
به قهدهغه کراو بی وانا وازلتهینان، دهبی نهو شتهی قهدهغه کراوه نه بوو دابنری
و نه نجامدانی به که مال دانانریت، هر نه بوونیشی له واقعدا به که مال دانانریت،
بهوه به که مال دادهنریت که کرداری بوون پیویستی دهکن و هوکاریکه بو
که مال بوون، دهنا هر له بنه پرتیهوه قهدهغه کراوان بوونیان نه بی نهوه که مال
نییه، بو نمونه: کپنوش نه بردن بو بتیک که مال نییه تاوه کو کپنوش بردن بو
خوای گه وره بوونی نه بی، نه گهرنا کپنوش نه بردن بو خوای گه وره و بو بت
که مال نییه.

به درونه زانینی په یامبه ر و دوژمنایه تی نه کردنی، مروؤ باوه ردار ناکات،
تاوه کو په یامبه ر به راست نه زانی و خوشی نه وی و گوپراهی نه بی، بویه
ده زانری که که مال و ته واویتی هه موو له نه نجامدانی واجیبهکاندایه،
قهدهغه کراوه کانیش گه نه نجامدانی واجیبهکانی له گه لدا نه بی دوورگرتن له وانه
بی سووده و به ته واویتی دانانریت.

ئەگەر کەسێک بە پەيامبەری خۆی وتبایە: نە بە درۆت دەخەمەوه و نە بە راستت دەخەمەوه، نە دۆستایەتیی دەکەم و نە دۆژمنایەتیش، ئەوه هەر مەژوونیکی بێ باوەڕ دەبوو، بە وازھێنان لە دۆژمنایەتیکردن و بە درۆخستەوه و شەپکردنی نە دەبوو بە باوەڕدار، تاوەکو ئەو کارانە ی نەکردبایە کە فەرمان دراوە ئەنجامیان بدات.

شانزەھەم: ئەگەر بە نەدە کارە واجیبەکان ئەنجام بدات، ئەوه لە قەدەغە کراوە کانیشت واز دەھێنێ و دەبێ وازبھێنێ، مەبەست ئەنجامدانی واجیبەکانە.

لە حەقیقەتدا قەدەغە کراوەکان بە رێستیی بەردەم واجیبەکان، بۆیە گەر بە نەدە کاری دادپەروەری و داوینپاکیی ئەنجامداو لەستەم و کاری قیژەوین و بەدپەوشتیی دووری گرت، ئەوه هەر دادپەروەرییە لەستەم کردن بە دووری گرتووە و داوینپاکییە ئەوی لە بەدپەوشتیی پاراستووە، بە ئەنجامدانی واجیبەکانە نەکردنی قەدەغە کراوانی بە دواداھاتووە، واجیبەکان دواي قەدەغە کراوەکان ناکەون، وازھێنان لە تاوان ئەوه لە خۆناگری واجیبەکان ئەنجام بدرێ، ھەبە پێکەو واز لە قەدەغە کراو و واجیبیش دەھێنێ، بۆیە مەرجە بە وازھێنان لە کارە قەدەغە کراوەکان فەرزو واجیبەکان ئەنجام بدرێن.

حەفدەھەم: خۆی گەر وەر کە فەرمانی بە بە نەدە داوە کاریک ئەنجام بدات و لە کاریک دووربگرێ، بە نەدە کەش فەرمانەکانی بە جێگە یاندو تاوانیشی کرد، ئەوه خۆشویستن و تووڕەبوونی خۆی دەستخستووە، بەو کارانە ی کە حەزیان پێ دەکات تووڕەیی و حەزیی نەبوونەکانی لادەدات، بە تاییەت گەر ئەو کارە ی باشە بە لایەو خۆشەویستتیی لەو کارە ی تووڕە ی دەکات و بە ھۆی ئەو کارە شیرینە یەو لە تاوانە کە ی خۆشەبێ.

نمونه بۆ ئهوه: بياويك دوژمنىكى پادشا بكوژى كه پادشا حهزو پيداگرى
 ههيه بۆ كوشتنى، عهريقك بخواتهوه كه پادشا ريگرى خواردنهوهى ليكردوه،
 ئهوه له بهر كوشتنى دوژمنهكهى له وههلهيهى ده بوورى، بهلام گهر
 فرمانهكشى به جى نهگه ياند، ئهوه كارىكى نه كردوه لىبووردنى بۆ هه بى،
 وهك ئهوهى پادشا فرمان به بندهكهى بدات دوژمنهكهى بكوژى و عهريقش
 نهخواتهوه، بهلام بندهكه سهربارى ئهوهى تواناى كوشتنى كه سهكشى ههيه
 كوشتنهكه ئه نجام نه دات و عهريقهكش بخواتهوه، ئهوه بههوى ئهوهى
 فرمانهكهى ئه نجام نه داوه پادشا له عهريقخواردنهوهى به بندهكه نابوورى كه
 ريگرى خواردنهوهى ليكردوه.

خوای گهره به بندهكانى له سه ر ئه و سرووشته راهيئاوه، گهرهكان له گه ل
 كۆيله كانيان و باوكانيش له گه ل مندا له كانيان و پادشايان له گه ل سه ر يازه كانيان
 و هاوسه ران له گه ل ميژده كانيان، ئه وهى له خراپه و هه له خۆى به دوور نه گرئ وهك
 ئه نجام ده رى فرمان پيكر اوان نيه، مرۆفه كان به هۆى ئه نجام داني واجيبه كانه وه
 له هه له كانيان ده بووردرين.

هه ژده يه م ئه مه روون ده كاته وه: ئه نجام ده رى چا كه و واجيبه كان كه
 خوشه ويستى په روهر دگاره، ئه سته مه هه موو قه ده غه كراوه كان ئه نجام بدات،
 به لكو به ئه ندازهى ئه نجام داني واجيبه كان له قه ده غه كراوه كانيش دوور ده گرئ،
 شتانيك ده كات جى رازيبوونى خوای گهره و تووپه بوونى بى، ئه گهر هه ر دوو
 كارى پيكه وه كۆكر ده وه، ئه وه له پوويه كه وه خوای گهره خوشيده وئ و
 له پوويه كى تره وه جى تووپه ييه تى، به لام گهر ته واوى واجيبه كانى نه كرد، ئه وه

شتیکی نه کردووه خوای گه وره خوشیبووی، ته نیا به نه کردنی کاری قه ده غه کراو که سه که خوشه ویستی خوای گه وره ده ستناخت تاوه کو فرمانیش به جی نه گه یه نی، ته نیا به نه کردنی واجیبه کان ده بیته جی توو په یی خوای گه وره، توش رابمینه .

تۆزده یه م روونی ده گاته وه: خوای گه وره، خوشویستنی خوی په یوه ست کردووه به نه نجامدانی کاریکه وه که حوکی واجیب بوون یان موسته حه بی هه یه، خوشویستنی خوی په یوه ست نه کردووه به نه کردنی کاری قه ده غه کراوه وه، ته و به کاران و چاکه کاران و سوپاسگوزاران و نارامگران و پاکراگران و نه وانه ی خوشده وی که له پینا و نه ودا پۆل پۆل ده جه ننگن و وه ک دیوار یکی قایمن، له خواتر ساوان و یادکاران و راستگوو خیرومه ندانی خوشده وی، بۆیه ده بیینی خوشویستنی خوی به نه نجامدانی فرمانه کانیه وه په یوه ست کردووه، له دروستبوونی مروؤ و فرمانه کانیشدا هر نه وه مه به سه ته: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ ﴿٥٦﴾ الذاریات: ٥٦، واتا: من جنۆکه و ئاده میزادم ته نها بۆ نه وه دروست کردووه که به ندایه تی من بکه ن.

مروؤ و جنۆکه ی ته نیا بۆ راپه پاندنی فرمانه کانی دروست کردووه، نه هییه کانیشی بۆ نه وه یه، قه ده غه کراوان شت گه لیکن بوونه ته به ربه ستی فرمانه کانی.

بیسته م روونی ده گاته وه: گه ر قه ده غه کراوه کان به ربه ستی فرمانه کان نه بووایه، نه وه هیچ واتایه کیان نه ده بوو، به لکو بۆیه نه وانه ی قه ده غه کراوه، چونکه دژ به فرمانه کانی نه ون و ته نگه ژه یان ده خه نه به رده م، بۆیه

قەدەغە کردنیان لەبۆاری تەواوکردنی فەرمانەکانە، نمونەی پاککردنەوێ جۆگەی ئاوە تاوەکو بێ هیچ کێشەیهک ئاوەکە لەپۆشتن بەردەوام بێ، فەرمانەکان بەجێگەی ئەو ئاوەن کە لەپووباریکدا دەنێردرێت بۆ ژیاانی مۆفەکان و ولات، قەدەغە کراوەکانیش نمونەی پاککردنەوێ رێپەوی ئاوەکەن و ئەو لادەدرێت کە بەرپەست لەبەردەم ئاوەکەدا دروست دەکات، فەرمانەکان بەنمونەی هێزو ژیاان، قەدەغە کراوەکانیش بەنمونەی پارێزکاری هێزو دەردو پەتان و خزمەتی دەکات.

وتووینە: ئەگەر روونبوویەو فەرزو واجیبەکان باشتەن، ئەو ئارامگرتن لەسەر ئەو فەرزو واجیبانە باشتەین جۆری ئارامگرتنە و بەوێ ئارامگرتن لەسەر قەدەغە کراوەکان و قەدەر ئاسان ئەبێ، بێگومان ئارامگرتنی گەورە ئارامگرتنی بچووکیش لەخۆدەگرێ، ئەو ئارامگرتنی بچووکە ئارامگرتنی گەورە لەخۆناگرێ.

بۆ تۆ روونبوویەو کە ئەو سێ جۆرە ئارامگرتنە پەيوەست بەیەکن، هەر جۆریک هاوکاری دوو جۆرەکەیت تر ئەکات.

خەڵکانێک هەن هێزی ئارامگرییەکیان لەسەر قەدەرە، لەواجیب و قەدەغە کراوەکاندا ئارامگرتنیان لاوازه، هەشە بەپێچەوانەوێ، مۆفی واهێه لەفەرمانەکاندا ئارامگرتنی بەهێزه و لەقەدەغە کراوەکاندا وەها نییه، خواش زانائره.

تەویری دەیهەم

دابەشکردنی ئارامگرتن بۆ باش (ستایشکراو) و بوغزینراو

ئارامگرتن دەبیته دوو بەشەو: بەشیکی بوغزینراو و بەشیکی ستایشکراو. بوغزینراو و سەرزەنشکراو: ئارامگرتنە لەسەر دوورگرتن لە خۆی گەر وەر و ییست و خوشویستنی و دل خستەنە لای، ئەم ئارامگرتن و دوورگرتنە بەتەواوەتی کەمالی بەندە لەکار دەخات، ناشیرینترین جۆری ئارامگرتنە، هیچ شتێک لەو سەختە نییە بەندە خۆی لەو خوا خوشەویستە بە دوورگیری کە بێ ئەو ژيانی بۆ نابێ، هەر وەک هیچ مرقفیک لەو بێ دەربەستە و نەویستە کەرتەر نییە لەو خۆی گەر وەر لە بەخشندەیی و ریزی خۆی بۆ دۆستانی خۆی دایناوە لە بەهەشتدا بە جۆریک هیچ چاویک ئەوانە نەبینیووە و هیچ گوپیەک لە بارەیانەو نەبیستووە و بەختووەی دلی هیچ بەندە یەکیشتا وەسفی ئەو نازونیعمەتانە نەهاتووە، ئەو ئەوپەڕی نەویستیە، هەر وەک پیاویک بە سەرسامبوون بە دۆنیانەویستی کە سێک ئەلی: لەتۆ دۆنیا نەویستراوترم نەبینیووە! زاهیدە کە (دۆنیا نەویستە کە) ئەلی: بەلکو تۆ لە من زاهیدتری، من دۆنیام نەویستووە کە مانەو وەفای نییە، بەلام تۆ ئاخیرەت نەویستووە، ئاخۆ کام لە ئێمە زاهیدترە؟

یه حیای کوپی مه عازی رازیی^۱ نه لی: ((نارامگرتنی خوشه ویستان سه یرتره
له نارامگرتنی دونیانه ویستان، سه یره چون نارام ده گرن))؟!... له م باره یه وه
وتراوه:

الصبرُ یُحْمَدُ فی المواطن کلها إلا علیک فإنه لا یُحْمَدُ

واتا: نارامگرتن له سه ره موو شتیك جوان و ستایشکراوه، ته نیا نارامگرتن
له دوورگرتن له تو نه بی که کاریکه پیاوه لدان ناکری.
پیاویك له سه ره شیبلی^۲ راوه ستاو وتی: چی نارامگریه که به سه ره نارامگران ه وه
سه خترینه؟ وتی: نارامگرتن بۆ خوا^۳، وتی: نه. وتی: نارامگرتن له بهر خوا؟
وتی: نه. وتی: نارامگرتن له گه ل خوا؟ وتی: نه. وتی: نه ی چیه؟ وتی:
نارامگرتن له مانه وه له تاوانکردن به رانبهر به خوای گه وره. شیبلی هاواریکی کرد
وه خته روحی ده ربچی^۴.

وتراوه: نارامگرتن به مانه وه له گه ل خوای گه وره دا نه مه کدارییه، نارامگرتن له
سه ربچی کردنی فرمانه کانی خوا بی نه مه کییه. خه لکی یه کده نگن له سه ره
نه وه ی، نارامگرتن له دوورگرتن له خوای گه وره کاریکه ستایش نه کراوه، نه ی

^۱ - یه حیای کوپی مه عازی کوپی جه عفری رازی، نه بو زه که ریا، واعیز و زامید، له سه ره ده می خۆیدا
هاوشیوه ی نه بووه، خه لکی ره ی بووه و له بهلخ نیشته جی بووه، له نیساویر مردووه سالی ۲۵۸ک.

^۲ - دلفی کوپی جه حده ری نه لشیبلی: نه بو به کر، هاویتی جونه یدی کردو له سه ره مالیکی فیه ی وه رگرت
و له باره ی ته وه وه یاس و خواسی هیه. (سالی ۲۴۷ک له دایکبووه - سالی ۲۳۴ک مردووه).

^۳ - له کوردیدا نارامگرتن له بهر خواو نارامگرتن بۆ خوا یه ک شته، به لام نووسه ر لیتره دا مه به ستنی
نارامگرتنیکه زۆر جارو به رده وامه و نارامگرتنیکیش کاتییه (بۆ حاله تیکه) - وه رگرت.

^۴ - الرسالة القشیریة (ص ۱۸۵).

چۆن وه ها نابى له کاتێکدا که مال و رزگار بوونی به نده له خۆشوو یستنی خوای
 گه وره دایه؟! خۆشوو یستان به دوورگرتنی خۆشه و یستانیان، خۆشه و یستانی
 خۆیان عه ییدار ده که ن و گله ییان لى ده که ن، هه روه ک و تراوه:

والصبر عنك فمذموم عواقبه والصبر في سائر الأشياء محمود^١

واتا: ئارامگرتن له سه ر دوورگرتن له تۆ سه ره نجانێکی خراب و
 سه رزه نشتکراوی هه یه، به لام ئارامگرتن له سه ر شتانی تر باش و ستایشکراوه.
 به کێکی تر له باره ی ئارامگرتن له دوورگرتن له خۆشه و یسته که یه وه ئه لى:

إذا لعب الرجال بكل شيء رأيت الحب يلعب بالرجال
 وكيف الصبر عمن حل مني بمنزلة اليمين مع الشمال^٢

واتا: گه ر پیاوان یاریی به هه موو شتێک بکه ن، ئه وه من بینوو مه
 خۆشه و یستی یاریی به پیاوان ده کات، چۆن ده توانم له دوورگرتن له که سیك ئارام
 بگرم که له مندا وه ک لای راست و چه پی لیهاتوو ه.
 که سیکی تر لای خۆشه و یسته که ی گازنده نه کات و ئه لى: ((گه ر تۆ له وه ی
 ئه یلێی له خۆشه و یستییدا راستگۆ بوایه ی، ئه وه له دوورگرتن له من ئارامت
 نه ده گرت)).

ولما شكوتُ الحب قالت: كذبتني ترى الصب عن محبوبه كيف يصبر

واتا: که گازنده ی خۆشه و یستیم کرد وتی: درۆت له که لهدا کرد، مرقفی
 عاشق چۆن له دووری خۆشه و یسته که ی ئارام ده گری.

^١ - الرسالة القشيرية (ص ١٨٦).

^٢ - هه مان سه رچاوه (١٨٦٧).

بهش

نارامگرتنی ستایشکراو

نارامگرتنی ستایشکراو دوو جوړه: نارامگرتن له بهر خوا، نارامگرتن به هیڅ و پشټیوانی خوی گه وړه، په روهردگار نه فرموویت: ﴿وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِإِلَٰهِ﴾ النحل: ۱۲۷، واتا: نهی موحه ممد (صلی الله علیه وسلم) دان به خوتدا بگره نارام گرتنه که شت هر به (یارمه تی) خویه.

هر روه ها ده فرموویت: ﴿وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ الطور: ۴۸، واتا: نارام بگره بؤ بریاری په روهردگار نه وسا بیگومان تۆ له ژیر چاودیږی نیمه دایت.

خه لکی ناکوکیان هر بوه که کام له و دوو جوړه ته واوترینه، کومه لیک وتویانه: نارامگرتن له بهر خوا ته واوترینه، نارامگرتن له بهر خوا ته واوتره له نارامگرتن به پشټ به ستن به هیڅو پشټیوانی خوی گه وړه، نه وهی بؤ خویه نامانجه، نارامگرتن به پشټ به ستن به خوی گه وړه نامرازه (وه سیله یه)، نامانجه کان له نامرازه کان پیوژتن، بویه گهر نه زړیک کرا و نزیکبونه وه بوو له خوی گه وړه ده بی نه نجام بدری، گهر له سویندیش ده رچوو نه نجامدانی واجیب نییه.

نه وهی بؤ خوی گه وړه بی په یوه سته به خوییه تی خواوه، به لام پشټ پی به ستنی په یوه سته به په روهردگار یتیه وهی، نه وهی په یوه سته به خوییه تیه وه گرنگره له وهی په یوه سته به په روهردگار یتیه بی، ته وحیدی په روهردگار یتیه (ریوبییه) به ته نیا مړو له دوزه خ رزگار ناکات، نه وه ته وحیدی

خوايه تيبه (ألوهية) مروّڤ له دۆزه خ رزگار دهكات، بټپرستان دانيان به وده دا دهنه
كه ته نيا (الله) هه موو شتيكي دروستكردووه و په روه ردگاري هه موو شتيكه، به لام
يه كتاپه رستني خوايه تيبان نه نجام نه ده دا، واتا ته نيا په رستني خوا به بئ
هاوبه شيك، ته وحيدى په روه ردگار تيتيش به ته نيا سوودى پټيان نه گه ياند.

كۆمه ليكي تر وتوويانه: نارامگرتن به هيزو پشتيواني خواي گه وړه ته واوتره،
هر نارامگرتن له بهر خوا به نارامگرتن به هيزو پشتيواني خواي گه وړه دټه دي،
هه روهك په روه ردگار دهه رموويت: ﴿وَأَصْبِرْ﴾، نارامبگره، فه رمانى پئ داوه
به نارامگرتن، نه وهى بريارى نارامگرتنى له سهر دراوه هه ر له بهر خوا نه نجام
ده درئ، پاشان دهه رموويت: ﴿وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ النحل: ١٢٧،
نه مه رسته يه كى خه به ريبه نهك رسته ي داواكارى (طلبى)، خواي گه وړه له م
ثايه ته دا هه والى داوه كه نارامگرتن ته نيا به هوى هيزو پشتيواني خواي
گه وړه وړه دټه دي، نه وهش دوو شت له خۆده گري: پشت به ستن به خواي
گه وړه (الإستعانة) و نهو له ته كدا بوونه ي كه پيتى (باء) مصاحبه (له ته كدا
بوون) به لگه ي له سهر داوه وهك فه رمايشتى: ((قَبِي يَسْمَعُ، وَيَبِي يُبْصِرُ، وَيَبِي
يَبْطِشُ، وَيَبِي يَمْشِي...))^١.

مه به ست به پيتى (باء) إستعانة (پشت پئ به ستن) نيبه، چونكه كارو شتيكي
هاوبه شى نيوان كه سى گوږاپه ل و سه رپيچيكاره، هه رشتيك به بئ بوون و هيزى
خوا بوونى نه بئ به هيچ شتيكي تر بوونى نابئ، به لكو (باء) مصاحبه (له ته كدا
بوون) ه وهك له م فه رمايشته دا را يگه ياندووه و نهه رموويت: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ
الصَّابِرِينَ﴾ البقرة: ١٥٣، واتا: به راستى خوا له گه ل خۆپاگرانه.

^١ - به شيك له فه رمووده يه كى بوخارى (٦٥٠٢) له فه رمووده كانى لاي نه بو هوره يره (خواي لئ رازبى بئ).

ئەم لەتە کدا بوونەى کە بۆ بەندە ھاتوو تەدى، بە ھۆى ئەنجامدانى سووننە تەکانە و ھە تارە کو بوو تە خوشە و ىستى خواو بینىن و بیستنى بە ھىزى خواو ھە و لە ھەموو جولە و ەستانى کدا خواى گە و ەى لە گە ڵدا ھە.

ھە رکە سى بە و جۆرە بى، ئە و ە نارامگرى بە ھىزى دە کات و مرقفە کە لە پىتاو خواى گە و ە بارى نارە حە تىبە کان ھە ڵدە گرئ، بە بە لگەى: ﴿وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِإِلَٰهِ﴾ النحل: ۱۲۷. ھە رکە سى خواى لە گە ڵدا نە بى توانای نارامگرى نىبە، کە سىک کە خواى گە و ەى لە گە ڵدا نە بى چۆن لە بە ر دەم ئە نجامدانى فە رزە کان و دوور گرتن لە تاوانە کان و نارە حە تىبە کانى قە دەر نارامگر دە بى و بە ھىزى پشستىوانى خواوە خۆى ھە ڵدە واسى؟ ھە رکە سى نارامگرى بە ھىزى خواوە نە بى، تە ماحى ئە و ەى نابى پاداشتى نارامگرتنى ستایش کراوى بۆ ھە بى، ھە روک تە ماحى پلەى نزىکبوونە و ەى خوشە و ىستى نىبە گە ر بیستن و بینىن و ھىزى بازوو رویشتنى بە بوونى خواوە نە بى.

ئە مە ئە و مە بە ستە ھە لە و فە رمایشتەى کە ھاتوو: "كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا، وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا"، مە بە ست ھە مان ئە و ئە ندامانە و ھىز نىبە وە ک ئە و ەى دوژمنانى خوا گومانى دە کە ن و وە ھای دادە نىن بە ندە دە بىتە زاتى خواى گە و ەى وە ک ئە و ەى گا و ە کان ئە یلئىن بە رزى پىروژى بۆ خواى گە و ەى، ئە گە ر ئە و ەى بوا ھە کە ئە وان گومانى دە کە ن، ئە و ە جىا وازى لە نئىوان بە ندە و کە سانى تر دا نە دە بوو، ھە رو ھە جىا وازى بە کە لە نئىوان حالە تى نزىکبوونە و ە لە خواى گە و ەى بە چاکە و سووننە ت و بوونە جىى رقى نە دە بوو بە ھۆى تاوان و سە رپىچىبە و ە، جىا وازى لە نئىوان خواو

بهنده دا نه ده بوو، جا به تیږامانیکی دیار له سی رووه وه فهرمووده که بانگه شه ی پوچ و بی مانایان به درو ده خاته وه.

جا نه و فهرمووده یه شیکراوه ته وه به وه ی بهنده، به نزکبوونه وه له خوا ی گه وره و له ته کدا بوونی خوا ی گه وره، بهنده وه های لی دی هه موو بیستن و بینین و ده ست و رویشتنی به خوا ی گه وره بی.

هاوشیوه ی نه مه نه مه فهرمایشته یه: (الحجر الأسود یمین الله فی الأرض فمن صافحه وقبله فکانما صافح الله تعالی وقبل یمینه)^۱، واتا: به رده ره شه که دهستی راستی خوا یه زه وییدا، هه رکه سی دهستی لی بدات و سلاوی لی بکات و ماچی بکات، وه نه وه یه سلاو و ته و قه ی له گه ل خوا ی گه وره کردبی و ماچی کردبی. له وتنی نه مه دا به ناوبانگه، بهنده به پیگه و پله یه که ده گات له گه لیدابی، تا نه وه ی به خو شه ویست ده وتری: تو روح و بیستن و بینینی منی، نه مه ش دوو واتای هه یه:

یه که م: لای نه وه که روح و دل و بیستن و بینینی لی هاتووه... دووه م: خو شو بیستن و باسی نه وی به سهر دل و روحیدا زال بووه وه نه وه ی له گه لیدا بی، هه روه که له فهرمووده دا هاتووه: «أنا جلیس من ذکرني»^۲، واتا: من نه بمه هاومه جلیسی نه و که سه ی یادم بکات. له فهرمووده یه کی تریشدا: «أنا مع عبدي ما ذکرني وتحركت بي شفتاه»^۳، واتا: خوا ی گه وره ده فهرمووی من له گه ل بهنده که مدام کاتیک یادم ده کات و لیوی له سهر یادی من ده جولینی.

^۱ - (باطل) ه وه نه وه ی نین نه لجه وزی باسیکردووه له (العلل المتناهیه ۲/ ۵۷۵)، هه روه ها بیوانریتته: فیض القدیر (۳/ ۴۰۹).

^۲ - غه زالیی باسیکردووه له (بداية الهدایة، ص ۱۱۵)، سه نه دی نییه و بناغه یه کی مه رفوعیشی نییه.

^۳ - سه حیه بوخاری نیخارجی کرووه له: خلق أفعال العباد (۴۳۶) و نین ماجه (۲۷۹۲) و نه حمه د (۲/ ۵۴۰) له فهرمووده یه کی نه بی هوره یه وه (خوا ی لی رانی بی).

له فەرمووده یه کی تریشدا: (إِذَا أَحْبَبْتُ عَبْدًا كُنْتُ لَهُ سَمْعًا، وَبَصَرًا، وَوَيْدًا، وَمُؤِيدًا)، واتا: ئەگەر بە ئنده یه کم خوشبووی، بۆی دەبمه بیستن و بینین و دەست و پشتیوان. بۆیه لەم واتیانە جوانتر و ناسکتر نابینینه وه روونکەر وه و رامالەری قسه ی کهسانی تر بێ.

مه به ست: به نده به ئەندازه ی ئەوه ی خوای له گەڵ بێ، ئارامگرتنی ههیه، ئەبو عهلی و توویه تی: ئارامگران شکۆداریی هەردوو دونیان، چونکه له ته کا بوونی خویان دهستخستوه، پهروهردگار ده فەرموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ البقرة: ۱۵۳، واتا: به پاستی خوا له گەڵ خۆپاگرانه.

نهننیه کی جوان لێره دا ههیه، ئەویش ئەوهیه، ههركه سی په یوه ست به سیفه تیکی خوای گه و ره ببی، خوای گه و ره ئەو سیفه ته ی به سه ردا ده دات و به خۆی ده گه یه نی، خوای گه و ره (الصبور) ه، به لکو هیچ شتێك نییه به ئەندازه ی خوای گه و ره ئارامگر بێ که هه له و خراپه ی به نده کانی گوێ لێ ده بیست، و تراوه: خوای گه و ره نیگای بۆ داوود کردوه و فەرموویه تی: (ره وشتی من وه ربگره، یه کێک له پره وشته کانی من ئارامگرته).^۱

خوای گه و ره ناو و سیفه ته کانی خۆی خوشده و ی، هه ز ده کات ناوه پۆک و شوینه واری سیفه ته کانیشی له به نده دا ده رکه و ی، خوای گه و ره جوانه و جوانی خوشده و ی، لیبورده یه و لیبورده کارانی خوشده و ی، به خشنده یه (کریم) ه و به خشنده کارانی خوشده و ی، زانایه (علیم) و زانایانی خوشده و ی، تاکه و تاکه کانی خوشده و ی، به هیزه و باوه پداری به هیز لای خوشه و یستتره

^۱ - الرسالة القشيرية (ص ۱۸۶).

^۲ - الرسالة القشيرية (ص ۱۸۵).

له باوه پداری لاواز، ئارامگره و ئارامگرانی خوشدهوئی، سوپاسگوزارو سوپاسگوزارانی خوشدهوئی، جا که خوای گه وره نه وانهی خوشدهوئی که خویان به سیفه ته کانی نه و ده پازینه وه، به نه ندازهی پشکی هه لگری نه و سیفه تانه له گه لیاندا نه بی، له ته کدا بوونیکی تاییه ته و به م فه رمایشته ی ده ریپریووه: (کنت له سمعاً، وبصرأ، ویدأ، ومؤیدأ).

بهش

ئارامگرتن له گه لّ خوای گه وره

هه ندیکیان به شی سییه می ئارامگرتنیان زیاتر کردوه، نه ویش ئارامگرتنه له گه لّ خوای گه وره کردوو یانه ته به رزترین پله کانی ئارامگری، وتوو یانه: نه ویش نه مه کدارییه، نه گه ر له باره ی حه قیقه تی نه م ئارامگرتنه وه پرسیار بکری، نه وه به بی جۆره کانی پیشووتری ئارامگری ناتوانی نه م ئارامگرتنه شیبکریته وه، نه ویش به شیکردنه وه ی ئارامگرتن له سه ر قه زاو قه ده ری خوای گه وره، ئارامگرتن له سه ر فه رمان و واجیباته کانی، ئارامگرتن له سه ر دوورگرتن له نه هییه کانی.

نه گه ر وه ها دانرا، که ئارامگرتن له گه لّ خوا وانا دامه زان له گه لّ خوا له سه ر حوکم و بپیاره کانی و لی لانه دان و هه میشه به نده که له گه لّ خوادابی، نه وه به خۆشه ویستی و رازیبوونه وه له گه لّ خوای گه وره دایه، نه م واتایه راسته، به لام ده بی له جۆره کانی تری ئارامگریشدا به و جۆره بی.

نه گه ر وه ها دانرا که ئارامگرتن له گه لّ خوای گه وره دا، کۆکه ره وه ی ته واوی جۆره کانی تری ئارامگرییه، نه وه ش راسته، به لام ریک نییه بکریته جۆری چواره می ئارامگرتن.

بزانه ئارامگرتن له گه‌ل خوای گه‌وره، دامه‌زایوونی دله له گه‌ل خوای گه‌وره‌دا، له مه‌دا مرو‌ف وه‌ک ر‌یوی نییه لی‌ره وه‌ی خ‌وی بد‌زیت‌ه وه، ب‌ویه حه‌قیقه‌تی ئه‌م ئارامگرتنه، واتا دامه‌زایوون لای خوای گه‌وره دله مانه وه‌یه له سه‌ری.

به‌ش

ئارامگرتن ب‌و خوا

هه‌ندیکیان به‌شیکی تریان زیاتر کردووه و ناویان لی‌ناوه: ئارامگرتن ب‌و خوا (الصبر في الله)، ئه‌مه‌ش جیا له‌وانه‌ی پ‌یشووتر نییه و جیاوازه له‌ئارامگرتن له‌به‌ر خوا، له‌مه‌دا وتراوه: فعلت هذا في الله وله، واتا: ئه‌مه‌م له‌به‌ر خوا و ب‌و خوا کرد، خ‌وبه‌یب‌یش^١ ئه‌لی:

وذلك في ذات الإله وإن يشأ يُبارك على أوصال شلو ممزع

واتا: ئه‌مه‌ی به‌سه‌ر مندا د‌یت ب‌و زاتی خوای گه‌وره‌یه، ئه‌گه‌ر بیه‌وی پارچه لی‌کراوه‌کانی لاشه‌ی من پ‌یرو‌ز ده‌کات.

په‌روه‌ردگاریش ده‌فه‌رمو‌ویت: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ ﴿٦٩﴾ العنكبوت: ٦٩، واتا: که‌سانی که له‌پ‌یناو په‌زامه‌ندی ئ‌مه‌دا تی‌ک‌وشانیان کردووه به‌پ‌استی ر‌ینموونیان ده‌که‌ین ب‌و پ‌ی‌بازه‌کانی خ‌ومان وه بی‌گومان خوا له‌گه‌ل چاکان دایه.

^١ - خ‌وبه‌یب‌ی ک‌وپی عه‌دی ک‌وپی مالیکی ئه‌وس‌یی ئه‌نصار‌یی شه‌ه‌ید، چ‌یرۆکه‌که‌ی به‌ناویان‌گه‌و له‌سه‌ح‌ج‌ی بوخارییدا باسی ها‌ت‌وه (٣٠٤٥ و ٤٠٨٦ و ٧٤٠٢).

ههروهه دهفهرموویت: ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ﴾ الحج: ۷۸، واتا: جیهادو تیکوشان بکن له پیناوی خوادا بهو شیوهی شیاویتی نهو(خوا).
لهفهرموودهکە ی جابیشدا هاتوو: خوای گهوره کاتیک باوکی زیندوو دهکاتهوه پیتی دهفهرموویت: خۆزگه بخوازه، نهلی: پهروهردگارم بمگیرهوه بو دنیا تاوهکو جاریکی تر بو تو بکوژیمهوه، په یامبهری خواش(صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: (وَلَقَدْ أُذِيتُ فِي اللَّهِ وَمَا يُؤْذِي أَحَدٌ)، واتا: بو خوای گهوره نازارو نهشکهنجیهک درام، هیچ کهسی نازارو نهشکهنجی وهه نه دراوه.
نهمه دوو واتای لی دهگهینری:

یهکه م: له بهر ره زامه ندی و گوپرایه لی و ریگه ی خوای گهوره، مروزه سه ریشکانه نهوه دهکات، ههروهک لهفهرمووده دا هاتوو: له تودا زانست فیبریوم.

دووه م: به هوی خوای گهوره وه نهوه رووده دات، به بی سه ریشکی، به زوری نه لێن بو خوا، وهک نهوه ی په یامبه ر(صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (وَلَقَدْ أُذِيتُ فِي اللَّهِ)، له بهر خوا نازارو نهشکهنجی درام، ههروهه وته که ی خوبه یب(نهمه بو ذاتی خوا به سه رمدا هاتوو)، یان قسه ی عبدالله ی کوپی خزام: (تاوه کو بو تو بکوژیم)، ههروهه خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا﴾ العنکبوت: ۶۹، بویه نازارو نا په حه تیه کان بو خوای گهوره به سه ر به نده دا دیت. (فی لیره دا) (ظرفیه) نییه و ته نیا هو نییه.

^۱ - حسن صحیح، ترمیزی (۳۰۱۰) و ثین ماجه (۲۸۰۰) و نه حمده (۳/ ۳۶۱).

^۲ - صه حیه، ترمیزی (۲۴۷۲) و ثین ماجه (۱۵۱) و نه حمده (۳/ ۱۲۰) ئیخراجیان کردوو له فهرمووده یه کی نه نه سه وه (خوای لی رازی بی).

هه‌ندیکیان و توویانه: (ئارامگرتن له‌به‌ر خوا ده‌وله‌مه‌ندییه، ئارامگرتن به‌هیزی خوا مانه‌وه‌یه، ئارامگرتن بۆ خوا ناخۆشی و به‌لایه، ئارامگرتن له‌گه‌ل خوا ئەمه‌کدارییه، ئارامگرتن له‌دوورگرتن له‌خوا نه‌هامه‌تییه)^۱، قسه‌یه‌که نابێ ملکه‌چی بین، چونکه تێپوانین و تیگه‌یشتنی ئەو که‌سه‌یه به‌م واتایانه که‌یشتووه، به‌لکو ده‌بێ ملکه‌چی قسه‌ی ئەو که‌سه‌ بین که‌ خوا‌ی گه‌وره له‌هه‌له به‌دووری گرتووه و پاراستوویه‌تی، ئێمه‌ش ئەم وتانه شیده‌که‌ینه‌وه:

ئارامگرتن له‌به‌ر خوا ده‌وله‌مه‌ندییه: ئارامگرتن له‌به‌ر خوا به‌ده‌سته‌لگرتن له‌حه‌زه‌کانی ده‌روون ته‌نیا له‌به‌ر خوا‌ی گه‌وره، ئەمه سه‌ختترین ئارامگرتنه به‌سه‌ر ده‌روونه‌وه، رێگه‌ ب‌پ‌رین و خێراکردن به‌ره‌و لای خوا‌ی گه‌وره به‌پێ خستنه‌سه‌ر ده‌روون، سه‌ختترین کاریکه به‌سه‌ر ده‌روونه‌وه، پێچه‌وانه‌ی رۆیشتن رووه‌و ئاخیره‌ت، ئەمه ئاسانه‌تره، هه‌روه‌ک جونه‌ید ئە‌لی: رێگه‌ گرتنه‌به‌ر له‌دو‌نیاوه بۆ ئاخیره‌ت ئاسانه به‌سه‌ر باوه‌رداره‌وه... دوورگرتن له‌دروستکراوان و رۆیشتنه‌ پال خوا‌ی گه‌وره سه‌خته، ده‌رچوون له‌ده‌روون و رێگه‌گرتنه‌به‌ر به‌ره‌و لای خوا‌ی گه‌وره زۆر سه‌خته، ئارامگرتن له‌گه‌ل خوا‌ی گه‌وره سه‌خت‌تره^۲.

وته‌ی: ئارامگرتن به‌هیزی خوا مانه‌وه‌یه: ئە‌گه‌ر به‌نده پشت به‌خوا‌ی گه‌وره بیه‌ستی، ئە‌وه هه‌موو شتیکی لا سووک و ئاسان ئە‌بێ، هه‌موو بارو ناپه‌حه‌تییه‌کی قورس هه‌ل‌ده‌گرێ و به‌قورسی نازانی، چونکه ئە‌و پشتی به‌خوا به‌ستووه نه‌وه‌ک هیزی مه‌خلوقات و خۆی، ئە‌و بوونیکی تری هه‌یه به‌هۆی دل و روحیه‌وه. له‌م حا‌له‌ته‌دا تالی و ناپه‌حه‌تی ئارامگرتنی نییه، سه‌ختییه‌کانی بۆ

^۱ - الرسالة القشيرية (ص ۱۸۶).

^۲ - هه‌مان سه‌رچاوه (۱۸۳۷).

دهبیته نازونیعمهت و جیی ئارامی، زاهدیی و توویهتی: یهک سال شه و نویتیم کرد و بیست سال خوشییم لی بینی، هه رکه سی نویت بوی بیته ئارامی، نه وه سهختی و نارهبهتی له نویتکردندا نابینی.

وتهی: ئارامگرتن بۆ خوا ناخۆشی و به لایه: به لای سه رووی کوله مهرگییه وهیه، ئارامگرتن لیره دا له سه رووی پلهی ئارامگرتن له بهر خوایه، له م جوړه دا به پلهی جیهادکردنه بۆ خوای گه وړه که سهختره له جیهادکردن له بهر خوای گه وړه، هه موو نه وانهی جیهاد ده که ن بۆ خواو ئارام ده گرن بۆ خوا، جیهاد و ئارامگرتنه که یان له بهر خوای گه وړه یه، به لام جیهادکردن له بهر خوای گه وړه و ئارام گرتن له بهر خوای گه وړه وهک نه وه نابیی، مرقف جاریک جیهاد و ئارام ده گری له بهر خوای گه وړه تابییته هه لگری ناوی جیهادکارو ئارامگر له بهر خوای گه وړه، به لام نابيته هه لگری جیهادکارو ئارامگر بۆ خوای گه وړه، به لکو نه و ناوه به که سیك دهوتری رۆچووبی له جیهادکردن و ئارامگرتن له بهر خوای گه وړه و پنییه وه بجیته به هه شته وه.

وتهی: ئارامگرتن له گه ل خوای گه وړه نه مه کداریه (وفاء)، ئارامگرتن له گه ل خوای گه وړه، واتا دامه زواو بوون له سه ر حوکم و بریاره کانی و لانه دانی دل له ته و به و هه موو نه دامه کانی جهسته له گوپرایه لییدان، نه و له ته کدا بوونه مافی نه مه کداریی خوی ده دات، هه روهک په روه رگار ده فهرموویت: ﴿وَابْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى﴾ النجم: ۳۷، واتا: به ئارامگرتنی له گه ل خوای گه وړه له سه ر فرمانه کانی خوا نه مه کدار بوو.

هه روه ها وتهی: نارامگرتن له دوورگرتن له خوا پشت تیکردنه: هیچ شتیك سهخت و گرانتز نییه له و کهسهی نارامبگری له دوورگرتن له و خوایهی ئهوی دروست کردوه که جگه ئه و هیچ خوایهکی تری نییه و بئ بوونی خوای گه و ره ژیان و چاکی و نازونیعه تیکی نییه. به خۆشوێستنی خوای گه و ره و نزیکبوونه وه لئی و پیشخستنی رازی بوونی به سه ره موو شتیكدا، ئه و جار ژیان بۆ بهنده دیتهدی، ئاخۆ چی شتیك سهختره له وهی له دوورگرتن له و خوایه به نارام بئ؟! ئه مه واتای قسهی ئه و کهسهیه که توویهتی: نارامگرتن دوو جۆره: نارامگرتنی په رستشکاران و نارامگرتنی خۆشه و یستان، باشتترین نارامگری په رستشکاران ئه وهیه پارێزداویی بئ، باشتترین نارامگرتنی خۆشه و یستانیش ئه وهیه که ره تکردنه وه بئ، وهك وتراوه:

يبين يوم البين أن اعتمازه على الصبر من إحدى الظنون الكواذب^١

واتا: له و رۆژهی که روونده بیته وه ده رده که ویت، پێداگر بوونی له سه ره نارامگرتن یه کێك بووه له گومانه درۆینه کان. یه کێکی تر ئه لئ:

ولما دعوت الصبر بعدك والبكا أجاب البكا طوعا ولم يجب الصبر

واتا: کاتیک له دواي تو بانگی گریان و نارامگرتنم کرد، گریان به ویستی خۆی وه لأمی دامه وه و نارامگرتن وه لأمی نه دامه وه.

^١ - الرسالة القشيرية (ص ١٨٨).

وتوویانه: به لکه بۆ ئه وه، قسه ی یه عقوبه (سه لامی خوای له سه ربی) که وتی:
﴿ فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ﴾ یوسف: ۱۸، واتا: ووتی جا نارام ده گرم به نارام گرتنیکى
جوان و په سه ند.

په یامبه ری خواش (صلی الله علیه وسلم) که به لینی دا، پتوه ی نه مه کدار بوو،
پاشان خه فه تباربوونی بۆ یوسف و تامه زووبوونی هه لیبیچاو وتی: ﴿يَا سَفَى
عَلَى يُوسُفَ﴾ یوسف: ۸۴، واتا: ئاخ و داخ بۆ یوسف. نه م نارام نه گرتنه ی بۆ
دووربوونی له یوسف، دژ نییه به وه ی وتی: ﴿ فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ﴾، نارامگرتنى جوان
ئه وه یه که گازنده ی له که لدا نه بی، به لام گازنده بردنه وه لای خوای که وره به وه
دژ نییه، هه رمووی: ﴿ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ
اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴾^(۸۵) یوسف: ۸۶، واتا: ووتی من باسی خه فه ت و
په ژاره م هه ر لای خوا ده که م وه من له لایه ن خواوه شتانیک ده زانم که ئیوه
نایزانن.

خوای که وره ش هه رمانی به په یامبه ری خۆی دا نارامگرتنى جوانی هه بی،
په یامبه ریش نه وه هه رمانه ی به جیهینا و هه رمووی: "اللَّهُمَّ أَشْكُو إِلَيْكَ ضَعْفَ قُوَّتِي،
وَقِلَّةَ حِيلَتِي....."^۱

هه ندیکیان وتوویانه: نارامگرتنى جوان ئه وه یه، خاوه ن کۆست و
مه ینه تبارییه که له نێو قه وم و کۆمه لیکدا بی نه ناسریته وه که نه و کۆستباره^۱، نا

^۱ - لاوازه، که مێک پێش ئێستا ته خریج کرا.

ئەوێه ئارامگرێنی جوان و شیرین، هەرکەسێ ئەوێ لە دەست دا، ئەوێ
ئارامگرێنی جوانیشی لە دەست داوێ، سەرکەوتن و سەرفرازییش بە خوای
گەورە یە.

هەندیکێ تر بە شیکێ تری ئارامگرییان زیاتر کردووە و ناویان لێناوێ:
ئارامگری لە سەر ئارامگری، ئەلێ: لە ئارامگرییدا بە جۆریک رۆیجی ئارامگرێن
لە سەر ئارامگرییە کە بێ توانایی، وەک وتراوێ:

صابر الصبر فاستغاث به الصبر فصاح المحب بالصبر صبيرا

واتا: ئارامگرێن ئارامی گرت تاوێ کو ئارامگری هاواری بۆ برد، خۆشەویست
هاواری لە ئارامگری کرد با ئارام بێ.
ئەمە لە بەشەکانی دیکە ی ئارامگری بە دەر نییە، بە لکو مانەوێ و سەنگەر
گرتنە لە سەر ئارامگری و دامەزراوێنە لە سەری، خواش زانائترە.

^۱ - الرسالة القشيرية (ص ۱۸۷).

تهومری یانزهیم

له جیاوازی نیوان نارامگریی مرقی بهریزو نارامگریی مرقی بی ریز

دهبی هموو که سیک به خوشی بی یان ناچاریی له سر هندی شتی ناخوش نارامگریی، که سی بهریز له بهر نه وهی سره نجامی نارامگرتن ده زانی، نه وه به سه ریشکیی خوی نارام ده گری و ده زانی له سهری سوپاس ده گری و له کپوزانه وه و ناپه زایی ده برپین سزا ده دری، نه گهر نارامیش نه گری کپوزانه وه و ناخوشییشی له سر لاناچی و توانای لبردنی قه ده ریشی نییه، بویه له م کاته دا کپوزانه و ناپه زایی ده برپین زانی له سوودی زیاتره. هندی ژیر وتوویانه: مرقی ژیر له کاتی کۆست و به لادا، نه وه ده کات که مرقی گه مژه دوی مانگیک له کۆست و به لایه که ده یکات، ههروه و تراوه:

وَأَنْ أَمْرُ يُفْضَى إِلَى آخِرٍ فَيَصِيرُ آخِرُهُ أَوَّلًا

واتا: کۆتایی کاره که دوا ده خات و کۆتاییه کهی نه خاته سره تاوه. که کۆتایی ناخوشییه که نارامگرتنه و بهنده به موی ناپه زایی بوونی وه ستایشکراو نه بوو، چنده جوان دهبی هه له سره تاوه پیچ بکاته وه و کاری کۆتایی گه مژه که وه رگری و ریگه له خوی نزیکبخته وه. هندی ژیر وتوویانه: هه رکه سی هندی نارامگریی به پیزانی نه بی، سره نجام وه ک نازه لان له بیری ده چیتته وه. مرقی بهریز ده پوانیتته کۆست و به لایه که، گهر ههستی به کپوزانه وه و ناپه زایی کرد به ربه ره کانیی ده روون خوی ده کات و نه وکات بوی به سوود دهبی، گهر نارامی نه گرت کۆست و ناخوشییه که ده بیتته دوو کۆست و ناخوشی.

بەش

ئارامگرتنى مرقى سووك و بى ريز

ھەرچى مرقى سووك، ئەو ناپارە ئارام دەگرت، بەدەور گۆرەپانى ترس و ناخۆشىدا دەسوورپتەو ھىچ چارەسەرىك نادۆزىتەو، ئەوجار ناپار ئەبى وەك كەسىك چۆن بەستراپتەو ھەلەدان بىرى، ئاوەھا ئارام دەگرت، ھەرچى مرقى بەرپىزىشە، ئەو لەگۆرپاپەلى خەلى گەرەدا ئارام دەگرت و سووك و بى ریزەكانىش لەگۆرپاپەلى شەيتاندا، كەسانى سووك و بى ریز لەگۆرپاپەلىكىردنى ھەواو ئارەزووياندا زۆر ئارامگرن و لەگۆرپاپەلى پەرەردگاردا كەمترین ئارامگرتیان ھەيە.

مرقى سووك ئەوپەرى ئارامگىرى ھەيە لەگۆرپاپەلىكىردنى شەيتاندا، كەمترین ناپەرەتتەك ھەلەنگرت لەگۆرپاپەلىكىردنى خەلى گەرەدا، بۆ شەھەتە خەلى و گۆرپاپەلىكىردنى دۆزمنى خەلى ئەوپەرى ناخۆشى قىبۆلدەكات، بەلام كەمترین ناخۆشى قىبۆل ناكات كە لەپىناو پەرەردگار شەيتاندا، ئارام دەگرت گەر لەبارەى تاوانەو قسە بەنامووسى بىرى، بەلام قىبۆلى نىيە لەبەر خەلى قسە بەنامووس و ناوبانگى بىرىت، بەلكو ھەلەدى لەفەرمان بەچاكە كردن و ریزگىردن لەخەلپە ئەو كە لەبەر خەلى قسە بەنامووس و ناوبانگى كەى بىرى.

نامووس و ناوبانگى خەلى دەخاتە خەمت ھەلى دەروونىيەو بەئارامە چى شەتەكى لەبارەو بووتى، بەلام ئامادە نىيە و ئارامگىرى نىيە لەبەر خەلى ماندوو بىكات، كەچى ئەوپەرى ئارامگىرى و تەوانەى ھەيە لەگۆرپاپەلىكىردنى

شەیتان و شەھووەتی دەروونی خۆیدا، بێ تواناترین کەسێکی شە لە ئارامگرتن
لە سەر فەرمانەکانی خواى گەرە، ئەمە گەرەترین سەرزەنشتییه، کەسێک بەو
جۆرە بێ، ئەو لە خواى گەرە بە پێز نییه، لە پۆژی قیامەتدا کە جاپ دەدری،
لە گەل بە پێزەکاندا زیندوو نابێتەو و راناگیردری کاتی جاپ دەدری لە نیو هەموو
مەخلوقاتدا ئەم پۆ بە پێزەکان با کۆببنەو و لە خواتر ساوان لە کوێن؟ لە و رۆژە ئەو
مروڤە لە پیزی ئەوانەدا نییه.

ته وهری دوانزهیم

ئهو هوکارانهی نارامگریی بههیز و دروست دهکهن

له بهرئه وهی فه رمانکراوه به نارامگرتن، ئه وه خوای گه وره هه ندی هوکاری پشتگیری و بههیزی بۆ دروستکردووه و مروژ به نارامگریی ده گه یه نی، هه رشتی خوای گه وره فه رزو پتویستی کردبۆ هوکاری یارمه تیده ریشی بۆ ره خساندووه، هه روه ک چۆن نه خویشیی دروستکردووه، ئاوه هاش ده رمان و چاره سه ریشی بۆ ره خساندووه، یان به به کاره یانانی ده رمان گرنتیی شیفای کردووه^۱.

ئه گه رچی نارامگرتن سه خت و تاله به سه ر ده روونه کانه وه، به لام به ده ستدیت، له دوو وشه پتکهاتووه: زانست و کار، له و دوو شته وه ته واوی ئه و ده رمانانه پتکدیت که دل و جه سه کانی پی ده رمان و تیمار ده کرین، ده بی به شیک زانستی (زانین) و به شیک کردارییش بوونی هه بی، له و دوو به شه وه ئه و ده رمانه پتکه ده یتریت که به سوودترینی ده رمانه کانه.

به شیی زانستی (زانین): په یبردنه به چاکه و سوود و چیژو که مائی نیو فه رمانپتکراوه کان (فه رزو واجیبه کان) و په یبردنه به و خراپه و زیان و ناته واوییهی له قه ده غه کراوه کاندایه یه، هه روه ها په یبردن به و دوو زانسته، وه ک ئه وهی پتویسته عه زیمه تی راستگزیانه و ده بی هیممه ت به رزی و بژاردیهی و جوامیریان بۆ زیاتر بکری و هه ردوو به ش بدرینه وه پال یه ک، هه رکاتی ئه وه

^۱ - په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رمویه تی: «مَا أُنْزِلَ اللَّهُ دَاءً إِلَّا أُنْزِلَ لَهُ شِفَاءٌ»، واته: خوای گه وره هه ر ده ردو نه خویشیه کی دابه زانده ی شیفاشی بۆ دابه زاندووه... بوخاریی ئیخراجی کردووه (۵۶۷۸) له ئه بو هورهیره وه (خوای لی رازی بی).

کرا، ئه وه نارامگریی دیتهدی و نارهده تیه کانی سه ر شانی مرؤف سووک ده بن و تالییه که ی نامینی و نازاره که ی ده گوری بۆ چیتو خوشی.

پیشتر باسما ن کرد، که نارامگرتن ململانی و زۆرانی نیوان پالنه ره کانی عه قل و ئایینه له گه ل پالنه ره کانی هه واو ناره زوو ده روون، هه ردوو زۆرانبا ز ده یانه وی یه کتر به زه وییدا بدن، ریگی ئه وه ش هه ولدانی هه رییه کیک له و دووانه یه تاوه کو خۆی به هیز بکات و ئه وی تریش لاوا ز، حالی ته ک هیزو نه خۆشییش هه ر به وشیه یه یه .

گه ر پالنه ری شه هوه تی هه رام به هیز بوو، تاوه کو هیه چه روزه و چاره سه ریکی له ده ست نه هیلێ، ئه وه بیرو دلی داگیر ده کات و مرؤفه که دوورده خاته وه له حه قیقه ت و سوودی دونیا و دواپۆژی خۆی، جا ئه گه ر بیه وی پیداکریی چاره سه ری ئه و ده رده ی خۆی بکات و به ره نگاریی ئه و ده رده بکات، ده بی به م چه ند شته ی خواره وه پالنه ره کانی ناره زووی هه رام لاوا ز بکات:

یه که م: بپوانیته ماده ی هیزی شه هوه تی، بۆی ده رده که وی بزوینه ری له جۆرو بپو زۆری خواردنیکدایه، گه ر ئه وه ی ده ستنیشان کرد، با له و خواردنه که مبه کاته وه، گه ر ئه وه ی بۆ نه کرا با به پۆژوویی، به وه ریپه وی شه هوه ت لاوا ز ئه بی و تووندبوونه که ی نا هیلێ^۱، به تاییه ت گه ر خواردنی کاتی رۆژوو شکاندنی مامناوه ند بی.

دووه م: له بزوینه ری داوا و ویسترا و دوربکه ویته وه، که روانین و ته ماشا کردنی هه رامه، تاوه کو ده توانی جله وی روانین و لا کردنه وه ی بکات. بیگومان داوا و

^۱ - بپوانه ئه و فرموده یه ی که بوخاری گتیاویه تیه وه (۱۹۰۵) و موسلیم (۱۴۰۰) له ریگی عبدالله ی کوپی مه سعوده وه (خوای لی رازی بی).

پالنهری ویست و شه هوت به ته ماشاکردن گر ده گری، ته ماشاکردنیش به شه هوت ته وه دل ده بزویئی، له موسنه ددا له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) وه هاتوه فهرموویه تی: «النظرة سهم مسموم من سهام إبليس»^۱، واتا: ته ماشاکردنی حه رام، تیریکی ژه هراویه له تیره کانی شه یتان.

شه یتان نه م تیره ده گریته دل و ته نیا چاوداخستن و نه پوانین ریگر ده بی له وهی نه و تیره بهر دل نه که وی، نه و تیره له که وانهی وینه ددا ده هاویژی، نه گهر تو خوت نه خه یته بهرده م تیره که نه وه لیّت نادات، به لام گهر دلی خوتت خسته بهرده می، نه وه رهنگه به یه ک تیر له و تیره ژه هراویانه دلت بمری.

سپیه م: دهروونت به شته حه لاله کانه وه خوش بکه و له حه رام به دوری بگره، به حه لال قه ره بووی بکه ره وه، هه رشتی سرووشتی مروف حه زی پی بکات، نه وه خوی گهره حه لالی کردوه و پتویست به حه رام ناکات، نه مهش ده رمانیکی به سووده بو زوری خه لک، هه روهک په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) رینمایمی و رینیشاندیری بو کردوه.

ده رمانی یه که م: لیچکوی لبردن نالیکه له بهرده م و لاخی برسی، له سه گی هار، نه وهش بو نه وهی و لاخه برسی و سه گه هاره که لاواز بی.

ده رمانی دووه م: لیچکوی لبردن و دورخستنه وهی گوشته له بهرده م سه گ و کاو جو له بهرده م مهرو مالات تاوه کو له کاتی بینیندا هیزیان نه جولی.

^۱ - زور لاوازه، حاکم (۴/ ۳۱۴) ئیخراجی کردوه له حوزه یفه وه (خوی لی رازی بی)، ئیسحاقی کوپی عبداللهی نه لقوره یشی و عه بدولر حامن نه لواسطی تیدایه، یه که م تیکه لو پیکه لی کردوه و دووه میش لاوازه، له موسنه دی پیشه واهمه د به م جوره نه مبینیوه.

دهرمانی سییه م: لیکچووی پیدانی خوراکه له کاتی پیوستدا گهر به پیی سروشتیان بی، تاوه کو نه وه نده هیزیان بمینی ملکه چی خاوه نه که یان بن، زیاتر له وهی پی نه دریت و هار بکری.

چوارهم: بیرکردنه وه له خرابیه نه گهر کرکراوه کانی دونیا که نه م ناخوشتی و گتجه لهی هیناوه، گهر به ههشت و دۆزه خیک بوونی نه بووایه، نه وه نه و خرابیه دونیا ییانه له داواکردن دهستیان هه لئه ده گرت و کوتاییان نه ده هات، گهر به سه رماندا پیوست بکرا بایه ژماره یان بکه ین نه وه نه مانده توانی، به لام چاوی هه واو نار ه زوو کویره^۱.

پینجه م: بیرکردنه وه له ناشیرینی نه و وینه گه لهی دهروونی بانگه وازی بو ده کات، نه وکات مروفه که خوی به دوورده گری، دهروون به رزی بو دروست ده بی له وهی له حه وزه ئاوێک بخواته وه که سه گ و گورگ لییده خۆنه وه، ههروهک وتراوه:

لخسة سائر الشركاء فيه

سأترك وصلكم شرفا وعزا

واتا: له بهر ریزو شکۆدارییم دستبهرداری بینین و کاروانی ئیوه ده بم، به هوی نه و مروفه سووکانه ی له نیویدان. به کیکی تر نه لی:

رفعت يدي ونفسي تشتهي

إذا كثر الذباب على طعام

إذا كان الكلاب يلغن فيه

وتجنب الأسود ورود ماء

^۱ - بپوانه کتییی روضة المحبین ص (۳۵۲-۳۷۶)، والداء والدواء ص (۲۳۰).

واتا: ئەگەر مێش بەسەر خواردنیکەووە زۆر بوویەووە دەستم لەخواردن
هەڵدەگرم با دەروونیشم حەزی خواردنەکی هەبێ، شیر لەسەرچاوەی ئاوێک
خۆی بەدوور دەگرێ گەر ببینی سەگ دەمی تێخستووە.

با مڕۆف ئەوێ بیر بێتەووە، تێکەڵبوونی تف و لیکی خۆی بەلیکی هەموو
سووک و چەپەڵێک، بەتێکەڵبوونی لیکی خۆی بەلیکی نەخۆش و دەردەدارێک
بشووبهینێ، بێگومان لێک و تفی خراپەکار دەردو نەخۆشییە، هەروەک وتراوە:

تسل یا قلب عن سمح بمهجتہ	مبذل کل ما یلقاه یقرفہ
کالماء أي صید یأتیه ینهلہ	والغصن أي نسیم من یعطفہ
وإن حلا ریق فاذکر مرارتہ	فی فم أبخر یحفیہ ویرشفہ

هەرکەسێ کەمترین پیاوێتی و جوامێری و خرۆشی هەبێ، ئەوێ خۆی
بەدوور دەگرێ لەگەڵ کەسێکدا هاوێی و دوست بێ کە ئەوێ حالی بێ، ئینجا
ئەگەر دەروونی بە دەم داوای دوورگرتنەووە نەپۆشت و بەهاوێ شیکردن رازی
بوو، با بپروانیتە ناشیرینی و چەپەڵیی ناخەوێ، بێگومان گەر هەرکەسێک ناخ و
دەروونی بە کرداری ناشیرین بەهێزو توانا دارکرد، ئەوێ دەروونی لە دەروونی
ناژەلانی ناشیرینترە، تەنیا بەراز بە سووک و ریسواو چەپەڵ دادەنرێت، بۆیە ئەو
کەسێ بۆ خۆی بە سووک و ریسوایی رازی بوو، هەروەک بەرازە.

ئەو ناشیرینییە، جوانی و شیرینی روومەت و جەستەش دادەگرێ، چونکە
خۆشویستنی شتێک مڕۆف کوێرۆ لال ئەکات، ئەگەر وێنەکە مێینەش بێ، ئەوێ
ناپاکی کردووە لەخواو پەيامبەرەکی و کەسوکاری خۆی و پیاو و منداڵ و
خودی خۆشی، نەوێکانیشی لەو تاوانە میراتبەر ئەکات و تاوان و شەرمەزاری
نەوانیش هەڵدەگرێ، جا لەو تاوانە قێزەوێدەدا جوانیی خۆی هیچ قوورساییهکی

نییه، گەر ده ته وی ئه وه ش بزانی، ئه وه بپوانه ئه و ناشیرینییه ی له کاتی پیرییدا
له سه ر روومه تیان ده رده که وی، ده بینی چۆن خوی گه وره ئه و جوانیییه ی
به ناشیرینی گۆپیووه، وه ک له و باره یه وه شیعریک وتراوه:

لو فکر العاشق في منتهی حسن الذي يسبیه لم يسبه

واتا: گەر مروفی عاشق بیرى له کۆتایی بگردبایه ته وه که ئاوابوون به سه ر
مه عشوقدا دیت، ئه وه عاشق نه ده بوو.
ئه مه باسیکی دوورودریژه، لیته دا ئه وه نده به سه ته نیا بنه ما که ی باس
بکری^۱.

به ش

به هیزکردنی پالنه ری ئایین

به چه ند شتیك پالنه ری ئایین به هیز ده کری:
یه که م: شکۆدارکردن و به رزپاگرتنی خوی گه وره به جۆری له به ر چاو و
بیستنی خوی گه وره تاوان نه کات، بۆیه هه رکه سیك به دل بینینی، خوی گه وره
بینی هه رگیز بۆ دلی ملکه چ ناکات.

دووه م: بینینی خۆشویستنی خوی گه وره، ئه وکات له به ر خۆشه ویستی
خوی گه وره له سه رپێچیکردنی دوور ده که ویته وه، هه رکه سی یه کیکی
خۆشبووی ئه وه گوپرایه لی ئه بی، باشتترین وازه تانیك له تاوان وازه تانی
خۆشه ویستانه، باشتترین په رستشیک په رستشی خۆشه ویستانه، بۆیه بۆشایی و

^۱ - بپوانه کتبی الداء والدواء (ص ۳۱۹)، دانه ر به ره حهت بی هه مووی باسکردووه.

دوراییه کی زۆره هیه له نێوان وازهێنان و پهرستشی خۆشه و یستان و ئهوانه ی له خوا ده ترسن و پهرستشی ده کهن.

سییه م: دیمه نی نيعمه ت و چاکه ی خوای گه وه، که سی به پێز به خراپه وه لامي چاکه ی که س ناداته وه، که سێک به خراپه وه لامي چاکه ده داته وه که خوی سووک و ريسوا بێ، بۆیه که سی به پێز با ديمه نی چاکه و نيعمه تی خوا له تاوان به دووری بگرێ و شهرم بکات له وه ی خێزو خۆشیی خوای گه وه بۆ داده به زێ و ئه ميس تاوان و کرداری ناشیرینی لی به زبێته وه بۆ لای په روه ردگاری، فریشته یه ک نازونيعمه تی بۆ دابه زینێ و فریشته یه کی تر خراپه ی ئه م بۆ ئاسمان به رزیکاته وه، به راستی پاداشته دانه وه یه کی زۆر ناشیرینه گه ر مڕۆف کاری له و جۆره بکات.

چواره م: ديمه نی تووپه یی و تۆله کردنه وه، گه ر به نده له تاواندا به رده وام بێ، نه وه ده بێته مایه ی تووپه بوونی خوای گه وه، که تووپه ش بوو هیچ شتی که به ر به تووپه ییه که ی ناگرێ، چ جای ئه و به نده لاوازه .

پێنجه م: ديمه نی له ده ستچوون، مڕۆف به خراپه و تاوان خیری دونه او دواپۆزی له ده ست ده رده چێ، تووشی ناو و ناتۆره و کرداری قیژه ون ده بێ له پووی عه قل و شهرع و نه ريته وه، له پووی شهرع و عه قل و عورفیشه وه ناو و سیفه تی جوانی بۆ نامینێ، ئه وه ی به سه ديمه نی ئیمانی له ده ست ده چێ، ئه و ئیمانه ی که تۆز قالیکی چه ندان ئه وه نده ی دونه او ئه وه ی تیايدایه به سوودترو خیرتیه، چۆن ده کړی و ئه توانی به شه هوه تیک بيفروشیته وه که چێز و خۆشیه کانی نامینێ و سزاو ناخۆشیه کانی له دوا به جیده مینێ، شه هوه ت ده چێ و به دب ختییه کانی ده مینیتته وه، به دروست له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) وه هاتوه

فهرموویه تی: "لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ"، واتا: کاتیک مرقفیک کاری داوینپیسسی دهکات باوه پدار نییه. هندی له هاوه لانیس وتوویانه: ئیمانی له سه هله ده گیردی و له سه سه ری وهک سیبه ریک ده مینیتته وه، که تهویه کرد ئیمانی بۆ ده گهریتته وه^۱. هندی له تابیعین وتوویانه: وهک چۆن کراسی له بهر داده مالدریت، ئاوه ها ئیمانی لی ده کریتته وه، که تهویه کرد له بهری ده کاته وه، له مه دا له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) گیر پدراوه ته وه له فهرمووده یی که بوخاری گیراویه تییه وه^۲: "الزناة في التنور عراة"، واتا: داوینپیسسه کان له تهن دوری ئاگریندان و رووتن. رووتن له بهرته وهی بهرگی ئیمانیاں له بهر داکه ندبوو، نه و تهن دوری شه هوهت که له دلایندا بووه له دۆزه خدا ده بیتته تهن دوریکی دیارو ده یانسووتینی.

شه شه م: دیمه نی سه رکوتکردن و بردنه وه، به دلنیا ییه وه سه رکوتکردنی شه هوهت و بردنه وه له شه یتان، چیرۆ خوشیی خوی هیه، نه و که سه ی بهو چیرۆ خوشییه گه یشتی ده زانی که چیرۆ خوشیی زیاتره له بردنه وه له دوزمه ئاده مییه کان، بردنه وه له شه یتان خوشتر و مه زنتره له بردنه وه له مرقفانه ی دوزمنتن. خوشترین و باشتترین سه ره نجامیکشی هیه، وهک سه ره نجامی نه و ده رمانه به سووده یی که ده ردی جهسته ناهیللی و له شساغیی بۆ مرقفه که ده گهریتته وه.

^۱ - بوخاری ئیخراجی کردووه (۲۴۷۵) و موسلیمیش (۵۷) له نه بو هوره یه وه (خوای لی رازی بی).
^۲ - صحیحه، نه بو داوود (۴۶۹۰) و حاکم (۲۲/۱) و به یه قیی له الشّعْب (۳۵۲/۴) ئیخراجیان کردووه.
^۳ - بپوانه واتای نه م فهرمووده یی لای بوخاری (۲۸۶) له فهرمووده کی سمره ی کوپی جوندوب (خوای لی رازی بی).

هه و ته م: دیمه نی قهره بووکردنه وه، نه و قهره بووکردنه وه یی خوای گه وره بۆ نه و به نده یه ی له بهر خوای گه وره له حه رام خۆی به دوورگرتوو و ریگری ده روونی خۆی کردوو له هه واو ئاره زوو، به راورد نه کات له نیتوان نه وه ی وازی لیده هینی و نه وه ی خوا بۆی ده کاته قهره بوو، که کامیان شیاه ده سته رداریی بکریت، بۆیه نه وه هه لده بژیری و بۆ ده روونی خۆی پیتی رازییه.

هه شته م: دیمه نی ئاگاداریبون و له ته کدا بوون، نه مه دوو جوړه: له ته کدا بوونیکی گشتی، له ته کدا بوونیکی تاییه تی، گشتیه که خوای گه وره ئاگای به هه موویه تی، هیچ شتیکی لی شاراه نییه، پیشتر نه مه مان باسکرد، مه به ست به له ته کدا بوونی تاییه ت، نه م فره میشته ی خوای گه وره یه که ده فره موویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ البقرة: ۱۵۳، واتا: به پاستی خوا له گه ل خۆپاگرانه.

هه روه ها ده فره موویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ النحل: ۱۲۸، واتا: به پاستی خوا له گه ل نه وانه یه که خۆیان پاراستوو (له تاوان) هه روه ها نه وانه ش که چاکه کارن.

هه روه ها ده فره موویت: ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ العنكبوت: ۶۹، واتا: بیگومان خوا له گه ل چاکان دایه.

نه م له ته کدا بوونه تاییه تییه، به سوودترو چاکتره بۆ که سیک ده روونی خۆی جله وکردبی، چۆن نه هیلئ نه م شه هوته له خشته به ره زوو له نیتوچوو له ماوه یه کی که می ته مه ندا کاریگری بکاته سه ر ده روونی؟ به پاستی دنیاو ئاره زوو هه کان وه ک خه ونی مروفیکی خه وتوو یان سیبه ریکی کاتییه.

تۆیه م: دیمه نی له ناکاو مردن و یه کلاکردنه وه، نه ترسی له ناکاو یکتدا مردنی بیت و خوی گه و ره بی بواردان بیگپرته وه قیامت و چئو خوشیی ناخیره تی له ده سته چئ، ئای نه وه چی هه سره ت و په شیمانیه که! چه ند تال و سه خته مردنی له و جو ره! ته نیا که سیک نه و حاله ته ده زانی که نه زموونی کردبی و به و حاله دا چو بی.

له هه ندی کتیی کۆندا هاتوه: نه ی نه و که سه ی بۆ چاو تروکانیک له خۆت دلنیانیت و خوشیی رۆژیکت بۆ ته واو نه بووه، وریابه وریا!

ده یه م: دیمه نی نه هه مه تی و خوشی، بیگومان تاوان و سه ره نه جهمه که ی ته نیا هۆکاری به لاو نه هه مه تیین، خوشی و سه رفرازی ره هاش له گوپراهه لیکردنی خوی گه و ره و سه ره نه جهمی خواپه رسته ییاده، خه لکانی به لاو مه ینه تبار تاوانکاره کانه گه رچی جه سه شیان ساغ و سه لامه ت بی، سه رفرازانیش خه لکانی گوپراهه لی خوی گه و ره ن با جه سه شیان نه خوش و ده رده داربی.

هه ندی نه هلی زانست و توویانه له نه سه ردا هاتوه: نه گه ر خه لکانی به لاو ناخوشییتان بینی، له خوی گه و ره داوای سه رفرازی (عافیته) بکه ن¹.

خه لکانی خاوه ن به لا، تاقیکراونه ته وه به و کارانه ی سه رپنچیی فه رمانی خویان تیاده و له فه رمان و نه هییه کانی پنچه وانه یان کردوه و لی بی ناگابونه، نه مه و نه گه رچی گه و ره ترین به لایه، به لام بیژه که هه مو نه وانه

¹ - له سه رچاوه کاندا نه مه م نه بینیه وه، نه وه به سه که ترمیزی (۳۴۲۹) گپراهه تییه وه: "الحمد لله الذي عافاني مما ابتلى كثيرا من خلقه، وفضلني على كثير ممن خلق من عباده تفضيلاً"، واتا: هه رکه سی که سیک خاوه ن به لاو نه هه مه تی بینی و وتی: سوپاس بۆ خوی گه و ره که منی له و تاقیکردنه وه یه پاراست و فه زلمی دا به سه ر زۆرێک له مه خلوقات خۆیدا، نه وه تووشی نه و به لایه نایه ت. له فه رموده یه کی نه بو هوره یه وه (خوی لی رازی بی).

ده گریته وه که له جهسته و ناییناندا که وتوونه ته بهر تاقیکردنه وه و به لاوه،
خوآش زاناتره.

یانزه یه م: ده بی پالنه رو هانده رییه کانی نایین که م که م و به له سه رخویی
ململانی و به رهنگاری هه واو ناره زوو بکه ن و بیته نه ریت تاوه کو په ی به چیزی
سه رکه وتن ببردی، هه رکه سی چیزو تامی شتیکی کردبی نه وه هیمه ته
ده ستخستنی زۆتر نه بیته وه، نه ریتگریش به کاره سه خته کان، نه و هیزه
زۆتر نه کاته وه که له و کارانه وه سه رچاوه ده گری، بۆیه ده بینین هیزی کۆلبه رو
خاوه ن پیشه سه خته کان زۆتره له هیزی قوماشفرۆش و به رگدووو نه وانه ی تر.
هه رکه سی ته وای به رهنگاری کردنی ده روون وازلیه یینی، نه وکات پالنه ره کانی
نایینی لاواز و پالنه ره کانی شه هوه ته به هیز نه بن، به لام هه رکات ده روونی
راهیینی له سه ر پیچه وانه کردنی هه واو ناره زووی، نه وه هه رکات بیه وی به سه ریدا
زال ده بی.

دوانزه یه م: دوورخستنه وه ی شتی پووچ و ناپه وا له ده روون، هه رکاتی
ختوره ی خراپی به سه ر ده رووندا بی، ناهیلی له ده رووندا جی بگری، چونکه گه ر
شتی خراپ له ده رووندا جی گرتنه وه ده بیته خۆزگه، خۆزگه ی خراپیش
سه رمایه ی مایه پووچانه.

هه رکاتی رازو نیاز له ده رووندا جیگه ی گرتنه وه ده بیته خۆزگه، ئینجا ده بیته
خه م و په ژاره، به هیز ده بیته وه ده بیته ویست (ئیراده)، پاشان به هیز ده بیته و
ده بیته عه زیمه ت و ئینجا ده بیته مه به ست، بۆیه ره تکردنه وه ی رازی یه که م و
سه ره تا ئاسانتره له نه هیشتنی شوینه واری روودانیک و هه ولدان بۆ وازلیه یینی.

سیانزه یه م: نه هیشتنی ئه و په یوه ندی و هۆکارانه ی گونجاون به هه واو
 ئاره زوو، ئه مه ئه وه ناگه یه نی ئاره زوو نه بی، به لکو مه به ست ئه وه یه مرۆف
 ئاره زوو هه کانی به وه بگه یه نی که سوودی پی ده گه یه نن و له جیبه جیکردنی
 مه به سته کانی خوی گه ورده دا به کاری به یه نی، ئه مه وه های لیده کات له سه رپیچی
 خوی گه ورده به کاری نه هینی. هه ر شتی مرۆف له بهر خوا ئه نجامی بدات، ئه وه
 خوی گه ورده ده پیاریزی له وه ی به خراپ بۆ خوی و شه یان به کاری به یه نی،
 هه رشتی بۆ خوی به کار نه هینی، بیگومان بۆ خوی و هه واو ئاره زوو خوی
 به کاری ده هینی.

زانستی گه ر بۆ خوا نه بی، ئه وه بۆ ده روون و هه واو ئاره زوو. کاریک بۆ خوا
 ئه نجام نه درئ، ئه وه بۆ ریاو دوو پوویه. سه ره تیک بۆ خوا خه رج نه کرئ، ئه وه
 بۆ شه یان و هه واو ئاره زوو خه رج ده کریت. ناویانگیه ک گه ر مرۆف نه یخاته
 خزمه ت فه رمانه کانی خوی گه ورده وه، ئه وه بۆ ده روون و هه واو خوی
 به کاری ده هینی. هینیک گه ر له خزمه ت گوێرا په لێی خوی گه ورده دا به کار نه هینرا،
 ئه وه له سه رپیچی خوی گه ورده دا به کار ده هیندریت.

هه ر که سی ده روونی راهینی له سه ر کارکردن بۆ خوی گه ورده، ئه وکات
 سه خترین شتی به سه ریه وه ئه وه یه بۆ غه یری خوی گه ورده کاریک بکات،
 هه ر که سیکش خوی راهینابی بۆ هه واو ئاره زوو خوی کاریکات، له دلسۆزی و
 کارکردن بۆ خوی گه ورده هه یج شتیکی تری به لاره سه ختر نییه. ئه مه و ته واوی
 کاره کانی تریش هه ر به و جۆره یه، ئه وه ی پاره و کاتی بۆ خوی گه ورده خه رج
 ده کات، له وه سه ختر نییه به سه ریه وه کات و سه رمایه ی بۆ غه یری خوا خه رج
 بکات و به پیچه وانه شه وه.

چواردیهیم: روانینه نیشانه سهیرهکانی خوای گه وره، داوای له بندهکانی کردوه له و نیشانانه تیفکرن، نیشانه گه لیکي روون و ئاشکران، گه به سهر دلی بنده دا زالبن، چپه و رازو گومانی شهیتانی له سهر راده مالن.

چه نده دپاو و خه سارومه نده ئه و که سهی ئه توانی ئاشنای خواو قورئان و په یامبه رو هاوه لآن بی، که چی ئه وهی ناوی و ده بیته هاوه لی شهیتانهکانی مروژ و جنۆکه، له وه دپاوترو مال کاولتر نییه، خواجه به تو په ناده گرین.

پانزهیهیم: بیرکردنه وه له دنیاو خیرا پووکانه وه و نه مانی، که سیک له م دنیا یه توویشوو هه لئاگری بۆ ژبانی هه تاهه تایي که بی هیممهت و ناجوامیرو دل مردوو بی. هه سره تی تووندو سهخت ده بی که ده بی نی شتیکی له دنیا هه لئه گرتوه سوودی بۆ هه بی، که ده بی نی شتی به سوودتری له دهست خوی داوه، ئه وکات هه سرهت و نه هه مته تی زۆرتر ئه بی.

شانزهیهیم: هه میسه پارانه وه کردن بۆلای خوای گه وره، ئه و خواجه ی که دلهکانی له نیو په نجه دایه و کاروبارهکان راده په پیننی و هه موو شتیکی بۆلای ئه و ده گه ریته وه، بپا پیره وه رهنگه پارانه وه که ت بکه ویته کاتهکانی به خشینه وه، هه روه که له ئه سه ری به ناوبانگدا هاتوو: "إن لله في أيام دهره نفحات فتعرضوا لنفحاته واسألوا الله أن يستر عوراتكم ويؤمن روعاتكم"، واتا: خوای گه وره له پوژگار هه کانی کات گه لیکي هه یه بۆ به خشین، ئیوه ش هه ولبدن ئه و به خشین و لیخۆشبوونانه ده ستهخن، داوا له خوای گه وره بکه ن عه یبه کانتان داپۆشی و دلئارامتان بکات.

رهنگه به هزی زۆر پارانه وه وه، پارانه وه یه کت بکه ویته کاتی به خشینه کانه وه که داوای هه رچییه که بکه ی خوای گه وره پیتی ده دات، هه رکه سی پارانه وه ی

قبول بکړی داواکاریه که ی به جیده گه ینریت، بزانه گهر وه لامي پارانته وهت
نه درابایه، نه وه داوای پارانته وهت لی نه ده کرا، هه روهک و تراوه:

لو لم تُردْ نيل ما أرجو وأطلبه من جود كفك ما عودتني الطلبا

واتا: نه گهر بتو يستبایه داواو تکای به خشنده یی خۆتم لی ره تبکه یته وه، نه وه
منت رانه ده هیتا داواو تکات لی بکه م.

له پواله تدا شتیکی نامۆ نابین، خوی گهره به جوریک مامه له ی به نده که ی
ده کات هاوشیوه ی کاری خوی نه بی، هه روهک له سیفه ته کانیشدا هاوشیوه ی
نییه، به نده که ی له شتیکی بی به شکر دوه تاوه کو داوای لی بکات، نه خۆشی
ده خات تاوه کو به پارانته وه ی شیفای بدات، هه ژاری خستوه تاوه کو به داواو
تکای ده وله مندی بکات، نه یمړینی تاوه کو زیندوی بکاته وه، دایک و باوکی
له به هشت ده رکرد تاوه کو به ته ووترین حال بۆ به هشتیان بگه پړینته وه،
هه روهک و تراوه: نه ی ئاده م بیتاقهت مه به له وه ی وتم: له به هشت ده رېچۆ، من
بۆ تۆم دروست کردو بۆ نه و شوینته ده گه پړینمه وه.

خوی گهره به تاقیکردنه وه و ناخۆشیی سهر به نده ی، نیعمه تی خوی به سهر
به نده که یدا ده دات، به بیبه شکردنی پنی ده به خشی، به نه خۆشخستنی له گه لیدا
ده بی، به هیچ حالیک خوی گهره به نده ی خوی دلته نگ و خهفتبار ناکات، ته نیا
نه و به نده یه نه بی که له دونیادا لیی تووپه بووه و خوی له خوی
دوورخستوه ته وه.

هه شه یه م: ده بی به نده بزانی دوو راکیشه ری دژی تیدایه، کۆست و
ناخۆشییه که ی له نیوان دوو راکیشه ردایه: راکیشه ریک رایده کیشی به ره و لای
خوی گهره که له بلندترین شوینه، راکیشه ریک رایده کیشی بۆ نزمترین شوین،

هرکاتی ملکه چ و گوپراهی خوی گوره بی پله یه که به رزده بیته وه تائه گاته
 نه و پله به رزییه ی که شیاویتی، هرچکاتیکیش به ره و لایه نی نزم بروات، نه وه
 پله یه که داده به زی تا ده گاته شوینی خوی له سچیندا.

هرچکاتی بیه وی بزانی نایه له گه ل خوی گوره دایه و له شوینی به رزه یان
 له نزمترینه، با پروانیتته روحی ناخو له چی شوینیکی نه و جیهانه دایه، روح که
 جهسته ی به جیهیشت ده گه پیتته وه لای خوی گوره که له دونیادا بۆلای خوی
 رایده کیشاو له پیشتره به و روحه.

له پوی سرووشت و عه قل و پاداشته وه، مروڤ له گه ل نه و که سه دایه که
 خوشیده وی، هر که سی گرنگی به شتی که بدات بۆلای نه و شته و خه لکانی
 گرنگیده به و شته ده چی، هه مو مروڤیک بۆ لای نه و شته خوار ده بیتته وه که
 شیاویتی، په روه ردگاریش فهرموویه تی: ﴿قُلْ كُلُّ يَعْمَلْ عَلَى شَاكِلَتِهِ﴾
 الإسراء: ۸۴، واتا: نه ی موحه ممد (صلی الله علیه وسلم) بلی هه مو که س کار
 ده کات له سه ر سرووشت (و پیبان) ی خوی.

بۆیه ده روونه به رزو بالاگان به زات و وره و کاری خویان به ره و بالاتر کیش
 ده بن، ده روونه نزمه کانیش به ره و نزمتر.

هه څده یه م: به بنده ده بی بزانی، به تالکردنه وه و پاککردنه وه ی شوین (دل)
 مه رجی دابه زاندنی بارانی ره حمه ته، پاککردنه وه ی زه وی کشتوکالیی له گزو
 گیای زیانبه خش مه رجی کشتوکالییه که ی ته واره، که شوینه که پاک و به تال
 نه کرایه وه روونادات بارانی ره حمه تی به سه ردا دباری، نه گه ر شوینه که ی
 ریڅخستبوو که نه که شی چاندبوو بارانیشی به رکه وت، به لام گزوگیای

زیانبه خشی هه لئه کیشابوو، ئه وه کشتوکالییه که ی هه ر ته و او دانانریت، رهنگه گژوگیا زیانبه خشه که به سه ر تووه چینه دراوه که دا زالبی و کشتوکالییه که ی له نئو بیات، ئه و بهنده یه وه ک که سه یه که زه و بییه کشتوکالییه که ی چاک ده کات بو چاندن و تووی تیدا ده چینی و چاوه پوانی باران ده کات.

ئه گهر بهنده دلی خوی پاک کرده وه و له ویست و رازی خراپ به تالیکرده وه و تووی یاد کردنه وه و بیرو خوشه ویستی خواو دلسوزی تیدا چاندو خسته بهرده م بای رهحه ته وه و له کاتی خویدا چاوه پوانی بارانی رهحه تی کرد، ئه وه شیاوی خویه تی به رهحه می چاک بچینه وه، هه ره که چون تکار کردنی دابارینی باران له کاتی خویدا چاوه پوانیه کی به هیزه، ئه وه ئه گهری به هیزی شی هه یه هه مان ئه و به خشینه خوییه ده سته بخت که خوی گهره له هه ندی کاتی جوان و پیروژدا ده بییه خشیته بهنده کانی، به تایبته گهر هیممه ته کان کۆهاتبیه وه و دله کانیش یارمه تیده ربن، گهره ترین گردبوونه وه کانیش: وه کو گردبوونه وه ی عه ره فه و گردبوونه وه ی نویره بارانه و گردبوونه وه ی ئه هلی جومعه، بیگومان کۆبوونه وه ی وره و تین و هه ناسه کان هۆکار گه لیکن خوی گهره دایناوه تاوه کو بیته مایه ی قبولکردن و هیانه دیی خوشی و دابارنی رهحه ت. ئه و هۆکارانه ی ده سته خستی رهحه تن به هیزترن له هۆکاره هه سته یه کان له ده سته خستن و به دیهاتنی هۆکار کراوه کانیاندا.

به لام بهنده به هۆی نه زانی و نه فامی خویه وه، شتی بینراوی به سه ردا زال ده بی و نادیار باش نابینی، جا گهر بهنده شوینه که به تالیکاته وه له تاوان و ناماده سازی بکات، ئه و جار شت گه لیکی سه یر ده بیینی. ئه و تاوانه ی که له بهنده دا هه یه له بهرده م فه زلی خوی گهره ده بیته ریگرو به ره سه ت، گهر ئه و

به ربه سته نه ما، نه وه له هه موو لایه که وه فه زل و به خشندهیی خوای گه وره به خیرایی ده گاته به نده که، توش بپوانه دۆخی رووباریکی گه وره که هه موو زه وییه کانی ده ورووبه ری خۆی ئاودیزیی ئه کات، به لام که له نزیک زه وییه کی نزیکیدا به ربه ستیک هه یه ده بیینی خاوه ن زه وییه که شه کوای حاللی زه وییه که ی خۆی ده کات که وشک و بئ ئاوه و تینووه، به ربه سته که نه و خاکه ی له و رووباره گه وره یه بئ به ش کردووه، تاوانیش به و جۆره یه .

تۆزده یه م: ده بیی به نده نه وه بزانی، که خوای گه وره نه ویی دروستکردووه بۆ مانه وه نه ک له نئوچوون، بۆ سه ربه رزییه ک که سه رشۆپیی له گه لدا نییه، بۆ ئارامیه کی بئ ترس، بۆ ده وه له مه ندیه ک که هه ژاریی له گه لدا نه بی، بۆ چێژو خوشیه ک ئازاری له گه لدا نه بی، بۆ ته واوییه ک ناته واوی له گه لدا نه بی، له م دونیا یه دا به و مانه وه یه تاقیده کاته وه که نه مان خیرای بۆ ده کات، به و سه ربه رزییه ی که سه رشۆپیی له گه لدا یه و سه رشۆپیشی به دوا دا دیت، به و ئارامیه ی که ترسی له گه لدا یه و دواتریشی هه ترسه، هه روه ها ده وه له مه ندی و چێژو خوشی و نه و نازونیه مه تانه ی تر که دژه کانیان هه یه، دژه کان دوا یان ده که ون که زوو نه وانه ده پووکیته وه، بۆیه هه له ی زۆربه ی خه لک له م بواره دا له وه دایه، له شوین و جیگه ی خۆیدا به دوا ی مانه وه و شکۆمه ندی و ده سه لات و ناویانگییه وه نین، له شوینی خۆیدا بۆ نه وانه ناگه پین بۆیه له ده ستیان ده چن، زۆربه یان به و شتانه نه گه یشتون که ویستوویانه، نه وه شی ده ستیان خستبئ چێژو خوشیه کی که م و هه لوه ریویکی نزیکه، خیرا له ده ستیان ده چی.

په یامبه ران (سه لامی خوا یان له سه ربه یی) هاتوون به بانگه وازکردن بۆ نازونیه مه تیکی هه میشه یی و ده سه لات و پادشایه تی و خاوه نداریتیه کی گه وره،

هه رکه سی به دهم بانگه وازه که یانه وه رویشتی، خوشترین و پاکترین چیژی له دونیادا دهستخستوه، ژیا نی له ژیا نی پادشایان خوشتر بووه.

بینگومان بی دهر به ستوون و نه ویستنی دنیا سهروه تیکی گه و ره ده سه لاتیکی ئاوه دانه، شهیتان له وه دا زور حه سویدی به بنده ی باوه پدار ئه بات و ته وای هه ول دعات و پیداکری ئه کات به بنده ی باوه پدار به و ئاسته نه گات. بینگومان به بنده گه ربووه خاوه نی شه هوت و توورپی خوی و ئه و دووانه ی ملکه چی پالنه ره کانی ئاین کرد، ئه وه به راستی پادشاو خاوه ن سه رمایه یه، چونکه که سیکی نازاد و سه ره به سه.

ئه و پادشایه ی که مله چی شه هوت و توورپی خویه تی، ئه وه به بنده ی شه هوت و توورپی به که یه تی، به بنده یه له به رگی پادشادا، وه ک چۆن و شتر به ریده خری ئاوه هاش شه هوت و توورپی جله ویان له ملی ئه و کردووه و به ریده خه ن.

که سی له خشته براو و فیل لیکراو ناروانیته پادشای دیار، که راسته له پواله ته پادشایه و له ناخوه کویله یه، ناروانیته شه هوت که سه ره تای چیژو خوشیبه و کوتاییه که شی حه سرت و په شیمانیه، به لام مروفی به رچا ورونی سه رکه وتوو، که سیکه ده روانیته کوتایی شته کان، له بنه ماکانه وه ده چیته سه ر سه ره نجامه کان، ئه وه ش فه زل و گه و ره یی خوی به هه رکه سیکی بووی ده بیبه خشی و خوی گه و ره خاوه ن فه زل و منه تی گه و ره و مه زنه.

بیست: ده بی به بنده ئه وه بزانی و له خوی بایی نه بی، وه ها بزانی ته نیا به زانی ئه وه ی که باسمان کرد مه به ست به ده سته هی نی، به لگو ده بی هه ول و کاریش به گه پخات و بواری زیاتر و وزه ی زیاتری تیدا به کار بهی نی، ئه وه ش به ده رچوونه له نه ریت و خووه کان، نه ریت و خووه کان دوژمنی ته وایی (کاملی) و

سهرفرزین، هه‌رگیز نه‌و که‌سه سه‌رفراز نابیی که له‌نهریت و خووه‌کاندا به‌رده‌وامه. هه‌لهاتن له‌شوینی فیتنه و تائه‌وپه‌پی توانا له‌دوورگرتن له‌و شوینانه، یارمه‌تیده‌ری ده‌رچوون نه‌بن له‌نهریت و خووه‌کان، په‌یامبه‌ری خواش (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: «من سمع بالذجال فليناً عنه»^۱، واتا: هه‌رکه‌سی بیستی ده‌جال ده‌رچووه با لئی هه‌لئی و خۆی لئ به‌دووربگری.

هیچ شتی‌ک یارمه‌تیده‌ری رزگاربوون نییه له‌خراپه به‌ئه‌ندازه‌ی دوورگرتن له‌هۆکارو شوینه‌کانی خراپه‌کاری.

شتیکی خوش بۆ شه‌یتان هه‌یه که ته‌نیا مڕۆفی ژیر ده‌رکی ده‌کات، نه‌وه‌یه له‌شوین و کاری خراپه‌دا هه‌ندی شتی خیر و چاکه هه‌یه داوا له‌به‌نده ده‌کات نه‌و چاکه‌یه نه‌نجام بدات، هه‌رکات به‌نده بۆ کاره چاکه‌که نزیکه‌به‌یتته‌وه، شه‌یتان نه‌یخاته تۆپو داواکه‌وه و تووشی خراپه‌که‌ی ده‌کات، خواش زاناته‌ره^۲.

^۱ - سه‌حیح، نه‌بو داوود (۴۳۱۹) و نه‌حه‌مه‌د (۴/ ۴۳۱) ئیخراجیان کردووه له‌عیمرانی کوپی حصینه‌وه (خوای لئ رانی بی).

^۲ - بڕوانه: إغاثة اللهفان من مصائد الشيطان (۱/ ۱۰۲ - ۱۲۰).

تەوهری سیانزەیه م

مروڤ بەهیج حالێک لە حالەکان بێ نارامگرتن نایکری

مروڤ لەنیوان فەرمانیکدا یە کە دەبێ ئەنجامی بدات و نەهی گەلیک دەبێ دووریان لێ بگری و قەزاو قەدەرێک بەسەریدا دیت و نازونیمەتێک دەبێ لەسەری سوپاسگوزاری، جا کە لەم حال و بارانە نابێتەو، ئەو نارامگرییەکیشی پێویستە کە تاوێکۆ مردن لێی نابێتەو.

هەموو ئەوێ لەم دونیایەدا دەخریتە بەردەم مروڤ، دەبێ یەکیک بێ لەم دوو جۆرە: جۆرێک گونجاو بەهەواو ئارەزوو مەبەستی خۆی، جۆرەکی تر پێچەوانەی هەواو ئارەزوو مەبەستی خۆی، لەهەردوو جۆرەکەدا پێویستی بە نارامگرتنە.

ئەو جۆرە گونجاو بە مەبەستی خۆیەتی: وەکو لەشساغی، سەلامەتی، ناوبانگی، سەرۆت و سامان، تەواوی خوشییە حەلālەکان، بێگومان لەچەند روویەکەو زۆر پێویستی بە نارامگرتنە:

یەگەم: نابێ دل بەوانە بدات و پێیانەو لەخۆبایی بێ و بیگەیهنن بە خراپەو ناسوپاسگوزاری و لووتبەرزێ و خوشییەکی ناشیرین، کە خۆی گەرە خەلکانی لەو جۆرە خوشناوی.

دووەم: لەبەدەستەپێنانی ئەوانەدا خۆی ماندوو نەکات و زیادەپۆیی بکات بۆ دەستخستیان، دەنا بۆ دژەکان دەگۆڕین، هەرکەسێ لەخواردن و خواردنەو و جوتبووندا زیادەپۆیی بکات بۆ دژەکی دەگۆڕێ و لەخواردن و خواردنەو و جوتبوون بێ بەش دەکری.

سپیه م: له به جیه پیتانی مافی خوا له و نیعمه تانه دا نارامگری، به فیرونی نه دات، ده نا لئی وهرده گیرد ریته وه.

چواره م: ده بی نارامگری له دورگرتنی له حه رام، ده روونی هه رچی ویست به گوئی نه کات، ده نا ده روونی نه یخاته حه رام و تاوانه وه، نه گه ره هه موو خۆپاریزییه کیش بکات هه ره ده که ویتته مه کروه وه، له خوشی و خوشگوزه رانییدا ته نیا راستگوییان نارام ده گرن و له خۆبایی نابن.

هه ندی پشین و توویانه: به لاو نه هه مه تی، باوه پردارو بییاوه پ نارامی له سه ره ده گرن، به لام له خوشی و خوشگوزه رانییدا ته نیا راستگوییان نارام ده گرن. عه بدولپه حمانی کوپی عه وف (خوای لی رازی بی) و توویه تی: به ناخوشی تاقیکراینه وه نارامان گرت، به لام به خوشگوزه رانیی تاقیکراینه وه نارامان نه گرت^۱.

بۆیه خوای گه وره به نه ده کانی خۆی وریا کروه ته وه له فیتنه ی سه روه ت و ژن و منداله کانی و نه فه رمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ المنافقون: ۹، واتا: ئه ی ئه وانه ی که بپواتان هیناوه مال و مندالانتان بی ناگاتان نه که ن له یادی خوا.

هه روه ها ده فه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن مِّنْ أَرْوَاحٍ مِّنْكُمْ وَأَوْلَادٍ كُمْ عَدُوًّا لَّكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِن تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ التغابن: ۱۴، واتا: ئه ی ئه وانه ی بپواتان هیناوه به راستی هه ندی له ژنان و مندالانتان دوزمنی ئیوه ن جا خۆتانیان لی بپاریزن وه

^۱ - حسن، ترمیزی ئیخراجی کردوه (۲۴۶۴).

ئەگەر (لێیان) ببورن وە وازیبن (لێیان) وە (لێیان) خۆش بین ئەو وە بێگومان خواش لێخۆش بووی میهره‌بانه‌.

ئەو دۆژمنایه‌تییه‌ی لەم ئایه‌تانه‌دا هاتووه‌، هه‌مان ئەو دۆژمنایه‌تییه‌ نیه‌ که خه‌لکی به‌ دۆژمنایه‌تی و رق و کینه‌ به‌ رانه‌ر به‌یه‌کتر تیگه‌یشتوون، به‌ لکو دۆژمنایه‌تی خۆشه‌ویستانه‌ که ده‌بێته‌ رێگر له‌ به‌رده‌م هه‌جره‌ت و جیهاد و فێربوونی زانست و راستگویی و تاوه‌کو شته‌کانی دیکه‌ی کاروباری ئایین و کاره‌ چاکه‌کان، هه‌روه‌ک له‌ جامیعی ترمیزییدا هاتووه‌ له‌ فرموده‌و باسیکی ئیسرائیلییدا: سه‌مماک بۆی باسکردین، ئه‌ویش له‌ عیکره‌مه‌وه‌، ئه‌ویش له‌ ئین عه‌باسه‌وه‌ که پیاویک له‌ باره‌ی ئەم ئایه‌ته‌وه‌ لێپرسیوه‌: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (التغابن: ١٤)، وتویه‌تی: ئەو له‌ باره‌ی پیاوگه‌لیکی خه‌لکی مه‌که‌وه‌یه‌ موسلمان بوون و ویستیان بۆلای په‌یامبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) کۆچبکه‌ن، ژن و منداڵه‌کانیان رێگریوون بۆلای په‌یامبه‌ر بپۆن، به‌لام کاتی روێشتن بۆلای په‌یامبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بینیان خه‌لک له‌ کاروباری ئیسلام تیگه‌یشتوون، بۆیه‌ داویان کرد سزا بدرێن، خوای گه‌وره‌ش ئەو ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند، ترمیزی ئه‌لی فرموده‌یه‌کی (حسن صحیح) ه‌^١.

^١ - حسن، ترمیزی ئیخراجی کردووه‌ (٣٣١٧).

ئای چهنده کهمال و سهرفرازی هیه بهنده بههوی ژن و مندالییه وه له دهستی چووه، له فهرمووده شدا هاتووه: «الْوَلَدُ مَبْخَلَةٌ مَجْبَنَةٌ»^۱، واتا: کور بۆ مرۆڤ مایهێ چروو ککردن و ترسنۆکییه.

پیشه وانهحمد نهالی: یهزیدی کورێ نه لحيياب بۆی باسکردین، وتی: حهسه نی کورێ واقیدی بۆی باسکردین، وتی: عبداللهی کورێ بورهیده بۆی باسکردین وتی: له باوکم گوی لیبو نهیووت: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) وتاری بۆ ده داین، حهسن و حوسین هاتن و دوو قه میسی سووریان له بهردابوو ده پویشن و ده کهوتن، په یامبه ری خوا له سه ر مینه ر دابه زی و هه ردوکیانی هه لگرت و له بهردهستی خۆیدا داینان و پاشان فهرمووی: راستی فهرموو خوای گه و ره: ﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾^۲ التغابن: ۱۵، واتا: بێگومان دارایی و مندالتان هه ره هوی تاقی کردنه وه تان.

ئینجا فهرمووی: روانیمه نه م دوو منداله ده پویشن و ده کهوتن ئارام نه گرت تا وه کو وتاره که م بچراندو هینایانمه لای خۆم^۳.

ئه وه ی په یامبه ری ئازیز کردی، ته وای سۆزو به زه یی بوو به رانه به ر بچو که کان، ئومه ته که ی فیری به زه یی و نه رموونیانی و سۆز کرد به رانه به ر مندالان.

^۱ - صحیحه، ئیبن ماجه (۳۶۶۶) بو نه حمد (۱۷۲ / ۴) ئیخراجیان کردووه له فهرمووده ی یه علا نه لعامری (خوای لی رازی بی).

^۲ - صحیحه، نه بو داوود (۱۱۰۹) و ترمیزی (۳۷۷۲) و نه سانی (۱۰۸ / ۳) و ئیبن ماجه (۳۶۰۰) ئیخراجیان کردووه.

ئارامگرتن لەكاتى ناخۇشى و سەختىيەكاندا تۈندۈ بەھىزە، چۈنكە ئەۋكات
تواناي ئارامگرتن ھەيە، مۇۋىسى بىرسى كە خواردن نەبى ناچارە ئارامبگرى و
ئارامگرتنەكەى زۆرتەرە لەۋكاتەى خواردن ئامادەيە، ھەرۋەھا كە ئافرەت بوۋنى
نەبى و لەبەرچاۋى پىياۋ نەبى، پىياۋ زىاتر ئارامترەۋ بەسەر ھەرۋەسى خۇيدا زال
دەبى.

ھەرچى جۆرى دوۋەمى دژ بەھەۋاۋ ئارەزۈۋە، ئەۋە يان بەندە بەسەر بەستىي
خۇى ئارامگرى ھەيە ۋەك گۈپراپەلى كىردن و تاۋانەكان، يان ھىچ
سەر بەستىيەكى خۇى تىادا نىيە، نەۋەى كۆست و بەلاۋ نەھامەتىيەكان، يان
سەرەتا بەئازادىيەۋە دەچىتە نىۋ كارەكەۋە دواتر ناتۋانى لىى دەرچى، ئەم
بابەتە لىرەدا دەبىتە سى بەشەۋە:

يەكەم: ئەۋەى بەسەر بەستىي بەندەۋە پەيۋەستە: تەۋاۋى كارەكانىتى كە
بەگۈپراپەلى خۋاى گەرە يان بەتاۋان دادەنرەت، ھەرچى خۋاپەرستىيە، ئەۋە
بەندە پىۋىستى بەۋەيە ئارامى لەسەر بگرى، چۈنكە دەرۋون بەسروۋشتى خۇى
تاقتە و ھەزى بەخۋاپەرستىكىردنى زۆر نىيە. بۆ نەۋە نۆپۇزكردن، سروۋشتى
دەرۋون ھەزى بەتەمبەلى و پشۋودانە، بەتايىبەت ئەگەر دەرۋەقىيىشى لەگەلدابى و
خراپە دلى داگرتىبى و ھەزى بەئارەزۈۋەكان و تىكەلى بى ئاگايان بى.

بەبوۋنى ئەۋ ھۆكارانەش، دەبى بەندە ئەۋ كارانە ئەنجام بدات، ئەگەر
ئەنجامىشى بدات ئەۋە ئەركدارەۋ دلى لاي نىيە ۋ ھەزۋىستى بەجىھىشتىنى
ھەيە، ۋەك چۆن كەسىك لاي لاكىك دانىشتىبى و بىھۋى لاكە تۋپىۋەكە
بەجىبەتلى.

له بابەت زە کاتیشدا لە بەرئەوێ دەروون چروکی تێدایە، هەرۆهە حەج و جیهادیش وەك ئەو کارانە دیکە یە کە ئە نجامدانیان لە سەر دەروون گرانە.

ئە لێرەداو لە سێ حالەتدا بە نە پتووستی بە ئارامگرتنە:

یە کەم: پێش ئەوێ بچیتە کارە کەوێ نیهت و دڵسۆزی خۆت بۆ خۆی گەرە ساغ بکەرەو لە پالئەره کانی ریاو ناوبانگی دوریکە وەرەو، پێداگریە لە سەر ئەوێ مافی فەرزو کارەکان بەی.

حالتی دووهم: لە کاتی کارە کەدا ئارامگیر، لە بوونی پالئەره کانی کە مەترخەمی و سستی نواندن بە نە پتووستی بە ئارامگرتنە، لە کاتی بوونی نیهتدا ئارامگری پتووستە، پتووستە لە وەستان لە بەردەم خۆی گەرەدا دڵت ئامادەیی هەبی و بی ئاگا نەبی، دڵت خوا لە بیر نە کات، ئەمە و لە تەواوی کاروبارە کانتدا بەو جۆرەبی، ئەو شێوێ پەرستشی بە نە دڵسۆزەکانە بۆ خۆی گەرە. بە نە پتووستی بە ئارامگرتنە تاوێ کە مافی پەرستشی خۆی گەرە بدات و سوونەت و واجیب و پایەکانی وەك خۆی بە جێبەجێی، دەبی ئارامگیری تاوێ کە یادی خۆی گەرە تیادا هەبی و شتی تر سەر قالی نە کات بە رانەر بە پەرستشکردنی بۆ خۆی گەرە، دەبی بە ئەندامەکانی جەستی و ئامادەیی دلییەو خۆی گەرە بپەرستی.

حالتی سێیەم: ئارامگرتن لە دواي لێبوونەو لە کارە کە، ئەوێ لە چەند روویە کەو:

یە کەم: دەروونی خۆی جێ و گیر بکات تاوێ کە کارێک نە کات چاکەکانی هەلبوێ شینیتەو، پەرەردگار دەرەموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَبْطُلُوا

صَدَقْتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى ﴿البقرة: ٢٦٤﴾، واتا: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بروتان هیناوه
پوچه‌لی مه‌که‌نه‌وه خێرو به‌خشینه‌کانتان به‌ منه‌ت نان و نازاردان و دل ئیشان.
ته‌نیا خواپه‌رستیکردن گرنگ نییه، گرنگ ئه‌وه‌یه ئه‌و خواپه‌رستییه به‌جۆرێک
بپاریزی هه‌چ شتێک ئه‌نجام نه‌ده‌ی مایه‌ پووجی بکات.

دووهم: ده‌بی نارامگری له‌خۆ به‌دوورگرتن له‌پیاو به‌خۆ سه‌رسامبوون و
خۆبه‌زلزانی و گه‌وره‌یی نواندن به‌خواپه‌رستییه‌که‌ی، چونکه‌ ریاپازی و خۆنواندن
به‌کاری چاکه‌وه له‌تاوانه‌ ئاشکراکان زیانی سه‌خت‌تره‌ بۆ سه‌ر به‌نده‌.

سێیه‌م: ده‌بی نارامگری و له‌نه‌هێنی بوونه‌وه نه‌یگوازیته‌وه بۆ ئاشکرای،
چونکه‌ گه‌ر به‌نده‌ به‌نه‌هێنی له‌نیوان خۆی و خوای گه‌وره‌دا کاریکی ئه‌نجام
دا، ئه‌وه له‌دیوانی نه‌هێنییه‌کاندا تۆمار ده‌کری، گه‌ر باسی کرد ده‌گوازیته‌وه
دیوانی ئاشکراکان، ئینجا با وه‌ها گومان نه‌بات به‌لێبوونه‌وه له‌کاره‌که‌ نارامگری
پێچراپیته‌وه.

نارامگرتن له‌سه‌ر تاوان و سه‌رپێچیه‌کان شتێکی دیاره، باشترین شتێک که
هاوکاری بۆ دوورکه‌وتنه‌وه له‌و تاوانانه، دابڕین و دوورکه‌وتنه‌وه‌یه له‌وه‌ی بۆی
بووه‌ته‌ نه‌ریت و دووریگری له‌وانه‌ی له‌دانیشتن و گفتوگۆکاندا هۆکارن بۆ
خراپه‌کاری، له‌نه‌ریت و خووه‌کانی خراپه‌کاری دابڕی. نه‌ریت سرووشتیکی
تایبه‌ته، گه‌ر شه‌هوه‌تیشی بێته‌پال، ئه‌وه دوو سه‌ربازی شه‌یتان ده‌رده‌که‌ون و
پالنه‌ره‌کانی ئایینیان به‌سه‌ردا زāl نابی.

به‌شی دووهم ئه‌وه‌ی ناچێته‌ خانه‌ی سه‌رپشکی و سه‌ریه‌ستبوونه‌وه، به‌نده
هه‌چ چاره‌یه‌کی نییه له‌سه‌ر خۆی لاییدات، وه‌ک ئه‌و کۆست و به‌لایانه‌ی ده‌ستی

خوی تیادا نییه، وهك مردنی كه سیکی خوشه ویستی، دزینی سهروهت و سامانه كهی، نه خوشه وتنی و هاوشیوه كانی تر، ئەمەش دوو جۆره: جۆریکیان: دەسه لاتی مرۆفی تیادا نییه، جۆریکی تریان له لایه ن مرۆفه كانی هاوشیوه یه وه به رانه بری ده كریت، وهك جنیوپیدان و لیدان و هاوشیوه كانی تری ئەم كارانه.

له جۆری یه كه مدا به نده چوار حالهت و مه قامی هه یه: كات و شوینی كپوزانه وهو شكایه تكدن و تووپه بوون، ئەمە كه سانیک ئەنجامی ده دات كه مترین عه قل و ئایین و جوامییریان هه بی، كه گه و ره ترین دوو كۆست و به لایه كه یه.

حالهت و مه قامی دووه م: یان بۆ خوا به یان له بهر جوامییری مرۆفایه تی.

حالهت و مه قامی سییه م: مه قامی رازیبوونه: به رزتره له مه قامی ئارامگرتن، له باره ی واجیبوونی ئەم حاله ته وه راجیاوازی هه یه، به لام یه كده نگیی هه یه له سه ر واجیبوونی ئارامگرتن.

حالهت و مه قامی چواره م: مه قامی سوپاسگوزارییه، به رزتره له مه قامی رازیبوون، به لاو كۆسته كه به نیعمهت ده بینی و سوپاسی خوی له سه ر ده كات.

هه رچی جۆری دووه مه: ئەوه یه كه له لایه ن خه لكیه وه تووشی ده بی، سه رباری ئەو چوار حاله ته ی پیشوو، ئەوه چوار حالهت و مه قامی تریشی هه یه: یه كه م: شوین و مه قامی لیبووردن و لیخۆشبوون.

دووه: شوینی پاریزاویتی دِل له ویستی تۆله کردنه وه و دِلئارامبیون به تۆله کردنه وه و بیرکەوتنه وه ی تاوانه که له هه موو کاتیگ و پێ سه غله ت بوونی، دِل له وانه پاریزاو ده مینیتته وه.

سییه م: شوینی بینه رو شایه تی قه ده ره که، نه گه رچی سته مکارێگ نه و زیانه ی پیت گه یاندبی، به لام نه وه ی نه و رووداوه ی بۆ تۆ کردبیتته قه ده رو له سه ر ده ستی سته مکارێگ نه وه ی به سه رت هینابی سته مکار نییه، ئازاری خه لگیی وه ک سه رماو گه رما وه هایه که مرۆف چاره یه کی به رانبه ر نییه، که سیکیش گه ر له ئازاری گه رماو سه رما توو په بی هیچی پێ ناکرێ، به لام خراپ مامه له ی قه ده ری کردوه نه گه رچی شیواز و هۆکاره کانیشی جیاوازی.

شوین و مه قامی چواره م: مه قامی چاکه کردن له گه ل نه و که سه ی خراپه ی به رانبه رت کردوه، جا نه م کاره سوودو به رزه وه ندییه کی تیدا به ته نیا خوی گه وره ده یزانی، جا نه گه ر به نده نه م مه قامه به رزه ی له ده ستچوو، با به مه قامه نزمه کان بۆ خوی رازی نه بی.

بهش

دهرمانی دهره

بهشی سییه م: له وه ی مرۆفه که سه رپشکانه نه نجامی ده دات، به لام گه ر کاره که شوینی خوی گرت نه وکات توانای چاره سه رو لادانی نییه، نمونه ی عاشقبوونه، مرۆفه که سه ره تا ئازادانه نه نجامی ده دات و دواتر توانای چاره سه ری نییه، وه ک خۆنه خۆشخسته که هۆکاری نه خۆشیی فه راهه م ده کات،

تووشی نه خوشیی بوو ناتوانی لئی رزگاری بی، وهك نه وهی كه
 عه ره قنخوارد وه ناتوانی ریگری بكهی له سه رخوشبوونت، بویه ده بی
 له سه ره تادا خوت له بهرده میدا رابگری، كه له سه ره تاشدا خوت پئی
 رانه گیر درا، نه وه له کوتاییه كه یدا خوت رابگره و ملکه چی پالنه ره کانی هه واو
 ناره زووت مه به.

شهیتان لیژدها فیلیکی سهیری ههیه، نهو خه یاله بو بهنده دروست دهکات
 كه بو چاره سه رکردن (دهواو دهرمان) ناساییه و ریگه دراوه هه ندی لهو حه رame
 به کاریه پئی له نمونهی عه رهق و پیسی و وه های بو ده پازینیت هه، كه هه ندی
 له شه رعناسان ریگه ی نهو کاره یان داوه، بیگومان نه وه نه وه پری نه زانییه،
 عه رهق و شته پیسه کان نهك برینه كه چاره سه ر ناکه ن به لکو نه خوشیی و
 برینه كه زیاتر ده کهن، چهنده خه لکانیک هه بوون به وه تیماری خویانیان کرد،
 كه چی نایین و دونیا یان به هیلاکدا چوو، به لکو دهرمانی سوود به خشی نهو
 نه خوشیه نارامگرتن و له خواترسانه، هه روهك په روه ردگار ده فره موویت: ﴿وَإِنْ
 تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ ﴿٧٨﴾ آل عمران: ١٨٦، واتا:
 نه گهر ئیوه نارام بگرن و پاریزگار بن نه وه بیگومان نه وه له کاره به هیژو
 گهره کانه لهو کارانه یه لیبرانی ده وی.

هه روه ها ده فره موویت: ﴿إِنَّهُ مَن يَتَّقْ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
 الْمُحْسِنِينَ﴾ ﴿٩٠﴾ یوسف: ٩٠، واتا: به راستی هه ركهس خوی بیاریزی و دان
 به خویدا بگری نه وسا به راستی خوا پاداشتی چاكه کاران ون ناکات.

بەپراستی ئارامگرتن و لەخواترسان دەرمانی ھەموو نەخۆشییەکن، مەژۆ بێ
ئەو دووانە نایکری و لەچارەسەرییەکانی ئایین.

ئەگەر وترا: ئەگەر کەسێک سەرپێچیکاریی بەزێادەپۆیی کردنی لەھۆکار
وەرگرتندا، ئایا پاداشتی ئەو ئارامگرتنە بۆ دەبێ، ئەگەر سەرپیشک و نازادانە
نەبوو کاریکی کرد سزا دەدریت؟

ئەوتری: بەئێ گەر بۆ خۆی گەرە ئارامی گرت و تەوێی کرد لەسەر ئەوێ
ھۆکاریکی حەرامی گرتووەتەبەر، ئەو لەسەر ئارامگرتنەکە پاداشت دەدریت،
چونکە بەرێرەکانی دەروونی خۆی کردووە کە کاریکی چاکە، خۆی گەرەش
پاداشتی کاری چاک بەفیڕۆ نادات، لەسەر ھەر کاریکی خراپیش لێئەوێ
سەرچاوە گرتیی بەئێ سزا دەدری، ھەرۆک مەژۆی سەرخۆش گەر لەکاتی
سەرخۆشبوونییدا ھەر کاریکی خراپ بکات لەسەری سزا دەدریت، ئەگەر
ھۆکارەکە حەرام بێ ئەو سەرخۆشەکە بێ تاوان نییە، بۆیە خۆی گەرە سزای
مەژۆ دەدات لەسەر ئەو ھۆکارانەی حەرامن و ئەنجامیان دەدات و ئەو
رووداوانەش کە لەو کارە خراپانەو سەرچاوە دەگرن، لەو دەایە گەر ھەرکەسێک
بانگەواز بۆ بیدعە و گومراییە بکات، ئەو لەخراپە بێ ئەو کەسانەش بەشداری کە
بەگوێ ئێوان کردووە و شوێنی کەوتوون^۱، چونکە بەھۆی کاری ئێووە
خەڵکی شوێنی کەوتوون، بۆیە کۆپە بکوژەکە ئادەم تاوێ کوژێ قیامت

^۱ - بپوانە ئەو فەرموودەیی موسلیم (۲۶۷۴) ئیخراجی کردووە لەئەبو ھورەیرە (خۆی لێ رازی بێ) کە
پەيامبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: ھەرکەسێ بۆ ئیسلام و کاری چاکە بانگەواز بکات،
نەونە پاداشتی ئێوانە ھەبە کە شوێنی دەکەون بێ ئەوێ لەپاداشتی ئێوان کەم بکاتەو،
ھەرکەسێکیش بانگەواز بکات بۆ گومرای، ئەو نەونە سزاو تاوانی ئێوانە ھەبە کە شوێنی دەکەون بێ
ئەوێ لەتاوانی ئێوان کەمبکریتەو.

له تاوانی کوشتندا به شداره^۱، په روه ردگار ده فـرموویت: ﴿لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَمِنْ أَوْرَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ النحل: ۲۵، واتا: بۆ ئه وانه ی باری گوناھی خویان به ته وای هـل بگرن له پوژی دواپی دا له گـهـل هـندئ له باری گوناھی ئه وانه ی که نه مان گومرایان ده کردن به بی زانیاری بیدار بن زور به ده ئه وه ی که هـلئ ده گرن و ده یگر نه ئه ستو.

هـروهـها ده فـرموویت: ﴿وَلِيَحْمِلُوا أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ﴾ العنکبوت: ۱۳، واتا: سویند به خوا(بی باوه پان) باری گرانی(کوفرو تاوانی) خویان هـلـده گرن وه باری گرانی(خه لکانی) تریش له گـهـل باری گرانی خویان دا(هـلـده گرن).

ئـه گـر و ترا: بۆ له کارئک ته و به بکات که ئه و نه یکردوه، مرقؤ له سـهـر کارئک ته و به ده کات سه رپشکانه ئه نجامی دابی؟ له ولامدا ئه و تری: ته و به کردن به په شیمانیی ده رخستن له سـهـر ئه و کاره و وه لام نه دانه وه ی ویست و پالنه ره کانی تاوانه که یه، ده روونی له به رده م جلـه و بکری، گـهـر ئه وه ی لیـیه وه دروستبووه په یوه نندی به که سی تره وه هـبی، ئه وه ته و به کردنی له وه دایه به پیی توانا له سـهـر که سه که ی تر لاییدات و بۆ راستبکاته وه و ئه وه له سـهـر خوی نه هیلی که خوی هوکاری بووه.

ته و به ی که سی که هوکاری بیدعه دروستبوونیک بووه، ئه وه یه بانگه واز بکات که ئه وه ی وتوویه تی و بانگه وازی بۆ کردوه بیدعه و گومرایی بووه، راستی و

^۱ - بپوانه بوخاری(۳۲۳۵) و موسلیم(۱۶۷۷) له ثبین مه سعوده وه(خوای لی رازی بی).

هیدایهت پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌یه که وتوویه‌تی، بۆیه خوای گه‌وره مه‌رجی کردووه له‌سه‌ر قبولکردنی ته‌وبه‌ی نه‌هلی کیتاب نه‌وانه‌ی به‌لگه‌و نیشانه‌کانی خوای گه‌وره‌یان شاربدووه‌ته‌وه تاوه‌کو خه‌لکی پی له‌خسته‌بیه‌ن، ده‌بی خۆیان چاکبکه‌ن و نه‌وانه‌ش بۆ خه‌لکی ناشکرا بکه‌ن که شاربدوویانه‌وه و نه‌فه‌رموویت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعْنُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّاهُمْ فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾﴾ البقرة: ١٥٩ - ١٦٠،

واتا: بی گومان نه‌وانه‌ی ده‌یشارنه‌وه نه‌وه‌ی که نارودوومانه‌ته‌ه خواره‌وه له‌ئایه‌تی پۆشن و پینمایی دوا‌ی نه‌وه‌ی که پوونمان کردۆته‌وه بۆ خه‌لکی له‌نامه‌(ی ته‌ورات و ئینجیل) دا نه‌وانه‌ خودا نه‌فره‌تیا‌ن لی ده‌کات وه نه‌فره‌ته‌کرانیش نه‌فره‌تیا‌ن لی ده‌که‌ن. مه‌گه‌ر نه‌وانه‌ی که په‌شیمان بووبنه‌وه وه کرده‌وه‌ی باشیا‌ن کردبی و (نه‌وه‌ی شاربدوویانه‌وه) ناشکرایان کردبی تا نه‌وانه په‌شیمانیا‌ن لی گیراده‌که‌م وه هر منم گیراکه‌ری میهربان.

هر نه‌مه‌ش مه‌رج بووه بۆ ته‌وبه‌کردنی دووپووان، نه‌وانه‌ی که کاریان خراپکردنی ده‌روونی باوه‌پداره لاوازه‌کان و که‌نارگرتن و په‌نادانی جوله‌که‌و هاوبه‌ش په‌یدا‌که‌رانی دوزمنانی په‌یامبه‌ری خوا بوو، بۆ ریاو ناوبانگیی وه‌ک موسلمان خۆیان ده‌رخستبوو، مه‌رجی قبولکردنی ته‌وبه‌یان نه‌وه‌بوو له‌جیاتی خراپه‌کارییه‌کانیا‌ن چاکه‌کاریی بکه‌ن و له‌جیاتی په‌ناگرتن به‌بیباوه‌پانی نه‌هلی کیتاب و هاوبه‌ش په‌یدا‌که‌ران به‌خوا په‌ناگرتن و له‌جیاتی ریاو ناوبانگیی بۆ خوا دلسۆز بن، مه‌رج و حه‌قیقه‌تی ته‌وبه‌ ناوه‌هایه، ته‌نیا پشت به‌خوای گه‌وره ده‌به‌ستین.

ته وهری چواردیهه

ناره جه تترین نارامگرتن له سهه دروونه کان

سهختی و گرانیی نارامگرتن، به پیتی هیزی پالدهری کردار و ئاسانبوونیتی به سهه به نده وه، نه گهر هیزی پالنه رو ئاسانبوونی کار له کاردا کۆبوونه وه، نه وکات نارامگرتن له سهه که سی نارامگر سهختترین شتیک نه بی، نه گهر نه و دووانه پیکه وه بوونیان نه بی نارامگرتنیش ئاسان نه بی، نه گهر به کیک له و دوو شته بوونیان هه بوو، هیزی پالنه ریان ئاسانبوونی کاره که، نه وه له پوویه که وه نارامگرتن سووک و له پوویه کی تره وه سهخته.

هه رکه سی چه زو پالنه ری کوشتن و دزیکردن و عهره قخواردنه وه و خراپه و داوینپرسی نه بی و نه و کارانه ی بۆ ئاسان نه بی، نه وه نارامگرتنیشی به رانه ر نه و کارانه ئاسانترین شتیکه، هه رکه سی کیش پالنه ره کانی بۆ نه و کارانه تووندو به هیزین و نه نجامدانیشی بۆی ئاسان بی، نه وه نارامگرتنی سهختترین شتیکه، بۆیه نارامگرتنی سولتان و ده سه لات له خو به دوورگرتن له سته م و گه نه ج له داوینپرسی و ده وله مه ند له خو شی و ناره زووه کان، لای خوای گه وره کاریکی گه وره یه.

له موسنه دو نه وانی تر دا هاتووه له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: «عَجَبَ رَبُّكَ مِنْ شَابٍّ لَيْسَتْ لَهُ صَبُوءَةٌ»^۱، واتا: خوای گه وره

^۱ - صحیحه، نه حمه د (۴/ ۱۵۱)، و ته به رانی له المعجم الکبیر (۱۷/ ۲۶۶ / ۸۵۳) ئیخراجیان کردووه له فه رمووده ی عوقبه ی کوبی عامره وه (خوای لی رازی بی).

سهیری به گه نجیک دیت حزو ئاره زوو شه هوه تی نه بی، بویه نه و گه نجه شیای
 نه و پله یه یه که خوی گه وره له پیزی نه و حوت کومه له دا دایان که نه یانخاته
 ژیر سیبیری عرش خویه وه^۱، چونکه نارامگرییه کی ته وای مه بووه،
 نارامگرییه کی زور سهخت، چونکه نارامگرتنی پیشه واد ده سه لاتدار
 به دادپه روه ربیکردن و نارامگرتنی گه نج له به رده م خواپه رستی و دژایه تیکردنی
 مه واد ئاره زوو، نارامگرتنی پیوا به په یوه سستیوون به مزگه وت و نارامگرتنی
 خیرومه ند به شارنده وهی خیره کانی و نارامگرتنی مروف له به رده م کاری خراب و
 داوینپسی که داواکه ر جوان و خاوه ن پوست و ناویانگی بی و نارامگرتنی
 نه وانهی له بهر خوا یه کترین خوشده وی له کاتی کوبوونه وه و له یه ک داپران و
 نارامگرتنی که سیک له ترسی خوا گریان که ی ده شاریته وه و ناهیلی خه لکی پی
 بزائن، نه وه له سه خترین جوره کانی نارامگرتن.

له بهر نه وه یه مروفی به ته مه نی داوینپیس و پادشای دروژن و هه ژاری لووتبر
 سه خترین سزایان هه یه^۲ چونکه به ئاسان ده توان له به رده م شته
 هه رامکراوه کاند خوراکرین و لئی دوور که ونه وه و پالنه ریان بق نه و کارانه که مه،
 ده سته رداربوونیان بق نه و نارامگرتنه که مه، به لگه ی یاخیبوونیا نه له خوی
 گه وره .

^۱ - بېوانه نه وه ی بخاری (۶۶۰) و موسلیم (۱۳۰۱) گنپاویانه ته وه له نه بی هوره یه وه (خوی لی رازی بی).

^۲ - بېوانه نه و هه رموده یه ی موسلیم (۱۰۷) ئیخراجی کردوه له هه رموده کانی نه بو هوره یه وه (خوی لی

لهمه دایه نارامگرتن له بهردهم تاوانه کانی زمان و داوین سهختترین جوره کانی نارامگرتنه، چونکه پالنه ریان زوره وه و ئاسان نه نجام ده درین، تاوانه کانی زمان میوه ی مرقفه: وهك دوو زمانی و غه یبه تکردن و درؤکردن و روپامایی و خۆه لنان و گیترا نه وه ی قسه ی خه لکی و تانه دان له و که سه ی رقت لییه تی و پیا به لانی نه و که سه ی خۆشته وئی و هاوشیوه کانی تر، هیزی پالان بۆ نه و شتانه هه لده قوولی و جووله ی زمانیش بۆیان ئاسانه، به وه نارامگرتن لاواز ئه بی، له مه دایه په یام به ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به موعاز نه فهرمووی: "أَمْسِكْ عَلَيْكَ لِسَانَكَ"، واتا: زمانت جله و گیر بکه. موعاز وتی: ئیمه لیپرسینه وه ده کریین له سه ر نه و شتانه ی که ئه یلین؟ په یام به ریش فهرمووی: "وَهَلْ يَكْبُ النَّاسُ فِي النَّارِ عَلَى مَنَاحِرِهِمْ إِلَّا حَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ"، واتا: ئایه خه لکی له بهر کونی لووتیان ده خرینه دۆزه خه وه، ته نیا ده سهاتی زمانیا نه نه یانخاته دۆزه خه وه.

به تاییهت گهر تاوانه کانی زمان بۆ بهنده بوویته نه ریت و خو، نه وکات سهخته بتوانی نارامبگری و خۆی له تاوانه کانی زمان به دووربگری، بۆیه که سه ی وه ها ده بیینی شه ونویژ ده کات و به پۆژ به پۆژوه و خۆی به دوور ده گری بۆ ساتیکیش بی له سه ر سه ری نی ئاوریشم پالکه وئی، به لام زمانی به په لا ده کات له غه یبهت و دووزوومانی و قسه کردن له سه ر نامووسی خه لك، رهنگه له سه ر خه لکانی چاك و زانا به خواو ئایین قسه بکات و بی زانست و زانیاری قسه له سه ر خوا ده کات.

¹ - مه حبه، ترمیزی (۲۶۱۶) و ئیین ماجة (۳۹۷۳) و نه حمه د (۵/ ۲۳۱) نخیراجیان کردوه.

نۆر كەس دەبىنى خۆى بەووردەگرى لەوردە حەرام و دلۆپىك عەرەق و لەنمونهى سەرە دەرزىك لەپىسى نىزىك نابىتەو، بەلام بى خەمە لەوہى داوینى لەحەرام بەكاربەینى، ھەروەك دەگىردىتەو پىاوۆك لەگەل ئافرەتەكى بىگەنەدا (نامەحرەم) بەتەنیا دەبى، كاتىك لەگەل ئافرەتەكەدا داوینىپىسى دەكات ئەلئ: تۆ چىت روومەتت داپۆشە، نازانى تەماشاكردنى روومەتى نامەحرەم تاوانە !!

پىاوۆك لەبارەى خوینى مېش لەعبداللەى كوپى عومەر دەپرسى، ئەویش ئەلئ: بىوانە ئەمانە، لەبارەى خوینى مېشەو لىم دەپرسن، لەكاتىكدا ئەوان بون كچەزاكەى پەيامبەرى خاوان كوشت !!

نىزىك بەم گىرپانەوہىە بۆم روویداو: لەكاتى ئىحرام كردندا بوم كۆمەلەك ئەعراب ھاتنەلام، ناسراو بون بەخەلك كوشتن و ھەلكوتانەسەر مالى خەلكى، پرسىان ئايە ھەلەلە كەسەك لەئىحرامدا بى ئەسپى بكوژى؟ مەنیش وىم: ئەمە چى قەومىكى سەين، خۆيان بەدوورناگرن لەكوشتنى ئەو مرقانەى خواى گەرە كوشتنىانى حەرام كردووە كەچى پرسىار لەبارەى كوشتنى ئەسپى دەكەن لەكاتى ئىحرامدا !!

مەبەست ئەوہىە جىاوازى تووندى و سەختى ئارامگرتن لەجۆرەكانى ئارامگرتندا بەپى جىاوازى پالئەرەكانە، بەپى بەھىزى و لاوازى پالئەرەكانەوہ ئارامگرتنەكان جىاوازن.

^۱ - بىوانە ئەوہى بوخارى ئىخراجى كردووە (۵۹۹۴).

له عهلییه وه (خوای لی رازی بی) ده گپدریته وه که فرموییه تی: نارامگرن سی جوره: نارامگرن له سهر کۆست و به لا، نارامگرن له سهر فرمانه کان، نارامگرن له دورگرن له تاوان، هرکه سی له سهر کۆست و به لا جوان نارامگری، نه وه خوای گه وه سیسه د نمره ی بۆ ده نووسی، هرکه سی له سهر گوپرایه لی خوای گه وه نارامگری و وه كه نه وه ی خوای گه وه فرمانی پیکردوه به جیبیگه ی نه سیسه د نمره ی بۆ ده نووسی، هرکه سی کش له به رانه ر تاوان به دوربی له ترسی خواو به ئومیدی پاداشتی خوایی، نه وه خوای گه وه نۆسه د نمره ی بۆ ده نووسی^۱.

مه یمونی کوپی میهران^۲ نه لی: نارامگرن دوو جوره، نارامگرن له سهر کۆست و به لا جوانه، باشر له وه نارامگرنه له دوربیون له تاوان^۳.

فوزه یل له باره ی نه م نایه ته وه: ﴿سَلِّمْ عَلَیْكُمْ یٰهَا صَبْرَتٌ﴾ الرعد: ۲۴ نه لی، نه و باوه پدارانه نارامگریون له سهر نه و شتانه ی فرمانکرا بوو نه نجامی بده ن و نارامگریون له دورگرن له و شتانه ی لیان هرامکرا بوو^۴، وه كه نه وه ی نارامگرن له سهر کۆست و به لا ی کردیته به شیکی فرمانپیکراوه کان، خوای گه وره ش زاناره.

^۱ - لاوازه، نین نه بی نه لدونیا ئیخراجی کردوه له (الصبر ۲۴)، بیوانه: الموضوعات ی نین نه لجه وزی (۳/ ۱۸۴).

^۲ - مه یمونی کوپی میهران نه لره قی، نه بو نه یوب، شه رعناس و یه کیک بووه له دادوه ران (سالی ۴۰ ک له دایکبووه و سالی ۱۱۸ ک مردوه).

^۳ - نین نه بی نه لدونیا ئیخراجی کردوه له (الصبر ۱۸).

^۴ - نین نه بی نه لدونیا ئیخراجی کردوه له (الصبر ۲۹)، به یه قیش له (الشعب).

تهوهی پانزیهه

تهوهی لهبارهی نارامگرتنهوه لهقورنانی پیروژدا هاتوه

پیشهوا نهحمه(بهپهحمهت بی) نهئی: خوی گهوهی لهنهوه شوینی قورناندا باسی نارامگری کردوه^۱. نیمهش لیږدها چهند جوړیکی نهو نارامگریه باسدهکهین که لهقورناندا هاتوه:

یهکهه: تهوهی فرهانی پیکراوه: وهک دهفرمووی: ﴿وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ النحل: ۱۲۷، واتا: (تهی موحهمه(صلی الله علیه وسلم)دان بهخوتدا بگره نارام گرتنهکشت هه به(یارمهتی)خوایه.

دوهه: نههی وریگریکردن لهوهی دژه بهوه: وهک دهفرمووی: ﴿وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ﴾ الأحقاف: ۳۵، واتا: پهله مهکه بۆ(سزادان)،ههروهها دهفرمووی: ﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا﴾ آل عمران: ۱۳۹، واتا: سست و دل لاواز مهبن وه غه مبار مهبن.

هه موو تهوهی نههی لیگراوه، دژه به نارامگرتنی فرمانکراو.

سییهه: رزگاری و سهرفرانی پتوهی په یوه سترکراوه: وهک دهفرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ آل عمران: ۲۰۰، واتا: تهی نهوانه ی که بپواتان هیناوه خو گرین و لهخوگری دوژمن خوگرتین و لهسهنگردا ئیشک بگرن و لهخوا بترسن بۆ تهوهی رزگارین.

^۱ - بیوانه: مدارج السالکین(۲/ ۱۵۲).

بۆیه ده‌بینین سه‌رفرازی پی‌یوه‌ست کردووه به‌کۆی ئه‌وانه‌ی فه‌رمانی داوه
ئه‌نجام بدرین.

چواره‌م: باسکردن له‌وه‌ی پاداشتی نارامگران چه‌ندان ئه‌وه‌نده‌ی که‌سانی

تره: وه‌ک ده‌فه‌رموویت: ﴿أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرُهُمْ مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا﴾ القصص: ۵۴،
واتا: ئه‌وانه دووجار پاداشتیان پی‌ ده‌دری له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خۆیان گرت و به‌نارام
بوون. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّمَا يُوفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرُهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ ١٠، الزمر:
واتا: به‌پاستی ته‌نها دان به‌خۆدا گران بی ژماره پاداشتیان
ده‌دریته‌وه.

سوله‌یمانی کوپی ئه‌لقاسم ئه‌لی: ده‌زانری پاداشتی هه‌موو کاریک چه‌نده
ته‌نیا نارامگرتن نه‌بی. په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّمَا يُوفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرُهُمْ بِغَيْرِ
حِسَابٍ﴾ ١٠، الزمر: ئه‌لی: وه‌ک ئاوی له‌به‌ر رویشووی به‌رده‌وامه^۱.

پێنجه‌م: په‌یوه‌ستکردنی پیشه‌وايه‌تییکردنی ئایین و دنیایی به‌نارامگرییه‌وه،
خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا
وَكَانُوا بِعَائِلَتِنَا يُوقِنُونَ﴾ السجدة: ۲۴، واتا: له‌نتو ئه‌واندا
پیشه‌وايانیکمان دانا رینمونی خه‌لکیان ده‌کرد به‌فرمانی ئیمه‌ کاتی خۆیان گرت
و له‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ دلتیابوون (باوه‌پی پته‌ویان هینا).

که‌وابوو به‌نارامگرتن و دلتیابییه‌وه پیشه‌وايه‌تییکردن له‌ئایین دیته‌دی.

^۱ - ئین ئه‌بی ئه‌لدونیا ئیخراجی کردووه له‌ الصبر ۲۰.

شه شه: به له ته کد ابوونی خوایی قازانچ ده کهن، خوای گه وره ده فه رموویت:
﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ ﴿١٥٢﴾ البقرة: ١٥٣، واتا: به پاستی خوا له کهن
خوپاگران.

ئه بو علیی ئه لده قاق ئه لی: ئارامگران شکوی هه ردو دونه یان بر دوه ته وه،
چونکه به هاوه لیتیکردنی خوای گه وره گه یشتون^١.

هه وته: سئ شتی بو ئارامگران کۆکردوه ته وه که بو هیچ که سبکی تری
کۆنه کردوه ته وه: سه لاتی خوا بۆیان، به زهیی به رانبه ریان،
رینیشاند هریکردنیا، په روه ردگار ده فه رموویت: ﴿وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ﴾ ﴿١٥٥﴾ الَّذِينَ إِذَا
أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن
رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾ البقرة: ١٥٥ - ١٥٧، واتا: جا
مژده بده به خوپاگران. ئه وانه ی که له کهن دوو چاری سه ختی یه ک بوون ده لێن
نیمه هه ر می خواین و هه ر بۆلای ئه و ده که پێینه وه. ئا ئه وانه دروودو به زهیی
به سه ر ئه واندا ده بارئ له لایه ن په روه ردگاریانه وه و ئه وانه ئه و که سانه ن
هیدایه تیان وه رگرتوه.

هه ندی پێشین له کاتی کۆست و به لاو مهینه تییدا که دلدانه وه کراون
وتووینه: که ر ئارام نه گرین چی بکهین، خوای گه وره له سه ر ئارامگرتن به لێنی
سئ شتی پئی داوین، هه ریه ک له و سئ شته له دونه یان ئه وه ی تیا یدا به خێرو
سوودی زیاتره.

^١ - الرسالة القشيرية (ص ١٨٥).

هه شته م: خوی گه وره نارامگری کردووه ته پشتیوانی و ناماده سازی،
 فه رمانی داوه پشت به نارامگری ببه ستری و نه فه رمووی: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ
 وَالصَّلَاةِ﴾ البقرة: ۴۵، واتا: په نا ببه نه به نارام گرتن و نویژ.

بویه هه رکه سی نارامگری نه بی پشتیوانیکشی نییه.
 قویه م: خوی گه وره سه رکه وتنی به نارامگری و له خواترسانه وه په یوه ست
 کردووه و نه فه رمووی: ﴿بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ هَذَا
 يُعَذِّبُكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ﴾ آل عمران: ۱۲۵، واتا:
 به لی گه نارام بگرن وه له خوا بترسن په لامارتان بدهن له م کاته دا
 په روه ردگارتان کومه کتان بکات به پینچ هه زار له فریشته نیشانه داره کان.
 په یامبه ری خواش (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: "وَأَعْلَمُ أَنَّ النَّصْرَ مَعَ
 الصَّبْرِ"، واتا: بزانه که سه رکه وتن له گه ل نارامگرتندایه.

ده یه م: خوی گه وره نارامگری و له خواترسانی کردووه ته قه لغانیکی گه وره
 له به رانه ر فیل و ته له که ی دوژمندا: چی شتیک له و دووانه باشترین قه لغان و
 پاریزی نه بی بۆ به نده، په روه ردگار نه فه رموویت: ﴿وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضْرُقْ
 كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾ آل عمران: ۱۲۰، واتا: نه گه ر ئیوه به نارام بن (له سه ر گوپرایه لی
 خوا) و له خوا بترسن نه وان هیچ زیانیکتان پی ناگه یه نیت.

^۱ - سه حیحه، نه حمه د (۱/ ۲۹۲) و ته به رانی له: الدعاء (۴۲) نیخراچی کردووه و حافظ ثبین حه جه ریش
 له: موافقة الخبر الخبر (۱/ ۳۲۷) حوکمی (حسن) ی پی داوه.

یانزه یه م: خوی گه وره هه والیداوه که فریشته کان به هوی نارامگرتنی بهنده کانه وه له به هه شتدا سه لام له بنده کان ده کن، هه روهك فه رموویه تی: ﴿وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ۝ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعَمَ عُقْبَى الَّذِينَ ۝﴾ الرعد: ۴۳ - ۴۴، واتا: فریشته کانیش ده چنه ژووره وه بۆ لایان له هه موو ده رگایه که وه. پینان ده لئین: سه لامتان لی بی چونکه نارامتان گرت (له دنیا دا) جا چه ند سه رنه نجامیکی چاکتان بوو.

دوانزه یه م: خوی گه وره ریگه ی پیداون به نه ندازه ی شه وه ی سزا دراون تۆله بکه نه وه، پاشان به وپه پری دوپا تکرده وه سویند ده خوات که نارامگرتن بۆیان باشتره و نه فه رموویت: ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ۝﴾ النحل: ۱۲۶، واتا: نه گه رتۆله تان سه ند وه شه وه به نه ندازه ی شه و سته مه ی دژتان کراوه تۆله بکه نه وه وه نه گه ر نارام بگرن شه وه باشتره بۆ نارام گران.

به وانه شه سوینده ی خوی گه وره به پیتی (وا) پاشان پیتی (لام) که له وه لاهی سوینده که دا هاتوه.

سیانزه یه م: خوی گه وره، لیخوشبوون و پاداشتی گه وره ی له سه ر نارامگرتن و کاری چاک ریزه ند کردوه وه شه رمووی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝﴾ هود: ۱۱، واتا: جگه له وانه ی که به نارام و خوگر بوون و کرده وه چاکه کانیان به جی هینا شه وانه بۆیان هه یه لیبوردن و پاداشتی گه وره.

شه وانه به شی جیا کراوه ی خوی گه وره ن له جۆری مرفی سه رزه نشتکراو که به بی ئومیدو بیباوه پپی له کاتی کۆست و ناخۆشی و خووه لکیشان و

شانانزیکردن له کاتی نازونیمه تدا وه سفکراون، بیگومان ته نیا به نارامگرتن و کاری چاکه مرقه له وه سفه خراپانه رزگاری دهیی، هر به و دووانه ش لیخوشبوون و پاداشتی گه وره وه ده سنده خریت.

چوارده یه م: خوی گه وره نارامگرتنی کاتی کوست و ناخوشیه کانی به کاره سهخت و گرانه کان داناوه و نه فرمووی: ﴿وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ الشوری: ۴۳، واتا: هر که س خوگرو لیبورده بی به پاستی نه مه له کاره پر بایه خ و په سنده کانه.

هه روه ها لوقمان به کوپه که ی خوی نه لی: ﴿وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ لقمان: ۱۷، واتا: نه ی کوپه شیرینه که م نویژ به جی بیته و فرمان بکه به چاکه و به رگری بکه له خراپه هؤگرو به نارام به له سه ر هر به لاو ناخوشی یه ک تووشت دی بیگومان نه وه له و کاره گه ورانه یه که خوا پیویستی کردوه.

پانزه یه م: خوی گه وره به لینی سه رکه وتنی به باوه پداران داوه، و ته و فرمایشتی پیشتره بویان، و ته ی جوانه، هه والی داوه به وه ی به نارامگرتن ده ستیده خن و فرمووی ته: ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِیْلَ بِمَا صَبَرُوا﴾ الأعراف: ۱۳۷، واتا: به لینی هه ره جوانی په روه ردگارت به ته واو هاته دی بۆ نه وه ی نیسرائیل به هوی نارامگری یانه وه (له سه ر ناپه حه تی یه کان).

شانزه یه م: خوی گه وره خو شه ویستی خوی به نارامگرتنه وه په یوه سترکردوه و تاییه تی کردوه بۆ نارامگران و نه فرمووی: ﴿وَكَايْنٍ مِّنْ نَّبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِیُّونٌ کَثِیْرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا

أَسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٦٦﴾ ﴿١٦٧﴾ آل عمران: ١٦٦، واتا: زۆر له پېغه مبه ران جهنگ و کوشتاریان کردووه له گه لیاندا زۆر له زانایان و خواناسان جا سست و دهسته پاچه نه بوون به هوی نه وهی که دوچاریان بووه له پئی ی خوادا وه بی هیزو لاواز نه بوون وه سهریان شوپ نه کرد بۆ دوژمن وه خوا خوپاگرانی خوش ده ویت.

هه قه ده یه: خوی گه وره له باره ی تاییه تمه ندییه چاکه کانه وه هه والی داوه که ته نیا نارامگران پئی ده گهن: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ تَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنِ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلَقَّهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ﴾ ﴿٨٠﴾ القصص: ٨٠، واتا: نه و که سانه ی که زانستیان پئی درابوو وتیان هاوار بۆ ئیوه پاداشتی خوا (له پۆزی دوا بیدا) له وه چاکتره بۆ نه و که سانه ی بپوایان هیناوه و کرده وه ی چاکیان کردووه وه که س نه و (ووته ی زانایانه) وه رناگری جگه له خوپاگران.

له سوره تی سه جده شدا فه رمانی داوه به چاکه وه لام بده نه وه، به وه چی بق و دوژمنایه تییه که له نیتوان مروفه که و که سیکی تر دا هه بی ده گوپی بۆ خوشه ویستی، پاشان ده فه رموویت: ﴿وَمَا يُلَقَّهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلَقَّهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ ﴿٣٥﴾ فصلت: ٣٥، واتا: به م ناسته ناگات که سانی نه بی که خۆ راده گرن و به نارامن وه پئی ی ناگات مه گه ر که سی خاوه نی به شی هه ره گه وره بیت له پاداشت.

هه ژده یه: خوی گه وره هه والی داوه که به نایه ت و نیشانه کانی خۆی سوودو پهنده ده داته زۆر نارامگره سوپاسگوزاره کان و نه فه رموو: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

مُوسَىٰ بِأَيِّنَّا أَنْ أَخْرَجَ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكَّرَهُمْ
بِآيَاتِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾ إبراهيم: ٥،

واتا: سویند به خوا به پاستی موسامان نارد به موعجیزه کانمانه وه (فرمانمان
پی دا) که گه له کهت پزگار بکه له تاریکیه کاننه وه بۆ پووناکی و ناموژگاریان بکه
به (پووداوه کان له) پوژهه کانی خوادا (یا به هره کانی خویان بیر بخره وه) به پاستی
له و (بیر خستنه وه) دا په ندو به لگه ی زور هه یه بۆ هه موو خوږاگریکی سوپاس
گوزار.

له باره ی لوقمانیش هه ده فرموویت: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ
بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾﴾
لقمان: ٣١، واتا: ئایا نه ترانیوه (نهت دیوه) که که شتیه کان به چاکه و فه زلی خوا
ده پۆن له ده ریادا بۆ نه وه ی هه ندی له نیشانه کانی خویتان نیشان بدات چونکه
به پاستی له مه دا (که باسکرا) چهند به لگه یه ک هه یه بۆ هه موو نارامگریکی شوکرانه
بژیر.

له چیرۆکی سه به نیشدا نه فرموویت: ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَرَقْنَاهُمْ كُلَّ
مُمَرِّقٍ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾﴾ سبأ: ١٩، واتا:
ئیمه ش کردمان به داستانی له ناو خه لکدا بیگیږنه وه پرژو بلاومان کردن (به
ولاتاندا) به وپه پی پرژو بلاوکردن به پاستی له و به سه رهاته دا چهند نیشانه هه یه
بۆ هه موو زور خوگری شوکرانه بژیر.

ههروهه دهفهرموویت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ﴾ (۳۲) إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿۳۳﴾

الشوری: ۳۲ - ۳۳، واتا: له به لگه کانی (دهسه لاتی) خوابه که شتیانی وه که شاخه کان له ده ریادا ده پۆن. نه گهر خوا بیهوئ با راده گریئ ئیتر که شتیه کان به سهر پشتی ده ریاکه وه ده وهستن به پاستی نه وهی (که باس کرا) چه ندین به لگه و نیشانه هه یه بۆ نارام گریکی سوپاس گوزار.

نه مه چوار شوینی قورئانه، به لگه ده دن له سهر نه وهی به لگه و نیشانه کانی خوای گه وره ته نیا نارامگرو سوپاسگوزاران سوودو په ندی لی وه رده گرن.

تۆزده یه م: خوای گه وره ستایشی ئه یووبی به ندهی خوی کردوه به وهی له سهر نارامگرته که ی باشتین پاداشتی ده داته وه، له و باره یه وه فهرموویت: ﴿إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نَقِمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ (۱۱) ﴿ص: ۴۴، واتا: به پاستی ئیمه نه و (ئه یوب) مان به خوگر بینی چ به نده یه کی چاک بوو به پاستی نه و نۆر گوپرایه ل و پوو له خوا بوو.

که خوای گه وره ئه یووبی بینی نارامگره، وه سفی باشتین به ندهی پی دا، نه مه نه وه ده گه یه نی گهر هه رکه سی له تاقیکردنه وه دا نارام نه گری، نه وه خراپترین به نده یه.

بیسته م: خوای گه وره برپاریکی گشتیی داوه به برپاری دۆپان و زیانکردن به سهر هه رکه سی کدا باوه پ نه هیتی و هه قناس و نارامگر نه بی، نه مه نه وه ده گه یه نی ته نیا هه قناسان و نارامگران براوه ن، په روه ردگار ده فهرموویت:

﴿وَالْعَصْرِ ١ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ٢ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ٣﴾ (العصر: ١ - ٣، واتا: سویند بهکات. بئگومان هه موو خه لکی له زیاندایه. مه گه ر ئه وانه ی که بره وایان هینابی و کرده وه چاکه کانیان کردبی وه نامۆزگاری به کترین کردبی به ئایینی راست وه نامۆزگاری به کترین کردبی به نارام گرتن.

له مه دا شافیعی و توویه تی: گه ر ته وای مریؤ بیروانیابه ته ئه م ئایه ته و بیران لی بکردیابه ته وه ئه وه به سیان بوو، که مالی به نده له ته وای ریککردنی دوو هیزیدایه: هیزی زانست و هیزی کار، ئه وانیش ئیمان و کاری چاکه ن، ئینجا پیویستی به وه یه ده روونی خوی ریک و کامل بکات و که سانی تریش کامل بکات، ئه ویش په یوه ستبوونه به حق و نارامگرتنه وه، ئه و کۆله که و پیگه به ی ئه وه ی له سه ر راده وه سستی نارامگرتنه.

بیست و یه که م: خوی گه وه خه لکانی ده سته راستی تایبه ت کردوه به وه ی خه لکانی نارامگرو به به زه یین، ئه و دوو تایبه تمه ندیه یان تیدایه و که سانی تریشیان به و دوو تایبه تمه ندیه نامۆزگاری و وه سیت کردوه: ﴿ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ١٧ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمِمْنَةِ ١٨﴾ (البلد: ١٧ - ١٨، واتا: سه ره پای ئه مانه ش له و که سانه بی که بره وایان هینابی و نامۆزگاری به کترین کردبی به نارامگرتن و نامۆزگاری به کترین کردبی به به زه یی و میهره بانی. ئه وانه ها وه لانی ده سستی راستن.

ئەمە تاییەت کراوە بەخەلکانی دەستە راست، ئەوانەى ئەو دوو وەسفەیان راپەڕاندووە. خەلکی بەنیسبەت ئەو دوو وەسفەو چوار بەشن، ئەوانەى ئەو دوو وەسفەیان هەیه باشتینى بەشەکانن، خراپترینیان ئەوانەیانن کە ئارامگرییان نییه و سۆزو بەزەبیان لەدەدا نییه، لەو خوارتر ئەوانەى ئارامگرییان هەیه بەلام سۆزیان لا پەیدا نابێ، بەشى چوارەم ئەوانەن کە سۆزو دڵنەرمییان هەیه بەس ئارامگرییان نییه.

بیست و دووهم: خۆای گەورە ئارامگریی پەیوەست کردووە بەپایەکانی ئیسلام و تەواوی مەقامەکانی ئیمانەو: بەنویژەو پەیوەستی کردووە و ئەفەرمووی: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾ البقرة: ۱۵۰، واتا: پەنا بێنە بەر ئارام گرتن و نوێژ.

بەتەواوی کارە چاکەکانەو پەیوەستی کردووە: ﴿إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ هود: ۱۱، واتا: جگە لەوانەى کە بەئارام و خۆگر بوون و کردەو چاکەکانیان بەجێ هێنا.

کردوویەتییه هاوێلى لەخواترسان وەك دەفەرموویت: ﴿إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ﴾ يوسف: ۹۰، واتا: بەپاستی هەركەس خۆی بپاریزی و دان بەخۆیدا بگری.

کردوویه تییه هاوه لی سوپاسگوزاری: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ ﴿٥﴾ إبراهيم: ۵، واتا: به راستی له و (بیر خستنه وه) دا په ندو به لگه ی نذر هه یه بۆ هه موو خوږاگریکی سوپاس گوزار.

کردوویه تییه هاوه لی سۆزو به زه یی: ﴿وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ﴾، کردوویه تییه هاوه لی دلنیا یی، وهك ده فه رموویت: ﴿لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِعَائِلَتِنَا يُوقِنُونَ﴾ ﴿٢٤﴾ السجدة: ۲۴، واتا: کاتی خویان گرت و له نایه ته کانی نیمه دلنیا بوون (باوه پی پته ویان هیئا).

هه روه ها کردوویه تییه هاوه لی راستگویی و نه فه رمویی: ﴿وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ﴾ ﴿٣٥﴾ الأحزاب: ۳۵، واتا: پیاوه راست گوزکان و ئافره ته راست گوزکان و پیاوان و ئافره تانی به ئارام.

خوای گه وره نارامگریی کردووه ته هو ی خوشویستنی خو ی و له ته کابوون و سه رخستن و پشتیوانیکردن و باشترین پاداشت، ده ستخستنی هه ندی له وانه ش به سه بۆ شه ر هه ف و ریژداربوون، خوای گه وره ش زاناته ره.

تهوهری شانزهیهه

ئهوهی له دهقه کانی سووننه تهوه له باره ی نارامگرییه وه هاتووه

له صه حیه پندا فهرموده یه ک هاتووه ئه نه سی کوپی مالیک (خوای لی رازی بی) ده یگپژته وه، که په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هاته لای ئا فره تیک که له سه ر منداله که ی ده گریا، پپی فهرموو: "اتقی الله واصبري"، واتا: له خوا بترسی و نارامبگره. ئا فره ته که وتی: تو چی شتیک له باره ی کۆست و نه هامه تیی منه وه ده زانی و ئازاری منت هه یه؟ که په یامبه ر رویشته به ئا فره ته که یان وت: ئه وه په یامبه ری خوا بوو که تو به و جوړه وه لامت دایه وه، ئه ویش وه ک ئه وه ی مه رگی به سه ردا هاتبی هاته به رده م مالی په یامبه رو هیچ ده رگاوانیکی نه بیینی و وتی: ئه ی په یامبه ری خوا، من تو م نه ناسیییه وه، په یامبه ریش فهرمووی: «إِنَّمَا الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى»، واتا: نارامگرتن له ساتی یه که می کۆست و به لاکه دایه.

ئه وه فهرمایشته ی په یامبه ر، نمونه ی فهرمایشته یکی دیکه یه تی که فهرموویه تی: «لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ ، وَلَكِنَّ الشَّدِيدَ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ»^۱، واتا: که سی به هیز ئه وه نییه که پله ده کات و له زه وی نادری، به لکو به هیز ئه و که سه یه له کاتی تووړه بییدا جله وی ده روونی خۆی ده کات.

بیگومان کۆستی کتوپر ترس و راچه نیینی له گه لدا یه، حاله تیکی سه خت و جه رگپره، بۆیه نارامگرتن له و کاته دا نا په حه تییه کانی کۆست و مهینه تییه که

^۱ - بوخاری (۱۲۵۲) و موسلیم (۹۲۶) ئیخراجیان کردووه.

^۲ - بوخاری (۶۱۱۴) و موسلیم (۲۶۰۹) ئیخراجیان کردووه له فهرموده ی نه بی هوره یره وه (خوای لی رازی

که م ده کاته وه، به رده وامبوونی نارامگریی نه وهی له سره سووک ده کاته وه. له بهر نه وهی دل جینگه ی کؤست و نه هامه تی نییه، نه وه کاتیک کؤستیکی به سرده دیت نارپه حهت ده بی، نا نه وه یه شوک و نارپه حه تی یه که م. به لام که نارپه حه تییه کانی دوا ی کؤستی یه که م بارگران یی که مترو حاله ته که له دلدا جینگه ی گرتووه، نه زانی چاره نییه و نارامگرتنه که ی شیوه ناچارانه نه بیت، نه و نافره ته ش که زانی کپوزانه وه و گریانه که ی هیچ سوودیک ناگه یه نن هاته لای په یامبه ر(صلی الله علیه وسلم) و داوا ی لیبور دنی کرد، وه که نه وهی به په یامبه ری وتبی: وا نارام ده گرم، په یامبه ریش ه والی پيدا که نارامگرتن له سره تاي ناخوشییه که دایه.

همان نه م واتایه ده دات نه وهی سه عیدی کوپی زه ربیی گپړاویه تییه وه له موحه ممدی کوپی سیرینه وه، نه ویش له نه بو هوره یره وه (خوا ی لی رازی بی) نه لی: په یامبه ر(صلی الله علیه وسلم) به لای نافره تیکدا تیپه رپوو خوی دابوو به سره گوپیکدا و ده گریا، پیی فهرموو: ((نه ی به نده ی خوا له خوا بترسی و نارامبگره))، ژنه که وتی: نه ی به نده ی خوا من کؤست که وتووم، په یامبه ر فهرمووی: نه ی به نده ی خوا له خوابترسی و نارامبگره))، ژنه که وتی: نه ی به نده ی خوا گه ر توش کؤست که وتوو بووتایه عوزرت به من ده دا، په یامبه ر فهرمووی: ((نه ی به نده ی خوا له خوابترسی و نارامبگره))، ژنه که وتی: نه ی به نده ی خوا گویم لیتگرت له من دووریکه وه ره وه، په یامبه ری خواش(صلی الله علیه وسلم) رویش و هاوه لیکي په یامبه ر دوایکه وت و له سره سره ی نافره ته که وه ستاو وتی: نه و پیاوه ی رویش چی بیت وت؟ وتی: نه وه و نه وهی وت و منیش نه وه و نه وه م پی وت. هاوه له که وتی: تو نه و ده ناسی؟ وتی: نایناسم. وتی:

ئەو پەيامبەرى خوا بوو(صلی اللہ علیہ وسلم)، ئافرەتە کەش کتوپر راپەری و دوایکەوت تاوہ کو گەشتە پەيامبەرى خوا و تى: من ئارام دەگرم، من ئارام دەگرم ئەى پەيامبەرى خوا، پەيامبەرىش فەرمووی: "الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى، الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى"، واتا: ئارامگرتن لە ساتى یەكەمى كۆست و بە لاكە دایە، ئارامگرتن لە ساتى یەكەمى كۆست و بە لاكە دایە.

ئەبى ئەل دۇنیا ئەللى: بېشىرى كۆپى وەلىدى ئەلىكەندى و سالى كۆپى مالىك بۆى باسكردىن و تیان: سەعیدى كۆپى زەربىى بۆى باسكردىن^۱. ئەوەش واتای ئەو فەرموودە یە روون دەكاتهو.

ئەبو عوبەیدە ئەللى: واتای فەرموودەكە ئەو یە: ئەو پەرى توانای هەموو كۆستبارىك نارامگرىیە، لە سەختى و گەرى كۆستەكە دا لە سەر نارامگرىیەكەى ستایش دەكریت.

مەنىش ئەلیم: لەم فەرموودە یە دا چەند جۆرىك زانست هە یە: یەكەم: پێویستە لە سەر كۆست و ناخۆشییەكان نارامگرىی هەبى، ئەوەش بەشێكە لە خواپەرستى كە خۆى گەرە فەرمانى پى كردوو. دووهم: فەرمانكردن بەكارى چاكە و رێگریكردن لە خراپە، ئیش و ئازارى كۆست و بە لا رێگە نادات نەهیەكان حەلال بكریت.

سێیەم: دووبارە كردنەوێ فەرمان و نەهیەكە یەك بەدواى یەك تاوہ كو كارەكە بۆلای پەرەردگار دەگێردریتەو.

چوارەم: بەلگە بۆ ئەو، رێگە دانە بە ژنان سەردانى گۆرستان بكەن، پەيامبەرى خوا(صلی اللہ علیہ وسلم) رێگری لى نەكردن سەردانى گۆرستان

^۱ - لاوازه، ئەبو یەعلا(٦٠٦٧) ئیخراجی كردوو، ئەبو عوبەید نەلناجی تێدایە كە سێكى لاوازه.

بکەن، بە لکو فەرمانی پێیان کرد ئارامبگرن، ئەگەر سەردانیکردنی گۆرستان بۆ ئافەرەتان حەرام بووایە ئەوە حوکمەکی رووندا کردووە.

ئەمە و لە کۆتایی فەرمانە کەدا، ئەبو هورەیرە لە دواى سالى نوێ کۆچی موسلمان بوو، وەلام بۆ ئەمە دەوتریت پەيامبەرى خوا (صلی الله علیه وسلم) فەرمانی بە ئافەرەتە کە کرد لە خوابترسى و ئارامبگرى، ئەمە رەتکردنە وەى پەيامبەر بوو بە هۆی حالى ئەو ئافەرەتە وە کە لە سەردانیکردنی گۆرستان و گریانە وە بە سەریدا هاتوو، بە لگە بۆ ئەمە، ئافەرەتە کە کاتیک زانیی ئەو کە سەى فەرمانی لە خواترسان و ئارامگرى پى داو بە گوێکردنی واجیبە، خیرا رویشت بۆلای پەيامبەر (صلی الله علیه وسلم)، ئەبو هورەیرەش نەبووتوو کە خودی خۆی ئەو چیرۆکەى بینوو، بۆیە فەرمودە کە بە لگە نادات لە سەر ئەوەى دواى موسلمانبوونی ئەبو هورەیرە رویدایى، ئەگەر ئەوەى ببینایە.

لە و کاتەى ئەو ئافەرەتە لە حالەتیکى سەخت و جلە و نەکردنی خۆیدا بوو، پەيامبەرى خوا (صلی الله علیه وسلم) لە بەر سۆزو بە زەهیی خۆی پى نەناساندوو، ئەگەر خۆی پى بناسیبایە و گوێبىستى پەيامبەر نەبووایە لە نیۆدە چوو، یاخیبوونی لە فەرمانی پەيامبەر کە نەیناسى ئاسانتەرە لە وەى گەر بیزانیایە ئەو پەيامبەرى خواى، ئەو ش کە مالى بە زەهیی و سۆزى ئەو پەيامبەرە (سەلامى خواى لە سەرى).

لە صەحیحى موسلىمدا هاتوو^۱ لە ئوم سە لە مەوە ئەلئى: گویم لە پەيامبەرى خوا بوو (صلی الله علیه وسلم) ئەیفەرموو: "مَا مِنْ مُسْلِمٍ تُصِيبُهُ مُصِيبَةٌ فَيَقُولُ مَا أَمَرَهُ اللَّهُ: {إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ}، اللَّهُمَّ أَجِرْنِي فِي مُصِيبَتِي وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا

^۱ - موسلىم ئىخراجى کردوو (۹۱۸).

مِنْهَا، إِلَّا أَخْلَفَ اللَّهُ لَهُ خَيْرًا مِنْهَا "، واتا: هر موسلمانیک تووشی به لاو کۆستیک بیت و نه وه بلی که خوی گه وره فهرمانی وتنی پی داوه و بلی إنا لله وانا إليه راجعون، خویه گیان له م کۆست و ناخۆشییه م پاداشتم بدهی و باشترم له دوا بۆ به جیبهیلی، نه وه خوی گه وره باشتری بۆ به جیده هیلی و به باشتی بۆی پر ده کاته وه.

ئه لێ: که نه بو سه له مه مرد وتم: له نێو موسلماناندا چی که سێکی تر ههیه له نه بو سه له مه باشتری که یه که مین مالیک بوو بۆ لای په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) کۆچی کرد، پاشان نه وه م وت، بۆیه خوی گه وره به په یامبه ری خوا نه و بۆشاییه ی بۆ پرکردمه وه، په یامبه ری خوا حاته بی کۆپی ئه بی به لته عه ی نارد ه خوازیینیم و وتم: من کچیکم هه یه و ئافره تیکم غیره م هه یه، فهرمووی: هه رچی که یه تی نه وه داوا له خوی گه وره ده که م وه های لی بکات پتویستی پی نه بی و کاری بۆ ئاسان بی، خۆشی غیره کردنی نه مینی))، بۆیه میردم به په یامبه ری خوا کرد (صلی الله علیه وسلم).

لای نه بو داوودیش له باره ی ئوم سه له مه وه هاتوه، ئوم سه له مه وتی: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: "إِذَا أَصَابَتْ أَحَدَكُمْ مُصِيبَةٌ فَلْيَقُلْ: إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ عِنْدَكَ أَحْتَسِبُ مُصِيبَتِي، فَأَجُرْنِي فِيهَا، وَأَبْدِلْنِي بِهَا خَيْرًا مِنْهَا"، واتا: که ره ره که له نێوه تووشی کۆستیک هات با بلی: إنا لله وانا إليه راجعون، خویه گیان لای خۆت چاوه پتی پاداشتی نه م کۆست که وتنه م و پاداشتم بده و به باشتی جیگه ی پر بکه ره وه. که نه بو سه له مه که یشته سه ره مه رگ وتی: خویه گیان به باشتی له من جیگه ی من له نێو خیزانه که مدا پر بکه ره وه، که مرد ئوم سه له مه وتی: إنا لله وانا إليه راجعون،

خوابه گیان خۆت پاداشتی ئەم کۆستکه و تنه م بده^۱. بپوانه سه ره نجامی نارامگری و گه پاندنه وه و شوینگرته وه ی به په یامبه ری خوا، رازیوون له به رانه ر خوای گه وه نه وه ی لی هاته دی، ئوم سه له مه به به پیزترین به نده ی خوا میردی کرد.

له جامیعی ترمیزی و موسنه دی ئیمام ئەحمده دو سه حیجی ئیبن حیباندا هاتوه له ئەبو موسای ئەشعرییه وه ئەلی: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رمووی: «إِذَا مَاتَ وَلَدُ الْعَبْدِ قَالَ اللَّهُ لِلْمَلَائِكَةِ: أَقْبَضْتُمْ وَلَدَ عَبْدِي؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ. فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: أَقْبَضْتُمْ ثَمَرَةَ قَلْبِهِ؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ. فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: مَاذَا قَالَ؟ فَيَقُولُونَ: حَمْدُكَ وَاسْتَرْجَع، فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: ابْنُوا لِعَبْدِي بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَسَمُّوهُ بَيْتَ الْحَمْدِ»^۲، واتا: گه ر مندالی به نده یه ک بمری، خوای گه وه به فریشته کانی ئەفه رمووی: گیانی مندالی به نده که متان کیشاو مراندتان؟ ئەلین: به لی، خوای گه وه ده فه رمووی: ئەی به نده که م چیی وت؟ ئەلین: سوپاسی تۆی کردو په نای بۆلای تۆ گه پاندنه وه، په روه ردگاریش ده فه رمووی: بۆ ئەو به نده یه م له به هه شتدا خانوویه ک دروست بکه ن و ناوی لَیْبَنَیْن مالی سوپاسگوزاری.

له سه حیجی بوخارییدا له فه رمووده یه کی ئەنه سدا هاتوه، که په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: ((إِذَا ابْتَلَيْتُ عَبْدِي بِحَبِيبَتِهِ - أَيْ عَيْنِهِ

^۱ - سه حیجه، ئەبو داوود (۳۱۱۶) و ترمیزی (۳۵۱۱) و ئیبن ماجه (۱۵۹۸) و ئەحمده (۶/ ۳۱۷) ئیخراجیان کردوه.

^۲ - حسن لغیره، ترمیزی ئیخراجی کردوه (۱۰۱۲) و ئیبن حیبان (۲۹۴۸) و ئەحمده (۴/ ۴۱۵).

- فصبر، عوضته منهما الجنة^۱، واتا: نه گهر به ننده که م به لیسه ننده وهی هه ردوو چاوی خۆشه ویستی تاقیم کرده وه نارامی گرت، نه وه به به هشت قه ره بوی هه ردوو چاوی ده که مه وه.

له ترمیزییدا له فه رموده به کدا هاتوو: "إِذَا أَخَذْتُ كَرِيمَتِي عَبْدِي فِي الدُّنْيَا لَمْ يَكُنْ لَهُ جَزَاءٌ عِنْدِي إِلَّا الْجَنَّةُ"^۲، واتا: نه گهر دوو چاوی نرخداری به ننده به کم له دونیادا وه رگرت وه، پاداشتی من بۆ نه و ته نیا به هه شته.

هه ره له ترمیزییدا هاتوو له نه بو هوره یه وه (خوای لی رازی بی) نه لی: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رموی: "يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: إِذَا أَخَذْتُ كَرِيمَتِي عَبْدِي فَصَبَرَ، وَاحْتَسَبَ لَمْ أَرْضَ لَهُ ثَوَابًا دُونَ الْجَنَّةِ"^۳، واتا: گهر هه ردوو چاوی شیرین و نرخداری هه ره به ننده به کی خۆم وه رگرت وه نارامی گرت و چاوه پئی پاداشتی کرد، نه وه ته نیا به پاداشتی به هه شت بۆ رازیم.

له سووننه نی نه بو داوودیشدا هاتوو له فه رموده که ی عبداللهی کوپی عه مر نه لی: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رموی: "لا يَرْضَى اللَّهُ لِعَبْدِهِ الْمُؤْمِنِ إِذَا ذَهَبَ بِصَفِيهِ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ وَاحْتَسَبَهُ بِثَوَابِ دُونَ الْجَنَّةِ"^۴، واتا: خوای گه وه ته نیا رازی به به هه شت پاداشتی نه و به ننده به ی بداته وه، که هه ردوو چاوی له ده ست ده دات و نارام ده گری و چاوه پئی پاداشتی خوا نه بی.

له صه حیجی بوخارییشدا هاتوو له فه رموده به کی نه بو هوره یه وه نه لی: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رموی: "يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى مَا لِعَبْدِي

^۱ - بوخاریی ئیخراجی کردوو (۵۶۵۳).

^۲ - صه حیجه، ترمیزیی ئیخراجی کردوو (۲۴۰۰).

^۳ - صه حیجه، ترمیزیی ئیخراجی کردوو (۲۴۰۱).

^۴ - حسن، نه سائی ئیخراجی کردوو (۲۳ / ۴).

الْمُؤْمِنِ جَزَاءٌ إِذَا قَبَضَتْ صَفِيَّهُ مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا ثُمَّ احتسبه إِلَى الْجَنَّةِ^۱، واتا: خوای گه وره نه فهرمووی: هر بهنده یه کی باوه پردارم که له دونیادا هه ردوو چاوی له دهست دهدات و نارام ده گری و چاوه پتی پاداشتی ئیمه ده بی، به ههشت ده کهینه پاداشتی.

هر له سه حیجی بوخارییدا له عه تائی کوپی ره باحه وه ئه لی: ئیبن عه باس پییوتم: ئایه ئافره تیکت پیشان بدهم خه لکی به ههشت بی؟ وتم: به لی پیشانمی بده، وتی: ئه ئافره ته ره شه هاته لای په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و وتی: ئه ی په یامبه ری خوا من په رکه مم هه یه و کاتی ده مگری داوینم به ده رده که وی، لای خوا بۆم بیارپیره وه، په یامبه ریش فهرمووی: (إِنْ شِئْتَ صَبَرْتَ وَلَكَ الْجَنَّةُ، وَإِنْ شِئْتَ دَعَوْتُ اللَّهَ أَنْ يُعَافِيَكَ)، واتا: نه گه نارامبگری ئه وه به ههشت بۆ ده بی له بری ئه و نه خو شیییه و نه گه ر به وی داوا له خوای گه وره ده که م شیفات بدات. وتی: نارام ده گرم، به لام له وکاته دا گیانم بده رده که وی له خوا بیارپیره وه گیانم به ده رنه که وی، په یامبه ریش بۆی پاراپیه وه^۲.

له مه و طیندا هاتوو له فهرمووده یه کی عه تائی کوپی یه ساردا که په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: "إِذَا مَرَضَ الْعَبْدُ بَعَثَ إِلَيْهِ مَلَكَيْنِ فَقَالَ انظُرَا مَاذَا يَقُولُ لِعَوَادِهِ فَإِنْ هُوَ إِذْ جَاؤُوهُ حَمْدُ اللَّهِ وَأَثْنَى عَلَيْهِ رَفَعْنَا ذَلِكَ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ أَعْلَمُ فَيَقُولُ إِنَّ لِعَبْدِي عَلِيٍّ أَنْ تَوْفِيْتَهُ أَنْ أَدْخِلَهُ الْجَنَّةَ وَأَنْ أَنَا شَفِیْتَهُ أَنْ أَبْدِلَهُ لِحَمَا خَيْرًا مِنْ لَحْمِهِ وَدَمًا خَيْرًا مِنْ دَمِهِ وَأَنْ أَكْفُرَ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ"^۳، واتا: گه ر بهنده

^۱ - بوخاری (۶۲۲۴) و موسلیم (۲۵۷۳) ئیخراجیان کردوو.

^۲ - بوخاری (۵۶۵۲) و موسلیم (۲۵۷۶) ئیخراجیان کردوو.

^۳ - صحیح لفریه، مالیک ئیخراگی کردوو له موطا (۲۵۷۶).

نهخۆشبهکەوی خۆای گەوره دوو فریشتەیی دەنێرتەلای و ئەفەرمووی بزانی
لەبارەیی نهخۆشییەکیەوه چی ئەلێ، کە دین بۆلای و دەبینن سوپاس و
ستایشی خوا دەکات لەسەر ئەو نهخۆشییەیی، هەوڵەکی بۆ خۆای گەوره
بەرز دەکەنەوه، خواش زانائەرو ئاگای لەبەندەکیەتی و ئەفەرمووی: مافی ئەو
بەندەییەم بەسەر منەوه ئەوێه کە مرد بیخەم بەهەشتەوه، کە شیفاشم دا
گۆشت و خوینی باشتەر لەگۆشت و خوینی نیستای پی بدهم و لەتاوانەکانی
دەسپەمەوه.

لەصەحیفەیی عەمری کوپی شوعەیبەوه ئەویش لەباوکییەوه ئەویش
لەباپیرییهوه ئەلێ: پەيامبەری خوا(صلی الله علیه وسلم)فەرمووی: "إذا جمع الله
الخالق نادى مناد أين أهل الصبر فيقوم ناس وهم قليلون فينطلقون سراعا إلى
الجنة فتلقاهم الملائكة فيقولون انا نراكم سراعا إلى الجنة فمن أنتم فيقولون نحن
أهل الفضل فيقولون ما كان فضلکم فيقولون كنا اذا ظلمنا صبرنا واذا أسيء
الينا غفرنا واذا جهل علينا حلمنا فيقال لهم ادخلوا الجنة فنعم أجر
العاملين"^۱، واتا: کاتی خۆای گەوره مەخلوقەکان کۆدەکاتەوه، جارێک جار
دەدات: نارامگران لەکوێن؟ خەڵکانێک هەڵدەستەنەوه کە ژمارەیان کەمە، خێرا
دەردەچن بۆ رویشتنە بەهەشت، فریشتەکان پێیان دەگن و ئەلێن: چییە
دەبینن زۆر خێران بۆ بەهەشت، ئێوه کی؟ ئەلێن: ئێمە خەڵکانی خاوەن

^۱ - زۆر لاوازه ئێین ئەبی ئەلدونیا لە: العلم (۵۶) ئیخراجی کردووه، عبداللهی کوپی عوبەیدوللهی کوپی
مەیسەرەیی تێدایە کەسێکی لاوازه، مەتروکه.

فهزَلین، فریشته کان نه لَین: فهزله که تان چیه؟ نه لَین: که سته ممان لی ده کرا نارامان گرت، که خراپه مان به رانبه ر ده کرا له و که سانه خوشده بووین خراپه یان به رانبه رمان ده کرد، که نه فامییمان به رانبه ر ده کرا چاپویشییمان ده کرد، بویه پییان ده وتری: برؤنه به هه شته وه که باشتین پاداشتیکی نه وانه یه کاروکرده وه یان کردوه.

له صه حیه یندا هاتوه: په یامبه ری خوا(صلی الله علیه وسلم) مال و سه روه تیکی دابه شکرد، هه ندی خه لک وتیان: نه مه دابه شکردنیکه خوای گه وره پی رازی نییه، نه م هه واله به په یامبه ری خوا(صلی الله علیه وسلم) گه یشته و فه رمووی: "رَحِمَ اللَّهُ مُوسَىٰ قَدْ أُؤْذِيَ بِأَكْثَرٍ مِنْ هَذَا فَصَبَرَ"، واتا: خوای گه وره به زه یی به موسادا بیته وه، زیاتر له مه نازار دراو نارامی گرت.

له صه حیه یندا هاتوه: له فه رمووده یه کی زوه ری له عوروه وه ئه ویش له عانیشه وه (خوای لی رازی بی) نه لی: په یامبه ری خوا(صلی الله علیه وسلم) فه رمووی: "مَا مِنْ مُصِيبَةٍ تَصِيبُ الْمُسْلِمَ إِلَّا كَفَرَ اللَّهُ بِهَا عَنْهُ حَتَّى الشُّوْكَةُ يَشَاكُهَا"، واتا: هه ر موسلمانیک تووشی کۆست و ناخویشیه ک هات، خوای گه وره له تاوانه کانی ده سپرته وه گه ر درکیکیش بی و بچی به پییدا.

هه ر له صه حیه یندا هاتوه له فه رمووده یه کی نه بی سه عیدو نه بو هوره یره وه له په یامبه ری خوا وه (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: واتا: "مَا يَصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ وَلَا وَصَبٍ وَلَا حَزَنٍ وَلَا أَذًى وَلَا غَمٍّ حَتَّى الشُّوْكَةُ يَشَاكُهَا إِلَّا كَفَرَ

^۱ - بوخاری (۳۴۰۵) و موسلیم (۱۶۰۲) نیخراجیان کردوه.

^۲ - بوخاری (۵۶۴۰) و موسلیم (۴۹ / ۲۵۷۲) نیخراجیان کردوه.

الله بها من خطايا^۱، واتا: هر موسلمانیک تووشی کۆست و ناخۆشی و په ژاره و خهفت و ئازار و نه هامة تيبهك هات ته نانهت گهر دپکيکيش ببيتته مايه ی نازاردانی، نه وه خوی گه وړه له تاوانه کانی ده بووریت.

له صه حیجی موسلیمدا هاتوو له فهرمووده ی عانیشه دا نه ویش له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: "لا یصیب المؤمن من شوكة فما فوقها الا رفعه الله بها درجة وحط عنه بها خطيئة"^۲، واتا: هر موسلمانیک به دپکيک و شتانی له وه گه وړه تر نازاریک ببینی، نه وه خوی گه وړه پله یه ك به رزی ده کاته وه و تاوانیکیشی له سهر ده سپرته وه.

له موسنه ددا فهرمووده یه کی نه بو هوره یه هاتوو نه ویش له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: "لَا يَزَالُ الْبَلَاءُ بِالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنَةُ فِي نَفْسِهِ وَفِي وَلَدِهِ وَمَالِهِ حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ وَمَا عَلَيْهِ مِنْ خَطِيئَةٍ"^۳، واتا: پیاو و ئافره تی باوه پدار هیه له ده روونی خویان و مال و مندالیدا له تاقیکردنه وه دا ده بی تانه و کاته ی به خوی گه وړه ده کاته وه و تاوانی له سهر نییه.

له صه حیجدا هاتوو له فهرمووده ی سه عیدی کوپی نه بی وه قاصه وه (خوی لی رازی بی) نه لی: وتم: نه ی په یامبه ری خوا، چی جوړه خه لکيک کۆست و نه هامة تیبی سه ختتری هیه؟ فهرمووی: «أَشَدُّ النَّاسِ بَلَاءً الْأَنْبِيَاءُ، ثُمَّ الصَّالِحُونَ، ثُمَّ الْأَمْثَلُ فَأَلْأَمْثَلُ، يُبْتَلَى الرَّجُلُ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ، فَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ صَلَابةٌ زِيدَ

^۱ - بوخاری (۵۶۴۱) و موسلیم (۲۵۷۳) نیخراجیان کردوه.

^۲ - موسلیم (۲۵۷۲ / ۴۷) نیخراجی کردوه.

^۳ - حسن، نه حمه د (۲ / ۲۸۷)، ترمیزی (۲۳۹۹) نیخراجیان کردوه.

له فِي الْبَلَاءِ^١، واتا: خه لكانتيك كۆست و مهينه تيبان هه بێ پهمبه رانن پاشان چاكه كاران پاشان باشترين و پاشان باشترين، مرؤف به ئەندازهی ئايينداريه كهی تاقیده كړيته وه، نه گهر ئاييني به هيز بوو نه هامة تيبه كهشی زیاتر ده كړی، گهر ئاييني نه رم و لاواز بوو نه هامة تيبه كهشی له سهر سووك ده كړی، به ندهی باوه پدار له تاقیكردنه وهی ناخوشدا ده بێ تائه وهی به سهر زه وبيیدا ده پوات و تاواني پتوه نيه.

له صه حيه يندا هاتوه له عبداللهی كوپي مه سعوده وه (خوای لی رازی بی) نه لی: رۆشتمه لای پهمبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) تايه کی سه ختی هه بوو، نه لی: وتم ئهی پهمبه ری خوا جه سته تايه کی سه ختی هه یه، ئه ویش فرموی: «أَجَلْ، إِنِّي لَأُوعِكَ كَمَا يُوعِكَ الرَّجُلَانِ مِنْكُمْ»، واتا: به لی من تاو نازاری دوو كهس له ئیوه م هه یه، وتم: پاداشتی دوو كه سیشت هه یه؟ فرموی: "نَعَمْ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، مَا عَلَى الْأَرْضِ مُسْلِمٌ يُصِيبُهُ أَدَى: مَرَضٌ فَمَا سِوَاهُ إِلَّا حَطُّ اللَّهِ بِهِ عَنْهُ مِنْ خَطَايَاهُ كَمَا تَحَطُّ الشَّجَرَةُ وَرَقَهَا"^٢، واتا: به لی، سویند به و كه سهی گیانی منی به دهسته، هه ر موسلمانتيك له م سهر زه وبيیدا تووشی نه خۆشيه ك ببی، تاواني لی هه لده وه ری هه روه ك چۆن دارو دره خت گلايان لی هه لده وه ری.

^١ - صه حيه، ترمیزی (٢٣٩٨) و ئیبن ماجه (٤٠٢٣) و نه حمه د (١/١٧٢) ئیخراجیان کردوه.

^٢ - بوخاری (٥٦٤٨) و موسلیم (٢٥٧١) ئیخراجیان کردوه.

له صه حیحه پندا هاتوو له فهرمووده یه کی دایکه عاثیشه دا (خوای لی رازی بی) نه لی: هیچ نازارو تایه کم نه بینوو له تاو نازاری په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) سه ختربی^۱.

له هندی موسنه دیشدا به مهر فوعیی هاتوو: «إِنَّ الرَّجُلَ لَتَكُونُ لَهُ الدَّرَجَةُ عِنْدَ اللَّهِ لَا يَبْلُغُهَا بِعَمَلِهِ حَتَّى يُبْتَلَىٰ بِبَلَاءٍ فِي جِسْمِهِ فَيَبْلُغُهَا بِذَلِكَ»^۲، واتا: هندی جار پیای واهیه به پله یه ک ده گات به کرده وه پی ناگات، به تاقیکردنه وهی کوست و نه خوشیی جه سته ی به و پله و مه قامه ده گات.

له عاثیشه وه (خوای لی رازی بی) ده گتړدریته وه ئه ویش له په یامبه ری خوا وه (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: «إِذَا اشْتَكَى الْمُؤْمِنُ أَخْلَصَهُ ذَلِكَ مِنَ الذُّنُوبِ كَمَا يُخْلِصُ الْكَبِيرُ الْخَبَثَ مِنَ الْحَدِيدِ»^۳، واتا: ئه گهر باوه پدار تووشی نه خوشیی بی، نه خوشییه که ی له تاوان پاکی ده کاته وه هه روه ک چۆن کوورده ی ناگر ژهنگ و ژار له ئاسن پاکده کاته وه.

له صه حیچی بوخارییدا له فهرمووده یه کی خه بابی کوپی ئه ره ث نه لی: شه کوای حالی خو مانمان برده لای په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) که بورده یه کی (عه بایه که ی) له ژیر سه ری دانابوو له سیبه ری که عبه دا، وتمان: ئایه داوای سه رکه وتمان بو نا که ی؟ له خوای گه وره بو مان نا پار پیته وه له م نه هامه تیبه رزگارمان بی؟! ئه ویش فهرمووی: «قَدْ كَانَ مِنْ قَبْلِكُمْ يُوْخَذُ الرَّجُلُ

^۱ - بوخاری (۵۶۴۶) و موسلیم (۲۵۷۰) ئیخراجیان کردوه.

^۲ - حسن، ئه بو یه علا ئیخراجی کردوه له موسنه ده که یدا (۶۰۹۵) و ئیبن حبان (۲۹۰۸) و حاکم (۳۴۴ / ۱)، ئه لحافیز نه لی: لا یأس به (کیشیه ی له سه ر نییه).

^۳ - صه حیحه، بوخاریی ئیخراجی کردوه له (الأدب المفرد ۴۹۷)، ئیبن حبان (۲۹۳۶)، ئیبن نه بی ئه لدونیا له: المرض والكفارات (۹۰).

فِيحْفَرُ لَهُ فِي الْأَرْضِ فَيُجْعَلُ فِيهَا، ثُمَّ يُؤْتَى بِالْمَنْشَارِ فَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ فَيُجْعَلُ نَصْفَيْنِ، وَيَمْشَطُ بِأَمْشَاطِ الْحَدِيدِ لَحْمَهُ وَعَظْمَهُ، فَمَا يَصُدُّهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ. وَاللَّهُ لِيَتَمَنَّيَ هَذَا الْأَمْرَ حَتَّى يَسِيرَ الرَّكَّابُ مِنْ صَنْعَاءَ إِلَى حَضْرَمَوْتَ لَا يَخَافُ إِلَّا اللَّهَ، وَالذَّنْبَ عَلَى غَنَمِهِ، وَلَكِنَّكُمْ تَسْتَعْجِلُونَ»^۱، واتا: له پېش نيوه دا باوه پدار ده گيردراو چاليان بؤ هله ده كه ندو نه يانخسته نيو چاله كه وه و هره ده خرايه سهر سهرى و ده كرا به دوو له ته وه و نيسك و گوشتى له يه كجيا ده كرايه وه، له نايينى خوى په شيمان نه ده بوويه وه، سويند به خوا خواى گوره نه م نايينه گوره راده گري و ده گنه ده سولات و توانادارى، تا نه وهى سوار له سه نعاوه ده چى بؤ خه زه مهوت جگه له خواو زيانى كورگ بؤ سهر مه پره كانى ترسى هيچ شتيكى ترى نابى، به لام نيوه په له ده كن.

له بوخارييدا هاتووه: هاتمه لاي په يامبه رى خوا (صلى الله عليه وسلم) و عه باكه ي خستبووه ژير سهرى له سيپه رى كه عبه دا، له هاوبه ش په يداكه ران نازاريكى زورمان تووشهات و نيمه ش وتمان: نهى په يامبه رى خوا: له خواى گوره بؤمان ناپارپيته وه؟ نه ویش هه لسايه وه و دانيشت و روومه تى سوور هه لگه پراو فهرمووى: "لَقَدْ كَانَ الرَّجُلُ لِيَمْشَطَ بِأَمْشَاطِ الْحَدِيدِ لَحْمَهُ وَعَظْمَهُ، فَمَا يَصُدُّهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ"^۲، واتا: پياوى باوه پدارى وا هه بووه مه قاشى ناسنى خراوه ته سهر و گوشت و نيسكى ليكجيا كراوه ته وه، له نايينى خوى هه لته گه پراوه ته وه.

^۱ - بوخاريى ئيخراجى كردووه (۳۶۱۲).

^۲ - بوخاريى ئيخراجى كردووه (۳۸۵۲).

ئه هلی زانست ئه م قسه یه ی خه بابیان به مجوره گتپراوه ته وه: ((شه کوای گهرمای زهوی و سه ختی ئه شکه نه مان برده لای په یامبه ری خواو شه کواکه مانی وهرنه گرت))^۱، شه کواکه یانی قبول نه کرد، رینمایی و ئاموزگاری پییدان به نارامگرتن. ئه مه گونجاوترین شیکردنه وه یه کی ئه و که سانه یه که به کپنۆش بردن له سه ر زهوی گهرم لیکیان داوه ته وه و به لگه ی ئه وانه یه که ره خنه ده گرن له وانه ی به واجیبی ده زانن که سی نویشخوین راسته وخۆ کپنۆش بیات و لووتی له زهوی بدات، ئه ویش به سی به لگه:

یه که م: له م فهرمووده یه دا باس له وه نه کراوه هیچ شتیک رانه خه ی و ده موچاوتی به خه یته سه ر.

دوه م: ئه وان باسیان کردوه که له گه ل په یامبه ری خوادا بوونه، گهر یه کیکیان نه یه توانیایه له سه ر زهوییه که کپنۆش بیات، به رگی خۆی راخستوه، دیاره په یامبه ری خواش (صلی الله علیه وسلم) ئه مه ی بینیه وه و ناره زایی ده رنه خستوه.

سییه م: گهرمای سه ختی حیجاز ناهیلێ راسته وخۆ و بی راخه رو شتیک روومه ت و ده ست به خه یته سه ر زهوی، ره نگه به هۆی گهرماوه ده موچاوت بسووتی، ناتوانی دلتارامانه کپنۆش بیه ی، خشوع و بیرت له نویشدا نامینی و جه سه ئازار ده بینێ و تووشی نه خوشیی ده بی، شه ریه تیش ئه م حاله ته ی ناوی، تۆش له قسه کانی خه باب به وانه و بیربکه ره وه، که ده لێ شکایه تی ئیمه ی

^۱ - موسلیم ئیخراجی کردوه (۶۹۰ / ۱۹۰).

قبول نه کرد، مه به ست نه وه یه ناموژگارییکردن نارامگرتنی خه لکانی پیش خویانیان هه بی، خواش زاناتره^۱.

له صه حیددا هاتوو له فهرمووده یه کی ئوسامه ی کوپی زه ییده وه نه ئی: کچه که ی په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه والی نارد بۆ په یامبه ری خوا که: مندا له که م له سه ره مه رگه وهره بۆ لامان، نه ویش سه لامی بۆ ناردو فهرمووی: "إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ وَلَهُ مَا أُعْطِيَ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُّسَمًّى فَلْتَنْصَبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ" ، واتا: خوی گه وره هه موو نه وه ی وهریده گری و ده بیاته وه هی خویه تی و نه وه شی ده بیه خشی هه ر هی خویه تی، هه موو شتیك ته مه ن و کاتیکی دیاریکراوی هه یه، با نارامبگری و چاوه پتی پاداشتی خوی گه وره بی. جاریکی تر هه والی بۆ ناردده وه سویندی له سه ر په یامبه ری خوا خوارد ده بی سه ردانی بکات، بۆیه هه ستایه سه رپی و سه عدی کوپی عوباده و موعازی کوپی جه بهل و ئوبه یی کوپی که عب و زهیدی کوپی ثابت و پیاوانیکی تری له گه لدا رویشتن، مندا له که بۆ په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به رزکرایه وه له باوه شی خوی دایناو هه ناسه ی سوار بوو ده نگی هه ناسه ی ده هات، هه ردوو چاوی په یامبه ری خوا پر فرمیسك بوون و فرمیسکیان لی ده تکا، سه عد وتی: نه ی په یامبه ری خوا نه م فرمیسکانه چیین؟ په یامبه ریش فهرمووی: "قَالَ رَحْمَةُ جَعَلَهَا اللَّهُ فِي قُلُوبِ عِبَادِهِ وَإِنَّمَا يَرْحَمُ اللَّهُ مَنْ عِبَادِهِ الرَّحْمَاءُ" ، واتا: نه مه

^۱ - بپوانه نه و بیژه یه ی که موسلیم ئیخراجی کردوه (۶۱۹).

^۲ - بوخاری (۳۰۱) و موسلیم (۲۱۴۴) ئیخراجیان کردوه.

به زه‌یه که خوی گه‌وره ده‌یخاته دلی به‌ندگانی خویه‌وه، خوی گه‌وره به‌زه‌یی به‌رانبه‌ر به‌نده به‌زه‌یه‌کانی هه‌یه.

له‌سوننه‌نی نه‌سائییدا هاتوو له‌ئین عه‌باسه‌وه ئه‌لی: کچه بچووکه‌کی په‌یامبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌سه‌ره‌مه‌رگدا بوو، په‌یامبه‌ری خوا هه‌لیگرت و به‌سنگی خویه‌وه نووساندی و پاشان ده‌ستی به‌سه‌ریدا هینا، ئوم ئه‌یمن گریا، منیش پیموت: ده‌گریی له‌کاتیکدا په‌یامبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) لیره‌یه لای تو؟ وتی: بۆ نه‌گریم له‌کاتیکدا په‌یامبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌گری، په‌یامبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمووی: ((من ناگیرم، به‌لکو ئه‌مه سۆزو به‌زه‌یه))، پاشان فه‌رمووی: "الْحَمْدُ لِلَّهِ، الْمُؤْمِنُ بِخَيْرٍ، تُنَزَعُ نَفْسُهُ مِنْ بَيْنِ جَنْبَيْهِ وَهُوَ يَحْمَدُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ"، واتا: مرۆڤی باوه‌ردار له‌هه‌موو حالیکدا له‌سه‌ر خیرو چاکه‌یه، ده‌روونی لی وهرده‌گیردریته‌وه و سوپاسی خوی گه‌وره ده‌کات.

له‌سه‌حیحی بوخارییدا هاتوو له‌فه‌رمووده‌یه‌کی ئه‌نه‌سدا (خوی لی رازی بی) ئه‌لی: کوپه‌که‌ی ئه‌بو ته‌لحه نه‌خۆش بوو مرد، ئه‌بو ته‌لحه له‌مال نه‌بوو، که ژنه‌که‌ی بینی مندا له‌که‌ی مردوو، شتیکی راخست و له‌پالکی ماله‌که‌دا داینا، ئه‌بو ته‌لحه گه‌رایه‌وه مال و وتی: کوانی کوپه‌که‌مان؟ ژنه‌که‌ی وتی: خه‌وتوو به‌لکو پشویه‌ک بکات، ئه‌بو ته‌لحه وایزانی ژنه‌که‌ی به‌پاستیتی، ئه‌لی: ئه‌بو ته‌لحه له‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا جوت بوو، له‌به‌یانیدا خوی شۆردو ویستی له‌مال ده‌ربچی، ژنه‌که‌ی تیگیه‌یاند که کوپه‌که‌یان مردوو، ئه‌بو ته‌لحه له‌گه‌ل

^۱ - صحیح، نه‌حه‌د (۱/ ۲۷۳ - ۲۷۴) و نه‌سانی (۴/ ۱۲) و به‌زاز (۸۰۸/ کشف‌الاستان ته‌خریجیان کردوو.

په یامبه‌ری خوادا نوټژی کردو هه‌والی پیدایا که چی له‌نیوان خۆی و ژنه‌که‌یدا روویداوه، په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) فرمووی: "لَعَلَّ اللّٰهَ اَنْ يُبَارِكَ لَكُمْ فِي لَيْلَتِكُمْ"، واتا: به‌لکو خوای گه‌وره به‌ره‌که‌ت بخاته‌کاری ئه‌م شه‌وه‌تانه‌وه. ئیبن عویه‌ینه ئه‌لی: پیاویکی ئه‌نصاریی وتی: بینیم نو کۆپی هه‌یه‌و هه‌موویان قورئانخوین بوون.

له‌مه‌وطینی مالیکدا هاتوه: له‌ئه‌لقاسمی کۆپی موحه‌مه‌ده‌وه^۱ ئه‌لی: خیزانیکم مرد، موحه‌مه‌دی کۆپی که‌عبی قوره‌یزی^۲ هاته‌لام و سه‌ره‌خۆشیی لیکردم و وتی: له‌نیو به‌نی ئیسرائیلدا پیاویکی شه‌رعناسی خواناس، زاناو موخته‌هید هه‌بووه، ژنیکی هه‌بووه زۆر خۆشوێستوه‌و پیتی سه‌رسام بووه، ژنه‌که‌ی مردوه، ئه‌م زانایه‌ بۆ مردنی خیزانه‌که‌ی زۆر خه‌م و خه‌فته‌ی خواردوه‌و ده‌رگای له‌سه‌ر خۆی داخستوه‌و له‌خه‌لکیی دووریگرتوه، که‌س نه‌یتوانیوه‌و بچینه‌لای، پاشان ئافره‌تیکی به‌نی ئیسرائیل ئه‌م هه‌واله‌ی بیستوه‌و هاتوه‌ته‌لای و وتویه‌تی: پرسیاړیکم هه‌یه‌و بۆچوونی ئه‌وم ده‌وی، تا بۆچوونی نه‌زانم دلئارام نابم، خه‌لکه‌که‌ رویشتون و ئه‌میش لای ده‌رگاکه‌ ماوه‌ته‌وه‌و هه‌وال به‌زاناکه‌ دراوه‌ ئافره‌تیکی پرسیاړی هه‌یه، مۆله‌تی داوه، ئافره‌ته‌که‌ ئه‌لی:

^۱ - بوخاری(۵۶۵۵) و موسلیم(۹۲۳) ئیخراجیان کردوه.

^۲ - ئه‌لقاسمی کۆپی موحه‌مه‌دی کۆپی ئه‌بو به‌کر، ئه‌بو موحه‌مه‌د(سالی ۳۷ کۆچی له‌دایکبووه‌و ۱۰۷ی کۆچی مردوه): یه‌کێک بوو له‌حه‌وت شه‌رعناسه‌که‌ی مه‌دینه، له‌مه‌دینه له‌دایک بوو له‌قه‌دید مرد(له‌نیوان مه‌که‌و مه‌دینه‌یه)به‌نیازی هه‌ج یان عومره‌ رویشت، پیاویکی چاک و متعانه‌دارو یه‌کێک بووه‌و له‌گه‌وره‌کانی تابیعین، له‌کۆتاییه‌کانی ته‌مه‌نیدا نابینابوو.

^۳ - موحه‌مه‌دی کۆپی که‌عبی قوره‌یزی، ئه‌لمه‌ده‌نی، متعانه‌دارو زانا بووه، به‌دروست سالی چل له‌دایکبووه‌و له‌سه‌دو بیستدا مردوه.

له شتیځدا فه توای تۆ وهرده گرم، ئه لئى: ئه وشته چييه؟ ئافره ته که ئه لئى: له هاوسیه کم زێرو زیووم به ئه مانه ت برده ووه و سهرده مانیکه له بهریان ده که م، ئیستا که سی نارده ووه به شویندا بۆی بگه پینمه ووه، ئایه بۆی بگه پینمه ووه؟ ئه لئى: به لئى بۆی بگه پینمه ووه. ژنه که ئه لئى: ئاخو زه مانیکه لای منه، زانا که ئه لئى: ئه و له پیشتره شیواتره به وهی بۆی بگه پینمه ووه. ژنه که ئه لئى: به رهحمه تی خوی بکه وی، ئایه تۆ خه فه تباری بۆ شتی که خوا به ئه مانه ت به تۆی دابوو دواتر لیتی وهرگرتوه، ئاخو له تۆ له پیشتر نییه به و ئه مانه ته؟! کابرای زانا به رچاو روونبوویه ووه خوی گه ووه به قسه ی ئه و ئافره ته سوودی پینگه یاند^۱.

له جامیعی ترمزییدا له پیاویکی به ته مهنی نه وهی موپه ووه ئه لئى: هاتمه کوفه و هه والی بیلالی کوپی ئه بی بورده م پرسى وتم په ندو وانیه ی لئى وهرده گرم، هاتمه لای و بینیم له ماله کهیدا به ندرکراوه، هه موو شتیځ گۆرپابوو به ئه شکه نجه و لیدان، وهک گژوگیای وشکه ووه بووی لیها تیبوو، وتم: سوپاس بۆ خوا ئه ی بیلال، تۆم بینى به نئوماندا تیپه پیت و لووت گرتبوو بئى نه وهی تۆزی لیوه ده رچئ و ئه م حاله شت هه یه، ئاخو نارامگرتنی ئه مپۆت چۆنه؟ وتی: تۆ کیی؟ وتم: له نه وهی موپه ی کوپی عابدم، وتی: ئایه فه رموده یه کت بۆ باس بکه م به لکو خوی گه ووه بۆ تۆی به سوود بکات و سوودی لئى ببینی؟ وتم: به لئى ئه مه وئى. وتی: ئه بو بورده بۆی باسکردم له ئه بو موساوه که په یامبه ری خوا(صلی الله علیه وسلم) فه رمویه تی: «لَا يُصِيبُ عَبْدًا نَكْبَةٌ قَمًا قَوْفَهَا أَوْ دُونَهَا إِلَّا بِذَنْبٍ، وَمَا يَغْفِرُ اللَّهُ عَنْهُ أَكْثَرُ»، واتا: هه ر به نده یه ک زۆر یان که م تووشی به لاو ناخوشی بی به هۆی تاوانه وهیه و خوی گه ووه ش به هۆی ئه و ناخوشییه ووه لئى ده بووری

^۱ - مالیک ئیخراجی کردوه له (الموطأ ۱/ ۲۳۷).

و ئەم ئایەتەى خویندەوہ: ﴿وَمَا أَصْبَرُكُمْ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾ الشوری: ۳۰، واتا: ھەر ناخۆشى یەكتان تووش بووی ئەوہ بەھۆى کردەوہى (خراپى)خۆتانەوہیە وە لە زۆریكیش چاوپۆشى کردوہ. لەصەحیحەیندا^۱ ھاتوہ لەفەرموودەكەى عبداللەى كۆپى مەسعودەوہ(خوای لى رازى بى)ئەلى: وەك ئەوہى ئیستا بپوانمە پەيامبەرى خوا(صلی اللہ علیہ وسلم) باسى پەيامبەرىكى لەپەيامبەران دەكرد كە قەومەكەى لىیان داوہو سەریان شكاندوہ، خوینى بەدەمووچاويدا دەسپى و دەیفەرموو: "اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ"، واتا: خوايە گيان لەقەومەكەم خۆشبە، ئەوان نازانن. ئەم دوعايەى ئەو پەيامبەرە، لىخۆشبوونى دەگەيەنى بۆ قەومەكەى و عوزریان بۆ دەھینیتەوہو بەسۆز بووہ بۆیان.

لەمەوطیندا ھاتوہ لەفەرموودەى عەبدولپەحمانى كۆپى ئەلقاسمەوہ ئەلى: پەيامبەرى خوا(صلی اللہ علیہ وسلم) فەرمووی: "لِيُعْزَّ الْمُسْلِمِينَ فِي مَصَائِبِهِمْ، الْمُصِيبَةُ بِي"^۲، واتا: موسلمانان لەكۆست و ناخۆشییەكانیاندا بەكۆست و ناخۆشییەكانى من دلدانەوہى خۆیان بكن.

لەترمیزییدا لەفەرموودەكەى یەحیای كۆپى وئابدا ھاتوہ لەزانایەكى ھاوہلانى پەيامبەرى خواوہ(صلی اللہ علیہ وسلم)وتوویەتى: پەيامبەرى

^۱ - لاوازه، ترمیزی ئیخراجى کردوہ (۳۲۲۵).

^۲ - بوخارى (۳۴۷۷) ئیخراجى کردوہ و لای موسليم نەمینیوہ.

^۳ - حسن، مالیک ئیخراجى کردوہ (۲۳۶ / ۱)، ئیبن سەعدیش لە الطبقات (۲ / ۲۷۵) و ئیبن ئەلموبارەكیش لە الزھد (۴۶۷).

خوا(صلی الله علیه وسلم) فرموویه تی: «الْمُؤْمِنُ الَّذِي يُخَالِطُ النَّاسَ وَيَصْبِرُ عَلَىٰ أَذَاهُمْ خَيْرٌ مِنَ الَّذِي لَا يُخَالِطُهُمْ وَلَا يَصْبِرُ عَلَىٰ أَذَاهُمْ»^۱، واتا: ئەو باوە پدارە ی که تیکە ئێی خە ئەک دەکات و لە سەر ئازارو ناخۆشییان ئارام دەگری، پاداشتی زۆرتەرە لەو باوە پدارە ی که تیکە ئێی خە ئەک ناکات و لە سەر ئازارو ناخۆشییەکانیشیان ئارام ناگری.

ترمیژی ئەلی: شوعبە وەهای دەبینی ئەو زانایە ئێین عومەر بوو. لەصەحیحە یندا هاتووە لە فرموودە یەکی ئەبو سە عیدی خودرییە وە (خوا ی لئ رازی بی) ئەویش لە پە یامبەری خواوە (صلی الله علیه وسلم) فرموویه تی: "مَا أُعْطِيَ أَحَدٌ عَطَاءً خَيْرَ وَأَوْسَعَ مِنَ الصَّبْرِ"^۲، واتا: خوا ی گە وەرە خێرو چاکە یەکی فراوانی بە کەس نە داوە نمونە ی ئارامگری چاک و فراوان بی.

لە هە ندی مە سانییدا هاتووە لە پە یامبەری خواوە (صلی الله علیه وسلم) فرموویه تی: «إِذَا وَجَّهْتَ إِلَىٰ عَنَبٍ مِنْ عِبِيدِي مُصِيبَةً فِي بَدَنِهِ أَوْ مَالِهِ أَوْ وَلَدِهِ، ثُمَّ اسْتَقْبَلَ ذَلِكَ بِصَبْرٍ جَمِيلٍ»^۳ "اسْتَحْيَيْتُ مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَنْ أَنْصِبَ لَهُ مِيزَانًا أَوْ أَنْ أُنْشَرَ لَهُ دِيوَانًا"^۴، واتا: پەرەردگار فرموویه تی: گەر کۆست و بە لام خستە سەر بە نده یە کم که تووشی جەستە ی یان سەر وە تی یان مندالی هات و،

^۱ - صەحیحە، ترمیزی (۲۵۰۷) و ئێین ماجە (۴۰۳۲) و بوخاریی لە الادب المفرد (۳۸۸) و ئەحمەد (۵/۳۶۵) ئیخراجیان کردوو.

^۲ - پێشتر ئیخراج کرا.

^۳ - لاوازه، ئەلەکیم ئەلترمیزی لە نوادر الاصول (۲۲۲) ئیخراجی کردوو و ئەلعیراقی لە المغنی عن حمل الأسفار (۷۲/۴) لاوازی کردوو.

پاشان جوان ئارامی گرت، ئەوێ شەرم دەکەم لە پۆژی قیامەتدا تەرازیوی بۆ دابنێم و کردەوێ کانی بلاویکە مەوێ.

لەجامیعی ترمیزییدا هاتووێ لە پەيامبەری خواوێ (صلی الله علیه وسلم) فەرموویەتی: (إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ، فَمَنْ رَضِيَ فَلَهُ الرِّضَا، وَمَنْ سَخَطَ فَلَهُ السَّخَطُ)؛ واتا: ئەگەر خۆی گەورە قەومیکی خۆشبووی تاقیبیان دەکاتەوێ، هەرکەسێ بەو تاقیکردنەوێ رازی بێ رازی بوونی بۆ هەیە و هەرکەسێ تووپی بێ تووپی بێ بۆ دەبێ.

لەهەندی مەسانیددا لە پەيامبەری خواوێ (صلی الله علیه وسلم) هاتووێ بە مەرفوعی: "إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بَعْدَ خَيْرٍ صَبَّ عَلَيْهِ الْبَلَاءُ صَبًّا"؛ واتا: ئەگەر خۆی گەورە خێری بەندە بۆی، بەلاو ناخۆشیی بەسەردا دەپۆنێ.

لەصەحیحی موسلیمدا هاتووێ لە فەرموودە جابری کۆپی عبداللە (خۆی لێ رازی بێ): کە پەيامبەری خوا چووێ سەردانی ئافەرەتیک و فەرمووی: چیبە لەرز گرتووتی؟ وتی: گرانه تامە خوا بەرەکەتی تی ئەکات، پەيامبەر فەرمووی: "جَنِيْوْ بَهِ گَرَانَه تَا مَدَه، گرانه تاوانی مَرُوْ ف دَهِ سَپِيْتَه و هەر وەک چۆن کورە بێ ناگر پیسی ئاسن دەتوینیتەوێ نایهێلێ".

لەئەبو هورەیرەوێ (خۆی لێ رازی بێ) باس دەکری ئەویش لە پەيامبەری خواوێ (صلی الله علیه وسلم) کە فەرموویەتی: "مَنْ وَعَكَ لَيْلَةً فَصَبَرَ، وَرَضِيَ بِهَا

^۱ - حسن، ترمیزی ئیخراجی کردووێ (۲۳۹۶) و ئین ماجە (۱۰۳۱).

^۲ - لاوازه، ئەلەدەیلەمی لە مسند الفردوس (۱/ ۲۵۱) و ئین ئەبی ئەلدونیا لە المرض و الکفارات (۲۲۰) ئیخراجیان کردووێ، ئەلغیراقبی لە (العفنی) دا ئەلی: بەکری کۆپی خۆنەیس و ئەلرقاشی تێدایە هەردوکیان لاواند.

عَنِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ خَرَجَ مِنْ دُئُوبِهِ كَهَيْئَتِهِ يَوْمَ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ^١، واتا: ههركهسێ بۆ یهك شهو تابیگری و ئارامبگری و لهخوای گهوره رازی بێ، ئهوه تاوانی پێوهی نامێنێ و وهك رۆژی یهكهمی له دایکبوونی له تاوان پاکده بێتهوه.

ئهلهسههه و توویهتی: بهتای یهك شهو، ههموو تاوانهکانی بهنده دهسپدریتهوه^٢.

لهموسنه دو ئهوانی تر دا هاتوو له ئهبو سه عیدی خودرییه وه (خوای لی رازی بێ) ئهلی: چوومه لای په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) تا گرتبووی، دهستم خسته سه ره باکه ی بینیم گهرمه، وتم: تایه کهت چهنده گهرمه ئه ی په یامبه ری خوا! فهرمووی: "ئیمه ی کۆمه لی په یامبه ران تانمان له سه ره سخت و دوو ئه وهنده یه، تاوه کو پاداشتیشمان دوو ئه وهنده بێ، وتم: ئه ی په یامبه ری خوا چی خه لکانیک کۆست و ناخۆشییان سه خته ؟ فهرمووی: په یامبه ران، وتم: پاشان کیی تر؟ فهرمووی: چاکه کاران، بهنده به هه ژاریی تاقیده کریته وه و ته نیا عه بایه کی بۆ ده مینیته وه له به ری ده کات، بهنده ی وا هیه به ئه سپی تاقیده کریته وه تانه و راده یه ی ئه سپی ده یکوژی، ئیوه چهنده هه زتان به خۆشییه ئه وان ئه وهنده هه زیان به ناخۆشییه بۆ پاداشته که ی^٣.

عوقبه ی کوپی عامری ئه لجه نه نیی ئه لی: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: واتا: هه موو کاریک به مۆله ت و برپاری خوای گه وره رووده ات،

^١ - لاوازه، ئین ئه بی ئه لدونیا ئیخراجی کردوو له (المرض والكفارات ٢٨)، ئه بو سوفیانی تێدایه، قسه ره تکرار و نه ناسراوه، مامۆستا که شی سالم ئه لخه یاطه: ئه زیه رده کردنی خراپ بووه.

^٢ - لاوازه، ئین ئه بی ئه لدونیا ئیخراجی کردوو له (المرض والكفارات ٢٨)، عومهری کوپی موغیره ی تێدایه، قسه ره تکرار و نه ناسراوه.

^٣ - سه حیه، ئین ماچه ئیخراجی کردوو (٤٠٢٤) هه روه ها ئه حمه د (٣ / ٩٤) و حاکم (٤ / ٣٠٧).

که باوه پدار نه خوش ده که وی فریشته کان نه لَین: ئه ی پهروه ردگارا، فلانه که سی به ندهت له کار دورتختستوه ته وه، پهروه ردگاریش ده فره موویت: له سه ر نمونه ی نه و کاره ی له له شساغیه که ی نه نجامی ده دا بۆی رابگرن تاوه کو چاکده بیتته وه یان ده مرئ.

ئهو هورهیره ئه لئ: که به نده ی موسلمان نه خوش ده که ویت، به سه ر فریشته کانی سه ر شانی راست جاپ ده دریت: پاداشت بۆ به نده که م بنووسه مادام تاوه کو ساغ بوو کاری چاکه ی ده کرد، به فریشته ی سه ر شانی چه پیش ده وترئ: تاوان له سه ر به نده که م که م بکه ره وه مادام به نه خوشی گیرم داوه، پیاویک لای ئهو هورهیره وتی: خۆزگه نه خوش ده که وتم، ئهو هورهیره ش وتی: ئه وه بۆ به نده یه که حه زی به تاوان نه کردوه^۱، ئیبن نه بی نه لدونیا باسی کردوه.

هه ره ها باسکراوه له هیلالی کوپی یه سافه وه وتویه تی: لای عه ماری کوپی یاسر دانیشتبووین، باسی تاو نه خوشی کرا، کابرایه کی ئه عرابی وتی: قه ت نه خوش نه که وتووم، عه مار وتی: تو له ئیمه نییت، مرقفی موسلمان تووشی نه خوشی و ناخوشی دیت و له گونا هه کانی هه لده وه ری هه ره که گه لای دار له داره که ی هه لده وه ریت، که سی بیباوه پیش یان وتی: خراپه کار به ناخوشی و نه خوشیه که تاقیده کرتته وه وه ک وشتر وایه، به ره لای ده که ی ناپوات و ده بیه ستیشه وه خۆی راناگری^۲.

^۱ - ئیبن نه بی نه لدونیا ئیخراجی کردوه له (المرض والکفارات ۱۴)، به یه قییش له الشعب (۹۹۴).

^۲ - ئیبن نه بی نه لدونیا ئیخراجی کردوه له (المرض والکفارات ۱۵)، به یه قییش له الشعب الإیمان (۹۹۳).

له ئه بی موعه ممری ئه زدییه وه باسده کری ئه لئ: که شتی کمان له ئیبن مه سعود گوی لیبوایه چه زمان پی نه کردبایه بی دهنگ ده بوین تاوه کو روونی ده کرده وه، زۆریکیان پییوتین: نه خوشیی هیچ پاداشتیکی بۆ نییه، ئه م قسه یه مان به لاره ناخۆش و گران بوو، وتی: به لام تاوانی له سهر ده سپدریته وه، خۆشحالی کردین به و روونکردنه وه یه و سه رسامی کردین^۱.

له که مالی زانست و فیهی ئیبن مه سعود (خوای لی رازی بی)، ئه وه یه که پاداشت له سهر کاریکی سه رپشکانه یه، به لام پاداشتی نه خوشیی و کۆست و به لا سپینه وه ی تاوانه کانه، له مه دایه خوای گه وره ده فره موویت: ﴿وَمَا أَصَبَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾ الشوری: ۳۰، واتا: هه ر ناخۆشی یه کتان تووش بووی ئه وه به هۆی کرده وه ی (خرابی) خۆتانه وه یه وه له زۆریکیش چاپۆشی کردوه.

په یامبه ری خواش (صلی الله علیه وسلم) له باره ی کۆست و مه ی نه تییه وه (موسیبه ته وه) فره موویه تی: «کفر الله بها من خطایاه»^۲، واتا: خوای گه وره به هۆیه وه له تاوانه کانی ده سپرته وه... هه روه ها فره موویه تی: "المرض حطه"^۳، واتا: نه خوشیی مایه ی سپینه وه ی تاوانه کانه.

^۱ - ئیبن نه بی ئه لدونیا ئیخراجی کردوه له (المرض والکفارات ۱۶)، ته به رانییش له المعجم الکبیر (۸۰۶) ئیسناده کی هه سه نه.

^۲ - پیشت ته خرچ کرا.

^۳ - ئه حمه د (۱/ ۱۹۵ و ۱۹۶) و حاکم (۲/ ۲۶۵) و نه بو یه علا (۸۷۸) ئیخراجیان کردوه و ئیسناده که شی هه سه نه.

کاره چاکه و گوێپایه ئییه کان پله و مه قام به رز ده که نه وه و کۆست و ناخۆشییه کانیش له تاوانه کان ده سپنه وه، له مه دا په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فەرموویت: «من یرد الله به خیراً یُصب منه»^۱، واتا: هه رکه سی خوای گه وره خۆشبووی تووشی به لاو ناخۆشیی ده بی. هه روه ها فەرموویه تی: «مَنْ یُرِدِ اللّٰهُ بِهِ خَيْرًا یُقْفُهُ فِي الدِّينِ»^۲، واتا: خوای گه وره خێرو خۆشیی هه رکه سیکی بووی له ئایین شاره زای ده کات.

په زیده ی کوپی مه یسه ره ئه لێ: به نده ی وا هه یه نه خۆش ده که وی و هه یچ چاکه یه کی لای خوای گه وره نییه، خوای گه وره هه ندی له تاوانه کانی پێشووی بیرده خاته وه و که سه که به ئه ندازه ی سه ره مێشیک له ترسی خوا فرمیسک له چاوی دێته خواره وه، خوای گه وره ش فریشته ی بۆ ده نیژی یان به پاکبوونه وه له تاوان شیقای بدات یان به پاکبوونه وه له تاوان بیمرینی^۳، هه یچ شتیک به ئه ندازه ی فەرمووده که ی ئه بو موسای ئه شعهریی (خوای لی بی) بۆی پالپشت نییه که له باره ی پاداشتی ئه و که سه وه یه که خوای گه وره مندا له که ی، به رو بوومی دلی ده باته وه و له بری ئه وه له به هه شتدا خانویه کی بۆ دروست ده کات و ناوی لی ده نی: مالی سوپاسگوزاری (بیت الحمد)^۴.

زیادی کوپی زه یدی خزمه تکاری ئه یب عه ییاش (خوای لی رازی بی) و له ها وه لانی په یامبه ری خواشه وه (صلی الله علیه وسلم) ئه لێ: چووینه لای په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) تای بوو وتمان: ئای ئای ده ردت له دایک و

^۱ - بوخاریی ئیخراجی کردووه (۵۶۴۵).

^۲ - بوخاریی (۳۱۱۶) و موسلیم (۱۰۳۷) (۱۷۵) ئیخراجیان کردووه.

^۳ - ئه یب ئه بی ئه لدونیا له العرض و الکفارات (۱۷) و ئه بو نه عیم له الحلیه (۵/ ۲۴۰) و ئه یسناده که ی حه سه نه.

^۴ - پێشتر ته خرێج کرا.

باوکمان بکهوی ئه ی په یامبه ری خوا ئیش و تات چه نده سه خته ! فره مووی: "انا معاشر الانبياء يضاعف علينا البلاء تضعيفا"، واتا: ئیمه ی کۆمه لی په یامبه ران به لاو کۆستمان چه ند جاره یه، وتمان: سبحان الله ! فره مووی: "أفعببتم ان كان النبي من الانبياء ليقتله القمل"، واتا: پیتان سه یره که په یامبه ری وا هه بووه ئه سپی بووه ته هوکاری مردنی، وتمان: سبحان الله ! فره مووی: "أفعببتم ان اشد الناس بلاء الانبياء ثم الصالحون ثم الامثل فالامثل"، واتا: ئایه پیتان سه یره که سه ختترین ناخویشی تووشی په یامبه ران ده بی پاشان چاکه کاران و پاشان باشتترین و پاشان باشتترین، وتمان: سبحان الله، فره مووی: "أفعببتم ان كانوا ليفرحون بالبلاء كما تفرحون بالرخاء"، واتا: ئایه پیتان سه یره ئه وان به به لاو ناخویشی خو شحالبون هه روه ک ئیوه به خویشی خو شحالن^۱.

نه سائی باسیکردوه له ئه بی عوبه یده ی کوپی حوزه یفه وه، ئه ویش له فاتیمه ی پوریه وه (خوشکی باوکی) وتویه تی: له گه ل کۆمه لیک له ژنان چوینه سه ردانی په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) دلۆپ دلۆپ ئاوی ده کرا به سه ردا ئه وه نده تایه که ی سه خت بوو فینکی نه ده کرده وه، وتمان: ئه ی په یامبه ری خوا خوژگه له خوا ده پارایته وه تاوه کو ئه م تایه ت نه مابایه، ئه ویش فره مووی: "إن أشد الناس بلاءً الانبياء، ثم الذين يلونهم، ثم الذين يلونهم"، واتا: سه ختترین ئه وانیه ناخویشیان هه بی په یامبه ران، پاشان ئه وانیه دواى ئه وان، پاشان ئه وانیه دواى ئه وان.

^۱ - ئیبن ئه بی ئه لدونیا ئیخراجی کردوه له (المرض والكفارات ۱۵)، له ئیسناده که یدا لاوازی هه یه.

^۲ - نه حمه د (۳۱۹ / ۶) و نه سائییش له السنن الکبری (۴ / ۳۵۵) و حاکم (۴ / ۴۰۴) ئیخراجیان کردوه.

مه سروق له عائیشه وه (خوای لی رازی بی) ده گپرتیه وه نه لی: هیچ که سیکم نه بینووه به نه ندازه ی په یامبه ری خوا تاو ئازاری هه بووی^۱. که نه خوش بکه وتبایه سهخت نه خوش ده که وت تائه وه ی ره نگه پانزه رۆژ نه ده خه وت و که مه رو گورچیلای ژانی ده کرد، ئیمهش وتمان: ئه ی په یامبه ری خوا خۆزگه له خوای گه وره ده پاراپتیه وه به لکو شیفات بدات، ئه ویش فهرمووی: "إنا معاشر الانبياء يشدد علينا الوجد ليكفر عنا"^۲، واتا: ئیمه ی کۆمه لی په یامبه ران ئیش و ئازارمان زۆره تاوه کو له هه له پاکبینه وه.

له موسنه دو نه سائییشدا هاتوه له فهرمووده یه کی ئه بی سه عیددا، نه لی: پیاویک وتی: ئه ی په یامبه ری خوا، ئه م نه خوشییانه ی ئیمه تووشی ده بین سوودی هه یه؟ فهرمووی: مایه ی سرینه وه ی تاوانه کانه، ئوبه یی کوپی که عب وتی: ئه ی په یامبه ری خوا گه ر نه خوشیه که که م و سووکیش بی؟ فهرمووی: گه ر دپکیکیش بیت. نه لی ئوبه یی کوپی که عب دوعای نه خوش که وتنی له سه ر خوی کرد تائه وکاته ی ئه مرئ تای لی نه برپت، تایه ک بی له حه ج و عومره و جیهاد له پیناوی خواو نوێژه فره زه به کۆمه له کانی دانه برپت... نه لی ئوبه یی تاوه کو مرد پیستی گه رم و تادار بوو^۳.

عبداللهی کوپی عامر نه لی: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: "ان العبد اذا كان على طريقة حسنة من العبادة ثم مرض قيل

^۱ - بوخاری (۵۶۴۶) و موسلیم (۲۵۷۰) ئیخراجیان کردوه.

^۲ - لاوازه، ئین ئه بی ئه لدونیا له المرض والكفارات (۹) ئیخراجی کردوه، عبداللهی کوپی لوهه یعه ی تیدایه که سیکمی لاوازه.

^۳ - حه سه نه، نه حمه د (۲۳/۳) و نه سائی له السنن الکبری (۵۰۲/۳) تحفة الأشراف (ئیخراجیان کردوه).

للملك الموكل به أكتب له مثل عمله اذا كان طلقا أو أكفته إلي^١، واتا: ئەگەر بەندە پەرستشێکی باش و جوانی کردبێ و پاشان نەخۆشبکەوێ، ئەو بەو فریشتەیه دەوترێ کە کردەوێکانی دەنووسێتەو، نمونەی کردەوێکانی پیشووتری بۆ بنووسە تاوێکو چاکدەبێتەو یان دەگەرێتەو لای من.

ههروهها باسکراوه له ئه بی ئومامه ی باهیلییه وه ئه لێ: په یامبه ری خوا(صلی الله علیه وسلم) فرمووی: "ان الله لیجرب أحدکم بالبلاء وهو أعلم به کما یجرب أحدکم ذهبه بالنار فمنهم من یرخرج کالذهب الابریز فذلک الذی نجاه الله من السیئات ومنهم من یرخرج کالذهب دون ذلک فذلک الذی یشک بعض الشک ومنهم من یرخرج کالذهب الأسود فذلک الذی قد أفتن^٢"، واتا: خوای گه وړه یه کێک له ئیوه به به لاو ناخۆشیی تاقیده کاته وه ده شزانێ و ئاگاداری سرووشت و توانای که سه که شه، ههروهک یه کێک له ئیوه ئالتوونه که ی به ئاگر تاقیده کاته وه، هه ندیکتان له و تاقیکردنه وه دا وهک ئالتوونی پووخت دهرده چی، ئەو ئەوانه تانن که خوای گه وړه له خراپه کان رزگاریکردوون، هه ندیکێ تر تان ئالتوونی نمره نزمتر دهرده چی، ئەوانه تانن که هه ندی گومانیا ن هه یه، هه ندیکێ تر تان وهک ئالتوونی رهشن، ئەو ئەوانه تانن که به فیتنه دا چوون.

له (مراسیل) هکانی حه سه نی به سربیدا له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) وه که فرموویه تی: "ان الله لیکفر عن المؤمن خطایاه کلها بحمی

^١ - صحیح، عبدالرزاق له مصنف (٢٠٣٠٨) و نه حمه د (٢/ ٢٠٣) و ئه یب ئه لدونیا له المرض والکفارات (٢٦) ئیخراجیان کردووه.

^٢ - لاوازه، ته به رانیی له المعجم الکبیر (٧٦٩٨) و حاکم (٤/ ٣١٤) ئیخراجیان کردووه، عفیری کوپی معدانی ئیدایه که سیکێ لاوازه.

لیلة^۱، واتا: خوای گه وره به تای یهك شهو له ته واوی تاوانه کانی باوه پدار خوشده بی.

ئیین نه بی نه لدونیا نه لی: ئیین موبارهك وتوویه تی: نه مه نمونه یه کی فهرمووده ی باشه^۲، نه لی: ئومیدیان هه بووه به تای یهك شهو تاوانه کانیان له سهر بسرپریتته وه^۳.

له نه نه سه وه باسده کریت: که په یامبه ری خوا(صلی الله علیه وسلم) چووه ته لای پیاویك شکایه تی حالی نه خوشییه که ی کردووه، په یامبه ریش فهرموویه تی: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ تَعْجِيلَ عَافِيَتِكَ، أَوْ صَبْرًا عَلَى بَلِيَّتِكَ، أَوْ خُرُوجًا مِنَ الدُّنْيَا إِلَى رَحْمَتِكَ"^۴، واتا: به لکو بلی: خواجه گیان داوات لیده که م شیفای خۆم بۆ پێشبخه ی یان نارامیم پی بده ی یان له دونیا بۆ سۆزو به زه بی خۆت ده ریچم.

عائیشه (خوای لی رازی بی) نه لی: په یامبه ری خوا(صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: "ان الحمى تحط الخطايا كما تحط الشجرة ورقها"^۵، واتا: تا تاوانه کان له سهر به نده هه لده وه ریئی هه روهك چۆن دارو درهخت گه لای خوی ده وه ریئی.

^۱ - لاوازه، ئیین نه بی نه لدونیا له المرض والكفارات (۲۸) ئیخراجی کردووه، که سی نه ناسراوی تیدایه.

^۲ - ئیین نه بی نه لدونیا له المرض والكفارات (۴۰) ئیخراجی کردووه.

^۳ - ئیین نه بی نه لدونیا له المرض والكفارات (۲۹) و نه حمه له الزهد ئیخراجیان کردووه.

^۴ - لاوازه، ئیین نه بی نه لدونیا له المرض والكفارات (۳۰) ئیخراجی کردووه، یونسی کوپی عه تییه ی نه لسه فاری تیدایه که سیکی لاوازه.

^۵ - صحیح لغیره، ئیین نه بی نه لدونیا له المرض والكفارات (۳۲) ئیخراجی کردووه.

ئەبو ھورەیرە جارێکیان کە سەردانی نەخۆشێک دەکات بە نەخۆشەکە ئەڵێ: پەیامبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) فەرمووی: "ان الله عز وجل يقول هي ناري أسطها على عبدی المؤمن في الدنيا لتكون حظه من النار في الآخرة"^١، واتا: خوای گەورە دە فەرمووی، ئاگری منە لە دنیادا بە سەر بە نەندە ی باوە پدارمدا زالی دەکەم تاوەکو لە ئاگری ناخیرەت رزگاری بێ.

موجاهید ئەڵێ: تا پشکی دۆزەخی ھەموو باوە پداریکە و پاشان ئەم ئایەتە ی خویندوووە تەوہ: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا﴾ (مریم: ٧١)، واتا: کەس نییە لە ئێوە نە پوات و تێنە پە پێت بە سەر دۆزەخدا (ئەو تێنە پینە) بپاریکی بپاوە یە لە پەرەردگارتەوہ.

موجاهید لە تەفسیرە کەیدا ئەوہی باس نە کردووہ، یە کلاکراو نییە کە دەبێ ھەموو مەووفیک بچیتە دۆزەخەوہ، بە لکو خوای گەورە بە لێنی داوہ ھەموو بە نەندەکانی دۆزەخ ببینن، ئەوہشی مەووفی باوە پدار تووشی دەبێ لە تا، باوە پدارە کە لە گوناھ پاکدە کاتەوہ و ئیتر لە قیامەتدا ناچیتە دۆزەخەوہ و خیرا لە دۆزەخ رزگاری دەبێ، خواش زانائترە، بە لگە بۆ ئەمەش فەرموودە کە ی ئەبو ریحانە یە لە پەیامبەری خواوە (صلی الله علیه وسلم) کە فەرموویەتی:، واتا: "الحمى کیر من کیر جہنم وھی نصیب المؤمن من النار"^٢، واتا: تا بە شیکێ دۆزەخە، پشکی باوە پدارە لەو ئاگرە.

^١ - صحیحە، ترمیزی (٢٠٨٨) و ئیبن ماجە (٢٤٧٠) و ئەحمەد (٤٢٠/٢) نیکراجیان کردووہ.

^٢ - ئەبو ئەلحەجاج موجاهیدی کوپی جەبری ئەلمالیکی، تابیی و موفەسیر (سالی ٢١ کۆچی لە دایکبووہ، ئەڵێ: ١٠٤:ک).

^٣ - ئیبن جەریر لە تەفسیرە کەیدا (١٦/ ١١١) نیکراجی کردووہ، بە حیای کوپی یەمانی تێدایە لاوازە.

ئەنەس(خوای لی رازی بی) ئەلی: پەيامبەری خوا(صلی الله علیه وسلم) فەرمووی: "مثل المؤمن اذا برأ وصح من مرضه كمثل البردة تقع من السماء في صفائها ولونها"^١، واتا: نمونەى باوەردارىك كه لەنەخۆشییەكەى رزگارى دەبێ، نمونەى تەرزەكەىە لەئاسمان بەربووینیتهو لەپاك و رەنگدا، ئین ئەبى ئەلدونیا باسى کردوو.

هەر ئین ئەبى ئەلدونیا باسیکردوو لەئەبى ئوماوە بەمەرفوعی: "ما من مسلم یصرع صرعة من مرض الا بعث منها طاهرا"^٢، واتا: هەر موسلمانێك تووشى نەخۆشیی بی، ئەو نەخۆشییە بۆ پاكبوونەوێە لەتاوان.

هەر لەپەيامبەری خواوە(صلی الله علیه وسلم) گێردراوەتەو فەرموویەتی: "مثل المؤمن حيث یصیبه الوعك مثل الحديدة تدخل النار فیذهب خبثها ویبقى طیبها"^٣، واتا: نمونەى ئەو باوەردارەى تووشى لەرزو تا دیت، نمونەى ئاسنیکە بخړیتە ئاگرەو كه پەسپیەكەى نامینى و بەشە چاكەكەى دەمینیتەو.

هەر لەپەيامبەری خواوە بەمەرفوعی: "ان العبد اذا مرض أوحى الله إلى ملائکته یا ملائکتي أنا قیدت عبدي بقید من قیودي فإن أقبضه أغفر له وان

^١ - بوخاری لە التاریخ الکبیر(٤/ ٦٢/ ١) و ئین ئەبى ئەلدونیا لە المرض والكفارات(٢١) ئیخراجیان کردوو.

^٢ - زۆر لاوازه، ئین ئەبى ئەلدونیا لە المرض والكفارات(٢٢) ئیخراجی کردوو، پوانه: الموضوعات ی ئین ئەلجەزى.

^٣ - صحیح لفره، ئین ئەبى ئەلدونیا لە المرض والكفارات(٢٤) و حاکم(١/ ٣٤٨) و بەیەقییش(٣/ ٣٧٤) ئیخراجیان کردوو.

أعافه فجسد مغفور لا ذنب له"^١، واتا: بende که نهخۆش دهکهوی، خوی گهره نیکا بۆ فریشتهی خوی دهکات، ئهی فریشتهکه م من بهکۆت و بهندیك بendeی خۆم کۆت و بهند کردوه، گهر زیانم لی سende وه لیخۆش دهیم و گهر له نهخۆشییه کهش ههستایه وه ئه وهیه جهستهیه کی لیخۆشبوونی بی تاوان دهردهچی.

موعازی کوپی سههلی کوپی نههسی نهلجوهنی، ئه ویش له باوکییه وه ئه ویش له باپیرییه وه ئه لی: چومه لای نه بو دهر داء له نهخۆشییه کهیدا، وتم: ئهی نه بو دهر داء ئیمه حه ز ده کهین لاشه ساغبین و نهخۆش نه کهوین، ئه ویش وتی: گویم لیبوو په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئه یفرموو: "ان الصداق والملیلة لا یزالان بالمؤمن وان کان ذنبه مثل أحد حتی لا یدعان علیه من ذنبه مثقال حبه من خردل"^٢، واتا: سه ر ئیشه و تا له گه ل باوه پرداردا ده بی گهر به ئه ندازه ی ئو خودیش تاوانی پیوه بی تاوانی له سه ر ناهیلن، به نمونه ی تۆز قالیکیش.

ئوم سه له مه له په یامبه ری خوا وه (صلی الله علیه وسلم): "ما ابتلی الله عبدا بلاء وهو علی طریق یکرهها الا جعل الله ذلک البلاء له کفارة وطهورا ما لم یزل ما أصابه من البلاء بغير الله أو یدعو غیر الله یکشفه"^٣، واتا: خوی گهره که بende ی خوی تاقیده کاته وه حه زی پی ناکات مایه ی سرینه وه ی تاوانه کانتی، تائه وه ی نه و به لایه ی بۆی دابه زیووه هی جگه له خوی گهره نه بی یان له غهیری خوا له کهسی تر نه پارێته وه شیقای بدات.

^١ - حسن لغیره، حاکم (٤/ ٣١٣) و ته به رانی له المعجم الکبیر (٧٧٠١) ئیخراجیان کردوه.

^٢ - لاوازه، ئیبن نه بی نه لدونیا له المرض والکفارات (٤١) و ئه حمه د (٥/ ١٩٨) ئیخراجیان کردوه.

^٣ لاوازه، ئیبن نه بی نه لدونیا له المرض والکفارات (٤٣) ئیخراجی کردوه.

عه تییهی کوپی قهیس ئه‌ئێ: که عب نه‌خۆشکه‌وت، کۆمه‌لێکی خه‌لکی دیمه‌شق سه‌ردانیان کردو وتیان: وه‌زعت چۆنه‌ ئه‌ی ئه‌بو ئیسحاق؟ وتی: جه‌سته‌یه‌که‌ و به‌هۆی تاوانی خۆیه‌وه‌ نه‌خۆشکه‌وتوه‌، گه‌ر بیه‌وێ په‌روه‌ردگاری سزای ده‌دات و گه‌ر بشیه‌وێ به‌زه‌یی پی ده‌کات، ئه‌گه‌ر هه‌لیشی بستینێته‌وه‌ به‌دروستبوونێکی نوێ و بێتاوان ده‌یخاته‌وه‌ سه‌ر پی.^۱

سه‌عیدی کوپی وه‌ هب ئه‌ئێ: له‌گه‌ڵ سه‌لمانی فارسییدا چووینه‌ سه‌ردانی پیاوێکی کینده‌ که‌ نه‌خۆش بوو، سه‌لمان وتی: مرۆفی موسلمان تاقیده‌کرێته‌وه‌و نه‌خۆشکه‌وتنی که‌ فاره‌تی تاوانه‌کانی پێشووینه‌تی و لێی پاکده‌بێته‌وه‌، مرۆفی بێباوه‌ریش تاقیده‌کرێته‌وه‌، مرۆفی بێباوه‌ر نمونه‌ی وشتریکه‌ که‌ به‌ره‌لای بکه‌ی ناتوانی بپوات و جله‌ویش بکری نازانی بۆ جله‌وکه‌راوه‌.^۲

هه‌روه‌ها له‌ ئه‌بو ئه‌یووبی ئه‌نصارییه‌وه‌ گێڕاویه‌تییه‌وه‌ ئه‌ئێ: په‌یامبه‌ری خوا سه‌ردانی نه‌خۆشێکی ئه‌نصاری کردو چه‌مییه‌وه‌ بۆ سه‌ر سه‌ری و ئه‌حوالی پرسى، ئه‌نصارییه‌که‌ وتی: په‌یامبه‌ری خوا بۆ چه‌ند هه‌فته‌یه‌که‌ چاوم له‌سه‌ریه‌ک نه‌ناوه‌، په‌یامبه‌ری خواش (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: "أي أخى أصبر أصبر تخرج من ذنوبك كما دخلت فيها"، واته‌: براکه‌م نارامبگره‌ تاوه‌کو له‌و تاوانانه‌ ده‌رچی که‌ ئه‌نجامت داو. پاشان فهرمووی: "ساعات الأمراض يذهبن ساعات الخطايا"، واته‌: کاته‌کانی نه‌خۆشیی، کاته‌کانی تاوان ده‌سپرنه‌وه‌.

^۱ - لاوازه، به‌یه‌قیی له‌ شعب الإيمان (۹۸۲۳) ئیخراجی کردووه‌، ئه‌بو به‌کری کوپی ئه‌بی مه‌ریه‌می ئه‌لفه‌سسانیی ئه‌لشامیی تێدایه‌ لاوازه.

^۲ - بوخاریی له‌ الادب المفرد (۴۹۳) و ئه‌بی شه‌یبه‌ له‌ المصنف (۳/ ۲۳۱) ئیخراجیان کردووه‌.

^۳ - لاوازه، به‌یه‌قیی له‌ شعب الإيمان (۹۹۲۵) دا ئیخراجی کردووه‌، هه‌یسه‌می کوپی ئه‌شه‌ه‌سی تێدایه‌ نه‌ناسراوه‌.

له نه سائییه وه له فهرمووده یه کی نه بی هوره یره دا: که په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به نه عرابییه کی فهرمووه: "هل أخذتک أم ملّدم؟"، واتا: ئایه تووشی أم ملدم هاتووی؟ وتی: أم ملدم چییه؟ فهرمووی: "حرّ یكون بین الجلد واللحم"، واتا: گر و گهرمییه که نه که ویته نیوان پیست و خوینه وه. کابرا وتی: نه خویشی له و جوړم نه بینووه. فهرمووی: "فهل أخذتک الصداع؟"، واتا: ئه ی نه عرابی تووشی سه رئیشه هاتووی (صداع)؟ وتی: صداع چییه؟ فهرمووی: "عروق تضرب علی الإنسان فی رأسه"، واتا: ژانه سه ریکه تووشی سه ده بی. وتی: ئه و نه خویشییه م نه بینووه، که کابرا پشتی هه لکردو رویشته، په یامبه ر (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: "من أحب أن ينظر إلى رجل من أهل النار فلینظر إلى هذا"، واتا: هه رکه سی حه ده کات پیاویکی دۆزه خی بیینی با بپوانیته ئه و پیاوه.

ئوم سه لیم ئه لی: نه خو شکه وتم و په یامبه ری خوا سه ردانیکردم و فهرمووی: "یا أم سلیم أتعرفین النار والحديد وخبث الحديد؟"، واتا: ئه ی ئم سه لیم ناگرو ئاسن و پیسیی ئاسن ده زانی؟ وتم: به لی ئه ی په یامبه ری خوا، فهرمووی: "فأبشري یا أم سلیم فإنک إن تخلصي من وجعک هذا تخلصي من الذنوب كما يخلص الحديد من خبثه"، واتا: ده مزگینی بده ئه ی ئوم سه لیم، تو به م ئازاره ت له تاوان پاکده بیته وه هه روه ک چۆن ئاگر ئاسن له پیسییه که ی پاکده کاته وه.

^۱ - صحیح لغیره، بوخاری له الادب المفرد (۴۹۵) و نه حمده (۲/ ۳۳۲) و نیین حبیان (۲۹۱۶) و حاکم (۱/ ۳۴۷) ئیخراجیان کردوه.

هاوه لێك بۆ سەردانی بڕایه‌كه‌ی ده‌رجوو، پێش ئه‌وه‌ی بگاته‌لای هه‌والی پێگه‌یشت كه‌ برا نه‌خۆشه‌كه‌ی شكایه‌تی حاڵی نه‌خۆشییه‌كه‌ی كردووه‌، بۆیه ئه‌لێ: به‌سەردانیكارو دڵده‌ره‌وه‌و مزگینیه‌وه‌ بۆلای تو هاتووم. وتی: چۆن ئه‌و هه‌موو شتانه‌ت پێكه‌وه‌ كۆكرده‌وه‌؟ وتی: من به‌نیازی سەردانیكردنت هاتم، پێگه‌یشت كه‌ شكایه‌تی حاڵی خۆت كردووه‌ بۆیه‌ بئوه‌ سەردانیكردنی نه‌خۆش (دڵدانه‌وه‌)، مزگینیه‌ی شتیكت پێ ده‌ده‌م كه‌ له‌ په‌یامبه‌ری خوام بیستوه‌ (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمووی: "إِذَا سَبَقْتَ لِلْعَبْدِ مِنَ اللَّهِ مَنْزِلَةً لَمْ يَبْلُغْهَا بِعَمَلِهِ ابْتِلَاءُ اللَّهِ فِي جَسَدِهِ أَوْ فِي مَالِهِ أَوْ فِي وَلَدِهِ ثُمَّ صَبْرُهُ حَتَّى يَبْلُغَهُ الْمَنْزِلَةُ الَّتِي سَبَقَتْ لَهُ مِنَ اللَّهِ"، واتا: ئه‌گەر به‌نده‌ لای خوای گه‌وره‌ به‌ پێگه‌ و پله‌یه‌ك بگات و کرداری ئه‌و پێگه‌یه‌ی نه‌بی، ئه‌وه‌ خوای گه‌وره‌ له‌ جه‌سته‌ی یان منداڵی یان به‌ سه‌روه‌ته‌كه‌ی تاقیده‌کاته‌وه‌، ئارامگریشی ده‌کات تاوه‌کو بگاته‌ ئه‌و پێگه‌یه‌ی كه‌ پێشتر بۆی داناوه‌.

ئه‌له‌سه‌ن کاتێک باسی ئێش و ئازارو له‌رزو تای کردووه‌ و توویه‌تی: سوێند به‌خوا له‌و رۆژگاره‌ نه‌خۆشییه‌ هه‌چ شتیکی تر نییه‌ مزگینیه‌تری بۆ موسلمان، ئه‌وه‌ی بیرده‌که‌وتیه‌وه‌ له‌ کاری چاکه‌ نه‌یکردووه‌ و قیامه‌تی بیرده‌که‌وتیه‌وه‌ و له‌تاوانه‌کانیشی لی‌بووردن ده‌ستده‌خات.^٢

^١ - حسن، خه‌تیبی به‌غدادی (٤١٠ / ٣) و ئه‌بن نه‌بی ئه‌لدونیا له‌ المرض و الکفارات (٢٣) ئیخراجیان کردووه‌و که‌سانێکی تێدایه‌ نه‌ناسراونه‌ته‌وه‌.

^٢ - ئه‌حمه‌د له‌ الزهد (٢٣٨٧) و ئه‌بن نه‌بی ئه‌لدونیا له‌ المرض و الکفارات (٥٥) و به‌یه‌قی له‌ الشعب الإیمان (٩٩٩١) ئیخراجی کردووه‌.

هه ندی له پیشین وتووێانه: گەر کۆست و ناخۆشیه کانی دونه نه بووایه، نه وه ناخیره تمان مایه پوچ ده بوو^۱.

ئه نه سی کوپی مالیک (خوای لی رازی بی) ئه لێ: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) گه یشته لای داریک، له راندیه وه تاوه کو خوا بیه وی گه لای لی به ربوویه وه، پاشان فهرمووی: "المصائب والاولیاء فی إحباط ذنوب أمتی أسرع منی فی هذه الشجرة"^۲، واتا: سهخت و ناره حه تی و ئیش و نازاره کان له سپینه وه ی تاوانی ئوممه ته که مدا له من خیراترن له له راندنه وه ی ئه م داره وه راندنی گه لا کانی.

ئین ئه بی ئه لدونیا باسی کردوه له ئه بو هوره یره وه (خوای لی رازی بی) به مه رفوعی: "ما من مسلم إلا وكل الله به ملکین من ملائکته لا یفارقانه حتی یقضی الله بأمره بإحدى الحسنین اما بموت واما بحیاة فإذا قال له العواد کیف نجدک قال أحمد الله أجدنی والله المحمود بخیر قال له الملکان أبشر بدم هو خیر من دمک وصحة هی خیر من صحتک وان قال أجدنی مجهودا فی بلاء شدید قال له الملکان ابشر بدم هو شر من دمک وبلاء أطول من بلائک"^۳، واتا: هه ر موسلمانیک خوای گه وره دوو فریشته ی بو ته رخا ن کردوه و لێی نابنه وه تاوه کو خوای گه وره بریار ی به کیک له دوو کاره شیرینه که ده دات، یا مردن یا ن ژیا ن، کاتی ک به کێ سه ردانی نه خۆشه که ئه کات و ئه لێ: حالت چۆنه؟ ئه ویش ئه لێ: الحمد لله

^۱ - به یه قی ئیخراجی کردوه له شعب الإيمان (۹۹۳).

^۲ - لاوازه، ئه بو په علا (۴۲۹۹) و ئین ئه بی ئه لدونیا له المرج والکفارت (۵۷) و به یه قی له الشعب (۹۸۶۴)

ئیخراجی کردوه، جابر ئه لجه عفی تیدایه مه تروکه.

^۳ - لاوازه، به یه قی له شعب الإيمان (۹۴۴۰) په حیای کوپی ئه لموته وه کیل، لاوازه.

ئەمبىنى سوپاس بۆ خوا باشم. دوو فرىشتهكه ئەلەين: موژده بده به خوینىك باشتى بى لەم خوینەى ئىستان و به له شىساغىيەك باشتى بى لە له شىساغىيە ئىستان. ئەگەر بلى: ئەمبىنى لە به لاو ناخۆشىيدا ماندوو بووم، دوو فرىشتهكه پىتى ئەلەين: موژده بده به خوینىك خراپتر لەم خوینەى ئىستان و به لاو ناخۆشىيەكى درىژترت لەمەى ئىستان.

ئەمەش دژ نىيە بەوہى پەيامبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) لە سەرئىشە و ئازارەكەيدا فەرمووی: "وا رأساه"^١، واتا: ئای ئىشى سەرم، ھەر ھەقە قسەى سەعد: ئەى پەيامبەرى خوا من ئىش و ئازارم ھەيە و خاوەن سەر ھەت و سامانىشم^٢، ھەر ھەقە قسەى عائىشە (خوای لى رازى بى): "وا رأساه"^٣، واتا: ئای ئىشى سەرم.

ئەلھەسەن ئەلى: ئەمڕۆ باوكت گوشت و خوینى بە نەخۆشى تووشى باشتى لەوہى خۆل گوشت و خوینەكەى بخوات^٤.

ئەبى تەيس ئەلى: چوونە سەردانى رەبىعەى كۆپى ئەلھارىث كە نەخۆشىيەكەى گران بوو، وتى: ھەر كەسى ئەم حالەى منى ھەبى ئاخىرەت دلى پى دەكەت و دونىاي لە بەرچا و لەمىشى بچوكتەر دەبىتەوہ^٥.

^١ - بوخارى (٥٦٦٦) ئىخراجى كر دووہ.

^٢ - بوخارى (١٢٩٥) و موسلىم (١٦٢٨) ئىخراجىيان كر دووہ.

^٣ - بوخارى (٥٦٦٦) ئىخراجى كر دووہ.

^٤ - صەحىحە، ئەحمەد لە الزھەد (٢٥٧) و ئىبن ئەبى ئەلدونىا لە المرض و الكفارات (٥٠) ئىخراجىيان كر دووہ.

^٥ - صەحىحە، ئىبن ئەبى ئەلدونىا لە المرض و الكفارات (٥١) ئىخراجى كر دووہ.

له نه سه وه باسده کری ئه ویش له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم): «إِذَا مَرِضَ الْعَبْدُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ خَرَجَ مِنْ ذُنُوبِهِ كَيَوْمٍ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ»^۱، واتا: نه گهر بهنده سی رۆژ نه خوشکهوت، نه وه له تاوانه کانی رزگاری ده بی و وه که یه کهم رۆژی له دایکبوونی لی دیت.

هر له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) ده گپدریته وه: (لا ترد دعوة المريض حتى یبرأ)^۲، واتا: پارانه وهی نه خوش ره تناکریته وه تاوه کو چاک نه بیته وه.

ئین ئه بی ئه لدونیا باسده کات له ئین مه سعوده وه (خوای لی رازی بی) ئه لی: له ته که په یامبه ری خواوا (صلی الله علیه وسلم) دانیشتبوم، بزه یه کی کرد، وتمان: ئه ی په یامبه ری خوا بۆچی بزه ت کرد؟ فهرمووی: ((سه یرم به باوه پداریک دیت له ده ست نه خوشی ده کپوزیته وه و حه زی پی ناکات، گهر ده یزانی چی خیرو چاکه یه که له نه خوشیدا هیه، نه وه حه زی ده کرد تاوه کو ده مرئ نه خوش ببوایه))، پاشان بزه یه کی تری کردو سه ری به رز کرده وه بۆ ئاسمان و ئیمه ش وتمان: ئه ی په یامبه ری خوا بۆ بزه ت کردو سه رت بۆ ئاسمان به رز کرده وه، فهرمووی: سه یرم له دوو فریشته ده هات له ئاسمانه وه دابه زین به شوین بهنده یه کی باوه پداره وه که پیشتر سه رقالی نوژه کانی ده بوو ئیستا له شوینی

^۱ - لاوازه، نه حمه د (۳/ ۱۷۴) و به یه قبی له شعب الایمان (۹۱۸۱) ئیخراجیان کردوه، هارونی کوپی ئه بی داوودی ئه لحبطی تیدایه که نه زانیی تیدا هه بووه.

^۲ - به یه قبی ئیخراجی کردوه له شعب الایمان (۱۰۰۲۹) ئیخراجی کردوه، سه ویدی کوپی سه عیدی تیدایه لاوازه و عبدالله حمانی کوپی زهیدی ئه لعه می که ئین موعین به رۆژنی داناوه.

نوږډا نه یانبینی، به رزبوونه وه بۆلای خوای گه وده و تیان: ئه ی په روه ردگار
فلانه به ندهت له شه وو رۆژیکدا نه و نده و نه و نده کاری چاکه مان بۆ ده نووسی،
ئیسنا نه خوشت خستوو و هیچ کارو کرده ویه کی نییه بۆی بنووسین،
په روه ردگاریش فرموی: ئه و کارانه بۆ به نده که م بنووسن که شه و رۆژی
جاران ده یکردن و هیچی لی که م مه که نه وه، پاداشتی ئه و نه خوشستن و
په که و تنه ی لای منه و پاداشتی جارانی ده ده م))^۱.

له په یامبه ری خوا وه (صلی الله علیه وسلم) ده گپ درپته وه: "مَنْ وَعَكَ لَيْلَةً
فَصَبَرَ، وَرَضِيَ بِهَا عَنِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ خَرَجَ مِنْ ذُنُوبِهِ كَهَيْئَتِهِ يَوْمَ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ"^۲، واتا:
مه رکه سی به که شه و تا بیگری و نارامگری و به رانه به خوای گه وده رازی بی
له سه ر ئه و نه خوشییه، له تاوانه کانی پاکده بیته وه و وه که به که م رۆژی
له دایکبوونی لیدیته وه.

له مه راسیله کانی به حیای کوپی ئه بی که څیره وه ئه لی: په یامبه ری خوا (صلی
الله علیه وسلم) چه ند رۆژی سه لمانی نه بینبوو، له باره یه وه پرسیاری کرد،
مه والی پی دره به وه ی نه خوشه، په یامبه ریش رۆیشته وه ته سه ردانی و
فرمویه تی: "شفی الله سقمک وعظم أجرك وغفر ذنبک ورزقک العافیة فی دینک
وجسمک إلى منتهی أجلك إن لك من وجعک خلالا ثلاثا أما الأولى فتذکرة من ربک
یذکرک بها وأما الثانية فتمحیص لما سلف من ذنوبک وأما الثالثة فادع بما شئت

^۱ - لاوازه، به یه قبی ئیخراچی کردوه له شعب الإيمان (۹۹۳۸) ئیخراچی کردوه، نه له یسه مییش باسی

کردوه له مجمع الزوائد (۲/ ۳۰۴) و موجه ممدی کوپی ئه بی چه میدی تیدایه زور لاوازه.

^۲ - لاوازه، به یه قبی له شعب الإيمان (۹۸۶۸) ئیخراچی کردوه.

فإن المبتلى مجاب الدعوة^١، واتا: خوای گه وره شیفات بدات و پاداشت بداته وه و لیتخویشی و له نایین و لاشهت و تاکاتی مردنی سه لاهمه تیبت پی بدات، بیگومان له م نازاره تدا سی شتت بق هه یه، یه که مجار به م نه خویشیه خوات بیرده که ویته وه، دووهم شت له تاوانه کانی پیشووت ده سرپریتته وه، سییه م شتیش: چونت دهوی بیارپیره وه داوا بکه، چونکه که سی تاقیکراو پارانه وهی قبولکراوه.

زیادی کوپی ره بیع نه لی: به (ئوبه یی کوپی که عب) م وت^٢: نایه تیک له کتیبی خوا خه فه تباری کردووم، وتی: کام نایه ت؟ وتم: ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾ النساء: ١٢٣، واتا: هه رکه سیك خراپه یه ک بکات پادشت ده دریتته وه.

وتی: من بق ئه وه له خووم تیگه یشتووتر ده تبینم، باوه پدار تووشی هه ر پیخزان و ئیش و نازاریک بیتته وه به هوئی تاوانه کانه وه یه تی، لیبورردنی خوای گه وره ش له وه زۆرتره^٣.

له عایشه م پرسى له باره ی ئه و نایه ته وه، فه رمووی: له وه ته ی له په یامبه ری خوام پرسییوه که س ئه و پرسیاره ی له باره وه له من نه کردووه، په یامبه ری

^١ - ته به رانیی ئیخراجی کردووه له المعجم الکبیر (٦١٠٦)، عه مرى کوپی خالیدی ئه لقوره ییشی تیدایه مه تروکه.

^٢ - ئوبه یی کوپی که عبی کوپی قه یسی کوپی عوبه ید له نه وه ی نه جار بوو له خه زده جه کان، ئه بو ئه لمونزیر: هاوه لیکى ئه نصاری بوو، پیش ئیسلام یه کیک بوو له زاناکانی جوله که و کتیبه کۆنه کانی خوینده بووه وه، خویندنه وه و نووسینی ده کرد نه گه رچی له سه رده می ئه ودا ژماره ی ئه وانه ی خوینده واری و نووسینیان ده زانی زۆر که م بوون، که بووه موسلمان بووه یه کیک له نووسه رانی وه چی، سالی (٢١) کۆچی مرد.

^٣ - سه حیه، به یه قبی ئیخراجی کردووه له شعب الإيمان (٩٨١٤) ئیین ئه بی ئه لدونیا له المرض والكفارات ئیخراجیان کردووه.

خوا(صلی الله علیه وسلم) له وه لآمی پرسیاره که مدا فهرمووی: "ئمه سزای خوای گه وره یه بۆ به نده که ی که تووشی ده کات به تاو کۆست و به لاو درک و پچرانی په تی نه عله که ی، ته نانه ت که شتیکی له به رچاو لی و نده بی و بۆی ده که ویتته په ژاره وه و بۆی ده رده که وی که وتووه ته ژیر ده سستییه وه، به وانه مرؤفی باوه پردار له تاوانه کانی پاکده بیته وه هه روه کو چۆن ئالتوونی سوور له کورده دا پاکده بیته وه.

وه هبی کوپی مونییه ئه لی: هیچ مرؤفیک نابیتته شهرعنا سیکی کامل تاوه کو به لاو موسیبه ت به نیعمه ت و خوشگوزه رانییش به به لاو موسیبه ت نه زانی، چونکه که سی کۆستبار چاوه پتی خوشگوزه رانییه و خوشگوزه رانییش چاوه پتی کۆست و به لایه^۱.

له هه ندی کتییی خوای گه وره دا هاتووه: ((خوای گه وره به نده ی تووشی کارێک ده کات که به نده که هه زی پی ناکات، به لام خوای گه وره ئه وه ی ده وی تاوه کو ببینی به نده که ی چۆن لییده پارێته وه))^۲.

که عب ئه لی: له ته وراتدا ئه وه م بینووه: ئه گه ر به نده ی باوه پردارم خه فه تبار نه ده بوو، گالۆکیکی ئاسنینم له بیباوه ر ده دا هه رگیز سه رنیشه ی تووش نه بووایه^۱.

^۱ - ئه بو نه عیم له الحلیه (۴/ ۵۶) و نه حمه د له الزهد (۳۷۳) و ئیبن نه بی ئه لدونیا له المرض و الکفارات (۹۳) ئیخراجی کردووه، که سی نه ناسراوی تیدایه.

^۲ - لاوازه، به یه قبی له شُعب الإیمان (۹۷۸۷) و ئه بو نه عیم له الحلیه (۴/ ۱۸۰) و ئیبن نه بی ئه لدونیا له المرض و الکفارات ئیخراجیان کردووه.

مه عروفي كه رخيی ئه‌لی: خوای گه‌وره به‌نده‌ی باوه‌رداری خۆی به‌نه‌خۆشی و سه‌رئیشه‌و نازار تاقیده‌کاته‌وه‌و باوه‌پداره‌که لای هاوپی‌کانی گازنده‌ی حالی خۆی ده‌کات، خوای گه‌وره‌ش ده‌فرموویت: سویند به‌عیزه‌ت و مه‌زنیی خۆم، من تۆم تووشی ئه‌م نه‌خۆشی و سه‌رئیشه‌یه کردووه ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌ی له‌تاوانه‌کانت پاکبکه‌مه‌وه، بۆیه گازنده‌م لی مه‌گره‌.

ئیه‌ن ئه‌بی ئه‌لدونیا ئه‌لی: پیاویک وتی: ئه‌ی په‌یامبه‌ری خوا: نه‌خۆشیی چییه؟ یان په‌یامبه‌ر فرمووی: قه‌ت نه‌خۆش که‌وتووی؟ وتی: نه‌، فرمووی: هه‌سته تۆ له‌ئیمه‌ نییت.^۱

عبدالله‌ی کوپی مه‌سعود نه‌خۆشییه‌که‌ی له‌سه‌ر قوورس هاته‌وه‌، هه‌ندی له‌هاوپی‌کانی سه‌ردانیان کرد و خیزانه‌که‌ی ده‌یووت: من به‌فیدات بم نان و ئاومان پی نه‌دای؟ ئه‌ویش به‌ده‌نگی‌کی کز وتی: سمتم له‌کارکه‌وت و له‌جیگه‌ که‌وتنم درێژه‌ی کیشا، سویند به‌خوا ئه‌وه‌ی جیی خۆشحالیم بی ئه‌وه‌یه که به‌ئه‌ندازه‌ی سه‌ره‌ نینۆکیک خوای گه‌وره‌ گوناھی له‌سه‌ر که‌مکردبیتمه‌وه.^۲

خالیدی کوپی وه‌لید خیزانیکی خۆی ته‌لاق دا، پاشان پیاه‌لدانی زۆر باشی کرد، پێیانوت: ئه‌ی باوکی سوله‌یمان که‌وابوو له‌به‌رچی ته‌لاقت دا؟ وتی: له‌به‌ر

^۱ - ئه‌بو نه‌عیم له‌ الحلیه (۵/ ۳۸۱) و ئیه‌ن ئه‌بی ئه‌لدونیا له‌ المرض والكفارات (۱۰۳) ئیخراجی کردووه، ئه‌سناده‌که‌ی سه‌حیحه‌.

^۲ - لاوازه، ئه‌بو داوود (۳۰۸۹) و ئیه‌ن ئه‌بی ئه‌لدونیا له‌ المرض والكفارات (۱۹۶) و به‌غه‌وی له‌ شرح السنه (۱۴۴۰) ئیخراجیان کردووه.

^۳ - ئه‌حمه‌د له‌ الزهد (۳۵۹۷) و ئیه‌ن ئه‌بی ئه‌لدونیا له‌ المرض والكفارات (۱۹۷) ئیخراجیان کردووه، ئه‌سناده‌که‌شی سه‌حیحه‌.

نه نجامدانی شتیکی ناخوش نه بوو ته لاقم دا، ته نیا له بهر نه وه بوو له سهرده سستی تووشی به لاو ناخویشی نه هاتم^۱.

له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) ده گپږدږیته وه فهرموویه تی: "ما ضرب علی مؤمن عرق الا کتب الله له به حسنة وخط به عنه سيئة ورفع له به درجة"^۲، واتا: هر ئیش و نازاریک له باوه پداریکدا دروست بی، خوای گوره بو باوه پداره که چاکه یه ک ده نووسی و خراپه یه کی بو ده سپړته وه و پله یه کیش پیی به رزده بیته وه.

هه موو نه مانه دژ نیین له گه ل نه وانه ی پیشوودا که باسما ن کرد، به وه ی کړست و ناخویشیه کان ته نیا تاوانه کان ده سپړنه وه، چونکه ده ستخستنې چاکه به نارامگرتن له کاری سهرپشکییدا دپته دی، کاری نازادانه ی باوه پداره و ناچاریی نییه.

پیاوړیکی موهاجیران سهردانی نه خویشیکی کرد وتی: نه خوش چوار شتی بو هه یه: پینووسی تاوانی له سهر هه لده گیردری، نمونه ی پاداشتی کاره باشه کانی پیشووتری بو ده نووسری که پیش نه خویشیه که نه نجامی دابوون، نه خویشیه که یه ک به یه ک تاوانه کان له جومگه کانی دهرده کات، نه گهر له و نه خویشیه هه ستایه وه، نه وه به سپړنه وه ی تاوانه وه هه لده ستپته وه، نه گهریش مرد، نه وه

^۱ - حسن، ثین نه بی نه لدونیا له المرض والكفارات (۲۰۳) ئیخراجی کردوه.

^۲ - لاوازه، ته به رانیی له المعجم الأوسط (۱۱۵۷) و حاکم (۱/ ۳۴۷) و ثین شاهین له (الترغیب فی فضائل الأعمال) ئیخراجیان کرووه، به حیای نه لملانی نه لطف ویلی تېدایه که سیکی لاوازه.

به لیخۆشبوونه وه ده مریت، نه خوۆشه کهش وتی: خوایه گیان جارێک له جینگه دا بمخه^۱.

له موسنه ددا له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: "وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَا يَقْضِي اللَّهُ لِلْمُؤْمِنِ قَضَاءً إِلَّا كَانَ خَيْرًا لَهُ، وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شَكَرَ، فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ، فَكَانَ خَيْرًا لَهُ"^۲، واتا: سویند به و که سه ی گیانی منی به دهسته، خوی گه وره له هه موو قه زاو بریارێکدا چاکه ی باوه پداری دهوێ، ئه وهش ته نیا بۆ باوه پداره، گهر خوۆشیی بهینیتیه پێ سوپاسگوزار ئه بی و خێرو چاکه یه بۆ باوه پدار، نه گهر تووشی ناخوۆشیی بکات، باوه پداره که نارام ده گری و ئه وهش هه ر خێرو چاکه یه بۆی.

^۱ - لاوازه، نین ئه بی ئه لدونیا له المرض والكفارات (۲۰۹) ئیخراجی کردووه و نه زانی تیدایه.

^۲ - موسلیم (۲۴۹۹) و ئه حمده له موسنه ده کهیدا (۵/ ۲۶) ئیخراجیان کردووه.

تهوهري چه قهدهيهه

له و باسانه ی له هاوه لانی و خه ئکائی دوائ نه وانه وه هاتوو له قه زل و گه وه یی ئارامگرتن

پیشه و نه حمه د نه ئی: وه کيع بۆی باسکردین، نه ویش له مالیکي کوی میغوه له وه، نه ویش له نه بی نه لسه فه ره وه وتی: نه بو به کر (خوای لی رازی بی) نه خوشکوت، سه ردانیان کردو وتیان: ئایه بانگی پزیشکت بۆ بکهین؟ وتی: پزیشک بینیمی، وتیان: نه ی پزیشک چیی وت؟ وتی: من هه رچی شتیکم بووی نه وه ده که م^١.

پیشه و نه حمه د نه ئی: نه بو مو عاویه بۆی باسکردین، وتی: نه عمه ش بۆی باسکردین، نه ویش له مو جاهی ده وه وتی: عومهری کوی خه تاب (خوای لی رازی بی) وتی: با شترین ژیا نمان له ئارامگرتندا دۆزییه وه^٢.

هه ره ها وتوویه تی: با شترین ژیا ن له ئارامگرتندا په ی پێ بردوو ه، نه گه ر ئارامگرتن له پیزی پیا وندا بووایه نه وه به رێزترین ده بوو^٣.

عه لیی کوی نه بو تالیب (خوای لی رازی بی) نه ئی: ئارامگرتن له ئیماندا وه ک شوێنی سه ره له جه سته دا، که سه ر بپا جه سته ده پوو کێته وه، پاشان ده نگي

^١ - نه حمه د له الزهد (١٤٠) و نه بو نه عیم له الحلیه (٣٤ / ١) ئیخراجیان کردوو ه.

^٢ - سه حیه، نه حمه د له الزهد (١٤٦) و نه بو نه عیم له الحلیه (٥٠ / ١) ئیخراجیان کردوو ه، نه لحافیظ ئیبن حه جه ریش له فتح الباری (٣٠٣ / ١١) به راستی دانا وه.

^٣ - لاوازه، نه بو نه عیم له الحلیه (٢٩٠ / ٨) ئیخراجی کردوو ه، نه لعیراقی له (المغنی) دا نه ئی: سه بیحی کوی دیناری تێدایه، نه له قیلی لاوازی دانا وه.

هه لێری و وتی: ئه و که سه ئیمانی نییه که ئارامگری نه بی^۱. وتوویه تی: ئارامگرتن و لاخیکێ پێ نه خلیسکاوه^۲.

ئه له سه ن ئه لێ: ئارامگرتن که نجینه یه که له که نجینه کانی خێرو خوشی، خوای گه وره ته نیا به و به ندانه ی ده دات که لای خۆی به پێزن^۳.

عومهری کوپی عه بدولعه زیز ئه لێ: خوای گه وره هه ر نازو نیعمه تیک به به نده یه ک بدات و لێ وه رگریته وه و له جیکه یدا ئارامگری دابنیت، ئه وه به باشت له وه ی لێی وه رگرتووه قه ره بووی کردووه ته وه^۴.

مه یمونی کوپی میهران ئه لێ: جگه له ئارامگری، هه یج که سی له کاری تر دا پاداشتی زۆر زۆری وه رنه گرتووه^۵.

سوله یمانی کوپی ئه لقاسم ئه لێ: پاداشتی هه موو کارو کرده وه یه ک ده زانری جگه له ئارامگری، په ره ردگار ده فه رموویت: ﴿إِنَّمَا يُوفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ الزمر: ۱۰، واتا: به راستی ته نها دان به خۆدا گران بی ژماره پاداشتیان ده دریته وه.

ئه لێ: وه کو ئاوی به رده وام و له به ر رویشتووه^۶.

^۱ - زۆر لاوازه، ئین ئه بی شه ییه له ایمان (۱۴۰) و ئین ئه بی ئه لدونیا له الصبر (۸) و ئه بو نه عیم له الحلیه (۱/ ۷۵-۷۶) ئیخراجیان کردووه.

^۲ - الرسالة القشیریة (۱۸۵).

^۳ - ئین ئه بی ئه لدونیا له الصبر (۱۶) ئیخراجی کردووه.

^۴ - به یه قبی له الشعب ایمان (۱۰۰۳۸) و ئین ئه بی ئه لدونیا له الصبر (۲۲) ئیخراجیان کردووه.

^۵ - ئه بو نه عیم له الحلیه (۴/ ۹۰) و ئین ئه بی ئه لدونیا له الصبر (۱۹) ئیخراجیان کردووه.

^۶ - پیشتر ته خریم کرا.

خواناسیك پارچه كاغه زىك (پىستىك)ى له گىرفاندا ده بى و هه مىشه ته ماشاى كردوو، تيايدا نووسراوه: ﴿وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ الطور: ٤٨، واتا: ئارام بگه بۆ بپارى پهره رىگارت نهوسا بىگومان تۆ له ژىر چاودىرى ئىمه دايت.

عومەرى كوپى خه تاب (خواى لى رازى بى) وتوويه تى: نه گەر ئارامگرتن و سوپاسگوزارى دوو وشتر بوونايه، كيشه م نه بوو سوار كامه يان ببوومايه^١. موحه مەدى كوپى شبرمه گەر ناخوشى و به لای به سەردا بهاتبايه دهيووت: هه وری هاوینه و دهره ویتەوه.

سوفيانى كوپى عويه ينه^٢ له م فرمايشتهى خواى گهره دا: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا﴾ السجدة: ٢٤، وتوويه تى: له بهر نه وهى لوتكهى كاره كانيان وه رگرتبوو كه ئارامگرتنه، نه وه خواى گهره ئه وانى گىرا به گهره و پيشه وای خه لك.

به نه حنه فى كوپى قهيس و تراوه: نه رموونيانى (الحلم) چيبه؟ نه لى: ئارامگرتن له سه ر شتىك كه ميك حەزەت پى نيه^٣.

وه هب نه لى: له داناييدا نووسراوه: به ره مى گىلى: توو په يه، به ره مى نه رموونيانى: حه سانه وه ييه، به ره مى ئارامگريش: برانه وه يه^٤.

^١ - لاوازه، ئيبى نه بى نه لدونيا له الصبر (٧) ئىخراجى كردوو.

^٢ - سوفيانى كوپى عويه ينهى كوپى مهيمونى نه له لايى نه لكوفى، نه بو موحه مەد (سالى ١٠٧ ك له دايكبووه و سالى ١٩٨ ك مردوو): فرموده ناسى حه ره مى مه ككه بووه، حافىظى متعانه دارو زانست فراوان و قەدر گران بووه.

^٣ - ئيبى نه بى نه لدونيا له الحلم (٧٣) ئىخراجى كردوو.

^٤ - ئيبى نه بى نه لدونيا له الحلم (٧٢) ئىخراجى كردوو.

عوروەى كوپى زوبەير ھاتەلاى وەلىدى كوپى عەبدولمەلىك و موھەممەدى كوپىشى لەگەڭدا بوو، كە جوانترىنى خەلك بوو، رۆژىك ھاتەلاى وەلىدو بەرگىكى نەخشدارى لەبەردابوو، دوو پرچى ھەبوو، بەدەستى لىتى دەدا، وەلىد وتى: لاوانى قورەيش ئا بەو جۆرەن، ئىرەبى پى بىردو بەخەوالووى لای ئەو دەرچوو كەوتە گەوپى ئاژەلەكانەو، ولاخ و ئاژەلەكان قاجيان پىدا دەنا و لەقەيان لى دەدا تاوھكو مرد. پاشان قاجى عوروە تووشى نەخۆشى خۆرە ھات، وەلىد پزىشك گەلىكى ناردە دىارى، پزىشكەكان وتیان: گەر قاجى نەبىرەو تەواوى جەستەى دەگرىتەو و لەنىودەچى، عوروەش پىداگرو ئامادەبوو بۆ بىرەو، بەھەرە دەستیان كردە بىرەو، كە ھەرەكە گەيشتە سەر ئىسقانەكە سەرى خستەسەر سەرىن و بوورایەو، پاشان بەھۆش ھاتەو و عەرەق بەدەمووچاويدا دەچۆرا و (لا إله إلا الله و الله أكبر) دەكرد، قاجە بپاوەكەى خۆى ھەلگرت و بەدەستى ئەمدىو ئەودىو پى دەكرد، پاشان وتى: ئەو كەسەى وەھای كرد منى لەسەر تۆ ھەلگرت و بەتۆ دەسووپامەو، دەزانى بە تۆ بۆ ھىچ حەرام و تاوانىك نەپۆشتوم، بە تۆ ھەنگاوم بۆ شوئىنىك ھەلنەگرتوو جى رەزامەندىى خواى گەرە نەبى.

پاشان فەرمانى دا قاجەكە شۆردرايەو و بۆنى خۆشى لى دراو خرايە پارچە قوماشىكەو و ناردى لەگۆرستانى موسلماناندا نىژرا، كە لای وەلىد دەرچوو، خزم و كەس و ھاوپیانی ھاتنە پىشواى و دلدانەو ەيان دەكرد، ئەویش ئەم ئايەتەى دەخویندەو: ﴿لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا﴾ ﴿الكهف: ٦٢﴾، واتا: سویند بەخوا بەراستى لەم سەفەرماندا دووچارى ماندووى و زەحمەت بووین.

هیچی تری نهوت، پاشان وتی: نایه مه مه دینه وه، من له مه دینه دا که وتوممه ته نئوان که سیک چاوی تئیرپیوم بۆ ناخۆشی و که سیک ئیره ییم پی ده بات و مایه ی له نئوچوونی نازونیممه ته، بۆیه رۆیشت بۆ کۆشکێک له ئه له قیق و له ویدا مایه وه.

که چوه کۆشکه که یه وه، عیسا ی کورپی ته لحه پییوت: به خته وهر نه بی ئه و که سه ی رقی له تۆیه و تۆی تووپه کردوه، ئه و کۆست و به لایه م پیشان بده که ئیمه له باره یه وه دلدا نه وه ی تۆ ده که یین، ئه ویش قاچی پیشان دا، عیسا پییوت: سویند به خوا ئیمه وه هاما ن دانه نابوو ململانی و ته قه لا بکه ی، خوا ی گه وره زۆر شتی بۆ هیشتووینه وه، عه قل و زمان و بینین و هه ردوو ده ست و قاچیکێ بۆ هیشتووینه وه، ئه ویش وتی: ئه ی عیسا که س به نمونه ی دلدا نه وه که ی تۆ دلدا نه وه ی نه کردووم.

کاتیک ویستیان قاچی بپرنه وه پییان وت: با عه ره قت پی بده یین تا وه کو هه ست به ئازار نه که ی، ئه ویش وتی: خوا ی گه وره منی تاقیکردوه ته وه تا وه کو نارامگرییم ببینی، من دژایه تی ئه و فره مانه ی بکه م؟! له هیشامی کورپی پرسیار کرا: باوکت کاتی ده ستنویژی ده شۆرد بۆ قاچه بپاوه که ی چی ده کرد؟ وتی: مه سحی له سه ر ده کرد.

پیشه وا ئه حمه د ئه لی: عه بدولصه مه د بۆی باسکردین، سه لام بۆی باسکردین وتی: گویم لیوو قه تاده ده یوت: کابرایه ک پرسیار ی له لوقمان کرد: چی شتیک خیره؟ وتی: نارامگرییه ک ئازاری له دوا نه بی. پرسی: چی خه لکێک باشتیرینه؟ وتی: ئه و که سه ی رازییه به به شی خوا. پرسی: چی خه لکێک زاناترینه؟ وتی:

ئەوێ لە زانستی خەڵک وەر دەگرێ و ئە یخاتە پال زانستی خۆی. پرسایاری لیکرا: چی شتێک باشتەین گەنجینه یه: سەرۆت و سامان یان زانست؟ وتی: سبحان الله، باوەرداری زانا ئەو کە سەیه کە لای بە شوین چاکە دا بگە پێی دەیدۆزیتەوه، گەر چاکەشی لا نەدۆزیتەوه، ئەو دەروونی جێ و گیر کردووه، باوەردار بە پێی جێ و گیر کردنی دەروونی حسابی بۆ دەکرێت.

حیسانی کوپی ئەبی جەبەل ئەلی: هەرکە سێ خەم و پەژاری خۆی لای خەڵک باسکرد، ئەو ناتوانی نارامبگری، ئێین ئەبی ئەلدونیا بە مەرفوعی گیراویەتییهوه لای پەيامبەری خوا (صلی الله علیه وسلم)، ئەگەر دروست بێ واتای ئەو یه حالی خۆی لای مەخلوقەکان باس کردووه نە ک لای خۆی گەوره.

هەرۆه ها حیسانی کوپی ئەبی جەبەل ئەلی لە بارە ی ئەم ئایە تەوه: ﴿فَصَبْرٌ جَمِيلٌ﴾ یوسف: ١٨، واتا: نارامێک دەگرم گازنده و گله یی تیدا نه بێ.^١

موجاهید ئەلی: ﴿فَصَبْرٌ جَمِيلٌ﴾ یوسف: ١٨، واتا: بەبی کپوزانه وه.^٢

عەمری کوپی قەیسیش ئەلی: ﴿فَصَبْرٌ جَمِيلٌ﴾ یوسف: ١٨، واتا: رازیبوون بە کۆست و بە لایە کە و ملکه چبوون.

هەندی پیشین وتوویانه: ﴿فَصَبْرٌ جَمِيلٌ﴾ یوسف: ١٨، واتا: گازنده و شه کوای تیدا نه بێ.

^١ - لاوازه، به یه قبی له الشعب الإيمان (١٠٠٤٧) نیکراچی کردووه، عەبدولعەزیزی کوپی ئەبی روادی تیدایه لاوازه.

^٢ - لاوازه، ئێین جەریر لە تەفسیرە کەیدا هێناویە تییه وه (١٢ / ٩٩) و به هۆی ئیرسال بوونه وه ئیسنادە کە ی لاوازه.

^٣ - لاوازه، ئێین جەریر لە تەفسیرە کەیدا هێناویە تییه وه (١٢ / ٩٩) و عەبدولرەزاقیش لە تەفسیرە کەیدا (١ / ٢ / ٣١٨).

هه ممام له قه تاده وه له باره ی نه م ئایه ته وه نه لی: ﴿وَأَيَّضَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ﴾ یوسف: ۸۴، واتا: خه فته ی خو ی خواره وه و جگه له خیره چاکه هه یی تری نه وته وه.

یه حیای کوپی نه لموختار له نه له سه نه وه که وتوویه تی: الکظیم: واتا: الصبور (نۆر نارمگر).^۱

هه ر هه ممام له قه تاده وه له باره ی نه و ئایه ته وه نه لی: گریی خه م و خه فته. هه یی ده رمانیک له وه خو شه ویستر نییه به لای خوای گه وره وه له ده رده و ده رمانی کۆستیکی سه ختی به ئیش، که مهینه تباره که به دلئارامی و خۆپاگرتنه وه به رانه بری رابووه ستی و نه رموونیان بی.

عبدالله ی کوپی موباره ک نه لی: عبدالله ی کوپی نه بی له یعه هه والی پیداین، نه ویش له عه تانی کوپی دیناره وه: که نه با سه عیدی کوپی جو به یر وتی: نارامگرتن، داننانی به نده یه به خوای گه وره به وه ی له لایه ن خوای گه وره وه تووشی هاتووه و چاوه پینی پاداشتی خواجه. پیاوی وا هه یه نازار ده چیژی و خو ی ده نووشینیته وه و ته نیا نارامگریی لی ده بینری.^۲

(نارامگرتن، داننانی به نده یه به خوای گه وره به وه ی له لایه ن خوای گه وره وه تووشی هاتووه) وه ک رافه کردنی (إنا لله) یه، دان به وه دا ده نیت که خو ی مو لکی خوای گه وره یه و خوای گه وره چۆنی بووی هه لسوکه وت به مو لکی خۆیه وه ده کات، هه روه ها به ئومیدی پاداشتی خوای گه وره ش وه ک شیکردنه وه ی نه م ئایه ته یه (إنا لله وإنا إليه راجعون)، واتا: خه می خۆمانی بو ده گیرینه وه و له سه ر

^۱ - ئه یین جه ریر له ته فسیره که یدا هیناویه تیه وه (۱۳ / ۲۷) و ئه یین نه بی نه لدونیا له الصبر (۱۱۷).

^۲ - عبدالله کوپی موباره له الزهد (۱۱۱) و ئه یین نه بی نه لدونیا له الصبر (۱۱۳).

ئارامگرتنمان پاداشتمان دەداتەووە پاداشتی ئەم کۆست و ناخۆشییەمان بەفەرماندات، ھەروەھا (پیاوی وا ھەبە ئازار دەچێژی و خۆی دەنووشینیتەووە تەنیا ئارامگری لێ دەبینرێ)، واتا: دلپاگرتنە لەبەردەم تووڕەبوون و دوورخستنەووەتی لەناپەزایی ھەربێن و دلێشی تووڕە نییە، بۆیە ھەرکەسێ خۆی بگرت و دلی لەسەر قەدەرەکە تووڕە بێ ئارامگر دانانریت.

یونسێ کوپی یەزید ئەلی: لەپەبیعی کوپی ئەبی عەبدولپەحمانم پرسی: ئەوپەری کۆتایی ئارامگرتن چی شتیکە؟ وتی: رۆژی کۆست و مەینەتیکە وەک رۆژانی پیش کۆست و مەینەتییکە بێ.^۱

قەیسێ کوپی حەجاج لەبارە ی ئەم ئایەتەووە ئەلی: ﴿فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا﴾ المعارج: ۵، واتا: خاوەن کۆست و ناخۆشییەکە لەنیو خەڵکەکەدا نەناسریتەووە.^۲ شەمەر کاتیکی دلدانەووەی مەینەتباریکی بکردبایە ئەیووت: لەبەردەم بپاری خوا ئارامگرە.

ئەبو عەقیل ئەلی: سالمی کوپی عبداللە ی کوپی عومەر م بینێ لەمردنی واقیدی کوپی عبداللە ی کوپی عومەر دا قامچییکەکی بەدەستەووەبوو رووپۆشی پێووە بوو، ھەرکەسێ ھاوارو قیژە ی بکردبایە قامچییکەکی لێ دەدا. ئێبەن ئەبی ئەلدونیا ئەلی: موخەممەدی کوپی جەعفەری کوپی میھران بۆی باسکردم وتی: ئافەرەتیکێ قورەیش و تووپیەتی:

أما والذي لا خلد إلا لوجهه ومن ليس في العز المنيع له كفو
لئن كان بدء الصبر مرًا مذاقه لقد يجنى من غبته الثمر الحلو

^۱ - ئێبەن ئەبی ئەلدونیا لە الصبر (۱۱۴) نیخراچی کردووە.

^۲ - ئێبەن ئەبی ئەلدونیا لە الصبر (۱۱۵) نیخراچی کردووە.

واتا: نه و خوابه ی که جگه له و هه موو شته کانی تر له نئو ده چن و نه مری بۆ
خۆیه تی و له شکومه ندی و ده سه لاتدا هاوشیوی نییه، نه گه رچی سه ره تای
کۆست و ناخۆشیی نارامگرتن تال و سه خته، به لام سه ره نجام به ره می شیرین و
خۆشی لا ده چنریتته وه.

ئه لئ: عه مری کوپی بوکه یر لام وتی:

صبرتُ فکان الصبر خیر مغبة و هل جزع یجدي علیّ فأجزعُ
ملکت دموع العین حتی رددتها إلى ناظری فالعین فی القلب تدمعُ

واتا: نارامگرت، بێگومان نارامگرتن باشتترین نه نجامی هه یه، ناخۆ هه یچ
مروفتیک هه بووه بکپوزیتته وه و چاره ی کپوزانه وه ی کردبێ تاوه کو منیش
بکپوزیمه وه، جله وی فرمیتسه کانی خۆم کردو گه راندمنه وه، چاو له دلدا
خه ریکی فرمیتسه ریژان بوو.

ئه لئ: نه حمه دی کوپی موسای سه قه فیی شیعرێکی بۆ وتم:

نبئت خولة أمس قد جزعت من أن تنوب نواب الدهر
لا تجزعي يا خول واصبري إن الكرام بنوا على الصبر

واتا: دوینی خه وله کۆستبار بوو ده کپوزایه وه، پیمووت: نه ی خه وله
مه کپوزیره وه و نارامبگه ره، چاکه کاران به نارامگرتن خۆیان بوونیا تنان.

ئه لئ: عبدالله ی کوپی موحه ممه دی کوپی ئیسماعیلی ته میمی بۆی باسکردم
وتی: پیاویک دلدا نه وه ی پیاویکی تری کرد که کپره که ی مردبوو، وتی: واجیبه
له سه ر خوا به لئنی خۆی به جیبه گه یه نئ بۆ که سیك نارامی گرتبێ، بۆیه

¹ - بپوانه: ئه یین نه یی نه لدونیا له الصبر (۱۶۹).

بەلە دەستدانی ئەو پاداشتە گەورە یە مەینەتیەکی گەورە تر بەسەر خۆتدا مەهینە و بیکەیتە دوو مەینەتی و لێقەمان بەسەر خۆتەو، ئیتر والسلام.

ئێین ئەلسەمماک دلدانەوێ پیاویکی کردو وتی: ئارامبگرە، چونکە ئەو کەسە چاوەڕێی پاداشت بێ کاری پێ دەکات و ئەوێشی خەریکی کپوزانەوێ بێ لەدواییدا هەر ئەو دەکات و ناچارە ئارام بیتەو.

عومەری کوپی عەبدولعەزیز ئەلی: رازییوون پێگە یەکی قایم و ناوازیە، بەلام خوای گەورە ئارامگری پشت ئەستووو چاک کاریگر کردووە. کە کوپەکە ی عەبولمەلیک مرد، عەبدولمەلیک نوێژی لەسەر کردو پاشان وتی: بەزەیی خوات لەسەری، بێگومان تۆ وەزیرو یاریدەدەری من بووی. ئەلی: خەلکی دەگریان و ئەویش دڵۆپە فرمیسکیک بەچاویدا نەدەهاتەخوار.

موتەریفی کوپی عبداللە کوپکی مرد، خەلکیک هاتن دلدانەوێان کردو سەرەخۆشییان لیکرد، ئەویش بەجوانرین رووخۆشییەو دەرچوو بۆ لایان و پاشان وتی: شەرم لەخوا دەکەم بۆ مەینەتیەکی بکپوزیمەوێ و ئازار دەرێخەم.

عەمری کوپی دینار ئەلی: عوبەیدی کوپی عومەیر وتی: کپوزانەوێ و ناپەزایی دەرپرین، فرمیسک رێژان و خەفەتباریی دڵ نییە، بەلکو کپوزانەوێ و ناپەزایی قەسە ناخۆش و گومانی خراپە.

ئێین ئەبی ئەلدونیا ئەلی: حەسەنی کوپی عەبدولعەزیزی ئەلجەرەویی بۆی باسکردم وتی: کوپکی زۆر نرخدارم مرد، بەدایکیم وت: لەخوا بترسە و چاوەڕێی پاداشتی خوا بکە و ئارامبگرە، ئەویش وتی: مەینەتیەکیەم لەو گەورەترە بەکپوزانەوێ و ناپەزایی پاداشتەکە ی پوچەل بکەمەو.

ئېن ئەبى ئەلدونىا ئەللى: عومەرى كوپى بوكەير ھەواللى پىدام لەبارەى زانايەكى قورەيشەو وتى: ئەلحەسەنى كوپى ئەلحوصەين ئەبو عوبەيدواللەى كوپى ئەلحەسەن مرد، عوبەيد قازى و ئەمىرى بەسرە بوو، بۆيە دلدەرەو سەرخۆشيكارانى زۆر بوون، باسى ئەوەيان كرد كە چى شتىك كپوزانەو و ئارامگرى لەيەك جيا دەكاتەو، يەكدەنگ بوون لەسەر ئەوەى، گەر شتىكىشى نەكرد دەيتوانى بەزۆر لەخۆيدا دروستى بكات، ئەو كپوزاوەتەو.

خالىدى كوپى ئەبى عوسمانى قورەيشى ئەللى: سەعیدى كوپى جوبەير سەرەخۆشى لىكردم بەهۆى مردنى كوپكەمەو، بينى بەپووپۆشەو بەدەور كەعبەدا دەسووپۆشەو، رووپۆشەكەى لەسەرم لا بردو وتى: سەركزكردنىش كپوزانەو و ناپەزايە.

بەش

قسەى زۆربەى شەرەناسانى ھاوەلى ئىمەو ئەوانى تر ئەوەيە: كىشەيەكى تىدا نىيە گەر كەسى كۆستكەوتوو شتىك بەسەر سەريدا بدات و پىي بناسریتەو و وتوويانە: سەرەخۆشيكردن سووننەتە، ئەو رووپۆشەش كارناسانىيەكە تاوەكو كەسەكە بناسریتەو و دلدانەو بەكرىت، ئەمەش جياوازی لەسەر ھەيە، زانای ئىمە رەتيكردووەتەو.

روونە سەلەف(پېشىن)ھىچ كارىكى لەو جۆرەيان نەكردووەو لەھاوەلان و تابيعىنييشەو شتى لەو جۆرە نەھاتووە، ھەموو بەلگەكان روون و راشكاوانە رەتيدەكاتەو ئەو كارە ئاسايى بى. ئىسحاقى كوپى راھەويە رەتيكردووەتەو

که سیک نهو بهرگ و پوشاکه بگۆپئی که وهك نه ریت له بهری کردوووه و بۆ نهو
روژانه شتی تر له بهر بکات و نه لی: نه وه کپوزانه وه و نارپه ایی ده رخستنه .
به تیکرا: نه ریتی نه وان ودها بووه له کۆست و مهینه تییدا بهرگ و پوشاکی
خۆیانیان به گۆپیوووه و وازیان له شتیک نه هیناوه پیشتر کردبیتیان، خوای
گهرهش زاناتره .

تهومری ههژدهیه

لهبارهی نهو شتانهی په یوه نندیان به کوست و مهینه تییه وه ههیه له گریان و شیومن و سنگ دادرین و قسهی نه فامانه و شتانی ترموه

له وانه، گریان له سهر مردن: مه زه بهی نه حمه د و ئه بهی حه نیفه: به جائیزیان داناوه له پیش مردن و دواى مردن بۆ که سیك بگری، ئه بو ئیسحاقى شیرازییش ئه م بۆچوونهی هه لێژاردوه، به لام شافیعی و زۆرێك له هاو مه زه به کانی گریانى دواى مردنى که سیك که راهه تی ههیه و ته نیا ریگه یان داوه پیش ده رچوونی روحی که سیك بۆ که سه که بگری، به به لگه ی فه رموده که ی جابری کوپی عه تیک که ئه لى: په یامبه ری خوا(صلی الله علیه وسلم) هاته سه ردانی عبدالله ی کوپی ثابت و بینى ئاگای له خۆی نه ماوه، بانگی لیکرد وه لامى نه دایه وه، بۆیه گه پرایه وه فه رموی: "عُلْبُنَا عَلَیْكَ يَا أَبَا الرَّبِيعِ"، واتا: بى هۆش که وتی ئه ی نه با ره بیع، ئافره ته کان ده ستیان کرده قیژه و گریان، کوپه که ی عه تیکیش بیده نگى ده کردن، په یامبه ری خوا(صلی الله علیه وسلم) فه رموی: "دَعُهُنَّ فَإِذَا وَجَبَ فَلَا تَبْكِينَ بَاكِئَةً"، واتا: بهیله بگرین، که پتویست بوو نیتر نه گرین، وتیان: ئه وه ی پتویست بى چیه ئه ی په یامبه ری خوا؟ فه رموی: مه رگ. ئه بو داوود و نه سائیى گێژپاویانه ته وه^۱.

وتوویانه: له سه حیه یندا له فه رموده ی ئیبن عومه ردا هاتوه: که په یامبه ری خوا(صلی الله علیه وسلم) فه رمویه تی: «إِنَّ الْمَيِّتَ لَيُعَذَّبُ بِكُأَمِ أَهْلِهِ

^۱ - سه حیه، ئه بو داوود (۳۱۱/۱) و نه حمه د (۴۴۶/۵) و نه سائیى (۱۳/۴) و مالیک (۱/۲۳۲/۳۶) و حاکم (۱/۳۵۱) ئیخرایجیان کردوه.

عَلَيْهِ»^۱، واتا: که سی مردوو به گریانی خزم و که سانی سزا ده دریت. نه مه دواى مردنی که سه که، نه گینا له پیش مردنی که نه خوشه بوی بگرین سزای له سر نییه.

له ئین عومره وه: که په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) کاتیک له نوحود که پایه وه، گوئی لی بوو ژنانی به نی عه بدولته شهه ل بو کوژراوه کانی خویان ده گریان، فه رمووی: «لَکِنَّ حَمْرَةً لَّا بَوَاکِیَ لَہُ»، واتا: به لام که سیک نییه بو کوژرانی حه مزه بگریت. بویه نافرده تانیکی نه نصار هاتن لای په یامبه ری خوا ده ستیان کرده گریان، په یامبه ر خه وتبوو هه ستاو فه رمووی: "يَا وَيْحَهُنَّ، اُنْتُنَّ مَا هُنَّ تَبْكِينَ حَتَّى الْآنَ، مُرُوهُنَّ فَلْيَرْجِعْنَ وَلَا يَبْكِينَ عَلَى مَا لَكِ بَعْدَ الْيَوْمِ"، واتا: له بار دایکیان بچن هاتوونه ته ئیره تاوه کو ئیستا بگرین! فه رمانیان پی بکه ن بگه رینه وه و له مپو به دواوه بو مردوو نه گرین. پیشه وا نه حمه د گپراویه تییه وه^۲.

جیاوازی گریانی پیش مردن و دواى مردن نه وه یه، له پیش مردن نومیديک هه یه، به لام که مرد نومیدي مانه وه نامینى و قه زای خوا جیبه جی بووه و گریان بی سووده.

نه وانه ی ریگه یان داوه دواى مردنیش بو که سی مردوو بگریی نه لئین: جابری کوپی عبدالله و توویه تی: باوکم له نوحوددا کوژرا و منیش ده گریام، خه لک نه هی گریانیان لیم ده کردو په یامبه ریش ریگریی نه ده کرد، وه هامکرد فاتیمه ی

^۱ - بوخاری (۱۲۸۶) و موسلیم (۹۲۸) ئیخراجیان کردووه.

^۲ - صحیح لفریه، ئین ماجه (۱۵۹۱) و نه حمه د (۴۰ / ۲ و ۸۴) و نه بو یه علا (۳۵۷۶) و حاکم (۱۹۵ / ۳) ئیخراجیان کردووه.

پووریشم(خوشکی باوکم)بگری، په یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم)فهرمووی:
 "تَبْكِينَ - أَوْ لَا تَبْكِينَ - مَا زَالَتِ الْمَلَائِكَةُ تُظِلُّهُ بِأَجْنِحَتِهَا حَتَّى رَفَعْتُمُوهُ"^۱،
 واتا: بگری یان نه‌گری، نه‌وه فریشته به‌بالاکانیان سیبهریان بۆ کرد
 تانه‌وکاته‌ی به‌رزتان کرده‌وه.

هر له‌صه‌حیه‌یندا هاتوو: له‌ئین عومه‌ره‌وه نه‌لی: سه‌عدی کوپی عوباده
 نه‌خۆشکه‌وتبوو، په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) له‌گه‌ل عه‌بدول‌په‌حمانی
 کوپی عه‌وف و سه‌عدی کوپی نه‌بی وه‌قاص و عبدالله‌ی کوپی مه‌سعوددا هاتنه
 سه‌ردانی، که چوو ژووره‌وه بۆلای بینى ناگای له‌خۆی نه‌ماوه، فهرمووی:
 مردوه؟ وتیان: نه‌مردوه نه‌ی په‌یامبه‌ری خوا، په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه
 وسلم)گریا، که خه‌لکه‌که بینیان په‌یامبه‌ر ده‌گری نه‌وانیش گریان،
 په‌یامبه‌ر(صلی الله علیه وسلم)فهرمووی: "أَلَا تَسْمَعُونَ أَنَّ اللَّهَ لَا يُعَذِّبُ بِدَمْعِ
 الْعَيْنِ وَلَا بِحُزْنِ الْقَلْبِ وَلَكِنْ يُعَذِّبُ بِهَذَا وَأَشَارَ إِلَى لِسَانِهِ أَوْ يَرْحَمُ"^۲، واتا: نایه
 نه‌تابیستوه که خوی گه‌وره له‌پای فرمیسکی چاو و خه‌فته‌ی دل سزا نادات،
 به‌لکو به‌مه(ئاماره‌ی کرده‌ زمانی)سزاو به‌زه‌یی ده‌دات.

هر له‌صه‌حیه‌یندا هاتوو له‌فهرمووده‌یه‌کی ئوسامه‌ی کوپی زه‌یده‌وه: که
 په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) ده‌رچوو بۆ چوونه‌لای یه‌کێک له‌کچه‌کانی
 که منداڵیکى له‌سه‌ره‌مه‌رگدا بوو، منداڵه‌که‌ی بۆ به‌رزکرایه‌وه، هه‌ناسه‌ی سوارو
 به‌حال نووزه‌ی لیوه ده‌هات، هه‌ردوو چاوی پر فرمیسک بوون، سه‌عد وتی: نه‌م

^۱ -بوخاری(۱۲۲۴) و موسلیم(۱۴۷۱) (۱۳۰)ئخیراجیان کردوو.

^۲ -بوخاری(۱۳۰۴) و موسلیم(۹۲۴)ئخیراجیان کردوو.

فرمیسکانه چیه ئه ی پهمبهری خوا؟ پهمبهریش فهرمووی: "هذه رحمة جعلها الله في قلوب عباده وانما يرحم الله من عباده الرحماء"، واتا: ئه مه سۆزو به زه یی خوایه ئه یخاته دلی به نده کانییه وه، بیگومان خوا ی گهره ته نیا به زه یی به به نده به به زه ییه کانی خویدا دیته وه.

له موسنه دی پیشه واهمه ددا له فهرمووده یه کی ئه یین عه باسدا هاتووئه ئه لی: روقیه ی کچی پهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) مرد، ئافره تان گریان، عومهریش به قامچی لیانی ددها، پهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: "دعهن يا عمر یبکین وایاکن ونعیق الشیطان ثم قال انه مهما كان من العین ومن القلب فمن الله ومن الرحمة وما كان من الید ومن اللسان فمن الشیطان"، واتا: بیانیه یله بگرین ئه ی عومهر، ئیه وش ئه ی ئافره تان وریا بن قیزه وهاواری شه یتان مه که ن.. پاشان فهرمووی: تاوه کو به فرمیسکی چاو و خه فه تباریی دل بی ئه وه له لایه ن خواوه یه و ره حمه ته، که بووه له خۆدان و قسه کردن، ئه وه له لایه ن شه یتانه وه یه.

هر له موسنه ددا هاتووئه له عانیشه وه که کاتی سه عدی کوپی موعاز مرد، پهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) و ئه بو به کرو عومهر لای ئاماده بوون، ئه لی: سویند به خوا من له دیوو و مالی خۆمدابووم گویم له گریان ی ئه بو به کرو عومهر بوو.^۲

^۱ - حسن لغیره، ئه حمه د (۱/ ۲۳۷) ئیخراجی کردوه.

^۲ - حسن، ئه حمه د (۶/ ۱۴۱ - ۱۴۲) ئیخراجی کردوه.

له موسنه ددا له نه بو هورهیره وه نه لئ: ته رمیک به لای په یامبه ری خوا دا
تپه پکرا خه لکک له سه ری ده گریان، من و عومه ری کوپی خه تابیشی
له گه لدا بو، عومه ره لشاخا به و ژنانه ی ده گریان، په یامبه ری خوا (صلی الله علیه
وسلم) فرمووی: "دعهن یا عمر فإن النفس مصابة والعین دامعة والعهد
قريب"، واتا: نه ی عومه وازیان لیبهینه، له ئیستادا ده روون مهینه تبارو چاویش
به فرمیسک و مهینه تییه که ش تازه یه.

له جامعی ترمیزییدا له جابری کوپی عبدالله وه نه لئ: په یامبه ری خوا (صلی
الله علیه وسلم) دهستی عه بدولپه حماني کوپی عه وفی گرت و رویشیت بولای
ئیراهیمی کوپی، بینیی گیان ده دات، په یامبه ر (صلی الله علیه وسلم) خستیه
باوه شی خزی و گریا، پییووت: ناخو تو ده گری؟ نایه ریگرییت له گریان نه کرد؟
فرمووی: "لا ولكن نهیت عن صوتین أحققین فاجرین صوت عند مصیبة خمس
الوجه وشق الجيوب ورنه الشيطان"، واتا: نه ریگرییم له گریان نه کردووه جگه له
دوو دهنگی ناشیرینی خراپ: هاوارو دهنگی کاتی کوست و مهینه تی: روومه ت
رنین و سنگ دادپین و ناوازو قیره ی شهیتان)، ترمیزی نه لئ: نه مه
فرمووده یه کی حه سه نه.^۱

سه لماوه که په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) سه ردانی گوپی دایکی
کردووه و گریاوه و که سه کانی ده ورووبه ریشی گریاون.^۲

^۱ - حسن لغیره، ئین ماجه (۱۵۸۷) و نه حه د (۲/ ۳۳۳) و نه سانی (۴/ ۱۹) ئیخراجی کردووه.

^۲ - حسن، ترمیزی ئیخراجی کردووه (۱۰۰۵).

^۳ - موسلیم (۷۹۶) (۱۰۶) ئیخراجی کردووه.

ههروه ها سه لماوه که په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، عوسمانی کوپی مه زعونی ماچکردووه و فرمیتسک به چاویدا لیژمه ی کردووه.^۱

ههروه ها سه لماوه که په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، جاپی مردنی جه عفه رو هاوه لانی دا و هه ردو چاویشی فرمیتسکیان لی ده باری.^۲

به دروستی هاتووه له نه بو به کری صدیقه وه (خوای لی رازی بی): که په یامبه ری خوای به مردویی ماچکردووه و گریاوه.^۳

نه و دوانزه به لگی حه رام نه بوونی گریان، نه و فه رمودانه ی ریگریان له گریان کردووه، نه وه یه که شیوه و هه رای له گه لدابی، بویه له هه ندی بیژهی له فه رموده که ی عومه ردا هاتووه: "المیت یعذب ببعض بکاء أهله علیه"، واتا: مردوو به هه ندی گریان که س و کاری بوی سزا ده دریت. له هه ندیکی تریدا هاتووه: "یعذب بما ینح علیه"، واتا: به و شیوه و هاواری له سه ری ده کری سزا ده دریت.

بوخاری له صه حیه که یدا نه لی: عومه روتی: بهیئن با ئافره تان بو مردنی نه با سوله یمان (مه به سستی خالیدی کوپی وه لید بو) بگرین تائه وه ی خوّل به سه ردا کردن و ده نگ و هاواری له گه لدا نه بی.

^۱ - صه حیه، نه بو داوود (۳۱۶۳) و ترمیزی (۹۸۹) و ئیبن ماجه (۱۴۵۶) و نه حمه د (۴۳/۶) ئیخراجیان کردووه.

^۲ - بوخاری (۳۶۲۰) ئیخراجی کردووه.

^۳ - بوخاری (۴۴۵۵ و ۴۴۵۶) ئیخراجی کردووه.

ئەوێ ئەوتری لە فەرموودە ی تاییەت بە حەمزە بەوێ رێگە دان نەسخ
بووتەو شتیکی دروست نییە، واتا: لەمۆ بەدوا بۆ کوژراوانی ئوحد نەگرین،
ئێتر لەو بەدوا رێگە ی گریان نەدراو.

بەلگە زۆرە کە لەدوای شەپی ئوحد رێگە دراو بۆ مردو بگرین، لەوانە
فەرموودە کە ی ئەبو هورەیرە، چونکە موسلمان بوون و بەهاوەلبوونی لەسالی
حەوتی کۆچی بوو، لەوانە گریان بۆ کوژرانی جەغفەر و هاوپیکانی کە لەسالی
هەشتی کۆچی شەهید بوون، لەوانە گریان بۆ مردنی زەینەب کە لەسالی
هەشتی کۆچیدا مردووە، لەوانە گریان لەسەر سەعدی کوپی موعاز کە لەسالی
پینچ کۆچیدا مردووە، لەوانە گریانی پەيامبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) لای
گۆپی دایکی کە لەسالی فەتحدا بوو.

قسە ی ئەوان: (رێگە ی داو لەپیش مردنی کەسە کە بۆی بگرین وە ک وریاییە ک
نەو ک دوای مردنی)، وەلام بۆ ئەمە: گریان لەپیش مردن بۆ خەفەتبارییە، بەلام
خەفەتباریی دوای مردنی سەختەر و گریان لەدوای مردن زیاتر رێگە دراوتر
بیانوی زۆترە. پەيامبەریش (صلی الله علیه وسلم) ناماژە ی بەسەختیی حالەتی
لە دەستدانی خۆشەویستانی کردووە و فەرموویەتی: "تدمع العين ويحزن القلب ولا
نقول ما يسخط الرب وانا عليك يا ابراهيم لمحزونون"^۱، واتا: چا و فرمیسک دەپێژی
و دل خەفەتبارە و شتیک نالین جی توو پەکردنی خوی گەورەیی، بۆ مردنی تو
خەفەتبارین ئە ی ئیبراهیم.

هەرچی تاییەت بەشیوەن و هاواری: ئەو ئەحمەد دەقی حەرامبوونی ئەو
کارە ی هیناوەتەو، لەگێڕانەو یە کدا: شیوەن و هاوار تاوانە (مەعسییەتە)،

^۱ - بوخاری (۱۳۰۳) و موسلیم (۲۳۱۵) ئیخراجیان کردووە.

هاوه لانی شافیعی و کهسانی تر وتووایانه: قیزه و هاوار هه رامه. ئیبن عه بدولبیر
ئه لئ: زانایان یه کدهنگن که قیزه و شیوه و بۆ ژنان و پیاوان هه رامه و جائیز
نییه. هه ندی زانایانی دواترینی مه زه به بی ئه حمه د وتووایانه: که راهه تی ته نزیهیی
هه یه. ئه مه قسه ی ئه بی ئه لئه تابه له (الهدهایه) دا ئه لئ: شیوه و قیزه و هه راو
رومه ت رنین و سنگ دادرین و په لوپۆکوتان که راهه تی هه یه.

دروسته ترین بۆچوون، ئه وه یه قیزه و شیوه و هاوارو په لوپۆکوتان هه رامه،
به به لگه ی فهرمووده که ی عبدالله ی کوپی مه سعود که ئه لئ: په یامبه ری
خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: «لَيْسَ مِنَّا مَنْ ضَرَبَ الْخُدُودَ، وَشَقَّ
الْجُيُوبَ، وَدَعَا بِدَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ»، واتا: له ئیمه نییه که سیك له گونای خوی بدات
و سنگ دادرپی و قسه ی سه رده می نه فامیی دووباره بکاته وه (وه که هه ی هاوار و
شتانی تر).

هه ر له صه حیه یندا هاتوو له ئه بی بورده وه ئه لئ: ئه بو موسا نه خۆشییه کی
سه ختی گرت و بی هۆشکه وت و سه ری له باوه شی خیزانیکیدا بوو، ئافره ته که
هاوارو قیزه ی کرد ئه بو موسا نه یتوانی هیچ وه لāmیکی بداته وه، که به ناگاهاته وه
وتی: من له و کاره به دوورم (به ریم) هه روه که چۆن په یامبه ری خوا (صلی الله علیه
وسلم) لئی به ری و به دوور بوو، په یامبه ری خوا به ری بوو له و ئافره ته ی له کاتی
کۆست و به لادا ده قیزئنی (الصالحه) و ئه و ئافره ته ی قژی ده پرنی و لئی

^۱ - بوخاری (۱۲۹۷) و موسلیم (۱۰۳) ئیخراجیان کردوه.

ده کاته وه (الحالقة) و ئه و ئافره تهی کراسی بهری خۆی ده درپێنی له کاتی مهینه تییدا (الشاقة)^۱.

له صهححه یندا هاتوو له موغیره ی کوپی شوعه به وه ئه لێ: گویم لیوو په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئه یفرموو: "إِنْ مِنْ نِجَ عَلَيْهِ يُعَذَّبُ بِمَا نِجَ عَلَيْهِ"^۲، واتا: هه رگه سی قیزه و هاواری له سه ر بکری، ئه وه له سه ری سزا ده دریت. هه ر له صهححه یندا هاتوو له ئوم عه تییه وه ئه لێ: په یامبه ری خوا له به یعه تدا ئه و به لێنه ی لیمان وه رگرت که شیوه ن و قیزه و هاواری نه که ی، ته نیا پێنج ئافره تمان پێوه ی پابه ند بوو.^۳

له صهحیحی بوخاریدا هاتوو له ئیبن عومه ره وه، که په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: "أربع في أمتي من أمر الجاهلية لا يتركونهن" الفخر بالاحساب والطعن في الانساب والاستسقاء بالنجوم والنياحة"^۴، واتا: چوار شت له ئومه ته که مده هیه هی سه رده می نه قامیین و وازی لێناهیئن: شانازی بیکردن به په چه له ک و بنه ماله وه، تانه دان له په چه له کی یه کتر، کارکردن به جووله ی ئه ستیره کان، شیوه ن و قیزه ی سه ر مردوو. هه روه ها فهرموویه تی: "النائحة اذا لم تتب قبل موتها، تقام يوم القيامة وعليها سربال من قطران ودرع من جرب"^۵، واتا: ئه و که سه ی قیزه و هاواری کردوو پێش مردنی ته وه نه کات، ئه وه له پوژی قیامه تدا پۆشاکێکی له قیرو زرییه کی گه رو گولی له به ردایه .

^۱ - بوخاری (۱۲۹۶) و موسلیم (۱۰۴) ئیخراجیان کردوو.

^۲ - بوخاری (۱۲۹۱) و موسلیم (۹۳۳) ئیخراجیان کردوو.

^۳ - بوخاری (۱۳۰۶) و موسلیم (۹۳۶) ئیخراجیان کردوو.

^۴ - موسلیم (۹۳۴) ئیخراجی کردوو.

له سوونته نی ئه بو داووددا هاتوو له ئوسهیدی کوپی ئه سیده وه، ئه ویش له یه کێک له و ئافره تانه ی به یه تیای به په یامبه ری خوا دابوو وتوو یه تی: له یه کێک له و شته باشانه ی به یه تمان به په یامبه ری خوا کردو ده بوو سه رپینچی نه که یین، ئه وه بوو: ده مووچا و نه پنین و وه ی و واوه یلا نه که یین و سنگ دانه پنین و قزمان هه لته که یین و نه برینه وه))^۱.

له موسنه ددا هاتوو له ئه نه سه وه ئه لێ: په یامبه ری خوا له کاتی به یه تدانی ئافره تاندا به یه تی لی وهرگرتن: که قیزه و شیوه ن نه که ن، وتیان: ئه ی په یامبه ری خوا له سه رده می نه فامییدا ئافره تان ده گریان و ئاوازیان ده وته وه، ئایه له ئیسلامیشدا ئه وه مان بۆ بکه ن؟ په یامبه ری خوا(صلی الله علیه وسلم)فه رمووی: "لَا إِسْعَادَ فِي الْإِسْلَامِ"^۲، واتا: له ئیسلامدا ئاوازو به ییتو بالقوره بوونی نییه.

پیشتریش باسمان کرد که په یامبه ری خوا(صلی الله علیه وسلم)فه رموویه تی: "وَمَا كَانَ مِنَ الْيَدِ وَمِنَ اللِّسَانِ فَمَنْ الشَّيْطَانُ"^۳، واتا: که بووه له خۆدان و قسه کردن، ئه وه له لایه ن شه ییتانه وه یه. هه روه ها فه رموویه تی: "نهیة عن صوتین أحمقین فاجرین صوت عند مصیبة خمس الوجه وشق الجيوب ورنه الشیطان"^۴، واتا: ریگرییم له گریان نه کردوو جگه له دوو ده نگه ناشیری نی خراب:

^۱ - سه حیه، ئه بو داوود (۳۱۳۱) و یه هه قی له السنن الکبری (۴/ ۶۴) ئیخراجیان کردوو.

^۲ - سه حیه، عبدالرزاق له مصنف (۶۶۹۰) و ئه حمده (۳/ ۱۹۷) و نه سانییش (۴/ ۱۶) ئیخراجیان کردوو.

^۳ - حسن لغیره، ئه حمده (۱/ ۲۳۷) ئیخراجی کردوو.

هاوارو دهنگی کاتی کۆست و مهینهتی: روومهت رنین و سنگ دادپین و ئاوانو قیزه‌ی شه‌یتان^۱.

له‌موسنه‌ده‌ی پیشه‌وا ئه‌حمه‌د له‌فه‌رمووده‌یه‌کی ئه‌بو موسادا هاتووه، که په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم)فه‌رموویه‌تی: «الْمَيْتُ يُعَذَّبُ بِبُكَاءِ الْحَيِّ، إِذَا قَالَتِ النَّائِحَةُ: وَاعْضُدَاهُ، وَنَاصِرَاهُ، وَكَاسِيَاهُ حَبْذَا الْمَيْتُ، قِيلَ لَهُ: أَنْتَ عَضُدُهَا، أَنْتَ نَاصِرُهَا، أَنْتَ كَاسِيهَا؟!»^۲، واتا: مردوو به‌گریانی که‌سه زیندوو‌ه‌کانی سزا ده‌دریت، کاتی شیوه‌نگێڕ ئه‌لی: پشتم شکا، پشتیوانم نه‌ماو داپۆشه‌رم رو، به‌مردوو‌ه‌که ده‌وتری تو پشت و بازوو سه‌رخه‌رو داپۆشه‌ری بووی؟!

له‌سه‌حیحی بوخاریدا له‌نوعمانی کوپی به‌شیره‌وه ئه‌لی: عبدالله‌ی کوپی ره‌واحه چوو‌ه حاله‌تی بی‌هۆشییه‌وه، عه‌مره‌ی خوشکی ده‌ستی کرده‌گریان و وتی: ئه‌ی هاوار چپای من رو و ئه‌مه‌و ئه‌مه‌وه‌ی وت، که عبدالله هۆی هاته‌وه وتی: هه‌رچیت وت به‌من وت‌رایه‌وه، که مرد، عه‌مره‌ی خوشکی لاوانه‌وه‌ی نه‌کرد^۳.

چۆن ئه‌م ره‌وشت و هه‌لسوکه‌وتانه‌ه‌رام نابن، که نیشانه‌ی توو‌په‌یین به‌رانبه‌ر به‌په‌روه‌ردگارو کارگه‌لیکی دژ به‌نارامگریین و زیان به‌ده‌روون ده‌دن له‌لێدانکردنی روومه‌ت و قژ رنین و دوعای له‌نیۆچوون و نه‌گه‌تی بی‌خودی خۆی و هه‌ستکردن به‌وه‌ی له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه سته‌مت لێکراوه‌و به‌سنگ دادپین و کراس دپین سه‌روه‌تی خۆت به‌فیڕۆ ده‌به‌یت و مردوو به‌جۆری وه‌سف

^۱ - پیشتر ته‌خریج کرا.

^۲ - حسن، ئه‌حمه‌د(۴/ ۴۱۴) ئیخراجی کردوو.

^۳ - بوخاری(۴۲۶۷) ئیخراجی کردوو.

دهکە ی که وه ها نه بووه، بێگومان هه رامبوونی تووندی ئەمه، به و کارانه زیاتر دهسهلمی.

ئهوانه ی رینگه یان داوه ته نیا بگرین و قیزه ش هه بی گه رچی به که راهه تیان داناو، ئەوه ده گێرنه وه له حه ربی کوپی وائيله ی کوپی نه سقه و نه بی وائيله وه: که گوئیان له قیزه بووه و قسه یان نه کردوه.

وتووینا: له سه حیه یندا هاتوه^۱ له ئوم عه تییه وه وتووینه تی: که ئەم ئایه ته دابه زی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعَنَّكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُسْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعَهُنَّ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (الممتحنة: ١٢)

واتا: ئە ی پێغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) هه ر کاتێک ئافره تانی ئیماندار هاتن بۆ لات که په یمانت له گه ل ببه ستن له سه ر ئەوه ی که دانه نین به هاو به شی خوا هیه شتێک و دزی و داوین پیسی نه که ن و مندا لانی خۆیان نه کوژن هیه جوړه بوختانی که هه لته به ستن له نێوان ده ست و پێ یاندا وه بی فه رمانیت نه که ن له کاری چا کدا نه وسا په یمانیان له گه ل ببه سته وه له خوا داوای لی خوشبوونیان بۆ بکه به پاستی خوا لی خوشبووی میهره بانه.

له نێو هه رامکراوه کاندا قیزه و لاوانه وه هه بوو، منیش وتم: ئە ی په یامبه ری خوا ته نیا بۆ بنه ماله ی فلان با لاوانده وه بکه م، ئەوا له سه رده می نه فامییدا بۆ منیان کرد، ده بی منیش لاوانده وه یان بۆ بکه م؟ فه رمووی: باشه ته نیا بۆ بنه ماله ی فلان.

^۱ - بوخاری (٤٨٩٢) و موسلیم (٩٣٧) ئیخراجیان کردوه.

له گێرانه وه به کی ههردووکیاندا هاتوو هه که ئوم عهتییه وتوویهتی: به یعه تعان به په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) دا، ئه ویش ئه م ئایه ته ی به سه ردا خویندینه وه: ﴿أَنْ لَا يُشْرِكَ بِاللَّهِ شَيْئًا﴾ و ریگری لی کردن له شیوه ن و گریان، ئافره تیک له ئیمه دهستی کشانه وه و تی: فلانه ئافره ت لاوانه وه ی بۆ کردووم، من ده مه وی قه رزه که ی بده مه وه. ئه لی: په یامبه ر هیچی به و ئافره ته نه وت، ئافره ته که رویش و پاشان گه پرایه وه به یعه تی دا. وتوویانه: ئه وه ی په یامبه ر مۆله تی به مه ندی له و ئافره تانه داوه ئه و کاره بکه ن، نیشانه و به لگه ی ئه وه یه بۆ ته نزیهی نه می لی کردوو هه که حه رامبوون و ئه و کاره له ته واوی کاره کانی تری شیوه نگێران و خراپییه کانی تر جیاکرایه وه و هه ندی ئافره ت کردوویانه.

ئه وانه ی کاری له و جوړه یان حه رام داناه و توویانه: قسه ی هیچ که سیک به پێبازی په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به راورد و به رانه به یه که دانانریت، فه رموده ش ناده ی نه به گژ یه کدا، ده قه کان روون و راشکاوان و لیکنده وه ی تر هه لئاگر و کۆده نگییان له سه ره یه، ئه و ئافره ته ی که وتوویه تی: ته نیا بۆ بنه ماله ی فلان لاوانه وه ده که م و ئه و ئافره ته ش که په یامبه ر له به رانه ریدا هیچی نه وتوو، له دوو رووه وه شتیکی تاییه تن:

یه که م: به جگه له و دوو ئافره ته ی فه رموو: "لَا إِسْعَادَ فِي الْإِسْلَامِ"، و اتا: له ئیسلامدا ئاوازو به ییتو بالۆره بوونی نییه.

دووه م: که ریگه ی ئه و دوو ئافره ته ی داوه له به رنه وه ی تازه موسلمان ببوون و جاریک جائیزو حه رامیان له یه که تر جیا نه کردبووه وه، ناکری له کاتی پێویستدا حوکه که روون نه کریته وه، ده زانری ئه و حوکه ته نیا بۆ ئه و دوو ئافره ته بووه و بۆ ئافره تانی تر تیپه پی نه کردوو.

ئەگەر وشە یەکی سادە بووتری و راستگویانە بی و بەیت و بالۆرە و تووپرەیی دەرخستن نەبی، ئەوێ هەرەم نییە و لەگەڵ ئارامگرتنیشدا دژ نییە، ئەحمەد لەموسنە دەکەیدا دەقی لەسەر داوێ لەفەرموودە کە ی ئەنە سدا: کە ئەو بەکر چووێ تە لای پەيامبەری خوا کاتێک کۆچی دوا یی کردبوو، دەمی لەسەر هەردوو چاوی دانائ دەستی خستە سەر هەردوو لایە ناگی و وتی: ئای پەيامبەری شیرینم، ئای خۆشەویستە کەم، ئای هەلبێژاردە کە ی خوی گەورەم^۱.

لەصەحیحی بوخاریدا هەر لە ئەنە سەوێ ئەلی: کە پەيامبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئازاری لەسەر قوورس بوویە وەو ناخۆشیی زۆری هەبوو، فاتیمە وتی: ئای لە ئازارو ناخۆشیی باوکم، پەيامبەر فەرمووی: لەمۆ بەدوا باوکت ئازارو ناخۆشیی نابینی، کە پەيامبەر (صلی الله علیه وسلم) کۆچی دوا یی کرد وتی: ئە ی باوکه گیان کە خوا پارانەوێ تۆی قبولکرد، ئە ی ئەو باوکه ی کە بەهەشت جێگە و ئارامییە، ئە ی ئەو باوکه ی جیبریل هەوالی مردنی پێگە یاند، کە نیژرا فاتیمە وتی: ئە ی ئەنە س دلتان ئارامبوویە وە کە خۆلتان بەسەر پەيامبەری خوادا کرد (صلی الله علیه وسلم)؟^۲.

پەيامبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) فەرمووی: "وَأَنَا بَكَ يَا إِبْرَاهِيمَ لِمَحْزُونٍ"^۳، واتا: بۆ مردنی تۆ خەفەتبارین ئە ی ئیبراهیم. ئەم جۆرە قسانە لەو قسانەن کە خراپە بەرانبەر قەدەر و تووپرەیی دژ بەخوداو رقبوون لەفەرمانی خودای تێدا نییە، تەنیا وەک گریانیکە.

^۱ - ئەحمەد (۶/ ۳۱ و ۲۲۰) لەفەرموودە ی عائیشە (خوی لی رازی بی).

^۲ - بوخاری (۴۴۶۲) ئیخراجی کردووە.

^۳ - پینشتەر تەخریج کرا.

بهش

ئەوێ پەيامبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) فرمویەتی: «إِنَّ الْمَيِّتَ لَيُعَذَّبُ
بِالنَّيَاحَةِ عَلَيْهِ»^۱، واتا: کەسی مردوو بە قیژە و شتێوەکردن بۆی سزا دەدرێت. ئەوێ
لە پەيامبەری خواوە (صلی اللہ علیہ وسلم) سەلماوە لە عومەری کوپی خەتاب و
عبداللهی کوپی و موغیرەیی کوپی شوعبەو، هاوشێوەی ئەوێش گێڕدراوە تەوێ
لە عیمرانی کوپی حەصین و ئەببە موساوە (خوای لی رازی بی) و شێواژەکانی
خەلکیش لەو رووەوە جیاوازن، بۆیە کۆمەڵێک وتویانە: خوای گەورە چۆنی
بووی مامەڵە بە مەخلوقاتێ خۆی دەکات و هۆکار بۆ کاری خوا ناهێنرێتەوێ
جیاوازی نییە لە سزادانی مردوو بە هۆی ئەوێ شێوەنی بۆ دەکرێ لە گەڵ
سزادان لە سەر کاریک درابێتە پالێ، چونکە خوای گەورە یە هەمووی
دروستکردووە، خوای گەورە ئازاری منداڵ و ئازەڵ و شێت دەدات بۆ ئەوێ
کاریکیان کردبێ.

کۆمەڵێکی تر ئەلێن: ئەوانە فرمودەیی پەيامبەری خوا نیین، عائیشەیی
دایکی ئیماندارانیشت ئەوێ رەتکردووە تەوێ بە لگەیی هێناوە تەوێ بەم
فرمایشتەیی خوای گەورە: ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ (الأنعام: ۱۶۴)، واتا:
هیچ کەسێکی گوناھکار گوناھیی کەسێکی تر هەلناگری.

کە ئەو گێڕانەوێ یە عومەر و عبداللهی کوپی پێگە یشت وتی: ئێوێ بی
ئەوێ درۆ بکەن و تۆمەتبار بن ئەوێتان گێڕاوە تەوێ، بەلام هەندێجار گوێ و
بیستنی درۆ دەکات و هەڵ تێگە یشتوون. ئەلێ: پەيامبەری خوا (صلی اللہ علیہ

^۱ - پێشتر تەخریج کرا.

وسلم) به لای گړې جوله که یدا تټپه پری و فهرمووی: "ان صاحب هذا القبر یعذب وأهله یبکون علیه"^۱، واتا: خاوه ن ئه م گړپه سزا ده درې و که س و کاریشی بوی ده گرین.

له گټرپانه وه به کدا که (متفق علیه) و له دایکه عائیشه وه گټر دراوه ته وه هاتووه: بیگومان په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی ته: "ان الله لیزید الکافر عذابا بیکاء أهله علیه"^۲، واتا: خوی گه وره به گریانی که س و کاری مردوی بیباوه پ، سزای بیباوه پره که زورتر نه کات. نه لې: قورئانتان بۆ به سه به لکه بدات: ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ الأنعام: ۱۶۶، واتا: هیچ که سټکی گونا هکار گونا هی که سټکی تر ه لئاگری.

کومه لټکی تر وتوویانه، موزه نی^۳ و که سانی تریشیان له نیواندایه: نه و مردوه سزا ده دریت که له زیاندا وه سټی کردوه شیوه نی بۆ بکری، خه لکانیکی زوریش له شیعه کانیاندا نه وه سټیه یان کردوه، له وانه تهره^۴:

إذا مت فانعيني بما أنا أهله ... وشقي على الجيب يا إبنه معبد

واتا: که مردم شیواو به پیگه و ناویانگی من شیوه ن و لاواندنه وه و سنگ دابدپه نه ی کچی مه عبه د.

^۱ - بوخاری (۱۲۸۹) و موسلم (۹۳۱) ټیخرایان کردوه.

^۲ - بوخاری (۱۲۸۸) و موسلم (۹۲۹) ټیخرایان کردوه.

^۳ - نیسماعیلی کوپی یه حیای نه لمیسری، نه بو نیبراهیم، پټشه نگ بووه له فیهدها (سالی ۱۷۵ ک له دایکبووه و سالی ۲۶۴ ک مردوه) و قوتابی و هاوه لې پټشه و شافیهی بووه، زاهیدو زاناو موجهه یدو به لکه به میز بووه.

^۴ - تهره (طرفه) هی کوپی نه له عبه د: په کټک بووه له شاعرانی موعه له قات، نه و دټپره شیعه ش له موعه له قاته که یدایه.

لوبه بیدیش له سهرمه رگدا به هه ردوو کچه که ی نه ئی:

فقومافقولا بالذی قد علمتما ... ولا تخمشا وجها ولا تحلقا شعر
وقولا هو المرء الذی لا صدیقه ... أضاع ولا خان الامین ولا غدر
إلی الحول ثم اسم السلام علیكما ... ومن ینک حولا کاملا فقد اعتذر

واتا: هه ستنه سهر پی و نه وه بلّین که فیتری بوونه و روومه ت مه پرن و قز
له خوتان مه که نه وه و بلّین باوکمان نه و پیاوه بووه که هیچ هاوپییه کی له ده ست
نه داو سته م و ناپاکیی نه کرد و بۆ یه ک سالّ نه مه بکه ن، ئیتر سه لامتان له سهر بی
و هه رکه سیکتان سالتیک بگری گله یی و بیانووی له سهر نامینی.

کۆمه لئیکی تر وتووینه: نه مه وه ستاوه ته وه سهر خۆی و نه ریتی قه و مه که ی
که مردووه که نه هی لی نه کردوون، چونکه وازه نسانی له نه هییه که به لگه ی
رازیبوونیتی، نه مه قسه ی ئیبن موباره ک و که سانی تریشه، نه بو نه لبه ره کات
ئین ته مییه نه ئی: نه مه دروستترینی هه موو بۆچوونه کانه، چونکه گهر که سه که
له گومانیدا نه وه زالبوو که که س و کاره که ی شیوه نی بۆ ده که ن و وه سییتی بۆ
نه کردن کاری وه ها نه که ن، واتا به و شیوه ن و هه رایه رازییه و وه که سییکه
نه توانی ریگری له خراپه بکات و نایکات، به لام نه گهر وه سییتی پیکردن شیوه نی
بۆ نه گپن و که سوکاره که ی به گوئیان نه کرد، نه وه خوای گه وره له وه
به خشنده تره تاوه کو سزای بدات، بۆیه کار به نایه ته که ده کری و ره تکرده نه وه ی
عائیشه ش بۆ نه وه فه رمووده کان عه ییبار ناکات، چونکه نه وان ئاماده ی شتیک
بوونه که نه وه له ویدا ئاماده نه بووه و نه گهری به هه له داچوونی پینچ هاوه لی
که وره به دووره .

ئەوێ دایکە عانیشه و توویەتی مردووێکە جولەکە بوو، رێگر نییە لەوێ
ئەو پێنج هاوێ لە کاتی تردا هیناویانە تەوێ و مەرج نییە تەنیا بۆ کەسی بێباوە
بێ، خۆی گەرێ کە ستم لە موسلمانێک نە کات ستم لە بێباوە پێکیش ناکات،
خۆی گەرێش زانێت.

بەش

ئەم فەرموودانە پێویست بەم زۆر لە خۆکردن و خۆماندووکردنە ناکات،
سوپاس بۆ خۆی گەرێ کێشە و ناروونی و پێچەوانەی رۆڵەتی قورئان و هیچ
رێسایەکی شەرعییان تێدا نییە، سزای هیچ مۆفیکیان لە خۆ نەگرتووێ کە
بەهۆی کاری کەسیکی ترێ سزا بدرێن، پەيامبەری خوا نەیفەرمووێ: مردوو
بەهۆی گریان و شیوەنی کەس و کارییەوێ سزا دەدرێ، بەلکو فەرموویەتی ئازار
دەبینی، ئەو ئازارێ کە بۆی دیتەدی و گشتگیرترە لە سزا، هەر پەيامبەری
خوا (صلی الله علیه وسلم) فەرموویەتی: "السفر قطعة من العذاب"، واتا: گەشت و
سەفەر کردن پارچەیەکە لە ئازار.

ئازارێکە تووشی باوەردارو بێباوە پێش دەبی، تەنانەت مردوو بەو مردووێ
تەنیشتی ئازار دەبینی کە سزا دەدرێت، هەرێک چۆن مۆف لە دنیا دا
بە سزادانی هاوسێکە ئازار دەبینی.

کە کەس و کاری مردووێ گریانێ حەرام ئەنجام دەدەن، ئەو گریانە کە
خەڵکانی سەردەمی نەفامیی ئەنجامیان دەداو لە شیعرو پەخشانیاندا دیارو
روونە، ئەو مردوو لە گۆرێکدا بە داخ و ئازار، ئازار دەبینی کە کەسوکاری بۆی
دەگرێن، ئەمە شیوانی تیگەیشتنی زانای ئیمەیه بۆ ئەو فەرموودانە،
سەرکەوتنیش بە پشتیوانی خۆی گەرێ.

تهومری نۆزدهیه

ئیمان نارامگرن و سوپاسگوزارییه

ئیمان دوو به شه: نیوهیه کی نارامگری و نیوهیه کی تریشی سوپاسگوزارییه، زیاتر له پیشینیک و توویانه: نارامگرن نیوهی ئیمان، عبداللهی کوپی مه سعودیش (خوای لی رازی بی) ئه لی: ئیمان دوو نیوه و به شه: نیوهیه کی نارامگرنه، نیوهیه کی تریشی بریتییه له سوپاسگوزاری، بۆیه خوای گه و ره نارامگری و سوپاسگوزاری پیکه وه کۆکردوه ته وه و نه فهرمووی: ﴿إِنِّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ إبراهيم: ۵، و اتا: به راستی له و (بیر خستنه وه) دا په ندو به لگه ی زۆر هیه بۆ هه موو خۆپاگریکی سوپاس گوزار.

هه روه ها له سوره تی حم عسق ئایه تی: ۳۲ و سوره تی سه به ء ئایه تی: ۱۹، سوره تی لقمان ئایه تی: ۳۱، بۆ ئه و پۆلینکردنه کۆمه لی شت باسکراوه: یه که م: ئیمان ناویکی کۆ و له خۆگری و ته و کردارو نییه ته، بۆ دوو به ش ده که پێته وه: کردار، وازهینان، کردارکردن و اتا کارکردن له گوپراپه لی خوای گه و ره دا که حه قیقه تی سوپاسگوزارییه، وازهینانیش بریتییه له نارامگرن له به رده م تاوان و قه ده غه کراوه کاند، ئایینیش هه مووی له و دوو شته دا کۆده بیته وه: ئه نجامدانی کاریک فەرمان دراوه ئه نجام بدری و وازهینان له ئه نجامدانی کاریکی قه ده غه کراو.

دووه م: ئیمان له سه ر دوو پایه و بنه ما دامه زراوه: دلنیاپی (یه قین) و نارامگری، دوو پایه ن و له قورئانی پیروژدا باسکراون: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً

يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِعَائِدَتِنَا يُوْقِنُونَ ﴿٢٤﴾ السجدة: ٢٤، واتا: له نيو نه واندا پيشه وایانیکمان دانا رینمونی خه لکیان ده کرد به فرمانی نیمه کاتی خوین گرت و له ثایه ته کانی نیمه دلنیا بوون (باوه پری پته ویان هینا).

به هوی دلنیا ییوه حه قیقه تی فرمان و نه می و پاداشت و سزا ده زانین، به هوی نارامگریه وه کاری فرمان پیکراو نه نجام ده دری و مرقه ده توانی له کاری قه ده غه کراو دوور بگری و زور له خوی بکات بۆ دوور گرتن له تاوان. مرقه به یه قینه وه ده توانی فرمان و نه می به پاستبخاته وه که له لای خواوه هاتووه و پاداشت و سزاشی هیه، ته نیا به هوی نارامگرتنه وه ده توانی له نه نجامدانی فرمانه کان و دوور گرتن له قه ده غه کراوه کان به رده وام بی، به وه نارامگری بووه ته نیوهی نیمان و سوپاسگوزاریش نیوهی دووه مه به نه نجامدانی کاری واجب و وازهینان له کاری قه ده غه کراو.

سییه م: نیمان قسه و کرداره، قسه قسه ی دل و زمانه، کرداریش کرداری دل و نه ندانه کانی لاشیه، روونکردنه وه بۆ نه وه، هر که سی به دل خوا بناسی و به زمان دانی پیدانه نی باوه پدار نییه، هر وه که له باره ی قهومی فیرعه ونه وه نه فره مووی: ﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ النمل: ١٤، واتا: نه و موعجیزانه یان دان پیدا نه دنا که له دلی خویندا نه و (موعجیزانه) یان به پاست ده زانی له بهر ستمکاری و خوبه زل زانین (یان) نینجا سه رنج بده سه رنه نجامی خراپه کاران چون بووه.

له باره ی قهومی عادو قهومی سالیشه وه نه فره مووی: ﴿وَعَادَا وَتْمُودَا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسْكِهِمْ وَرَبِّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ

فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾ العنكبوت: ٣٨، واتا: گه لی عادو سه موودیشمان (له ناو برد) به پاستی (ئه و له ناو بردنه) پوون بۆته وه بۆتان له شوینه واره (ویرانه) کانیا نه وه شهیتان کرده وه خرابه کانیا نی بۆ پازاند بوونه وه به هوی ئه وه وه به رگری کردن له پڭای پاست له کاتیدا ئه وان توانای بیرکردنه وه یان هه بوو (ژیر) بوون.

موساش به فیرعه ون ئه لی: ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ﴾ الإسراء: ١٠٢، واتا: موسا (علیه السلام) فه رموی سویند به خوا بیگومان تۆ ده زانی هیچ کهس ئه م موعجیزانه ی نه ناردۆته خواره وه بیجگه له په روه ردگاری ئاسمانه کان و زهوی که پوون که ره وه ن.

ئه وانه به دلّ خویان ده ناسی، به وهش نه بوونه یه کێک له باوه پداران. هه روه ها که سیك به زمانی باسی خواناسیی بکات و له دلّیدا ئه و باوه په ی نه بی ئه ویش باوه پدار نییه، به لکو یه کێکه له دوو پوه کان، هه روه ها که سیك به دلّ خویاناسی و به زمانیش ده ریپری به وه نابیته باوه پدار تاوه کو کاری دلّ ئه نجام نه دات له پوهی خۆشویستن و رقلیبوونه وه وه، ده بیّ خوا و په یامبه ری خوی خۆشبووی و دۆستانی خوی خۆشبووی و دۆژمنایه تی دۆژمنانی خوا بکات، ده بیّ دلّی ته نیا ملکه چی خوا بیّ و شوینکه وته و گوێپایه لی په یامبه ره که ی بیّ و به ناخ و روا له تیش پابه ندی شه ریعه تی خوا بیّ، ئه گه ر ئه وانه شی هه بوو ئیمانی کاملّ نابیّ تاوه کو فره زو واجیبه کان ئه نجام نه دات.

ئه وه چوار پایه که ن، پایه کانی ئیمان که ئیمانیا ن له سه ر راوه ستاوه و سه رچاوه کانیا ن بۆ زانست و کردار ده گه پێته وه، ده سته لگرتن له تاوانیش له پیزی کارکردنایه، هه ردوو حا له ته که که ئه نجامدانی فره زه کان و دوورگرتن

له تاوانه كانه به هۆی ئارامگرتنه وه دێته دی، بۆیه ئیمان بووه ته دوو به ش: یه کێکیان ئارامگرتنه، دووه میش نهو شتانه یه که له و زانست و کرداره وه دروست ده بی و دێته بوون.

چواره م: ده روون دوو هیزی هه یه: هیزی پی هه لگرتن و هیزی خوگرتن، هه میشه له نێوان نهو دوو هیزه دا راپایه، هه زده کات پی هه لگری بۆ نهو شته ی هه زی لی هه یه و خویشی ده گری له به رانه ر نهو شته ی هه زی پی نییه. ئایین هه مووی پێهه لگرتن و خوگرتنه: پێهه لگرتنه بۆ گوێرپایه لی خوای گه وره و خوگرتنه له به رده م نهو شتانه ی مایه ی سه ریچی فەرمانه کانی خوان، نهو دووانه ش ته نیا به ئارامگری دێنه دی.

پێنجه م: ئایین هه مووی هه ز و ترسه، باوه ردار که سیکی هه زدارو ترساوه، په ره رده گار ده فهرمویت: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا﴾ الأنبياء: ٩٠، واتا: بێگومان نهوانه (ی باسکران له پێغه مبه ران) پێشپرکیان ده کرد له (نه نجامدانی) هه موو خێرو چاکه که یه کداو هاواریان له ئێمه ده کرد به ئومیدی (به هه شت) و له ترسی (دۆزه خ).

له پارانه وه ی کاتی خه وتندا که بوخاری له صه حیه که یدا گێراویه تیه وه هاتوه: «اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وفَوَضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَهْبَةً وَرَغْبَةً إِلَيْكَ»^١، واتا: خواجه گیان خۆم راده سستی تۆ کردو رووم کرده تۆ و کاری خۆم به تۆ سپارد و په نام بۆ تۆ هینا به هه زو ترسه وه بۆ لای تۆ هاتووم.

^١ - بوخاری (٦٣١٣) و موسلیم (٢٧١٠) ئیخراجیان کردوه.

باۋەپدار ھەزۋ ترسى ھەيە، ئەو دوۋانەش لەسەرلقى ئارامگرىي خۆيان رادەگرن، ترسانى لەخوا ھانىدەدات بىۋ ئارامگرى و ھەزىش(رەغبەت) دەيگەيەنئە سوپاسگوزارى.

شەشەم: ھەموو ئەو شتانەي دئە رىگەي بەندە لەم دونيايەدا، لەو دەرنەچى، يان بىۋ دونياۋ ئاخىرەتى بەسوودە، يان زيان لەدونياۋ ئاخىرەتى دەدات، يان سوودى بىۋ يەككىيان ھەيە و زيانى بىۋ ئەوى تر، بۆيە باشتىن و بەرپىزتىنى ئەوانە، ئەنجامدانى ئەو كارەيە كە بىۋ ئاخىرەت بەسوودە و ازھىتان لەشتىك زيانى ئاخىرەتى تىدا ھەيە، ئەو ھەيە ھەقىقەتى ئيمان.

ئەنجامدانى ئەو ھەيە سودى پى دەگەيەنى سوپاسگوزارىيە، ازھىتان لەو شتەش كە زيانى ئاخىرەتى تىدايە برىتپىيە لەئارامگرى.

ھەتەم: بەندە لىئابىتەۋە لەكارىك كە دەبى ئەنجامى بدات و قەدەغەكراۋىك دەبى وازى لىبھىتى و قەدەرەك بەسەرىدا دىت، لەو سى شتەدا دەبى ئارامگرو سوپاسگوزارىي، بۆيە ئەنجامدانى كارە فەرزەكان و اتا سوپاسگوزارى، ازھىتان لەقەدەغەكراۋ و ئارامگرن لەسەر قەدەرىش و اتا ئارامگرى.

ھەشتەم: بەندە دوو پالئەرى ھەيە: پالئەرىك بانگەۋازى دەكات بىۋ دونياۋ ئارەزوۋ خۆشىيەكانى دونيا، بانگەۋازكارىكى تىرىش بانگەۋازى دەكات بۆلاي خواۋ ئاخىرەت و ئەو خۆشى و ھەسانەۋەيەي لەنازونيەمەتى ھەمىشەيىدا بىۋ دۆستانى خۆي دىناۋە. ياخىبوون و بەگوپنەكردنى بانگەۋزكەرى شەھوت و ھەۋاۋ ئارەزوۋ ئارامگرىيە، ۋەلامدانەۋەي بانگەۋازكارى خواۋ ئاخىرەتىش و اتا سوپاسگوزارى.

تۆیه م: ئایین له سه ر دوو بنه ما ده وه ستیتته وه: پیداکری (العزم) و دامه زراوی (الثبات)، دوو بنه مان له وه ره مووده یه دا باسیان هاتوه که نه حمه دو نه سائی له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) گێڕاویانه ته وه که ره موویه تی: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ فِي الْأَمْرِ وَالْعَزِيمَةَ عَلَى الرَّشْدِ"، واتا: خوایه گیان داوای دامه زراوییت لی ده که م له سه ر نه م کاره و عه زیمه ت (پیداکری) م پی بده له سه ر فامیده یی.

ساغیی عه زیمه ت و پیداکریی بناغه ی سوپاسگوزارییه، هیزی دامه زرا بوونیش بناغه ی نارامگرییه، هه رکات به نده به عه زیمه ت و دامه زراوییه وه پشتگیری کرا، نه وه به هاوکاری و سه رکه وتن هاوکاریی کراوه.

ده یه م: ئایین له سه ر دوو بنه ما دامه زراوه: حه ق و نارامگری، نه و دووانه ش له م ئایه ته دا ئاماژه یان پێکراوه: ﴿وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۝٣﴾ العصر: ٣، واتا: ئامۆزگاری یه کتریان کردبی به ئایینی راست وه ئامۆزگاری یه کتریان کردبی به ئارام گرتن.

له به ره نه وه ی له به نده داواکراوه له خودی خۆی و خه لکییدا به حه ق کاربکات، نه وه ش که حه قیقه تی سوپاسگوزارییه و به بی نارامگرتن نه وه ی پی ناکری، بۆیه نارامگرتن بووه ته نیوه ی ئیمان، خوا ی گه وره ش زاناته ره.

^١ - حسن بشواهد، نه سائی (٣ / ٥٤) و ته به رانی له المعجم الکبیر (٧١٨٠) ئیخراجیان کردوه.

تهوهري بیستهه

روونکردنهوهی جیاوازیی خه‌لك، نایه نارامگری و سوپاسگوزاریی کامه‌یان فه‌زلیان زۆرتره

ئه‌بو ئه‌لفه‌ره‌ج ئه‌یبن ئه‌لجه‌وزی^١ له‌وه‌دا سی قسه‌ی گێپراوه‌ته‌وه: یه‌که‌م: نارامگرتن باشتره. دووه‌م: سوپاسگوزاریی باشتره. سێیه‌م: نارامگری و سوپاسگوزاریی وه‌ک یه‌کن. هه‌روه‌ک عومه‌ری کوپی خه‌تاب(خوای لی رازی بی)وتویه‌تی: نه‌گه‌ر نارامگری و سوپاسگوزاریی دوو وشتره‌بو نایه، کێشه‌م نه‌بوو سواری کامه‌یان ببوومایه.

ئێمه هه‌موو ئه‌وانه باس ده‌که‌ین که هه‌ر کۆمه‌لێک بۆ خۆیان به‌به‌لگه‌یان کردوه، به‌به‌لگه‌کردنه‌کانیان کامه‌یان له‌جێی خۆیداوه کامه‌یان به‌و جۆره نیه، ئه‌وه‌ش به‌پشتیوانی خوا ی گه‌وره.

نارامگران وتویه‌نه: خوا ی گه‌وره ستایشی نارامگرتن و نارامگرانی کردوه، فرمانی به‌نارامگری داوه و خێرو خوشیی دنیا و ئاخیره‌تی به‌نارامگرییه‌وه په‌یوه‌ست کردوه، له‌قورئانه‌که‌یدا له‌ نزیکه‌ی نه‌وه‌د شوێندا باسی کردوه، له‌ده‌ق و فهرمووده‌کانی پێشتریشدا نمونه‌کانمان لێهێنانه‌وه، که به‌لگه‌ی ئه‌وه ده‌ده‌ن له‌سوپاسگوزاریی فه‌زلی زیاتره.

^١ - عه‌بدولپه‌رهمانی کوپی عه‌لیی کوپی موحه‌مه‌دی ئه‌لجه‌وزی ئه‌لقوره‌یشیی ئه‌لبه‌غدادی، ئه‌بو ئه‌لفه‌ره‌ج(سالی ٥٠٨ هـ له‌دایکبووه و ٥٩٧ هـ مردوه) زانا و عه‌للامه‌ی سه‌رده‌می خۆی بووه له‌مێژوو فهرمووده‌دا، له‌دایکبوون و مردنی له‌به‌غدا بووه، نزیکه‌ی سی سه‌د دانراوی هه‌یه.

هەر ئه‌وه به‌سه په‌یامبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمویه‌تی: "الطَّاعِمُ الشَّاكِرُ بِمَنْزِلَةِ الصَّائِمِ الصَّابِرِ"^۱، واتا: نانه‌درێکی سوپاسگوزار وه‌ك كه‌ سیکی به‌ پۆژووی ئارامگره‌.

له‌ باسی فه‌زێدانی ئارامگری و به‌رزیی پله‌ی به‌سه‌ر سوپاسگوزارییدا، سوپاسگوزاری به‌ ئارامگر گه‌یاندووه‌و به‌وی شوپه‌اندووه‌، دیاره‌ پێ شوپه‌یندراو (ئارامگر) پله‌ی به‌رزتره‌ له‌ وشته‌ی پێ شوپه‌یندراوه‌ كه‌ (سوپاسگوزاره‌)، وه‌ك ئه‌م فه‌رمایشته‌یه‌: «مُذْمِنٌ خَمْرٍ كَعَابِدٍ وَثَنٍ»^۲، واتا: گێڕۆده‌بووی عه‌ره‌ قه‌ویری وه‌ك بته‌په‌رست وایه‌. ئه‌مه‌ هاوشیوه‌ی ئه‌وه‌یه‌.

وتووین: ئه‌گه‌ر به‌راورد بکه‌ین له‌ نێوان ئه‌و ده‌قانه‌دا كه‌ باسی ئارامگریان تێدا هاتووه‌و ئه‌وانه‌شی كه‌ باسی سوپاسگوزارییان تێدا هاتووه‌، ده‌بینین ده‌قه‌کانی تایبته‌ به‌ ئارامگری چه‌ندان ئه‌ونده‌ی سوپاسگوزارییه‌، له‌ وه‌دا نوێژکردن و جیهادکردن باشتترین کاره‌کانن، له‌ هه‌موو به‌شه‌کاندا فرموده‌یان له‌ باره‌وه‌ هاتووه‌ و زۆربه‌ی فرموده‌کان له‌ به‌شی نوێژو جیهادکردندا.

هه‌روه‌ها وتووین: له‌ هه‌موو به‌ش و بابته‌ی ئاییندا ئارامگری به‌شداره‌، بۆیه‌ نێمان وه‌ك شوینی سه‌ره‌ بۆ جه‌سته‌.

هه‌روه‌ها وتووین: خوای گه‌وره‌ زیاترکردنی شته‌کانی بۆ مڕۆڤ به‌ سوپاسگوزارییکردنه‌وه‌ په‌یوه‌ست کردووه‌ و فرمویه‌تی: ﴿لَيْنَ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ﴾^۳ إبراهیم: ۷، واتا: سویند بێ بیگومان ئه‌گه‌ر ئێوه‌ سوپاسی (چا که‌ی) من بکه‌ن بۆتان زیاد ده‌که‌م.

^۱ - سه‌حیحه‌، ترمیزی (۲۴۸۶) و ئه‌بو یه‌علا (۶۵۸۲) و حاکم (۱۳۶/۴) ئیخراجیان کردووه‌.

^۲ - حسن، ئه‌حمه‌د (۲۷۲/۱) و عه‌بدوله‌زاق له‌ مصنف (۱۷۰۷۰) و به‌زار (۱۹۳۴) و نهبین حبیان (۵۳۴۷) ئیخراجیان کردووه‌.

به لام پاداشتی بیّ نه ژماری به نارامگرتنه وه په یوه ست کردووه، پاداشتی سوپاسگوزارانه ی ره ها دیار یکردووه و فرمویه تی: ﴿وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ آل عمران: ۱۴۴، واتا: به زوویی خوا پاداشتی سوپاس گوزاران ده داته وه.

پاداشتی نارامگرانیشی به چاکه کاری په یوه ست و سنووردار کردووه و فرمویه تی: ﴿وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ النحل: ۹۶، واتا: سویند به خوا نه وانه ی که به نارام بوون پاداشتیان ده ددینه وه به پاداشتی چاکترین کرده و یان.

وتوویانه: له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) وه سه لماوه فرمویه تی: ((يقول الله تعالى: كُلُّ عَمَلٍ ابْنِ آدَمَ لَهُ إِلَّا الصَّوْمَ فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ))، واتا: خوی گوره نه فرموی: هه موو کاریکی نه وه ی ئاده م بۆ خویه تی جگه له پوژوووگرتن، به پوژووووننه که ی بۆ منه و هر خویشم پاداشتی ده دده مه وه. به جوړیکی تریش هاتووه: "كُلُّ عَمَلٍ ابْنِ آدَمَ يُضَاعَفُ لَهُ الْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ: «إِلَّا الصَّوْمَ فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ»^۱، واتا: هه موو کاریکی نه وه ی ئاده م چه ندان نه وهنده ی خوی پاداشتی هه یه، هه چاکه یه که به ده نه وهنده پاداشتی هه یه، په روه ردگار فرمویه تی: ته نیا روژوووگرتن نه بی، روژوووگرتن بۆ منه و هر خویشم پاداشتی له سه ر ده دده مه وه. نه مه ته نیا له بهر نه وه یه ده روون نارامی گرتووه و له شه هوه ت و حزه کانی خوی به دوورگرتووه،

^۱ - بوخاری (۵۹۲۷) و موسلیم (۱۱۵۱) (۱۶۱) ئیخراجیان کردووه.

^۲ - موسلیم (۱۱۵۱) (۱۶۴) ئیخراجی کردووه.

ههروهك له هه مان فهرمووده دا هاتوو: "يدع شهوته وطعامه وشرابه من أجلي"، واتا: وازی له شههوت و خواردن و خواردنه وهی خۆی هیناوه له بهر من. له مه دا په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له وهلامی ئه و پرسیاره ی لیتی ده کریت که چی کارێک باشتیرینی کاره کانه، ئه فره مووی: "عليك بالصوم فإنه لا عدل له"، واتا: به پۆژوو به چونکه هیچ شتیك له پاداشتا هاوشانی نییه. ئارامگرتن جله وکردنی دهروونه له بهردهم پالنه ری هه واو ئاره زوودا، ئه وه شه حه قیقه تی به پۆژوو بوون، دهروون جله وگیر ده کری له بهردهم پالنه رو حه زی شه هوه تی خواردن و خواردنه وه و جووتبوون، له م فره مایشه تی خوای گه ورده دا ئارامگرتن به پۆژوو رافه کراوه: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾ البقرة: ۴۵، واتا: په نا بیه نه بهر ئارام گرتن و نوێژ.

مانگی ره مه زانیش ناو نراوه: مانگی ئارامگری.

هه ندی له پێشین و توویانه: به پۆژوو بوون نیوه ی ئارامگریه، چونکه دهروون جله و ده کری له بهردهم پالنه رو ویستی شه هوه ت و تووپه یی، دهروون شتیکی ده وی تاوه کو په ی به چیژو خوشیه که ی ببات، له شتیك تووپه ده بی که نازاری ده دات، به پۆژوو بوونیش ئارامگرتنه له سه ر شه هوه ت و ئاره زووه کان، ئاره زووه کانی سک و داوین نه ك ئه وانه ی تووپه یی دروست بکه ن، به لام ته واویتی رۆژووگرتن، واتا ئارامگرتنی دهروون له بهردهم پالنه ره کانی شه هوه ت و تووپه یی.

^۱ - صحیحه، نه سانی (۲۲۲۰) و نه حمه د (۲۴۸ / ۵) و عه بدوله زاق (۷۸۹۹) و ئین حیان (۳۴۲۵) شیخراجیان

په یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) له فەرمووده‌ی سه‌حیددا ئاماژه‌ی پئی داوه و نه‌فرمووی: "إِذَا كَانَ يَوْمُ صَوْمِ أَحَدِكُمْ فَلَا يَجْهَلْ وَلَا يَصْخَبْ فَإِنْ أَحَدٌ سَابَهُ أَوْ شَاتَمَهُ فَلْيَقُلْ إِنِّي صَائِمٌ" ^۱، واتا: گەر یه‌کێکتان به‌پۆژوو بوو با نه‌فامیی نه‌کات و تووپه‌ نه‌بئی و هاوار نه‌کات، نه‌گەر یه‌کێکیش قسه‌ی ناخۆش یان جنیوی پئی دا با بلئی: من به‌پۆژووم.

په یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) له و فەرمووده‌یه‌دا داوای کردووه هیزی شه‌هوت و تووپه‌یی هاوسه‌نگ و ریکبخری، مړوڤی به‌پۆژوو ده‌بئی خۆی به‌پاریزی تاوه‌کو هیزی شه‌هوت و تووپه‌یه‌که‌ی به‌پۆژووبوونه‌که‌ی مایه‌ پوچ نه‌که‌ن، شه‌هوت رۆژووه‌که‌ی مایه‌پوچ ده‌کات و تووپه‌یه‌ش له‌پاداشته‌که‌ی که‌م ده‌کاته‌وه، هه‌روه‌ک له‌فەرمووده‌یه‌کی تردا ئاماژه‌ی پئی داوه: "مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ وَالْعَمَلِ بِهِ فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ" ^۲، واتا: هه‌رکه‌سێ واز له‌شایه‌تی و قسه‌ی درۆ نه‌هینی و کار به‌درۆ بکات، نه‌وه‌ خوای گه‌وره‌ پێویستی به‌برسیبون و تینووبوونی نه‌و نییه.

نه‌وه‌ به‌سه‌ بپیته‌ فه‌زلی نارامگری به‌سه‌ر سوپاسگوزارییدا که‌ خوای گه‌وره‌ فەرمووی: ﴿إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ ^۳ المؤمنون: ۱۱۱، واتا: بیکومان نه‌مپۆ پاداشتم داونه‌ته‌وه‌ به‌هۆی خۆگریانه‌وه‌ به‌پراستی هه‌ر نه‌وانن سه‌رکه‌وتوو.

^۱ - بوخاری (۱۹۰۴) و موسلیم (۱۱۵۱) (۱۶۳) ئیخراجیان کردووه.

^۲ - بوخاری (۱۹۰۳) ئیخراجی کردووه.

خوای گه وره له بری نارامگرتنیان سه رکه وتوویی کردوون، هه روه ها نه فهرمووی: ﴿وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ ﴿البقرة: ۲۴۹﴾، واتا: خوا له گه له خوږاگرانه.

هیچ شتیک به رانبه ر نابیی به وهی خوا له گه له بنده که یدا بی، هه روه که هه ندی له عاریفان وتوویانه: نارامگران به کۆکردنه وهی خیرو خوشیی دونیاو ناخیره ته وه رویشتون، چونکه له ته کابوونی خوای گه وره یان ده ستخستوهه. په روه ردگاریش نه فهرموویت: ﴿وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ ﴿الطور: ۴۸﴾، واتا: نارام بگره بو بریاری په روه ردگارت نه وسا بیگومان تو له ژیر چاودیژی ئیمه دایت.

نهمه ش نه وه نه گه یه نی که نارامگرتن له به رده م بریاری خوا، پاسه وانیتی و پاریزگاری و چاودیژی خوایی به دوا دا دیت.

خوای گه وره به سی شت به لینی به نارامگران داوه، هه ریه که له و سی شته له دونیاو نه وهی له سه ری دایه خیری زیاتره، نه ویش: سه لاواتی خوا له سه ریان، به زهیی به رانبه ریان، تاییه تکردنیان به هیدایه ت و رینیشاندان، وه که ده فهرموویت: ﴿أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ﴾ ﴿البقرة: ۱۵۷﴾، واتا: نا نه وانه دروودو به زهیی به سه ر نه واندا ده باری له لایه ن په روه ردگاریانه وه و نه وانه نه و که سانه ن هیدایه تیان وه رگرتوهه.

نه وهی تیده که ین نه وهیه هیدایه تی له واندا کور تکردووه ته وه، له دوو ثایه تی قورثانه که یدا هه والی داوه که نارامگرتن له کاره پیداکری و سه خته کانه، فهرمانی به په یامبه ره که شی کردووه به نارامگرتنی په یامبه رانی ئولولعه زه وه خوی بشوبه یتنی، پیشتیش باسمان له وه کرد.

وتووایانه: به لگه هاتوو له سهر ئه وهی چهنده بتوانی له دنیا بـی نیازی (زوه) بکهی و له خوشیه کانی کهم بکهیته وه، باشتره له زۆرکردنی خوشیه کانی، بـی نیاز له حالـی ئارامگرو زۆرکه ری دنیاش له حالـی سوپاسگوزاردایه.

وتووایانه: له مه سیح (سهلامی خویان له سه ربـی) پرسیار کراوه گهر دوو پیاو به لای گه نجینه یه کدا تیپه پـبوون، یه کـنکیان به سه ریـدا ههنگاوی ناو لای به لایدا نه کرده وه، ئهوی تریان هه لـیگرت و له گوێپـایه لـیی خـوای گه ورده دا خه رجی کرد، ئایه کام له و دوو که سه باشترن؟ فه رمووی: ئه وهی ته ماشای نه کردو پـشتی لـیکرد لای خـوای گه ورده به پـیژترینه.

وتووایانه: به لگه بۆ دروستیی ئه مه، ئه وهیه که په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) کللی گه نجینه کانی سه ره ویی خرایه به رده ستی و هـیچی لـیـیان هه لـنه گرت و فه رمووی: "أجوع یوماً وأشبع یوماً"، واتا: به لکو ده مه ویی رۆژی برسیی بم و رۆژی تـیریم. ئه گهر کللی گه نجینه کانی به هه شتی هه لـبـگرتبایه به دلنـیاییه وه له پـه زامه ندی و گوێپـایه لـیی خـوای گه ورده دا ده بیه خشی، به لام پـیـگه و پایه ی ئارامگرتنی به باشتر زانی و بـی نیاز بوو له دنیا.

وتووایانه: ئه زانین که که مائی مرۆیی له سی شتدایه: زانست گه لـیک ده زانری، کار گه لـیک کاری پـی ده کریت، حال و بار گه لـیک به پـی ئه و زانست و کارانه ریکده خـریت. باشترین زانست و کارو حالـیک: ناسینی خـوای گه ورده ناو و سیفهت و کاره کانیتی، کارکردنه به پـه زامه ندیی خـوای گه ورده کـیشکردنی دلـه

¹ - زۆر لاوازه، نه حمده (۵/ ۲۵۴) و ترمیزی (۲۳۴۷) ئیخراجیان کردوه.

بۆلای به هۆی خۆشویستن و ترس و ئومێدهوه، ئهوه شه باشتین و بهرێزترین شتهکانی دنیا، باشتین پاداشتی ئاخیرهتیشی ههیه.

باشترین و پیرۆزترینی ئێو مه بهستهکان: ناسینی خوای گهوره و خۆشویستن و دلتارامبوونه له نزیکیی خوای گهوره و تامه زۆبوون بۆ لیکای خوا و نازو خۆشبینین به یادی خوای گهوره، ئهوه گهوره ترین به خته وهری دنیا و ئاخیرهته، ئامانجه، بهنده تهواوی ههست دهکات به وهی خودی به خته وهرییه کاتی که پهردهی غهیبی له بهرچاو هه لده گیردری و دنیا به جیده هیلّی و ده چینه ئاخیرهته وه که جارێک هه ره دنیا دایه.

ئه گه ره ههستی به ههندی له و شته کرد له و شتانهی دینه ری و پپی تاقیده کرینه وه، ئهوه ههستی که تهواو نییه و به خته وهری راسته قینه هه ره ئه وهیه که باسما ن کرد.

هه مو زانست و مه عریفه کان پاشکوی ئه و ناسینهی بهنده ن بۆ خوای گهوره و ناو و سیفه تهکانی، جیاوازی زانسته کانی له فه زلدا به پپی دووری و نزیکیه وهیه تی له و مه عریفهیه وه، بۆیه هه ره زانستی که نزیکبوو به زانستی ناسینی خوا و ناو و سیفه تهکانیه وه، ئهوه بهر زتره له زانستی که تر، حالی دلّیش هه ره به و شیوهیهیه، ئه گه ره له و مه بهسته نزیکتری که له بهر ئه وه بۆی دروستکراوه، ئهوه بهرێزتر و پیرۆزتره له حالێک که له مه بهسته نییه.

کارو کرده وه کانی هه ره به و شیوهیه ن، هه ره کرده وهیه که نزیکبیت به ده ستخستنی مه بهسته، ئهوه فه زلدارتره به سه ره کاری تر، له مه دا نوێژو جیهادکردن باشتین له کارهکانی تر، چونکه نزیکترین له مه بهسته، ده بی هه ره به و

شیوه‌یه‌ش بی، هه‌رکات شته‌که له‌ئامانجه‌وه‌ نزیک‌تری، ئه‌وه‌ باشتره‌ له‌ و‌کاره‌ی
له‌مه‌به‌ست دوورتره‌.

به‌نده‌یه‌ک دلی ره‌خساندبی و‌ ئاماده‌سازکردبی بۆ ناسینی خواو ناو و‌ سیفته
و‌ خوشویستن و‌ ترس و‌ ئومیدی خوی گه‌وره‌، ئه‌وه‌ باشتره‌ له‌ و‌که‌سه‌ی له‌حالی
ئه‌ودا نییه‌. ئه‌گه‌ر کۆمه‌لی کارت له‌ و‌گه‌یاندنه‌دا به‌شدار کرد، ئه‌وه‌ باشترینیان
ئه‌وه‌یه‌ که‌ نزیک‌تره‌ به‌لای خوی گه‌وره‌وه‌.

لێره‌دا شتێک هه‌یه‌ ده‌بی باش لێ وردبینه‌وه‌و لێ تیبگه‌ین، ئه‌وه‌یه‌ ره‌نگه‌
هه‌ندی کاری دیاریکراو باشتری له‌کاری تر، بۆ نمونه‌ ئه‌وه‌ ده‌وله‌مهنده‌ی که‌
به‌سه‌روه‌تیکی زۆر گه‌یشته‌وه‌و ریگه‌ نادات هیچی لێ خه‌رج بکری، ئه‌وه‌
به‌خشیانی له‌پاره‌که‌ی خیری زۆرتره‌ له‌شه‌ونویژو رۆژووی سووننه‌تی.

که‌سێک ئازاو چاونه‌ترسه‌و دوزمن لێ ده‌ترسی، وه‌ستانی یه‌ک کاتژمیری
له‌سه‌نگه‌ردا و‌ جیه‌ادکردنی له‌پێناو خوی گه‌وره‌ باشتره‌ له‌حه‌ج و‌ رۆژوو
سه‌ده‌قه‌و نه‌جامدانی سووننه‌ت. ئه‌و زانایه‌ی که‌ سووننه‌تی ناسیوه‌و هه‌لال و
هه‌رام و‌ ریگه‌کانی باشه‌و خراپه‌ی زانیوه‌، تیکه‌لییکردنی خه‌لکی و‌ فێرکردن و
ئامۆژگاریکردنیان له‌ئایینه‌که‌یان بۆی خێردارتره‌ باشتره‌ له‌دوورکه‌وتنه‌وه‌ی لێیان
و‌ دابڕانی بۆ نویژو قورئان خویندن و‌ ته‌سبیحکردن.

ئه‌وه‌ ده‌سه‌لاتداره‌ی که‌ خوی گه‌وره‌ دایناوه‌ بۆ حوکمکردن له‌نیوان
به‌نده‌کانی، دانیشتی یه‌ک کاتژمیری بۆ ته‌ماشاکردنی کێشه‌و داواکاری
خه‌لکه‌که‌و وه‌رگرتنه‌وه‌ی مافی سته‌ملیکراوان و‌ نه‌به‌زاندنی سنووره‌کانی خواو
سه‌رخستنی هه‌ق و‌ سه‌رکو‌تکردنی نا‌په‌وا، باشتره‌ له‌په‌رستشی چه‌ندان سال.
هه‌رکه‌سی ناره‌زووی بۆ ئافه‌رت زاله‌اتی، ئه‌وه‌ به‌پۆژووبوونی به‌سوودو
خێردارتره‌ له‌به‌خشین و‌ کاری تر.

بروانه و بیربکه ره وه له وهی په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) که عه مری کوپی عاص و خالیدی کوپی وه لیدو که سانی تری کرده نه میرو هه لِسوپاوی کاره گانی، نه بو زه پی رانه سپاردو پیی فهرموو: «إِنِّي أَرَاكَ ضَعِيفًا وَإِنِّي أَحِبُّ لَكَ مَا أَحْبُّ لِنَفْسِي لَا تَأْمُرَنَّ عَلَى اثْنَيْنِ وَلَا تَلِينَ مَالَ يَتِيمٍ»^۱، واتا: من نه بینم تو بو نه و کاره لاوازی و توانای نه وهت نییه، نه وهم بو تو نه وی که بو خوّم نه وی و حه زم لی هه یه: مه به ره نه میری ته نیا دوو که سیش و سه روه تی هیچ هه تیویک مه خه ره ژیر دهستی خوّت. فه رمانی به نه و و که سی تریش دا به پۆژووبی و فه رمووی: "عليك بالصوم فإنه لا عدل له"^۲، واتا: به پۆژوو به، هیچ شتی که هاوشانی رۆژوو نییه. فه رمانی به که سیکی تر دا که توو په نه بی^۳، به سییه م که سیش فه رمانی کرد که زمانی به یادی خواوه ته پو پاراوبی^۴.

هه رکاتی خوی گه وه ویستی هه بی به نده که ی کامل بی، سه رکه وتوی ده کات تاوه کو تواناو بواری فراوان و یه کلابیته وه بۆ، بۆی ئاماده سازو شیایوی ده کات و به سه رکه سانی تر دا به توانای ده کات، هه روه ک وتراوه:

ما زال یسبِقُ حتی قال حاسده هذا طریق إلى العلیاء مختصر

واتا: له برانه وه و پیپرکیدا به رده وامه، تاوه کو ئیره بیبه ری نه لی، نه مه ریگه ی کورترکراوی بالاو مه زنییه.

^۱ - موسلیم (۱۸۲۶) ئیخراچی کرد.

^۲ - سه حیه، پیشتەر ته خریج کرا.

^۳ - بوخاری (۶۱۱۶) ئیخراچی کردوه.

^۴ - سه حیه، ترمیزی (۳۲۷۵) و ئیبن ماجه (۳۷۹۳) و نه حمه د (۴/ ۱۹۰) ئیخراجیان کردوه.

ئەمە نمونەى ئەو نەخۆشەىە كە گازندەى ئازارى سكى دەكات، ئەگەر دەرمان بخوات سوودی لى دەبینى، بەلام گەر دەرمانى ژانەسەر بخوات سوودی لى نابینى، بۆ نمونە چرووكییهك كە مڕۆڤە مى بۆ كەچ بكات لەكارە لەنتۆبەرەكانە، لەو كارانەىە كە شەونۆیژو رۆژووى سەد سال لەنتۆى نابات، هەرۆهەا دەرەى شوینكەوتنى هەواو ئارەزوو بەخۆ سەرسامبوونیش، ئەمانە زۆر خۆیندەنەوەى قورئان و كات تەرخانكردن بۆ زانست و یادو زوهدبوون چارەو گونجاو نیین بۆ چارەكردنى، بەلكو بەو چارە دەكرێن بەبوونی دژەكانیان لەدڵدا دەرپەپتێرێن و بەهۆكارى دژ لەدڵ دەریكرێن. ئەگەر بووترى: كامەیان باشترە: نان یان ئاو؟ وەلامەكە بەم شیوەىە دەبى: هەریەكە لەو دووانە لەشوین و دۆخى خۆیاندا باشترین.

ئەگەر ئەم ریسایەت ناسى، ئەوە بزانه سوپاسگوزارىی لەبەخشینی سەرۆهەتا کاریكى چاكە و دڵ یەكسەر بەدەستى دەهێنى، بەدەستەاتنەكە نەمانى چروكى و دەستنووقاوییه، بۆیە خۆت ئامادەسازو رەخساو بكە بۆ ناسین و خۆشوێستنى خۆى گەرە، ئەوەىە دەرمانى ئەو دەرەى كە لەدڵایە و ناھێلى مڕۆڤە بەمەبەست بگات.

هەژارى دونیانەوێست لەبوونی ئەو دەرەو دەرمانە دور لەدەرەسەرییه، هێزى زۆرتى بۆ هەیه تاوەكو بواری فراوانترى هەبى بۆ دەستخستنى مەبەست و بەئامانج گەشتن.

پاشان پرسىاریکیان لەدەرەوونى خۆیاندا دروستكردووە و وتویانە: ئەگەر بووترى: شەرع بۆ كاركردن هاندانى كردووە، ئەوە لى دابراون و وتویانە: پزىشك گەر پیاھەلدانى دەرمان بكات، ئەوە ناگەيەنى خودى دەرمانەكە

مه به ست بئ و باشت نیه له و چاره سهری له درمانه که وه به ده سندی، به لام کاره کان چاره سهری نه خوشیی دلان، جا له بهر ئه وهی زور جار هه ست به نه خوشییه کانی دلان ناکری، ئه وه هاندان که وتوو ته سهر کاری مه به ست، ئه ویش چاره سهری دل. ئه وه ژارهی به خشی نی تو وهرده گری دردی چروکییت لی درده هیئی، وه که که له شاخه که خوی نی پیست له جهسته بۆ درده هیئی.

وتوو یانه: گهر ئه م زانرا، ئه وکات ده زانی که حالی مرؤفی نارامگر وه ک حالی که سیکه له شساغی و هیزی خوی بپاریزی، حالی که سی سوپاسگوزاریش وه ک حالی تیمار که ره که جور که لیکه درمان به کارده هیئی بۆ نه هیشتنی درده کان.

بهش

سوپاسگوزاران وتوو یانه: بئگومان سنووری خۆتانتان به زاندو پیگه یه کتان به سهر پیگه یه کی له و باشت هه لئا، ئامرازتان پیش ئامانج خست، ئه وهی بۆ شتیکی تر مه به سته به سهر خودی مه به سته پیخشست، کاری ته واوتان به سهر کاری ته واوترو باش به سهر باشترا پیخشست، مافی شیاوی سوپاسگوزاریتان نه داو نه ناسی و شوین و پیگه ی خۆیتان پی نه دا.

خوای گه وره له گه ل یادی خۆیدا باسی سوپاسگوزاریی کردوه، باسی دروستکردنی گه ردوون و شته کان و بریاری خۆی هیناوه ته وه، نارامگرتن حزمه تکاری ئه و دوو شته یه و ئامرازی گه یشتنه به و دوو شته و یارمه تیده ریانه، ئه فـرموو: ﴿ فَادْكُرُونِيْ اَذْكُرْكُمْ وَاَشْكُرُوا لِيْ وَلَا تَكْفُرُوْنَ ۝۱۵۲ ﴾

البقرة: ۱۵۲، واتا: که واته یادم بکن تامنیش له بیرتان نه که م وه سوپاسم بکن پی نه زان و ناسوپاسییم مه کن.

خوای گه وده سوپاسگوزاری به ئیمان وه به ستووه ته وه، هه والی داوه گه به نده کانی سوپاسی بکن و پی باوه دارین، نه وه هیچ نیازیکی نییه به سزادانیان و نه فه رموی: ﴿مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَءَامَنْتُمْ﴾ النساء: ۱۴۷، واتا: نه گه نه وه به جیبگه یه نن که بوی دروستکراون، که سوپاسگوزاریون و ئیمان، ئیتر چی پیو یستییه کم به سزادانتان هه یه و چی له سزادانتان بکه م؟!

خوای گه وده هه والی داوه که له نئو به نده کانیدا سوپاسگوزاران تاییه تن به منه تی خوا به سه ریانه وه و نه فه رموی: ﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ﴾ الأنعام: ۵۳، واتا: به و جوړه هه ندیکیانمان به هه ندیکی تریان تاقی کرده وه بۆ نه وه ی بلین ئایا نه وانه خوا پیز و به هره ی پی به خشیوون له ناو ئیمه دا؟ ئایا خوا له هه موو که س زیاترنی یه به وانه ی شوکرانه بژین؟.

خه لکی دابه شکردوه بۆ سوپاسگوزارو سپله (بیباوه ی)، ناشیرینترین شتیک به لایه وه سپله یی و سپله کانه، خوشه ویستین شتیکیش به لایه وه سوپاس و سوپاسگوزارانه و نه فه رموی: ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾ الإنسان: ۳، واتا: بیگومان ئیمه پینموونیمان کرد بۆ راسته پی، سا یا سوپاس گوزاره وه یا نا سوپاس گوزاره.

سوله یمانی په یامبه ریشی (سهلامی خوای له سه ربی) فهرموویه تی: ﴿ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌ كَرِيمٌ ﴾ النمل: ٤٠، وانا: نه مه له فه زلی په روه ردگار مه وده به بو نه وهی تاقیم بکاته وه نایه شوکری (نه م نیعمه ته) ده که م یان پی نه زان و سپله ده بم وه هر که سی سوپاسی خوا بکات نه وه بیگومان سوپاس بو خوی ده کات وه هر که سیش ناسوپاسی بکات (زیانی بو خویه تی) چونکه بیگومان په روه ردگارم ده وله مه ندو بی نیازه.

په روه ردگار نه فهرمووی: ﴿ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴾ ابراهیم: ٧، وانا: بیریان بخه روه کاتی که په روه ردگارتان پای که یاند سویند بی بیگومان نه گهر نیوه سوپاسی (چا که ی) من بکه ن بوتان زیاد ده که م به لام بیگومان نه گهر نا سوپاسی بکه ن نه وه به پاستی سزای من زور به تینه. هه روه ها فهرموویه تی: ﴿ إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ ﴾ الزمر: ٧، وانا: نه گهر نیوه بی باوه پین نه وه بیگومان خوا بی نیازه له نیوه و پازی نی به به بی باوه پی بو بنده کانی وه نه گهر سوپاسی خوا بکه ن (گهر دن که چ بن) به وه لیتان پازی ده بیت.

نه مه له قورئاندا زوره، خوای گه وره زورجار به راوردی نیوان سوپاسگوزاری و بیباوه پی ده کات، بیباوه پی دژ به سوپاسگوزاری به نه فهرمووی: ﴿ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ

أَعْقَبِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ
الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ (آل عمران: ١٤٤)

واتا: موحه ممه د (صلی الله علیه وسلم) پیغه مبه ریکه (نه مر نی به) بیگومان
له پیش نه و پیغه مبه رانی تر پابوردون جا نایا نه گه ر وه فاتی کرد یان کوژا
ده گه ریڼه وه بۆ دواوه ی خۆتان (پاشگه ز ده بنه وه) هر که س هه لکه ریڼه وه بۆ
دواوه ی خۆی (بت په رستی) نه وه هه رگیز (نه و که سه) هیچ زیانیک ناگه به نیت
به خوا وه به زوویی خوا پاداشتی سوپاس گوزاران ده داته وه.
سوپاسگوزاران نه وانه که له سه ر نازونیمه تی تیمان دامه زاون و
هه لته گه پاونه ته وه.

خوای گه وره پشک و به شی زیاتری به سوپاسگوزارییه وه په یوه ست کردوه،
زیاترکردنیش کوتایی بۆ نییه، هه روه ک سوپاسکردنیشی کوتایی بۆ نییه.
خوای گه وره پشک و پاداشتی زۆرتی خۆی به ویست و مه شیڼه ی خۆی
په یوه ست کردوه و نه فره مووی: ﴿فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِن
شَاءَ﴾ التوبة: ٢٨، واتا: نه وه له مه و پاش خوا ده وله مه ندتان ده کات له چاکه و
به هره ی خۆی نه گه ر ویستی.

له بابته به ده مه وه چوونی داواو پارانه وه شدا فره موویه تی: ﴿فَيَكْشِفُ مَا
تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِن شَاءَ﴾ الأنعام: ٤١، له بابته روزیشه وه نه فره مووی: ﴿يَرْزُقُ مَنْ
يَشَاءُ﴾ آل عمران: ٣٧، واتا: به راستی خوا پۆزی ده دات به هه ر که سیك که
بیه ویت.

له بابەت لیخۆشبوونیشەوێ ئەفەرمووی: ﴿يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ﴾ آل عمران: ۱۲۹، واتا: خوش ئەبێ لە هەر کەس خۆی بیهوی.

له بارەى تەوبەشەوێ ئەفەرمووی: ﴿وَتَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ﴾ التوبة: ۱۵، واتا: خواى گەورە تەوبە وەر دەگرێ لە هەر کەسێک کە بیهوێت.

پاداشتی سوپاسگوزاریی رەها داناوێ و سنووری بۆ دانەناوێ و ئەفەرمووی: ﴿وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ آل عمران: ۱۴۴، واتا: بەزووێ پاداشتی خوا پاداشتی سوپاس گوزاران دەداتەوێ.

﴿وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ﴾ آل عمران: ۱۴۵، واتا: بەزووێ پاداشتی سوپاس گوزاران دەداتەوێ.

کە ئیبلێسی دوژمنی خوا گەورەیی پێگەی سوپاسگوزاریی زانی، زانی کە گەورەترین و نرخدارترین پێگەی هەیە، ئامانجی خۆی لەوێدا داپشت خەلکیی لە سوپاسگوزاریی دابەری و وتی: ﴿لَا تَنبَهُم مِّن بَيْن أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ﴾ الأعراف: ۱۷، واتا: ئینجا سوێند بێ بێگومان بۆیان دەچم لە پیشیانەوێ لە دوایانەوێ، وێ لەلای راستیان و لەلای چەپیانەوێ ئەوسا نابینی زۆربەیان سوپاس گوزار بن.

خواى گەورە بەندە سوپاسگوزارەکانی خۆی وەسف کردووە کە کەمینەى نێو بەندەکانی پێکدەهێنن و ئەفەرمووی: ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرُونَ﴾ سبأ: ۱۳، واتا: کەمێ لە بەندەکانم (بۆ خوا) سوپاس گوزارن.

پێشەوێ ئەحمەد باس دەکات لە عومەری کوپی خەتابەوێ (خواى لى رازیی بێ): کە گوێی لە پیاویک بوو دەیووت: (اللهم اجعلني من الأقلين)، واتا: خوايە

گیان بمگیره به یه کیک له پیزی که مه کان، عومهر وتی: نه مه چیه؟ وتی: نهی
 نه میری نیمانداران، خوای گه وره فره موویه تی: ﴿وَمَنْ ءَامَنَ وَمَا ءَامَنَ مَعَهُ
 إِلَّا زَرٌّ﴾ هود: ۴۰، واتا: خه لکیکی که م نه بیت بپوایان نه هینا له گه لی دا.
 هه روه ها فره موویه تی: ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ﴾ سبأ: ۱۳، واتا: که می
 له به نده کانم (بو خوا) سوپاسگوزارن. هه روه ها: ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ﴾ ص: ۲۴، واتا: بیجگه له وانهی باوه پریان هیناوه و
 کرده وهی چاکیان کردووه نه واننش زور که من.
 عومهریش وتی: راستت وت^۱.

خوای گه وره پیا هه لدانی یه که م په یامبه ری خو ی بو لای خه لکی سه ر زه ویی
 ده کات، ستایش و پیا هه لدانی ده کات به سوپاسگوزاری و نه فره مووی: ﴿ذُرِّيَّةَ
 مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا﴾ الإسراء: ۳، واتا: نهی
 نه وهی نه و که سانهی که له گه ل نوح (له که شتیدا) هه لمان گرتن به پاستی نوح
 به نده یه کی زور سوپاس گوزار بوو.

لیره دا نوحی به یاد کردن تاییه ت کردووه، به نده کان ده دوینی به وهی وه چه ی
 نوحن، ناماژه یه به وهی چاوی لی بکه ن و بیکه نه پیشه نگی خو یان، باوکی
 دووه می مرقفه کانه، له دوا ی لافاوه که ی نوح هه موو نه و مرقفانه ی له سه ر
 زه و بییدان وه چه ی نوحن، هه روه ک فره موویه تی: ﴿وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ﴾
 الصافات: ۷۷، واتا: ته نیا نه وه کانی نه ومان (له سه ر زه وی) هیشته وه.

^۱ - نه حمده له الزهد (۱۴۲۷) نیخراچی کردووه.

بۆیه خوای گه‌وره فه‌رمان به‌وه‌چه‌کانی ده‌کات که له‌سوپاسکردندا چاو له‌باوه‌گه‌وریه‌یان بکه‌ن، که به‌نده‌یه‌کی سوپاسگوزار بووه.

خوای گه‌وره هه‌والی داوه که نوح سوپاسگوزارانه به‌ندایه‌تیی بۆ خوای گه‌وره ئه‌نجام داوه، بۆیه گه‌ر هه‌رکه‌سێک سوپاسگوزارانه به‌ندایه‌تیی نه‌کات، ئه‌وه له‌پیزی به‌نده‌کانی خوادا نابێ و ئه‌فه‌رمووی: ﴿وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ (البقرة: ۱۷۲)، واتا: سوپاسی خوا بکه‌ن ئه‌گه‌ر ئێوه هه‌ر ئه‌وه ده‌په‌رستن.

فه‌رمانی به‌موسای به‌نده‌ی خۆی کردوه که سوپاسگوزارانه په‌یامبه‌رایه‌تی و په‌یامداری و لێقای خوا پیشوازیی بکات و ئه‌فه‌رمووی: ﴿قَالَ يَمُوسَىٰ إِنِّي أَصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلِمَتِي فَخُذْ مَا آتَيْنَاكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ (الأعراف: ۱۴۴)، واتا: په‌روه‌ردگار فه‌رمووی: ئه‌ی موسا بێگومان من تۆم هه‌لبێژاردووه به‌سه‌ر هه‌موو خه‌لکی دا به‌ په‌یامه‌کانم و قسه‌کردنم (له‌گه‌لت راسته‌وخۆ) که‌واته ئه‌وه‌ی پێم به‌خشیوی توند ده‌ستی پێوه بگره‌ وه له‌سوپاس گوزاران به‌.

یه‌که‌مین راسپارده و ئامۆژگارییه‌کیشی بۆ مرقۆ، ئه‌وه‌یه به‌رانبه‌ر خوا و دایک و باوک سوپاسگوزاریی: ﴿وَوَضَّيْنَا إِلَيْكَ آيَاتِنَا بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهَنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفَضَّلَهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلَوْلَايَكَ إِلَى الْمَصِيرِ﴾ (لقمان: ۱۴)، واتا: فه‌رمانمان داوه به‌ئاده‌می (به‌ چاکی هه‌لس و که‌وت کردن له‌گه‌ل) دایک و باوکی دا، دایکی هه‌لی ده‌گری به‌ دووگیانی (پێی ی لاواز ده‌بی) لاوازی له‌دوای

لاوازی و برینه وهی له شیر (دوا ته مه نی) دوو سالیه وه (وه فرمانمان به ئاده می دا) که سوپاس گوزاری من (خوا) و باوک و دایکت بکه ته نها بۆ لای منه گه پانه وه تان. هه والی داوه که رازیوونی خۆی په یوه سته به سوپاسکردنیه وه له لایه ن بهنده وه: ﴿وَأَنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾ الزمر: ۷، واتا: نه گهر سوپاسی خوا بکه ن (گهر دن که چ بن) به وه لیتان پازی ده بیت.

پیا هه لدنی ئیبراهیمی خوشه ویستی خۆی کردوه به وهی سوپاسی نازو نیعمه تی خوی کردوه: ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ شاکرا لَانْعَمِهِ أَجَبْتُهُ وَهَدَنِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۲۶﴾ النحل: ۱۲۰ - ۱۲۱، هه والی داوه به وهی ئیبراهیم به ته نیا ئوممه تیک بووه، واتا: پێشه واو پێشه نگیک له خێرو چاکه دا چاوی لی ده کریت و گوێپایه ل و دامه زراو بووه له سه ر گوێپایه لیکردنی بۆ خوی گه وه، به ره و لای خوا رویشتووه و پستی له شته کانی تر کردوه، پاشان به و سیفه تانه ئایه ته که ی کۆتایی پێهیناوه به وهی سوپاسگوزار بووه به رانبه ر نیعمه ته کانی خوی گه وه، بۆیه سوپاسگوزاریی کردوه ته ئامانجی خوشه ویسته که ی.

خوی گه وه هه والی داوه، که له به رانبه ر دروستکردنی مه خلوقات و شه رع و بریاریدا ئامانجی سوپاسگوزاریی هه بووه، نه و ئامانجه بووه که بهنده کانی بۆ دروستکردوه و نه فره مووی: ﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ النحل: ۷۸، واتا: خوا ئیوهی له سکی دایکتان ده ره میناوه که هیه تان نه ده زانی به لام (خوا) گوئی و چاو و دلی پیدان بۆ نه وهی سوپاسی (خوا) بکه ن.

نه وه ئامانجی نه و سووه له دروستکردنی مه خلوقات و شه ریه ته که یدا،
 نه فه رمویی: ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِدَرِّ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
 ﴿١٢٢﴾ آل عمران: ١٢٣، واتا: سویند به خوا بیگومان خوا ئیوهی سه رخست
 له (جهنگی) به دردا له کاتیکیدا ئیوه که م و لاواز بوون دهی له خوا بترسن به لکو
 سوپاس گوزاری بن.

خوای گه وره داویان لی ده کات سوپاسگوزارین به هوی نه وهی
 سه ریختوون، هه روه ها فره مانى داوه له خوا بترسن، بۆیه ده بینین
 سوپاسگوزارییکردن، ئامانجی پشت دروستکردنی مه خلوقات و یاساو شه ریه تی
 خوابیه و راشکاوانه فه رمویی تی: ﴿كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ
 آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ
 ﴿١٥١﴾ فَادْكُرُونِي أذكركم وأشكروا لي ولا تكفرون ﴿١٥٢﴾ البقرة: ١٥١ -

١٥٢، واتا: وه ك په وانه مان کرد له ناوتاندا پیغه مبه ریک له خوتان که ئایه ته کانی
 ئیمه تان به سه ردا بخوینیته وه، وه پاكتان بکاته وه وه فیرتان کات قورئان و
 دانایی (فه رمووده ی خوئی) وه فیرتان کات نه و شتانه ی که نه تان ده زانی. که واته
 یادم بکه ن تمانیش له بیرتان نه که م وه سوپاسم بکه ن پی نه زان و ناسوپاسییم
 مه که ن.

وتوویانه: سوپاسکردن بۆ خودی خویه تی، به لام نارامگرتن بۆ شتی تره و
 خودی خوئی مه به ست نییه، بۆیه پیاوه لدانی نارامگریی کراوه چونکه مروؤ
 به سوپاسگوزاریی ده که یه نی و خزمه تکاری سوپاسگوزارییه .

له سه حیه یندا سه لماوه له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم): که نه ونه نده نوژی کردووه هه ردوو قاچی تۆقه له ی کردووه، پیا نوتوووه: نه مه ده که ی له کاتی کدا خوای گه وره له تاوانی پیش و پاشت خوشبووه؟ نه ویش فرموویه تی: "أفلا أكون عبداً شكوراً"^۱، واتا: ئاخۆ نابی به نده یه کی سوپاسگوزاریم.

له موسنهد و ترمیزیدا سه لماوه: له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) به موعازی فرمووه: "والله اني لأحبك فلا تنسَ أن تقول دبر كل صلاة: اللهم أعني على ذكرك وشكرك وحسن عبادتك"^۲، واتا: نه ی موعاز سویند به خوا خوشتمده وی، بۆیه له بیرت نه چی له دوا ی هه موو نوژی تیک بلای: خوابه گیان یارمه تیم بده ی له سه ره نه وه ی یادت بکه م و سوپاست بکه م و جوان بته رستم.

ئیبی نه بی نه لدونیا نه لای: ئیسه قای کوپی ئیسماعیل بۆی باسکردین، نه بو موعاویه و جه عفری کوپی عه ون بۆیان باسکردین له هیشامی کوپی عوروه وه نه ویش له ئیبی نه لمونکه دیره وه وتی: یه کیک له پاران ه وه کانی په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نه مه بوو: "اللهم أعني على ذكرك وشكرك وحسن عبادتك"^۳، واتا: خوابه گیان یارمه تیم بده ی له سه ره نه وه ی یادت بکه م و سوپاست بکه م و جوان بته رستم.

نه لای: مه حمودی کوپی غه یلان بۆی باسکردین، موئه میلی کوپی ئیسماعیل بۆی باسکردین، هه مادی کوپی سه له مه بۆی باسکردین، حومه دی ته ویل بۆی

^۱ - بوخاری (۴۸۳۶) و موسلیم (۲۸۱۹) ئیخرایجیان کردووه.

^۲ - سه حیه، نه بو داوود (۱۵۲۲) و نه حمه د (۵/ ۲۴۴) و بوخاری له الادب المفرد (۶۹۰) و نه سائی (۳/ ۵۳) ئیخرایجیان کردووه.

^۳ - لاوازه، به یه قبی له الشعب الايمان (۴۴۱۱) و ئیبی نه بی نه لدونیا له الشکر (۴) ئیخرایجیان کردووه.

باسکردين له ته لىقى كوپى حه بيبه وه، نه ویش له ئین عه باسه وه (خوای گه وه له خوای و باوکی رازی بی) که په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فره موویه تی: "أربع من أعطین فقد أعطي خير الدنيا والآخرة: قلباً شاکراً ولساناً ذاکراً ویدناً علی البلاء صابراً وزوجة لا تبغیه خونا فی نفسها ولا فی ماله"^۱، واتا: چوار شت هیه به هرکه سیك بدری، نه وه خیری دونیاو ناخیره تی پی دراوه: دلکی سوپاسگوزار، زمانیک یادی خوای گه وه بکات، جهسته یه که له بهرده م نه خویشی و به لادا نارامگری، هاوسه ریک ناپاکیی له خوای و سهروه ته که ی نه کات.

ههروه ها له فره مووده یه کی نه لقاسمی کوپی موحه ممه ده وه باسکراوه، نه ویش له عایشه وه له په یامبه ری خوا وه (صلی الله علیه وسلم) که فره موویه تی: «مَا أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَى عَبْدٍ نِعْمَةً فَعَلِمَ أَنَّهَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ شُكْرَهَا قَبْلَ أَنْ يَحْمَدَهُ عَلَيْهَا، وَمَا أَذْنَبَ عَبْدٌ ذَنْبًا فَتَدِمَ عَلَيْهِ إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ مَغْفِرَةً قَبْلَ أَنْ يَسْتَغْفِرَهُ، وَمَا اشْتَرَى عَبْدٌ ثَوْبًا بِدِينَارٍ، أَوْ نِصْفِ دِينَارٍ، فَلَبِسَهُ فَحَمِدَ اللَّهَ عَلَيْهِ إِلَّا لَمْ يَبْلُغْ رُكْبَتَيْهِ حَتَّى يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُ»^۲، واتا: خوای گه وه هر نازونیمه تیک به بنده یه که بدات و بنده که بزانی و پیزانینی هبی که له لایه ن خوای گه وه وه یه، نه وه خوای گه وه سوپاسی خوای بوی ده نووسی. خوای گه وه بزانی به بنده له تاوانه که ی په شیمانه، پیش نه وه ی داوای لیخوشبون بکات خوای گه وه لیخوش ده بی، پیاوی وا هیه به رگیك ده کریت به دیناریک، له به ری

^۱ - لاوازه، به یه قبی له الشعب الايمان (۴۴۱۱) و ئین نه بی نه لدونیا له الشکر (۴) و ته به رانی له المعجم الکبیر (۱۱۲۷۵) ئیخراجیان کردوه.

^۲ - لاوازه، به یه قبی له الشعب الايمان (۴۳۷۵) و ئین نه بی نه لدونیا له الشکر (۴۷) ئیخراجیان کردوه، هیشامی کوپی زیادی تیدایه مه تروکه.

دهکات و سوپاسی خوا دهکات، جاری به نه ژتوی نه گه یشتهوه خوی گه وره لیخوش ده بی.

له صهی موسلیمدا سه لماوه له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: «إِنَّ اللَّهَ لِرِضَى الْعَبْدِ أَنْ يَأْكُلَ الْأَكْلَةَ فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا، وَيَشْرَبَ الشَّرْبَةَ فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا»^۱، واتا: خوی گه وره له بهنده که ی خو شده بی که خواردن ده خوات سوپاسی خوی له سهر دهکات، که ناو ده خواته وه سوپاسی خوی له سهر دهکات. نه مه پاداشتی مه زن و گه وره ترین جوره کانی پاداشته، ههروه خوی گه وره فهرموویه تی: ﴿وَرِضَوْنٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ التوبة: ۷۲، واتا: په زامه ندیش له لایه ن خواوه که گه وره تره (له هه موو شتیك).

نه م پاداشته گه وره یی خوی گه وره، به رانبه ر به سوپاسگوزاری بهنده یه بو پهروه ردار.

ئین نه بی نه لدونیا له فهرمووده ی عبدالله ی کوپی سألحه وه باسده کات و نه لی: نه بو زوه یر یه حیای کوپی عه طاردی قوره یشی بو ی باسکردین نه ویش له باوکیه وه نه لی: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: "لَا يَرْزُقُ اللَّهُ عَبْدًا الشُّكْرَ فَيَحْرَمَهُ الزِّيَادَةَ لَأَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ: {لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ} ﴿إِبْرَاهِيم: ۷﴾"، واتا: خوی گه وره سوپاسکردن نابه خشیت هه ر بهنده یه ک، له زیاتر کردن و نما کردنی سهروه ت و شته کانی بی به شی بکات، چونکه خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ﴾ ﴿إِبْرَاهِيم: ۷﴾، واتا: بیگومان نه گه ر ئیوه سوپاسی (چاکه ی) من بکه ن بۆتان زیاد ده که م.

^۱ - موسلیم (۲۷۲۴) ئیخراجی کردوه له فهرمووده ی نه نه سه وه (خوی لی رازی بی).

^۲ - لاوازه، به یه قبی له الشعب الایمان (۴۲۰۸) و ئین نه بی نه لدونیا له الشکر (۳) ئیخراجیان کردوه، نیسناده که ی مورسل و لاوازه.

حه سه نی به سیری نه لی: "خوای گه وره چۆنی بووی نازونیعمه ت ده به خشی، هه رکه سی بۆ نه و نازونیعمه تانه سوپاسی نه کات هه لیده گێریته وه و ده یکاته سزاو ئازار"، بۆیه سوپاسکردنیان ناوناوه (الحافظ - پارێزگار)، چونکه پارێزگاری نیعمه ته که نه کات، ناوناوه (الجالب - راکێشه) نیعمه تی ونبوو ده هینیت.

ئین نه بی نه لدونیا ده گێریته وه له عه لپی کوپی نه بو تالییه وه (خوای لی رازی بی) که به پیاویکی هه مه زانی وتوو: نازونیعمه ت به سوپاسگوزارییه وه ده گات و به رده وام ده بی، نه گه ر سوپاسگوزاری هه بی گه ش و نماو زیاترکردنیش به رده وام نه بی، که ی به نده له سوپاسکردنی خوای گه وره داپرا، نه وکات زیاترکردن و گه ش و نماش نامینی^۱. عومهری کوپی عه بدولعه زیزیش وتویه تی: نیعمه تی خوا به سوپاسکردنی خوای گه وره گری بده ن^۲. نه وترا: سوپاسگوزاری کۆتکه ری نازونیعمه ته.

موتهریفی کوپی عبدالله وتویه تی: سه لامه ت بم و سوپاسی خوا بکه م به لامه وه خوشتره له وه ی نه خوش بکه وم و بکه ومه تاقیکردنه وه وه ئارام بگرم^۳.

^۱ - لاوازه، ئین نه بی نه لدونیا له الشکر (۱۷) ئیخراجی کردوو، موباره کی کوپی فوزاله ی تیدایه، (مدلس) و (عنعن) هیه.

^۲ - لاوازه (معضل) ه، به یه قبی له الشعب الإیمان (۴۲۱۴) و ئین نه بی نه لدونیا له الشکر (۱۸) ئیخراجیان کردوو.

^۳ - لاوازه، نه بو نه عیم له الحلیه (۳۴۰/۵) و ئین نه بی نه لدونیا له الشکر (۲۷) و به یه قبی له الشعب (۴۲۲۶) ئیخراجیان کردوو، عبدالله ی کوپی خراشی تیدایه، که سێکی لاوازه.

^۴ - نه حمه د له الزهد (۲۴۳۲) و وه کیع له الزهد (۲۰۱) و هه ناد له الزهد (۴۴۲) ئیخراجیان کردوو.

ئه‌لحه‌سه‌ن وتوويه‌تي: زۆر باسي ئه‌م نيعمه‌ته بکه‌ن، چونکه باسکردنی سوپاسگوزارييه^۱.

خوای گه‌وره فرمانی به‌په‌يامبه‌ره‌که‌ی خۆی داوه که باسي نيعمه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگاری بکات و ئه‌فه‌رمووی: ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝﴾ الضحی: ۱۱، واتا: نيعمه‌ت و به‌خششی په‌روه‌ردگارت ده‌ربخه به‌يارمه‌تی هه‌ژاران.

خوای گه‌وره حه‌زده‌کات شوينه‌واری نيعمه‌تی خۆی له‌عه‌ده‌که‌یدا ببيني، ئه‌وه‌ش به‌زمانی حال سوپاسکردنی خوای گه‌وره‌يه.

عه‌لیی کۆپی ئه‌لحه‌عد ئه‌لی: گویم له‌سوفیانی سه‌ویری بوو ئه‌یووت: داوود سه‌لامی خوای له‌سه‌ربۆ وتوويه‌تي: الحمد لله حمداً كما ينبغي لكرم وجهه وعزّ جلاله، واتا: سوپاس و ستایشێک بۆ خوای گه‌وره شیاو و پێویست بۆ به‌به‌خشنده‌یی و شکۆمه‌ندیی په‌روه‌ردگار. خوای گه‌وره وه‌حیی بۆ داوود کردو فه‌رمووی: ئه‌ی داوود فريشته‌کانت ماندوو کرد^۲.

شوعبه ئه‌لی: فوزه‌یلی کۆپی فه‌زاله له‌ئه‌بی ره‌جائی ئه‌لعه‌طارده‌وه ئه‌لی: عیمرانی کۆپی ئه‌لحه‌صین ده‌رچوو بۆ لامان و به‌رگێکی ئه‌وړیشمی نه‌خشداری له‌به‌ر بوو(خوری و ئاوړیشم یان ئاوړیشمی پوخت)، نه‌پێشترو نه‌دواتر نه‌مانبيني له‌به‌ری بکات، وتی: په‌يامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم)فه‌رمووی: "إِذَا أَنْعَمَ عَلَى عَبْدٍ نِعْمَةٌ يُحِبُّ أَنْ يَرَى أَثَرَ نِعْمَتِهِ عَلَى

^۱ - لاوازه، به‌یه‌قیی له‌ الشعب‌الایمان(۱۰۷هـ) و ئین ئه‌بی ئه‌لدونیا له‌ الشکر(۳۳) ئیخراجیان کردووه، موباره‌کی کۆپی فوزه‌لی تێدایه، (مدلس)ه.

^۲ - سه‌حیحه، ئین ئه‌بی ئه‌لدونیا له‌ الشکر(۳۷) و به‌یه‌قییش له‌ الشعب‌(۴۶۶۲).

عَبْدِه^۱، واتا: خوای گه وره که نازو نیعمه تیکی به هر بنده یه کی به خشی، حه ز ده کات شوینه واری نیعمه ته که ی له بنده که یدا ببینی.

له صه حیفه ی عه مری کوری شوعه پیدا هاتووه، ئه ویش له باوکییه وه ئه ویش له باپیرییه وه، ئه ویش له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) که فرموویه تی: «كُلُوا وَاشْرَبُوا وَتَصَدَّقُوا فِي غَيْرِ مَخِيلَةٍ وَلَا سَرَفٍ، فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُحِبُّ أَنْ يَرَى نِعْمَتَهُ عَلَى عَبْدِهِ^۲»، واتا: بخون و بخونه وه به بی چروکی و زیاده پوئی کردن، بیگومان خوای گه وره پیخوشه شوینه واری نیعمه تی خوی له بنده یدا ببینی.

شوعه له ئه بی نیسحاقه وه ده گیریتته وه، ئه ویش له ئه بی ئه لئه حوصه وه ئه ویش له باوکییه وه ئه لی: هاتمه لای په یامبه ری خوا به رگنکی په رپووتم (کون)م له به ردا بوو، په یامبه ری خوا فرمووی: هیچ سه روته و مالیکت هیه؟ وتم: به لی: فرمووی: چی سه روه تیک؟ وتم: له هه موو سه روه تیکم هیه، خوای گه وره وشتره ئه سپ و کزیله و مه رو مالاتی پی داوم، فرمووی: "فَإِذَا آتَاكَ اللَّهُ مَالًا فَلْيُرْ عَلَيْكَ^۳"، واتا: که خوای گه وره سه روه تیکی پیته به خشی، به به کاره ینان پیشانی بده و له به رتدا ببینی.

^۱ - صحیح، نه حمده (۴/ ۴۳۸) و ئیبن سه عد له الطبقات (۴/ ۲۹۱) و ئیبن نه بی ئه لدونیا له الشکر (۵۰) و به یه قبی له السنن (۳/ ۲۷۱) ئیخراجیان کردوه.

^۲ - نه حمده (۲/ ۱۸۱) و حاکم (۴/ ۱۳۵) و ئیبن نه بی ئه لدونیا له الشکر (۵۱) و به یه قبی له الآداب (۶۶۳) ئیخراجیان کردوه.

^۳ - صحیح، نه بو داوود (۴۰۶۳) و ترمیزی (۳۰۰۶) و نه سائی (۸/ ۱۹۶) و نه حمده (۳/ ۴۷۳) و ئیبن حبان (۳۴۱۰) ئیخراجیان کردوه.

لهه ندى فهرموده ی مورسه لدا هاتوه: (إن الله يحب أن يرى أثر نعمته على عبده في مأكله ومشربه)^۱، واتا: خوی گه وره حه ز ده کات شوینه واری نیعمه تی خوی له خواردن و خواردنه وه ی به نده که یدا ببینی.

عبدالله ی کوپی به زیدی نه لموقریء گتراویه تییه وه له نه بی موعه ممه ره وه نه ویش له به کری کوپی عبدالله وه به مه رفوعی: "هرکه سیك خیرو خوشییه کی پی به خشراو شوینه واری خوشییه که ی لی بینرا، ناوده بری به خوشه ویستی خواو باسی نازونیعمه تی خوی گه وره کردوه، هرکه سیکیش نازونیعمه تیکی پی به خشراو شوینه واری لی نه بینرا، نه وه ناوی لی دهنری دوزمنی خواو دوزمنه به نازونیعمه تی خوی گه وره"^۲.

فوزه یلی کوپی عه یاز نه لی: وتراوه: هرکه سی به دل نازونیعمه تی خوا بناسی و دانی پیدا بنی و به زمانیش ده ربیبری، ته واوی ناکات تاوه کو زیاترو نما کردنی نه ببینی، چونکه پهروه ردگار فهرموویه تی: ﴿لَیْنِ شَکَرْتُمْ لَا زَیْدَنَّکُمْ﴾^۳ ابراهیم: ۷، واتا: بیگومان نه گه ر ئتوه سوپاسی (چاکه ی) من بکه ن بۆتان زیاد ده که م.

نه لی: به کیك له نیشانه کانی سوپاسگوزارییکردنی نازونیعمه ت، باسکردنیتی^۴.

^۱ - زقر لاوازه، ئین نه بی نه لدونیا له الشکر (۵۳) ئیخراجی کردوه، به هوی موره وه ئیسناده که ی بی بنه مایه (واه).

^۲ - زقر لاوازه، ئین نه بی نه لدونیا له الشکر (۵۴) ئیخراجی کردوه، له نه بی به کری کوپی عبدالله وه به مورسه لی.

^۳ - زقر لاوازه، ئین نه بی نه لدونیا له الشکر (۵۶) ئیخراجی کردوه، ئیبراهیمی کوپی نه شعه سی تیدا به، بابه ته کانی غریب و تاکن و هه ندیجار هه له و پیچه وانه نه کات.

په روه ردگار فەرمووێه تی: "یا ابن آدم إذا كنت تتقلب في نعمتي وأنت تتقلب في معصيتي فأحذرنی لأصرعك بین معاصي یا ابن آدم اتقني ونم حيث شئت"، واتا: ئەگەر تۆ بە رانبەر نازونیعمەتی من هەلگەرتییتەوه و بکەوتیته سەرپێچیکردنەوه، وریابە لە تاوان و سەرپێچیدا لە نیتوت ببەم، ئەوێ نەوهی ئادەم لێم بترسی و چۆنت دەوێ نارام بخەوه.

شەعبیی ئەلێ: سوپاسگوزاریی نیوهی ئیمانە، یەقینیش تەواوی ئیمانە.^۱
ئەبو قیلابە ئەلێ: دونیا زیانتان لێ نادات ئەگەر سوپاسگوزاری خوا بن.^۲
ئەلحەسەنیش ئەلێ: گەر خوای گەورە نازو نیعمەتێکی بە هەر قەومێک دا داوای سوپاسگوزارییان لێ دەکات، گەر سوپاسیان کرد، ئەوه خوای گەورە توانای هەیه نیعمەتەکیان بۆ زیاتر بکات، بەلام گەر سەپلە بیان کرد، ئەوه توانای ئەوهی هەیه نیعمەت و خوشییەکیان بۆ بگێڕێ بەسزاو ناخۆشی.^۳

خوای گەورە سەرزەنشستی بەدەنەکی کردووه، ئەو کەسەکی سوپاسی نیعمەتی خوا ناکات، ئەلحەسەن ئەلێ: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ﴾ العاديات: ۶، واتا: بەپراستی ئینسان بۆ پەرورەدگاری نا سوپاسە.

خوای گەورە سەرزەنشستی ئەوانەکی کردووه کە کۆست و ناخۆشییەکان دەژمێرن و نیعمەت و خوشییەکانیش لەبەر دەکەن.^۴

^۱ - زۆر لاوازه، ئین ئەبی ئەلدونیا لە الشکر(۵۷) و بەیەهقیی لە الشعب(۴۲۱۵) ئیخراجیان کردووه.
^۲ - حسن، بەیەهقیی لە الشعب الإیمان(۴۴۴۸) و ئین ئەبی ئەلدونیا لە الشکر(۵۸) ئیخراجیان کردووه.
^۳ - حسن، ئین ئەبی ئەلدونیا لە الشکر(۵۹) ئیخراجی کردووه.
^۴ - صەحیحە، بەیەهقیی لە الشعب الإیمان(۴۲۱۶) و ئین ئەبی ئەلدونیا لە الشکر(۶۰) ئیخراجیان کردووه.
^۵ - صەحیحە، بەیەهقیی لە الشعب الإیمان(۴۶۲۹) و ئین ئەبی ئەلدونیا لە الشکر(۶۲) ئیخراجیان کردووه.

په یامبه‌ری خواش (صلی الله علیه وسلم) ناماژه‌ی به‌وه داوه، که به‌هوی ئه‌م کاره‌ویه زۆربه‌ی ئافره‌تان له‌دۆزه‌خدان و فره‌موویه‌تی: "لَوْ أَحْسَنْتَ إِلَى إِحْدَاهُنَّ الدَّهْرَ، ثُمَّ رَأَتْ مِنْكَ شَيْئًا، قَالَتْ: وَاللَّهِ مَا رَأَيْتُ مِنْكَ خَيْرًا قَطُّ"، واتا: گهر به‌دریژایی ته‌مه‌ن له‌ته‌کیدا باش بی، یه‌ک شتی لیت بینیی و به‌دلی نه‌بوو ئه‌لی: قه‌ت خیرو خوشییم له‌تۆ نه‌بینیی.

ئه‌مه‌ له‌بری به‌دنده‌کیی کردن و سوپاس نه‌کردنی نیعمه‌ت و خوشیی می‌رده‌وه که له‌پاستییدا نیعمه‌تی خوایه، ئه‌ی چی بۆ ئه‌و که‌سه‌ی سوپاسی نازونیعمه‌تی خوا ناکات و به‌دنده‌ک ئه‌بی؟!

يا أيها الظالمُ في فعله والظلم مردود على من ظلم
إلى متى أنت وحتى متى تشكو المصيبات وتنسى النعم

واتا: ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی له‌کارو کرده‌وه تدا سته‌م ئه‌که‌ی، بزانه‌ سته‌م‌کردنه‌که‌ت بۆ خۆت ده‌گه‌پتیه‌وه، تۆ تاوه‌کو که‌ی له‌کۆست و ناخۆشییه‌کان نارازی و به‌گله‌یی و نازونیعمه‌ته‌کانیش له‌بیر ده‌که‌ی.

ئیبین ئه‌بی ئه‌لدونیا باسیکردوو له‌فره‌مووده‌یه‌کی ئه‌بی عه‌بدولپه‌حمانی شامیییه‌وه، ئه‌ویش له‌شه‌عبیییه‌وه ئه‌ویش له‌نوعمانی کوپی به‌شیره‌وه ئه‌لی: په‌یامبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فره‌مووی: "التحدث بالنعمة شكر وتركها كفر ومن لا يشكر القليل لا يشكر الكثير ومن لا يشكر الناس لا يشكر الله والجماعة

^۱ - بوخاری (۲۹) و موسلیم (۹۰۷) ئیخراجیان کردوه.

بركة والفرقة عذاب"^۱، واتا: باسکردنی نیعمه‌تی خوا سوپاسکردنه و باس نه‌کردنیشی سپله‌یی و بی‌باوه‌پیی، هه‌رکه‌سی به‌رانبه‌ر به‌شیکی که سوپاسگوزار نه‌بی بۆ زۆریش سوپاسگوزار نابێ، هه‌رکه‌سی سوپاسی خه‌لکی نه‌کات سوپاسی خواش ناکات، کۆمه‌لبوون به‌ره‌که‌ته‌و ته‌نیا بوونیش نازارو سزایه.

موت‌پریفی کوپی عبدالله ئە‌لی: روانیمه‌ عافیت و سوپاسگوزاری، بینیم خیری دونیاو ناخیره‌تیان تیدایه، بۆیه‌ گه‌ر سه‌لامه‌ت بم و سوپاسگوزاریم پیم خۆشتره له‌وه‌ی نه‌خۆشیم و له‌تاقیکردنه‌وه‌دایم و نارامگیریم.^۲

به‌کری کوپی عبدالله‌ی ئە‌لموزه‌نیی کۆلبه‌ریکی بینێ کۆلێکی هه‌لگرتبوو ئە‌بیوت: الحمدلله، أستغفر الله، ئە‌لی: چاوه‌پیمکرد تاوه‌کو کۆله‌که‌ی له‌سه‌ر پشت دانا، پیمموت: ئایه له‌وتنی ئە‌مه‌ باشتر نازانی؟ وتی: به‌ئێ خیری زۆترم پی دراوه، قورئانی خوا ده‌خوینمه‌وه، به‌لام به‌نده له‌نیوان نیعمه‌ت و تاواندایه، بۆیه منیش له‌سه‌ر نیعمه‌ته‌کان سوپاسی خوا ئە‌که‌م و بۆ تاوانه‌کانیشم داوای لیخۆشبوون ئە‌که‌م، منیش وتم: کۆلبه‌ریک له‌به‌کر شاره‌زاتره.^۳

ترمیژی باسیکردووه له‌فه‌رمووده‌یه‌کی جابری کوپی عبدالله‌وه (خوا له‌خۆی و باوکی رازی بی) ئە‌لی: په‌یامبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌رچوو بۆلای

^۱ - حسن، ئیبن ئە‌بی ئە‌لدونیا له‌ الشکر (۶۴) و به‌یه‌قی له‌ الشعب (۴۱۰۵) ئیخراجیان کردووه، عه‌مری کوپی ئیسماعیلی ئە‌له‌مه‌ذانیی تیدایه مه‌تروکه، به‌لام به‌بی رسته‌ی کۆتایی لای الخرائطي له‌فه‌زلی سوپاسگوزارییدا (فضيلة الشکر ۸۳) هاتووه.

^۲ - پینشت ته‌خریج کرا.

^۳ - لاوازه، ئیبن ئە‌بی ئە‌لدونیا ئیخراجی کردووه له‌ الشکر (۶۶) و پچران له‌ ئیسناده‌که‌یدا هه‌یه.

هاوه له کانی و ته واوی سوره تی (الرحمن) ی به سه ریاندا خوینده وه له سه ره تاوه تاوه کو کۆتایی، هاوه لانیس بیده نگ بوون، نه ویش فه رمویی: «لَقَدْ قَرَأْتُهَا عَلَى الْجِنِّ لَيْلَةَ الْجِنِّ فَكَانُوا أَحْسَنَ مَزْدُودًا مِنْكُمْ، كُنْتُ كُلَّمَا أَتَيْتُ عَلَى قَوْلِهِ: فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ قَالُوا لَا بِشَيْءٍ مِنْ نِعْمِكَ رَبَّنَا نَكْذِبُ فَلَكَ الْحَمْدُ»^۱ نه و شه وه ی به سه ر جنۆكه كاندا خویندمه وه باشتر له ئیوه وه لاممیان دایه وه، هه رچكاتی ده گه یستمه نه م نایه ته: ﴿فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ (الرحمن: ۱۳، وانا: جا به كام نیعمه ته کانی په روه ردگارتان باوه پ ناكه ن؟.

ئه یانوت: نه به رانه ر هیه نیعمه تیکی خوای گه وده سه پله نابین و به دروی نازانین، خواجه گیان سوپاس و ستایش بو تو.

میسعر نه ئی: كه به بنه ماله ی داوود وترا: ﴿اعْمَلُوا آلَ دَاوُودَ شُكْرًا﴾

سبأ: ۱۳، وانا: نه ی ئالی داوود شوكرانه بژی ری خوا بكه ن.

كات به سه ر نه و بنه ماله یه دا تینه په پی هه موویان ده ستیان كرده نوێژ كردن^۲. عه ونی كوپى عبدالله نه ئی: هه ندی شه رعناس و توویانه: له هه موو كاریكمدا له گه ل خیریكدا شه پیکیشم بینوووه ته نیا سه لامه تی (عافیت) و سوپاسگوزاری نه بی، رهنگه كه سیك هه بی له نه هامه تی و ناخوشیه كه یدا سوپاسگوزاری و كه سیکی له شساغیش سوپاسگوزار نه بی، نه گه ر داوای شتیكتان له خوای گه وده كرد، پێكه وه داوای سه لامه تیی و سوپاسگوزاری بكه ن^۳.

^۱ - حسن لغیره، ترمیزی (۳۲۹۱) و حاكم (۴۷۳ / ۲) و ئیبن نه بی نه لدونیا له الشكر (۶۹).

^۲ - مه حیحه، به یه قبی له الشعب الايمان (۴۵۲۴) و ئیبن نه بی نه لدونیا له الشكر (۷۴) ئیخرایان كردووه.

^۳ - لاوازه، ئیبن نه بی نه لدونیا ئیخرای كردووه له الشكر (۷۷) و عه بدولپه حمان نه لمه سعودیی تیدایه تیکه ل و پێكه لی كردووه.

ئەبو ئومامە ئەلئى: غومەرى كۆپى خەتاب قەمىسىكى لەبەركرد، كە گەيشتە دەفەى شانى فەرموۋى: سوپاس بۆ ئەو خوايەى كە بەمە غەۋرەتى بۆ داپۆشىم و لەژيانمدا خۆمى پىّ جوان دەكەم. پاشان ھەردو دەستى درىژكردو بىنى شىتەك لەھەردو دەستى دەرچوۋە، ئەو زىادەيەى بېرى و وتى: گويم لىبوو پەيامبەرى خوا(صلى الله عليه وسلم) فەرموۋى: "من لبس ثوبا أحسبه جديدا فقال حين يبلغ ترقوته أو قال قبل أن يبلغ ركبتيه مثل ذلك ثم عمد إلى ثوبه الخلق فكسا به مسكينا لم يزل في جوار الله وفي ذمة الله وفي كنف الله حيا وميتا ما بقى من ذلك الثوب سلك"، وانا: ھەركەسى بەرگ و پۆشاكىكى نوئى لەبەر بكات كە گەيشتە دەفەى شانى يان فەرموۋى: پىش ئەۋەى بگەيەتە ئەژتۆى و بەرگەكى پىشۋىى بداتە ھەژارەكەى پىّ داپۆشى، ئەۋە لەپەناو ھاۋسىتىى خواى گەۋرەدايە بەزىندوۋىى و بەمردوۋىى تائەۋكاتەى دەزۋىيەكى ئەو بەرگ و پۆشاكە مابى.

غەۋنى كۆپى عبداللە ئەلئى: پىاۋىك قەمىسىكى نوئى كپى، سوپاسى خواى لەسەر كرد، بەۋھۆيەۋە خواى گەۋرە لىيخۆش بوو، پىاۋەكە وتى: ناگەپئەۋە تاۋەكو قەمىسىكى تر نەكپم و سوپاسى خوا نەكەم.^۱

شورەيىچ ئەلئى: ھەر كۆست و نەھامەتییەك توۋشى بەندە بچى، سى نىعمەتى خواى گەۋرەى تىدايە: يان بەلاۋ ناخۆشىيەكە لەئايىنەكەى نەكەۋتوۋەتەۋە، يان بەلايەكى لەۋە گەۋرەترو سەختتر نەبوۋە، يان مايەى سىپىنەۋەى تاۋانە.^۲

^۱ - لاۋازە، ترمىزى(۳۵۶) و ئەحمەد(۴۴/۱) و ئىبن ماجە(۳۵۷) ئىخراجىان كىدوۋە.

^۲ - نەزىر لاۋازە، ئىبن ئەبى ئەلدۇنيا لە الشكر(۷۶) ئىخراجى كىدوۋە، خالىدى كۆپى غەمىرى كۆپى مۇجەمەدى ئەلئەمەۋى تىدايە، بەدروۋىن تۆمەتبار بوۋە.

عبداللهی کوپی عومهری کوپی عه بدولعه زیز ئه‌لی: عومهری کوپی عه بدولعه زیز چاوی برپیته هر نازونیمه تیک که خوی گه‌وره پییدایی فرموویه‌تی: خواجه گیان من په‌نات پی ده‌گرم نه‌م نیمه‌ت به‌سپله‌یی و بیباوه‌پی بگورمه‌وه دوی نه‌وه‌ی ناسیبیتم، په‌نات پی ده‌گرم که له‌بیری بکه‌م و ستایش نه‌که‌م.^۲

روحي کوپی نه‌لقاسم ئه‌لی: پیاویک گوشه‌گیری کردو ده‌ستیکرده خواجه‌رستی و وتی: خورماو رۆن ناخۆم و سوپاسیشی ناکه‌م، نه‌لحه‌سه‌ن وتی: نه‌وه‌گه‌مژه‌یه، ناخۆ سوپاسی ناوی سارد ده‌کات؟^۳

له‌هه‌ندی ده‌قی نایینییدا هاتووه: خوی گه‌وره نه‌فرمووی: ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م: خیرو خوشیی من بۆ تو داده‌به‌زی و هاوبه‌ش په‌یداکردنی تو بۆلای من به‌رزده‌بیته‌وه، به‌نازونیمه‌ت خوشه‌ویستییت بۆ ده‌رده‌برم و تۆش به‌تاوان لای من خۆت ده‌خه‌یه جیی توو‌په‌یی و به‌رده‌وام فریشته‌یه‌کی به‌پیز به‌تاوانی ناشیرینی تو بۆ لای من به‌رزده‌بیته‌وه))^۴.

ئین ئه‌بی نه‌لدونیا ئه‌لی: نه‌بو عه‌لیی بۆی باسکردم وتی: گویم له‌هاوسییه‌کم بوو له‌شه‌واندا ده‌یووت: خواجه گیان خیرو خوشیی تو بۆ من داده‌به‌زی و تاوانی

^۱ - ئین ئه‌بی نه‌لدونیا له‌ الشکر (۸۰) ئیخراجی کردووه.

^۲ - زۆر لاوازه، ئین ئه‌بی نه‌لدونیا له‌ الشکر (۷۶) ئیخراجی کردووه، وه‌لیدی کوپی موسلیمی تیدایه (مدلس) ه.

^۳ - صحیحه، نه‌حمده له‌ الزهد (۲۶۴) و ئین ئه‌بی نه‌لدونیا له‌ الشکر (۷۲) و به‌یه‌قیی له‌ الشعب (۴۲۶۳) ئیخراجیان کردووه.

^۴ - لاوازه، به‌یه‌قیی له‌ الشعب (۴۲۶۹) و نه‌بو نه‌عیم له‌ الطیه (۲/ ۳۷۷) و ئین ئه‌بی نه‌لدونیا له‌ الشکر (۴۳) ئیخراجیان کردووه.

منیش بۆلای تۆ به رزده بیته وه، ئاخۆ چهنده فریشتهی به پێژ به تاوانی قیژه و نی من بۆلای تۆ به رزبوویته وه، تۆش سه ره پای ده وه مهن دی و بی نیازیی به من به نازونیعمه ت لای من خۆت خوشه ویست ده که ی، که چی منی هه ژار به تۆ و بی توانا به خراپه خۆم نه خه مه جیی توو په یی تۆ، له گه ل نه وه شدا ئه مپاریزی و شه ره زارم نا که ی و رزق و رۆزییشم ده ده ی.^۱

ئه بو موغیره که پێیده و ترا: چۆنی ئه ی ئه با موحه ممه د؟ ئه یووت: چۆن بین، له نازونیعمه تدا رۆچووینه و ناتوانین سوپاس و ستایشی خوای له سه ر بکه ین، خوای گه وه خۆیمان لا شیرین و خوشه ویست ده کات له کاتی کدا پێویستی به ئیمه نییه، که چی کارێک ده که ین جیی توو په یی ئه و بیته له کاتی کدا ئیمه پێویستمان پێیه تی.^۲

عبداللهی کوپی سه عله به ئه لی: خواجه گیان له به خشنده یی خۆته گوێرا به لی ده کرێی و سه رپێچیی نا کرێ، له نه رموونیانیی خۆته سه رپێچیی فه رمانت ده کرێ وه ک ئه وه ی نه بیینی، ئایه چی سه رده میک هه بووه دانیش توانی زه ویی سه رپێچیی فه رمانت نه که ن و تۆش هه ر خێرو خوشیی به سه ریاندا نه پێژاندبێ؟^۳

موعاویه ی کوپی قو په که به رگ و پۆشاکێکی نوێی له به ر بکردبایه ده یووت: بسم الله والحمد لله.^۴

^۱ - ئیبن ئه بی نه لدونیا له الشکر (۴۴) ئیخراجی کردووه.

^۲ - ئیبن ئه بی نه لدونیا له الشکر (۴۵) ئیخراجی کردووه.

^۳ - ئیبن ئه بی نه لدونیا له الشکر (۴۶) ئیخراجی کردووه.

^۴ - ئیبن ئه بی نه لدونیا له الشکر (۴۸) ئیخراجی کردووه.

ئەنەسى كۆپى مالىك ئەللى: ھەر بەندەيەك بەبەندايەتيكردنى خواي گەرە
پشتى بەستى، خواي گەرە ئاسمانەكان و زەويى كردووەتە رزق و رۆزى ئەو،
خستوويەتيە دەستى بەندەكاني و كاري پى دەكەن، گەر بەندە قبولى كرد،
پىويستە سوپاسى خواي لەسەر بركات، گەر رەتیشى كردووە، ئەو خواي
گەرە بەندە گەلئىكى ھەژارى بۆ دەدۆزیتەو رزق و رۆزىيەكەى وەرەگرن و
سوپاس و ستایشى بكەن^۱.

يونسى كۆپى عوبەيد ئەللى: پياويك بە ئەبى تەمىمەى وت: چۆن بەيانىيت
كردووە؟ وتى: لەنيوان دوو نىعمەتدا بەيانىيم كردووە كە نەمزانى كامەيان
باشترن: تاوان گەلئىك كە خواي گەرە داپپۆشيم و كەس نەيبىنى بەھۆيانەو
ريسوام بكەن، ھەرەھا خۆشەويستىيەك كە خواي گەرە خستوويەتيە دلى
بەندەكانيەو كە بەكارو كردووەى خۆم بەو خۆشەويستىيە نەدەگەيشتم^۲.

ئىبن ئەبى ئەلدونىا گىراويەتيەو لەسەعیدی ئەلمەقبورىي لەباوكىيەو
ئەويش لەباپىريەو ئەويش لەعبداللەى كۆپى سەلامەو ئەللى: موسا(سەلامى
خواي لەسەربى)وتى: پەرەردگارا، سوپاسى شياو بەتۆ كامەيە؟ خواي گەرە
فەرمووى: بەو جۆرەيە كە ھەمیشە زمانت بەيادی من تەپو پاراوبى^۳.

^۱ - لاوازه، ئىبن ئەبى ئەلدونىا لە الشكر(۴۹) بەمەرفوعىي ئىخراجىي كردووە.

^۲ - صەحىحە، ئىبن ئەبى شەيبە لە(مصنف)ەكەيدا(۱۱۲/۱۳) و ئىبن ئەبى ئەلدونىا لە
الشكر(۳۹)ئىخراجيان كردووە.

^۳ - حسن، بەيەھقىي لە الشعب(۴۰۶۷) و حاكم(۱/ ۵۴۶) و نەسائىي لە عمل اليوم والليلة(۳۰۱)ئىخراجيان
كردووە.

سوهه یلی کوپی نه بی صالح له باوکییه وه نه ویش له نه بو هوره یروه (خوای لی رازی بی) نه گپرتته وه وتویه تی: "پیاویکی نه نصاری خه لکی قوباء په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ی ده عوات کرد، نیمه ش له گه لیدا رویشتن، که چیشتی خواردو هه ردو ده سستی شورد فه رمووی: "الحمد لله الذي يطعم من علينا فهدانا وأطعمنا وسقانا وكل بلاء حسن أبلانا الحمد لله غير مودع ربی ولا مكافأ ولا مكفور ولا مستغنی عنه الحمد لله الذي أطعم من الطعام وسقى من الشراب وكسى من العری وهدى من الضلالة وبصر من العمی وفضل على كثير من خلقه تفضيلاً الحمد لله رب العالمین"^۱، واتا: سوپاس بۆ ئه و خواجه ی خوی خواردن ده به خشی و خواردنی پی نابه خشری، منه تی خسته سه رمان به هیدایه ت دانمان و خواردن و خواردنه وه ی پیداوین و به هه موو تا قیکردنه وه یه ک پاداشتی باشی داوین، سوپاس بۆ ئه و خواجه ی جگه له و که سی تر نامانپاریزی و هاوتاو لیخو شبوویه کی تری جگه خوی بوونی نییه و بی ئه و نامانکری، سوپاس بۆ ئه و خواجه ی له خواردن خواردنی پیداوین و له خواردنه وه ی پیداوین و دایقوشیووین و له گومرایی رزگاری کردین و به چاو له نابینایی رزگاری کردین و به پیژ لێنان به سه ر زۆریک له مه خلوقاته کانی خۆیدا ریژی لێنان، سوپاس بۆ په روه ردگاری هه ردو جیهانیان.

له موسنه دی نه له سه نه کی کوپی نه لسه باحدا ها تووه له فه رمووده یه کی نه نه سی کوپی مالیکه وه (خوای لی رازی بی) نه لی: په یامبه ری خوا (صلی الله

^۱ - لاوازه: ته به رانیی له معجم الأوسط (۴۲۶۱) و به یه قبی له الأسماء والصفات (۲۲۸) نیخرا جیان کردوه.

عليه وسلم) فەرموویەتی: "ما أنعم الله على عبد نعمة في أهل ولا مال أو ولد فيقول ما شاء الله لا قوة إلا بالله فيرى فيه آفة دون الموت"، واتا: ھەر بەندەيەك، خوای گەورە نىعمەتێكى پێ دابى لەكە سوکارو مال یان کوپێك و بلى ما شاء الله ولا قوة إلا بالله، ئەو جگە مردن بە لاو ناخۆشی تیا دا دەبینی.

باسدەكړی لەعائیشەو (خوای لى رازى بى) وتوویەتی: پەيامبەرى خوا (صلی الله عليه وسلم) ھاتوو ھە ژوورەو ھە بۆلای و دەبینی پارچە نانێك فەقێ دراو ھ، دەستی پێدا دەھینى و ئەفەرمووی: "يا عائشة أحسنی جوار نعم الله فإنها فلما نفرت عن أهل بيت فكادت أن ترجع اليهم"، واتا: ئەى عائشە باش مامە ئەى نىعمەتى خوا بکە، چەندە لەخەلکانێك ھەلبيى پتووست پێيان دەبى و بۆلایان دەگەریتەو ھ. ئێبەن ئەبى ئەلدونیا باسکردو ھ.

پیشەوا ئەحمەد ئەللى: ھاشمى کوپى ئەلقاسم بۆى باسکردین، سألج بۆى باسکردین لەئەبى عیمرانى ئەلجونییەو ھەویش لەئەبى ئەلخولدەو ھە ئەللى: لەبابەت داووددا خویندوو ھەو داوود وتوویەتی: خوايە گیان چۆن سوپاسى تۆ بکەم لەکاتێکدا بەبى نىعمەتەکان تانمان بەسوپاس و ستایش بگەم؟ وەحیی بۆ داوود دى: ئەى داوود ئاخۆ نازانى ئەو نىعمەتەى لە تۆدايە ھى منە؟ ئەللى: بەللى بێگومان ئەى پەرەردگار. پەرەردگار ئەفەرمووی: بەسوپاسکردنت لەبەرانبەر ئەو ھەدا منیش لە تۆ رازى دەبم).^٢

^١ - لاوازه، بیهقی له الشعب (٤٢٣٦) دا ئیخراجی کردو ھ، وەلید ئەلموقری تیدا یە کەسیکی لاوازه.

^٢ - تۆر لاوازه، ئەحمەد لى الزھەد (٩١) و ئەبو نەعیم لى الحلیة (٦/ ٥٦) و بیهقی لى الشعب (٤١٠١) ئیخراجیان کردو ھ

^٣ - لاوازه، ئێبەن ئەبى ئەلدونیا لى الشکر (٤٠) ئیخراجی کردو ھ.

عبداللهی کوپی ئەحمەد ئەلّی: ئەبو موسای ئەنصاریی بۆی باسکردین، ئەبو ئەلوه لید بۆی باسکردین لەسە عیدی کوپی عەبدولعەزیزەو ئەلّی: یەکیك لە پارانەوێکانی داوود ئەمە بوو: پاک و بێگەردیی بۆ ئەو خواپەیی لەبەخشیندا سوپاسگوزاری و لەنەهامەتییدا پارانەوێ هێناوێتە بوون^۱.

پێشەوا ئەحمەد ئەلّی: ئەبو موغایەیی بۆی باسکردین کە ئەعمەش بۆی باسکردین لەمنهالهو ئەویش لەعبداللهی کوپی ئەلحاریثەو ئەلّی: خاوی گەرەوێ وەحیی بۆ داوود کرد: ((مەنت خۆشبووی و بەندەکانی منیشت خۆشبووی و لای بەندەکانیشم خۆشەوێستم بکە. داوود وتی: خواپە گیان ئەوێ خۆشەوێستی من بۆ تۆ و بۆ بەندەکانیشت، بەلام چۆن لای بەندەکانت خۆشەوێستت بکەم؟ خاوی گەرەوێ فەرمووی: لای ئەوان یادی من بکە، ئەوکات بەباش و جوان یادی من دەکەنەو^۲، بۆیە مەزنیی بۆ پەرەردگارمان، ناوی گەرەوێ بێند و پێرزیی و هیچ خواپەکی بەحەق بوونی نییە جگە لەخۆی)).

ئەحمەد ئەلّی: عەبدولپەرەزاق بۆی باسکردین، ئەویش لەعیمرانەوێ وتی: گویم لەوێ هەب بوو دەبووت: ((لەکتییی بنەمالەیی داوودا بینووومە: سوێند بەعیزەت و شکۆداریم، هەرکەسێ پەشت بەمن ببەستی و پەنا بۆ من بهێنی، گەر ئاسمانەکان و زەوییی لەسەری هاتبێتە یەك، لەو نیوەندەدا دەروازەیی رزگاربوونی بۆ دەکەمەو، هەرکەسێکی پەنا بۆ من نەهێنی، دەستی لەهەموو

^۱ - لاوازه، عبداللهی کوپی ئەحمەد لە زوائد الزهد (۹۸۷) ئیخراجی کردووە، وەلیدی کوپی موسلیمی تێدایە (مدلس) ه.

^۲ - ئەحمەد ئیخراجی کردووە لە الزهد (۹۱۷).

هۆکاریکی ئاسمان دهبرم و لهزهویی پئی دهبرم و ئه یخمه ههواوه دهیده مه دهست دهروونی خۆیه وه به خۆی دهیسپیرم، من بۆ بهنده کهم به سم و هه موو شتیکی پئی دهدهم، ئه گهر بهنده کهم له گوێرایه لئی مندا بئی، پێش ئه وه ی لیم داوا بکات پئی ده به خشم، به ده م داوایه وه ده پۆم پێش ئه وه ی لیم بپارێته وه، من له خۆی زیاتر به پێویستییه که ی ئاگادارو زانام^۱.

ئه حمه د ئه لئی: یه سار بۆی باسکردین، که حه فس بۆی باسکردین، ثابت بۆی باسکردین وتی: داوود کاته کانی شه و رۆژی به سه ر که سوکاره کهیدا دابه شکرد، هه یج کاتی که نه بووه له به نه ماله کهیدا که سی که نه بئی سه رقائی نوێژ نه بئی، ئه لئی: بۆیه خوای گه وره هه موویانی گشتگیر کرددوه له م ئایه ته دا: ﴿اعْمَلُوا ءَالَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ﴾ سبأ: ۱۳، واتا: ئه ی ئالی داوود شوکرانه بژیی خوا بکه ن به لام که می له بهنده کانم (بۆ خوا) سوپاسگوزارن.

ئه حمه د ئه لئی: عه بدولپه حمان بۆی باسکردین که جابری کوپی یه زید بۆی باسکردین له موغیره ی کوپی عوته ییه وه وتی: داوود وتی: خوایه گیان ئه مشه و هه یج مه خلوقیکی تۆ هه بووه له من زیاتر یادی تۆی کردبئی؟ خوای گه وره وه حیی بۆ کرد: به لئی، بۆق له تۆ زیاتر یادی منی کرد، خوای گه وره ئه مه ی بۆ دابه زاند: ﴿اعْمَلُوا ءَالَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ﴾ سبأ: ۱۳، داوود وتی: من چۆن بتوانم سوپاسی تۆ بکه م، نیعمه تی کهم پئی رزق ده ده ی و منیش سوپاست ده که م، نیعمه ت به دوای نیعمه ت، نیعمه ت و سوپاسه که له تۆوه یه،

^۱ - ئه بو نه عیم له الحلیه (۴/ ۲۵ - ۲۶) و ئه یه موباره که له الزهد (۲۱۸) ئه یخرایان کردوه.

^۲ - ئه حمه د له الزهد (۱/ ۱۴۱) و ئه بو نه عیم له الحلیه (۲/ ۳۲۷) ئه یخرایان کردوه.

ئایه من چۆن بتوانم سوپاست بکه؟ خوای گه وره فهرمووی: ئیستا منت ناسیی
ئهی داوود^۱.

ئهمه د ئه لی: عه بدولره حمان بۆی باسکردین که ره بیعی کوپی صه بیح بۆی
باسکردین له ئه له سه نه وه وتی: داوودی په یامبه ری خوا وتی: خوابه گیان گهر
هر تاله موویه کی جه سته ی من دوو زمانی هه بوایه و شه و روژ پاک و
بیگهر دییان بۆ تو بنزدبایه مافی یه ک نیعمه تیان نه ده دا^۲.

ئیهن ئه بی ئه لدونیا باسیکردوه له ئه بی عیمران ئه لجونییه وه ئه ویش له ئه بی
ئه لخلوده وه وتی: موسا وتی: په روه ردگارا من چۆن سوپاسی تو بکه م له کاتی کدا
ته وای کاره کانی زیانم پاداشتی بچووکترین نیعمه تیکی تو نییه؟ ئه لی: وه حیی
بۆ هات: ئهی موسا ئیستا سوپاسی منت کرد^۳.

به کری کوپی عبدالله ئه لی: به نده هه رکاتی بلی "الحمد لله" نیعمه تیکی بۆ
پتویست ده بی و پتیده به خشری، له پاداشتی ئه و نیعمه ته دا بلی "الحمد لله"
نیعمه تیکی تری بۆ دیت، بۆیه نازونیعه ته کانی خوا به "الحمد لله" به رده وام
به یلنه وه^۴.

^۱ - ئهمه د له الزهد (۸۸۹) و به یه قبی له الشعب (۴۱۰۰) ئیخراجیان کردوه.

^۲ - ئهمه د له الزهد (۸۸۹) و به یه قبی له الشعب (۴۲۵۹) ئیخراجیان کردوه.

^۳ - ئهمه د له الزهد (۵۸۹) و ئه بو نه عیم له الحلیه (۶/۵۶) و ئیهن ئه بی ئه لدونیا له الشکر (۶) ئیخراجیان کردوه.

^۴ - لاوازه، ئیهن ئه بی ئه لدونیا له الشکر (۷) ئیخراجی کردوه، به حیای کوپی به حر ئه لمروزی تیدایه قسه ی له سه ره یه.

ئه‌لحه‌سه‌ن ئه‌لى: په‌يامبه‌رى خوا گوێى له‌پياوێك بوو ئه‌يووت: سوپاس بۆ خوا له‌سه‌ر نيعمه‌تى ئىسلام، ئه‌ویش فه‌رمووی: "إِنَّكَ لَتَحْمَدُ اللَّهَ عَلَى نِعْمَةٍ عَظِيمَةٍ"^١، واتا: تۆ له‌سه‌ر نيعمه‌تێكى مه‌زن سوپاس و ستایشی خوا ده‌كه‌ی.

خالیدی کوپی مه‌عدان ئه‌لى: گویم له‌عه‌بدولمه‌لیکی کوپی مه‌روان بوو وتی: به‌نده‌ هه‌چ وشه‌یه‌کی خۆش و سوپاسگوزارییه‌ك ده‌رنابێی لای خوا خۆشه‌وێستر بێ له‌وتنی: سوپاس بۆ خوای گه‌وره‌ كه‌ نيعمه‌تى خۆی به‌سه‌رماندا رژاندو هه‌دايه‌تى داین بۆ ئىسلام))^٢.

سوله‌يمانى ته‌يمى ئه‌لى: خوای گه‌وره‌ به‌ئه‌ندازه‌ی توانای خۆی، نيعمه‌تى به‌ به‌نده‌کانی داوه‌و به‌ ئه‌ندازه‌ی توانای خۆیان ئه‌ركی سوپاسکردنی خستوه‌ته ئه‌ستۆیان^٣.

ئه‌لحه‌سه‌ن قسه‌و وتاری به‌م جو‌ره‌ ده‌ستپێده‌کردو ئه‌يووت: سوپاس بۆ خوای گه‌وره‌، خوايه‌ گيان سوپاس بۆ تۆ كه‌ ئيمه‌ت دروستکردو رۆزیت داین و هه‌دايت داین و ئيمه‌ت فير کردو رزگارمانت کرد و ده‌رووت لێکردینه‌وه‌، سوپاس بۆ تۆ له‌سه‌ر نيعمه‌تى ئىسلام و قورئان، سوپاس بۆ تۆ كه‌ كه‌سوكارو سه‌روه‌ت و سه‌لامه‌تیت به‌ ئيمه‌ دا، دوژمنانمانت سه‌ركوتکرد و چيمان لیت و يست به‌ ئيمه‌ت دا، خوايه‌ گيان سوپاسی زۆر له‌سه‌ر هه‌موو ئه‌و شتانه‌، سوپاس بۆ تۆ له‌سه‌ر هه‌ر شتێك به‌ ئيمه‌ت به‌خشی له‌كۆن و نوێ و به‌نه‌ینی و ئاشكراو تايبه‌ت و

^١ - لاوازه، ئه‌بى ئه‌بى ئه‌لدونیا له‌ الشكر(٩) و به‌يه‌قى له‌ الشعب(٤١٧٩) ئیخراجیان کردوه‌ و به‌هۆی ئه‌رسالبوونییه‌وه‌ ئه‌سناده‌كه‌ی لاوازه‌.

^٢ - حسن، ئه‌بى ئه‌بى ئه‌لدونیا له‌ الشكر(١٠) ئیخراجی کردوه‌.

^٣ - ئه‌بى ئه‌بى ئه‌لدونیا له‌ الشكر(٨) ئیخراجی کردوه‌.

گشتی و به زیندوویی یان مروودی به ئاماده بوون و ئاماده نه بوون، سوپاس بۆ تۆ تاوه کو لیمان رازی ده بی و سوپاس بۆ تۆ کاتیک لیمان رازی بووی.^۱

ئه لحه سه ن ئه لی: موسا وتی: په روه ردگارا، ئاده م چۆن توانی سوپاسی ئه وه بکات که تۆ بۆ ئه وت کرد، به دهستی خۆت ئه وت دروستکرد، له پوچی خۆت فووت پێدا کرد، له به هه شتی خۆتدا نیشته جیته کرد و فره مانته دا فره شته کان کرپۆشیان بۆ برد؟ خوای گه وره فره مووی: ئه ی موسا، ئاده م به وه ی زانیی که بۆم کردوه بۆیه سوپاس و ستایشی منی کرد، ئه وه ش سوپاسکردنی ئه وه بوو که بۆم کرد.^۲

سه عدی کوپی مه سعودی سه قه فیی ئه لی: نوح بۆیه ناو نراوه به نده یه کی سوپاسگوزار، چونکه هه ر به رگنکی نووی له به رکردبی و هه ر خواردنیکی خواردبی سوپاسی خوای کردوه.^۳

عه لیی کوپی ئه بو تالیب که له ئاوده ست ده رده چوو دهستی به سکیدا ده هیئاو ئه یووت: ئه مه چی نیعه تیکه، گه ر به نده بیزانیایه سوپاسی ده کرد.^۴ مه خله دی کوپی حوسین ئه لی: ئه وترا: سوپاسگوزاری، واتا: وازه یان له تاوان.^۵

ئه بو حازم ئه لی: هه ر نیعه تیک مرؤف له خوا نزیک نه خاته وه، به لاو نه گه تیه^۱

^۱ - حسن، نین ئه بی ئه لدونیا له الشکر (۱۱) ئیخراجی کردوه.

^۲ - لاوازه، به یه قبی له الشعب (۴۴۲۷) دا ئیخراجی کردوه، عه مری کوپی ئیسماعیلی هه مه داننی تێدایه مه تروکه.

^۳ - حسن، ته به رانیی له المعجم الکبیر (۵۴۲۰) و نین ئه بی ئه لدونیا له الشکر (۱۴) ئیخراجیان کردوه.

^۴ - به یه قبی له الشعب (۴۴۶۸) و نین ئه بی ئه لدونیا له الشکر (۱۳) ئیخراجیان کردوه.

^۵ - به یه قبی له الشعب (۴۵۴۷) ئیخراجی کردوه.

ئەبو سولەیمان ئەلی: باسکردنی نیعمەت، خۆشەویستی خوای گەرە
ئەهینتەدی.^۲

حەممادی کورپی زەید ئەلی: لەیث بۆی باسکردن لەئەبی بوردەو وەتی:
هاتمە مەدینە و بەعبداللهی کورپی سەلام گەیشتم و پیتی وتم: ئایە ناچیتە
مالیکەووە کە پەيامبەری خوا(صلی الله علیه وسلم)تیچوووە و ئاردو
خورمات(سویق) بۆ بکەین؟ پاشان وتی: خوای گەرە کە بەیانینی(قیامەت)
هەموو خەلکی کۆکردەووە ئەو نیعمەتەیان بۆ باس دەکات کە بەئەوانی دابوو.
بەندە و ئەو ئەلی: بەلگەئەو نیعمەتە کامەیه؟ پەرەردگار ئەفرمووی:
بەلگەئەو ئەو فلان و فلان ناخۆشییتان بوو، داواتان لەمن کردو پارانەووە منیش
دەرووی خێرم لیکردنەووە، بەلگەئەو ئەو، تۆ لەفلان و فلانە گەشتدا بووی و
داوات کرد لەگەلتدا بێ منیش لەگەلتدا بووم، خوای گەرە بیری دەخاتەووە
تاوەکو هەمووی بیرەکەوێتەووە، ئینجا ئەفرمووی: بەلگەئەو ئەو، ئەو بوو
داوای کچی فلانە کەست کردو کەسێکی تریش خوازییتی کرد، لەتۆم مارەکردو
خوازییتیکارەکەئەو ترم رەتکردەووە.^۳

بەندە لەبەردەستی خوای گەرە دەووەستی و خوای گەرە یەکە یەکە
نیعمەتەکانی بۆ دەژمێری، گریاو پاشان گریا، پاشان وتی: ئومیدەوارم خوای
گەرە هیچ بەندەیهک لەبەردەستی خۆیدا رانەگرتی و ئینجا سزای بدات.^۴

^۱ - لاوازه، بهیهه قبی له الشعب (۴۵۳۷) و ئەبو نەعیم له الحلیه (۲/ ۲۳۰) ئیخراجیان کردووە، نەناسراوی
تێدایە.

^۲ - لاوازه، ئیبن ئەبی ئەلدونیا له الشکر (۲۱) ئیخراجی کردووە، کەسی نەناسراوی تێدایە.

^۳ - لاوازه، ئیبن ئەبی ئەلدونیا له الشکر (۲۲) ئیخراجی کردووە، لەیثی کورپی سەلیمی تێدایە، شتەکانی
تیکەل و پیکەل کردووە.

^۴ - لاوازه، ئیبن ئەبی ئەلدونیا له الشکر (۲۳) ئیخراجی کردووە.

له یێش کورپی سه لیم گێڕاویه تییه وه له عوسمانه وه، ئه ویش له ئیبن سیرینه وه، ئه ویش له ئه نه سه سی کورپی مالیکه وه ئه لێ: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رمووی: "یؤتی بالنعم يوم القيامة والحسنات والسيئات فيقول الله عزوجل لنعمة من نعمه خذي حقك من حسناته فما تترك له من حسنة الا ذهبت بها"، وانا: له پۆژی قیامه تدا، نازو نیعمه ت و چاکه و خراپه کان ده هیترین، خوای گه وه به نیعمه تیک له نیعمه ته کانی ئه فه رمووی: له چاکه کانی ئه م به نده یه مافی خۆت هه لێگره، یه ک نیعمه ته که هه موو چاکه کانی به نده که هه لده گری.

به کری کورپی عبداللهی ئه لموزه نیی ئه لێ: بریاری خوا بۆ سه ر به نده داده به زێ و له خوا ده پارێته وه له سه ری لایبدا، خوای گه وه ش به لاو ناخۆشیی له سه ر لاده بات، ئینجا شه یتان دێته لای به نده که وه های لیده کات سوپاسکردنی لاواز بێ و پیتی ئه لێ: کاره که له وه ئاسانتره که تۆ بۆچوونت کردبوو. ئه لێ: به نده که ش نالێ: کاره که له وه سه ختر بوو که من بۆچوونم ده کردو خوای گه وه له سه رم لایبرد.^۱

ئین ئه بی ئه لدونیا باسی کردووه له سه ده قه ی کورپی به ساره وه ئه لێ: داوود (سه لامی خوای له سه ربی) له میحرابی خۆیدا بوو، گه ردیله یه ک به لایدا تیپه پی و داوود ته ماشایه کی کرد، بیری له دروستبوونی کرده وه و پیتی سه رسام بوو وتی: خوای گه وه چۆن ئه مه کۆده کاته وه؟ خوای گه وه گه ردیله که ی به گۆ هیتا و وتی: ئه ی داوود تۆ به خۆت سه رسامی، سویند به و که سه ی گیانی منی به ده سه

^۱ - نۆز لاوازه، ئین ئه بی ئه لدونیا له الشکر (۲۴) ئیخراجی کردووه، سالحی کورپی موسای ئه لئه لعیی تیدایه، مه تروکه.

^۲ - ئین ئه بی ئه لدونیا له الشکر (۲۶) ئیخراجی کردووه.

من به وهی خوا پییداوم له فه زلی خوی له تو سوپاسگوزارترم سه رباری نه و
فه زلهی خوا پییداوی.^۱

نه ییوب نه لی: پاریزگاریکردنی نه و په یامه ی که په یامه ر(صلی الله علیه
وسلم) هیناوتی، یه کیک له گه وره ترین نیعمه ته کانی خوی گه وره یه به سه ر
به نده که یه وه.^۲

سوفیانی سه وریی نه لی: نه و ترا: نه و که سه شه رعناس و تیکه یشتوو نییه،
به لاو ناخوشییه کان به نیعمه ت و خوشییه کانیش به به لا نه ژمیری.^۳

زاذان نه لی: له مافی خوی گه وره به رانبه ر نه و نیعمه ته ی به به نده که ی
به خشیویتتی، نه وه یه به نده که ی به و نیعمه ته به تاوان و خراپه نه گات.^۴

ئیین نه بی نه لدونیا نه لی: مه حمود نه لوه راق نه م شیعره ی بو وتم:

إِذَا كَانَ شُكْرِي نِعْمَةً اللَّهُ نِعْمَةً	عَلَيَّ وَفِي أَمْثَالِهَا يَجِبُ الشُّكْرُ
فَكَيْفَ وَقُوعُ الشُّكْرِ إِلَّا بِفَضْلِهِ	وَأِنْ طَالَتِ الْأَيَّامُ وَاتَّصَلَ الْعُمْرُ
إِذَا مَسَّ بِالسَّرَّاءِ عَمَّ سُرُورُهَا	وَأِنْ مَسَّ بِالضَّرَّاءِ أَعْقَبَهَا الْأَجْرُ
وَلَا مِنْهَا إِلَّا لَهُ فِيهِ مِنَّةٌ	تَضِيقُ بِهَا الْأَوْهَامُ وَالْبَرُّ وَالْبَحْرُ

واتا: گه ر سوپاسکردنم بو نیعمه تی خوا نیعمه تیک بی، نه وه له سه ر من و
هاوشیوه کانی سوپاسکردن واجییه، هه موو سوپاس و ستایشیکیش هه ر به فه زل
و منه تی خوی بو به نده رووده دات سوپاسی بکات، که خوشییه کی بدات فراوانی

^۱ - به یه قبی له الشعب الإیمان (۴۲۶۰) نیخراچی کردووه.

^۲ - ئیین نه بی نه لدونیا له الشکر (۳۵) نیخراچی کردووه.

^۳ - نه بو نه عیم له الحلیه (۷/ ۵۵) و ئیین نه بی نه لدونیا له الشکر (۸۱) نیخراچیان کردووه.

^۴ - ئیین نه بی نه لدونیا له الشکر (۸۳) نیخراچی کردووه.

نه کات، که نازارو ناخوشبیش بدات پاداشتی به دواڊا ده نیری و له هه موو شتی کدا
فه زل و منه تی خوی هه یه.

دراوه ردیی گپراویه تییه وه له عه مری کوپی ئه بی عه مره وه ئه ویش له سه عیدی
ئه لمه قبورییه وه ئه ویش له ئه بو هورهیره وه (خوای لی رازی بی) ئه لی: په یامبه ری
خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رمووی: «إِنَّ الْمُؤْمِنَ عِنْدِي بِمَنْزِلَةِ كُلِّ خَيْرٍ، يَحْمَدُنِي
وَأَنَا أَنْزِعُ نَفْسَهُ مِنْ بَيْنِ جَنْبَيْهِ»^۱، واتا: باوه پدار لای من له پیگه و شوینی هه موو
خپرو خوشییه کدایه، ئه و خه ریکی سوپاسکردنی منه له کاتی کدا گیانی لی
ده کیشم.

موحه مهادی کوپی ئه لمونکه دیر به لای گه نجی کدا تیپه پی، سه یر ده کات
که نه که خه ریکه چاو له ئافره تیک داده گری، به گه نه که ی وت: ئه ی گه نه چ و لاو
ئه مه ی تو ده یکه ی که ی پاداشتی ئه و نیعمه ته یه که خوای گه وره به تو ی داوه^۲.
حه مهادی کوپی سه له مه ئه لی له ثابت وه، ئه بو ئه لعالیه وتی: ئومیدم هه یه
به هو ی دوو شته وه به نده له نیتو نه چی: نیعمه تیک سوپاسی خوای له سه ر
ده کات، تاوانتیک به هو یه وه داوای لیخوشبوون له خوای گه وره ده کات^۳.

ئین ئه لسه ماک نامه ی بو موحه مهادی کوپی ئه لحه سه ن نووسی کاتیک
کرایه قازی ره قه: پاشان، با له هه موو کات و حالیکتدا له خوابترستی، بترسه

^۱ - صه حیه، نه حمه د له موسنه ده که یدا (۲/ ۳۴۱ - ۳۶۱) و به زار (۷۸۱) ئیخراجیان کردوووه هه روه که له
(کشف الأستار) دا هه یه.

^۲ - ئین ئه بی ئه لدونیا له الشکر (۸۶) ئیخراجی کردوووه.

^۳ - به یه قیی له الشعب الإیمان (۴۵۱۳) و ئه بو نه عیم له الحلیه (۲/ ۳۱۹) ئیخراجیان کردوووه.

له که م سوپاسگوزارییت به رانبهر هه ر نیعمه تیک له نیعمه ته کانی خوای گه وره، بترسی له گهل ئه وهی که م سوپاسگوزاریی تاوانیشی له گهلدا بکهی، چونکه هه موو نیعمه تیک به لگه و بیانووی به دواوهیه، بیانوو دانه دست تاوانکردنه به رانبهر نیعمه ته که، ئه وهشی به دواوادیت و سزای له سه ر ئه بی که م سوپاسگوزار بوونه، بۆیه خوای گه وره لیت بیوری به رانبهر ئه و سوپاسگوزارییهی جاران له ده ست چوو یان تاوان و که مته رخه مییه کت کردبی له به رانبهر مافی نیعمه تیکدا^۱.

ره بیعی کوپی ئه بی راشید به لای پیاوئیکدا تپه پی که نه خویشیه کی ماوه درێژی هه بوو، دانیش و سوپاسی خوای کردو گریا، پئیوترا: چی شتیک تو ده گرینی؟ وتی: خه لکانی به هه شت و دۆزه خم بیرکه وته وه، خه لکانی به هه شتم به له شساغه کان و دۆزه خیه کانیش به ده ردو به لاداره کان شو به اند، ئه وه منی خسته گریان^۲.

ئه بو هورهیره (خوای لی رازی بی) گپراویه تیه وه له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) که فرموویه تی: "ئه گه ر که سیک له ئیوه حه زی کرد ئه ندازه ی نیعمه تی خوا به سه ر خۆیه وه ببینی، با بپوانیتته که سانی له خۆی خوارتر نه ک که سانی سه رووی خۆی".

^۱ - ئه بی ئه بی ئه لدونیا له الشکر (۸۹) ئیخراجی کردووه.

^۲ - لاوازه، ئه بی ئه بی ئه لدونیا له الشکر (۹۰) ئیخراجی کردووه، نه ضری کوپی ئیسماعیلی تپدایه که سیک به هیز نییه.

عبداللهی کوپی موبارهك نه‌لئ: ^۱یه‌زیدی کوپی ئیبراهیم بۆی باسکردین له‌ئه‌لحه‌سه‌نه‌وه وتی: ئه‌بو ده‌رداء وتی: هه‌رکه‌سی نيعمه‌تی خوا ته‌نیا له‌خواردن و خواردنه‌وه‌یدا ببینی، ئه‌وه کارو کرده‌وه‌ی که‌مه‌و سزاو ئه‌شکه‌نجه‌ی بۆ خۆی ئاماده‌کردوه ^۲.

ئین موبارهك وتوویه‌تی: مالیکی کوپی ئه‌نه‌س بۆی باسکردین، ئه‌ویش له‌ئیسحاقی کوپی عبداللهی کوپی ئه‌بی ته‌لحه‌وه، ئه‌ویش له‌ئه‌نه‌سه‌وه (خوای لی رازی بی) وتی: گویم له‌ عومهری کوپی خه‌تاب بوو (خوای لی رازی بی) سه‌لامی له‌پیاویك کرد، ئه‌ویش وه‌لامی سه‌لامه‌که‌ی دایه‌وه. عومه‌ر به‌پیاوه‌که‌ی وت: چۆنی؟ ئه‌ویش وتی: سوپاسی خوا ده‌که‌م. عومه‌ریش وتی: منیش ئه‌وه‌م له‌ تو ده‌ویست ^۳.

ئین موبارهك نه‌لئ: مه‌سعود هه‌والی پیداین له‌ عه‌لقه‌مه‌ی کوپی مرشده‌وه، ئه‌ویش له‌ئین عومه‌ره‌وه (خوای گه‌وره له‌خۆی و باوکی رازی بی) وتی: ره‌نگه زیاتر له‌جاریك له‌رۆژێکدا به‌یه‌ك بگه‌ین و پرسباری حالێ یه‌کتر بکه‌ین، خوای گه‌وره به‌مه ته‌نیا ئه‌وه‌ی بووی سوپاسی بکه‌ین ^۴.

^۱ - عبداللهی کوپی موبارهکی کوپی واضی حه‌ظه‌لی له‌پێی وه‌لانه‌وه، ئه‌لته‌میمی، ئه‌لمروزی، ئه‌بو عه‌بدولره‌حمان (سالی ۱۱۸ له‌دایکبووه‌و ۱۸۱ک مردوه‌و: حافیظ و شیخی ئیسلام و موجهید و خاوه‌ن دانراو و گه‌شتی نۆد بووه.

^۲ - ئین ئه‌لموبارهك له‌ الزهد (۱۵۵۱) و ئه‌بو نه‌عیم له‌ الحلیة (۱/ ۲۱۰) ئیخراجیان کردوه.

^۳ - مالیک له‌ الموطأ (۲/ ۹۶۱) و بوخاریی له‌ الأدب المفرد (۱۱۳۲) ئیخراجیان کردوه.

^۴ - لاوازه، ئین موبارهك ئیخراجی کردوه له‌ الزهد (۲۰۷) له‌پشته‌ی گێڕانه‌وه‌دا پچران هه‌یه.

موجاهید له باره‌ی ئەم ئایەتەوه ئەڵی: ﴿وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَهَّرَهُ وَبَاطِنَهُ﴾^١
لقمان: ٢٠، واتا: نێعمەتەکانی بە فراوانی پشتوو بەسەرتاندا چ دیارو ناشکراو چ
پەنەن.

ئەڵی: لا إله إلا الله^١. ئێبە عوہیەینە ئەڵی: خۆی گەرە نێعمەتی باشتەری بە
بەندەکانی خۆی نەداوە باشتەری لەوەی (لا إله إلا الله) پێی ناساندوون، لا إله إلا
الله لەئاخیرەتدا بۆیان وەك ئاوی دونیایە^٢.

کەسێکی پێشبین لەوتاری رۆژی جەژندا وتوویەتی: ئێوہ بوونە گول و
خەلکانی تریش بوونە تەم و تۆز، خەلکی دەپێسن و ئێوہش لەبەر دەکەن،
خەلکی دەدەن و ئێوہش وەریدەگرن، خەلکی بەرھەمدەھێنن و ولاخ رادەگرن
ئێوہش سوار دەبن، خەلکی دەچێنن و ئێوہش دەخۆن، خۆی گریاو ئەوانیشی
خستە گریان^٣.

عبداللەہی کوپی قورتی (قرط) ئەزدی (یەکیك بوو لەھاوہلان) لەسەر مینبەرەوہ
لەپۆژی جەژنی قورباندا کە بینیی خەلکی بە بەرگ و پۆشاکی رەنگاوارەنگەوہ
بینیی وتی: ئەمە چی نێعمەتێک و ریزیکە بۆی دەرخستوین، هیچ شتێک لەوہ
سەختەر نییە کۆمەلێک نەتوانن بەجوانیی وەلامی ئەم نێعمەتانە بدەنەوہ،
نازونیعمەت ئەوکات سەقامگیرو تەمەن درێژ دەبێ کە بتوانی بەجوانیی وەلامی
خاوہن نێعمەتەکە بدەیتەوہ^٤.

^١ - بەیہەقیی لە الشعب (٤٥٠٢) و لە الأسماء والصفات (١٠٩) ئیخراجی کردوہ.

^٢ - بەیہەقیی لە الشعب (٤٥٠٠) و ئەبو نەعیم لە الحلیة (٢٧٢ / ٧) ئیخراجیان کردوہ.

^٣ - لاوازە، ئێبە ئەلەدونیا لە الشکر (٩٧) دا ئیخراجی کردوہ: ئیسحاقی کوپی داوودی تێدایە قسە
بێ بنەمای ھەیە (مناکیر).

^٤ - ئێبە ئەلەدونیا لە الشکر (٩٨) ئیخراجی کردوہ.

سه لمانی فارسی(خوای لی رازی بی)ئه لی: پیاویک له سهروه تی دونیا زوری پی درابوو، خوای گه وره هه مووی له ده ست سهند و کابرا هه ر خه ریکی سوپاس و ستایشکردنی خوای گه وره بوو تائه وهی هه سیریکی بۆ مابوو وه هه سوپاس و ستایشی خوای گه وره ده کرد.... کابرایه کی تریش له سهروه تی دونیای زۆر پی درابوو، به خاوه ن هه سیره که ی وت: ئه بینم تۆ سوپاسی خوا ده که ی، پیم نالیتی ئه م سوپاسکردنه ت له پای چیه ؟ وتی: سوپاسی ئه که م له سه ر ئه و شته ی که مه خلوقات ناتوانن نمونه ی بده ن. وتی: ئه وه چیه ؟ وتی: چاوت نابینی؟ زمانت؟ هه ردوو ده ست؟ هه ردوو قاچت؟^۱

پیاویک هات بۆلای یونسی کوپی عوبه ید گازنده ی هه ژاری و ده ستکورتیی خۆی ئه کرد، یونس وتی: هه ز ئه که ی چاوت نه مینئ و سه د هه زار دره مت پی بدرئ؟ کابرا وتی: نه . یونس وتی: ئه ی له بری هه ردوو ده ست سهد هه زارت پی بدرئ؟ وتی: نه . وتی: ئه ی له بری هه ردوو قاچت سهد هه زار؟ وتی: نه . ئه ویش نیعمه ته کانی خوای گه وره ی بیره یتایه وه وتی: تۆ خاوه ن سه دان هه زار دره می و گازنده ی هه ژاری خۆت ئه که ی!^۲

ئه بو ده رداء ئه یووت: له شساغیی پادشایه تییه^۳.

جه عفری کوپی موحه ممه د(خوای لی رازی بی): ئیستریکی ونبوو، وتی: گه ر بگه رپته وه به جوړئ سوپاس و ستایشی خوا ئه که م جیی رازیوونی بی،

^۱ - ئه ی ئه بی ئه لدونیا له الشکر(۱۰۰)ئیخراجی کردوه.

^۲ - لاوازه، به یه قبی له الشعب(۴۴۶۳) و ئه بو نه عیم له الحلیه(۲۲/۳) ئیخراجیان کردوه، که سی نه ناسراوی تیدایه.

^۳ - ئه ی ئه بی ئه لدونیا له الشکر(۱۲۰)ئیخراجی کردوه.

زۆری نه خایاند به زین و حه‌بلی خۆیه‌وه گه‌پایه‌وه، ئه‌ویش سواری بوو، که له‌سه‌ری دانیششت و به‌رگ و پۆشاکه‌که‌ی کۆکرده‌وه، سه‌ری به‌رزکرده‌وه بۆ ئاسمان و وتی: هه‌موو سوپاسیک بۆ خوای گه‌وره و هیچی تری نه‌وت، له‌وه‌دا پیتی و ترا هه‌ر ئه‌وه‌نده بوو، ئه‌ویش وتی: ئایه هیچ شتیکی ترم به‌جیه‌شتوه، من هه‌موو سوپاس و ستایشیکم بۆ خوای گه‌وره دانا^۱.

ئێبێ ئه‌بی ئه‌لدونیا گێراویه‌تییه‌وه له‌فه‌رموده‌یه‌کی سه‌عدی کوپی ئیسحاقی کوپی که‌عبی کوپی عوجره‌وه ئه‌ویش له‌باوکییه‌وه ئه‌ویش له‌باپیرییه‌وه ئه‌لی: په‌یامبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) کۆمه‌لیک له‌پشتیوانانی نارو و فه‌رمووی: "ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره سه‌لامه‌ت و خاوه‌ن ده‌سکه‌وتیان بکات قه‌رزدارێ سوپاس و ستایشی ده‌بم". ئه‌لی: زۆری نه‌خایاند سه‌لامه‌ت و خاوه‌ن ده‌سکه‌وت بوون و هه‌ندێ له‌هاوه‌لانی وتیان: بیستمان ده‌تفه‌رموو: "ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره سه‌لامه‌ت و خاوه‌ن ده‌سکه‌وتیان بکات قه‌رزدارێ سوپاس و ستایشی ده‌بم؟"، فه‌رمووی: به‌لی سوپاسم کرد، اللهم لك الحمد شكراً، ولك المنّ فضلاً^۲.

عه‌بدولپه‌حمانی کوپی یه‌زیدی کوپی ئه‌سه‌لم ئه‌لی: موحه‌مه‌دی کوپی ئه‌لمونکه‌دیر به‌ئه‌بی حازمی وت: ئه‌ی ئه‌با حازم، زۆریه‌ی ئه‌وانه‌ی پێم ده‌گه‌ن دوعای چاکه‌م بۆ ده‌که‌ن و نایانناسم و هیچ چاکه‌یه‌کیشم بۆ نه‌کردوون؟ ئه‌بو حازم وتی: وا مه‌زانه ئه‌وه به‌کاری خۆت بووبی، به‌لکو بپوانه ئه‌و که‌سه‌ی هۆکاری ئه‌وه‌یه‌و سوپاسی بکه، ئه‌بو عه‌بدولپه‌حمانی ئه‌م ئایه‌ته‌ی

^۱ - به‌یه‌قیی له‌ الشعب (۴۰۸۲) و ئه‌بو نه‌عیم له‌ الحلیه (۳/ ۱۸۶) ئیخراجیان کردوه.

^۲ - لاوازه، به‌یه‌قیی له‌ الشعب (۴۰۸۱) لاوازه حال نه‌ناسراوی تێدایه.

خوینده وه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ۝﴾ ﴿٦٦﴾ مريم: ٩٦، واتا: به پاستی نه وانه ی که باوه پریان هیناوه و کرده وه چاکه کانیشیان کردوه زود زوو خوی میهره بان خوشه ویستیان ده کات له دلی باوه پدارندا.

عه لیلی کوپی نه لجه عد نه لی: عه بدولعه زیزی کوپی نه بی سه له مه ی نه لماجیشون بوی باسکردین، که که سیک میمانه دار بوی باسکردین: نه بو به کر له پارانه وه کانیدا ده بیوت: "أَسْأَلُكَ تَمَامَ النِّعْمَةِ فِي الْأَشْيَاءِ كُلِّهَا وَالشُّكْرُ لَكَ عَلَيْهَا حَتَّى تَرْضَى وَبَعْدَ الرِّضَا وَالْخَيْرَةُ فِي جَمِيعِ مَا يَكُونُ فِيهِ الْخَيْرَةُ بِجَمِيعِ مُبَسَّرِ الْأُمُورِ كُلِّهَا لَا مَعْسُورَهَا يَا كَرِيمٌ".^١

نه له سه ن نه لی: خوی گه وره هر نیعمه تیکی به به نده یه ک داو به نده که وتی: (الحمد لله)، نه وه زیاتر له وه ی داوه که وه ریگرتوه.^٢

نیبن نه بی نه لدونیا نه لی: پیمگه یشتوه له سوفیانی کوپی عویه ینه وه وتی: نه مه هه له یه ناکری کاری به نده له کاری خوی گه وره باشتربی، پاشان نه لی: هه ندی نه هلی زانست وتوویانه: لیكدانه وه که ی به م جوړه یه: که سیک نیعمه تیکی پی بدری پیویسته له سه ری سوپاسگوزاری، جا به و نیعمه ته ی زانی و له به رچاوی گرت و به دنده ک نه بوو، نه وکات وه ک پیویست و شیوا به خوی گه وره سوپاسی

^١ - لاوازه، نه بو نه عیم له الطیة (٣/ ٢٣٣) نیخراجی کردوه، عه بدولره حمانی کوپی نه سه له می تیدایه مه تروکه.

^٢ - لاوازه، نیبن نه بی نه لدونیا له الشکر (١١٠) نیخراجی کردوه، نه ناسراوی تیدایه.

^٣ - نیبن نه بی نه لدونیا له الشکر (١١١) و به یه قبی له الشعب (٤٠٩٤) نیخراجیان کردوه.

خوای گه وره ده کات، به وهش خوای گه وره سوپاس و ستایشی ئه و پرستشی پی ده به خشی که له و نیعمه ته دا هه یه، به وه سوپاسگوزارییه کی زیاتره .
منیش ئه لیم: ئه وه ی له ئین عویهینه وه باسکراوه ئه لحه سه ن پابه ند ناکات، چونکه وتنی الحمد لله نیعمه تیکه له نیعمه ته کانی خوای گه وره، ئه و نیعمه ته ش که له سه ری سوپاسی خوای گه وره ی کردووه ئه ویش هر نیعمه تیکه له نیعمه ته کانی، هه ندی نیعمه ت له یه کتر گه وره ترو گرنگترن، نیعمه تی سوپاسگوزاری گرنگتر و بایه خدارتره له نیعمه تی مال و مندال و ناوبانگی و هاوسه رو شته کانی تر، خواش زاناتره .

ئه مه ئه وه ناگه یه نی کاری به نده له کاری خوای گه وره باشتربی، ئه گه رچی کاری به نده به رانبه ر سوپاسکردنی خوای گه وره باشتربی له کاری خوا، ئه وه کاری به نده ش هر یه کیکه له کاره کانی خوای گه وره، گومان له وه شدا نییه هه ندی له کاره کانی له یه کتر باشترن .

هه ندی ئه هلی زانست و توویانه: هه ندی له و نیعمه ته ی که خوای گه وره له دنیا دا لیمانی وه رگرتووه ته وه ، باشتره له و نیعمه تانه ی تر که له دنیا دا پی داوین، ئه وهش له بهر ئه وه ی خوای گه وره دونیای بۆ په یامبه ره که ی نه ویستووه ، منیش یه کیک بۆ له وانه ی که بۆ په یامبه ره که ی پی رازی بووه و هه زی پی بووه به لاهه وه باشتره له وه ی یه کیک بۆ له وانه ی لییان تووپه بووه و کاره کانیا ن جی رقی خوا بووه ^۱.

^۱ - ئین ئه بی له دنیا له الشکر (۱۱۲) ئیخراجی کردووه .

ئین ئه بی ئه لدونیا باسیکردوه: له هه ندی زاناوه پیمگه یشتهوه وتوویانه: پیویسته زانا سوپاسی خوا بکات له سه ره شه هوه ت و ئاره زوویه کی دونیایی که لی وه رگرتووه ته وه، هه روه ک چۆن له سه ره به خششه کانی سوپاسی ده کات.

له ئین ئه بی ئه لحه وارییه وه باسکراوه وتوویه تی: فوزه یلی کوپی عه یازو سوفیانی کوپی عویه نه شه ویکیان تاوه کو به یانی دانیشتن و یادی نیعمه ته کانی خوی گه وره یان ده کرد، سوفیان ئه یووت: خوی گه وره له فلان و فلانه شتدا نیعمه تی به سه رماندا رزاندو له فلانه شتدا وه های بۆ کردین^۱.

موحه ممه دی کوپی به حیای کوپی ئه بی حاتم بۆی باسکردین، عبداللهی کوپی داوود بۆی باسکردین له سوفیانه وه له فه رمایشی خوی گه وره دا: ﴿سَسْتَذَرُّهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (الأعراف: ۱۸۲، واتا: نزیکیان ده که یه وه له تیاچوون به جوړیک که خوشیان به خویان نازان.

وتی: (نیعمه تیان به سه ردا ده پژی و سوپاسکردنیان لی ده گریته وه)^۲. جگه له سوفیانی ش خه لگانی تر وتوویانه: هه ر تاوانیکیان ئه نجام دابی تیعمه تیکیان پی دراوه. له (ثابت البنانی) وه له باره ی (استدراج) وه په رسیار کراوه، ئه ویش وتوویه تی: پیلانی خواجه به رانه ره به نده فه وتاوه کان^۳.

یونس له ته فسیره که یدا وتوویه تی: ئه گه ره به نده لای خوی گه وره پیگه و مه قامیکی هه بوو، به نده که مه قامی خوی پاریزگاریی کردو سوپاسی خوی کرد له سه ره به خششه کانی، ئه وه خوی گه وره باشت له وه ی پی ده به خششی، به لام

^۱ - ئین ئه بی ئه لدونیا له الشکر (۱۱۴) ئیخراجی کردوه.

^۲ - ئین ئه بی ئه لدونیا له الشکر (۱۱۵) و ئه بو نه عیم له الحلیه (۷/۷) ئیخراجیان کردوه.

^۳ - لاوازه، ئین ئه بی ئه لدونیا له الشکر (۱۱۶) ئیخراجی کردوه، راوی نهشاره زایی هه بووه له باره ی (ثابت البنانی) وه.

گەر سوپاسی خوای گه وره ی نه کردو له ده ستيچوو، نه وه به نزيكبوونه وه له تياچوون داده نريت.

نه بو حازم نه لي: نه و نيعمه ته ي خوای گه وره له دونيادا له ده ستي بردووم به لامه وه گه وره تره له و نيعمه ته ي پتي داوم، چونكه بينيوومه نه و نيعمه تانه ي به هه ندي كه س داوه و له نيوچوون، بيگومان هه ر نيعمه تيک مروڤ له خوای گه وره نزيك نه کاته وه به لاو نه هه مه تيبه، كه بينيت خوای گه وره نيعمه تت به سه ردا ده پرتيني و توش سه رپيچي خوای گه وره ده که ي، نه وه وريای خوای گه وره به . کاتب الليث باسيکردوه له هقله وه نه ویش له نه وزاعييه وه^۱ كه ناموزگاريی کردوون و نه لي: نه ي خه لکينه به م نيعمه ته ي كه تيايدان خوټان له ناگري سووتينه ري دوزه خ بپاريژن، پروانسه نه وانه ي پيش ئيوه كه له ئيوه ته مه ني زورترو جه سته ي دريژترو شوينه واري زورتريان هه بوو، له چيايان ده بپري و به ردو تاويري چياکانيان ده هيناو ته لارو کوڤه که ي گه وره يان دروست ده کردو چياکانيان هه لده کوڤي و هيزو بازوويشيان هه بوو، وا ماوه يان پيچرايه وه و شوينه واريان نه ماو خانووه کانيان کاوڤ و تهخت بوون، ناويان نه ما، که س هه ستيان پي ناكات و هيچيان له باره وه نابيستن، له کاتيکدا وه ختي خو ي نارام له ماله کانيندا رايانده بووارد.

^۱ - عه بدولر حه ماني کوپي عه مري کوپي يه حمودي نه وزاعي، نه بو عه مر (سالي ۸۸ ک له دايکبووه و ۱۵۷ ي ک مردووه) پيشه وای ولاتي شام بووه له فيقه و دونيا نه ويستيدا.

ئیوه ئه وه نه زانن که سزای خوا دابه زیه شوین و خاکیان ه وه و له ماله کانیا نندا رهق و بی گیان بوون، نهوانی تر روانیا نه شوینه کانیا ن و نیعمهت و خوشیه کانیا ن نه ماوه و ماله کانیا ن بووه ته کاوله، له وه دا به لگه و نیشانه هه یه بۆ نهوانه ی له سزای سهخت ده ترسن و په نده بۆ که سیك سل بکاته وه و بترسی، ئیوه له دوای نهوان ته مه نیکی که م و کورتان هه یه، دونیا ش وهرده گیردیت ه وه، له زه مه نیکدان پیشتر شوینه واری نه مانی ده رکه وتوه، نه وه ی لئی ماوه ته وه خۆله می ش و ته پووتۆزو ناخۆشی و سزاو ها تنی فیتنه و به دوای یه کدا ها تنی بوومه له رزه و ئومیدی پروپوچ ماوه ته وه، به وان خراپه له وشکانی و ده ریادا سه ریه لدا و ده رکه وت، بۆیه مه بنه ها وشیه وه ی نهوانه ی ئومید و خه ونی ته مه ن درژی ی له خسته ی بردن، داوا له خوا ی گه وره ده که م ئیمه و ئیوه وشیار بکاته وه له ناگا دار کردنه وه ی خۆی و هۆشمان به به ردا به ینی و خۆمانی بۆ ئاماده بکه ی ن^۱.

ئه و ترا: سوپاسگوزاری و اتا وازه ینان له تاوان^۲.

ئیه ن موباره ک نه لی: سوفیا ن وتی: نه و که سه شه رعناس و تیگه یشتو و نییه، به لا و ناخۆشی به نیعمهت و خۆشی و خۆشگوزه رانییش به به لا و ناخۆشی نه ژمیریت^۳.

^۱ - لاوازه، بروهانه (الشکر ۲۰) ی ئیه ن نه بی نه لدونیا، کاتب الیهی تیدایه نه زه رده کردنی خراپ بووه.

^۲ - پیشتر ته خرچ کرا.

^۳ - پیشتر ته خرچ کرا.

مهروانی کوپی نه لحه که م که باسی ئیسلام بکرایه ده یووت: به نیعمه تی خوای
گه وره به ئیسلام گه یشتیم نه که به ده ست و ویستی خۆم، چونکه من هه له کار
بووم.^۱

وكم من مدخل لو مت فيه لكنت فيه نكالا في العشرة
وقيت السوء والمكروه فيه وظفرت بنعمة منه كبيرة
وكم من نعمة لله تمسى وتصبح في العيان وفي السريرة

واتا: زۆرێك شوێن و کات هه بوو گه رتییدا به مردبمايه له عه شیره ت و هۆزدا
مايه ی شه رمه زاریی نه بووم، به لام له خراپه پارێزراو مامه وه و له خواوه نیعمه تیکی
گه وره م ده ستخست، ئای به چه نده نیعمه تی ئاشکراو شاراه ئیواره و به یانییمان
کردووه ته وه .

له سه ر گومانێك بانگی عوسمانی کوپی عه فان کرا بۆ سه ر کۆمه لێك، عوسمان
ده رچوو بۆ ده ستگیرکردنیان، پێش نه وه ی پێیان بگات بلاوه یان لی کردبوو، بۆیه
وه ک سوپاسێك بۆ خوای گه وره کۆیله یه کی ئازاد کرد، وه ک سوپاسێك که له سه ر
ده ستی نه و موسلمانێك شه رمه زارو ریسوا نه بووه .^۲

یه زیدی کوپی هارون ئه لئ: نه صبه غی کوپی یه زید بۆی باسکردین،
نوح (سه لامی خوای له سه ربی) که له ئاوده ست کردن ده رده چوو نه یووت:

^۱ - لاوازه، ئین نه بی نه لدونیا له الشکر (۱۲۱) ئیخراجی کردووه .

^۲ - لاوازه، ئین نه بی نه لدونیا له الشکر (۱۲۴) و نه بو نه عیم له الحلیه ئیخراجیان کردووه، به کری کوپی
نه بی مه ریه می تیدایه که سێکی لاوازه .

سوپاس بۆ خوای گه وره که چیژی خوارده که ی پی به خشم و سووده که ی له جه سته مدا هیسته وه و نازاره که شی لیم دورخسته وه.^۱

ئین ئه بی ئه لدونیا نه لی: ئه لعه باسی کوپی جه عفر بۆی باسکردین، شادی کوپی فه یاز بۆی باسکردین، ئه ویش له ئه لهارشی کوپی سیبله وه وتی: ئوم ئه لنوعمان بۆی باسکردین: که عائیشه له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) وه بۆی گپراوه ته وه: هه رکاتی له ئاوده سترکردن ده رچووبی نه وه ی وتوه.^۲

پیاویک به ئه بو حازمی وت: ئه ی ئه با حازم سوپاسگوزاری هه ردوو چاو چییه؟ وتی: که چاکه ت پی بینی باسی بکهیت و که خراپه شت بینی بیشاریته وه نه یدرکینی. وتی: ئه ی سوپاسگوزاری هه ردوو گوئ چییه؟ که چاکه ت پیان بیست سوودی لی بکهیت و که خراپه شت بیست به رپه رچی خراپه که بده ره وه و وه ری مه گره. وتی: ئه ی سوپاسگوزاری هه ردوو ده ست چییه؟ وتی: شتیکیان پی هه لمه گره هی تو نه بی و پیانه وه ریگری مافی خوا مه که. وتی: ئه ی سوپاسگوزاری سک چییه؟ وتی: ئه وه یه خواره وه ی خوراک بی و سه ره وه شی زانست. وتی: ئه ی سوپاسگوزاری داوین چییه؟ وتی: خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأُفْرُوجِهِمْ حَفِظُوا ۖ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۖ ﴿٦﴾ فَمَنْ أَبْغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۖ ﴿٧﴾﴾ المؤمنون: ۵ - ۷، واتا: ئه وانه ی که پاریزه ری داوینیانن (له شه پوال پیسی) ی. مه گه ر بۆ خیزانی خویان یا بۆ که نیه کیک که بوو بن به

^۱ - به یه قبی له الشعب (۴۱۵۵) و ئین ئه بی ئه لدونیا له الشکر (۱۲۸) نیخارجیان کردوه.

^۲ - به یه قبی له الشعب (۴۱۵۴) و ئه لخرائیطی له (فضيلة الشکر) (۲۱) نیخارجیان کردوه.

خاوه نيان نه وه به پاستي نه وانه سه رزه نشست ناکړي. ئينجا هر که سي نيازي جگه له له و (دوو جوړه ثافره ته) بکات (و نارزه زوي تير بکات) نه وسا ده ست دريژي کړن.

وتي: نه ي سوپاسگوزاري هه ردو قاچ چييه؟ وتي: نه گهر شتيکي چاکت بيبي نه وه هه ردو قاچت له نه نجامدانيدا بوي به کار بهينه، گهر زانيت خراپه و خوا پي خوش نييه، قاچه کانت جله و بکه ي و هه نگاويان پي هه لنه گري.

هه رکه سي به زماني سوپاسگوزاري و به ته واوي نه ندامه کاني جه سته ي سوپاسگوزاري نه کات، وه کابرايه که پوښاکيکي هه بي و ته نيا چمکيکي گرتبي و نه يکرديته بهري، نه وه ش له گهر ماو سه رماو ته رزه و به فرو باران ناپياريزي و سوودي پي ناگه يه ني^۱.

عبداللهي کورې موباره ک باسده کات که نه جاشي روژيک ده نيړي به دواي جه عفه رو هاوه له کانيدا، نه وانيش له مالي خويدا دينه لاي و نه بينن به رگيکي شري به سه ره وه يه و له سه ر خول دانيشتووه، جه عفه نه لي: که به و حاله وه بينيمان به زه بينيمان پيدا هاته وه، که نه وه ي به ده مووچا ومانه وه بيني وتي: موژده يه کتان پي ده دم پي خوشحال بن، له خاكي نه وه وه سيخوړيکم هه والي بو هيناوم که خوي گه وره په يامبه ري خوي سه ر خستووه و دوژمني خوي به دوړان داوه، فلان و فلاني ديکر دووه و فلان و فلانيشي کوشتووه، له دوليکدا به يه که گه يشتوون پي ده و تري به درو دره ختي نه راکي زوره، من ئيستا وه که نه وه ي سه يري نه و شوينه بکه م وايه، وه ختي خوي بو گه وره يه کم له ويډا

^۱ - لاوازه، نه بو نه عيم له الطية (۳/ ۲۴۲) ئيخرجي کردووه، گيږه ره وه له باره ي ئيبن حزمه وه نه ښاره زايي هه بووه.

شوانتیتیم کردوو پیاویک بوو له نهوهی زه مره، جه عفریش پێی ئه لێ: ئه ی بۆ له سه ر خۆل دانیشتوویت و هیچت له ژێردا نییه و ئه م به رگه شه ره ش چیه به سه رته وه؟! ئه ویش وتی: له و کتێبه ی به سه ر عیسا (سه لامی خوای له سه ربی) دابه زیوو هاتوو: گه ر خوای گه وه نیعمه تی خۆی به سه ر به نده کانی دا رژاند، پێویسته به نده کانی ش ساده یی و خا که رای خۆیان پێشانی خوای گه وه بده ن، که خوای گه وه ئه و نیعمه تی سه رکه و تنه ی به په یامبه ری خۆی دا، منیش ئه م خا که راییه م بۆ خوای گه وه نواند.^۱

حه بیی کوپی عوبه ید ئه لێ: خوای گه وه هه ر به نده یه کی به ناخۆشییه ک تا قیکرده وه، ئیلا نیعمه تیکی تێدا به بۆ به نده که.^۲

عه بدوله لیک کی کوپی ئیسحاق ئه لێ: هه موو مرقفیک تا قیده کریته وه به سه لامه تی و له شسا غیه ک تا وه کو بزانه ی چه نده سوپاسگوزاره و به ناخۆشییه کیش تا وه کو بزانه ی چه نده ئارامگه ر.^۳

سوفیانی سه وری و توویه تی: به زۆر پارانه وه ی به نده له پێویستیه کیدا، خوای گه وه نیعمه تی به و به نده یه دا وه.

په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) که هه والیک دله خۆشکه ری بۆ به اته بایه، یه کسه ر ده چه وه کړنۆش بردن وه ک سوپاسگوزارییه ک بۆ خوای گه وه،^۴ ئه حمه د با سیکردوو.

^۱ - به یه قبی له دلائل النبوة (۳/ ۱۲۴) ئیخراجی کردوو.

^۲ - ئیبن نه بی ئه لدونیا له الشکر (۱۳۱) ئیخراجی کردوو.

^۳ - ئیبن نه بی ئه لدونیا له الشکر (۱۳۲) و نه بو نه عیم له الحلیه (۵/ ۸۵) ئیخراجیان کردوو.

^۴ - حسن لفره، ئیبن نه بی ئه لدونیا له الشکر (۱۳۴) ئیخراجی کردوو، له رسته ی گێرانه وه دا که سانی نه ناسراو هه یه.

عه بدولره حماني كوپى عه وف (خوای لی رازی بی) نه لی: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده رچوو بۆ لمان و روویکرده سه ده قه کی و هاته ژووره وه و روویکرده قیبله، ئینجا چوو کړنؤش، کړنؤشه کی دریژه ی کیشا، منیش وتم: نه ی په یامبه ری خوا کړنؤشیکى دریژت برد و امزانی خوای گه وړه گیانی کیشاوی و کۆچی دوايیت کردوه، نه ویش فه رمووی: «إِنَّ جِبْرِيلَ أَتَانِي فَبَشَّرَنِي أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ لَكَ: مَنْ صَلَّى عَلَيْكَ صَلَّيْتُ عَلَيْهِ، وَمَنْ سَلَّمَ عَلَيْكَ سَلَّمْتُ عَلَيْهِ، فَسَجَدْتُ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ شُكْرًا»^۱، واتا: جیبریل هات بۆلام و موزده ی پتدام که خوای گه وړه پتت ده فه رمووی: هر که سی یه ک سلاوت له سر بدات منیش سلاواتی له سر ددهم، بۆیه منیش له سوپاسی خوادا چومه کړنؤش)). نه حمه د باسیکردوه.

له سه عدی کوپی نه بی وه قاصه وه (خوای لی رازی بی) نه لی: له گه ل په یامبه ری خوادا (صلی الله علیه وسلم) له مه ککه وه ده رچووین به نیازی رویشتنه مه دینه، نزیکبووین له عه زوره وه، دابه زی و پاشان دهستی به رزکرده وه و ماوه یه ک له خوا پاراپه وه پاشان چوو کړنؤش و زوری پتچوو، پاشان هه ستایه وه و ماوه یه ک دهستی به رزکرده وه، پاشان چوو کړنؤش و زوری پتچوو، پاشان هه ستایه وه و ماوه یه ک پاراپه وه، پاشان چوو کړنؤش و ماوه یه کی زوری پتچوو، سبجار نه مه ی نه نجام داو فه رمووی: "إِنِّي سَأَلْتُ رَبِّي وَشَفَعْتُ لَأُمَّتِي فَأَعْطَانِي ثُلُثَ أُمَّتِي فَخَرَرْتُ سَاجِدًا لِرَبِّي ثُمَّ رَفَعْتُ رَأْسِي فَسَأَلْتُ رَبِّي لَأُمَّتِي فَأَعْطَانِي الثُّلُثَ أُمَّتِي فَخَرَرْتُ سَاجِدًا لِرَبِّي شُكْرًا ثُمَّ رَفَعْتُ

^۱ - حسن لغیره، نه حمه د (۱/ ۱۹۱) و حاکم (۱/ ۵۵۰) و ئیبن نه بی نه لدنوا له الشکر (۱۳۸) ئیخراجیان کردوه، عه بدولوا حیدی کوپی موحه مه دی تیدایه نه ناسراوه.

رَأْسِي فَسَأَلْتُ رَبِّي لَأَمْتِي فَأَعْطَانِي الْاِثَّ الْاٰخَرَ فَخَرَرْتُ سَاجِدًا لِرَبِّي "، واتا: له خوای گه وردهم داواکرد و تکام بۆ ئوممه ته کهم کرد، خوای گوره یه که له سهر سیتی ئوممه ته که می پیدام رزگارین له دۆزه خ، منیش وه که سوپاسیتک بۆ په روه ردگارم چوومه کړنؤش، پاشان سهرم به رزکرده وه و تکام کرد یه که له سهر سیتی ئوممه ته که می پیدام و له دۆزه خ رزگاریکردن، منیش وه که سوپاسیتک بۆ په روه ردگارم چوومه کړنؤش، پاشان سهرم به رزکرده وه و پارامه وه، خوای گه ورده سیتی که که ی تریشی پیدام، بۆیه له سوپاسی په روه ردگارمدا چوومه کړنؤش. نه بو داوود گیزاویه تییبه وه.^۱

موحه ممدی کوپی ئیسحاق باسیکردوه له کتیبی (الفتح) داو ئه لئ: که له پۆژی به دردا موژده دهر هات به وه ی نه بو جهل کوژراوه، په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) سیجار به (الله) سویندی دا (بالله الذی لا إله إلا هو) نه بو جهلم بینیی کوژراوه، موژده دهره که سویندی خوارد، ئینجا په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له سوپاسی خوای گه ورده دا چووه کړنؤش.^۲

سه عیدی کوپی مه نسور ئه لئ: نه بو به کری سدیق (خوای لی رازی بی) چووه کړنؤش، کاتیک هه والی کوژرانی موسه یله مه ی پینگه یشت.^۳

نه حمده باسیکردوه: عه لیبی (خوای لی رازی بی) چووه کړنؤش کاتیک "نو الثدیة" ه ی خه واریجی بینى.^۱

^۱ - لاوازه، نه بو داوود (۲۷۷۵) و به یه قبی (۲/ ۳۷۰) ئیخراجیان کردوه.

^۲ - لاوازه، به یه قبی له دلائل النبوة (۳/ ۸۹) له ئیسحاق وه ئیخراجی کردوه به (معضل ی، هه والی کوژرانی نه بو جهل له بوخاری (۳۹۶۲) و موسلیم (۱۸۰۰) دا هه یه به بی باسی چوونه کړنؤش.

^۳ - لاوازه، ئین ئه بی شه یبه له (مصنف) ه کهیدا (۱۲/ ۲۹۵) و به یه قبی له (۲/ ۳۱۷) دا ئیخراجیان کردوه، پیاوینکی تیدایه نه ناسینراوه.

که عبی کوپی مالیک له سهرده می په یامبه ری خوادا (صلی الله علیه وسلم) چووه کړنؤش، کاتیک موزده ی پی درا که خوی گه وره ته و به که ی قبول کړدوه^۱، نه و چیرۆکه له صه حیه پندا هه یه^۲.

نه گهر بووتری: نازو نیعمه تی خوا هه می شه و به رده وامه بۆ به نده، بۆ ده کری هه ندی نیعمه تی دروست بوو سوپاسی له سهر بکری و بۆ هه می شه ییه کان نه وه نه کری، له کاتیکدا نیعمه ته به رده وامه کان گه وره ترن؟

وه لام: وه لامی نه مه له چهند روویه که وه یه:

یه که م: نیعمه تی نو ی کراو به به رده وام ناوده بردری، مرقیش به به خشینى که مترین شتیک راسپێردراوه.

دووه م: نه م نیعمه ته نو ییه په رستشیکى نو یی پئویسته، جا ئاسانترینى په رستشیک به لای مړۆ و خۆشه و یستین شتیک به لای خوی گه وره وه کړنؤشی سوپاسگوزارییه.

سپییه م: نیعمه تی نو ی له دل و ده رووندا جیگه ی هه یه، دل پئوه ی په یوه سته، به ده سکه و تنی خۆش حال و به له ده سته دانیشی خه مباره.

چواره م: نیعمه تی نو ی خۆش حال ی ده خوازی، زۆرجار به خراپه و له خۆباییبون و له پی ده رچوون پاداشتی نه و نیعمه ته ده دریته وه، بۆیه کړنؤش بردن بۆ خوی گه وره زه لیلی و په رستش و ملکه چکردنه بۆ خوی گه وره،

^۱ - لاوازه، نه حمه د (۱/ ۱۰۷ - ۱۰۸) ئیخراجی کړدوه، (طارق بن ثامة) ه ی تیدایه نه ناسراوه.

^۲ - صه حیه، نین ماجه (۱۳۹۳) و عه بدولره زاق له المصنف (۹۵۶۱) دا ئیخراجیان کړدوه.

^۳ - بپوانه بوخاری (۴۴۱۸) و موسلیم (۲۷۶۹).

جا گەر بهنده به خوشحالییه کی ره‌واو شه‌رعیه‌وه به‌دهم ئه‌و نیعمه‌ته‌وه
 رویشته، نه‌وه شیاوه‌و جیی خۆیه‌تی ئه‌و نیعمه‌ته به‌رده‌وام بی، به‌لام گەر
 خوشبیه‌کی ناپه‌وای بۆ کردو به‌خرابه‌و لادان وه‌لامی ئه‌و نیعمه‌ته‌ی دایه‌وه وه‌ک
 ئه‌وه‌ی نه‌فام و نه‌زانه‌کان له‌بری پاداشتدانه‌وه‌ی خوا خراب به‌دهم
 نیعمه‌ته‌کانه‌وه ده‌چن، نه‌وه نیعمه‌تیکه خیرا له‌نیوده‌چی و ده‌بیته به‌لاو
 نه‌هامه‌تی و نه‌ریتیک ورده ورده به‌سزای خوای گه‌وره‌یان ده‌گه‌یه‌نی. پیشتەر
 باسی نه‌جاشییمان کرد، گەر خوای گه‌وره نیعمه‌تیک بۆ به‌نده‌یه‌کی هینایه
 بوون، هه‌ز ده‌کات به‌نده‌که‌ی ساده‌یی بنووینی^۱.

عه‌لانی کوپی موغیره و توویه‌تی: موژده‌ی مردنی هه‌جام به‌ئه‌له‌سه‌ن دا
 که خۆی هه‌شاردا‌بوو، بۆ خوای گه‌وره چووه کپتۆش^۲.

^۱ - پیشتەر ته‌خریج کرا.

^۲ - لاوازه، ئه‌ین ئه‌بی ئه‌لدونیا له‌ الشکر (۱۳۷) و ئه‌بو نه‌عیم له‌ الطیة (۲/ ۱۹۵) ئیخراجیان کردووه، عه‌لیی
 کوپی به‌زیدی تێدایه که‌سیکی لاوازه.

بەش

یەككە لەوردترین نىعمەتەكانى خۆى گەورە بەسەر بەندەوه، ئەوهیە بەندە
دەرگا لەسەر خۆى دابخات، خۆى گەورە كەسێكى بنێرتەلا و لەدەرگا بدات
داواى خواردنێكى لى بكات، ئەوش تەنیا بۆ ئەوهى ئەو نىعمەتەى پى بناسىنى
كە خۆى گەورە پى داوه.

سەلامى كۆپى ئەبى موتەب ئەلى: چوومە سەردانى نەخۆشێك ئازارى هەبوو
ئای ئەكرد، منیش پێمووت: ئەوانە بەبیری خۆتدا بەینە كە فەرداوانەتە سەر
جادهكان، ئەوانەى كە شوێنێكىیان نیه و كەسێكىیان نیه خزمەتیان بكات. ئەلى:
دواتر چوومە لای و گویم لێوو بەخۆى دەوت: ئەوانە بەبیری خۆتدا بەینەرهوه
كە فەرداوانەتە سەر جادهكان و ئەوانەى شوێنێكىیان نیه و كەسێكىیان نیه
خزمەتیان بكات.^۱

عبداللهى كۆپى ئەبى نوح ئەلى: لەیەككە لەكەنارواوهكان پیاویك پێمووت:
چەندە مامەلەت لەگەڵ خۆى گەورەدا كردووه بەجۆرێك حەزى پى نەبى و
ئەویش مامەلەى كردووى بەو جۆرەى حەزى پى بكەى؟ وتم: ئەوهندە زۆرە
نەژمێردى. وتى: ئایە لەهیچ ناخۆشى و تەنگییه كدا هەبوو رووى لى بنى و
شەرمەزارى كەبى؟ وتم: نە سویند بەخوا، بەلكو بەباشترین شیوه باشەى
لەگەڵدا كردووه و هاوكارى كردووم. وتى: داواى هیچ شتیكت كردووه پى
نەدایى؟ وتم: ئایە داواى شتیكم كردووه پى نەدایم؟ داواى هەرچیهكم كەبى

^۱ - لاوازه، نین ئەبى ئەلدونیا لە الشکر (۱۴۰) و ئەبو نەعیم لە الطیبة (۱۸۹ / ۶) ئیخراجیان كردووه،
لەپشتەى گێڕانەوه دا پێچان هەیه.

پئی داوم، داوای هاوکارییم لی کردبی هاوکاریی کردووم. وتی: ئە ی گەر هەندی مڕۆف ئاوه هایان لە گەلتدا بکردبایە چۆن پاداشتی ئەوانت دەدایەوه؟ وتم: نەمدەتوانی پاداشتیان بدەمەوه. وتی: دە ی پەرورەدگارت مافدارترە بەوه ی دەروونتی بۆ ملکەچ بکە ی و فیزی بکە ی سوپاسی خوای گەرە بکات، لە کۆن و نویدا هەر ئەو بووه چاکە ی لە گەل تۆدا کردووه و ئەیکات، سویند بەخوا سوپاسکردنی خوای گەرە ئاسانترە لە پاداشتدانەوه ی بەندەکانی، خوای گەرە بە سوپاس و ستایشکردن لە بەندەکانی رازی ئەبی^۱.

سوفیانی سەوری ئەلی: خوای گەرە لەدوینادا نیعمەتیکی بە هیچ بەندە یەکی نەداوه تاوه کو لەئاخیرەتدا شەرمەزاری بکات، ئەو کەسە ی نیعمەتە کە ی داوه دەبی نیعمەتی خۆی بەتەواوەتی بدات^۲.

ئەبن ئەبی ئەلحەواری ئەلی: بە ئەبی موعاویە م وت: یەکتاناسینی خوای گەرە (تەوحید) چی نیعمەتیکی گەرە یە بۆ ئیمە، داوام لەخوای گەرە یە لیمانی وەرەگریتەوه. وتی: نیعمەت بەخش دەبی نیعمەتی خۆی بەتەواوەتی بداتە نیعمەت پئی بەخشرای، خوای گەرە لەوه بەخشندەترە و نیعمەتی خۆی بەتەواوەتی دەبەخشی.

ئەبن ئەبی ئەلحەواری ئەلی: ئافرەتیک پئی وتم: لەمالی خۆمدا دلم بەشتیک سەرقال بووه. وتم: ئەو شتە چییە؟ وتی: ئەمەوی لەیە ک چاو تروکاندا نیعمەتی خوا بەسەرمەوه ببینم، یان کەمتەرخەمی خۆم بزنام بۆ لەیە ک چاو تروکاندا

^۱ - ئەبن ئەبی ئەلدوینا لە الشکر (۱۴۱) و ئەبو نەعیم لە الحلیة (۶/۷) ئیخراجیان کردووه.

^۲ - ئەبن ئەبی ئەلدوینا لە الشکر (۱۴۲) و ئەبو نەعیم لە الحلیة (۶/۷) ئیخراجیان کردووه.

نیعمه ته کانی خوا نابینم. وتم: شتیکت دهوئی که عه قلی ئیمهش ریی پی نابات و نایدۆزیتتهوه.^۱

ئیبین زهید ئه لئی: له مه جلیسیکدا یهک پیاو هه بی سوپاسی خوا بکات، پیوستانییه کانی ته واوی مه جلیسه که جییه جی ده بیئت^۲. ئه لئی: له هه ندی کتیبی ئاسمانیدا هاتوه: خوای گه وره ئه فه رمووی: به نده باوه پداره کهم خوشحال بکه ن، جا هه ر خوشییه ک روو له و به نده یه ده کات ئه لئی: الحمد لله ما شاء الله. ئه فه رمووی: به نده باوه پداره کهم بترسینن، هه ر شتیکی ناخۆشی به سه ردا دیت به نده که ئه لئی: الحمد لله، الحمد لله. خوای گه وره ش فه رمووی: به نده کهم چون کاتی خوشحالم کرد سوپاسی کردم، که خسته ترس و ناخۆشیشه وه هه ر سوپاسی کردم، به نده کهم بخه نه مائی شکۆی خۆمه وه هه روه که له هه موو حاله کانیدا سوپاسم ده کات^۳.

وه هب ئه لئی: به نده یه ک په نجا سال خوا په رستی کرد، خوای گه وره وه حیی بو کرد: من لیت خوش بووم، خواناسه که وتی: ئه ی په روه ردگارا له سه رچی له من خوشده بی له کاتی که من تاوانیکم نه کردوه؟ خوای گه وره وه های لیکرد خوینبه ریکی ملی بکه ویتته ئازاره وه، ئه وه نده ئازاری هه بوو نه یتوانی بخه وئی و نوێژ بکات، پاشان ئارامی کرده وه و خه وت، له خه ودا فریشته یه ک هاته لای و گازنده ی لای کردو وتی: ئازاریکی ناخۆشی هه بوو، فریشته کهش وتی:

^۱ - ئیبین ئه بی ئه لدونیا له الشکر (۱۴۵) ئیخراجی کردوه، له رسته ی گێرانه وه دا پچران هه یه.

^۲ - ئیبین ئه بی ئه لدونیا له الشکر (۱۴۶) ئیخراجی کردوه.

^۳ - لاوازه، ئیبین ئه بی ئه لدونیا له الشکر (۱۴۷) و به یه قی له الشعب (۱۷۴) ئیخراجیان کردوه، عه بدولپه حمانی کۆری زهیدی تیدایه که سیکی مه تروکه.

په‌روه‌ردگارت ده‌فهرموویتی: په‌رستشی په‌نجا سالت یه‌کسان و به‌رانبه‌ره به‌و نارامبوونه‌وه‌ی ده‌ماری ملت^۱.

ئیین نه‌بی نه‌لدونیا نه‌لی: داوود وتی: په‌روه‌ردگارا هه‌والم پی بده‌ نایه که‌مترین نیعمه‌تی تو به‌سه‌ر منه‌وه کامه‌یه؟ خوای گه‌وره‌ش وه‌حیی بۆ کرد: نه‌ی داوود هه‌ناسه‌یه‌ک هه‌لمژ، داوود هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لمژی، فهرمووی: نه‌وه که‌مترین نیعمه‌تی منه بۆ تو^۲.

به‌ش

به‌مه واتای نه‌وه‌فهرمووده‌یه روون ده‌بیته‌وه که نه‌بو داوود گپ‌راویه‌تییه‌وه له‌فهرمووده‌یه‌کی زه‌یدی کوپی ثابت و ئیین عه‌باسه‌وه: "ان الله لو عذب اهل سمواته واهل ارضه عذبه وهو غير ظالم لهم ولو رحمهم كانت رحمة خيرا لهم من اعمالهم"^۳، واتا: نه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌خه‌لکی ناسمان و زه‌وییه‌که‌ی سزا بدابانایه، نه‌وه سزای ده‌دان و بۆ نه‌وه‌ش سته‌مکار نه‌ده‌بوو به‌رانبه‌رویان، گه‌ر به‌زه‌ییشی پێیاندا به‌اتبایه‌ته‌وه، نه‌وه به‌زه‌یی خوا بۆیان باشتر ده‌بوو له‌کاروکرده‌وه‌ی خو‌یان.

نه‌وه‌فهرمووده‌یه‌ش که له‌صه‌حیحا هاتووه: "لن ينجي احدا منكم عمله قالوا ولا انت يا رسول الله قال ولا انا الا ان يتغمدني الله برحمته منه وفضل فان اعمال العبد لا توافي نعمة من نعم الله عليه"^۴، واتا: کاروکرده‌وه‌ی خو‌تان که‌سی

^۱ - لاوازه، ئیین نه‌بی نه‌لدونیا له‌ الشکر(۱۴۸) و نه‌بو نه‌عیم له‌ الحلیه(۴/ ۶۸) ئیخراجیان کردووه: عبدالله‌ی کوپی صه‌فوانی تێدایه‌که‌سیکی لاوازه.

^۲ - لاوازه، ئیین نه‌بی نه‌لدونیا له‌ الشکر(۱۴۹) و به‌یه‌قیی له‌ الشعب(۴۳۰۳) ئیخراجیان کردووه.

^۳ - صه‌حیحه، نه‌بو داوود(۴۶۹۹) و ئیین ماجه(۷۷) و نه‌حه‌مه‌د(۵/ ۱۸۲) ئیخراجیان کردووه.

^۴ - بوخاری(۶۴۶۳) و موسلیم(۲۸۱۶) ئیخراجیان کردووه.

له ئیوهی رزگار نه ده کرد، وتیان: تویش ئه ی په یامبه ری خوا؟ فره مووی: ته نانه ت منیش، ته نیا به سۆزو فره زلی خوا نه بی. بیگومان کارو کرده وه ی بهنده به رانبه ر نییه به پاداشدانه وه ی نیعمه تیکی خوای گه وره.

هه رچی قسه ی شه رعناسانه: هه رکه سی سویند بخوات که به باشترین جوړه کانی سوپاس و ستایش، سوپاسی خوا بکات، ده بی به م جوړه سوینده که ی به جیبگه ی نه ی و بلی: "الحمد لله حمداً یوافی نعمه، ویکافی مزیده"، واتا: سوپاسیک بۆ خوای گه وره شیواو به نیعمه ته کان و به رانبه ر به به خشراره زیاده کانی بی. جا ئه مه فره مووده ی په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و قسه ی هیچ هاوه لیکیش نییه، باسیکی ئیسرائیلییه له باره ی ئاده مه وه ها تووه. باشتر له وه، ئه مه یه: "الحمد لله غیر مکفی ولا مودع ولا مستغنی عنه ربنا"، واتا: سوپاس بۆ خوای گه وره که به هیچ شتیک پاداشت نادریته وه و بی ئه و نامانکری. سوپاس و ستایشی بهنده به رانبه ر نییه به نیعمه تیک له نیعمه ته کانی خوای گه وره چی جای به رانبه ر بی به هه موو نیعمه ته کانی، سوپاس و ستایشی بهنده به رانبه ر نابی به نیعمه ته زۆرو زیاده کانی خوای گه وره، به لام به و ده ربپینه ستایش ده کری که خوای گه وره له سوپاس و ستایشکردن شیواوی بی گه رچی بهنده نه توانی به رانبه ریان بدات، هه روه که دهوتری: ((سوپاس و ستایش بۆ خوای گه وره پر به ئاسمانه کان و زهوی و ئه وه ی له ئیوانیاندا هه یه و پر به هه ر شتیک تر بته وی، به ئه ندازه ی ژماره ی به ردو چه و و خۆل و خاک و دلۆپه ئاوه کان و

^۱ - بوخاری (۵۴۵۸) ئیخراجی کردوه.

به ژماره‌ی هه‌ناسه‌ی مه‌خلوقات))، ئه‌مه له‌باره‌ی ئه‌و سوپاس و ستایشه‌وه‌یه که شیاوی خوای گه‌وره‌یه، ئه‌وه نییه به‌نده بتوانی دانه به‌دانه فه‌زلی نیعمه‌تی خوا بداته‌وه‌و دانه به‌دانه سوپاس و ستایشی بکات.

به‌ش

ئه‌بو ئه‌لمه‌لیح ئه‌لی: موسا وتی: ئه‌ی په‌روه‌ردگار: باشترین سوپاسکردن(شکر) چیه؟ فه‌رمووی: ئه‌وه‌یه له‌هه‌موو حالیکدا سوپاسم بکه‌ی^۱.

به‌کری کوپی عبدالله ئه‌لی: به‌برایه‌کی خۆم وت: ئامۆزگارییم بکه. ئه‌ویش وتی: نازانم چی ئه‌لیم، ته‌نیا ئه‌وه نه‌بی که ده‌بی به‌نده له‌سوپاس و داوی لیخۆشبوون بیزار نه‌بی و رانه‌کات، چونکه هه‌ر نه‌وه‌یه‌کی ئاده‌م له‌نیوان نیعمه‌ت و تاوانیکدايه، نیعمه‌ته‌که به‌سوپاس و ستایشکردنی خوای گه‌وره چاک و ریکدیت و تاوانه‌که‌ش به‌ته‌وبه‌و استغفر الله کردن چاره ده‌بی، بۆیه چۆنت ویست زانستم فراوان و زۆر بکه.

عه‌بدولعه‌زیزی کوپی ئه‌بی ره‌واد ئه‌لی: له‌ده‌ستی موحه‌مه‌دی کوپی واسیع تلۆقیکم بینی، به‌ده‌مووچاومه‌وه هه‌ستی کرد به‌تلۆقه‌که تی‌کچوموه، بۆیه پێی وتم: ئه‌زانی له‌م تلۆقه‌دا خوای گه‌وره چی منه‌ت و نیعمه‌تیکی پی داوم که له‌چاومدا دروستی نه‌کرد، له‌سه‌ر زمانم ده‌رنه‌که‌وت و له‌داوینمدا نه‌بوو، به‌وه تلۆقه‌که‌ی لامان ئاسایی بوویه‌وه^۲.

^۱ - زۆر لاوازه، ئه‌ین ئه‌بی ئه‌لدونیا له‌ الشکر(۱۵۱) ئیخراجی کردووه، عبادی کوپی موسای تیدا به نه‌ناسراوه، عوبه‌یدوالله‌ی کوپی هه‌میدیش مه‌تروکه.

^۲ - لاوازه، ئه‌ین ئه‌بی ئه‌لدونیا له‌ الشکر(۱۵۲) و نه‌بو نه‌عیم له‌ الحلیه(۲/ ۳۵۲) ئیخراجیان کردووه، به‌حیای کوپی سه‌لیمی تیدا به‌که‌سیکی لاوازه.

ئه‌لجه‌رییی له ئه‌بی ئه‌لوه‌رده‌وه گێژاویه‌تییه‌وه ئه‌ویش له ئه‌للجلاجه‌وه ئه‌ویش له‌موعازی کوپی جه‌به‌له‌وه (خوای لی رازی بی) ئه‌لی: په‌یامبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هاته‌لای پیاویك ئه‌بیوت: خواجه گیان داوای ته‌واوترین نیعمه‌ت لی ده‌که‌م، په‌یامبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م ده‌زانیی ته‌واوترین نیعمه‌ت (تعامُ النعمة) چییه؟ وتی: ئه‌ی په‌یامبه‌ری خوا دوعایه‌کم کردووه و ئومیدی خیرم پئی هه‌یه. په‌یامبه‌ریش فهرمووی: "ان تمام النعمة فوز من النار ودخول في الجنة"^۱، واتا: ته‌واوترین نیعمه‌ت رزگارپیون له‌دۆزه‌خ و چوونه به‌هه‌شته.

ته‌میمی کوپی سه‌له‌مه ئه‌لی: بۆم باسکرا گه‌ر که‌سیك له‌سه‌ره‌تای نانخواردندا بسم اللهی کردو له‌ته‌واوبوونیشیدا الحمد للهی کرد، ئه‌وه له‌باره‌ی نیعمه‌تی ئه‌و خواردنه‌وه پرسیا‌ری لی ناکریت^۲.

به‌لگه‌یه‌کی تری فه‌زلی سوپاسگوزاری له‌سه‌ر نارامگری، ئه‌وه‌یه که‌ خوای گه‌وره‌ هه‌ز ده‌کات داوای عافییه‌تی لی بکری، شتیکی تری زیاتر له‌عافیت (سه‌لامه‌تی) خو‌ش نه‌ویستووه، هه‌روه‌ک له‌موسنه‌ددا هاتوو له‌ئه‌بی سالحه‌وه ئه‌ویش له‌ئه‌بو هوره‌یره‌وه (خوای لی رازی بی) ئه‌لی: ئه‌بو به‌کر له‌سه‌ر مینه‌به‌ر هه‌لسایه سه‌رپی و پاشان وتی: داوای عافیت (سه‌لامه‌تی) له‌خوا بکه‌ن، له‌داوای یه‌قین شتیکی تری به‌به‌نده نه‌داوه له‌عافیت باشتربی^۳.

^۱ - لاوازه، ئیبن ئه‌بی ئه‌لدونیا له‌ الشکر (۱۵۶): ئه‌بو ئه‌لوه‌ردی کوپی شامه‌تی تێدایه نه‌ناسراوه.

^۲ - ئیبن ئه‌بی ئه‌لدونیا له‌ الشکر (۱۵۹) ئیخراجی کردووه.

^۳ - سه‌حیحه، ئیبن ماجه (۳۸۴۹) و ئه‌حه‌مد (۳/۱) و بوخاری له‌ الأدب المفرد (۷۲۴) و نه‌سائی له‌ السنن الکبری (۶/۲۲۰) ئیخراجیان کردووه.

له فەرمووده یه کی تر دا هاتوو: "إِنَّ النَّاسَ لَمْ يُعْطُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا شَيْئاً أَفْضَلَ مِنَ الْعَفْوِ وَالْعَافِيَةِ فَسَلُوهُمَا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ"^۱، واتا: هیچ شتێک به خه لکی نه به خه خه راوه له لیبووردن و عافیت باشتربی، داوای نه و دوو شته له خوای گه و ره بکه ن.

به عه باسی مامیشی فەرموو: "يَا عَمَّ أَكْثَرُ مِنَ الدَّعَاءِ بِالْعَافِيَةِ"^۲، واتا: مامه گیان له خوای گه و ره زۆر دوعای عافیت بکه. له ترمیزییدا هاتوو: وتم: نهی په یامبه ری خوا فیری شتێکم بکه تاوه کو له خوای گه و ره بۆی بپارێمه وه، فەرموو: "سَلِ اللَّهَ الْعَافِيَةَ": واتا: داوای عافیت (سه لاهه تی) له خوا بکه، چه ند رۆژێکی پێچوو پاشان هاته لای و وتم: شتێکم فیر بکه له خوای گه و ره داوای بکه م؟ پێی فەرموو: "يَا عَبَّاسُ يَا عَمُّ رَسُولَ اللَّهِ، سَلِ اللَّهَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ"^۳، واتا: نهی عه باس نهی مامی په یامبه ری خوا داوای عافیت بکه له خوای گه و ره بۆ دونیا و ناخیره ت.

له رۆژی تانیفیشدا فەرموو: "إِنْ لَمْ يَكُنْ بِكَ عَلَيَّ غَضَبٌ فَلَا أُبَالِي، وَلَكِنْ عَافَيْتَكَ أَوْسَعُ لِي"^۴، واتا: نه گه رتۆ له من توو په نه بی نه وه من هیچ خه میکم نییه، به لام عافیتی تۆ بۆ من زۆر فراوان و ده وله مه ندییه.

^۱ - ئه بێ نه بی نه لدونیا له الشکر (۱۵۴) و نه سانی له السنن الکبری (۶ / ۲۲۱) ئیخراجیان کردوو.

^۲ - حسن، ئه بێ نه بی نه لدونیا له الشکر (۱۵۳) و ته به رانی له المعجم الکبیر (۱۱ / ۲۶۱) و حاکم (۱ / ۵۲۹) ئیخراجیان کردوو.

^۳ - صحیح لفره، ترمیزی (۳۵۱۴) و نه حمده (۱ / ۳۰۹) و بوخاری له الأدب المفرد (۷۲۶) ئیخراجیان کردوو.

^۴ - پێشتر ته خریج کرا.

په نای برده بهر عافیتی خوا، ههروهك له فهرموودهیهکی تریشدا په نای پی بردووه و نه فهرمووی: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَأَعُوذُ بِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ"^۱، واتا: خواجه گیان په نا به رازیبوونت ده گرم به رانه ر تووپه بیت، به رانه ر سزات په نا به عافیت و به خشینی خۆت ده گرم، په نا به خۆت ده گرم له به رانه ر خۆت.

له فهرموودهیهکی تریدا هاتووه: "سلوا الله العفو والعافية والمعافاة"^۲، واتا: له خوای گه وره داوای لیبووردن و عافیت و به خشین بکن، نه م پارانه وهیه نه وه له خۆ ده گری، له خوای گه وره ده پارینه وه له تاوانی رابردوومان خۆش بی و لیخۆشبوون و عافیت بۆ ئیستاو سه لامه تی و به خشین (معافاة) بۆ داهاتوو تاوه کو عافیت و سه لامه تیبه که هه میشه و به رده وام بی.

عبداللهی نه لته میمی ئه یووت: زۆر داوای سه لامه تی (عافیت) له خوای گه وره بکن، نه و که سه ی له ناخۆشییدا به گه ر ناخۆشی و به لایه که ی سه خنتیش بی شیاو ترو شایسته تر نییه له دو عاکردن بۆ عافیت و سه لامه تی که له به لا رزگار بوونی نییه، نه وانه ی نه مپۆ له ناخۆشییدان دوینی سه لامه ت و عافیت داربوون، نه وانه ی به یانیی نه که و نه ته نگانه و ناخۆشییه وه نه مپۆ له خۆشی و سه لامه تییدان، نه گه ر به لا و ناخۆشیی خیری تیدا هه بووایه نه وه ئیمه به لادار نه ده بووین، ره نگه به لا و ناخۆشیی و هه بی بۆ دونیا تاقه ت پپوکین و شه رمه زاریی ناخیره تیشی به دواوه بی، کی هه یه دلتیابی له وه ی گه ر له سه ر سه رپیچی کردنی فهرمانی خوا بمینیتته وه نه و ته مه نه ی ماویتی له دونیادا ماندووی ناکات و ناخیره تیش ریسوای ناکات، پاشان ئه یووت: سوپاس بۆ نه و

^۱ - موسلیم (۴۸۶) ئیخراجی کردووه له عانیشه وه (خوای لی رازی بی).

^۲ - حسن، ترمیزی (۳۵۵۸) و نه حمه د (۳/۱) ئیخراجیان کردووه.

خواهی گەر بمانهوی نيعمه ته کانی بزميرين ناتوانين و نيعمه تی نه و له ژماره نايهت و شه و رۆژ له سه ر کارێک بمينينه وه بۆ پاداشتدانه وهی، نه وه پاداشتی نادهينه وه.^۱

په يامبه ری خوا (صلی الله عليه وسلم) به لای پیاویکدا تێپه ری، پیاوه که داوی نارامگرنتی له خواي گه و ره ده کرد، په يامبه ری خوا (صلی الله عليه وسلم) فهرمووی: "لقد سألت البلاء فاسأل العافية"^۲، واتا: تۆ داوی به لاو ناخۆشیت کرد، به لکو داوی سه لامه تی (عافیت) بکه. له صه حی موسلیمدا هاتوه^۳: په يامبه ری خوا (صلی الله عليه وسلم) سه ردانی پیاویکی نه خۆشی کرد وه ک جووجه له ده له رزی، په يامبه ر (صلی الله عليه وسلم) فهرمووت: به هیچ شتێک له خواي گه و ره پاراویته وه؟ وتی: به ئی، نه مووت: خوايه گیان گه ر له قیامه تتدا سزام ده ده ی، نه وه سزا که یم بۆ بخه ره دونیا. په يامبه ریش (صلی الله عليه وسلم) فهرمووی: "سبحانه لا تطيقه ولا تستطيعه أفلا قلت اللهم ربنا آتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار؟!"^۴، واتا: پاک و بیکه ردیی بۆ خواي گه و ره وا به رگه و توانای ناگری، نه ی بۆ نه تووت: خوايه گیان له دونیادا باشمان پێ بدو له ناخیره تیش باشمان پێ بدو له دۆزه خ بمانپاریزه؟! له خواي گه و ره بۆ پارایه وه و خواي گه و ره ش شیفای دا.

له ترمیزییدا هاتوه له فهرمووده یه کی نه بو هوره یه دا (خواي لی رازی بی) نه ئی: پارانه وه یه ک له په يامبه ری خواوه (صلی الله عليه وسلم) وه رمگرتوه هه میشه نه یلیمه وه: "اللهم اجعلني أعظم شكر وأكثر ذكرك وأتبع نصيحتك

^۱ - ثبین نه بی نه لدونیا له الشکر (۱۵۷) ئیخراجی کردوه.

^۲ - پێشتر نه خریج کرا.

^۳ - موسلیم (۲۶۸۸) ئیخراجی کردوه له نه نه سه وه (خواي لی رازی بی).

وأحفظ وصيتك^١، واتا: خواجه گيان وهام لتيكه سوپاس و ستايشی تۆ مه زن رابگرم و زۆر يادت بکه م و شوین ئامۆزگارييت بکه وم و راسپارده کانت بپاریزم. شه بیان ئه لێ: ئه لحه سه ن که له مه جلیسیکدا دابنیشتبایه ئه یووت: خواجه گيان سوپاس بۆ تۆ که ئیسلامت پی به خشین، سوپاس بۆ تۆ که قورئانت پی به خشین، سوپاس و ستایش بۆ تۆ له سه ر بوونی که سوکارو سه روه ت و سامان، رنق و رۆزییت بۆ ئیمه زۆرو فراوان کرد و ئارامییت پی به خشین و له شساغ و سه لامه تت کردین، له هه رشتیک داوامان کردبێ پیت به خشین، به ئه ندازه ی نیعمه ته کانت سوپاس و ستایش بۆ تۆ، خێرو بیتریکی زۆرت به خشیوه و نه هامه تی و ناخۆشیی زۆرت له سه ر لابر دووین، سوپاس و ستایش بۆ تۆی هه میشه زیندووی به رده وام^٢.

هه ندێ له پیشین ئه یانووت: خواجه گيان هه موو نیعمه ت و عافییت و شکۆی ئایین و دونیامان تاوه کو ئیستا له نیوماندا ماوه ته وه و فه زلی خۆته به سه رمانه وه، ته نیا به هیزو توانای تۆ بوونیان هه یه و هه یج هاو به شیکت نییه، به وه سوپاس و فه زل و منه تت به سه رمانه وه هه یه، به ئه ندازه ی نیعمه ته کانت به سه ر ئیمه و ته وای مه خلوقاتی خۆته وه فه زل و منه تت هه یه لا إله إلا أنت^٣.

پیشه واهه حمه د باسی کردوه: خوای گه وره وه حیی بۆ موسای کوپی عیمران کرد (سه لامی خوای له سه ربی): ((ئهی موسا وریاو به ئاگابه به رانبه ر هاو پیکانت،

^١ - لاوازه، نه حمه د (٢/ ٣١١ و ٤٧٧) و ته یالسی له موسنه ده که یدا (٢٥٥٣) ئیخراجیان کردوه: ئه لفه ره جی کوپی فوژاله ی تیدایه که سیکێ لاوازه.

^٢ - ئه یین ئه بی ئه لدونیا له الشکر (١٦١) ئیخراجی کردوه.

^٣ - ئه یین ئه بی ئه لدونیا له الشکر (١٦٠) ئیخراجی کردوه.

هەر هاوړپیهکت بۆ خوځشی و رازیکردنی من نه هاته لات هاوړپیه تیی مه که، نه وه دوژمنی تویه، دلّت رهق دهکات، بویه زۆر یادی من بکه تاوه کو سوپاسگوزاری ده سنده خهیت و نیعمه تی زیاتر ته واو ده که ی^۱.

ئه لحه سه ن ئه لّی: کاتّی خوای گه وړه ئاده می دروستکرد، له لای راستی پشتی به هه شتیبه کانی ده رکړدو له لای چه پیشی دۆزه خیه کان، به سه ر روی زه ویدا روښتن، هه ندیکیان نابیناو لال بوون، ئاده م وتی: په روه ردگار بۆ نه وه کانمت وهک یهک لی نه کردو یه کسان بن؟ خوای گه وړه فه رموی: نه ی ئاده م نه مه وی سوپاس بکړیم^۲.

له سووننه ندا هاتوه له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) هوه فه رمویه تی: «مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، لَكَ الْحَمْدُ، وَلَكَ الشُّكْرُ أَدَّى الشُّكْرَ ذَلِكَ الْيَوْمَ»^۳، واتا: هه رکه سیک به یانیی کرده وه یان ئیواره ی کرده وه وتی: «اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، لَكَ الْحَمْدُ، وَلَكَ الشُّكْرُ»، نه وه سوپاسگوزاری شه وی به جیگه یاندوه.

له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) هوه ده گێرد پریته وه فه رمویه تی: «مَنْ ابْتُلِيَ قَصْبَرًا، وَأُعْطِيَ فَشْكْرًا، وَظَلَمَ فَاسْتَغْفَرَ، وَظَلَمَ فَقَفَرَ، أَوْلَئِكَ

^۱ - صه حیه، نه حمه له الزهد (۱۰۸۷) و نه بو نه عیم له الحلیه (۲۲۲/۸) ئیخراجیان کردوه.

^۲ - لاوازه، ئیبن نه بی نه لدونیا له الشکر (۱۶۵) و به یه قبی له الشعب (۴۱۲۷) ئیخراجیان کردوه: هه که می کوپی سینانی تیدایه لاوازه.

^۳ - لاوازه، نه بو داوود (۵۰۷۲) و نه سائی له السنن الکبری (۵/۶) و ئیبن حبان (۲۳۶۱ موارد) ده ریانه یناوه.

لَهُمُ الْأَمْنُ، وَهُمْ مُهْتَدُونَ»^۱، واتا: هرکه سی به ناخوشییه ک تاقیکرایه وه نارامی گرت، پئی به خشرا سوپاسگوزاربوو، سته می لیکرا لیبورده و لیخوشبووبوو، سته می کردو داوای لیخوشبوونی کرد، ئا ئه وانه نارامی و سه لاهه تییا بۆ ههیه و رینیشاندهرکراون.

هر له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) هوه ده گپدریته وه که: ئامۆزگاری پیاویکی کردوه و فرمویه تی: "أَكْثَرُ مِنْ ذِكْرِ الْمَوْتِ يَشْفِكَ عَمَّا سِوَاهُ وَعَلَيْكَ بِالذِّعَاءِ فَإِنَّكَ لَا تَدْرِي مَتَى يَسْتَجَابُ لَكَ وَعَلَيْكَ بِالشُّكْرِ فَإِنَّ الشُّكْرَ زِيَادَةٌ"^۲، واتا: زۆر یادی مردن بکه له سه رقالبیون به شتی تره وه به دورت ده گری، بپا پیره وه چونکه نازانی چی کاتیک پاپانه وه که ت گپرا ده بی، سوپاسگوزاریش به، چونکه سوپاسگوزاری نیعمه ت بۆ زیاتر ده کات.

هر له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) که چیشتی خواردوه فرمویه تی: "الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي وَسَقَانِي وَهَدَانِي وَكَلَّ بِلَاءَ حَسَنِ أَهْلَانِي الْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّائِقِ ذِي الْقُوَّةِ الْمَتِينِ اللَّهُمَّ لَا تَنْزِعْ مِنَّا صَالِحًا أَعْطَيْتَنَا وَلَا صَالِحًا رَزَقْتَنَا وَاجْعَلْنَا لَكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ"^۳، واتا: سوپاس بۆ ئه و خوابه ی که خواردن و خواردنه وه ی رزق داوم و هیدایه تی دام و به تاقیکردنه وه ی باش تاقیکردمه وه، سوپاس بۆ خوای خاوه ن رۆزی و هیزی قایم و به هیز، خوابه گیان هه رچی چاکه یه کت پیمان به خشیوو له یمانی وهرمه گره وه و بمانگپره به یه کیک له سوپاسگوزاران.

^۱ - زۆر لاوازه، ته به رانیی له المعجم الكبير (۶۶۱۴) و به یه قبی له شعب الإيمان (۴۱۱۷) ئیخراجیان کردوه.

^۲ - زۆر لاوازه، ئین ئه بی ئه لدونیا له الشکر (۱۶۸) و ئه بو نه عیم له الحلیه (۳۰۵ / ۷) ئیخراجیان کردوه.

^۳ - مه وزوعه، ئین ئه بی ئه لدونیا له الشکر (۱۷۰) ئیخراجی کردوه، خالیدی کوپی مه حودج ئه بو روحی تیدایه به درۆزن تۆمه تیار بووه.

هر له په یامبه‌ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) ده‌گپ‌دریته‌وه که خواردنی خواردووه فهرموویه‌تی: "الحمد لله الذي أطعم وسقى وسوَّغَ وجعل له مَخْرَجاً"^۱، واتا: سوپاس بۆ خوای گه‌وره که خواردن و خواردنه‌وه‌ی پیداین و تیریکردین و له‌سکماندا هرسی کردو ریږه‌وی ده‌رچوونیشی بۆ کردووه‌ته‌وه.

عوروه‌ی کوپی زوبه‌یر که خواردن بهینرابایه روپوښی سهر خواردنه‌که‌ی لا نه‌ده‌برد تا ئه‌م وشانه‌ی نه‌وتبایه: "الحمد لله الذي هدانا وأطعمنا وسقانا ونعمنا الله أكبر اللهم ألفتنا نعمتك ونحن بكل شر فأصبحنا وأمسينا بخير نسألك تمامها وشكرها لا خير إلا خيرك ولا إله غيرك إله الصالحين ورب العالمين الحمد لله لا إله الا الله ما شاء الله لا قوة الا بالله اللهم بارك لنا فيما رزقتنا وقنا عذاب النار"^۲.

وه‌ه‌بی کوپی مونبیه‌ ئه‌لّی: گه‌وره‌ی نیعمه‌ته‌کان سی‌شته: یه‌ک نیعمه‌تی ئیسلام که ه‌موو نیعمه‌ته‌کان به‌وه‌وه کامل ئه‌بی. دووه‌م: نیعمه‌تی عافیت (سه‌لامه‌تی) که زیان ته‌نیا به‌وه‌وه خوښه. نیعمه‌تی ده‌وله‌مندی، که بژیوی و گوزه‌رانی به‌وه‌وه خوښ و ریگدیت^۳.

سه‌عیدی ئه‌لجه‌ریی له‌حه‌جه‌وه هاته‌وه ئه‌یووت: خوای گه‌وره له‌م سه‌فه‌ره‌ماندا فلان و فلانه نیعمه‌تی پی به‌خشین، پاشان وتی: نیعمه‌ت ژماردن به‌شیکه له‌سوپاسگوزاری^۴.

^۱ - صحیح، نه‌بو داوود (۳۸۵۱) و نه‌سائی له السنن الکبری (۴/ ۲۰۱) و ئین حیان (۵۲۲۰) ئیخراجیان کردووه.

^۲ - ئین نه‌بی نه‌لدونیا له الشکر (۱۶۹) ئیخراجی کردووه.

^۳ - لاوازه، ئین نه‌بی نه‌لدونیا له الشکر (۱۷۲) و نه‌بو نه‌عیم له الطیة (۴/ ۶۸) ئیخراجیان کردووه و گپ‌ره‌وه له‌باره‌ی وه‌ه‌بی کوپی مونبیه‌وه نه‌شاره‌زا بووه.

^۴ - ئین نه‌بی نه‌لدونیا له الشکر (۱۷۲) و نه‌بو نه‌عیم له الطیة (۶/ ۲۰۰) ئیخراجیان کردووه.

وه هب به لای که سیکی نابینای به له کی گه پری که وتووویی رووتدا تپه پری، کابرا نه یووت: سوپاس بۆ خوای گه وره له سهر نیعمه ته کانی، کابرایه ک له گه ل وه هب بوو وتی: چی نیعمه تیکت بۆ ماوه ته وه وا سوپاسی خوای له سهر نه که ی؟ کابرای مهینه تبار وتی: به چاوت بپوانه خه لکی شارو زۆریی خه لکه که ی، نه ی سوپاسی خوا نه که م له وه ی که سیکی تیدا نییه به قه د من بیناسی^۱.

باسده کرئ له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) که فرموویه تی: "اذا أنعم الله علی عبد نعمه فحمده عندها فقد أدى شکرها"^۲، واتا: گه ر خوای گه وره نیعمه تیکی به بنده یه کی خۆی داو به بنده که نه وکات سوپاسی خوای کرد، نه وه سوپاسگوزاریی خۆی به جپه یتاوه.

عه لیلی کوپی نه بو تالیب (خوای لی رازی بی) باسیکردوه: دانیال بۆ به خته نه سر هینرا، فره مانى کرد له چالیکدا گیرى بدهن، دوو شیرى برسیکردو تیی به رداو وازی لپه ینا، دواى پینچ رۆژ هات و سهر چاله که ی لابر دو ته ماشای کرد دانیال به پپوه راوه ستاوه نوێژ نه کات، دوو شیره که ش له لایه کی چاله که وهن و روویان لی وه رگیراوه و په لاماری نادهن، پپیووت: کاتی که نه م دوو شیره ی لیت دوورده خسته وه چیت دهوت؟ وتی: نه مووت: سوپاس بۆ خوای گه وره نه و که سه له بیر ناکات که خوای له بیر نه کردوه، سوپاس بۆ خوای گه وره که تکارانی خۆی بی ئومید ناکات، سوپاس بۆ خوای گه وره که هر که سی که پشتی به و به سستی راده سستی که سی تری نه کردوه، سوپاس بۆ خوای گه وره که متمانه ی رزگار بوونی پیداوین له کاتیکدا هیچ چاره یه کی رزگار بوون نه ماوه،

^۱ - نین نه بی نه لدونیا له الشکر (۱۷۴) و نه بو نه عیم له الحلیه (۶۸ / ۴) ئیخراجیان کردوه.

^۲ - زۆر لاوازه، نین نه بی نه لدونیا له الشکر (۱۷۵) ئیخراجی کردوه.

سوپاس بۆ ئو خوایه‌ی تکای ئیمه‌یه له کاتیکدا که به رانبه‌ر کرداری خۆمان به‌دگومانین، سوپاس بۆ ئو خوایه‌ی که دواي ناخۆشییمان خه‌م و په‌ژاره‌مان له‌سه‌ر هه‌لده‌گرئ، سوپاس بۆ ئو خوایه‌ی که به‌چاکه وه‌لامی چاکه‌مان ده‌داته‌وه، سوپاس بۆ ئو خوایه‌ی که به‌پزگاریبون، پاداشتی نارامگریی ده‌داته‌وه))^۱.

له‌په‌یامبه‌ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) باسده‌کرئ که هه‌رکات ته‌ماشای ئاوینه‌ی بکردبایه ده‌یفه‌رموو: "الحمد لله الذي أحسن خلقي وخلقي وزان مني ما شان من غيري"^۲، واتا: سوپاس بۆ ئو خوایه‌ی که به‌باشترین شیوه دروستی کردووم و باشترین ره‌وشتی پی‌ داوم و به‌جۆری له‌وینه‌و ره‌وشتا رازاندومیه‌تییه‌وه که‌سی تر به‌و جۆره نه‌بی.

ئیه‌ن سیرین^۳ ئه‌لئ: ئیه‌ن عومه‌ر زۆر ته‌ماشای ئاوینه‌ی ده‌کرد، له‌گه‌شته‌کانیشدا له‌گه‌لیدا بوو، پیمووت: ئه‌مه‌ بۆچی؟ وتی: ته‌ماشای ئه‌وه‌ی پی ده‌که‌م گه‌ر له‌پوومه‌تی خۆمدا جوان بوو لای که‌سی تر ناشیرین و بی‌بایه‌خ بوو، ئه‌وه‌ سوپاسی خوای له‌سه‌ر ده‌که‌م^۴.

^۱ - ئیه‌ن ئه‌بی ئه‌لدونیا له‌ الشکر (۱۷۶) ئیخراجی کردووه، ته‌له‌ی کوپی زه‌یدی تێدایه تۆمه‌تبار به‌قسه هه‌لبه‌ستن.

^۲ - لاوازه، ئیه‌ن ئه‌بی ئه‌لدونیا له‌ الشکر (۱۷۷) و به‌یه‌قی له‌ الشعب (۴۱۴۵) دا ئیخراجیان کردووه: پچپان و ئه‌رسالیشی تێدایه.

^۳ - موحه‌مه‌دی کوپی سیرینی به‌سری، نه‌نصاریی به‌هۆی وه‌لاشه‌وه، ئه‌بو به‌کر (سالی ۳۳ک له‌دایکبووه و ۱۱۰ک مردووه) پێشه‌وای کاتی خۆی بووه له‌زانسته‌کانی ئابین له‌به‌سه‌رده‌دا، تابیعی و یه‌کێک بووه له‌گه‌وره‌و نووسه‌ره به‌پێژه‌کان.

^۴ - زۆر لاوازه، ئیه‌ن ئه‌بی ئه‌لدونیا له‌ الشکر (۱۷۸) ئیخراجی کردووه، موحه‌مه‌دی کوپی عه‌ونی ئه‌لخۆراسانیی تێدایه که‌سیکی په‌راویز خراوه (متروک).

پرسیار له ئەبو بەکری کوپی ئەبی مەریم کرا: تەواوی نیعمەت چییە؟ وتی:
ئەوێه پیاویک پێیەکی لەسەر سیرات بێ و پێیەکی تری لەبەهەشت^١.

بەکری کوپی عبدالله ئەلی: ئەی ئەوێ نادەم، گەر ئەتەوی ئەندازە
نیعمەتی خوا بزانی بەسەرتهو، ئەو چاوه‌کانت داخە^٢.

موقاتیل لەبارەی ئەم ئایەتەو و تووێتی: ﴿وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ وَّظَاهَرَ
وَبَاطِنَهُ﴾ لقمان: ٢٠، نیعمەتی ناشکرای خوا ئەوێه ئایینی ئیسلامی بو
هیناوی، نیعمەتە شاروێه‌کانیشی حەیا نەبردنتانە بەهۆی تاوانە‌کانتانەو^٣.

ئەبن شەزەب ئەلی: عبدالله - واتا: ئەبن مەسعود - (خوای لی رازی بی)
وتی: خوای گەرێ مەنتی بەسەر دۆزەخییە‌کانیشدا هەیه، گەر بپوێستبایە
بەسەختترین ناگر سزای دەدان^٤.

ئەبو سولەیمانی ئەلدارانی ئەلی: ئەوانە لە پۆژی قیامەتدا لەگەڵ خوای
گەرێدا دادەنیشن، ئەم سیفەت و رەوشتانەیان تێدا هەیه: بەخشنەیی،
سەخواوەتی، نەرموونیانی، سۆز، بەزەیی، سوپاسکردن، چاکەکاری، نارامگری^٥.
ئەبو هورەیرە (خوای لی رازی بی) ئەلی: هەرکەسێ مەینەتبارو خاوەن
بەلایەکی بینی و وتی: ((الحمد لله الذي عافاني مما ابتلاك به، وفضلني عليك

^١ - ئەبن ئەبی ئەلدونیا له الشکر (١٨١) ئیخراجی کردووه.

^٢ - ئەبن ئەبی ئەلدونیا له الشکر (١٨٢) ئیخراجی کردووه.

^٣ - لاوازه، ئەبن ئەبی ئەلدونیا له الشکر (١٨٣) و بەیەقی له الشعب (٤١٤٨) دا ئیخراجیان کردووه: روحی
کوپی عەبدولواحیدی ئەلحەپانیی تێدایە ئەزەردەکردنی باش نەبووه.

^٤ - لاوازه، ئەبن ئەبی ئەلدونیا له الشکر (١٨٤) و بەیەقی له الشعب (٤٢٥٧) دا ئیخراجیان کردووه:
موحه‌مەدی کوپی موخەلیدی ئەلحەپانیی تێدایە نەناسراوه.

^٥ - ئەبن ئەبی ئەلدونیا له الشکر (١٨٦) و ئەبو نەعیم له الحلیة (٢٢٦/٩) ئیخراجیان کردووه.

24

١ - نيين نه بي نه لدونيا له الشكر (١٨٨) ئيخرا

۲۲۸

ئەلەسەن ئەلئى: ھەرکەسى نىعمەتى خوا تەنيا لەخواردن و خواردنەو و بەرگ و پۆشاکیدا ببینی، ئەو زانستی کورتەتووەتەو و سزای بۆ خۆی ئامادەکردووە.^۱

ئەلەسەن رۆژیک بەبەکرى ئەلموزەنى ئەلئى: ئەى ئەبا عبدالله دەى بۆ براکانت بپاڤرەرەو، ئەویش سوپاس و ستایشى خۆى گەرەى کردو سەلاواتى بەسەر پەيامبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) دا داو پاشان وتى: واللہ نازانم کام لەو دوو نىعمەتە بۆ من و ئێوەش گەرەترن: نىعمەتى شوینى چوونە ژوورەو و خواردن و خواردنەو یان نىعمەتى شوینى دەرچوونى پاشەرۆ؟ ئەلەسەن ئەلئى: ئەو نىعمەتى خواردنە.^۲

عائیشە(خۆى لى رازى بى) ئەلئى: ھەر بەندەيەك ئاوێكى پووخت بخواتەو بەبى ئازارو بەبى ئازاریش لەجەستەى دەرچى، دەبى سوپاسى خۆى لەسەر بکات.^۳

ئەلەسەن ئەلئى: ئەو چى نىعمەتیکە ھەموو چىژیک دەچیتە ژوورەو و بەئاسانى دەچیتە دەرەو، بىگومان پادشایەك لەپادشاكانى ئەو شوین و ئاوايە خزمەتکارىكى خۆى دەبینى دەچیتە دەشتایى و چالۆیک و ئاوى لى

^۱ - لاوازه، نین ئەبى ئەلدونیا لە الشکر(۱۹۰) ئیخراجى کردووە: رجاء صاحب السقط: کەسێكى لاوازه.

^۲ - لاوازه، نین ئەبى ئەلدونیا لە الشکر(۱۹۱) و بەیەقى لە الشُعَب(۴۱۵۸) ئیخراجیان کردووە: هیشامى کوپى سەلمانى تىدایە قسەى لەسەر ھەبە.

^۳ - نۆر لاوازه، نین ئەبى ئەلدونیا لە الشکر(۱۹۲) ئیخراجى کردووە: عەمرى کوپى واقیدى تىدایە پەراویزخراوە(متروک) و شەھرى کوپى ھەوشەبیش کەسێكى لاوازه.

هه‌لده‌کیشی و نه‌خواته‌وه، پادشاش نه‌لی: خۆزگه وهك تۆ ده‌بووم كه تینووت ده‌بوو نه‌وجار ئاوت ده‌خوارده‌وه، كه ئاویشی ده‌خوارده‌وه ره‌نگه بۆت مردنی كتوپر بی، ئای نه‌وه چی نازو نیعمه‌تیکه^۱.

زانایهك بۆ برایه‌کی ده‌نووسی: پاشان، ئیمه له‌نازونیعمه‌تیکه نه‌ژمیردراوداین له‌کاتی‌که‌دا تاوانی زۆریشمان هه‌یه، نازانین له‌سه‌ر کامه‌یان سوپاسگوزارین: له‌سه‌ر نیعمه‌ته‌کانی که خوشحالممان نه‌کات یان له‌سه‌ر نه‌و کارو کرده‌وه ناشیرینه‌ی ئیمه ده‌یکه‌ین و خوای گه‌وره بۆی داپۆشیوین^۲.

به نه‌لحه‌سه‌ن وترا: ئا لێره‌دا بیاویک هه‌یه له‌گه‌ڵ خه‌لکدا دانانیشی، نه‌ویش دیته‌لای و بۆ نه‌وه پرسیاوی لی ده‌کات، کابرا نه‌لی: من له‌نیوان تاوان و نیعمه‌تیکدا ئێواره‌و به‌یانیی نه‌که‌مه‌وه، بۆیه به‌باشمزانێ خۆم به‌خه‌لکه‌وه سه‌رقال نه‌که‌م، داوای لێخۆشبوون له‌خوا بکه‌م له‌سه‌ر تاوانه‌کانم و سوپاسی بکه‌م له‌سه‌ر نیعمه‌ته‌کانی، نه‌لحه‌سه‌ن نه‌لی: ئه‌ی به‌نده‌ی خوا تۆ لای من له نه‌لحه‌سه‌ن شاره‌زاتری، به‌م کاره‌ی خۆته‌وه به‌ینه‌ره‌وه^۳.

ئێبێن موباره‌ک نه‌لی: گویم له‌عه‌لیی کوپی سالت بوو له‌باره‌ی نه‌م فره‌ماشته‌ی خوای گه‌وره‌وه: ﴿لَیْن شَکَرْتُمْ لَا زَیْدَنَّکُمْ﴾ (إبراهیم: ۷، واتا: له‌گوێزایه‌لیی و خواپه‌رستیتان بۆ زیاتر ده‌که‌م گه‌ر سوپاسگوزارین،

^۱ - ئێبێن ئه‌بی نه‌لدونیا له‌ الشکر (۱۹۴) ئیخراجی کردووه.

^۲ - ئێبێن ئه‌بی نه‌لدونیا له‌ الشکر (۱۹۴) ئیخراجی کردووه.

^۳ - لاوازه، ئێبێن ئه‌بی نه‌لدونیا له‌ الشکر (۲۱۹۶) ئیخراجی کردووه: موحه‌مه‌دی کوپی یه‌زیدی کوپی خنپسی تێدایه‌ که‌سیکی لاوازه.

^۴ - ئێبێن موباره‌ک له‌ الزهد (۳۲۰) و ئێبێن ئه‌بی نه‌لدونیا له‌ الشکر (۱۹۸) ئیخراجیان کردووه.

دروست و سه‌لماو: زیاتر کردنی نیعمه‌ته، گوپرایه‌لیکردنی خواش له‌به‌ر‌ئه و نیعمه‌ته‌یه.

ئین ئه‌بی ئه‌لدونیا باسده‌کات که موخاریبی کوپی دیشار شه‌وان شه‌ونوژی ده‌کردو هه‌ندیجار ده‌نگی به‌رزده‌کرده‌وه و ئه‌یووت: من ئه‌و بچووکه بووم که تۆ منت پێگه‌یاند که‌واتا سوپاس و ستایش بۆ تۆ، ئه‌و لاوازه بووم که منت به‌هیزکرد که‌واتا سوپاس و ستایش بۆ تۆ، ئه‌و هه‌زار بووم که ده‌وله‌مندت کردم که‌واتا سوپاس و ستایش بۆ تۆ، ئه‌و ره‌شو رووته بووم که هاوکارم بووی و منت داپۆشی که‌واتا سوپاس و ستایش بۆ تۆ، ئه‌و سه‌لته بووم که خیزاندارمت کرد که‌واتا سوپاس و ستایش بۆ تۆ، ئه‌و برسییه بووم که منت تیرکرد که‌واتا سوپاس و ستایش بۆ تۆ، ئه‌و رییوار بووم که له‌گه‌لمدا بووی که‌واتا سوپاس و ستایش بۆ تۆ، ئه‌و نادیاره بووم که منت دیارخست که‌واتا سوپاس و ستایش بۆ تۆ، ئه‌و نه‌خۆشه بووم که شیفات دا که‌واتا سوپاس و ستایش بۆ تۆ، ئه‌و داواکاره بووم که به‌دهم داواکه‌مه‌وه هاتی که‌واتا سوپاس و ستایش بۆ تۆ، خوایه گیان سوپاس و ستایشی زۆر بۆ تۆ^۱.

وتاریژی له‌وتاره‌که‌یدا ئه‌یووت: خوای گه‌وره له‌پیشه‌وه لئووتی بۆت دروستکرد چه‌ماوه و ناشیرین بوو، ریک و جوانی بۆ کردیته‌وه، پاشان له‌نیو پیلویه‌کی جوان و پرژانگی داخراودا چاوی بۆ دانای، له‌چینیکه‌وه بۆ چینیکه‌ تۆی گواسته‌وه، دلی دایک و باوکی به‌رانبه‌رت نه‌رم و ناسک و به‌سۆز کرد، بۆیه نیعمه‌تی خوا به‌سه‌رت‌وه سیبه‌ری کردووه و ده‌سته‌کانیشی چوار ده‌وری داوی و ده‌تپاریزی.

^۱ - ئین ئه‌بی ئه‌لدونیا له‌ الشکر (۱۹۹) و به‌یه‌قیی له‌ الشعب (۲۷۶).

هه ندی زانا له باره ی ئه م ئایه ته وه و توویانه: ﴿وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا﴾ إبراهيم: ۳۴، پاك و بێگه ردیی بۆ خوای گه وه كه زانستی كه می پێداوین بۆ ناسین و دهركکردنی نعمه ته كانی، له بری ئه وه سوپاسکردنی دانا وه به ئیمانی ژماردوه و زانیویتی به نده كان توانای زیاتریان نییه^۱.

له عبداللهی کوپی موباره كه وه ئه ئی: موسه نای کوپی ئه لسه باح بۆی باسکردین له عه مری کوپی شوعه یبه وه ئه ویش له باوکیه وه ئه ویش له باپیریبه وه ئه ئی: گویم له په یامبه ری خوا بوو (صلی الله علیه وسلم) ئه یفه رموو: "خصلتان من كانتا فيه كتب الله صابراً شاكراً ومن لم يكونا فيه لم يكتب الله صابراً شاكراً من نظر في دينه إلى من هو فوقه فاقتدى به ومن نظر في دنياه إلى من هو دونه فحمد الله على ما فضله به عليه كتب الله صابراً شاكراً ومن نظر في دينه إلى من هو دونه ونظر في دنياه إلى من هو فوقه فأسف على ما فاته منه لم يكتب الله صابراً شاكراً"^۲، واتا: دوو سیفه ت و ره وشت هه یه له هه ر به نده یه كدا هه بن خوای گه وه به نارامگری سوپاسگوزار ناوی ده نووسی، له هه ركه سیكدا نه بن به نارامگری سوپاسگوزار ناوی نانووسی: هه ركه سی له ئاییندا بپوانیته كه سی سه رووی خۆی و بۆ کاروباری دونیای بپوانیته كه سی خوارووی خۆی و له سه ر فه زله كانی خوا سوپاسی خوا بکات، ئه وه خوای گه وه ش به نارامگری سوپاسگوزار ناوی ده نووسی. هه ركه سیكیش له ئاییندا بپوانیته كه سی خوار خۆی و له دونیادا بپوانیته كه سی سه رووی خۆی و خه فه تبار بی به وه ی له دهستی چووه، ئه وه خوای گه وه به نارامگری سوپاسگوزار ناوی نانووسی.

^۱ - ئیبن ئه بی ئه لدونیا له الشکر (۲۰۲) و به یه قی له الشعب (۴۳۰۴).

^۲ - لاوازه، ترمیزی (۲۵۱۲) و ئیبن ئه لسنی له عمل الیوم والليلة (۳۱۰) و ئیبن ئه لموباره ك له الزهد (۱۸۰).

به م رسته ی گپړانه وه یه له عبدالله ی کورې عومره وه که مه وقوفه به سر
خویه وه: چوار ره وشت و سیفت هیه له هرکه سیکدا ه بن خوی گه وړه
له به هشتدا خانوویه کی بۆ دروست ده کات: هرکه سی کۆله که ی ژیا نی لا إله إلا
الله بی، که کۆست و مهینه تییه کی تووشهات بلّی: إنا لله وإنا إليه راجعون، که
شتیک ی پّی به خشرا بلّی: الحمد لله، که تاوانیکیشی کرد بلّی: استغفر الله^۱.

ئین موباره ک نه لّی: له شیبله وه ئه ویش له ئه بی نه جیح ئه ویش
له مواهیده وه که له باره ی فرمایشی خوی گه وړه وه: ﴿إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا
شَكُورًا﴾ (الإسراء: ۳) و تویه تی: نوح هر کاتیک خواردنیک ی خواردبّی
سوپاس و ستایشی خوی گه وړه ی کردووه، هر خواردنه وه یه کی خواردبّی
ستایشی خوی کردووه، به پّیدا رویشتبّی سوپاس و ستایشی خوی گه وړه ی
کردووه، له هر رشتیک ی دابّی (هر په لاماریکی دابّی) سوپاس و ستایشی خوی
گه وړه ی کردووه، بۆیه خوی گه وړه ستایشی کردووه به وه ی بهنده یه کی
سوپاسگوزاره^۲.

موحه ممدی کورې که عب نه لّی: نوح که خواردنیک ی خواردبّی (الحمد لله) ی
کردووه، که خواردنه وه یه کی خواردبّی (الحمد لله) ی کردووه، که سوار ولاخ
بووبّی (الحمد لله) ی کردووه، ، بۆیه خوی گه وړه ناوی لیتاوه بهنده ی
سوپاسگوزار^۳.

^۱ - لاوازه، ئین نه بی نه لدونیا له الشکر (۲۰۵) و ئین نه لموباره ک له الزهد (۱۸۲) ئیخراجیان کردووه.

^۲ - ئین نه بی نه لدونیا له الشکر (۲۰۶) و ئین نه لموباره ک له الزهد (۹۴۱) ئیخراجیان کردووه.

^۳ - ئین نه بی نه لدونیا له الشکر (۲۰۷) و ئین نه لموباره ک له الزهد (۹۴۰) ئیخراجیان کردووه.

ئێبێن ئێبێ ئێلدونیا ئێلێ: لێبارهی دانایه کهوه پێمگه یشتهوه
وتووێتی: گهرچی خوای گهوره له سه سه ره پێچی کردنی له دونیادا سزای مرۆفی
نه دا، ده بوو له سه سه سوپاسکردنی نیعمه ته کانی مرۆف تاوانی نه کردبایه^۱.

خوای گهوره دوو جوو مافی به سه سه به نده یه وه هه یه وه ده ستیان لێ
هه ئناگریت:

یه کهم: فرمان و نه هییه کانی که پوخته و ته وای مافی خوان به سه سه
به نده وه.

دووهم: سوپاسکردنی ئێو نیعمه ته ی که به به نده ی داوه، له به رانه به ئێو
نیعمه ته دا خوای گهوره داوا ده کات سوپاس بکری و فرمانه کانی جێبه جێ
بکری، به نده هه میسه پێویستی به لێبووردن و لێخۆشبوونی خوایه وه ره چی
بکات به رانه به به مافی خوای گهوره هه ره که مته رخمه، گه ره وه که مته رخمه می
خۆی پر نه کاته وه له نیوده چیت، تاوه کو به نده له ئایینی خوادا شاره زاتری
ئه رکدارتر ده بی و به که مته رخمه می کردنیشی تاوانی گه وره تر ئێبی، ئایین ته نیا
ده ستبه رداریکردنی هه رانه دیاره کان نییه، به لکو ده بی ئێو کارانه ش ئه نجام
بدرین که لای خوای گهوره خۆشه ویستن و ژۆربه ی ئایینداره کان هه ز ده که ن
ته نیابن له وه دا.

هه ره چی جیهادکردن و فرمانکردن به چاکه و ریگریکردن له خراپه و دلسۆز
بوونه بۆ خوا و په یامبه ره و به نده کانی خوای گهوره و سه رخشتنی خوا و
په یامبه ره و په رتوکه که ی، واجیب و ئه رک گه لێکه پێی خه مبارو بی تاقت نابن،
له کاتیکدا خۆیان ده یانه وی ئێوه ئه نجام بده ن. که مترینی خه لکی له پووی

^۱ - لاوازه، ئێبێن ئێبێ ئێلدونیا له الشکر (۲۰۸) ئیخراجی کردووه و پێچان له پرشته ی گێڕانه وه دا هه یه.

ثاینداری و جی تووپه یی خوی گوره، که سیکه ده سته رداری ئه و واجیباتانه بی گهرچی به رانبره موو شتیکی دنیا بی نیازو دنیا نه ویستیش بی.
به ده گمن له نمونه ی ئه و که سانه ده بینی بو خوا رووی سوور هه لگه پئی و له به زاندنی سنووره کانی خوادا تووپه بی و نامووس و ژیانی بخاته خزمهت سه رخستنی ثایینی خواوه، ئه وانه ی تاوانه گوره کانیا هه یه لای خوی گوره حالیان له و جوړه مرقانه باشته.

ئه بو عومر و کهسانی تریش وتوویانه: خوی گوره فرمانی به فریشته یه ک کرد ئاواپیه ک ته ختی زه ویی بکات، فریشته کهش ئه لی: خواپه گیان خواپه رستیکی دنیانه ویستیشیان له نیتواندا هه یه، خوی گوره فرمانی: به لکو له وه وه ده سته پیکه، به ئله دنگ و هاواری بگاته لای من، ئه و بو روژیکیش له بهر من رووی سوور هه لته گه پراو تووپه نه بو.^۱

ئه وانه ی ئه و نیعمه تانه یان بینوووه و پیزانینیان هه یه، گهر کاری ته وای جنوکه و مرقیش ئه نجام بدهن مافی نیعمه ته کانی خوا ناده نه وه و ئیمهش له ته وای نیعمه ته کانی خوا سوود ده بینین، بویه ده بی به نده هه میسه چاوی له سه ر مافی خوا بی به سه رییه وه.

پیشه واهمه ئه لی: هه جاج بوی باسکردین، جریری کوپی حازم بوی باسکردین له وه هه وه وتی: پیمگه یشتووه که موسای په یامبه ری خوا (سه لامی

^۱ - لاوازه، ته به رانی له المعجم الاوسط (۷۶۵۷) و به یه قبی له الشعب (۷۵۹۵) ئیخراجیان کردووه: عوبهیدی کوپی ئیسه قاقی ئه له طاری ئیدایه لاوازه و عه معاری کوپی سه یفیش په راویز خواوه (متروک).

خوای له سه ربی) به لای پیاویکدا تیپه پری ده پارایه وه و له خوا تکای ده کرد، موسا وتی: خوابه گیان به زه بیت پییدا بیته وه من وا به زه بیم پییدا هاته وه، خوای گه ورده ش وه حی بی بۆ کرد: گه ر نه وه نده بیارپیته وه تاوه کو هه ناسه ی لی بپریت به دهم داواکه یه وه ناچم تاوه کو نه روانیته مافم به سه ربیه وه^۱.

که سیک نیعمه ت ببینی و پیزانین و بوونی ئه رک به جیگه یانندن (واجیب) بزانی، نه وه هه ر چاکه یه ک ببینی ناهیللی له دهستی ده ربجی و هه میشه سه رزه نشتی ده روونی خوای ده کات، کاتی له و سۆزو به زه بیه نزیکه بیته وه که مافی نیعمه ت و واجب (ئه رکی سه رشان) ی به رانه ر به خوا به جیگه یه نی، خوای گه ورده ش پشت و په نایه .

^۱ - نه حمده له الزهد (۱۱۱۶) ئیخراجی کردوه .

ته وهری بیست و یهك

برپاردان له نیوان ههردوولا و یهكلاکردنه وهی بابته تی نیوانیان

ئه لێین: ههردوولا داوای کێشانندن و ناسینی بارسهنگیوونی لایهك به سه ره ئه وی تر دا ده که ن، ئه وهش کاتیک دیته دی که ههردوولا بناسی، ئیمهش حه قیقه تی نارامگری و بهش و جۆره کانیمان باسکرد، بۆیه ئیستاش حه قیقه تی سوپاس (الشکر) و ماهیه ته که ی باس ئه که ی ن.

له صیاحدا هاتوه: الشکر: سوپاس و ستایشکردنی چاکه کاره له بری ئه و چاکه یه ی کردوویه تی.

خوای گه وره فه رموویه تی: ﴿لَا يُزِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا﴾ (١) ﴿الإنسان: ٩، رهنگه چاوگ (مصدر) بئ وهك (الفعول)، رهنگه كۆ بئ وهك (البرود) و (الكفور)، الشُّكران پێچه وانه ی (الكُفران) وتشكرت له وه كو (شكرت له) ه، والشکور له ئاژه لاندئا ئه و ئاژه لانه ن که ئالیکى که میان پێویسته، واشتکرت السماء: واتا بارانی سهختی داباراند، اشتکر الضرع: واتا: گوانی پر شیر بوو. وشکرت الشجرة تشکر شکرا: واتا له مدیوو ئه و دیووی درهخته که لق و ریشکی تری لی دروستبوو. بپوانه ئه و داپێژانه و به راورد بکه له نیوان ئه و سوپاسکردنه ی (شکر) فه رمان کراوه مژۆ ئه نجامی بدات و ئه و (شکر) ه ی که پاداشتی خوایه، ده بیینی هه مووی واتای زیاترو گهش و نما ده دات، هه روه ها ده وتری: دابة شکور، واتا: له سه رووی ئه و ئالیکه ی پێی دراوه قه له ویی و چه وریی ده رخستوه.

سوپاسگوزاریی (شُکْرِی) به نده له سه رسئ پایه ده وه ستیته وه و به کۆکردنه وه ی هه رستیکی ئینجا به نده ده بیته سوپاسگوزار:

یه کهم: داننانی به نیعمه تی خوی گه وره به سه ریبه وه. دووه م: ستایشکردنی
خوا له سه ر نه و نیعمه ته. سییه م: به کاره یتان و پشت پی به ستنی له په زامه ندیی
خوی گه وره دا.

هه رچی قسه ی خه لکه له باره ی سوپاسه وه (الشکر)، نه وه کومه لیک و توویانه^۱:
داننانه به نیعمه تی نیعمه ت به خشدا له جوړو شیوه ی ملکه چکردندا. و تراوه:
سوپاسکردن (الشکر): ستایشکردنی چاکه کاره به باسکردنی چاکه که ی بوی، بویه
سوپاسکردنی به نده: ستایشکردنیتی به باسکردن و یاده یتانه وه ی چاکه کانی.
و تراوه: سوپاسکردنی نیعمه ت: نه وه یه خوت به مشه خوړیی بیینی، به سه رخستنی
نه و خوت سوپاسگوزار بیینی، له سه ر سوپاس سوپاسی بکه ی و به رده وام
له سوپاسکردنیدا بی و خوت به شیاو و شایسته ی نه و نیعمه ته نه زانی که خوا
پییتی داوه.

و تراوه: سوپاسکردن (الشکر): وزه خالیکردنه وه یه له گوپراه لیبیدا. و تراوه:
که سی سوپاسگوزار (الشاکر): نه و که سه یه له سه ر شتی بوندار سوپاس ده کات.
زور سوپاسکاریش (الشکور): که سی که له سه ر شته نه بوو ونبووه کانیش
سوپاسگوزاره. و تراوه: الشاکر: که سی که له سه ر نه و شته ی پیی ده دری
سوپاسگوزاره، به لام الشکور که سی که له سه ر نه و شتانه ش سوپاسگوزاره که
چاکه و لی و ه رده گیرد ریته وه. و تراوه: الشاکر: که سی که له سه ر شتی به سوود
سوپاسگوزاره، به لام الشکور: که سی که له سه ر نه و شته ی پیی نادر و لی
به دوورده خری سوپاسگوزاره. و تراوه: الشاکر: که سی که له پی به خشین
سوپاسگوزاره، به لام الشکور: که سی که له سه ر به لاو ناخویشی سوپاسگوزاره.

^۱ - نه و پیناسانه ی له مه و دوا له باره ی (الشکر) وه ده هینرینه وه، هه موویان وه رگیرو ی کتیبی (الرسالة
القشیریة) ه ن ۱۷۴۷-۱۷۷۷.

جونه‌ید ئه‌لی: له‌به‌رده‌ستی ئه‌لسرپییدا(السُّرِّي) یارییم ده‌کرد منداڵی هه‌وت سالان بووم، له‌نیوانماندا کۆمه‌لێک له‌باره‌ی سوپاسکردنه‌وه‌(الشُّکر)ه‌وه‌ قسه‌یان ده‌کرد، سڤی پێیوتم: ئه‌ی هه‌رزه‌کار(غولام)شُّکر(سوپاس) چیه: وتم: ئه‌وه‌یه به‌نیعمه‌تی خوا سه‌ره‌پێچی فرمائی خوا نه‌که‌ی، ئه‌ویش وتی: نزیکه‌و به‌لکو پشکی تۆ لای خوا ی گه‌وره‌ به‌پێی زمانت بێ، تاوه‌کو ئیستا له‌سه‌ر ئه‌و وشه‌یه ده‌گرم که ئه‌لسڤی پێیوتم.

ئه‌لشیبیلی ئه‌لی: سوپاسکردن(الشُّکر): بینینی خاوه‌ن نیعمه‌ته‌که‌یه نه‌ک خودی نیعمه‌ته‌که‌، ئه‌مه‌ش ته‌واو نییه‌، به‌لکو ته‌واوی سوپاسگوزاری ئه‌وه‌یه: نیعمه‌ته‌که‌ پیشانی خاوه‌ن نیعمه‌ته‌که‌ بدری.

وتراوه: الشُّکر: به‌ستنه‌وه‌ی شتی بووندارو راوکردنی ونبووه.

ئه‌بو عوسمان ئه‌لی: سوپاسی گشتیی له‌سه‌ر خواردن و به‌رگه‌، سوپاسی تایبه‌تیش له‌سه‌ر ئه‌و واتایانه‌یه که به‌سه‌ر دلایندا دیت.

سولتان کابرایه‌کی به‌ند کرد، هاوپییه‌کی نارد له‌لای و وتی: سوپاسی خوا بکه‌، به‌و هۆیه‌وه‌ لێدان کرا، هه‌م هه‌والی نارد وتی: سوپاسی خوا بکه‌، کابرایه‌کی مه‌جوسیی سڤ زلی به‌ندکراو هینراو به‌سترایه‌وه‌و ئه‌لقه‌یه‌کی کۆته‌که‌ی به‌سترایه قاجیکیه‌وه‌ و ئه‌لقه‌که‌ی تری به‌سترایه قاجی ئه‌و پیاوه‌ی ئه‌یووت: سوپاسی خوا بکه‌، کابرای مه‌جوسیی شه‌وان چه‌ند جارێک بۆ میزکردن هه‌لده‌ستا، ده‌بوو ئه‌م کابرایه‌ش له‌گه‌لیدا هه‌لسی و له‌سه‌ر سه‌ری رابوو سه‌تی تاوه‌کو کابرای مه‌جوسیی خۆی به‌تال ده‌کرده‌وه‌، هاوپییه‌که‌ی نامه‌ی بۆ نووسی: سوپاسی خوا بکه‌، ئه‌ویش وتی: تاوه‌کو که‌ی ئه‌لی: سوپاسی خوا بکه‌، چی ناخۆشیه‌ک له‌مه‌ سه‌ختر هه‌یه‌؟ ئه‌ویش وتی: گه‌ر ئه‌و قایشه‌ پانه‌ی نیشانه‌ی غه‌یره

موسلماننیتییه و به کابرای مه جوسییه وه ههیه، به ناوقه دی تۆوه بوایه وه ک ئه و کۆته ی به قاچته وه یه چیت ده کرد؟ بۆیه سوپاسی خوا بکه.

پیاویک رویشته لای سه هلی کوپی عبدالله^۱ و وتی: دز چووه ته ماله که مه وه و که لو په له که یان بردووم، سه هلیش وتی: سوپاسی خوا بکه، گهر شه یسانی دز بچوایه ته دلته وه و یه کتاناسینی خوی لیت تیکبدا بایه چیت ده کرد؟

وتراوه: سوپاسکردن (الشکر): چیژوه رگرتنه به ستایشکردنی که به به خشین ئه وه ناکریت.

وتراوه: که ده ست کورت بوو له پاداشتدانه وه، بازمانت دریژ بی به سوپاسکردن.

وتراوه: چوار شت بی به رهه من: راویژکردنی که پو لال، دانانی نیعمه ت لای که سیک سوپاسی نه کات، تۆو چاندن له زه ویی روته ل و شوپه کاتدا، چرا ده مدان له کاتی خۆره تاودا.

سوپاسگوزاری په یوه سه به دل و زمان و ئه ندامه کانی جهسته وه، دل بۆ ناسین و خوشویستن، زمان بۆ ستایش و سوپاسکردن، ئه ندامه کانی جهسته ش بۆ به کاره یسانی ئه و نیعمه ته له گوێرا په لای خوی سوپاسکرا و ده سته لگرتن له سه ر پیچی کردنی، شاعیر ئه لی:

أفادتکم النعماءُ مني ثلاثةً ידי ولسانی والضمير المحجَّبَا

^۱ - سه هلی کوپی عبدالله کوپی یونسی ئه لتستری، ئه بو موحه ممه د (سالی ۲۰۰ ک له دایکبووه و ۲۸۳ ک مردووه): یه کیک بووه له پیشه و او زانا و موه کلیمینی زانسته کانی دلسۆزی (نیخلاس) و بیرکاری و کرداره ناشیرینه کان.

واتا: سى نيعمه تى پى داوم هه موویم خستووته خزمه تى ئیوه وه، دهستم خزمه تى ئیوه ی پى ده که م، زمانم باسی فه زلی ئیوه ی پى ده که م، دلم که باوه پم به فه زل و چاکه ی ئیوه هه یه.

(الشکر) تایبه ته به کاروکرده وه کانه وه، (الحمد) یش به وته کانه وه، هۆکاری حه مد گشتگیرتره له هۆکاری شوکر، ئه وه ی په یوه سته به شوکرده وه گشتگیرتره به په یوه سته بونه کانی حه مده وه، ئه وه ی له سه ری حه مدی خوا ده کری گشتگیرتره له وه ی سوپاسی (شوکر) ده کری، حه مدی خوا ده کری له سه ر ناو و سیفه ت و کردارو نيعمه ته کانی، شوکر ده کری له سه ر نيعمه ته کانی، ئه وه ی به هۆیه وه حه مد ده کری تایبه تره له وه ی به هۆیه وه شوکر ده کری، به دل و زمان و نه ندانه کانی جه سته شوکر ده کری، به دل و زمان حه مد ده کری.

گه ر نه وه زانرا، ئه وه ده بی بزانی که ئارامگری و سوپاسگوزاری تیکه ل به یه کن و بی به کتر بوونیان نییه، هه ر یه که و به ناوی تایبه ت به خویان ده رپرین ده کرین، حه قیقه تى سوپاسگوزاری له ئارامگرتن و ویست و کرداره وه سه رچاوه ده گری، سوپاسگوزاری کارکردنه به گوپراپه لئی خوای گه وره و وازهینان له سه رپێچی کردنی فه رمانه کانی، ئارامگرتن بناغه ی ئه و کاره یه، بۆیه ئارامگرتن له سه ر نه نجامدانی خواناسی و دوورگرتن له تاوان سه رچاوه ی سوپاسگوزارییه، ئه گه ر ئارامگرتن کاریکی فه رمانپێکراو بی، ئه وه به جیهینانی ده بیته خودی سوپاسگوزاری.

گه ر وترا: له مه دا وه ها تیده گه یان ئارامگرتن و سوپاسگوزاری یه ک شتن و دوو ناوین بۆ یه ک شت، ئه وه ش له پووی عه قل و زمان و عورفیشه وه کاریکی مه حاله و خوای گه وره خۆی جیا کردوونه ته وه.

له وه لآمدا ئه وتری: به لکو دوو واتای جیاوازن، ئیمه هاوپه یوه ستهیی نیتوان
ئه و دوو شته مان روونکرده وه که هه ریه که و پتویستی به وی تره، هه رکاتی
سوپاسگوزاریی نارامگرتنی تیدا نه بوو ئه وه سوپاسگوزاریی نییه، گهر
نارامگرتنیش سوپاسگوزاریی تیدا نه بی نارامگرتن نییه، ئه وه بۆ یه که م دیارو
ناشکرایه، بۆ دووهم گهر نارامگرتن سوپاسگوزاریی تیدا نه بی ده بیته بیباوه پی
و سپله یی، جا دژیوونی سپله یی به رانبهر نارامگرتن گه وره تره له دژیوونی
تووپه یی له به رانبهر نارامگرتن.

گهر بووتری: به لکو لیتره دا به شیکی تریش هه یه، که سه که نه سپله یه و نه
سوپاسگوزاریشه، نارامگره له سه ر تالی و سه ختییه ک و سوپاسگوزارییش ناکات
و له ماهیه تی نارامگرتنیش ده رناچی.

ئه وتری: قسه مان له باره ی نارامگرته وه یه له سه ر ئه و کارانه ی فه رمان کراوه
ئه نجام بدرین له گوپراپه لئی خوادا، نه ک له و نارامگرته ی که ده بی وه ک
نارامگرتنی ئازه لان مرقه نارامگری. نارامگرتن له سه ر واجیه کان ته نیا مرقه ی
سوپاسگوزار ئه نجامی ده دات، به لام ئه م سوپاسگوزارییه له نارامگرته که یه وه
دروست ده بی و له مه دا بریاردان هی نارامگرته، هه روه ک نارامگرتنی مرقه ی
سوپاسگوزار له سوپاسکردنه که یه وه دروست ده بی و ئه وکات بریاره که هی
سوپاسگوزاریی ده بی.

بۆیه مه قام و پێگه کانی ئیمان ریگر نیین له تیکه لیبوونیان به یه کتر، به لکو
به رزو نزم تیکه ل به یه ک ده بن و یه کتر له خو ده گرن، چۆن ئیمان له نیتو
چاکه کردندایه، نارامگرتنیش تیکه ل به مه قاماته کانی رازیبوون ده بی، ئه وه نییه
نارامگرتن نه میتی، رازیبوون خوارده بیته وه ناو کار راسپاردن به خوا ی گه وره،

ترس و ئومیدیش له خوشویستنی خوی گه وره دا تیکه ل ده بن و بوونیان هر ده مینی.

یه که ده رکراو، سوپاسگوزاری و نارامگری پیوه ی پیوه سته، جا نه و شته له وانه بی خوشویستراوه یان نه ویستراوه، بۆ نمونه هه ژاری، هه ژاری نارامگرته پیوه ی پیوه سته، له مه دا نارامگری پیوسته چونکه ناخوشی تیدا به، سوپاسگوزاریش پیوه ی پیوه سته چونکه نیعمه تی تیدا هه یه، هه رکه سی له هه ژارییدا بینینی نیعمه تی به سه ردا زال بی و چیری لی بینینی و پی دئارام بی، نه وه به نیعمه تی ده زانی و له سه ری سوپاسگوزار نه بی، هه رکه سیکیش شته کانی به تاقیکردنه وه و پیوستی و سه ختی بینینی، نه وه به به لای ده بینینی و له سه ری نارام ده گری، پینچه وانه ی نه مه ده وله مه ندیه.

خوی گه وره به نده کانی به نیعمه ت تاقیکردوه ته وه هه روه که به کۆست و نه هه مه تییه کانی تاقیکردونه ته وه، هه مووی به تاقیکردنه وه دناوه و نه فه رمووی: ﴿وَبَلَّوْكُمْ بِالْشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً﴾ الانبیاء: ۳۵، واتا: ئیمه تاقیتان ده که یه وه به خراپه وه به چاکه و خوشی تا ده رکه وی (چاک و خراپ).

هه روه ها فه رموویه تی: ﴿فَأَمَّا آلَاسْنُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ﴿١٦﴾﴾

الفجر: ۱۵ - ۱۶، واتا: جا کاتی که خوا ناده می تاقی کرده وه و پیزی گرت و نازو نیعمه تی به سه ردا پرشت نه وه ده لی په روه ردگارم پیزی گرتوم. وه نه گه ر تاقی کرده وه و پیزی که م پیدا نه وسا ده لی په روه ردگارم پسوای کردوم.

هروه ها فهرموویه تی: ﴿ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِيَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۝۷ ﴾ الکهف: ۷، واتا: به پاستی نیمه هرچی و به سهر زهوی یه ویه کردوومه به زینت و جوانی بۆ زهوی بۆ نه ویه خه لکی تاقی بکهینه وه کامیان کرده ویه جوانترو چاکتره ؟.

هروه ها ده فهرمووی: ﴿ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۝۲ ﴾ الملک: ۲، واتا: نه و زاتهی که مردن و ژیا نی داهیناوه تا تاقیتان بکاته وه که کرده ویه کامتان چاکتره وه هر نه وه بالا ده ست و لی خوشبوو.
هروه ها ده فهرمووی: ﴿ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۝۷ ﴾ هود: ۷، واتا: نه و (خواه) زاتیکه که ناسمانه کان و زهوی دروست کردوه له شش پۆژدا و عه رشه که ی له سهر ئاو بوو بۆ نه ویه تاقیتان بکاته وه کامتان کرده ویه چاکتر (ده کن).

خوای پاک و بیگهره، هه والی داوه که جیهانی بالا و نزمی دروست کردوه و ته مهنی مه خلوقاتی دیاری کردوه و مه خلوقاتی سهر زهویی دروست کردوه بۆ تاقیکردنه وه، بۆ تاقیکردنه ویه نارامگری و سوپاسگوزاری به نده کان له باش و خراب، له خوشی و ناخوشیدا، تاقیکردنه وه له نازونیمهت له پووی ده وه مه ندی و له شساغی و ناوبانگی و ریزه وه، هۆکاره کان گه وره ترینی دوو تاقیکردنه وه کان ده هینن. نارامگرتن له سهر فرمانه کانی خوای گه وره سه ختیرینی نارامگرتنه کانه، هه روه ک هاوه لان (خوایان لی رازی بی) و توویانه: به ناخوشیی تاقیکراینه وه ناراممان گرت، به خوشیی تاقیکراینه وه ناراممان نه گرت.^۱

^۱ - حسن، ترمیزی ئیخراجی کردوه (۲۴۶۴) له عه بدولره حمانی کوپی عه وفه وه (خوای لی رازی بی).

نیعمه تی هه ژاری و نه خۆشی و دونیا لێسه ندنه وه و ئازاری خه لک، گه وره ترینی دوو نیعمه ته که یه، سوپاسگوزاریی لێره دا واجی بتره .

خوای گه وره مژغه کان به نیعمه تی خۆی تاقیده کاته وه و به نه هه مه تییش نیعمه ت ده به خشی، به لām نه وه هه یه نارامگرتن و سوپاسگوزارییون دوو حاله تی په یوه ست به به ندن له فهرمان و نه می و قه زاو قه ده ری خوای گه وره دا، ده بی به ند هه ردو و نه و شتانه ی تیدا هه بی، پرسیارکردن له وه ی کام له و دووانه باشتی نه، وه ک پرسیارکردن له وه ی هه سترکردن و جووله کامیان باشتی نه، خواردن و خواردنه وه کامیان باشتی نه، ترس و ئومیدی به ند هه خوا کامه یان باشتی نه، بۆیه نه وه ی فهرمانی له سه ره ده بی نه نجام بدری، نه وه ش به نارامگرتن و سوپاسگوزارییه وه نه نجام ده دری، قه ده غه کراویش به نارامگرتن و سوپاسگوزارییونه وه ده سته رداریی لی ده کریت.

هه رچی نه و قه ده ره ناخۆشانه یه که ده که ونه سه ر به ند ه، که نارامیی له سه ر کرد سوپاسگوزارییش دروست ده بی، هه ره ک نارامگریی مژغی سوپاسگوزاریش له سوپاسگوزارییو نییه وه سه رچاوه ده گری و دیته بوون.

روونکردنه وه بۆ نه وه، خوای گه وره به ند ه ی به ده روون و هه واو ئاره زووی خۆی تاقیکردوه ته وه، پتویستی شی کردوه له به ر خوای گه وره شه پی نه و دوو شته بکات. به ند ه هه می شه له شه پکردنی ده روونی خۆیدا یه تا وه کو سوپاسگوزاریی فهرمانپێکراو به دیدیت، له دوورگرتن له هه واو ئاره زووه کانی شی نارام ده گری، بۆیه به ند ه هه ژاری یان ده وله مه ند، له شساغ بی یان نه خۆش له شه پکردنی ده روونی خۆی و ئاره زووه حه رامه کانی نابیتته وه.

له م بابته دا ئایه دهوله مهندي سوپاسگوزار و هه ژاری خۆپاگر کامه یان باشترن؟ خه لکیی له باره یه وه سۆ قسه یان هه یه، ئه وه یه که ئه بو ئه لفه ره ج ئه لجه وزی و که سانی تر له باره ی گشتیتیی نارامگرتن و سوپاسگوزارییه وه گێراویانه ته وه که ئاخۆ کامه یان باشترن؟ هه ر کۆمه لیکیش به لگه و بیانووی قسه ی خۆیانیان هیناوه ته وه .

سه لماو ئه وه یه : کامه یان له خواتر سینیان زیاتر بۆ ئه وه یان باشترینه، گه ر له له خواتر ساندان وه ک یه ک بوون، ئه وه له فه زلێشدا یه کسانن، خوای گه وره به هۆی ده وله مهندي و هه ژاری و له شساغی و نه خۆشییه وه که سی فه زلدارتر نه کردوه، به لکو به هۆی ته قواو له خواتر سانه وه مرقفه کانی به سه ر یه کتردا فه زلدار کردوه، هه روه ک فه رموویه تی: ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾ الحجرات: ۱۳، واتا: به پاستی به پێزترینتان لای خوا پارێزگارترینتانه .

په یامبه ری ئازیزیش (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: "لَا فَضْلَ لِعَرَبِيٍّ عَلَى عَجَمِيٍّ، وَلَا لِعَجَمِيٍّ عَلَى عَرَبِيٍّ إِلَّا بِالتَّقْوَى، النَّاسُ مِنْ آدَمَ، وَآدَمُ مِنْ تُرَابٍ"، واتا: هه یچ عه ره بێک فه زلی به سه ر غه بیره عه ره بدا نییه و هه یچ غه بیره عه ره بێکیش فه زلی به سه ر عه ربدا نییه ئیلا به هۆی له خواتر سانه وه نه بی، هه موو خه لکیی له ئاده من و ئاده میش له خۆل دروست بووه .

له خواتر سان (ته قوا)ش له سه ر دوو بنه ما دامه زراوه : نارامگرتن و سوپاسگوزاری، هه موو هه ژار و ده وله مهنديکیش ده بی ئه و دوو شته ی تیدا هه بی، هه رکه سۆ سوپاس و نارامگرییه که ی ته واو بوو، ئه وه باشترینه .

^۱ - سه حیه، نه حمه د له موسنه ددا (۵/ ۱۱۱) ئیخراجی کردوه .

ئەگەر بووتری: ئەگەر ئارامگرانی هەژاریک تەواو بێ و سوپاسگوزاری دەولە مەندیکیش تەواو بێ، ئایە کامەیان باشتیرینە؟

لەو لەمدا ئەوتری: هەر کامیان لە کارو حالی خۆیدا تەقوای زیاتری لەگەڵدا بێ ئەو باشتیرینە، بەبێ ئەو ناکرێ هیچ فەزڵدانێک بکری، ئەکرێ دەولە مەندیک لە سوپاسگوزاری بکەردنیدا لە خوا ترساوانە تر بێ لە ئارامگرانی هەژاریک، رەنگە هەژاریک لە ئارامگرانییدا لە خواتر ساوانە تر بێ لە سوپاسگوزاری دەولە مەندیک، بۆیە ناکرێ بووتریت: ئەمە بەهۆی دەولە مەندییەکیەو باشتەرەیان ئەمە بەهۆی هەژارییەکیەو باشتەرە، یان ناکرێ بووتری: ئەمە بەهۆی سوپاسگوزارییەکیەو باشتەرە لە ئارامگرییەکی ئەم، یان بەپێچەوانەو، چونکە ئەو دوو شتە لە پێویستیەکانی ئیمان و بێ ئەو دووانە ئیمان بوونی نابێ.

دەبێ بووتری: کامەیان بۆ ئەنجامدانی کاری واجیب و مەندوب بەهێزتر بوون، ئەو هەیان باشتیرینە، باشتردانان لە سەر ئەو دوو شتە وەستاوەتەو، هەر وەک لە فەرموودەدا هاتووە: "ما تقرب اليّ عبدي بمثل مداومة ما افترضت عليه ولا يزال عبدي يتقرب اليّ بالنوافل حتى أحبه"^١، واتا: بەندەکەم بە بەردەوامبوون لە سەر سووننەتەکان لە من نزیکەبێتەو. دوو کەس واجیبەکان بەجێدەگەین، کامەیان سووننەتی زیاتر بوو ئەو هەیان باشتیرینە.

^١ - بەشیکە لە فەرموودەیک بوخاری ئیخراجی کردووە (٦٥٠٢) لە فەرموودەیک ئەبو هورەیرە (خوای لی رازی بێ).

ئەگەر بووتری: لەپەيامبەری خواوە (صلی اللہ علیہ وسلم) سەلماوە
فەرموویەتی: "یدخل فقرأ أمتي الجنة قبل أغنيائهم بنصف يوم وذلك خمسمائة
عام"^١، واتا: ھەزارانی ئوممەتە کەم بەنیو رۆژ کە پێنجسەد سالی دونیا دەکات
پیش دەولەمەندانی ئوممەتە کەم دەچنە بەھەشتەو.

لەولەلەدا ئەوتری: ئەمە ئەو ناگە یەنێ فەزلیان بەسەر دەولەمەنداندا ھەبێ و
پلەیان بەرزتریبێ با پیش ئەوان بچنە بەھەشتەو، ئەکرێ بەھۆی لێپرسینەو ھەو
دەولەمەندو دەسەڵانداری دادپەروریش درەنگ بچنە بەھەشتەو و پلەو
پێگەیان بەرزتریش بێ، ھەرۆک چۆن لەدونیادا ھەزاری کۆلەر پیش خاوەن
گەنجینە لەگەنجینە کە دەردەچی.

ئەگەر بووتری: کاتی کۆمەلێ ھەزار ھاتنە لای پەيامبەری خوا (صلی اللہ علیہ
وسلم) گازندە ی ئەو ھەیان کرد کە دەولەمەندەکان بەھۆی رزگارکردنی کۆیلەو
خێرکردنەو پاداشتی زۆرتریان بەسەر ئەواندا ھەب، پەيامبەری خواش (صلی اللہ
علیہ وسلم) فەرمووی: "ألا أدلكم على شيء إذا فعلتموه أدركتم به من
سبقكم"، واتا: ئایە شتی کتان پیشان بدەم گەر ئەنجامی بدەن بەخێرو پاداشتی
ئەواندا بگەنەو. پەيامبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) ئامۆزگاریکردن دوا
بەدوای ھەموو نوێژێک (سبحان الله والحمد لله والله أكبر) بکەن، کە دەولەمەندەکان
ئەو ھەیان گۆی لێبوو ئەوانیش دوا ھەموو نوێژێک ئەو ھەیان کرد، جاریکی تر
ھاتنەو لای پەيامبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) کە دەولەمەندەکان ھەم
پیشیان کەوتوون، ئەویش فەرمووی: ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ﴾

^١ - صحیح لغیرە، ترمیزی (٢٣٥٢) و ئیبن ماجە (٤١٢٢) و ئەحمەد (٢/ ٢٩٦) ئیخراجیان کردووە.

الحديد: ٢١،^١ واتا: ئه‌و (پاداشته) به‌خششێکی خوای یه‌ ده‌یدات به‌ هه‌ر که‌س که‌ خۆی بیه‌وێت.

ئه‌مه‌ بارسه‌نگی حاڵی ده‌وله‌مه‌ندیکی سوپاسگوزار ئه‌کات. له‌وه‌لامدا ئه‌وتری: ئه‌مه‌ به‌لگه‌ی ئه‌و قسه‌یه‌یه‌ که‌ پشتگیرمان کرد، کامه‌یان سووننه‌تی زۆرتر بوو ئه‌وه‌یان باشتريه‌، ئه‌گه‌ر وه‌ک یه‌ک بوون، ئه‌وه‌ وه‌ک یه‌ک یه‌کسانن، لێره‌شدا ده‌وله‌مه‌نده‌کان له‌گه‌ڵ هه‌زاره‌کاندا یه‌کسانن له‌کاری واجیب و سووننه‌ته‌کاندا، به‌خیری رزگارکردنی کۆیله‌و سه‌ده‌قه‌کردن پێشیان که‌وتوون، هه‌زاره‌کانیش یه‌کسانیان بوونه‌ به‌ ئارامگرتنیان له‌سه‌ر جیه‌ادکردن و ئازار چه‌شتن له‌ پێناو خوای گه‌وره‌ و ئارامگرتن له‌سه‌ر قه‌ده‌ره‌کان، به‌لام ده‌وله‌مه‌نده‌کان پێشیان که‌وتن به‌ سوپاسکردن له‌ به‌خشینی سه‌روه‌ته‌کانیاندا، بۆیه‌ گه‌ر هه‌زاره‌کان به‌ ئارامگرتنیان سووننه‌تی زیاتریان هه‌بوویه‌ به‌سه‌ر ده‌وله‌مه‌نده‌کاندا، ئه‌وه‌ فه‌زڵدارتر ده‌بوون.

ئه‌گه‌ر بووتری: په‌یامبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) کلیلی گه‌نجینه‌کانی به‌هه‌شتی خرایه‌ به‌رده‌م، به‌لام ره‌تیکرده‌وه‌و فه‌رمووی: "أجوع یوماً وأشبع یوماً"^٢، واتا: به‌لکو ده‌مه‌وی رۆژی برسیی بم و رۆژی تیریم.

هیشامی کوپی عوروه‌ له‌باوکییه‌وه‌ ئه‌ویش له‌عائیشه‌وه‌ (خوای لی‌ رازی بی‌) ئه‌لێ: په‌یامبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌دوینا ده‌رچوو له‌نانی گه‌نم

^١ - بوخاری (٨٤٣) ئیخراجی کردووه‌ به‌بی‌ (که‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان گوینان له‌وه‌ بویه‌وه‌...) و موسلیم (٥٩٥)

له‌فه‌رمووده‌یه‌کی ئه‌بو هوره‌یره‌وه‌ (خوای لی‌ رازی بی‌).

^٢ - زۆر لاوازه‌، ئه‌حمه‌د (٥/ ٢٥٤) و ترمیزی (٢٣٤٧) ئیخراجیان کردووه‌.

تیری نه خوارد^۱، کۆچی دواپی زریکهی له پره هنی خواردنیکدا بوو بۆ خیزانه کانی هینابووی لای کابرایه کی جوله که^۲.

پیشه واهه حمده نه لێ: وه کیع بۆی باسکردین، نه عمه ش بۆی باسکردین، نه ویش له عه ماره ی کۆپی قه عقاعه وه، نه ویش له نه بی زورعه وه نه ویش له نه بو هوره بیره وه (خوای لی رازی بی) وتی: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: «اللَّهُمَّ اجْعَلْ رِزْقَ آلِ مُحَمَّدٍ قُوتًا»^۳، واتا: خواجه گیان رزقی بنه ماله ی موحه ممه د توویشوو بی.

پیشه واهه حمده نه لێ: ئیسماعیلی کۆپی موحه ممه د بۆی باسکردین که عه بادی کۆپی عه باد بۆی باسکردین، موجالیدی کۆپی سه عید بۆی باسکردین نه ویش له شه عبیه وه نه ویش له مه سروقه وه نه ویش له عانیشه وه (خوای لی رازی بی) وتویه تی: ژنیکسی نه نصاری هاته لام و بینی جی خه وی په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) عه بایه کی دوو پارچه بیه، که پرایه وه مالی خۆی و جی خه ویکی بۆ ناردم ناوه وه ی خووری بوو، په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هاته دیوه که م و فهرمووی: ((ما هذا؟))، واتا: نه مه چییه؟ وتم: فلانه ئافره تی نه نصاری هاته ژوره وه بۆلام جی خه وه که ی تۆی بینی، بۆیه نه مه ی بۆ ناردم، فهرمووی: بۆی بگه پینه وه. منیش نه مگپرایه وه حه زمکرد له ماله که مدا هه بی، سی جار پییوتم بیگپه مه وه، فهرمووی: نه ی عانیشه بیگپه ره وه،

^۱ - نه حمده له الزهد (۱۰) ئیخراجی کردوه و بپوانزته سه حیحی موسلیم (۲۹۷۰).

^۲ - بوخاری (۲۹۱۶) و (۴۴۶۷) و موسلیم (۱۶۰۳) ئیخراجیان کردوه.

^۳ - نه حمده له المسند (۲/ ۴۴۶) و له الزهد (۱۳) ئیخراجی کردوه.

سویند به خوا گەر بمهوی خوی گه وره چپای ئالتون و زیووم له گهل ده خات))
منیش گه پاندمه وه^۱. خوی گه وره باشتی بۆ په یامبه ره که ی هه لبارد، نه مه و
نه گه ر دونه یای ده ستبخستبایه نه وه هه مووی له په زامه ندیی خوی گه وره دا
ده یبه خشی، سوپاسگوزار بوونیشی پئی له سه رووی سوپاسگوزاری ته وای
جیهانیانه وه نه بوو.

نه وتی: هه ردو کۆمه ل به حال و باری په یامبه ری خوا (صلی الله علیه
وسلم) به لگه یان هیناوه ته وه، دروست نه وه یه خوی گه وره به باشتی شپوه
هه ردو پێگه و مه قامی له په یامبه ردا کۆکردووه ته وه، گه وره ی سوپاسگوزاره
ده وله مه نده کان و گه وره ی نارامگره هه ژاره کان بووه، نارامگریه کی له سه ر
هه ژار بوون به ده سه تهیناوه بۆ که سی تر به ده ست نه هاتووه، له سه ر
ده وله مه ندیش سوپاسگوزاریه کی ده ستخستووه بۆ ده وله مه ندیکی تر ده ست
نه خراوه، هه رکه سیکیش به وانیته ژیاننامه ی په یامبه ری خوا (صلی الله علیه
وسلم) نه وه ده بیی، له شوینی نارامگرندا به نارامترین مه خلوقی بووه، له شوینی
سوپاسگوزاریشدا سوپاسگوزارترین مه خلوق بووه، نه وه په ره ردگاری بووه
پله و مه قامه کانی کاملبوونی بۆ ته واکردووه و خستویه تیبه به رزترین پێگه ی
ده وله مه نده سوپاسگوزارو هه ژاره نارامگره کانه وه، په ره ردگار فه رموویه تی:
﴿وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى﴾ الضحی: ۸، واتا: تۆی نه دی به هه ژارو
ده وله مه ندی کردی.

^۱ - لاوازه، نه حمه د له الزهد (۳۰ لا) نیهراجی کردووه، موجهالیدی کوی سه عیدی تیدایه که سیکي لاوازه.

رافه وانان یه کده گن له سه ره شه وهی (العائل) واتا هه ژار، شه وتری: عال الرجل یعیل، که هه ژار که وت، و آعال یعیل، کاتیک بووه خاوهن خیزان و هه ژار که وت، وه ک بووه خاوهن شیرو به رووبووم و سه روهت، و عال یعول که سته می کرد، له وانه خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿ذَلِكَ أَذَىٰ لَا تَعُولُوا﴾ النساء: ۳، واتا: شه نزیکتره که سته نه که ن یا هه ژار نه که ون.

وتراوه: واتای شه وهیه: با مندال و به خیتوکراوتان زۆر نه بی، له چه ند روویه کیشه وه قسه و بۆچوونی یه که م شه گه یه نی:

یه که م: له پووی زمانه وانیه وه (عال یعول) مه به ست زۆربوونی مندال و ژن و به خیتوکراو نییه، به لکو شه وهی بزانی و به ناوبانگ بی، شه وهیه ته نیا سته م ده گه یه نی، شه وهیه به تیکرایی و یه کلاکراوه یی زمانه وانان باسیان کردووه.

دووهم: خوای گه وره شه وهی به رانبهر به دادپه روهی (العدل) داناوه، که شه گهر ترسان دادپه روه نه بن ته نیا با یه ک ژن و چه ندی بووی له جاریه هه یان بی، بۆیه ناکری به ژن و مندال نه بوون لیکبدریته وه.

رووی سییه م روونیده کاته وه: له و کاته ی شه وان ده ترسین به رانبهر کچانی هه تیوو دادپه روه نه بن، خوای گه وره شه یانگوازیته وه بۆ ئافره تانی تر، شه وهش بۆ شه وهی سته م له ژنه هه تیوه کانیا ن نه که ن و ریگی داو ن یه ک ژن بخوانن و تاوه کو چوار ژن، پاشان له کاتی بوونی سته م و دادپه روهی کردن له نیتوانیا ندا مؤله تی یه ک ژنی پی داوون، شه و ئافره تانه شی که له چیژ وه رگرتن لییان دادپه روهی نه کردن له پیاوان داواکراو نییه، جاریه کانن، بۆیه ئایه ته که بابته تی جائیزبوونی کچانی هه تیوو و پیگه یشتووی روونکردووه ته وه و له ترسی

دادپه‌روه‌ریی نه‌کردندا یه‌ك ئافره‌ت له‌وانه‌ ماره‌ بکری، بۆیه‌ لی‌ره‌دا باب‌ه‌تی زۆریی منداڵ و به‌ختی‌وکراو ناگه‌یه‌نی.

رووی چواره‌م روونیده‌گاته‌وه: ئه‌گه‌ر زۆربوونی ئافره‌تان و منداڵی به‌ختی‌وکراو قه‌ده‌غه‌ بووبی، ئه‌ی بۆ داوای لی‌کردوون و ری‌گه‌ی داوون که‌نیزه‌کیان زۆر بی، ئه‌ی که‌نیزه‌کیش به‌ختی‌وده‌کری، ته‌نیا بۆ خزمه‌تکردنیش نا، به‌لکو بۆ خزمه‌تکردن و سه‌رجیی‌کردنیش له‌گه‌لیاندا.

رووی پینجه‌م روونیده‌گاته‌وه: زۆربوونی ژن و منداڵ کاریکی قه‌ده‌غه‌ کراو نییه‌ به‌لای خوای گه‌وره‌وه، چون‌ ده‌بی وه‌هابی له‌کاتی‌کدا باشت‌رینی ئه‌م ئوممه‌ته‌ ئافره‌تان زۆریان ئه‌که‌ن و ئه‌یان‌ه‌یتنه‌ دونیاوه^١، په‌یامبه‌ری خواش(صلی الله علیه وسلم)فه‌رموویه‌تی: «تَزَوَّجُوا الْوُدُودَ الْوُلُودَ، فَإِنِّي مُكَاثِّرٌ بِكُمْ الْأُمَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»^٢، واتا: کچانی منداڵ و تازه‌پێگه‌یشتوو بخوازن که‌ منداڵی زۆر بی، چونکه‌ من به‌ئێوه‌وه‌ له‌نیۆ ئوممه‌تاندا زۆر ده‌بم له‌پۆژی قیامه‌تدا. فه‌رمانی کردووه‌ کچانی منداڵ ماره‌ بکری تاوه‌کو له‌نیۆ ئوممه‌تاندا له‌پۆژی قیامه‌تدا ئوممه‌ته‌که‌ی زۆربیت.

مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌، خوای گه‌وره‌ په‌یامبه‌ره‌که‌ی خۆی ده‌وله‌مه‌ندو سوپاسگوزار کرد دوا‌ی ئه‌وه‌ی هه‌ژاریکی ئارامگر بوو، بۆیه‌ هه‌ر کومه‌لێک حالی

^١ - هه‌روه‌ك له‌عبدالله‌ی كوپى عه‌باسه‌وه‌ هاتووه‌(خوای گه‌وره‌ له‌خۆی و باوكیشی رازی بی) له‌بوخارییه‌وه‌(٥٠٦٩).

^٢ - صحیح لفره‌، ئه‌بو داوود(٢٠٥٠) و نه‌سانی(٦٥/٦) و حاکم(١٦٢/٢) ئیخراجیان کردووه‌ له‌فه‌رمووده‌یه‌کی موعاویه‌ی كوپى قوه‌ده‌وه‌.

ئەو بکاتە بەلگە بۆ خۆی، ئەو کۆمەڵێکی تریش لەژیانی ئەو پەيامبەرەدا بەلگە ی خۆی هەیه.

ئەگەر بووتری: عەبدولرەحمانی کوپی عەوف یەکیک بوو لە سوپاسگوزاران، پیشەوا ئەحمەدیش لەموسنەدە کەیدا ئەلی: عەبدولصەمەد بۆی باسکردین، عەممارە بۆی باسکردین، لەثابتەو ئەویش لەئەنەسەو (خوای لی رازی بی) وتی: عائیشە لەمالی خۆیدا بوو گوپی لەدەنگێک بوو لەمەدینە، وتی: ئەو دەنگە چییە؟ وتیان: کاروانی وشرەکانی عەبدولرەحمانە لەشامەو گەراوەتەو هەموو شتیکی هیناوه، ئەلی: حەوسەد وشر بوو، بەدەنگی وشر و کاروانە کە مەدینە ئەلەرییەو، عائیشە وتی: گویم لیبوو پەيامبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئەیفەرموو: "قَدْ رَأَيْتُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ حَبِوًا"، واتا: عەبدولرەحمانی کوپی عەوفم بینی لەسەر سکه خشه دەچیتە بەهەشتەو. ئەم فەرموودەیهی عائیشە بەعەبدولرەحمان گەیشت وتی: گەر بتوانم و پیم بکری بە لەسەر پی وەستانەو دەچم بەهەشتەو، بۆیه هەموو کاروانە کە ی بەوشترو شتە کەم و بچوو کەکانیشییەو لەپێی خوادا بەخشی.

ئەوتری: پیشەوا ئەحمەد وتوویەتی: ئەم فەرموودەیه درۆ و هەلبەستراوه، ئەلین: عەممارە فەرموودەو باسی بی بنەمای زۆری گیراوەتەو، ئەبو حاتەمی رازی ئەلی: عەممارە ی کوپی زازان بەبەلگە ناکری.^۱

^۱ - لاوازه، ئەحمەد (۱۱۵/۶) ئیخراجی کردووه، بیوانه الموضوعات ی ثبین ئەلجەوزی (۱۳/۲).

^۲ - هەروە لە (الموضوعات) ی ثبین ئەلجەوزی (۱۳/۲) هاتووه.

ئەبو ئەلفەرەج^۱ ئەلئ: جەپاحی کوپی منھال بەئیسنادی خوئی
 لەعەبدولپەرەحمانی کوپی عەفەو گێراویەتیەو کە پەيامبەری خوا(صلی اللہ
 علیہ وسلم) پێی فرموو: ئەی کوپی عەوف تۆ یەکیکی لەدەولەمەندەکان و
 بەخشکە دەچیتە بەهەشتەو، بۆیە قەرز بەدەرە پەرورەدگارت تاوھ کو پێیکانت
 ئازاد بکات لەپۆشتن. ئەبو عەبدولپەرەحمان ئەلنەسانیی ئەلئ: ئەمە
 ھەلبەستراو، جەپاح کەسیکی پەراویزخراو(متروک)، یەحیا ئەلئ: باس و
 فرمودە ی جەپاح ھیچ نییە، ئیبن ئەلمەدینی ئەلئ: فرمودەکانی
 نانوسرێتەو، ئیبن حییان ئەلئ: درۆی دەدا. دارە قوتنی ئەلئ:
 پەراویزخراو(متروک) ە.

ئەگەر بووترئ: ئەی چی ئەلئین لەو فرمودەییە کە بەیەقی
 گێراویەتیەو لەفرمودەییەکی ئەحمەدی کوپی عەلیی کوپی ئیسماعیلی کوپی
 موحمەدەو: سولەیمانی کوپی عەبدولپەرەحمان بۆی باسکردین و وتی:
 خالیدی کوپی یەزیدی کوپی ئەبی مالیک ھەوالی پێداین ئەویش لەباوکییەو
 ئەویش لەعەتانی کوپی ئەبی رەباحەو ئەویش لەئبراھیمی کوپی
 عەبدولپەرەحمانی کوپی عەفەو ئەویش لەباوکییەو ئەویش لەپەيامبەری
 خواو(صلی اللہ علیہ وسلم) کە فرموویەتی: «يَا ابْنَ عَوْفٍ إِنَّكَ مِنَ الْأَغْنِيَاءِ، وَلَنْ
 تَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا رَحْفًا، فَأَقْرِضِ اللَّهَ يُطْلَقَ لَكَ قَدَمُكَ»، واتا: ئەی کوپی عەوف تۆ
 یەکیکی لەدەولەمەندەکان و تەنیا بەخشکە دەچیتە بەهەشتەو، بۆیە قەرز

^۱ - تەماشای ھەمان سەرچاوە بکری.

به خوا بده تاوه کو پییه کانت نازاد بکات و پییانوه بجیته بهه شته وه،
عه بدولپه حمان نه لی: چی به قهرز بدهم نه ی په یامبه ری خوا؟ فهرمووی: «تَنْبَرَأُ
مِمَّا أُمْسِيتَ فِيهِ»، واتا: خۆت رزگار بکه له وه ی دوینی تیایدا بووی و تاوانه کانت
له خۆت پاک بکه ره وه. نه ویش وتی: له هه مووی نه ی په یامبه ری خوا؟ فهرمووی:
به لی. عه بدولپه حمان به گرنگیدان به وه ده رچوو، جیبریل هات بۆلای و
فهرمووی: فهرمان به کوپی عه وف بده میوانداری بکات و خواردن به هه ژاران
بدات و له وانه وه ده سته پیکات که خه رجییان له سه ر نه مه و به خاوه ن پیداو یستی
بیه خشی، نه گه ر نه وه ی کرد، نه وه ده بیته پاککه ره وه و مایه ی سرینه وه ی
تاوانه کانی رابردوی^۱.

له وه لامدا نه وتری: نه مه فهرمووده یه کی بی بنه مایه، په یامبه ری خوا(صلی
الله علیه وسلم) نه مه ی نه فهرمووه، یه کیک له گپه ره وه کانی خالیدی کوپی
یه زیدی کوپی نه بی مالیکه. پیشه وا نه حمده نه لی: هیچ نییه. ئین موعین
نه لی: (وا)یه، نه سائی نه لی: متمانه دار نییه. داره قوتنی نه لی: که سیکی
لاوازه. یه حیای کوپی موعین نه لی: رازی نه بووه درۆ به سه ر باوکییه وه بکات
تاوه کو درۆ به دهم هاوه لانه وه نه کات.

نه گه ر بووتری: نه ی چی نه که ن له وه فهرمووده یه کی که پیشه وا نه حمده
وتوویه تی: هوزه یلی کوپی مه یمون بۆی باسکر دین له مه تروچی کوپی یه زیده وه،
نه ویش له عوبه یدوالله ی کوپی زه حره وه نه ویش له عه لی کوپی یه زیده وه

^۱ - نۆز لاوازه، به یه قبی له الشعب الإیمان (۳۰۶۴۹) و حاکم (۳/ ۳۱۱) و نه بو نه عیم له الطیبة (۱/ ۹۹)
نیخراجیان کردوه، خالیدی کوپی یه زیدی تیدایه که سیکی لاوازه.

ئه ویش له ئه لقاسمه وه ئه ویش له ئه بی ئومامه وه ئه لی: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فره مووی: "دَخَلْتُ الْجَنَّةَ فَسَمِعْتُ فِيهَا خَشْفَةً بَيْنَ يَدَيَّ فَقُلْتُ: مَا هَذَا؟" قَالَ: بِلَالٌ. "فَمَضَيْتُ فَإِذَا أَكْثَرُ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَقَرَأُ الْمُهَاجِرِينَ وَذَرَارِيَّ الْمُسْلِمِينَ، وَلَمْ أَرْ فِيهَا أَحَدًا أَقَلَّ مِنَ الْأَغْنِيَاءِ وَالنِّسَاءِ. قِيلَ لِي: أَمَّا الْأَغْنِيَاءُ فَهُمْ هَاهُنَا بِالْبَابِ يُحَاسِبُونَ وَيُمَحَّصُونَ، وَأَمَّا النِّسَاءُ فَأَلْهَاهُنَّ الْأَحْمَرَانِ: الذَّهَبُ وَالْحَرِيرُ". قَالَ: "كُنَّا خَرَجْنَا مِنْ أَحَدِ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ، فَلَمَّا كُنْتُ عِنْدَ الْبَابِ أُتَيْتُ بِكِفَّةٍ فَوُضِعَتْ فِيهَا، وَوُضِعَتْ أُمْتِي فِي كِفَّةٍ، فَرَجَعْتُ بِهَا ثُمَّ أَتَيْتُ بِأَبِي بِكَرٍ فَوُضِعَ فِي كِفَّةٍ، وَجِيءَ بِجَمِيعِ أُمْتِي فَوُضِعَتْ فِي كِفَّةٍ، فَرَجَعَ أَبُو بَكْرٍ. ثُمَّ أَتَيْتُ بِعُمَرَ فَوُضِعَ فِي كِفَّةٍ، وَجِيءَ بِجَمِيعِ أُمْتِي فَوُضِعُوا فَرَجَعَ عُمَرُ، وَعَرِضْتُ عَلَيَّ أُمْتِي رَجُلًا رَجُلًا فَجَعَلُوا يَمُرُونَ. فَاسْتَبْطَأْتُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ عَوْفٍ، ثُمَّ جَاءَ بَعْدَ الْإِيَّاسِ فَقُلْتُ: "عَبْدُ الرَّحْمَنِ" فَقَالَ: بِأَبِي وَأُمِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا خَلَصْتُ إِلَيْكَ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنِّي لَا أَنْظُرُ إِلَيْكَ أَبَدًا إِلَّا بَعْدَ الْمُشِيَّاتِ. قَالَ: وَمَا ذَاكَ؟ قَالَ: مِنْ كَثْرَةِ مَالِي أَحَاسَبُ وَأُمَحِّصُ^١، وَأَنَا: چوومه به هه شته وه گویم له جووله یه ک بوو له به رده ستمدا، وتم: ئه مه چیه؟ وتی: بیلاله. رویشتم بینیم زۆری خه لکی به هه شت هه ژارانی موهاجیران و وه چه ی موسلمانان، هیچ دهوله مه ندو ئافره تیکم تیایدا نه بینی. پیم و ترا: دهوله مه نده کان له و ده رگایه دان لیپرسینه وه ده کرین و بزیر نه کرین، ژنانیش ئالتوون و ئاوریشم (دوو سووره که) ئه وانی به هیلاکدا بردووه. ئه فره مووی: پاشان له یه کیک له ده رگاکانی هه شته می به هه شته وه ده رچوون، که لای ده رگا که بووم تایی ته رازوویه کیان هیتا، من له تایی کی ته رازووه که و ئوممه ته که شم له تایی کی تریدا بوو، من بارسه نگتر بووم،

^١ - زۆر لاوازه، نه حمه د (٥/ ٢٥٩) ئیخراجی کردووه، بیوانریتته (الموضوعات) ی ئین ئه لجه وزی (٢/ ١٤).

پاشان نه بو به کر خرایه سهر تای ترازووه که و ته وای ئوممه تیش خرایه تایه که ی تریه وه، نه بو به کر بارسه نگتر بوو، پاشان عومر خرایه تای ترازووه که و ته وای ئوممه تیش له تایه که ی تری، عومر بارسه نگتر بوو، ئوممه ته که م پیشان درا یه که ده کیشران و تیده په پین. عه بدولپه حمانی کوپی عه وف دواخرا، عه بدولپه حمان وتی: دایک و باوکم به فیدات بی، سویند به و که سه ی توی به حق ناردووه وام هه ست ده کرد دوی سه ختی و سه رسپیوون ده تبینمه وه و به تو ده گم. وتم: نه وه چییه؟ وتی: به هوی زوری سه روه ت و سامانمه وه لیپرسینه وه ی زور ده کریم و زور راده گیردیم.

له وه لامدا نه وتی: رشته ی گیرانه وه ی فرموده که به به لکه ناکری، نه بو نه لفره ج له کتیبی هه لبه ستراره کان (الموضوعات) دا هیناویه تیه وه و نه لی: هه رچی عوبه یدوالله ی کوپی زه حره، نه وه یه حیا و توویه تی: هیچ نییه، عه لیلی کوپی یه زیدیش په راویز خراوه (متروک)، ئیبن حیبان و توویه تی: عوبه یدوالله مه وزوعه کانی گیراوه ته وه، که له عه لیلی کوپی یه زیده وه گیرا بیتیه وه، نه وه کاره ساتی هیناوه، که له پشته ی گیرانه وه دا عوبه یدوالله ی کوپی زه حرو عه لیلی کوپی یه زیدو نه لقاسمی کوپی عه بدولپه حمان هاتبی، نه وانه ی هیناوه ته وه که ده ستیان تیادا هه بووه.

نه بو نه لفره ج نه لی: نه فامه دونیا نه ویسته کانه به نمونه ی نه م فرموده یه وه په یوه ست ده بن، وه های ده بینن سه روه ت و سامان ریگری پیشبرکتی چاکه کارییه، نه لئین: کوپی عه وف که به هوی پاره و سامانییه وه به خشکه ده چیت به هه شته وه، نه وه به سه بق خراپی و نابووتی سه روه ت و

سامان. بۆیه ئەم فەرموودەیه راست نییە، حاشا کوپى عەوفى موژدە پیدراو بە بەهەشت، سەرودەتەکی رێگرەیی لەپیشبرکێکردن و خێراکردنی لەرۆیشتنە بەهەشتەو، چونکە سەرودەت کۆکردنەوێ رێگە پیدراو، بەلکو ئەوێ حەرام و تاوان و نابووت بێ، کۆکردنەوێ سەرودەت و سامانە بەرێگە ناپەرەوێ نەدانی زەکات، عەبدولپەرەحمانیش لەو دوو کارە بەدوور بوو. تەلحە سێسەد بارە ئالتوون و زوبەیرۆ کەسانی تریش سەرودەتی زۆریان لەدوای خۆیان بەجێهێشت، گەر بیانزانایا بە پارەو سامان تاوان و خراپە، ئەو هەموویان دەبەخشی و هیچیان نەدەهێشتەو، ئاخۆ چەندە چیرۆکخوێ هەیه دەستی بەنمونی ئەم باسەو گرتوو لەهاندان بۆ هەژاری و نابووتکردنی دەوڵەمەندی، الله ئەو زانایانە چی گەوهەرێکن کە راست و دروست دەناسن و لەبنەماکانیش تێدەگەن. کۆتاییهات.

منیش ئەلێم: لەو لأمدانەوێ ئەو باس و فەرموودەیه دا، زیادەپۆی کردوو و ئاستی خستەپیزی فەرموودە هەلبەستروەکانی لەم بابەتەدا تێپەڕاندوو، ئەوێش وەك ئەوێ گەرەو قوورس بێ عەبدولپەرەحمانی کوپى عەوف یەكێك لەهاوێلانی سەرەتاو موژدە پیدراوی بەهەشت بۆ چوونە بەهەشتەو رابگیردری و بەخشکە بچیتە بەهەشتەو، ئەوێش پێچەوانەى ئەو پێگەیهەتی کە خوای گەرە لەبەهەشتدا بۆی داناو، ئەمەش گومانێکی ئەو زانایە بوو بەپەرەحمەت بێ.

وێهێ دابنێ رێگەیهکی دۆزیبیتەو بۆ تانەدان لەو دوو هەوالە، ئاخۆ رێگەیهکی دۆزیووەتەو بۆ تانەدان لەو فەرموودەیهی کە ئەبو هورەیره (خوای لێ رازیی بێ) گێژاویەتییهو لەپەيامبەری خواو (صلی الله علیه وسلم) کە

فهرموویه تی: "یدخل فقراء أمتي الجنة قبل أغنيائهم بنصف يوم وذلك خمسمائة عام"^۱، واتا: هه ژارانی نوممه ته که م به نیو روژ که پینجسه د سالی دونیا ده کات پیش ده وله مه ندانی نوممه ته که م ده چنه به هه شته وه. ترمیزی و توویه تی: فهرمووده یه کی (حسن صحیح) ه.

له فهرمووده یه کی ئین عوممه ردا که موسلیم له صه حیحه که یدا گنراویه تی به وه له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: "إِنَّ فَقْرَاءَ الْمُهَاجِرِينَ يَسْبِقُونَ الْأَغْنِيَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَرْبَعِينَ خَرِيفًا"^۲، واتا: هه ژارانی موهاجیرین چل پایز پیش ده وله مه نده کان ده چنه به هه شته وه.

له موسنه دی پیشه واته حمه ددا له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) هاتووه فهرموویه تی: "هَلْ تَدْرُونَ أَوَّلَ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ؟" ، قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: فَقْرَاءُ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ يُتَّقَى بِهِمُ الْمَكَارَهُ، يَمُوتُ أَحَدُهُمْ وَحَاجَتُهُ فِي صَدْرِهِ لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا قَضَاءً"^۳، واتا: ئایه ده زانن یه که مین که سیک ده چیت به هه شته وه کی به؟ وتیان: خواو په یامبه ره که ی ده زانن. فهرمووی: هه ژارانی موهاجیرین که ناخوشی زوریان به سه ردا هاتووه، لیان هه یه ده مرئ و حه زو پینداویستی به که ی له دل و سنگیدایه و ناتوانی به جیبی به تی.

له جامیعی ترمیزییدا فهرمووده یه کی جابر (خوای لی رازی بی) هاتووه له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: «يَدْخُلُ فَقْرَاءُ أُمَّتِي الْجَنَّةَ

^۱ - صحیح لغیره، ترمیزی (۲۳۵۳) و ئین ماجه (۴۱۲۲) و نه حمه د (۲/ ۲۹۶) نیخراجیان کردووه.

^۲ - موسلیم (۲۹۷۹) نیخراجی کردووه.

^۳ - صه حیحه، نه حمه د (۲/ ۱۶۸) و به زار (۲۶۶۵) و ته به رانی له المعجم الکبیر (۱۳/ ۱۵۱) و نه بو نه عیم له

الحلیة (۱/ ۳۴۷) نیخراجیان کردووه.

قَبْلَ أَغْنِيَانِهِمْ بِأَرْبَعِينَ خَرِيفًا^١، واتا: هه ژارانی ئوممه ته که م چل پایز پیش دهوله مه نده کانیان ده چنه به هه شته وه.

ئهم فهرمودانه و هاوشپوه کانی تریان، دروست و راشکاوان به وهی هه ژارانی هاوه لان پیش دهوله مه نده کانیان ده چنه به هه شته وه، له زوو رویشتنه به هه شته دا جیاوازن، هه یانه پینجسه د سال پیش ئه وانی تر ده چیتته به هه شته وه، هه یه به چل سال پیش ئه وانی تر، ئه مه ش شتیک نییه به رانبهر پیگه و مه قامی ئه وانه ی دواتر ده چنه به هه شته وه، له نئیواندا هه یه پیگه و پله ی به رزتره له و که سه ی پیش ئه و چووه ته به هه شته وه، با بۆ لپرسینه وه ش دواکه و تبین، بۆ نمونه پیشه وای دادپه روه ر، که سانیککی پیش ده که وئی له چوونه به هه شته وه که هیچ کاروباریکی موسلمانانیا له ده ست نه بووه، له کاتی کدا پیشه وای دادپه روه ر پیگه و پله ی له هه ژار به رزتره گه وره تره و له هه موو که سیککی تر نزیکتره به خوای گه وره، هه روه که له سه حیحی موسلیمدا هاتوو له عبدالله ی کوپی عه مره وه (خوای لی رازی بی) ئه ویش له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) که ئه فه رموویت: «الْمُقْسِطُونَ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ عَنْ يَمِينِ الرَّحْمَنِ وَكِلْتَا يَدَيْهِ يَمِينُ الَّذِينَ يَعْدِلُونَ فِي حُكْمِهِمْ وَأَهْلِيهِمْ وَمَا وَلَوْ»^٢، واتا: دادپه روه ران له پوژئی قیامه تدا له سه ر مینه به ری نوورینن لای راستی په روردگار، ئه وانه ی له حوکم و بریاری نیو که سوکار و ده سه لاتیاندا دادپه روه رن، له ترمیزیدا هاتوو له فه رموده یه کی ئه بو سه عیدی خودرییدا (خوای لی رازی بی) له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) که فه رموویت: «إِنَّ أَحَبَّ النَّاسِ

^١ - نذر لاوازه، ترمیزی (٢٣٥٥) ئیخراجی کردووه.

^٢ - موسلیم (١٨٢٧) ئیخراجی کردووه.

إِلَى اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَقْرَبَهُمْ مِنْهُ مَجْلِسًا إِمَامًا عَادِلًا، وَإِنَّ أَنْغَضَ النَّاسِ إِلَى اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَشَدَّهُمْ عَذَابًا إِمَامًا جَائِرًا^۱، واتا: خوشه ویستترین که سیک به لای خوای گه وره وه له پوژی قیامه تدا و نزیکتر بی له خوای گه وره وه، پیشه وایه کی دادپه روره، بوغزوترین که سیکیش له پوژی قیامه تدا لای خوای گه وره وه سخته ترین نه شکه نجه ی هه بی، پیشه وایه کی سته مکاره.

پیشه وای دادپه روره ده وله مه ند به هو ی لیپرسیینه وه یانه وه ده رنگ ده که ون بو چوونه به هه شت، له دوی چوونه به هه شته وه پله و مه قامیان له وه ژاره به رزتره که پیشتر چووته به هه شته وه، نه وه شی که عه بدولپه حمان گیر ده دری بو لیپرسیینه وه کردنی له سه ر سه روه ت و سامانه که ی و دواتر به په یامبه رو هاوه لان ده گات، له بهر تووپه بوونی خوا نییه له عه بدولپه حمان و که مکردنه وه ی پیگه و پله ی نییه و دژ نییه به وه ی شایه تی چوونه به هه شتی بو دراوه.

به لام نه وه ی به خشکه و کشان ده چیت به هه شته وه، نه وه به و جوړه یه که پیشه و نه حمه د (به په حمه ت بی) باسیکردووه نه لی: درویه (کذب منکر)، هه روه ها نه سائی نه لی: هه لبه ستراوه (مه وزوعه).

پیگه ی عه بدولپه حمان و جیهادو به خشینه گه وره کانی و خیره کانی، نه وه ده خوازن له گه ل نه وانه دا بجیت به هه شته وه که وه هه وره برووسکه خیرا ده گه نه به هه شت نه که به خشکه رویشتن.

به ش

خوای گه وره هه روه که چوون مه خلوقاتی دروستکردووه، دروستکه ری هوکاری هه ژار بوون و ده وله مه ند بوونیشیانه، ده وله مه ندیی و هه ژاریی دروستکردووه بو

^۱ - لاوازه، ترمیزی (۱۳۲۹) و نه حمه د (۲۲ / ۳) و به یه قبی له الشعب (۷۳۶۶) نیخراجیان کردووه.

تاقیکردنه‌وه‌ی به‌نده‌کانی تاوه‌کو ده‌رکه‌وی کامه‌یان باشت‌ترین کارو کرده‌وه‌یان
مه‌بووه و کردوویه‌تییه هۆکاری گوێپایه‌لی و سه‌رپێچی و پاداشت و سزا،
په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿وَتَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٢٥﴾﴾
الأنبياء: ٣٥، وانا: ئیمه تاقیتان ده‌که‌ینه‌وه به خراپه و ناخۆشی وه به چاکه و
خۆشی تا ده‌رکه‌وی(چاک و خراپ) وه هر بق لای ئیمه ده‌که‌پێنه‌وه.

ئین عه‌باس(خوای لی رازی بی) ئه‌لی: سه‌ختی و خۆشی و له‌شساغی و
نه‌خۆشی و ده‌وله‌مندی و مه‌ژاری و هه‌لال و حه‌رام مه‌موی بق تاقیکردنه‌وه و
به‌لایه^١.

ئین زه‌ید ئه‌لی: تاقیتان ده‌که‌ینه‌وه به‌و شته‌ی حه‌زی لی ده‌که‌ن و به‌و
شته‌ی حه‌زی لینا که‌ن تاوه‌کو نارامگری و سوپاسگوزاریتان ببینن.

ئه‌لکه‌لبی ئه‌لی: به‌ناخۆشی: مه‌ژاری و به‌لا، به‌خێرو خۆشی: به‌مال و مندال.
خوای گه‌وره‌ هه‌والی داوه که ده‌وله‌مندی و مه‌ژاری، به‌لاو تاقیکردنه‌وه
ده‌هینن و نه‌فه‌رموو: ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ
فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ﴿١٦﴾﴾

الفجر: ١٥ - ١٦، خوای گه‌وره‌ هه‌والی داوه که به‌نده‌ی خۆی تاقیده‌کاته‌وه
به‌پرزلینان و نیعمه‌ت پی به‌خشین و ئاسان ده‌سکه‌وتنی رزق و رۆزی، مه‌روه‌ک
تاقیده‌کاته‌وه به‌سه‌ختی و گران ده‌سکه‌وتنی رزق و رۆزی، مه‌ردووشتی
به‌تاقیکردنه‌وه‌ی به‌نده‌ داناوه، پاشان خوای گه‌وره‌ ره‌تیده‌کاته‌وه قسه‌ی ئه‌و
که‌سه‌ی نازو نیعمه‌تی خوا به‌پرز لینانی خۆی داده‌نی و ده‌سکورتبوونی‌شی

^١ - ئین جه‌ریر له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا(١٩/١٩) ئیخراجی کردووه، به‌وانرێته (الدرر المنثور) ی السیوطی(٥)

به ئیهانهی خوا بۆ خۆی داده نى، ئه فه رمووى نه خیر به و جوړه نیه که نه و مروقه نه یلی، به لکو به نیعمه تی من تاقیکراوه ته وه به به لاو ناخوشیشم نیعمه تی پی دراوه .

ئه گه ر له وشه کانی ئایه ته که رابمینی، نه وه ئه م واتایه روون و راشکاو ده بینى، په روه ردگار ده فه رموویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ خَلِيفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّتَبْلُوكُمْ فِي مَاءِ آتَاكُمْ﴾ (الأنعام: ۱۶۵)، واتا: خوا نه و زاته یه که ئیوه ی کردوه به جینشینانی زه وی (کومه ل له دواى کومه ل دین) چهنه د پله هه ندىکتانی به رز کردۆته وه به سه ره ندىکی تر تاندا بۆ نه وه ی تاقیتان بکاته وه له وه دا که پی ی به خشیوون.

هه روه ها فه رموویه تی: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (الكهف: ۷)، خواى گه وړه هه والی داوه که زه ویی رازاندووه ته وه به و سه روه ت و سامان و شتانه ی له سه ری هه یه هه مووی بۆ تاقکردنه وه، هه روه ک مردن و ژيانیشی هه ر بۆ نه وه دروستکردوه، ئاسمانه کان و زه ویشی بۆ نه و تاقیکردنه وه یه دروستکردوه .

ئه وه سى شوینی قورئانه خواى گه وړه تیايدا هه وال ده دات، که خۆیه تی ئاسمانی بالۆ نزم و نه وه ی له نیتوانياندا هه یه دروستکردوه، ته مه نی جیهان و که سوکارو هوکاري بژتویان که کردوویه تییه جوانی زه وی له ئالتوون و زیوو خانوو به رگ و هوکاري گواسته نه وه و کیلگه و کشتوکالی و دره ختی به ردارو ئاژهل و ژن و مندال، شتانی تریشی هه موو بۆ تاقیکردنه وه دروستکردوه، تاوه کو

مه‌خلوقاتی خوی تا قیباته‌وه که کامه‌یان گوپراه‌لترو رازی‌ترو باشترین کاروکرده‌وهی هه‌یه.

ئه‌وه ئه‌و حه‌قه‌یه که مه‌خلوقاتی به‌هۆیه‌وه دروستکردووه، ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئه‌وه‌ی له‌نیوانیاندا‌یه هی ئه‌وه‌و پاداشت و سزاش ئامانجی ئه‌وه، له‌ده‌ستدان و له‌کارخستنی ئه‌وه‌شی به‌دوور له‌خوی داناوه‌و هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌خۆرا دروست نه‌کردووه، هه‌والی داوه که له‌وه به‌رزترو بالاتره شته‌کانی له‌خۆرا دروستکردبێ، پادشانشین و مولکه‌که‌ی حه‌قه‌و خواپه‌تی و په‌روه‌ردگاریتی هه‌موو شتێ ته‌نیا بۆ خۆپه‌تی، ئه‌و گومانه‌ درۆینه‌و ئه‌ژمارده‌کردنه‌ درۆینه‌ ره‌نده‌کاته‌وه، هه‌روه‌ک ده‌فه‌رموویت: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ۝ فَتَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ۝﴾ المؤمنون: ۱۱۵ - ۱۱۶، واتا: ئایا ئیوه گومانتان وا بوو که بێگومان ئیوه‌مان به‌بێ هووده دروست کردووه وه بێگومان ئیوه ناگه‌پینه‌وه بۆ لای ئیمه‌. جا به‌رزو بلندی بۆ خوی پاشای پاست و په‌وا هیچ په‌رستراویک نی یه‌ جگه‌ له‌و که په‌روه‌ردگاری عه‌رشه‌ی به‌پێزو به‌رزه‌.

خوی گه‌وره‌ خوی پاکراگرتووه له‌وه‌ی ژیا‌نی له‌خۆرا دروستکردبێ و خوی پاک و بێگه‌رد راگرتووه له‌هاوبه‌ش دانان و مندال و هاوه‌ل و ته‌واوی ئه‌و عه‌یب و ناته‌واویانه‌ی تر له‌نمونه‌ی وه‌نه‌وز و خه‌وو ماندوویه‌تی و پێویستبوون و بوونی تهاکاری به‌رده‌ستی به‌بێ مۆله‌تی خوی، هه‌روه‌ک هاوبه‌ش په‌یدا‌که‌ره‌ دوژمه‌کانی وه‌های گومان ده‌به‌ن و، هه‌نده‌کیه‌کانی جیهان و هه‌ندی شتی جیهان له‌زانستی ئه‌و جیا‌ده‌که‌نه‌وه‌.

هه روهك كه مالى پيرۆزو كه مالى ناو و سيفه ته كانيشى نه وه ره تده كاته وه له خوپا شته كانى دروستكرديى و فره مان و نه هيبه كى بۆيان بوونى نه بى، ناكريى پاداشتيكى نه بى بۆ چاكه كاران و سزايه كى نه بى بۆ تاوانكاره كانيان و پوچه لكاران بزانن درۆزن بوونه و شايه تيبان پى ديدات كه په يامبه ران و شويكه وته كانيشيان له پيشترن به راستگويى و په يوه ندى پيوه ي كردنيان.

هه كه سى نه و په يامه ي په يامبه رانى ره تكدريته وه، نه وه خوايه تيبى په روه ردگاريتيبى خواو پادشاييه حه قيقيه كه ي خواى ره تكدروه ته وه، نه وه ش خودى بيباوه پيبه به رانبه ر به خواى كه وه، نمونه ي نه و باوه پداره ي به و هاوه له ي نه لى كه گفتوگوى زيندوبوونه وه ي كردروه و هاوه له كه ي نه وه ي ره تكدروه ته وه: ﴿قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نَظْفٍ ثُمَّ سَوَّاهُ رَجُلًا﴾ ﴿٣٧﴾ الكهف: ٣٧، واتا: هاوپى (نيمانداره) كه ي پتى وت له كاتيكدا كه گفتوگوى له كه لدا ده كرد تايا تو بى باوه پيت به و زاته ي كه توى له خاك دروست كردوه پاشان له دلۆپه ناويك پاشان كردويتى به پياو.

به هاوه له كه ي وت، كه ره تكدروه ته بۆ بابته ي زيندوبوونه وه بيباوه پيبكرنه به خودى خواى كه وه، په روه ردگاريش ده فره رموويت: ﴿وَإِنْ تَعَجَّبَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَءِذَا كُنَّا تُرَابًا أَوْ إِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ﴾ ﴿الرعد: ٥﴾، واتا: جا نه گهر تو سهرت سوپ بميتى نه وه ي قسه ي نه وانه جى ي سهر سوپمانه كه ده لئين تايا كاتى (كه مردين و) بووينه وه به خاك تايا نيمه سهر له نوى دروست نه كرينه وه نه وانه كه سانينكن كه بى باوه پ بوون به په روه ردگاربان.

بیگومان ره تکرده وهی زیندووبونه وه، ره تکرده وهی تواناو کارو حکمهت و دهسه لاتی حق و په روردگارو خواییه تی خوی په روه ردگار ده گه یه نی، هه روهك به دروخستنه وهی په یامبه رانیسی هه مان شت ده گه یه نی.

هه ركهس په یامبه رانی به دروخیخته وه و قیامت ره تېكاته وه، نه وه په روه ردکاریتی خوی گه ودهی ره تکرده وه ته وه و ره تیکردوه ته وه الله په روه ردکاری جیهانیان بی.

مه به ست نه وه یه، خوی گه وده ده وله مهندي و هه ژاری دروستکردوه به مه به ستی تاقیکردنه وه، سه روهت و سامانی ته نیا بۆ چیژوه رگرتن به مروؤ نه داوه، هه روهك له موسنه ددا هاتوه له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) که هه رموویه تی: "إِنَّ اللَّهَ قَالَ: إِنَّا أَنْزَلْنَا الْمَالَ لِإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَلَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وَآدَمَ مِنْ مَالٍ، لَابْتَغَى أَنْ يَكُونَ لَهُ ثَانٍ، وَلَوْ كَانَ لَهُ ثَانٍ لَابْتَغَى أَنْ يَكُونَ لَهُ ثَالِثًا، وَلَا يَمْلَأُ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التُّرَابُ"، واتا: خوی گه وده ده هه رموویت: نئمه سه روهت و سامانمان داوه بۆ راپه پاندنی نویژو زهكات دان، گه ر نه وهی ئادهم شیوی سه روهت و سامانی هه بوویه نه وه هه ولی بۆ په یداگردنی شیویکی تر ده دا، گه ر دووانی هه بوویه هه ولی بۆ شیوی سییه م ده دا، ته نیا خۆل سکی نه وهی ئادهم تیر دهكات.

په روه ردگار هه والی داوه به وهی، سه روهت و سامانی دابه زاندوه تاوه كو مروؤ پشتی پی بیه ستی له به جیگه یاندنی مافی خوی له نویژکردن و گه یاندنی مافی به ندهی به زهكاتدان، ته نیا بۆ چیژوهر رگرتن داینه به زاندوه وهك نه وهی

^۱ - سه حجه، نه حمه د (۲۱۹/۵) و ته به رانیی له المعجم الكبير (۳۲۰۰) و به یه قبی له الشعب (۱۰۲۷۷)

نیخراجیان کردوه و پیاوه کانیسی متعانه دارن.

ناژه لان چێژی لی ده بینن. گهر سهروهت و سامان لهوه زیاتر بوو، یان لهو دوو مه بهسته لایدا که به نویژ کردن مافی خوا بدری و بهزه کاتیش مافی بهنده کان، نهوه خۆل بۆی باشت و له پیشتره و له جیاتی ئه و ئیمان و زانسته و حیکمه تهی خوا داویتی سکی پی تیر بکات، خوی گهره دلی بۆ دروستکردوه تاوه کو شوینی ناسینی خوی گهره خالیقی بی و جیی باوه پپوونی بی به خواو خوشویستن و یادی خوی گهره، سهروهت و سامانیسی بۆ دابه زاندوه تاوه کو هاوکارو پشتیوانی بی بۆ ئه و کاره، به لام که سی نه فام به رانبهر خواو فرمان و یه کتاناسین و ناو و سیفه ته کانی، دل و و ناو سکی خۆی له کار ده خات له وهی بۆی دروستکراوه و پپی ده کات له سهروهتی له نیوچوو، نه و سهروه تهی خاوه نه که ی به جیده هیللی یان خاوه نه که ی نه و به جیده هیللی و ده گه پیته وه دونه یه کی تر، ههر سه رقالی کۆکردنه وه و زۆر کردی نه و سهروهت و سامانه یه، له گه ل نه وه شدا نه و دل و سکه ی له پاره پپ نابی، ههر هه ژارترو پیداکرتر نه بی تاوه کو سکی به و خۆله تیرو پپ ده بی که لییه وه دروستکراوه، ده گه پیته وه نه و ماده خۆله ی که خۆی و سهروه ته که ی لییه وه دروستکراون و ماده ده ی خۆی به زانست و ئیمان تیر ناکات و ناخی پپ ناکات له و دوو شته ی که که مال و رزگار بوون و به خته وه ریی دونه ی قیامه تی نه ون.

بیگومان سهروهت و سامان گهر سوودیان به خاوه نه که ی نه گه یاند، نه وه زیانه بۆی، زانست و ده سه لات و تواناش ههر به و جۆره یه، گهر سوودیان بۆ خاوه نه که ی نه بوو بیگومان زیانی پی ده گه یه نن. نه و کاروبارانه ئامراز گه لیکن له خیرو خراپه دا پشتیان پی ده به ستریت، گهر بۆ گه یشتنه مه به ست و ئامانجه

پیروژه‌کان له کاریخست، بئگومان بۆ خراپه‌کان پشستی پی ده‌به‌ستیت، زیانمەندترینی نیو خه‌لکیش که سیکه بۆ گە‌یشتنه هه‌واو ئاره‌زوو مه‌به‌سته خیراکانی دونیا پشتیان پی به‌ستی، بئگومان به‌وه دونیاو ئاخیره‌تی زیانکردوه.

ئهمه‌و نه‌گەر ئامرازه‌کانی نه‌کردبیتته ئامانج و مه‌به‌ست، به‌لام گەر وه‌های کردبی زیانمەنده، گەر کردیه ئامرازی بۆ گە‌یشتنه پیچه‌وانه‌ی مه‌به‌ست، وه‌ک که سیکه ئامرازه‌کانی خویشی به‌کاربهینی بۆ گه‌وره‌ترین و سه‌ختترین ئازارو ناخویشی.

بۆیه به‌شه‌کان چوار دانەن و پینجه‌میان نییه، یه‌که‌م: له‌کارخه‌ری هۆکاره‌کان، پشت تیکردنی.

دوهم: مانه‌وه له‌سه‌ری بۆ کۆکردنه‌وه و به‌ده‌سته‌یتنانی. سییه‌م: به‌هۆیه‌وه گە‌یشتنه ئه‌و شته‌ی له‌ژیانی دونیاو ئاخیره‌تیدا زیانی پی ده‌گه‌یه‌نی و سوودی پی ناگه‌یه‌نی، ئه‌و سی جۆره زیانمەندن. چواره‌م: پییه‌وه ده‌گاته ئه‌وه‌ی له‌ژیانی دونیاو ئاخیره‌تیدا سوودی پی ده‌گه‌یه‌نن، ئه‌مه براوه‌یه، په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا

النَّارُ وَحِطَّ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلَّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝﴾ هود: ۱۵ - ۱۶، واتا: هه‌ركه‌س ده‌یه‌وی ژیا‌نی دنیاو پازاوه‌ جو‌انی ئه‌و ئی‌مه‌ (به‌ره‌می) کرده‌وه‌کانیان به‌ ته‌واوی پی ده‌ده‌ین تیا‌یدا وه‌ ئه‌وان له‌م ژیا‌نه‌دا که‌م و کوپی یان له‌گه‌ل ناکریت. ئه‌وانه که‌سانیکن بۆیان نی یه‌ له‌ پوژی دوا‌یی

دا جگه له ئاگروه ئهوهی کردیان تییدا پوچ و بی بهرهم بووه وه ههرجیان کرد بهردهوام بوو بههیچ.

تیگه یشتنی ئهم ئایه ته بۆ زۆریك خه لکی ئالۆز بووه، وه ها تیگه یشتون ههركه سی دونهیاو خوشیه کانی دونهیاو بووی بهر ئهم هه پشهیه که وتوه، پاشان له باره ی واته که یه وه جیاواز بوونه، کۆمه لکیان وتوویه (له نۆیانه ئیبن عه باس) ه: ههركه سی په له یی و خیرایی دونهیاو بووی، ئه وه باوه پری به زیندوو بوونه وه و پاداشت و سزا نییه و وتوویه: ئهم ئایه ته سه باره ت به بیباوه پانه به تایبه ت به قسه ی ئیبن عه باس.

قه تاده ئه لی: ههركه سی دونهیا خه می بی و بۆی پیداکری و جیی نیازو ویستی بی، ئه وه له دونهیا دا خوا ی که و ره به چاکه ی خۆی پاداشتی ده داته وه، به لام له ئاخیره تدا هیچ چاکه یه کی نییه پتی پاداشت بدریته وه، به لام که سی باوه پدار به چاکه ی خۆی له دونهیا دا پاداشت ده دریت و له ئاخیره تیش پاداشتی له سه ره و ده گری.

وتوویه: ئه و ئایه ته سه باره ت به بیباوه پانه، به به لگه ی: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَئْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَطُلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾﴾ هود: ١٦، واته: ئه وانه که سانیکن بۆیان نی یه له پۆزی دوا یی دا جگه له ئاگروه ئه وهی کردیان تییدا پوچ و بی بهرهم بووه وه ههرجیان کرد بهردهوام بوو بههیچ.

وتوویه: باوه پدار ویستی دونهیاو ئاخیره تی هیه، ههركه سی ته نیا ویستی دونهیاو هه بی موقوفی باوه پدار نییه.

ئین عه‌باس (خوا له‌خۆی و باوکی رازی بی) له‌گێرانه‌وه‌یه‌کی ئه‌بی سالحه‌وه
لێیه‌وه‌ و توویه‌تی: ئه‌م ئایه‌ ته‌ له‌ باره‌ی ئه‌هلی قبیله‌وه‌ دابه‌زیوه‌وه‌.

موجاهید و توویه‌تی: له‌ باره‌ی ریاکاره‌کانه‌وه‌ بووه‌.

زه‌حاک^١ ئه‌لێ: هه‌ر ئیماندارێک کارێکی چاکه‌ ئه‌نجام بدات و نییه‌تی خوای
نه‌بی به‌و کاره‌، ئه‌وه‌ پاداشتی کاره‌که‌ی له‌ دنیادا بۆی پێشده‌خریت.

فه‌رائیش ئه‌م بۆچوونه‌ی هه‌لبژاردووه‌ و ئه‌لێ: هه‌ر ئه‌هلی قبیله‌یه‌ک
به‌کاره‌که‌ی پاداشتی دنیای بووی، ئه‌وه‌ پاداشته‌که‌ی بۆی پێشده‌خریت و
کاره‌که‌ی بۆ سووک نا‌کریت.

ئه‌مه‌ قسه‌ و بۆچوونی بارسه‌نگه‌، واتای ئایه‌ ته‌که‌ش به‌م شیوه‌یه‌ ئه‌کات:
هه‌ر که‌سێ به‌ ئه‌نجامدانی کارێکی دنیای و جوانیه‌کانی دنیای مه‌به‌ست بێ ئه‌وه‌
باوه‌ردار نییه‌، چونکه‌ مۆقی تاوانبار و خراپه‌کار چه‌نده‌ له‌ تاوان و خراپه‌شدا
زیاده‌پۆین، ئه‌وه‌ باوه‌ریان هانیان ده‌دات کاره‌ باشه‌کانیان بۆ خوای گه‌وره‌
ئه‌نجام بده‌ن، گه‌رچی کاری خراپه‌ش ئه‌نجام بده‌ن، به‌لام که‌سیک خوای
مه‌به‌ست نه‌بوو ته‌نیا دنیای و خوشیه‌کانی دنیا نه‌بی، ئه‌وه‌ ناچیتته‌ نێو
چوارچێوه‌ی بازنه‌ی ئیمان‌وه‌. موعاویه‌ش هه‌ر به‌و جۆره‌ له‌و ئایه‌ ته‌ گه‌یشته‌بوو،
به‌لگه‌ی به‌و فه‌رموده‌یه‌ی ئه‌بو هوره‌یره‌ هه‌تاوه‌ ته‌وه‌ که‌ موس‌لیم
له‌ سه‌حیه‌که‌یدا گه‌راویه‌تییه‌وه‌ له‌ باره‌ی ئه‌و سی که‌سه‌ی له‌ پۆژی قیامه‌تدا
له‌ دۆزه‌خدا ده‌سووتینرێن^٢: ئه‌و قورئانخوینه‌ی که‌ قورئان ده‌خوینیته‌وه‌ تاوه‌کو

^١ - زه‌حاک (الضَّحَّاک)ی کوپی موزاحیمی ئه‌له‌یلایی ئه‌لبه‌لخی ئه‌لخۆراسانی، مامۆستایه‌کی پایه‌به‌رز و
رافه‌وانێکی به‌ناوبانگه‌ بووه‌، ساڵی ١٠٥ هه‌جری مریوه‌.

^٢ - موس‌لیم (١٩٠٥) ئیخراجی کردوه‌.

پئی بووتری فلانه که سی قورئانخوین، نه و که سی پاره و سه روهت ده به خشی تاوه کو پیی بووتری فلانه که سی خیرومه ند، نه و جه نگاهه ره ی له جیهاددا شه پر ده کات تاوه کو پیی بووتری نازاو چاونه ترس.

هه روه که هه لبرژارده کانی دروستکراوانی خوی گه وره که په یامبه ران و راستکویان و شه هیدان و چاکه کارانن، ده کری خه لکانی خراپیش خویان به وان بشوبهینن و له پیزی نه وانیشدا نین، جا هه رکه سییش روپا مایانه خوی به خه لکانی راستگوو دلسوزیش بشوبهینن وه که سی که به دروه خوی به په یامبه ران بشوبهینن.

ئین نه بی نه لدونیا نه لی: موحه ممدی کوپی ئیدریس بوی باسکردم وتی: عه بدولحه میدی کوپی سالح هه والی پیدام، قوتنی کوپی نه لحه باب بوی باسکردین له عه بدولواریشه وه نه ویش له نه نه سی کوپی مالیکه وه (خوی لی رازی بی) وتی: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: " إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ صَارَتْ أُمَّتِي ثَلَاثَ فِرَقٍ: فِرْقَةٌ يَعْبُدُونَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ خَالِصًا، وَفِرْقَةٌ يَعْبُدُونَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ رِيَاءً، وَفِرْقَةٌ يَعْبُدُونَ اللَّهَ يُصِيبُونَ بِهِ دُنْيَا. قَالَ: فَيَقُولُ لِلَّذِي كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لِلدُّنْيَا: بَعِزَّتِي وَجَلَّالِي، مَا أَرَدْتَ بِعِبَادَتِي؟ فَيَقُولُ: الدُّنْيَا. فَيَقُولُ: لَا جَرَمَ، لَا يَنْفَعُكَ مَا جَمَعْتَ وَلَا تَرْجِعْ إِلَيْهِ، انْطَلِقُوا بِهِ إِلَى النَّارِ، قَالَ: وَيَقُولُ لِلَّذِي يَعْبُدُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ رِيَاءً: بَعِزَّتِي وَجَلَّالِي، مَا أَرَدْتَ بِعِبَادَتِي؟ قَالَ: الرِّيَاءُ. قَالَ: يَقُولُ: إِنَّمَا كَانَتْ عِبَادَتُكَ الَّتِي كُنْتُ تُرَانِي بِهَا لَا يَصْنَعُدُ إِلَيَّ مِنْهَا شَيْءٌ، وَلَا يَنْفَعُكَ الْيَوْمَ انْطَلِقُوا بِهِ إِلَى الدَّارِ، قَالَ: وَيَقُولُ لِلَّذِي كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ خَالِصًا: بَعِزَّتِي وَجَلَّالِي، مَا أَرَدْتَ بِعِبَادَتِي؟ فَيَقُولُ: بَعِزَّتِكَ وَجَلَّالِكَ، لَأَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي كُنْتُ أَعْبُدُكَ

لَوْجَهْكَ وَلِدَارِكَ، قَالَ: صَدَقَ عَبْدِي أَنْطَلَقُوا بِهِ إِلَى الْجَنَّةِ^١، واتا: له پوڅی قیامه تدا نوممه ته که م ده بیته سی کومه له وه: کومه لیکیان بۆ دنیا خویان په رستووه، کومه لیکیان بۆ ریاو ناویانگی په رستنیان کردووه، کومه لیکیان له بهر خواو به هه شته که ی خواجه رستنیان کردووه. خوی گوره به وانه نه فهرمووی که له بهر دنیا خواجه رستنیان کردووه: به عیزهت و پایه به رزی خوم له په رستنی مندا ئیوه نییه تی چیتان هه بووه؟ نه لئین: به عیزهت و پایه به رزی تو دنیا مان مه به ست بووه، خوی گوره ش نه فهرمووی: من هیچ شتیکی له و جورم قبول نه کردووه، بیانان بۆ دوزخ، به وانه ش نه فهرمووی که بۆ ناویانگی و ریا خواجه رستنیان کردووه: به عیزهت و پایه به رزی خوم له په رستنی مندا ئیوه نییه تی چیتان هه بووه؟ نه لئین: به عیزهت و پایه به رزی تو ریاو ناویانگی مان مه به ست بووه، خوی گوره ش نه فهرمووی: من هیچ کاریکی له و جورم قبول نه کردووه، بیان به بۆ دوزخ. به وانه ش نه فهرمووی که له بهر خواو به هه شتی خوا خواجه رستنیان کردووه: به عیزهت و پایه به رزی خوم له په رستنی مندا ئیوه نییه تی چیتان هه بووه؟ نه لئین: به عیزهت و پایه به رزی تو ته نیا مه به ستی خوت و به هه شتی خوتمان هه بووه، خوی گوره ش نه فهرمووی: راستان کرد، بیان به بۆ به هه شت.

ئهم فهرموده یه پتویستی به رسته ی گپړانه وه نییه، چونکه قورئان و فهرموده به راستی ده خه نه وه، به لگه ی راستی ئه وه فهرمایشتی خوی

^١ - لاوازه، ثبین ته بی نه دنیا له ذم الدنيا (٤١٣) و به یه قبی له الشعب (٦٨٠٨) نیخارجی کردووه: عه بدولواریشی خزمه تکاری نه نه سی تیدایه، (منکر الحدیث) بووه.

گه وره یه که ده فەرموویت: ﴿نُوفَ إِلَيْهِمْ أَعْمَلُهُمْ فِيهَا﴾ هود: ۱۵، واتا:

به ره می کرده وه کانیاں به ته وای پی ده دهین تیایدا.

کۆمه لێک که کاره کانیاں له بهر خوا نه نجام نه داوه و ته نیا دونیا یان مه به ست بووه، خوای گه وره ش به بی که مکردنه وه، پاداشتی کاره کانی داونه ته وه له دونیادا و به بی بوونی کارێک گه راونه ته وه قیامت و کاریکیان نه کردووه بۆ خوای گه وره شیابویی له سه ری پاداشت بدرین، بۆیه نه مه له که سێکدا روو نادات که باوه پی به ئاخیرهت هه بی، جگه له وانه ی که تاوانی گه وره یان نه نجام داوه و ته و به یان نه کردووه و بۆ یه کتانا سیین نه گه راونه ته وه.

ئین نه لئه نباریی نه لی: له م واتایه دا کۆمه لێکی موسلمانانیش نه گرێته وه، کاری چاکه یان کردووه بۆ رێککردنه وه ی کاروباری دونیای خۆیان و بیران له ئاخیرهت نه بووه، نه وه پاداشتی چاکه کانیاں له دونیادا ده درێته وه، که ئاخیرهت هات پاداشتی نه و کاره یان دۆزه خ نه بی، گه ر له بهر خوا وه رگرتنی پاداشتی ئاخیرهت یان نه بوو ییت.

پاشان که سانی خاوهن نه م بۆچوونه، پرسیا ریکیان له خۆیان کردووه و وتووینا نه: نه گه ر و ترا: ئایه تی دووم مرۆفی باوه پدار به هۆی کاره که یه وه له دۆزه خ نه مر نه هیلێته وه؟.

له وه لامدا وتووینا نه: ئایه ته که روون و ئاشکرایه گه ر که سێک بۆ ریا کاری نه نجام داو نییه تی ده ستخستنی پاداشتی ئاخیرهت نه بوو، هه موو بیرکردنه وه یه کی بۆ دنیا بوو، نه وه له مردندا خوای گه وره ئیمان هه کی هه لده وه شینێته وه، که سه که به ئیمان به رانه ر خوای گه وره وه فاداریی نه کردووه، به به لگه ی نه م ئایه ته: ﴿وَحِطْ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلَّ مَا كَانُوا

يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ هود: ١٦، واتا: ئه وهی کردیان تییدا پوچ و بی به رههه بووه وه هه رچیان کرد به رده وهام بوو به هیچ.

ئه مه بناغه و لقه کانی ئیمان ده گریته وه.

کۆمه ئیکی تر وه لامیان داوه ته وه: ئه م ئایه ته ئه وه له خو ناگری به هه میسه یی له دۆزه خدا بن، به لکو باس له و سزایه یه که شیایوانه له دۆزه خدا بیچیتن و کاری چاکه یان نه بووه به هوی وه ئومیدی رزگار بوونیان هه بی، هه رکه سیك یه کتاپه رست بی به ته و اوکردنی سزاکه ی له دۆزه خ رزگاری ده بی، ئه مه بۆچوونی ئیبن ئه لئه نباری و کهسانی تریشه.

سوپاس بۆ خوای گه وه ئایه ته که کیشه ی تیادا نییه، خوای گه وه باسی ئه وهی کردوه هه رکه سی به کار و کرده وه کانی، دنیای مه به ست بووبی ئه وه ده چیته دۆزه خه وه و کاره که ی پوچ و بی بنه مایه، که کاره که ی پوچ و بی بنه ما بوو شتیکی بۆ نامینیتته وه له دۆزه خ رزگاری بکات، به لام گه ر ئیمانی له ته کدا بوو دنیای و خوشیه کانی دنیای مه به ست نه بوو، به لکو خوا و ئاخیره تی مه به ست بوو، کاریکیشی نه کرد ئه و کاره چاکانه ی بۆ پوچ و بی بایه خ بکات، ئیمانه که ی رزگاری ده کات و ناهیلێ له دۆزه خ نه مر بمینیتته وه ئه گه ر به هوی تاوانیکیشه وه بخریته دۆزه خه وه.

ئیمان دوو جوړه: ئیمانیک ریگری ده کات له وهی باوه پداره که بخریته دۆزه خه وه، ئه و ئیمانه یه که هاندان ده کات هه موو کاره کان له به ر خاتری خوا و پاداشتی خوایی نه نجام بدرین، ئیمانیک تریش که ناهیلێ باوه پداره که له دۆزه خدا نه مری.

هاوشیوهی ئەم ئایەتە لە ئایەتەکانی ھەر شەدا بوونیان ھەیە، خۆی گەرە
سەلامەتەمان بکات، خۆی گەرە دەفەر مووێت: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا
لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ۝
وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَتْ سَعْيُهُمْ
مَشْكُورًا ۝﴾ (الإسراء: ۱۸ - ۱۹)

واتا: ھەر کەسێک تەنھا ژبانی دنیای بوی لەم (دنیا) دا زوو پی ێ دە دەین
ئەوێ بمانەوی بۆ ھەر کەسێک لە پاشان دۆزەخمان بۆ سازداوێ دە چیتە ناوی
بە لۆمە کرایی و دەر کرایی لە میھرەبانی خوا. ھەر کەسێکیش مەبەستی پۆژی
دوایی بوو بیت وە ھەولێ بۆ بدات بەو جۆرە شایستە ێ ئەوێ باوێ پداریش بیت
ئایا ئەوانە کردەوێ تیکۆشانە کەیان وەرگیراوە.

ئەمە سێ شوینی قورئانە لە یەك دە چن و یە کتر بە پاست دەخەنەوێ لە سەر
یەك و اتا کۆکن، ئەویش ئەو یە: ھەر کەسێ دنیای مەبەست بێ و ئەو پەری
ھەولێ بۆ بدات، ئەوێ لە ئاخیرە تدا ھیچ پشکیکی بۆ نابێ، ھەر کەسێکیش
ئاخیرەتی مەبەست بێ و ھەولێ بۆ بدات و ئەو پەری ئامانجیشی بێ، ئەوێ
ئاخیرەتی بۆ ھە یە.

ماوە تەوێ بووتریت: حوکمی ئەو کەسێ چییە دنیای ئاخیرەتی پتیکەوێ
بووی، کە وتبیتە نیو حوکمی دوو ویستەوێ، ئاخۆ کامەیان گرنگتر و ئەوێ تر
پاشکو ئەبێ؟

لەوێ لāmدا وتراوێ: لێرەوێ کیشە و ناروونی دروست دەبێ، ھەندێ لە پافەوانان
و ھا تیکە یشتوون ئایەتە کە سەبارەت بە مۆفی بییاوێرە کە دنیای دەوێ و

ئاخیرهتی مه بهست نییه، ئەمه یه کلاکه ره وه نییه، چونکه مروڤی بیباوه پریش ههیه ئاخیرهتی مه بهسته، هه ندی موسلمانیش ههیه هه موو مه بهستیکی ته نیا دونیا یه، خوای گه ورهش به خته وه ری و خوشیی به ئاخیره ته وه په یوه ست کردوه، به دب به ختییش به دونیا ویستییه وه، که هه ردوو ویست له مروڤ دامالرا، ئەوکات خوش به ختی و به دب به ختییش بوونیان نابیی، که هه ردوو کیشیان له مروڤدا کۆبوونه وه، ئەوه حوکمی کۆبوونه وهی چاکه و خراپه و گوڤاپایه لی و سه ریچی و ئیمان و هاو بهش دانانی په رستشیان ههیه، خوای گه وره له باره ی باشتترین به نده کانی دوا ی په یام به ران فه رموویه تی: ﴿مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ آل عمران: ۱۵۲، واتا: هه ندیک له نێوه (ده سکه وتی) دنیایی ده ویست وه هه ندیکتان پاداشتی پۆژی دوا ی ده ویست. ئەمه رووی قسه یه بۆ ئەوانه ی له گه ل په یام به ردا به شداری جیهاد بوون، دوو پوویان تیدا نه بووه، له مه دا عبدالله ی کوپی مه سعود (خوای لی رازی بی) ئەلی: هه ستم نه کرد هاوه لانی په یام به ری خوا دونیا یان ویستی تاوه کو روژی ئو خود نه بی که ئەم ئایه ته دابه زی^۱.

ئەوانه ی له م ئایه ته دا مه بهست بن، ئەوانه ن که شوینه کانی خوایان چۆل کرد له کاتی کدا په یام به ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رمانی پیدابوون ئەو شوینه نه بپاریزن، چاکه کانی نێو موسلمانانیش بوون، به لام ئەم ویسته به ربه ستکاره وه های لیکردن شوینه کانیان چۆل بکه ن و برپۆن به دهم کۆکردنه وه ی

^۱ - حسن، نه حمه د (۴۴۱۴) ئیخراجی کردوه و ئەلعتیراقییش له: المغنی عن حمل الأسفار (۴/ ۲۱۹) به حه سه نی

دەسكەوتەكانەو، ئەمەى ئەوان پىچەوانەى كارى ئەوانەىە كە بەكارەكەيان
دونيایان مەبەستە، بۆیە ئەم ویستە رەنگ و جۆرىكەو هی خەلكە
دونیاویستەكانیش جۆرو رەنگىكى ترە.

لێرەدا شتىك هەیه دەبى بۆى بەئاگابىن، ئەویش ئەوەیه ویستی دونیاو
خۆشییه خیراكانى لەكارە باشەكاندا بەبى ویستی ئاخیرەت وەك ئاخیرەت
ویستى دانانریت كە باوەرپوون بەخواو پەيامبەرەكەى لەگەڵدايه، باوەرپوون
بەخواو رۆژى ئاخیرەت ویستی بەندە پابەند دەكات تاوەكو بەكارەكانى سۆزو
بەزەى خواو ئاخیرەت بەدەستبەيتى، بەلام كە بەو كارە باشانە ویستى دونیای
هەبوو، ئەو هەرگیز لەگەڵ ئیماندا كۆنابیتەو بەزانستى بەرانبەر خوا هەبى و
دانیشى پێدانبى، زۆرىك لەوانەى خواى گەورە بەبىباوەر ناویبردوون زانست و
دانپێدانانیاى بۆ خواى گەورە هەبوو، نمونەى فیرعەون و سەمودو ئەو
جولەكانەى پەيامبەرى خاىيان بینى و ناسیانەو وەك چۆن منداڵەكانى
خۆيانیاى دەناسییهو، لەگەڵ ئەوەشدا بىباوەرترین مەرفیش بوون، بۆیە
دونیاویستى بەئەنجامدانى كارە باشەكان رەنگە ئەو مەعرفەو زانستەشى
لەگەڵدایى، بەلام ئەو ئیمانەى كە مەرجه هەبى، ئەوەیه كەسەكە بەو بەگەیهنى
كە ئەنجامدانى كارەكانى بۆ خواو رۆژى ئاخیرەتە، خواى گەورەش پشت و
پەنايه.

مەبەست ئەوەیه، خواى گەورە دەولەمەندى و هەژارى كردووەتە
تاقىكردنەو، سوپاسگوزارىبوون و نارامگرى و دەرەكەوتنى راستگوى و درۆزى
و دڵسۆزى و هاوبەش بریاردان، خواى گەورە ئەفەرموویت: ﴿لَيْبُلُوكُمْ فِي مَا

﴿آتَكُمْ﴾ الأنعام: ۱۶۵، واتا: بۆنوهی تاقیتان بکاته وه له وه دا که پی ی به خشیوون.

هروه ها فره مویت: ﴿الْم﴾ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا
ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿۱﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا
وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿۲﴾ العنکبوت: ۱-۳، واتا: به (نه لیف، لا، میم
ده خوینریتته وه بۆ ماناکه شی سه بری سه ره تای سوره تای (البقرة) بکه. نایا خه لک
وا ده زانن که وازیان لی ده هینری نه گه ر بلین بروامان هیناوه ئیتر نه وان تاقی
ناکرینه وه. سویند به خوا بیگومان که سانی پیش نه وانمان تاقی
کرده وه (نه مانیش تاقی ده که ینه وه) ئینجا بیگومان خوا نه و که سانه ی راستیان
کرد دیاری ده کات درۆزنه کانیش دیاری ده کات واته ده ناسرین.

هروه ها نه فره مویت: ﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ
أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ التغابن: ۱۵، واتا: بیگومان دارایی و مندالتان هه ره هی تاقی
کرده وه تانن له کاتی کدا خوا پاداشتی زۆر و گه ورده ی له لایه.

دونیای گیراوه به کالایه کی خیراو مایه ی له خۆباییبوون، ناخیره تیشی گیراوه
به شوینی پاداشتدانه وه، دونیای رازاندوه ته وه به شه هوه ت و جوانیه کانی،
هروه که ده فره مویت:

﴿زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ
الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبَإِ﴾ (آل عمران: ۱۴)

خوای گه وره هه والی داوه، به حهوت شت دونیای جوان و رازاندووه ته وه و
دونیا ویسته کان به هوی ئه و حهوت شته وه به سه ر ناخیره تدا بۆ خوئیانیان
پیشخستووه، ئه و حهوت شته ش: ئافره تان که گه وره ترین جوانی و شه هوهت و
گه وره ترین تاقیکردنه وهن، کوپان که که مال و شانازی و شکوی پیاوانن، ئالتوون
و زیوو که سه رباری جیاوازی ره گه زو جویریان دوو ماده ی شه هوهتن، ئه سپی
زینکراو که جیی شکو و شانازی خاوه نه کانیاان و که ره سته و نامرازی
به رگریکردنیا نه به رانه ر دوژمنه کانیاان له پویشتن به دوی دوژمن و هه له اتنیاان،
ئه و ولاخانه ی بۆ سواری و خواردن و به رگ و تفاق ی نیو مالدا سوودیان لی
ده که ن و بۆ شتانی تری پتویست به کاریانده هیتن، زه وی کتیلاندنیش که هینو
تویشووی مه پو مالآت و ولاخ و سه وزه و میوه و ده واکانیاان لی وهرده گرن.

پاشان خوای گه وره هه والی داوه که هه موو ئه وانه چنژو خوشیه کانی ژیاانی
دونیاان، پاشان به نده کانی تامه زو کردووه بۆ ناخیرهت ویستن و فیریان
ده کات، که ناخیرهت باشتره له م خوشیه ی دونیا و مانه وه یه کی هه میشه یی
هه یه، ئه فه رمووی:

﴿ قُلْ أُوْنِيْكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَٰلِكُمْ ۖ لِلَّذِيْنَ اٰتَقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتْ
تَجَرِيْ مِنْ تَحْتِهَا اَلْاَنْهَارُ خَالِدِيْنَ فِيْهَا وَاَرْوَجُ مُطَهَّرَةً وَرِضْوَانٌ مِّنْ اَللّٰهِ
وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ بِالْعٰبِدِ ۝﴾ (آل عمران: ۱۵)

واتا: بلی: خه به رتان بده می به باشتر له مانه تان بۆ ئه وانه ی که پاریزیان کرد
لای په روه ردگاریان چهند به هه شتیک هه یه که به ژیر دره خته کانیااندا ده پوات
په وباره کان به ئیجکاری تیدا ده میننه وه، وه (بۆیان هه یه) ژتانی پاکیزه، وه
په زامه ندی له خواوه، وه خوا بینایه به به نده کان.

پاشان خوی گه وره باسی نه وانه ده کات که شایه و شایسته ی نه و خوشییه، که سانی په رستشکاری خوین و له پیشترن به و خوشییه و نه فره رموی: ﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا ءَامِنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ ١٦ ١٧ ١٨ ١٩ ٢٠ ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠ ١٠١ ١٠٢ ١٠٣ ١٠٤ ١٠٥ ١٠٦ ١٠٧ ١٠٨ ١٠٩ ١١٠ ١١١ ١١٢ ١١٣ ١١٤ ١١٥ ١١٦ ١١٧ ١١٨ ١١٩ ١٢٠ ١٢١ ١٢٢ ١٢٣ ١٢٤ ١٢٥ ١٢٦ ١٢٧ ١٢٨ ١٢٩ ١٣٠ ١٣١ ١٣٢ ١٣٣ ١٣٤ ١٣٥ ١٣٦ ١٣٧ ١٣٨ ١٣٩ ١٤٠ ١٤١ ١٤٢ ١٤٣ ١٤٤ ١٤٥ ١٤٦ ١٤٧ ١٤٨ ١٤٩ ١٥٠ ١٥١ ١٥٢ ١٥٣ ١٥٤ ١٥٥ ١٥٦ ١٥٧ ١٥٨ ١٥٩ ١٦٠ ١٦١ ١٦٢ ١٦٣ ١٦٤ ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧ ١٦٨ ١٦٩ ١٧٠ ١٧١ ١٧٢ ١٧٣ ١٧٤ ١٧٥ ١٧٦ ١٧٧ ١٧٨ ١٧٩ ١٨٠ ١٨١ ١٨٢ ١٨٣ ١٨٤ ١٨٥ ١٨٦ ١٨٧ ١٨٨ ١٨٩ ١٩٠ ١٩١ ١٩٢ ١٩٣ ١٩٤ ١٩٥ ١٩٦ ١٩٧ ١٩٨ ١٩٩ ٢٠٠ ٢٠١ ٢٠٢ ٢٠٣ ٢٠٤ ٢٠٥ ٢٠٦ ٢٠٧ ٢٠٨ ٢٠٩ ٢١٠ ٢١١ ٢١٢ ٢١٣ ٢١٤ ٢١٥ ٢١٦ ٢١٧ ٢١٨ ٢١٩ ٢٢٠ ٢٢١ ٢٢٢ ٢٢٣ ٢٢٤ ٢٢٥ ٢٢٦ ٢٢٧ ٢٢٨ ٢٢٩ ٢٣٠ ٢٣١ ٢٣٢ ٢٣٣ ٢٣٤ ٢٣٥ ٢٣٦ ٢٣٧ ٢٣٨ ٢٣٩ ٢٤٠ ٢٤١ ٢٤٢ ٢٤٣ ٢٤٤ ٢٤٥ ٢٤٦ ٢٤٧ ٢٤٨ ٢٤٩ ٢٥٠ ٢٥١ ٢٥٢ ٢٥٣ ٢٥٤ ٢٥٥ ٢٥٦ ٢٥٧ ٢٥٨ ٢٥٩ ٢٦٠ ٢٦١ ٢٦٢ ٢٦٣ ٢٦٤ ٢٦٥ ٢٦٦ ٢٦٧ ٢٦٨ ٢٦٩ ٢٧٠ ٢٧١ ٢٧٢ ٢٧٣ ٢٧٤ ٢٧٥ ٢٧٦ ٢٧٧ ٢٧٨ ٢٧٩ ٢٨٠ ٢٨١ ٢٨٢ ٢٨٣ ٢٨٤ ٢٨٥ ٢٨٦ ٢٨٧ ٢٨٨ ٢٨٩ ٢٩٠ ٢٩١ ٢٩٢ ٢٩٣ ٢٩٤ ٢٩٥ ٢٩٦ ٢٩٧ ٢٩٨ ٢٩٩ ٣٠٠ ٣٠١ ٣٠٢ ٣٠٣ ٣٠٤ ٣٠٥ ٣٠٦ ٣٠٧ ٣٠٨ ٣٠٩ ٣١٠ ٣١١ ٣١٢ ٣١٣ ٣١٤ ٣١٥ ٣١٦ ٣١٧ ٣١٨ ٣١٩ ٣٢٠ ٣٢١ ٣٢٢ ٣٢٣ ٣٢٤ ٣٢٥ ٣٢٦ ٣٢٧ ٣٢٨ ٣٢٩ ٣٣٠ ٣٣١ ٣٣٢ ٣٣٣ ٣٣٤ ٣٣٥ ٣٣٦ ٣٣٧ ٣٣٨ ٣٣٩ ٣٤٠ ٣٤١ ٣٤٢ ٣٤٣ ٣٤٤ ٣٤٥ ٣٤٦ ٣٤٧ ٣٤٨ ٣٤٩ ٣٥٠ ٣٥١ ٣٥٢ ٣٥٣ ٣٥٤ ٣٥٥ ٣٥٦ ٣٥٧ ٣٥٨ ٣٥٩ ٣٦٠ ٣٦١ ٣٦٢ ٣٦٣ ٣٦٤ ٣٦٥ ٣٦٦ ٣٦٧ ٣٦٨ ٣٦٩ ٣٧٠ ٣٧١ ٣٧٢ ٣٧٣ ٣٧٤ ٣٧٥ ٣٧٦ ٣٧٧ ٣٧٨ ٣٧٩ ٣٨٠ ٣٨١ ٣٨٢ ٣٨٣ ٣٨٤ ٣٨٥ ٣٨٦ ٣٨٧ ٣٨٨ ٣٨٩ ٣٩٠ ٣٩١ ٣٩٢ ٣٩٣ ٣٩٤ ٣٩٥ ٣٩٦ ٣٩٧ ٣٩٨ ٣٩٩ ٤٠٠ ٤٠١ ٤٠٢ ٤٠٣ ٤٠٤ ٤٠٥ ٤٠٦ ٤٠٧ ٤٠٨ ٤٠٩ ٤١٠ ٤١١ ٤١٢ ٤١٣ ٤١٤ ٤١٥ ٤١٦ ٤١٧ ٤١٨ ٤١٩ ٤٢٠ ٤٢١ ٤٢٢ ٤٢٣ ٤٢٤ ٤٢٥ ٤٢٦ ٤٢٧ ٤٢٨ ٤٢٩ ٤٣٠ ٤٣١ ٤٣٢ ٤٣٣ ٤٣٤ ٤٣٥ ٤٣٦ ٤٣٧ ٤٣٨ ٤٣٩ ٤٤٠ ٤٤١ ٤٤٢ ٤٤٣ ٤٤٤ ٤٤٥ ٤٤٦ ٤٤٧ ٤٤٨ ٤٤٩ ٤٥٠ ٤٥١ ٤٥٢ ٤٥٣ ٤٥٤ ٤٥٥ ٤٥٦ ٤٥٧ ٤٥٨ ٤٥٩ ٤٦٠ ٤٦١ ٤٦٢ ٤٦٣ ٤٦٤ ٤٦٥ ٤٦٦ ٤٦٧ ٤٦٨ ٤٦٩ ٤٧٠ ٤٧١ ٤٧٢ ٤٧٣ ٤٧٤ ٤٧٥ ٤٧٦ ٤٧٧ ٤٧٨ ٤٧٩ ٤٨٠ ٤٨١ ٤٨٢ ٤٨٣ ٤٨٤ ٤٨٥ ٤٨٦ ٤٨٧ ٤٨٨ ٤٨٩ ٤٩٠ ٤٩١ ٤٩٢ ٤٩٣ ٤٩٤ ٤٩٥ ٤٩٦ ٤٩٧ ٤٩٨ ٤٩٩ ٥٠٠ ٥٠١ ٥٠٢ ٥٠٣ ٥٠٤ ٥٠٥ ٥٠٦ ٥٠٧ ٥٠٨ ٥٠٩ ٥١٠ ٥١١ ٥١٢ ٥١٣ ٥١٤ ٥١٥ ٥١٦ ٥١٧ ٥١٨ ٥١٩ ٥٢٠ ٥٢١ ٥٢٢ ٥٢٣ ٥٢٤ ٥٢٥ ٥٢٦ ٥٢٧ ٥٢٨ ٥٢٩ ٥٣٠ ٥٣١ ٥٣٢ ٥٣٣ ٥٣٤ ٥٣٥ ٥٣٦ ٥٣٧ ٥٣٨ ٥٣٩ ٥٤٠ ٥٤١ ٥٤٢ ٥٤٣ ٥٤٤ ٥٤٥ ٥٤٦ ٥٤٧ ٥٤٨ ٥٤٩ ٥٥٠ ٥٥١ ٥٥٢ ٥٥٣ ٥٥٤ ٥٥٥ ٥٥٦ ٥٥٧ ٥٥٨ ٥٥٩ ٥٦٠ ٥٦١ ٥٦٢ ٥٦٣ ٥٦٤ ٥٦٥ ٥٦٦ ٥٦٧ ٥٦٨ ٥٦٩ ٥٧٠ ٥٧١ ٥٧٢ ٥٧٣ ٥٧٤ ٥٧٥ ٥٧٦ ٥٧٧ ٥٧٨ ٥٧٩ ٥٨٠ ٥٨١ ٥٨٢ ٥٨٣ ٥٨٤ ٥٨٥ ٥٨٦ ٥٨٧ ٥٨٨ ٥٨٩ ٥٩٠ ٥٩١ ٥٩٢ ٥٩٣ ٥٩٤ ٥٩٥ ٥٩٦ ٥٩٧ ٥٩٨ ٥٩٩ ٦٠٠ ٦٠١ ٦٠٢ ٦٠٣ ٦٠٤ ٦٠٥ ٦٠٦ ٦٠٧ ٦٠٨ ٦٠٩ ٦١٠ ٦١١ ٦١٢ ٦١٣ ٦١٤ ٦١٥ ٦١٦ ٦١٧ ٦١٨ ٦١٩ ٦٢٠ ٦٢١ ٦٢٢ ٦٢٣ ٦٢٤ ٦٢٥ ٦٢٦ ٦٢٧ ٦٢٨ ٦٢٩ ٦٣٠ ٦٣١ ٦٣٢ ٦٣٣ ٦٣٤ ٦٣٥ ٦٣٦ ٦٣٧ ٦٣٨ ٦٣٩ ٦٤٠ ٦٤١ ٦٤٢ ٦٤٣ ٦٤٤ ٦٤٥ ٦٤٦ ٦٤٧ ٦٤٨ ٦٤٩ ٦٥٠ ٦٥١ ٦٥٢ ٦٥٣ ٦٥٤ ٦٥٥ ٦٥٦ ٦٥٧ ٦٥٨ ٦٥٩ ٦٦٠ ٦٦١ ٦٦٢ ٦٦٣ ٦٦٤ ٦٦٥ ٦٦٦ ٦٦٧ ٦٦٨ ٦٦٩ ٦٧٠ ٦٧١ ٦٧٢ ٦٧٣ ٦٧٤ ٦٧٥ ٦٧٦ ٦٧٧ ٦٧٨ ٦٧٩ ٦٨٠ ٦٨١ ٦٨٢ ٦٨٣ ٦٨٤ ٦٨٥ ٦٨٦ ٦٨٧ ٦٨٨ ٦٨٩ ٦٩٠ ٦٩١ ٦٩٢ ٦٩٣ ٦٩٤ ٦٩٥ ٦٩٦ ٦٩٧ ٦٩٨ ٦٩٩ ٧٠٠ ٧٠١ ٧٠٢ ٧٠٣ ٧٠٤ ٧٠٥ ٧٠٦ ٧٠٧ ٧٠٨ ٧٠٩ ٧١٠ ٧١١ ٧١٢ ٧١٣ ٧١٤ ٧١٥ ٧١٦ ٧١٧ ٧١٨ ٧١٩ ٧٢٠ ٧٢١ ٧٢٢ ٧٢٣ ٧٢٤ ٧٢٥ ٧٢٦ ٧٢٧ ٧٢٨ ٧٢٩ ٧٣٠ ٧٣١ ٧٣٢ ٧٣٣ ٧٣٤ ٧٣٥ ٧٣٦ ٧٣٧ ٧٣٨ ٧٣٩ ٧٤٠ ٧٤١ ٧٤٢ ٧٤٣ ٧٤٤ ٧٤٥ ٧٤٦ ٧٤٧ ٧٤٨ ٧٤٩ ٧٥٠ ٧٥١ ٧٥٢ ٧٥٣ ٧٥٤ ٧٥٥ ٧٥٦ ٧٥٧ ٧٥٨ ٧٥٩ ٧٦٠ ٧٦١ ٧٦٢ ٧٦٣ ٧٦٤ ٧٦٥ ٧٦٦ ٧٦٧ ٧٦٨ ٧٦٩ ٧٧٠ ٧٧١ ٧٧٢ ٧٧٣ ٧٧٤ ٧٧٥ ٧٧٦ ٧٧٧ ٧٧٨ ٧٧٩ ٧٨٠ ٧٨١ ٧٨٢ ٧٨٣ ٧٨٤ ٧٨٥ ٧٨٦ ٧٨٧ ٧٨٨ ٧٨٩ ٧٩٠ ٧٩١ ٧٩٢ ٧٩٣ ٧٩٤ ٧٩٥ ٧٩٦ ٧٩٧ ٧٩٨ ٧٩٩ ٨٠٠ ٨٠١ ٨٠٢ ٨٠٣ ٨٠٤ ٨٠٥ ٨٠٦ ٨٠٧ ٨٠٨ ٨٠٩ ٨١٠ ٨١١ ٨١٢ ٨١٣ ٨١٤ ٨١٥ ٨١٦ ٨١٧ ٨١٨ ٨١٩ ٨٢٠ ٨٢١ ٨٢٢ ٨٢٣ ٨٢٤ ٨٢٥ ٨٢٦ ٨٢٧ ٨٢٨ ٨٢٩ ٨٣٠ ٨٣١ ٨٣٢ ٨٣٣ ٨٣٤ ٨٣٥ ٨٣٦ ٨٣٧ ٨٣٨ ٨٣٩ ٨٤٠ ٨٤١ ٨٤٢ ٨٤٣ ٨٤٤ ٨٤٥ ٨٤٦ ٨٤٧ ٨٤٨ ٨٤٩ ٨٥٠ ٨٥١ ٨٥٢ ٨٥٣ ٨٥٤ ٨٥٥ ٨٥٦ ٨٥٧ ٨٥٨ ٨٥٩ ٨٦٠ ٨٦١ ٨٦٢ ٨٦٣ ٨٦٤ ٨٦٥ ٨٦٦ ٨٦٧ ٨٦٨ ٨٦٩ ٨٧٠ ٨٧١ ٨٧٢ ٨٧٣ ٨٧٤ ٨٧٥ ٨٧٦ ٨٧٧ ٨٧٨ ٨٧٩ ٨٨٠ ٨٨١ ٨٨٢ ٨٨٣ ٨٨٤ ٨٨٥ ٨٨٦ ٨٨٧ ٨٨٨ ٨٨٩ ٨٩٠ ٨٩١ ٨٩٢ ٨٩٣ ٨٩٤ ٨٩٥ ٨٩٦ ٨٩٧ ٨٩٨ ٨٩٩ ٩٠٠ ٩٠١ ٩٠٢ ٩٠٣ ٩٠٤ ٩٠٥ ٩٠٦ ٩٠٧ ٩٠٨ ٩٠٩ ٩١٠ ٩١١ ٩١٢ ٩١٣ ٩١٤ ٩١٥ ٩١٦ ٩١٧ ٩١٨ ٩١٩ ٩٢٠ ٩٢١ ٩٢٢ ٩٢٣ ٩٢٤ ٩٢٥ ٩٢٦ ٩٢٧ ٩٢٨ ٩٢٩ ٩٣٠ ٩٣١ ٩٣٢ ٩٣٣ ٩٣٤ ٩٣٥ ٩٣٦ ٩٣٧ ٩٣٨ ٩٣٩ ٩٤٠ ٩٤١ ٩٤٢ ٩٤٣ ٩٤٤ ٩٤٥ ٩٤٦ ٩٤٧ ٩٤٨ ٩٤٩ ٩٥٠ ٩٥١ ٩٥٢ ٩٥٣ ٩٥٤ ٩٥٥ ٩٥٦ ٩٥٧ ٩٥٨ ٩٥٩ ٩٦٠ ٩٦١ ٩٦٢ ٩٦٣ ٩٦٤ ٩٦٥ ٩٦٦ ٩٦٧ ٩٦٨ ٩٦٩ ٩٧٠ ٩٧١ ٩٧٢ ٩٧٣ ٩٧٤ ٩٧٥ ٩٧٦ ٩٧٧ ٩٧٨ ٩٧٩ ٩٨٠ ٩٨١ ٩٨٢ ٩٨٣ ٩٨٤ ٩٨٥ ٩٨٦ ٩٨٧ ٩٨٨ ٩٨٩ ٩٩٠ ٩٩١ ٩٩٢ ٩٩٣ ٩٩٤ ٩٩٥ ٩٩٦ ٩٩٧ ٩٩٨ ٩٩٩ ١٠٠٠

خوای گه وره هه والی داوه، نه وهی که بۆ دوسته کانی خوئی ناماده کردوه باشتره له خوشییه کانی دنیا، نه وهش دوو جوړه: پاداشتیک چیژی لی ده بینین و گه وره تریکیش له وه رازیوونی خواجه لییان و نه فره رموی: ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرَاهُ مُضْغَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾ ٢٠ ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠

الحديد: ٢٠، خوای گه وره له باره ی حقیقه تی دنیاوه هه والی داوه، به وهی کردویه تییه دیمه نی مژغه بهرچاوپوونه کان، هه والی داوه به وهی یاری و گه پیکه ده روونه کان حزی پی ده که و جهسته کان یاری پی ده که، یاری و گه پیکه حقیقه تیان نییه، ته نیا مایه ی سه رقالکردنی ده روونه کان و کات کوشتن و نه فامه کان ته مه نی خویانی پی ته واو ده که و به زایه ده چن، پاشان

هه‌والی داوه به‌وهی، جوانییه‌که بۆ چاو و ده‌روونه‌کان و له‌به‌رچاو و ده‌روونه‌کاندا خۆشه‌ویست بووه، به‌لام گهر چاو و ده‌روونه‌کان به‌دل بۆی بپوانن، ئه‌وکات حه‌قیقه‌ت و داها‌تووه‌که‌ی ده‌بینن و حه‌زی پێ ناکه‌ن و به‌سه‌ر ناخیره‌تی هه‌میشه‌یی و باشتردا پێشیان نه‌ده‌خست.

پێشه‌وا ئه‌حمه‌د ئه‌لی: وه‌کیع بۆی باسکردین، که ئه‌له‌مه‌سه‌ودی بۆی باسکردین، ئه‌ویش له‌عه‌مری کورپی مورپه‌وه ئه‌ویش له‌عه‌لقه‌مه‌وه ئه‌ویش له‌عه‌بدالله‌وه (خوای لی رازی بی) ئه‌ویش له‌په‌یامبه‌ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمووی: «ما لي وللدنيا اِنَّمَا مَثَلِي وَمَثَلُ الدُّنْيَا كَرَاكِبٍ ظَلَّ تَحْتَ شَجَرَةٍ ثُمَّ رَاحَ وَتَرَكَهَا»^١، واتا: من و دنیا له‌کوێ، نمونه‌ی من و دنیا وه‌ک رێبوارێکه له‌ژێر سیبه‌ری دارێکدا رۆژێک به‌پێده‌خات و ده‌روات و به‌جێده‌هێلی.

له‌جامیعی ترمیزییدا ها‌تووه له‌فه‌رمووده‌ی سه‌هلی کورپی سه‌عه‌ده‌وه ئه‌لی: په‌یامبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمووی: «لَوْ أَنَّ الدُّنْيَا تَرِنُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ لَمَا سَقَى كَافِرًا مِنْهَا شَرْبَةَ مَاءٍ»^٢، واتا: نه‌گه‌ر دنیا لای خوای گه‌وره کیش و سه‌نگی باله‌ می‌شوه‌له‌یه‌کی هه‌بوویه، ئه‌وه نه‌یده‌هێشت مرۆفی بی‌باوه‌ر قوومه‌ ئاوێکی لی بخواته‌وه. ترمیزی و توویه‌تی: فه‌رمووده‌یه‌کی سه‌حیحه.

له‌سه‌حیحی موسلیمدا ها‌تووه له‌فه‌رمووده‌ی ئه‌لموسته‌وریدی کورپی شه‌دادوه که په‌یامبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمووی: «مَا الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مِثْلُ مَا

^١ - سه‌حیحه، ترمیزی (٢٣٧٧) و ئه‌بن ماجه (٤١٠٩) و ئه‌حمه‌د (٣٩١ / ١) ئیخراجیان کردوه، فه‌رموویه‌تی: نمونه‌ی سه‌رخه‌وشکانێکی نیوه رۆژه‌یه (قه‌یلوله).

^٢ - صحیح لغیره، ترمیزی (٢٣٢٠) و ئه‌بن ماجه (٤١١٠) و ئه‌حمه‌د (٣٩١ / ١) ئیخراجیان کردوه.

يَجْعَلْ أَحَدَكُمْ أَصْبَعَهُ فِي الْيَمِّ، فَلْيَنْظُرْ بِمَ يَرْجِعُ»^۱، واتا: دونیا له چاو ئاخیره تدا، وهك ئه وهیه به كيك له ئیوه په نجهی بکاته ئاوی ده ریادا و دواتر بپوانی چهنده ی لی هه لگرتووه. به په نجهی شایه تومانی ئاماژه ی کرد.

له فهرمووده یه کی لای ترمیزییدا هاتووه: له گه ل ئه و سوارانه دا بووم که له گه ل په یامبه ردا (صلی الله علیه وسلم) لای لاکیکی مرداره وه بوو وه سستابوون، په یامبه ر (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: ئایه نابینن ئه مه سووک و بی نرخ بووه بویه فرییان داوه؟ وتیان: به لی له بهر بی نرخبوونی فرییان داوه ئه ی په یامبه ری خوا، ئه ویش فهرمووی: ئه مه چهنده بی نرخه لای خاوه نه که ی، دونیاش لای خوای گه وره ئه وه نده بی نرخه^۲.

هر له ترمیزییدا له فهرمووده ی ئه بو هوره یره دا (خوای لی رازی بی) ئه لی: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: "الدنيا ملعونة، ملعون ما فيها الا ذکر الله وما والاہ وعالمأ أو متعلما"^۳، واتا: دونیا نه فرهت لی کراوه، ئه وه شی تیایدا نه فرهت لی کراوه جگه له یادی خواو ئه وه ی خوای خوشبووی و خوا بیه وی و زانایه ک یان ئه و که سه ی هه ولی فی ربوون ده دا.

پیشه وا ئه حمه د ئه لی: هه یسه می کوپی خارجه بوی باسکردین، ئیسماعیلی کوپی عه یاش بوی باسکردین له عبدالله ی کوپی دیناری ئه لبه هرانیه وه وتی: عیسا (سه لامی خوای له سه ربی) به حه وارییه کانی وت: به حق و راستیه وه پیتان ئه ئیم خوشیه کانی دونیا تالایی ئاخیره تن، تالی دونیاش خوشی و چیژی

^۱ - موسلیم (۲۸۵۸) ئیخراجی کردووه.

^۲ - حسن لغیره، ترمیزی (۲۳۲۱) و ئیبن ماجه (۴۱۱۱) و ئه حمه د (۴/ ۲۲۹) ئیخراجیان کردووه

^۳ صحیح لغیره، ترمیزی (۲۳۲۲) و ئیبن ماجه (۴۱۱۲) ئیخراجیان کردووه.

ئاخیره ته، بهنده کانی خوا له دنیادا له نازونیه ته دانی، به حقه وه پیتان نه لیم: خراپترین کاریکتان، کاری زانیه که دنیای خوشدهوی و به سهرا ئاخیره ته پێشی ده خات، گهر بتوانی و پیتی بکری هه موو خه لک وه ک خوی لیده کات^۱.

ئه حمده نه لی: به حیای کوپی ئیسحاق بۆی باسکردین وتی: سه عیدی کوپی عه بدولعه زیزه والی پیداین له مه کحوله وه وتی: عیسای کوپی مریه م وتی: نه ی کۆمه لی حه وارییه کان، کی له ئیوه ده توانی له سهرا شه پۆلی ده ریا خانویه ک دروست بکات؟ وتیان: نه ی روحی خوا کی ده توانی و پیتی ده کری نه وه بکات؟ وتی: ئیوه ش ئامان وریای دنیا بن و مه یکه نه شوینی گیرسانه وه^۲.

له کتیبی (الزهد) ی ئه حمده ی کوپی حه نه لدا هاتوه که عیسای کوپی مریه م (سه لامی خوای له سه ری) نه یوت: به حقه و راستیه وه پیتان نه لیم: خواردنی نانیک و خواردنه وه ی ئاوکی سازگارو خه وتن له گه ل سه گ له سهرا زبڵدان، زۆریشه بۆ که سیك بیهوی ببیته خاوه نی فیرده وس^۳.

له موسنه ده وه هاتوه له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: "إِنَّ اللَّهَ ضَرَبَ طَعَامَ ابْنِ آدَمَ مَثَلًا لِلدُّنْيَا إِنْ قَزَحَهُ وَفَزَحَهُ فَلْيَنْظُرْ إِلَى مَاذَا يَصِيرُ"^۴، واتا: خوای گه وه خواردنی نه وه ی ئاده می به نمونه بۆ دنیا هیناوه ته وه، ته ماشاکه خواردنه که چهنده خویش و به چیژ بی دواتر ده بیته چی.

^۱ - ئه حمده ئیخراجی کردوه له الزهد (۱۱۹).

^۲ - ئه حمده ئیخراجی کردوه له الزهد (۱۱۸).

^۳ - ئه حمده ئیخراجی کردوه له الزهد (۷۶).

^۴ - سه حیه، ته به رانیی له المعجم الکبیر (۵۳) و عبدالله ی کوپی ئه حمده له زوائد المسند (۱۳۶/۵) و به یه قبی له الشعب (۵۶۲) ئیخراجیان کردوه.

پاشان خوای گه وره له باره ی دنیاوه هه والی داوه، که هه ندیکمان به سه ر هه ندیکی ترماندا به دنیا خۆه لده کیشین، داوا له مروفه کانی به رانبه رمان ده که یین با له بابته دنیا دا شان له شانمان بدهن، بیگومان نه وه حالێ هه رکه سیکه له سه روهت و ناویانگی و هیژو زانست و شتی تره وه به دوا ی خۆه لکیشان و شانازییکردنه وه بی.

شانازییکردن دوو جوره: قیزه ون و جوان، قیزه ون خۆه لکیشان و شانازییکردنی نه هلی دنیا به دنیا، جوانیش: شانازییکردنه بۆ ئاخیرهت، شانازییکردن بۆ ئاخیرهت نه و شته یه که فه رمان کراوه نه نجامی بدهین، مروفی باوه ردار به دنیا و گوئی نه دان به خوشی و له خسته به ره کانی دنیا هه ولی ئاخیرهت نه دات، بۆ دنیا ده سته ردار ی ئاخیرهت نابێ و کێرکی بۆ شتی به نرخ نه کات، هه قیقه تی کێرکییش هه و لدا نه بۆ شتی به نرخ و گرانبه ها.

پاشان خوای گه وره هه وال نه دات، که دنیا هه و لدا نه بۆ زۆرکردنی سه روهت و مندال و، هه موو که سیك هه ول ده دات ده سکه وتی خوی زۆتر بکات و خوشحال بی که ببینی خوی له که سانی تر سه روهت و کوپی زۆتره و نه وه ی له باره وه بووتری، هه والیشی داوه نه وه گه وره ترین ئاره زویه که مروف له خوا و ئاخیرهت دوورده خاته وه، هه روه که ده فه رموویت: ﴿أَلْهَكُمُ التَّكَاثُرُ ۚ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۚ﴾ ۱ ﴿كَلَّا سَوْفَ تَعْمَلُونَ ۚ﴾ ۲ ﴿ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْمَلُونَ ۚ﴾ ۳ ﴿التَّكَاثُرُ: ۱ - ۳﴾، واتا: ئیوه ی بی ناگا کردوه شانازیتان به زۆری سه روهت و سامانه وه. تا ده مرن و ده چن بۆ گۆرستان. وا مه که ن! له مه ولا ده زانن. دووباره وامه که ن له مه ولا ده زانن.

مرؤف هوالی زور کردن ئەدات لە هەموو شتێکدا، جا بۆیە هەر شتێک سەرقالی بکات و لە خواو ئاخیرەت دووری بخاتەو دەچیتە ژێر حوکمی ئەو ئایەتەو. خەلکی هەیە بەهۆی پارەکۆکردنەو و هەڵدان لەکۆکردنەو سەرۆت و ساماندا لەخوا دورکەوتووەتەو، هەیە ناوبانگی یان زانست دوریخستووەتەو و شانازی پێوەی ئەکات، بۆیە خاوەن سەرۆت و ناوبانگی هۆکارەکانی ئاخیرەتی بۆ دنیا بەکارهێناوە.

پاشان خۆی گەرە هەوالی داو لەبارەى حەقیقەت و پاشەپۆژی دنیاو، باسیکردووە بەنمۆنى بارانیکە جوتیار بە پۆک و بەرەمەکی سەرسام بوو، مرؤفی بێباوەی بەجوتیارێک شوبهاندووە کە تۆوەکی لەخاکدا دەشاریتەو، تۆو بەرەمێک زەردو وشک دەبیتەو، ئەوەش داھاتوو پاشەپۆژی دنیاى، مرؤف گەر لەسەرەتاو تاوێک کۆتایی خاوەن دنیا بێ هەر ئەو کۆتاییەکی دەبیت. کە دنیا کۆتاییهات و قیامەت هات، یان ژيانى دەگۆپێ بۆ سزایەکی سەخت یان لیخۆشبوونێک لەلایەن خۆی گەرە و باشترین پاداشت.

هەرۆک عەلیی کوپی ئەبو تالیب(خۆی لی رازیی بێ) ئەلی دنیا شوینی بەپاستخستنەو یە بۆ کەسێک بەپاست بیناسی، شوینی سەلامەتیە بۆ کەسێک خۆی لی سەلامەت بکات و شوینی رزگاربوونە بۆ کەسێک خۆی سەلامەت راگرێتی، لەدنیادا مزگەوتی پەيامبەرانی خوا هەیە، شوینی وەحیی خواوە شوینی بازرگانێی دۆستەکانی خۆیەتی، لەویدا بەزەبیان دەستخستووە و سەلامەتیان قازانجکردووە.

ئەى ئەو کەسەى بەدنيا سەرزەنشتراو و لەخۆبایی بووی، تاوێکەى لەو لەخۆباییەت بەردەوامی؟ بەشوینی گۆپی باوباپیران و نەهامەتی دایکانت؟

چەند کەست بېنېووه دونیای بۆ هەمیشە بۆ مابێتەوه؟ چەندە دەردو ناخۆشیی دەردارو و داماوێ چاره کرد؟ چەندە کەست بە دەستی خۆت نەخۆش خست و حەزی چاکبوونەوهیت بۆ هەبێ و پزیشکت پێشان دابی و تکای تۆ بۆی سوودی نەبووبی؟ پاشان روودەکاتە گۆرستان و ئەلێ: ئەی غەریبان، ئەی خەلکانی خۆل و خاک، وا خەلکانی تر لە ماله کانتاندا نیشتهجێ بوون و سەرۆت و سامانە کانتان دابەشکران و ژنەکانیشتان شوویان کردەوه، ئا ئەوه هەوالی لای ئێمە، ئێوهش هەوالی خۆتانمان پێ بدەن، پاشان لای کردەوه بە لای ئێمە داو وتی: گەر ئەم مردووانە رێگە بدرابانایە، ئەوه بە ئێوهیان دەوت تەقوا و لەخواترسان باشترین توویشوون بۆ ئێوه^۱.

لەپاستیدا دنیا سەرزەنشترکراو نییە، بەلکو سەرزەنشتییه کە ئاراستە ی کرداری بەندە کە دەکرێ کە لە دنیا دا ئەنجامی داوه، دنیا تەنیا پردیکە بۆ بەهەشت یان دۆزەخ، بەلام شەهوەت و بەخت و بێئاگایی و دوورگرتن لەخوا و ئاخیرەتی بەسەردا زالبووه، زالبووه بەسەر دنیاویستەکان و خودی دنیا دا، بۆیه ناوه سەرزەنشترکراو و بوغزینراوه کە بەرەهایی بەسەر دنیا دا زالبووه، دنیا هیچ نییه تەنیا تەلارو کێلگە ی ئاخیرەتە، لە دنیا دا توویشووی بەهەشت ئامادە دەکرێت، دەروونەکان ئیمان و خواناسین و خۆشویستنی خوا و بەدەستھێنانی رازیوونی خوا ی تیا دا دەستدەخەن، باشترین ژیا نیکیش کە بەهەشتییه کان لە بەهەشتدا دەستدەخەن، بەرھەمی ئەو کێلگە کارییه کە لە دنیا دا ئەنجامیان داوه.

^۱ - ئیبن ئەببێ ئەل دینیا لە ذم الدنیا (۱۴۷) ئیخراجی کردووه.

به سه بۆ ئه وهی فه زل و ستایش بۆ بۆ به نده دلسۆزه کانی خوای گه و ره، که له خواناسیندا گلینهی چاو و دلئارامی و خوشیی دلان و چیژی روحه کان و نیعمه تی بۆ هاوشیوه ده سته ده خه ن به یادو ناسین و خوشویستن و په رستنی خوای گه و ره ته نیا پشت به و ده به ستن و بۆلای ده گه پینه وه و له پالیدا دلئارام ده بن و هه ست به خۆشحالیی ده که ن و چیژ له مونا جاتکردنی ده بینن و به رو لای ده گه پینه وه ته نیا بیریان لای خوای گه و ره یه و به شتی تره وه سه رقان نابن، هه ر له دونیادا وته وه حی و هیدایه تی خوایی بوونی هه یه که به فه رمان ناردوویه تی و کئی ویستی له به نده کانی پیتی ناگاداری کردوونه ته وه .

له بهر ئه مه ئیبن عه قیل و که سانی تر، ئه م نیعمه ته یان پیشخستوه به سه ر نیعمه تی به هه شتداو وتوویانه: ئه مه مافی خواجه به سه ر یانه وه، ئه وه به خت و نیعمه تی ئه وانه، مافی خوا باشتره له مافی ئه وان، هه روه ها وتوویانه: ئیمان و گوپراه لیکردنی خوا باشتره له پاداشتی خوا.

ئه وهی سه لماوه: دروست نییه له نێوان هه ردوو شتی دونیاو به هه شتدا فه زلی ئه م به سه ر ئه وی تر دا بدری، گه ر بکرا بایه هه ردوو شت له دونیادا یان له به هه شتدا پێکه وه کۆبکرا بایانه وه، ئه وه له دونیادا ئیمان و گوپراه لیی خوا له هه موو شتیکی تر باشتر داده نرا، چونکه به هه شت و بینینی خوای گه و ره و بیستنی وته ی و به ده سته یێنانی رازیبوونیشی باشتر له هه موو شته کانی تری ئاخیره ت ئه بوو، بۆیه له دنیا ئیمان و گوپراه لیکردنی خوا باشتره و له ئاخیره تیش چوونه به هه شت و بینینی خواو ده سته یێنانی رازیبوونی. دروست نییه بووتری: کامه یان باشترینه ئه وهی دنیا یان ئه وهی ئاخیره ت؟ چونکه ئه وهی دنیا باشترینی

هؤکاره کان و ئه وهی ئاخیره تیش باشتیرینی ئامانجه کانه، سه رکه وتنیش به خوای گه وره به .

که خوای گه وره حه قیقه تی دونیا و ئامانج و کۆتاییه که ی و هه لگه پانه وهی بۆ ئاخیره ت روونکردووه ته وه ئایه بۆ سزایه کی سه خته یان لیخۆشبوون و پاداشتی خوایی، ئه وه فه رمانی به به نده کانی کردووه بۆ پیشپیرکیکردن و ده ستپیشخه رییکردن بۆ ئه وشته ی باشتیرین و به رده وامه، ئه و باشتیرین و به رده وامه پیشبخه ن به سه ر ئه وشته ی مانه وهی بۆ نییه و ماندوویه تی به جیده هیلێ .

خوای گه وره هه وائی داوه، به وهی ئه وه فه زلی خۆیه تی و خاوه ن فه زلی گه وره به و به کئی بووی فه زلی خۆی ده دات و ئه فه رمووی: ﴿وَأَضْرِبْ لَهُم مِّثْلَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ۝١٥﴾ ﴿الْكَهْف: ٤٥﴾، واتا: ئه ی (موحه ممه د (صلی الله علیه وسلم) بیینه ره وه بۆ ئه و (بی باوه پ) انه نمونه ی ژیا نی دنیا که وه ک بارانیك وایه له ئاسمانه وه ده بیارینین ئه وسا جۆره ها پواوی زه ویی (پی ده پوی و) ده پۆن به ناو یه کدا ئینجا ده بیته پوش و په لاش و با پرش و بلاوی ده کاته وه وه خوا هه میشه به تواناو ده سه لات داره به سه ره موو شتی کدا .

پاشان خوای گه وره باسه دکات که سه روته و سامان و مندال جوانییی دونیان، ئه وهی که ده مینیته وه و باش و چاکن، ئه و قسه و کرداره چا کانه ن که پاداشتیان ده مینیته وه و پاداشتی نه بپاوه یان هیه، باشتیرین شتیکن به نده ئومیدیان نه کات و چاوه پیتی پاداشته که یه تی، په روه ردگار ده فه رموویت:

﴿ إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أُنْزِلَتْهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْطَطَ فِيهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيْهَا أَتَيْنَاهَا أَمْرًا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَقَنْ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦١﴾ ﴾ (يونس: ٢٤)

واتا: بیگومان وینهی ژیا نی دنیا وهك بارانیک وایه له ناسمانه وه باراندومانه جا به هوی نهو (بارانه وه پوه کی تقد پواوهو) تیکه ل بووه و به یه کدا چوه سه وزی و پوه کی زه وی له وه ی که خه لکی و ناژه لیش ده یخون هه تا کاتی زه وی (به سه وزی و پوهك) په ونهق و جوانی وه رده گری و خوی ده پازینیته وه دانیشتون و خه لکی نهو (زه وی یه) وا ده زانن که به راستی نهوان به توانان به سه ر (دروینه کردن) یدا (له ناکاویکدا) فه رمانی نیمه بیت بو نهو (زه وی و کشتوکاله) له شه و یان له پوژدا وهك دروینه کراوی لی بکه یین وهك له وهو پیش هر نه بو بیت نا به وجوره پوونی ده که ینه وه نایهت و به لگه و نیشانه کانمان بو گه لی که بیربکه نه وه .

که خوی گه وره به نده کانی له نه هاهمه تیبه کانی نه م دنیا یه ناگادار ده کاته وه، بانگیان ده کات بو ژیا نی ناشتی و نارامیی، نهو ژیا نه ی که سه لامهت ماوه ته وهو گوپان و نه مان و پووکانه وه ی به سه ردا نایهت، به دادگه ریبه وه بانگه وازی ته وای به نده کانی کردوهو وهك فه زل و منه تیکیش به شیک له به نده کانی به هیدایه تدان تایبهت کردوهو .

پاشان هه والی داوه که سه روهت و مندال مروؤ بولای خوی گه وره نزیک ناخاته وه، به لکو له خواترسان و مامه له ی خوا تیا یاندا له خویان نزیکه خاته وه،

وریایکردوونه ته وه له وهی سهروهت و مندالیان له یادی خوا دووریان بخاته وه و ،
هه والی داوه که هه رکه سی به و جوړه بکات، نه وه زیانمهندي راسته قینه به نه ک
نه و که سهی مال و مندالی که مه .

په یامبه ری خوی ریگری کردووه له وهی چاوبخاته سه ر نه و خوشیبهی که
خه لکانی دنیاویست هه یانه و مایه ی فیتنه و تاقیکردنه وه به بویان، هه والی پی
داوه که نه و رزق و رژیبه ی له تاخیره تدا بوی ناماده ی کردووه باشتره و
به رده و امتره له وهی به خه لکانیک دراوه له دنیا دا. هه والی داوه که (السبع
المثاني) و قورثانی مه زنی پی داوه، نه وه ش باشتره له هه موو خوشیبه کانی
خه لکانی دنیاویست. نه وه ی له تاخیره تدا پی به خشيووه کردووه تیبه ریگری
له وهی ته ماشای خوشیبه کانی خه لکانی دنیا بکات، بویه نه م به خششه ی
له دنیا دا پی دراوه و نه و رزق و رژیبه ی له تاخیره تدا بوی پاشه که وت کراوه،
باشتره له هه موو سهروهت و مندال و شته کانی خه لکانی دنیاویست، بویه
چاوتی مه خه ره سه ر.

که ر زانرا ده وله مهندي و هه ژاری و به لاو سه لامه تی فیتنه و تاقیکردنه وه ی
خوان بۆ به نده و نارامگری و سوپاسگوزاریونی پی تاقیده کریته وه، نه وکات
ده زانری که نارامگری و سوپاسگوزارییش نمونه ی دوو و لاخی بار هه لگرن و
نیمان ته نیا له سه ر هه ردوکیان هه لده گری نه ک شتی تر، بویه ده بی هه موو
باوه پداریک نارامگری و سوپاسگوزاریی هه بی، هه ریه که له و دوو شته له شوینی
خویاندا باشترین، نارامگرتن له دۆخ و شوینی نارامگرتندا باشترین،
سوپاسگوزارییش له دۆخ و شوینی سوپاسگوزارییدا باشترین، نه مه و که ر
گونجاوبی به یه کتر به راورد بکرین، به لام که ر نه وه ی نارامگری به شیکی
سوپاسگوزاریی بی و سوپاسگوزارییش به شیکی خودی نارامگری بی و

هەردووکیان حەقیقەتییکی ئاویتە کراوین وەك پێشتر روونکرایەو، ئەو شیاو نییە بەراوردی باشتربوونی بەکێکیان بکری تەنیا ئەوکاتە نەبێ کە لەیەکتر دادەبرێن، ئەو ش گریمانەیهکی زیهنیه و زیهن دەیخەملێنی و لەدەرەویدا بوونی نییە.

بەلام لەپەڕیوەکەو دروستە، ئەویش ئەوێ: هەندێجار بەندە ئارامگری بەسەر سوپاسگوزاریبوونیدا زālە کە ئەندازەیهکی زیادە ئارامگرییە لەپەڕی قسەو کرداری دیارو نادیارەو، بواری بۆ جگە لەئارامگری دەروونی تیدا نابێتەو، هەموو هیژیکی روودەکاتە گەمارۆدانی دەروون بۆ خوای گەرە، هەندێجاریش بەقسەو کرداری دیار و نادیار بەسەر خودی خوێ و گەمارۆدانی خوای گەرە سوپاسگوزاریبوونی بەسەر ئارامگریبوونیدا زāl دەبێ، ئەوکات هیژی ویست و کاری بەهیژتر ئەبن لەهیژی ریگریکردن و گەمارۆدانی دەروونی خوێ.

ئەمە بەدوو کەس دابنێ: یەکیکیان دەسەلاتی بەسەر دەروونی خویدا هەیه و ئەتوانی جڵەوگیری بکات بەرانبەر شەهوەتەکان و کەم گازندەکاریی بەرانبەر کۆست و ناخۆشییەکان و کردارەکانی گەرەو گران بن، کرداری خیری زۆرەو ریگە بەخوێ دەدات کاری چاک بکات، کەسیکی تریش لەبەرانبەر هیژی خۆپاگیردا دەروون لاوازه.

بۆیە دەروون دوو هیژی هەیه: هیژی ئارامگری و دەروون جڵەوکردن و هیژی بەخشین و کاری چاکەو پێداگریبوون لەسەر کاریک پێی کاملتربیی، کەمالی بەندەش بەکۆبوونەوێ ئەو دوو هیژەیه لەودا.

خەلکیی لەویدا چوار چین و توێژن: بەرزترینیان ئەوانەن کە دوو هیژەیان تیدا کۆبوووەو، نزمترینیان ئەوانەیان کە ئەو دوو هیژەیان نییە، هەیانە هیژی خۆپاگریبوونی لەهیژی کارو هەولێانی کاملتەرە، هەشە بەپێچەوانەوێ.

نه‌گه‌ر سوپاسگوزاری به‌سه‌ر نارامگرییدا فه‌زئدارتر بوو، نه‌وه یان به‌پئی
بارسه‌نگکردنی پینگه‌یه‌که به‌سه‌ر پینگه‌یه‌کی تردا، یان دامالین و
دوورخستنه‌وه‌یانه له‌یه‌کتر و نه‌پوانینه نه‌و ئیعتیاره .
روونکردنه‌وه‌ی جوان و ته‌واوی نه‌م بابته‌ه، له‌بابته‌ی ده‌وله‌مهن‌دی
سوپاسگوزارو هه‌ژاری خۆپاگرو به‌نارامدایه، ئیمه‌ش ته‌وه‌ریکی تاییه‌تی بۆ
ته‌رخان ده‌که‌ین و رووی دروستیی نه‌و بابته‌ی تیدا ده‌رده‌که‌وئیت.

تەویری بیست و دوو

له جیاوازیی خە ئێك له باره‌ی ده‌وله‌مەندی سوپاسگوزارو هه‌ژاری نارامگردا
كامه‌یان باشت‌رینن؟ بۆچوونی دروست له‌و باره‌یه‌وه چۆنه‌؟

ئەمە بابەتیكە ناكۆكی زۆری له‌ باره‌وه‌ هه‌یه‌ له‌ نێوان ده‌وله‌مەندو هه‌ژارانداو
هه‌ریه‌كه‌و به‌لگه‌ به‌سه‌ر ئه‌وی تردا ده‌هێنێته‌وه‌، كه‌ به‌لگه‌ی قورئان و سووننه‌ت
و شوینه‌واری پێشین و ئیعتیبارن، بۆیه‌ به‌لای ئه‌و كه‌سه‌وه‌ی له‌بابه‌ته‌كه‌
را ده‌مێنێ ده‌بینی هه‌ردوولا یه‌كسان و هاوتان، هه‌موویان به‌لگه‌ی به‌هێزیان
پێیه‌. به‌لگه‌ی حق و ره‌وا نادرین به‌گه‌ژیه‌كدا، به‌لكو ده‌بی به‌شوین به‌لگه‌دا
به‌رۆین، خه‌لكی هه‌ردوولا له‌بابه‌ته‌كه‌ زۆریان وتووه‌و كتیبیان له‌ باره‌وه‌
نووسیوه‌ته‌وه‌، به‌هۆی گشتگیریی واتاوه‌ حه‌قیقه‌ته‌كانی بۆ ته‌واوی خه‌لك، ئه‌وه‌
شه‌رعناسان و هه‌ژاران و ده‌وله‌مەندان و سوڤی و فه‌رمووده‌ناسان و راه‌ه‌وانانیش
قه‌سه‌یان له‌ باره‌وه‌ كردووه‌، له‌پێشه‌وا ئه‌حمه‌ ده‌وه‌ دوو گێڕانه‌وه‌یان باسكردووه‌
كه‌ ئه‌بو ئه‌لحوسه‌ین له‌ كتیبه‌كه‌یدا (التمام) هه‌ردوو بۆچوونی هێناوه‌ته‌وه‌و ئه‌لێ:
له‌دروست‌ترین هه‌ردوو بۆچووندا، بابه‌تی هه‌ژاری نارامگر له‌ ده‌وله‌مەندی
سوپاسگوزار باشت‌ره‌، له‌ گێڕانه‌وه‌ی دووه‌مدا هاتووه‌: ده‌وله‌مەندی سوپاسگوزار
باشت‌رینه‌، كۆمه‌ڵێكیش ئه‌وه‌یان وتووه‌و ئیبن قوته‌یبه‌شیان تێدايه‌. بۆچوونی
یه‌كه‌م بارسه‌نگه‌راوه‌و ئه‌بو ئیسه‌حاقی كوپی شاقلاو ئه‌لوالید ئه‌لسه‌عیدیش ئه‌و
بۆچوونه‌ی هه‌لبژاردووه‌.

په روه ردگار فەرموویەتی: ﴿أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا﴾ الفرقان: ۷۵، واتا: ئەوانە پاداشت دەدرێنەووە بە پلە و کۆشکی بەرز لە بەهەشتدا بەهۆی نارام گرتنیان.

موحەممەدی کوپی عەلیی کوپی ئەلحوسەین ئەلی: ﴿الْغُرْفَةَ﴾ واتا: بەهەشت ﴿بِمَا صَبَرُوا﴾ بەوێ لەسەر هەژاری لەدوونیدا نارامیان گرت. لەئەنەسەووە ئەویش لەپەيامبەری خواوە (صلی الله علیه وسلم) کە فەرموویەتی: "اللَّهُمَّ أَحْنِنِي مِسْكِينًا، وَأَمْتِنِي مِسْكِينًا، واحْشُرْنِي فِي زُمْرَةِ الْمَسَاكِينِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ"، واتا: خواپە گیان بەهەژاری بمژێنەو بەهەژاری بممرێنەو لەپیزی هەژاراندا لەپۆزی قیامەتدا حەشرم بکە. عائیشە وتی: بۆچی ئەو پەيامبەری خوا؟ فەرمووی: "إِنَّهُمْ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ قَبْلَ أَغْنِيائِهِمْ بِأَرْبَعِينَ خَرِيفًا. يَا عَائِشَةُ، لَا تَرُدِّي الْمِسْكِينَ، وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ، يَا عَائِشَةُ، أَحْبَبِي الْمَسَاكِينَ وَقَرِّبِيهِمْ، فَإِنَّ اللَّهَ يَقْرُبُكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ"، واتا: ئەوان بەچل پایز لەپیش دەولەمەندانەووە دەچنە بەهەشتەووە. ئەو عائیشە گەر بەلەتە خورمایەکیش ئەبێ هەژاران بەدەستبەتالییەووە مەگێرەرەووە، ئەو عائیشە هەژارانت خوشبووی و لەخۆتانی نزیکبخەرەووە، بەووە خوای گەرە لەقیامەتدا لەخۆیت نزیکدەخاتەووە.

منیش ئەلیم: هیچ بەلگەیەک لەقسەى هەردووکیان نابینم، هەرچی ئایەتەکەپە باسی نارامگریی کەسى سوپاسگوزار ئەکات لەسەر گوێپراپە لیکردنی فەرمانەکانی خوای گەرە، نارامگرتنی لەدوورگرتن لەسەرپێچیکردنی خواو نارامگرتنی کەسى مەینەتبار لەسەر هەژاری و کارەساتەکانی تر، ئەگەر مەبەست بەووە تەنیا

^۱ - حسن لغیره، ترمیزی (۲۳۵۲) و بەیەقیی لە السنن الکبری (۱۲/۷) ئیخراجیان کردووە.

نارامگرنتی مرقفی هه ژار بووبایه له سهه هه ژارییه کئی، ئه وه له سهه سوپاسگوزاریی بارسهنگ نه ده بوو، قورنانی پیروز هه روه ک چون به لگه ده دات له سهه نارامگران، له سهه سوپاسگوزارانیش به لگه ده هینتیه وه نه فه رموویت: ﴿وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ﴾ ۱۱۵ آل عمران: ۱۴۵، واتا: به زوویی پاداشتی سوپاس گوزاران ده دهینه وه، هه روه ها: ﴿وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ ۱۱۱ آل عمران: ۱۴۴، واتا: به زوویی خوا پاداشتی سوپاس گوزاران ده داته وه.

خوای گه وره هه والی داوه که رازیبوونی خوی له سوپاسگوزارییدایه، رازیبوونیشی گه وره تره له پاداشتدانه وهی به به هه شت و ئه وهی تیایدایه، گه ر خوای گه وره به نارامگرنتی نارامگران به هه شتیان پی پاداشت بکات، به لگه نابی له سهه ئه وهی به به هه شت پاداشتی سوپاسگوزاران ناکات له بهر ئه وهی سوپاسگوزار بوونه.

هه رچی فه رموده که شه له دوو روه وه نابیته به لگه:

یه که م: پشت به پرشتهی گێرانه وه کهی نابه ستریت، له گێرانه وهی موحه ممه دی کوپی ثابتی نه لکوفیه ئه ویش له ئه لحاریشی کوپی نه لنوعمانه، خاوه نی کتیبه کانی صحاح نه لحاریث به به لگه ناکه، بوخاریی له باره یه وه نه فه رمووی: (منکر الحديث) ه، ترمیزییش ئه م فه رموده یه ی به راست دانه ناوه و بیده نگیشی له سهه نه کردوه، به لکو غریب (نامۆی) داناوه.

وه لامی دووه م: ئه م فه رموده یه گه ر دروستیش بووایه، ئه وه به لگه ی مه به سستی ئه وان نه ده بوو، چونکه ئه و نارامیه ی که خوای گه وره هه ز ده کات له بهنده کهیدا هه بی، نارامبوونی بهنده نییه له سهه ده سکورتی و هه ژار بوونی، به لکو نارامیی دله، که شکان و ملکه چبوون و کزۆلی و خاکه رابوونه به رانه بهر

خوای گه وره، ئەم نارامبوونه دژ به ده وڵه مەندی نییه و مەرج نییه هه ژاری له گه ل بێ، چونکه شکانی دل بۆ خوای گه وره و نارامبوون به مەزنی و گه وره یی و ناو سیفه ته کانی، گه وره تر و بالاتره له نارامبوون له سه ر نه بوونی سه روه ت و سامان، هه یوه نارامگرته که سی ده وڵه مەند له دوورگرته له سه ر پێچی کردنی فه رمانه کانی خوای گه وره به ترس و سه ربه ستبوونه وه ترسانی له خواو خۆشویستنی بۆی بالاتره له نارامگرته هه ژاری بێ توانا.

خوای گه وره ده وڵه مەندی و پادشایه تی به کۆمه لێ له په یامبه رانی خۆی دا، ئەو به خشینه له دلئارامبوون به رانه ر خوای گه وره دوورینه خستنه وه.

پێشه وا ئەحمەد ئەلێ: یه زیدی کوپی هارون بۆی باسکردین که ئەلجهریری هه وائی پێداین له ئەبی ئەلسه لیه وه وتی: په یامبه ر داوود (سه لامی خوای له سه ربی) ده چوه مزگه وته وه ده یروانیه ئەلقه یه کی دانیشتنی به نی ئیسرائیل و ئەویش لایان داده نیشت و پاشان ده یووت: هه ژاریک له نیو هه ژاراند... ئەمه و گه رچی له پال په یامبه رایه تیشتا خوای گه وره پادشایه تی و ده وڵه مەندی و هیزیشی پێ دابوو.

ئەبو ئەلحوسه ی ئەلێ: ئەبو به رزه ئەلئه سه له می ئەلێ: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رموی: «إِنَّ فَقَرَاءَ الْمُسْلِمِينَ لَيَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ قَبْلَ أَغْنِيَانِهِمْ بِمِقْدَارِ أَرْبَعِينَ عَامًا، حَتَّى يَتَمَتَّى أَغْنِيَاءُ الْمُسْلِمِينَ أَنَّهُمْ كَانُوا فِي الدُّنْيَا فَقَرَاءً»^۱، واتا: هه ژارانی موسلمانان به ئەندازه ی چل پایز له پێش ده وڵه مەنده کانیان ده چنه

^۱ - ئەحمەد له الزهد (۹۳۷) ئیخراجی کردوه.

^۲ - زۆر لاوازه، ئەللاه یله می له مسند الفردوس (۸۸۳) ئیخراجی کردوه، نوبه یی کوپی ئەلحاریشی تێدایه که سێکی په راویز خراوه (مترک) ه.

به هه شته وه، تائه وهی دهوله مەندانى موسلمانان له پۆزى قیامه تدا خۆزگه ده خوانن له دونیادا هه ژار بوونایه .

منیش ئەلیم: ئەم فەرموودهیه سه لماوه له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) له گێرانه وهی کۆمه لێک هاوه له وه، له نێویاندا ئەبو هورهیره و عبداللهی کورپی عه مرو جابری کورپی عبدالله و گێر دراوه ته وه له ئەبی سه عیدو ئەنه سی کورپی مالیکی شه وه، گەر پێش دهوله مەندانیش بچنه به هه شته وه ئەوه به لگهی پایه به رزبوونیان نییه، به لکو له بهر ئەوه یه شتی زۆریان نییه له سه ری لێپرسینه وه بکری، بێگومان ده سه لاتداری دادپه ره ره ده وه له مەندی سوپاسگوزار که دره نگتر ده چنه به هه شته وه، به لگهی نزمیی پایه و مه قامیان نییه له به رانه ر هه ژار داو پێشتر باسمان کرد.

خۆزگه خواستنی دهوله مەندان به وهی خۆزگه له دونیادا هه ژار بوونایه، گەر ئەم بێژه یه دروست بی، ئەوه به لگهی نزمیی پله و پایه ی ئەوان نییه، هه ره كه دادوه ری دادپه ره ره له هه ندی شوینی پۆزى قیامه تدا خۆزگه ده خوانی له بهر ده نکه خورمایه کیش بوایه له نێوان دوو که سدا له دونیادا دادوه ری نه ده کرد، ئەوه ش له بهر سه ختی کاره که یه .

ئەبو ئەلحوسەین ئەلی: ئێبەن عومەر گێراویه تییه وه که په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فەرموویه تی: چی جۆره خه لکێک باشت رینه ؟ هه ندیک وتیان: ده وله مەندیک مافی خۆی و سه ره ته که ی بدات، په یامبه ر فەرمووی: ئەوه

باشترین که سیکه، به لام باشترینی خه لکی باوه پداریکی هه ژاره له سه ر ماندوویتی و شه که تیی نه به خشی^۱.

منیش نه لیم: بۆ نه م فرموده یه رشته یه ک باس نه کراوه ته ماشا بکریت، فرموده یه ک حالی نه زانری ناکریته به لگه، گه ر دروستیش بی نه وه به لگه یه کی تیدا نییه، چونکه هه ژاریک به باش ده زانی له سه ر ماندوووون ده به خشی، هه ژاری ئارامگران و سوپاسگوزاری سوپاسگوزارانی تیدایه، بیگومان نه مه باشترینی سی جۆره که یه، دره میکی نه م جۆره موقفه پیش هه زار دره می که سیی تر نه که وی، هه روه ک په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرموده یه تی: "سه د دره می خیر پیش هه زار دره م نه که وی، وتیان: نه ی په یامبه ری خوا چون سه د دره م پیش هه زار دره م نه که وی؟ فرمووی: پیاویک دوو دره می هه یه و دانه یه کیان نه کاته خیر، یه کیکی تر سه روه تیکی زۆری هه یه و له کۆی نه وه موو سه روه ت و سامانه ی سه د هه زار ده ر نه کات و نه ی کاته خیر^۲. نه سانی گێراویه تییه وه له فرموده ی سه فوانی کوپی عیساوه که نیین عه جلان بۆی باسکردین له زهیدی کوپی نه سه له مه وه نه ویش له نه بی سالحه وه نه ویش له نه بو هوریه یره وه (خوای لی رازی بی).

به یه قی^۳ له فرموده یه کی سه ورییه وه ده گێرپته وه له نه بی ئیسحاقه وه نه ویش له نه لهارپته وه نه ویش له عه لییه وه (خوای لی رازی بی) نه لی: سی که س

^۱ - مه زوعه، فرموده که له الجامع الصغیر (۳/ ۴۱۸ - فیض القدین) دا هه یه.

^۲ - حسن، نیین خوزه یه (۲۴۴۳) و نه سانی (۵/ ۹۵) و نیین حبیان (۳۴۴۷) و حاکم (۱/ ۴۱۶) ئیخراجیان کردووه.

^۳ - نه حمه دی کوپی نه لحوسه یی کوپی عه لی، نه بو به کر (سالی ۳۸۴ ک له دایکبووه و سالی ۴۵۸ ک مردووه)، یه کێک بووه له پیشه واه و ناویانگه کانی فرموده.

هاتنه لای په یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم)، یه‌کێکیان وتی: من سه‌د ئوقیبه‌م هه‌بووه‌و ده‌ ئوقیبه‌م لێ کردووه‌ته‌ خێر، یه‌کێکی تریان وتی: من سه‌د دینارم هه‌بووه‌و ده‌ دینارم لێ کردووه‌ته‌ خێر، سییه‌میان وتی: من ده‌ دینارم هه‌بووه‌و دیاریکم لێ کردووه‌ته‌ خێر، په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم)فرمووی: "کُلُّکُمْ فِي الْأَجْرِ سَوَاءٌ کُلُّکُمْ قَدْ تَصَدَّقَ بِعَشْرِ مَالِهِ"، واتا: هه‌مووتان له‌خێردا وه‌ک یه‌ک یه‌کسانن، هه‌ر یه‌که‌تان ده‌ یه‌کی ماله‌که‌ی به‌خێر کردووه‌.

ئه‌بو سه‌عیدی کوپی ئه‌له‌عرابیی ئه‌لی: ئیبن ئه‌بی ئه‌له‌وام بۆی باسکردین که‌ یه‌زیدی کوپی هارون بۆی باسکردین، ئه‌بو ئه‌له‌شه‌هب بۆی باسکردین له‌ئه‌له‌سه‌نه‌وه‌ وتی: پیاویک به‌عوسمانی کوپی عه‌فانی وت(خوای لێ رازیی بی): ئه‌ی خاوه‌ن پا‌ره‌و سه‌روه‌ته‌کان هه‌موو خێره‌کانتان بۆ خۆتان برد، خێر ئه‌که‌ن، کۆیله‌ سه‌ریه‌ست ئه‌که‌ن، حه‌ج ده‌که‌ن و ئه‌به‌خشنه‌وه‌، عوسمانیش وتی: ئیوه‌ ئیره‌یی به‌ئیمه‌ ده‌به‌ن و ئیمه‌ش ئیره‌یی به‌ئیه‌ ده‌به‌ین، سویند به‌خوا دره‌میکی ئیه‌ که‌ به‌نا‌ره‌حه‌تی و ماندوویه‌تی په‌یدای ده‌که‌ن و ده‌یه‌بخشن له‌ ده‌ هه‌زار دره‌می ئیمه‌ خێری زۆرت‌ره‌ له‌کاتی‌که‌دا به‌راورد به‌وه‌ی ئیمه‌ ده‌یه‌بخشین زۆر که‌مه‌^٢.

له‌سوننه‌نی ئه‌بو داووددا له‌فرموده‌ی له‌یشه‌وه‌ هاتووه‌ ئه‌ویش له‌ئه‌بی ئه‌ل‌زوبه‌یره‌وه‌ ئه‌ویش له‌یه‌حیای کوپی جه‌عه‌ده‌وه‌ ئه‌ویش له‌ئه‌بو هوره‌یره‌وه‌ که‌

^١ - زۆر لاوازه، به‌یه‌قیی له‌ السنن(١٨٢/٤) و ئه‌حه‌مد(٩٦/١) و به‌زار(٨٤١)ئێخراجیان کردووه‌، ئه‌ل‌حاریثی ئه‌له‌عه‌ره‌ی تێدا به‌که‌سیکی لاوازه.

^٢ - لاوازه، به‌یه‌قیی له‌ شعب‌ الإیمان(٣١٨٢)ئێخراجی کردووه‌.

وتوویه تی: ئە ی پە یامبەری خوا چی سە دە قە یە ک باشتەرینه؟ فەر مووی: "جەد المقل وابدأ بمن تعول"^۱، واتا: بە خشی نی ئە وپە ی پەرە یە کی کە م کە بە نەرە حە تی پە یدا بکری بە سەر ئە وانە دا بیە خشی تە وە کە ئە رکی بە خێ وکردنیان لە سەر تە .

لە موسنە دو صە حی چی ئین حیا نە دا هاتوو لە فەر موودە یە کی ئە بو زەرە وە (خوای لی رازی بی) ئە لی: و تە: ئە ی پە یامبەری خوا چی خێ و سە دە قە یە ک باشتەرینه؟ فەر مووی: بە خشی نی ئە وپە ی پەرە و سەر مایە یە ک کە بە نەرە حە تی پە یدا بکری^۲.

لە سوننە نی نە سائییدا هاتوو لە فەر موودە یە کی عە لی ئە لئە زدی یە وە ئە ویش لە عوبە یدی کوپی عومە یرە وە ئە ویش لە عبد اللهی کوپی حوبشی یە وە کە پرس یار لە پە یامبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) کرا: چی کار و کردە وە یە ک باشتەرینه؟ فەر مووی: "ایمان لا شک فیە و جهاد لا غلول فیە و حجة مبرورة"^۳، واتا: ئیمانێ ک هیچ گومانێ کی تیادا نە بی و جیهادی ک هیچ ناپاکی و سە مێ کی تیادا نە بی و حە جێ کی قبو لکرا ویش.

وترا: ئە ی چی نوێ ژێ ک باشتەرینه؟ فەر مووی: نوێ ژێ ک وە ستانی زۆری. وترا: چی خێ و سە دە قە یە ک باشتەرینه؟ فەر مووی: ئە وپە ی شتێ کت لە دە ست بی و بیە خشی. وترا: چی هێ جەرە تێ ک باشتەرینه؟ فەر مووی: "من هجر ما حرم الله علیه"^۴، واتا: دوور کە و تە وە لە شتێ ک کە خوای گەرە لە سەر تی حەر ام کردوو.

^۱ - صە حیحە، ئە بو داوود (۱۶۷۷) و ئە حمە د (۲ / ۳۵۸) و ئین خوزە یە (۲۴۴۴) ئیخراجیان کردوو.

^۲ - زۆر لاوازە، بە شێ کی فەر موودە یە کی دوور و درێ ژە ئە حمە د (۵ / ۱۷۸) و بە یە قی لە الشعب (۳۲۹۸) ئیخراجیان کردوو و ئە بو عە مرێ ئە لدیمە شقی تی دایە کە سێ کی پەر وێ زخراوە (مترک).

وترا: چی جیهادیك باشترینه؟ فهرمووی: "من اهریق دمه وعقر جواده"^۱، واتا: جیهادی نهو که سهی خوئی و نه سپه کهی له پیناو خوادا بهخت نه کات.

هه موو نه م فهرموودانه به لگه ده ده ن له سه ره نه وهی، به خشی نی مالتیکی که م که به نا په حه تی پی دا بکری و له ده ست بی باشتره له خیری سه ره تی کی زور که هه ندیکی ببه خشی، له به خشی نی هه ندی له و سه ره ته ی شوینه واری به خشراوی تیادا دیار نه بی و وانه زانی شتی کی لی که م بو وه ته وه، چونکه باشتردانانی کارو کرده وه کان لای خوای گه وره په یوه سه ته به وهی له ده کاندایه نه وه ک زوری و وینه، گرنگیه که ی به هیزی پالنه رو راستگویی به خشه رو دلسوزبوونی و پیشخستنی مافی خواجه به سه ره ده روونی خویدا، ناخو خیری نه و که سه ی کولیره که ی له خوی گرتو وه ته وه و له به ره خوا ده یبه خشی چون له گه ل خیری که سیکدا به راورد ده کری که له سه ره و ته و سامانی کی زوریدا سه ده ه زار دره می به خیر کردو وه؟ بینگومان کولیره که ی نه م کابرایه له ته رازووی خوا سه نگی نتره قوورستره له سه ده ه زار دره می کابراکه ی تر، خوای گه وره ش پشت و په نایه.

به لگیان به وه هی نا وه ته وه که نی بن عه دی گپراویه تی به وه له فهرمووده ی سوله یمانی کوپی عه بدول په حمانه وه، که خالیدی کوپی به زید بو ی باسکردین نه ویش له باوکی به وه نه ویش له عه تائه وه که گوئی له نه بو سه عیدی خودری بو وه نه یووت: گویم له په یام به ری خوا بوو (صلی الله علیه وسلم) نه یفه رموو: "اللهم

^۱ - حسن، نه بو داوود (۱۴۴۹) و نه سانی (۵/ ۵۸) و نه حمده (۳/ ۴۱۱) ئیخراجیان کردو وه.

تَوَفَّنِي فَقِيرًا، وَلَا تَوَفَّنِي غَنِيًّا"، واتا: خوايه گيان بهه ژاربي بممرینه نه وه که به دهوله مهندي^۱.

ئهم فهرمووده يه دروست نييه، چونکه خالیدی کوپی به زیدی کوپی عه بدولره حماني کوپی مالیکی ئه لدیمه شقیی تیدایه به کده نگی هه يه له سه ر لاوازیوونی و گێرانه وه کانی به به لگه ناکرین. ئه حمه د ئه لئ: هیچ نییه. ئیبن موعین ئه لئ: (واه) یه، به حیا خستوو یه تییه پال درۆزان و پیشتی باسما ن له باره وه کردوه.

له م باره يه وه پرسیار له شیخی ئیسلام ئیبن تهیمییه کراوه وتوو یه تی: زۆرێک له زانایانی دوا یین ناکۆکن له باره ی دهوله مهندي سوپاسگوزارو هه ژاری نارامگره وه، ئاخۆ کامه یان باشت رین؟ کۆمه لێک له زانا و خواناسان، دهوله مهندي سوپاسگوزاریان باشت رانا وه و کۆمه لێکی تری زانا و خواناسانی تریش هه ژاری نارامگریان باشت رانا وه، له و باره يه شه وه له پیشه وا ئه حمه ده وه دوو گێرانه وه گێر درا وه ته وه، به لام له ها وه لآن و تابیعینه وه (خوا ی گه وره له هه موویان رازی بی) شتێک نه گێر درا وه ته وه که کام له و دوو کۆمه له له وی تریان باشت رینه.

کۆمه لێکی سێیه میش هه يه وتوو یانه: ته نیا به ته قوا فه زلیان به سه ر به کتره وه هه يه، کامه یان ئیمانی مه زنترو ته قوا ی زیاتری هه بی ئه وه باشت رینه، گه ر له ئیمان و ته قوادا وه که یه ک بن، ئه وه له فه زلیشدا وه که یه کن.

ئه لئ: ئه مه دروستترینی بۆچوونه کانه، چونکه ده قه کانی قورئان و فهرمووده به ئیمان و ته قوا فه زله کان دیاریی ئه که ن، په ره و ردگاریش ئه فهرموویت: ﴿إِنْ

^۱ - زۆر لاوازه، ئیبن عه دی له الکامل (۲/ ۸۸۴) و ته به رانیی له کتاب الدعاء (۱۳۲۶) و به یه قی له الشعب (۱۰۰۶) ئیخراجیان کردوه.

يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أُولَىٰ بِهِمَا ﴿١٣٥﴾ النساء: ١٣٥، واتا: نه گەر(شایه تی له سەر دراوه که) دهوله مه ند بیت یا هه ژار(شایه تیه که هه ر بده ن).

له نیتو په یامبه ران و باوه پدارانی سه ره تادا که دهوله مه ند بوونه، له زۆربه ی هه ژاران فه زلدار تر بوونه، هه ژاریان تیدا هه بووه له زۆربه ی دهوله مه ندانیان فه زلدار تر بووه، کاملترینیان، نه وان هه که هه ردوو مه قامه که یان هه بووه، سوپاسگوزار بوونه و هه م نارامگریش، سوپاسگوزاری و نارامگریه کی ته واو، وه ک حالی په یامبه رمان(صلی الله علیه وسلم) و نه بو به کړو عومه ر(خوایان لی رازی بی).

به لام هه ندیجار هه ژاران بو خه لکانیک به سوود ترن و دهوله مه ندانیش بو خه لکانیکی تر به سوود ترن، هه روه ک له شساغیی بو هه ندیکیان به سوود ترو نه خوشییش بو هه ندیکی تریان به سوود تره، هه روه ک له و فه رموده یه دا هاتوه که به غه وی و که سانی تر له په یامبه ری خواوه(صلی الله علیه وسلم) له خوا ی په روه ردگار وه گپراویانه ته وه: "ان من عبادي من لا یصلحه الا الغني ولو أفقرته لأفسده ذلك، وان من عبادي من لا یصلحه الا الفقر ولو أغنیته لأفسده ذلك وان من عبادي من لا یصلحه الا الصحة ولو أسقمته لأفسده ذلك، وان من عبادي من لا یصلحه الا السقم ولو أصححته لأفسده ذلك، إني أدبر عبادي، إني بهم خبیر بصیر"^١، واتا: له نیتو به نده کانمدا که سانیک هه ن ته نیا دهوله مه ند بوونیان بو شیاوه، گه ر هه ژار بکه وی خراپ و ناله بار نه بی، هه یانه ته نیا هه ژاری بو شیاوه، گه ر دهوله مه ند بی دهوله مه ندیه که ی لی تی کده دات، هه یانه ته نیا

^١ - لاوازه، نین نه بی له لدونیا له الأولیاء(١) و نه بو نه عیم له الحلیة(٨/ ٣١٨) نیخراجیان کردوه، هیشامی نه لکینانی تیدایه نه ناسراوه.

له شساغیی بۆی شیاوه، گەر نه خۆش بکه وی لئی تیکده دات، ههیه ته نیا نه خۆشیی بۆی شیاوه، گەر له شساغ بی له شساغیی هکه ی لئی تیکده دات، خۆم کاری بهنده کانم به پێوه ده بهم و خۆم پێیان شاره زاو بینام.

به دروست له په یامبه ری خواوه هاتوه (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: "إِنَّ فُقَرَاءَ الْمُسْلِمِينَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ قَبْلَ الْأَغْنِيَاءِ" ، واتا: هه ژاران موسلمانان پێش دهوله مهنده کانیان ده چنه به هه شته وه.

له فهرمووده یه کی تر دا: که هه ژاران فیتری یادو زیکری دواى نوێژ بوون و دهوله مهنده کان گوێیان له وه بوو، ئه وانیش وه کو هه ژاران ویردی دواى نوێژه کانیان ده خویند، هه ژاره کان ئه وه یان بۆ په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) باسکرد، په یامبه ریش فهرمووی: ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ (الحديد: ۲۱)، واتا: ئه وه (پاداشته) به خششیکى خواى یه دهیدات به هه رکه س که خۆی به ویت.

بۆیه هه ژاره کان له بهر سووکی لیپرسینه وه یان پێشتر ده چنه به هه شته وه، دهوله مهنده کانیش به هۆی لیپرسینه وه ی زۆریان وه له چوونه به هه شته وه درهنگ ده که ون، پاشان گەر لیپرسینه وه ی به کێکیان کراو چاکه کانى له چاکه کانى هه ژاریک زۆتر بوو، ئه وه پێگه ی به هه شتی له پێگه ی هه ژاره که به رزتره با درهنگ تریش بچیت به هه شته وه، هه روه که ئه وه هه ژاره ی به بی لیپرسینه وه ده چنه به هه شته وه عوکاشه ی کوپی میحصه نیشیان تیدایه، بۆیه ده کری

^۱ - پێشتر ته خرێج کراوه.

^۲ - بوخاری (۸۴۳) ئیخراجی کردوه به بی (که دهوله مهنده کان گوێیان له وه بویه وه ...) و موسلیم (۵۹۵)

له فهرمووده یه کی ئه بو هوره یه وه (خواى لى رازى یی).

کەسێک بچیتە بەهەشتەو پێش کەسێکی تر کە لە پێگە و پایەدا لەو بەرزترە،
هۆکارە کەشی بۆ ئەو دەگەرێتەو کە دوورن لە سەرئێشەیی
لێپرسینەو کردنیان، ئەو ئەو هەژارییە کە لە قورئان و فرمودەدا باسکراوە،
دژە بەو دەولەمەندییە کە زەکات وەرگرتنی حەلال دانائەو یان زەکات دان
بەواجیب نازانی.

پاشان لەزاراوەی زۆرییە خەلکییدا هەژاریی بوو تە دەربیرینی زوهدو
خواپەرستی و رهوشت، هەرکەسێ هەلگری ئەو سێ سیفەتە بێ پێیدەوتریت
هەژار با خاوەن سەرۆت و پارەش بێ، هەرکەسێکیش هەلگری ئەو سیفەتە
نەبێ پێی ناوتری هەژار با بێ پارەو سامانیشت بێ، ئەم واتایە تەسەوفانە
ناونراوە، خەلکانی کیش هەن جیاوازیی دەکەن لە نێوان کەسێ هەژارو صۆفییدا،
پاشان هەندیکیان کەسێ هەژار باشتەر دادەنێن و هەندیکێ تریش کەسێ صۆفی
باشتەر دادەنێن.

ئەوێ سەلماوەو دروست بێ لەم تەوهرەدا: ئەوێ ناپوانرێتە وشە
نوێیەکان، بەلکو دەپوانرێتە ئەو ناو و واتایانە لە قورئان و فرمودەدا
هاتوون، خوای گەرە ئیمان و لەخواترسانی کردووە تە وەسفی دۆستەکانی
خۆی، هەرکەسێ پشکی ئیمان و لەخواترسانی زۆریی باشتەری، خوای گەرەش
زانترە.

ته وهری بیست و سی

به لگهی هه ژاران له قورنان و فهرموودهو نه سهرو نیعتیباردا

هه ژاران وتووینه: خوی گه وره به یه کیک له لایه ن و رووانه له قورناندا باسی دهوله مهندی و سهروهت و سامانی کردوه:

یه کهم: له پووی نابووتیه وه، وهك دهه رموویت: ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَفٍ﴾^(٦) أَنْ رَأَاهُ اسْتَفْتَى^(٧) ﴿العلق: ٦ - ٧﴾، واتا: به راستی مرۆف یاخی ده بی. که خوی ببینی واده وله مهنه بووه. هه روه ها دهه رموویت: ﴿وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ﴾^(٨) الشوری: ٢٧، واتا: خو نه گه ر خوا پزق و پوزی فراوان بگردایه بو به نده کانی له زهوی دا سته میان ده کرد. هه روه ها دهه رموویت:

﴿وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ﴾^(٩) وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرَرًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ^(١٠) وَزُخْرَفًا وَإِنَّ كُلَّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ^(١١) ﴿الزخرف: ٣٣ - ٣٥﴾

واتا: خو نه گه ره بهر نه وه نه بوایه خه لکی بین به ئوممه تی بی باوه پ ومان ده کرد هه ر که س بی باوه پ بوایه به خوی میهره بان سه قفی خانوه کانیان له زیو بوایه هه روه ها پله کان که پی ی دا سه رده که ون بو مان ده کردن به زیو. وه ده رگای زورمان بو خانوه کانیان داده نا وه کورسی و قه نه فهی زور تا له سه ری دانیشتن و پال بده نه وه. وه زه خره فهی زور (له ئالتون و زیو) جا هه موو نه وانه

به ره و خوشی ژیا نی دونه به لام (پاداشتی) بوی دوا یی لای په ره ردگار ت بو پاریزکارانه.

ه ره ها ده ف رمویت: ﴿فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ ﴿التوبة: ۵۵﴾، واتا: جا با سه رنجت پانه کیشیت (سه رسامت نه کات) (زوی) مال و دارایی و مندالیا بیکومان خوا ده یه ویت سزایان بدات به هوی نه (مال و منداله وه) له م ژیا نی دنیا به دا وه به سه ختی گیانیا ن ده رچییت له کاتیکدا که نه وان بی باوه پین. ه ره ها ده ف رمو یه تی: ﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ﴿الكهف: ۴۶﴾، واتا: مال و کوپو کال جوانی و زینه تی ژیا نی دنیا ن.

ه ره ها ده ف رمویت: ﴿زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ﴾ ﴿آل عمران: ۱۴﴾، واتا: جوان کراوه بو خه لکی (دنیا په رست) خوشی و ناره زوواتی نه فسی له ناره تان و کوپان و دارایی زوی که له که کراو له ثالثون و زیپو زیو. بویه هاوشیوه ی نه م نایه تانه زودن.

رووی دووه م: له پوی تاقیکردنه وه و به لاهه باسی ده کات، ه ره ه ده ف رمویت: ﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾ ﴿التغابن: ۱۵﴾، واتا: بیکومان دارایی و مندالتان هر هوی تاقی کردنه وه تانن له کاتیکدا خوا پاداشتی زود و گه وده ی له لایه.

په ره ردگار نه ف رمویت: ﴿يُحْسَبُونَ أَنَّمَا يُدْهَرُ بِهِ مِنْ مَالٍ وَيَنِينَ ﴿٥٥﴾ سَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾﴾ ﴿المؤمنون: ۵۵ - ۵۶﴾، واتا: نایا نه وانه وا

ده زانن ئه وهی پی یان ده به خشین له سامان و مندالان.
به هوی (شیاو یانه وه) چه سپانیمان کردوه بۆیان له خیر و خوشیه کاندان (نه خیر وانی
یه) به لکو نه وانه هه ست ناکه ن (که بۆ تاقی کردنه وه) یانه.

خوای گه وه بهاس له تاقیکردنه وهی خوی ده کات بۆ مروژ به ده وه له مه ندرکردنی
و نه فه رموویت: ﴿ فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي
أَكْرَمَنِي ﴾ الفجر: ۱۵، واتا: جا کاتیک که خوا ئاده می تاقی کرده وه و پیزی
گرت و ناز نیعمه تی به سه ردا پشت نه وه ده لی په روه ردا گارم پیزی گرتوم.

هه روه ها ده فه رموویت: ﴿ وَتَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ
﴾ الأنبياء: ۳۵، واتا: ئیمه تاقیتان ده که یه وه به خراپه و ناخوشتی وه به
چاکه و خوشتی تا ده رکه وی (چاک و خراپ) وه هه ر بۆ لای ئیمه ده که پینه وه.

دووی سییه م: خوای گه وه هه والی داوه، به وهی مال و مندال به هیه شتیک
مروژ له خوای گه وه نزیک ناخه نه وه، به لکو به ئیمان و کاری چاکه وه له خوای
گه ره نزیکه ده بیته وه: ﴿ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ
ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الْوَضْعِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ
ءَامُورٌ ﴾ (سبا: ۳۷)

واتا: سامان و مندالتان شتیک نین لای ئیمه پله و پایه تان نزیک بکه نه وه
مه گه ر نه وهی باوه پی هینابی و کرده وهی چاک کردبی بۆ نه وانه پاداشتی دوو
به رامبه ر هیه به هوی نه و چاکانه ی که کردوویانه نه وان له کۆشکه
به رزه کانی (به هه شتدا) له ئاسایش دان.

رووی چوارهم: خوی گه وره هه والی داوه، به وهی دونیاو دهوله مهنیدی و سه روهت و سامانی کردووه ته چیتزو خوشیی بۆ که سیک که له ناخیره تدا هیچ پشکیتی نه بی، ناخیره تیش بۆ له خواتر ساوان داناوه و نه فه رموویت: ﴿وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنِيَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَثْبَرُ﴾ طه: ۱۳۱، واتا: تو چاره کانت مه بره ئه و نازو نیعمه تانهی داومانه به تا قم و دهسته به له وان (بی باوه پان) (چونکه نه وه) زینت و جوانی ئه م ژیا نی دنیا به بۆ نه وه به تا قیتان بکهینه وه تیایدا دلنیا به پزق و پوزی په روه ردگارت (له دوا پوژدا) چاکترو به رده وامتره.

هه روه ها ده فه رموویت: ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَتَكُمْ فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا﴾ الأحقاف: ۴۰، واتا: (بیریان بخه روه) نه و پوژهی نه وانهی که بی باوه پان به ران به ر دۆزه خ پاده گیرین (پییان ده ووتریت) هه رچی خوشیتان بوو به سه رتان برد له ژیا نی دونیا تان دا و به هره و له زه تتان لی برد. هه ر بۆ ئه م و اتاو مه به سته، په یام به ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئاماژه ی بۆ عومهر کردووه و فه رموویت: "أما ترضى أن تكون لهم الدنيا ولنا الآخرة"، واتا: ئایه رازی نابی دنیا بۆ نه وان بی و ناخیره تیش بۆ ئیمه. دواتر ئه م فه رموویده به باس ده که یین.

رووی پینجه م: خوی گه وره ته نیا له شیوهی سه رزه نشتکردندا باسی خوشگوزهران و خاوه ن سه روه ته کانی کردووه، وه که ده فه رموویت: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ﴾ الواقعة: ۴۵، واتا: به راستی ئه مانه له مه وپیش خوش گوزهران بوون.

^۱ - بوخاری (۲۴۶۸) و موسلیم (۱۴۷۹) (۳۴) نیخراجیان کردووه.

هه روه ها ده فهرموویت: ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا﴾
الإسراء: ۱۶، واتا: کاتی بمانه وی (دانیشتونانی) شار و ولاتانی له ناو ببهین فهرمان
ده دهبین (به گوی پایلهی و کرده وهی چاک) به ده وله مهنده خراپه کار و
نقدداره کانی که چی نه وان یاخی دهبین و له فهرمان ده رده چن.

هه روه ها ده فهرموویت: ﴿لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنُكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ﴾ الأنبياء: ۱۳، واتا: فریشته کان به گالتوهه پنیان ده لنین
پامه کن و بگه پینه وه بۆ لای نه و نازو نیعمه تانهی که پۆچون تییدا
وه (بگه پینه وه) بۆ سر خانوو ماله کانتان به لکو پرسیارتان لی بکری له وهی
به سهرتان هاتوه.

رووی شه شه م: خوی گه وره سه رزه نشتی نه وانهی کردوه که سه روه ت و
سامانیان خوشده وی و به وه عه یبیداری کردون و نه فهرموویت: ﴿وَأَكْثَلُونَ
الْأَثَرَ أَكْثَلًا لَمَّا ﴿١٩﴾ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾﴾ الفجر: ۱۹ - ۲۰، واتا:
به لکو سه ره پای نه مهش به شه که له پور (ی به شداران) هه مووی (به هه لپه) ده خون.
وه مال و سامانتان خوش دهویت به خوش ویستنیکی زور.

رووی هه وه م: سه رزه نشتی نه وانهی کردوه که خۆزگی دنیاو
ده وله مهندهی و خوشگوزه رانیان هه به، پیا هه لدانی نه وانه شی کردوه که
نه وه بیان ره تکرده وه ته وه و پیچه وانهی پیپی دنیاو ویستانیان کردوه، له باره ی
ده وله مهنده ترین که سانی سه رده مه وه فهرموویتهی: ﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي
زِينَتِهِ قَالِ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَلِيتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونَ
إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٦﴾﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ تَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ

ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقِهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ القصص: ٧٩ - ٨٠،
 واتا: ئىنجا(قاروون)بهخۇ پازاندنەو ھاتەدەر بۆ ناو گەلەكەى ئەوانەى ژيانى
 دنيایان دەويست وتیان ئای خۆزگە ئەو ھەندەى بە قاروون دراو ھەش بمان
 بوايە بە پاستى ئەو(قاروون)خاوەنى بەش و بەختىكى گەورەيە. بەلام ئەو
 كەسانەى كە زانسیان پى درابوو وتیان ھاوار بۆ ئىو پاداشتى خوا(لە پۆڭى
 دواییدا)لەو ھە چاكتەرە بۆ ئەو كەسانەى بپوایان ھیناوە و كردهو ھەى چاکیان
 كردهو ھە كەس ئەو(ووتەى زانایانە)و ھەرنەگى جگە لە خۆپاگران.

رووی ھەشتەم: خوی گەورە گومانى ئەوانەى بەرپەرجداو ھەو، كە ھە ھاىان
 گومان بېردو ھە زەداربوونى مەو ھەكان بە ھۆى مال و سامانەو ھە كە بۆ
 راپەراندى دەسەلات و پادشاھەتیی پتووستییان پتیی ھەيە، پەروەردگار
 ئە ھەرمووت:

﴿ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ ﴾ (البقرة: ٢٤٧)

واتا: پتەمبەرەكەيان پتیی وتن بپگومان خوا طالوتى بۆ ناردن بە پادشا
 وتیان ئەو چۆن ئەبى بە پادشا بەسەر ئیمەو ھە ئیمە لەو شاىستە ترين
 بە پادشاھى ھە دارایی زۆرى نە دراو ھەى ھەرمووت: بە پاستى خوا ئەو
 ھەلبێژاردو ھەسەر ئىو ھەدا ھە بەشى زیاترى داو ھەى لە فراوانى لە زانین و

توانایی جهسته، وه خوا پاشایی خوی دهدات بههر کهس خوی بیهوی وه خوا(بههره) فراوان و زانابه.

خوای گهوره بهرپه رچی نهو قسهو بۆچوونهی نهوانی داوه ته وه وه والی داوه که رینو فەزل به هوی سهروهت و سامانه وه نییه وهک گومانی ده کهن، به لکو فەزل به هوی زانسته وهیه نه وهک پاره و سامان و نه فره مویت: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ یونس: ۵۸، واتا: نهی موحه ممه د(صلی الله علیه وسلم) بلّی هر به هوی چاکه و میهره بانی خواوهیه جا که واته با به وه دلخۆش بن نه وه چاکتره (بۆیان) له وهی کۆی ده که نه وه له شتی نه م دنیا به.

زانست و ئیمان و قورئان فەزل و به زهیی و سۆزی خوای گه ورن، به لام نه وهی نهوان کۆیده که نه وه سهروهت و سامان و هۆکاره کانیتی، وهک خوای گه ورن ده فره مویت: ﴿أَهْمُ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُم بَعْضًا سُلْحِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ الزخرف: ۳۲، واتا: نایا نهوان په حمتی پهروه رگارت دابهش ده کهن له کاتیکیدا ئیمه له نیوانیاندا دابهشمان کردووه هوی گوزهرانیان له ژیا نی نه م دنیا به دا وه هه ندیکیانمان چهند پله به رز کردو ته وه به سه ره ندیکی تریاندا تا هه ندیکیان ئیش به هه ندیکی تریان بکهن وه به زهیی پهروه رگارت (بۆ تو) له وه چاکتره نهوان کۆی ده که نه وه.

رووی نویه م: خوای گه ورن هه والی داوه که هه لپه و ته قه لا کردن له کۆکردنه وهی سهروهت و سامان و شتانی تردا، خه لکیی سه رقالت کردووه و

ئاخیره تی له بیربردوونه ته وه و بۆ ئاخیره ت خۆیان ئاماده ساز نه کردووه، له سه ر
ئه وه ش هه ربه شه یان لی ده کات و ئه فه رمووی: ﴿أَهْلَكُمُ الْكَافِرُ﴾ حَتَّى زُرْتُمْ
الْمَقَابِرَ ﴿٢﴾ كَلَّا سَوْفَ تَعْمَلُونَ ﴿٣﴾ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْمَلُونَ ﴿٤﴾ التکاثر: ١ - ٤، خوای
گه وره هه والی داوه که دنیاویستان به هوی هه لپه کردنیان بۆ زۆرکردنی
سه روه ت و سامان بی ئاگا بوونه، بی ئاگا بوونه له خوای گه وره و رۆژی ئاخیره ت
تانه و کاته ی مه رگیان دی و ده بردرین بۆ سه ردانیکردنی گۆپستان، هه تا ئه و کاته
له خه وی بی ئاگایی و زۆرکردنی سامانی دنیا به ئاگا نایه نه وه.

خوای گه وره که ناویبردووه سه ردانیکردنی گۆپستان، ئاگادارکردنه وه یانه
به وه ی گۆپ جیگه ی گیرسانه وه هه میشه ییان نییه، به لکو گۆپ بۆ ئه وان وه ک
شوینی مانه وه ی گه شتیاری سه ردانیکارانه، بۆ ماوه یه ک تیایدا ده مینه نه وه و دواتر
به جییده هیلن وه ک به جیهیشتنی دنیا که تیایدا نه گیرسانه وه، به لکو گۆپیش
به جییده هیلن بۆ شوینی گیرسانه وه ئایه به هه شته یان درۆزه خ.

خوای گه وره سه رزه نشتی خودی سه روه ت و سامانی نه کردووه، به لکو
سه رزه نشتی زۆرکراو و کۆکردنه وه ی کردووه، وه ک ده وتری: یارییه که سه رقالی
کردین، باس ناکی چ یارییه ک، به لام ویستی ره ها بریتییه له هه رشتیک به نده
هه ولی زۆر کۆکردنه وه ی بدات له سه روه ت و سامان و ناوبانگی و به نده و جاریه و
خانوه باخ یان زانستییک له بهر خوا نه بی، یان زۆر ئه نجامدانی کاریک پێیه وه
له خوا نزیک نه بێته وه، بۆیه هه مو ئه وان له وه ول و زۆر ته قه لایه داده نرین که
مروڤ له خوای گه وره و ئاخیره ت بی ئاگا نه که ن.

له‌سه‌حیجی موسلیمدا هاتوو^۱ له‌فه‌رمووده‌ی عبدالله‌ی کوپی نه‌لشیخیره‌وه که وتوویه‌تی: گه‌یستمه لای په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) و نه‌م ئایه‌ته‌ی ده‌خویندنه‌وه: ﴿أَهْلَكُمُ الْكَافُرُ﴾، فه‌رمووی: نه‌وه‌ی ئاده‌م نه‌لی: سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌م سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌م، ئاخۆ تۆ چی مال و سامانیکت هه‌یه جگه له‌وه‌ی به‌خشیه‌وته و رویشته، یان خواردووته و نه‌ما یان له‌به‌رت کردوو ه‌کۆن و له‌نیوده‌چی؟!

پاشان خوای گه‌وره هه‌په‌شه و به‌لێنی دووپاتکراوی به‌و که‌سه داوه، که زۆرکردنی هۆکاره‌کانی دنیا بێ ئاگای کردوو، نه‌ویش کاتی‌ک پیشانی ده‌دات که هه‌وله زۆره‌کانی و شته کۆکراوه‌کانی ده‌بنه ته‌پوتۆزو به‌بادا ده‌چن و نه‌زانی ئه‌و دونه‌یایه‌ی ئه‌و هه‌وله‌ی زۆری بۆ ده‌دا ته‌نیا فیل و له‌خسته‌بردن بووه و هه‌چی تر، سه‌ره‌نجای هه‌وله‌کانیشی سزاو نه‌شکه‌نجه‌ی بۆ هه‌یه و هه‌ک ئه‌وانی تر دونه‌یای زیانکردو لای خوای گه‌وره‌ش سه‌ره‌نجای وه‌های بۆ ده‌رده‌که‌وی، که به‌خه‌یاڵیدا نه‌هاتوو و ئه‌و زۆرکراوه‌ی دونه‌یای ده‌بیته گه‌وره‌ترین هۆی نه‌شکه‌نجه و ئازاری، له‌دونه‌یادا به‌هه‌وله زۆره‌کانی نه‌شکه‌نجه و ئازار نه‌بینی، له‌به‌رزه‌خدا سزای له‌سه‌ر ده‌بینی، له‌پۆژی قیامه‌تیشدا سزای له‌سه‌ر ده‌بینی، به‌و زۆرکردنه‌ی شتانی دونه‌یای به‌دبه‌ختتر نه‌بی و به‌رزی و ده‌وله‌مه‌ندیی نامینی، ئای ئه‌وه چی به‌دبه‌ختی و چی هه‌له‌په‌یه‌کی که‌مه؟! ئه‌وه چی ده‌وله‌مه‌ندییه‌که که هه‌زاری و نه‌هامه‌تی ده‌هینی؟! چی خۆشیه‌که به‌هه‌موو خراپه‌و ناخۆشیه‌که ده‌گات؟! ئه‌وه‌یه که‌سه‌که کاتی‌ک په‌رده‌ی له‌سه‌ر لاده‌دریته نه‌لی:

^۱ - موسلیم (۲۹۵۸) ئیخراجی کردوو.

﴿ يَقُولُ يَلَيَّتَنِي قَدَمْتُ لِحَيَاتِي ﴾ الفجر: ٢٤، واتا: نینجا به داخه وه ده لی خۆزگه له دنیا دا کاری چاکه م پیش بخستایه بۆ ئه م ژیا نه م.

خۆزگه ئه خوازێ ئه و شته ی ئه و کۆی ده کرده وه پیش مردنی بیخستبایه ته خزمه ت فره مانێ خوای گه و ده وه: ﴿ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴾ لَعَلِّيْ اَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا ﴿ المؤمنون: ٩٩ - ١٠٠، واتا: ئه ی په روهر دگاره م بمرکپه ره وه بۆ دنیا. به لکو کرده وه ی چاک بکه م (له بری ئه وه ی نه مکر دووه) له و ته مه نه ی له ده ستم چو نه خیر بیگومان ئه مه (ی ده یلێ) ته نها قسه یه که ئه و ده یلێ.

ئه وه ی ئه یلێ ته نیا قسه یه که و بۆ خۆی ئه ی کات و گوێی لی ناگیردری و وه لاهی نادریته وه.

سه ره تا بیر له قسه که ی بکه ره وه: (رب) واتا: په روهر دگارا، هاوار ئه با ته بهر په روهر دگارا، پاشان رووده کاته ئه و فریشتانه ی فره مانکراوه بیگه پێننه وه بۆ لای خوای گه و ده و ئه لی: بمرکپه پێننه وه دنیا، پاشان هۆکاری ئه وه ئه لی که بۆچی بیگه پێننه وه دنیا، ئه ویش بۆ ئه وه ی ئه و کاره چاکانه ئه نجام بدات که نه یکر دووه له سه ره وت و ناویانگی و ده سه لات و هیزو هۆکاره کانی و ئه وانه له کاری چاکه دا به کار بهی ئی، به لام پێیده وتری: نه خیر، جارێکی تر ریگه و بواری گه پانه وه دونیات نییه، ئه و نه ده ته مه نت کرد بتوانی بایه ئه وانه ئه نجام به ی.

له به ره وه ی خوای گه و ده به به زه بییه و هه میشه ئه وه ی لی چاوه پێی ده کری به ده م ئه و که سه وه بروات، که هاواری بۆ ده بات و بواری پی بدات تانه وه بیر بهی ئیته وه که له ده ستی داوه، خوای گه و ده له باره ی داواکاری ئه و که سه له ده سته چووه وه ئه فره مووی، ئه وه ی ئه یلێ ته نیا قسه یه که و هه یچی تر، هه یچی

حه قیقه تیکی نییه، نه وه سرووشتی نه و مرقفه به و جوره حه زی به کاری چاکه نه بی، گهر داواکارییه که شی قبول بکری له سرووشتی رابردووی پاشگه زنا بیته وه، نه وه یه کیکه له دروژنان، بویه بریاری خوی گهره باشتترین بریارو عیزهت و زانست و ستایشی نه و ره تیده کاته وه به دهم داوای له و شیوه یه وه بپوات، چونکه هیچ سودیکی تیدا نییه، گهر جاریکی تیش بگه پئیریتته وه دنیا هر حاله تی یه که م نه نجام ده دات، هه روه که په روه ردگار ده فهرمویت: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ﴿٢٧﴾ بَلْ بَدَأَ لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾

الأنعام: ٢٧ - ٢٨، واتا: نه کهر بیان بیتیت کاتیک که له سه ره راغی دوزه خ وه سستیناروون که ده لئین خوزگه ده گه پئیراینه وه بۆ دنیا و به لگه کانی په روه ردگارمان به درو نه دزانی وه له بپواداران نه بووین. نه خیر به پاستیان نی یه به لکو نه وه ی که له وه و پیش ده یان شارده وه بۆیان ده رکه وتوه وه نه گهر بگه پئیریتته وه (بۆ دنیا) بیگومان دووباره ده گه پئینه وه بۆ نه و کارانه ی که لیان قه دغه کرابوو وه به پاستی نه وانه دروژنن.

زۆریه ی رافه وانان به لای واتای دروستی نه م نایه ته دا نه پویشتون، بریان له (بل - به لکو) هه روه ها له و کاره ی بۆ نه وان ده رکه وتوه نه کردووه ته وه که پیشتر له ناخی خویاندا شارده بوویانه وه، وه هایان گومان کردووه نه وه ی بۆیان ده رکه وتوه سزاو نه شکه نجه یه، که نه وه یان به گونجاو نه زانیوه له گه ل نه م فره مایشته ی خوی گهره دا: ﴿مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ﴾ به خستنه سه ریکی سپرداوه (مضاف محذوف) خه ملاندنیان بۆ کردووه، نه ویش باشتترین کاریک که

پیشتر ده یانشارده وه، بۆیه چوونه ته ناو کاریکی تره وه که وه لامیان له باره وه نییه، ئه ویش ئه وه یه، ئه و قوم و که سانه هاوبهش بریاردان و بیباوه پیی خۆیانیان نه شارده بووه وه، به لکو ئاشکرا ده ریا نخستوه وه بانگه وازیان بۆ کردوه وه له پیناویدا شه پریان کردوه.

که زانیوویانه نه یانپیکاوه وه له وه دا قسه یان دیته سه ره، هاتوون وتوویانه: ئه وانه له بابته قیامه تدا هاوبهش بریاردانی خۆیانیان شارده وه وه قیامه تیان ره تکرده وه وه وتوویانه: ﴿وَاللّٰهُ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ﴾ ﴿الانعام: ۲۳﴾، که له سه ره دۆزه خ راگیراون، ئه و پاداشت و سزایه یان لیّ ده رکه وتوه که له دونیادا شارده بوویانه وه، ئه لواحیدی ئه لیّ: له مه دا رافه وانان شتیکیان نه وتوه گونجاو بی.

کۆمه لکیان وتوویانه، له نئویشیاندا ئه لزه جاج: به لکو بۆ که سانی شوینکه وته و ژیر ده سه ته شتانیک ده رده که ویّ و ئاشکرا ده بیّ که گه وره کان له بابته قیامه ت له وانیان شارده بووه وه.

ئه م رافه یه پئووستی به رافه و لیکدانه وه ی تر ه یه، زۆر له خۆکردنیک تیدایه که بی مه ترسی و شاراهیی نییه، پووختتر له مه ئه وه یه که موبه پید له م ئایه ته تیگه یشته وه ئه لیّ: وه ک ئه وه ی بیباوه پییه که یان لییان روون و ده رکه وته نه بوویّ و زیانه که ی لایان شاراهه بوویّ، که بۆیان ده رکه وت چی سزاو ئه شکه نجه یه کی ه یه، ئه و جار حه قیقه ت و خراپه ی بیباوه پی و هاوبهش په یدا کردنه که یان زانیووه. ئه لیّ: وه ک ئه وه ی پیشتر بۆ یه کێک قسه یه کت کردبیّ له باره ی شتیگه وه و ئینجا جاریکی تر پیتی بلێته وه: وا ئه وه ت بۆ ده رکه وت که پیشتر بۆتم باس کردبوو، ئه مه به که سیّک ناوتریّ که سه می ده رخستبیّ و

خراپه‌ی کردبی و مرۆفه‌کانی کوشتبی و هه‌ولی بلاوکردنه‌وه‌ی خراپه‌کاری دابی له‌زه‌ویدا، به‌مه‌ ناوتری نه‌زان و نه‌قام بووه به‌سه‌ره‌نجامی کاروکرده‌وه‌کانی.

خوای گه‌وره زاناته‌ره، واتای ئه‌م ئایه‌ته ئه‌وه‌یه، کاتیك ئه‌و هاوبه‌ش په‌یدا‌که‌رانه له‌به‌رده‌م دۆزه‌خدا راده‌گیردرین و دۆزه‌خ ده‌بین و دانیان ئه‌خرینه نیویه‌وه، ئه‌وکات خۆزگه ده‌خوازن بگه‌رپایانه‌وه دونه‌یاو باوه‌ریان به‌خواو به‌لگه‌کانی به‌یتابایه‌و په‌یامبه‌رانی خویان به‌درۆن نه‌زانیبایه، به‌لام خوای گه‌وره هه‌وال ده‌دات که کاره‌که به‌وشیوه‌یه نییه، ئه‌وان هه‌ر له‌سرووشتیاندا باوه‌ر بوونی نییه، بیاباوه‌ری و هاوبه‌ش په‌یدا‌کردن و به‌درۆخستنه‌وه سروشت و نه‌ریتی ئه‌وانه‌یه، گه‌ر جاریکی تریش بگێردرینه‌وه دونه‌یا هه‌ر کاری پیشتر دووباره ده‌که‌نه‌وه، ئه‌وه‌شی داوا ده‌که‌ن بگه‌رپینه‌وه باوه‌ر‌دار ئه‌بن و په‌یامبه‌ران به‌پاست ده‌خه‌نه‌وه قسه‌یه‌که‌و درۆ ده‌که‌ن.

گه‌ر مه‌به‌ست و واتای ئایه‌ته‌که هاتبێته‌دی، ئه‌وه واتای (بل) و ئه‌وه ده‌رکه‌وتوه که له‌وان ده‌رکه‌وتوه و پیشتر شار‌دبوویانه‌وه، به‌لگه‌ بۆ ئه‌وه، خۆزگه‌ی ئه‌وانه بگه‌رپایانه‌وه دونه‌یاو په‌یامبه‌رانیان به‌درۆنه‌خستبایه‌ته‌وه، ئه‌وان زانیویانه له‌دونه‌یدا له‌سه‌ر بیروباوه‌ری پوچ و بێ بنه‌ما بوونه، په‌یامبه‌رانیان راستگو بوونه له‌وه‌ی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه بۆیان هینابوو، دانیابوونه، به‌لام ئه‌وه‌یان له‌ناخدا شار‌دبووه‌وه له‌نیۆ خه‌لکدا ئه‌وه‌یان ده‌رنه‌خستوه‌وه نامۆزگاری یه‌کتریان کردوه ئه‌و راستییه‌ بشارنه‌وه، ئه‌وه نییه خۆزگه‌ی گه‌رانه‌وه دونه‌یاان هه‌بووی تاوه‌کو باوه‌ر به‌ین و راستگویی په‌یامبه‌ران بزانن که پیشتر نه‌یانزانیوه، به‌لکو راستی په‌یامی په‌یامبه‌رانیان زانیوه‌وه و شار‌دوویانه‌ته‌وه، بۆیه له‌پۆزی قیامه‌تدا ئه‌وه‌یان بۆ ده‌رده‌که‌وی که

شاردېبوویانه و ده شیانزانی خویان له سەر ناپه وان و په یانېه رانیښ له سەر
حه قن، دوی شاردنه وې نه وه حقیقه ته که نه جامه کې به چاو ده بینن، گەر
بشکه پرنړینه وه دنیا، نه وه د پرونیان ریگه به باوه پېوون نادات، هر
ده گه رانه وه سەر بېباوه پې و به دروخته وې په یامبه ران.

نه وان خۆزگه ی باوه پ ناخوانن که خۆزگه باوه پ داربوونایه له بهر نه وې
په یامی خوا په یامی کې حقه بووه و هاوېش بریار دانیښ ناپه و ابووه، به لکو
نه وان که سزای دۆزه خیال بینووه و زانیوویانه توانای نه و سزایه یان نییه، ئینجا
خۆزگه ی گه رانه وه دنیا یان هه بووه.

ئهمه وه نمونه ی که سیکه یه کیکی خوشبووی و تیکه لئی بکات و بشزانی
خۆشه ویستی بۆ نه و که سه خۆشه ویستی یه کی ناپه وایه و دورکه و تنه و هشی لئی
عاقلییه، پیدیه و ترئ: گەر به خپوکه رت (خاوه نه که ت) پیت بزانی سزات د ه دات،
نه زانی راسته گەر پئی بزانی سزا د درئ به لام هر سه رسه ختی نه کات و
لووتبه رزی دهنوینی و نه لئ: نه خیر خوشویستن و تیکه لیکردنی نه و که سه
شتیکی ریک و چاکه، به لام که به خپوکه ری له و ه دا گرتی و ویستی سزای بدات و
دلنیا بیتوه له وې سزا د درئ، خۆزگه ی نه وه ده خوانی له سزادان بیه خشریت
و به لئ د ه دات جاریکی تر له گه ل نه و که سه دا کونابیتوه، له دلشیدا
خۆشه ویستی نه و که سه هر ماوه و هیه، به لام که چاری ناچار نه بی و
ده سته سەر ده کری و له کاتی سزاو نه شکه نه دا نه وه دهرده خات، که ده یزانی
سه ر نه جامی نه وې ریگری لی ده کرا سزایه و دوست نه و بوو که ریگری لی

دهکرا، به لام گەر بشکێردر ابایه ته وه هه ر ئه وهی ده کرده وه که رینگری لی کرابوو.

بهروانه گونجانی (بل "به لکو" ی الإضراب) به و واتایه، رهتی ئه و قسه یه یان ده کاته وه که ئه لێن: گەر بگه پێندریینه وه دنیا باوه پدار ئه بووین و په یامبه رانمان به راست ده خسته وه، به و پێیه ی ئه وهی ئیستا بۆیان ده رکه و تووه، ئه وه یه ئه وهی په یامبه ران و توویانه راست و حق بووه، واتا: ئه وهی ئیوه ئه لێن وانییه، به لکو ئیوه ئه م راستیه ی ئیستاتان ده زانی و شاره زای بوون و ده تانشارده وه، بۆیه ئیستا شتیکتان بۆ ده رنه که و تووه پێشتر نه تانزانیی و ئیستا بۆ ئیوه ببێته پاساو و بیانوو، به لکو ئه وه تان بۆ ده رکه و ت که پێشتر ده تانزانی و نامۆزگاریی به کترتان ده کرد به شارده وهی، خوای گه ورده ش زاناته. ئیتر له م بابته دا درێژه ی پێ نادهین.

خوای گه ورده ده فه رموویت: ﴿كَلَّا لَوْعَلَّكُمْ عِلْمُ الْيَقِينِ﴾ (التکاشر: ٥، واتا: وانی به (وه کو خۆتان ده یزانن) ئه گه ر (ئه نجامی خۆتان) بزانیایه به دلنیایی یه وه وای ئاگا نه نه بوون.

وه لاهه که ی سراوه ته وه، ئه وهی به لگه ی له سه ر داوه ئایه ته که ی پێشتره، واتا: هه ول و ته قه لای زۆرکردنی هۆکاره کانی دنیا ئیوه ی بێ ئاگا و له خسته برد، که زانیی به قینتان له ده ست دا ئه وکات ئه و هه لپه و ته قه لاکردنه ی دنیا تان به لاهه له پێشتره کاریگه رتر بوو، ئه و زانییه ی که مڕۆ ده گه یه نێته ئاستی ئه و پێویستی یانه ی که گومان له دروستیه که یدا نییه، به لام گه ر حه قیه تی ئه و زانییه به دل گه یشت و تیکه لی بوو، ئه وکات ناهێلێ به شتی تری جگه

خوابه‌رستییه وه ئالوده‌بی، ده‌بی ئه‌وه‌ش بزانی که ته‌نیا زانین به‌قیزه‌وینی شتیک و ده‌ره‌نجامی خرابی به‌س نییه بۆ ئه‌وه‌ی وازی لی به‌یتریت، به‌لام گهر زانینی دلنیایی (علم الیقین) ی بۆ دروستبوو، ئه‌وکات پێداگرتی ئه‌بی بۆ دوورکه‌وتنه‌وه له‌و شته‌ خرابه‌، که گۆردرا بۆ خودی دلنیایی (عین الیقین - بینراوه‌یی)، ئه‌وکات ده‌گه‌ن ئه‌بی له‌و شته‌ خرابه‌یه‌ دوورنه‌که‌وێته‌وه، هه‌ر له‌م واتایه‌دا هه‌سسانی کوپی ثابت و توویه‌تی:

سِرْنَا و ساروا إلى بدرٍ لِحَتْفِهِمْ لو يعلمون عين العلم ما ساروا

واتا: ئێمه به‌رێکه‌وتین و ئه‌وانیش به‌رێکه‌وتن بۆ به‌در تاوه‌کو له‌نیوێچن، گهر به‌چاو ئه‌وه‌یان ببینایه به‌رێ ئه‌ده‌که‌وتن.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿كَلَّا سَوْفَ نَعْمُونَ ﴿٢﴾ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ نَعْمُونَ ﴿١﴾﴾ التکاثر: ٣ - ٤، و تراوه: ئه‌مه دووپاتی ده‌کاته‌وه که زانینیان هه‌بووه وه‌ک به‌لگه‌ی: ﴿كَلَّا سَيَعْمُونَ ﴿١﴾ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْمُونَ ﴿٢﴾﴾ النبأ: ٤ - ٥، و تراوه: دووپاتکردنه‌وه (تاکید) نییه، به‌لکو زانینی یه‌که‌م و سه‌ره‌تایه له‌کاتی مردندا، زانینی دووه‌م له‌گۆردایه، ئه‌مه قسه‌ی ئه‌له‌سه‌ن و موقاتیله‌و عه‌تائیش له‌ئێبن عه‌باسه‌وه گێراویه‌تییه‌وه.

به‌لگه‌ی دروستی ئه‌م بۆچوونه له‌چه‌ند روویه‌که‌وه‌یه:

یه‌که‌م: سوودی نوێ و دامه‌زراو بناغه‌یه‌و واتاو روونی و دروستی هه‌یه‌و به‌هیزی کردووه.

دووه‌م: (ثم - پاشان) که‌وتووه‌ته‌ نیوان هه‌ردوو زانینه‌وه، واتای ماوه‌یه‌ک ده‌دات له‌نیوان هه‌ردووکیاندا.

سټیهم: ئەم بۆچوونه گونجاوه به واقیع، ئەوهی بگاته سه ره مه رگ حه قیقه تی
ئەوه ده زانی که له سه ری ژیاوه، پاشان له نټو گۆپو دواتریشدا زانیڤک ده زانی
له سه رووی ئاستی زانینی به که مه وه یه .

چواره م: عه لیلی کوپی ئەبو تالیب (خوای لی رازی بی) و که سانی تری
پیشینیش له و ئایه ته سزای گۆپ تیگه یشتون، ترمیزی ئەلی: ئەبو کوره یب
بۆی باسکردین، حه کامی کوپی ئەسه می ئەلپازی بۆی باسکردین له عه مره
کوپی ئەبی قه یسه وه، ئەویش له حه جاجی کوپی مینهالی کوپی عه مره وه،
ئویش له زده وه ئەویش عه لیه وه (خوای لی رازی بی) وتی: گومانمان له سزای
گۆپ ده کرد تاوه کو ئەم ئایه ته دابه زی: ﴿الْهٰکُمُ التَّكَاثُرُ ۝۱﴾ التکاثر: ۱،
ئه لواحیدی ئەلی: واتای ئەم ئایه ته: ﴿کَلَّا سَوْفَ تَعْمَوْنَ ۝۲﴾ التکاثر: ۳، واتا:
له گۆپدا سه ره نجامی ئەوه ده زانن.

پینجه م: ئەمه گونجاوه به ئایه ته کانی دواتر: ﴿لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۝۱﴾ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ
الْيَقِينِ ﴿۷﴾ التکاثر: ۶ - ۷، ئەمه بینینی دووه مه، ئەوهش له دوو رووه وه:
یه که م ره هایانه یه و به هیچه وه په یوه ست نه کراوه، به لام بینینی دووه م
به بینینی سزا کۆت و په یوه ست کراوه، یه که م پیشخراوه و دای ماوه یه ک ئینجا
بینی دووه م هاتووه، پاشان سوره ته که ی کۆتایی پیه یناوه به (واوی سویند) (قسم)
و لامی ته ئکیدو نونی ته و کیدی قورس (نون التوکید الثقيلة) له باره ی ئەو
نازونیعه تانه وه، بیگومان هه موو که سیڤ له باره ی ئەو نازونیعه ته وه
لپرسینه وه ده کری که له دنیا دا تیا دا بووه: ئاخۆ به حه لال په یدای کردبوو یان

^۱ - لاوازه، ترمیزی (۳۳۵۵) ئیخراجی کردووه .

حەرام؟ کە لەم پرسیارە رزگاری بوو پرسیارێکی تری لێدەکرێت: ناخۆ سوپاسی خوای لەسەر کردووە و لەگوێزپایەلیی خوادا بەکاریهێناوە یان لەسەرپێچیی خوای گەورەدا؟ پرسیارێی یەکەم لەهۆکاری پەیداکردنی نیعمەتە کە یە و لەپرسپاری دووەمیشدا چۆن خەرجی کردووە، هەروەک لەجامیعی ترمیزییدا هاتووە لەفەرموودەیی عەتائی کوپی ئەبی رەباحە و ئەویش لەئێبن عومەرە و ئەویش لەئێبن مەسعودە و ئەویش لەپەيامبەری خواوە (صلی الله علیه وسلم) فەرموویەتی: «لَا تَزُولُ قَدَمَا ابْنِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ عِنْدَ رَبِّهِ حَتَّى يَسْأَلَ عَنْ أَرْبَعٍ: عَنْ عَمْرِهِ فِيمَا أَفْنَاهُ، وَعَنْ شَبَابِهِ فِيمَا أَبْلَاهُ، وَعَنْ مَالِهِ مَنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ وَفِيمَا أَنْفَقَهُ، وَمَاذَا عَمِلَ فِيمَا عَلَّمَ»^۱، واتا: هیچ نەوێ ئادەمێک لەپۆژی قیامەتدا لای خوای گەورە پێ هەلناگرێ تاوێ کو لەچوار پرسپار لێدەپرسرێتەو: تەمەنی لەچیدا تەواوی کرد، گەنجیتییە کە ی لەچیدا بەسەربرد، سەرۆتە کە ی لەکوێو پەیدا کرد و لەچیدا خەرجی کرد، لەوێ فێری بوو چی کاریکی کرد.

هەر لەئەبی بەرزەو: وتی: پەيامبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) فەرموویەتی: "لَا تَزُولُ قَدَمَا عَبْدٌ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ عُمْرِهِ فِيمَا أَفْنَاهُ، وَعَنْ عِلْمِهِ فِيمَا عَمِلَ بِهِ، وَعَنْ مَالِهِ مَنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ وَفِيمَا أَبْلَاهُ"^۲، واتا: بەندە لەپۆژی قیامەتدا پێ هەلناگرێ تاوێ کو پرسپاری ئەوێ لێ دەکرێت تەمەنی لەچیدا تەواوکرد، زانستە کە ی چی کاریکی پێ کرد، لەبارە ی سەرۆت و مالیشییەو لەکوێدا پەیدای کرد و لەچیشدا خەرجی کرد. ئەلی: ئەمە فەرموودە یەکی صەحیحە.

^۱ - زۆر لاوازه، ترمیزی (۲۴۱۶) و بەزار (۴/ ۲۶۶ / ۱۴۳۵) و ئەبو یەعلا (۵۲۷۱) ئیخراجیان کردووە.

^۲ - حسن لغیره، ترمیزی (۲۴۱۷) و دارمی (۵۳۷) و ئەبو یەعلا (۳۴۳۴) و ئەبو نەعیم له الحلیة (۱۰/ ۲۳۲) ئیخراجیان کردووە.

ههروهه ها له فهرمووده یه کی ئه بو هورهیره دا (خوای لی رازی بی) هاتوو
ئه لی: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: «إِنَّ أَوَّلَ مَا يُسْأَلُ عَنْهُ الْعَبْدُ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ النَّعِيمِ أَنْ يُقَالَ لَهُ: أَلَمْ نَصِحَّ جِسْمَكَ؟ وَنَرْوِيكَ مِنَ الْمَاءِ
الْبَارِدِ؟»^۱، واتا: یه که مین پرسیاریک له باره ی نازونیمه ته که نه وه له بهنده ده کریت
له پوژی قیامه تدا، نه وه یه پییده وترئ: ناخو جه سته ی تومان ته ندروست نه کردو
له ناوی سارد گه رووی تومان پاراو نه کرد؟.

ههروهه ها هاتوو له فهرمووده یه کی زوبه یری کوپی عه وامه وه (خوای لی رازی
بی) که نه م ئایه ته دابه زی: ﴿ثُمَّ لَتَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴿٨﴾ التكاثر: ٨،
واتا: له پاشان سویند به خوا له و پوژه دا پرسیار ی هه موو به هره یه کتان لی
ده کرئ.

زوبه یر وتی: ئه ی په یامبه ری خوا، ئیمه له باره ی چی نازونیمه تی که وه
لیپرسینه وه مان له گه لدا ده کریت؟ ئیمه ته نیا دوو ره شه که مان هه یه خورماو ئاو،
په یامبه ریش فهرمووی: "أما أنه سيكون"^۲، واتا: هه ره له و باره یه وه ئه بی. ئه لی:
نه مه فهرمووده یه کی حه سه نه.

هه ره له ئه بو هورهیره وه نزیک به مه هاتوو ئه لی: هه ره له و دوو ره شه مان
هه بوو دوژمن ده و ده مانی دابوو، شمشیزه کانیش له سه رشانماندا بوون.
ئه فهرمووی: "أما أنه سيكون"^۳، واتا: هه ره له و باره یه وه ئه بی. هه رچی

^۱ - صحیح، ترمیزی (۲۳۵۸) و عبداللهی کوپی نه حمده له الزهد (۳۱) و نیین حیبان (۷۳۶۴) و حاکم (۴) / (۱۳۸) ئیخراجیان کردوو.

^۲ - حسن، ترمیزی (۲۳۵۶) و نیین ماجه (۴۱۵۸) ئیخراجیان کردوو.

^۳ - حسن لغیره، ترمیزی (۲۳۵۷) ئیخراجی کردوو.

فرموده‌ی: "اما أنه سيكون" ه، یان مه‌به‌ست پیی ئه و نیعمه‌ته‌یه که بۆ ئیوه رووده‌دات، یان له و باره‌یه‌وه پرسپارتان لی ده‌کریت. نه‌گه‌ر خورماو ئاویش بی هر نیعمه‌ته، به‌لگه‌ بۆ ئه‌مه، فرموده‌ی سه‌حیحی په‌یام‌به‌ره (صلی الله علیه وسلم) که له‌گه‌لیدا خورماو گۆشتیان خواردوه و ئاوی ساردیان خواردوه‌ته‌وه فرموویه‌تی: "هذا من النعيم الذي تسألون عنه يوم القيامة"^۱، واتا: ئه‌مه‌ یه‌کیکه له و نیعمه‌تانه‌ی که له‌پۆژی قیامه‌تدا پرسپارتان له‌باره‌وه لی ده‌کریت. پرسپارو لی‌پرسینه‌وه کردن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی سوپاسی خوای له‌سه‌ر کراوه و مافی دراوه.

له‌ترمیزییدا هاتوه له‌فرموده‌یه‌کی ئه‌نه‌سی کوپی مالیکه‌وه (خوای لی رازی بی)، ئه‌ویش له‌په‌یام‌به‌ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) فرموویه‌تی: "يجاء بالعبد يوم القيامة كأنه بذج، فيوقف بين يدي الله تعالى فيقول الله: أعطيتك وخولتك وأنعمت عليك، فماذا صنعت؟ فيقول: يا رب جمعته وثمرته فتركته أوفر ما كان فارجعني إليك به، فاذا أعيد لم يقدم خيراً، فيمضَى به الى النار"^۲، واتا: له‌پۆژی قیامه‌تدا به‌نده ده‌هیندریت و وه‌ک کاوړ له‌به‌رده‌م خوای گه‌وره‌دا راده‌گیردریت، په‌روه‌ردگار ئه‌فرموویت: من سه‌روه‌ت و مالم پیت به‌خشی و سه‌رپشکم کردی، تو چیت کرد؟ به‌نده ئه‌لی: په‌روه‌ردگارا کۆمکرده‌وه و به‌ره‌مه‌یتانم پی کردو زیاترم کردو به‌زۆره‌وه له‌دوای خۆم به‌جیمه‌یتشت، بمگه‌رینه‌وه دونیا بیهینم، گه‌ر به‌نده‌که خیرو چاکه‌ی پیشنه‌خستبی، ئه‌وه بۆ دۆزه‌خ به‌ریده‌خریت.

^۱ - موسلیم (۲۰۳۸) ئیخراجی کردوه.

^۲ - لاوازه، ترمیزی (۲۴۲۸) ئیخراجی کردوه.

له فەرمووده یه کی ئه بی سه عیدو ئه بی هورهیره دا (خوای گه وره له ههردووکیان رازی بی) هاتوو هه که وتوویناه: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فەرمووی: "يُؤْتَى بِالْعَبْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيَقُلُ لَهُ: أَلَمْ أُجْعَلْ لَكَ سَمْعًا وَبَصَرًا، وَمَالًا، وَوَلَدًا، وَسَخَّرْتُ لَكَ الْأَنْعَامَ وَالْحَرْثَ، وَتَرَكَتُكَ تَرَأْسُ وَتَرْيَعُ؟ فَكُنْتَ تَظُنُّ أَنَّكَ مُلَاقِيٌّ فِي يَوْمِكَ هَذَا؟ قَالَ: فَيَقُولُ: لَا، فَيَقُولُ لَهُ: الْيَوْمَ أَنْسَاكَ كَمَا نَسِيتَنِي"^۱، واتا: له پوځی قیامه تدا به نده ده هیندریت و خوای گه وره پیی نه فەرموویت: ئاخو گوی و چاو و سه روهت و مندالم پیت نه به خشی و مه پو مالات و کشتو کالیم بۆت رامنه کرد و نه مهیشت ده سه لاتداری قوم و کومه لی خۆت بی و به شی زۆری ده سکه وته کانت هه بی، ئایه گومانته هه بوو له پوځی ئاوه هادا به من ده گه یته وه؟ ئه لی: نه، خوای گه وره پییده فەرموویت: که وابوو نه مپوش ئیمه تو له بیر ده که یه وه ک چون تو له دنیا دا منت له بیر کرد. ئه لی: ئه مه فەرمووده یه کی سه حیه.

کومه لیکی راهه وانان وه هایان داناوه، ئه م فەرماشته ی خوای گه وره تاییهت به بیباوه پانه، ئه وانن له باره ی نازونیمه ته کانه وه لیپرسراون، ئه وهش له ئه له سه ن و موقاتیله وه باسکراوه و ئه لواحیدیش ئه وه ی هه لیژاردوو و به لگه یان به قسه ی نه بو به کر هیناوه ته وه که کاتی ئه و ئایه ته دابه زیوو: به په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) وتوو: ئاخو ئه و خواردنه ی له نانی جو و گوشت و به رسیله و ئاوی سازگار بوو که له مائی هه یسه می کوپی ته یه اندا

^۱ - سه حیه، ترمیزی (۲۴۲۸) ئیخراجی کردوو.

له گەل تۆدا خواردمان، ئەترسی ئه وه به شێك له و نیعمه ته بێ كه له پۆزی
قیامه تدا له باره یه وه لیمان ده پرسنه وه ؟

په یامبه ری خواش فەرمووی: "إِنَّمَا ذَلِكَ لِلْكَفَّارِ"، واتا: ئه وه ته نیا بۆ
بیباهه پانه، پاشان ئه م ئایه ته ی خوینده وه: ﴿وَهَلْ نُجْزِي إِلَّا الْكَفُورَ﴾^(١)
سبأ: ١٧، واتا: ئایا جگه له وانه ی زۆر سپه له تۆ له كه س ئه سه نین.

ئه لواحیدی ئه ئی: له پوا له تدا به لگه ی ئه م قسه یه ده بینین، چونكه ته وای
سوره ته كه رووی ده می له هاویه ش په یداكه رانه وه په شه یه له دژیان، واتاش
به لگه ی ئه وه ده دات، ئه وه یه كه ببیاوه پان مافی نیعمه تی خایان نه داوه كه
خوای گه وره ئه و نیعمه ته ی پێداون و له به رانه ردا هاویه شیان بۆ بریار داوه و
جگه له خوای گه وره یان په رستووه، بۆیه شیاوه وه كه ته مبیكردنێك بۆیان
لپرسینه وه بكرین، ئاخۆ ئه رکی سوپاسگوزارییان تیا دا داوه یان مافی
نیعمه ته كه یان فه وتاندووه، پاشان له سه ر سوپاس نه كردن و یه كتادانانی خوای
نیعمه ت به خش سزا ده درین. ئه ئی: ئه مه واتای قسه ی موقتیل و قسه ی
ئه له سه نیشه كه وتووین: ته نیا دۆزه خییه كان له به رانه ر نیعمه ته كاندا
لپرسینه وه ده كرین.

منیش ئه ئیم: نه له ئایه ته كه و نه له فەرمووده ی سه حیح و نه له به لگه ی
عه قلیشدا شتێك نییه بیسه لمین، كه فەرمایشته كانی خوای گه وره له و باره یه وه
تایبه ت به ببیاوه پان بێ، به لكو رووی دیاری ئایه ته كه و راشكاویی فەرمووده و

^١ - سیوتینی باسیكردوه له الدبر المنشور (٨ / ٦١٨).

نیعتیباری عه قلّ خیتابه که گشتگیر ده کهن بۆ ته وای ئه وانه ی وه سفی هه لپه کردن و زۆر هه ولدانی دنیا ده یانگریته وه، ته نیا تاییه ت نییه به که سانیك ئه وه سفه یان تیا دا هه بی، به لگه ش بۆ ئه وه، فره مایشتی په یامبه ری خوایه (صلی الله علی وسلم) که له کاتی خویندنه وه ی ئه م سوره ته دا فره موویه تی: «يَقُولُ ابْنُ آدَمَ: مَا لِي مَالِي. وَهَلْ لَكَ مِنْ مَالِكٍ إِلَّا مَا أَكَلْتَ فَأَفْنَيْتَ، وَمَا لَيْسَتْ فَأَبْلَيْتَ؟.....»^۱، واتا: نه وه ی ئا ده م له پۆژی قیامه تدا ئه لی: مال و سه روه ته که م، مال و سه روه ته که م، ئاخۆ تۆ ئه و مال و سه روه ته ی هه تبوو هه ر ئه وه یه که خوار دوو ته یان له بهر ت کردووه و نه ماو ن. رهنگه ئه و که سه ی ئه مه ئه لی موسلمانیک بی، رهنگه بیبا وه پیش بی، به لگه بۆ ئه مه، ئه و فره موودانه یه که پیشتر باسکران.

پرسیار کردنی ها وه لآن له په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و تیگه یشتنیشیان بۆ ئه وه یه گشتیتی ئه گه یه نی، تا ئه وه ی پیان نووت: ئیمه له باره چی نیعه تیگه وه پرسیارمان لی ده کریت؟ ئه وه ی هه مانه بیخوین خورما و ئا وه، جا ئه گه ر ئایه ته که تاییه ت به بیبا وه پان بوا یه، ئه وه بۆیانی روون ده کرده وه و ده ی فره موو: له باره ی ئیوه وه نییه، به لکو تاییه ته به بیبا وه پان. بۆیه ها وه لآن ئه وه تیگه یشتوون که موسلمان و بیبا وه پیش ده گریته وه، فره مووده کانیش روون و راشکاوانه ن له و بواره دا و ئه وه شی له قورئاندا دابه زی، له باره ی گشتیتییه وه زیاتر دلنایای کردنه وه.

هه رچی فره مووده که ی ئه بو به که ره که هه لگرانی ئه و بۆچوونه به به لگه یان کردووه، ئه وه فره مووده یه کی صحیح نییه، به لکو فره مووده ی صحیح له و

^۱ - موسلیم (۲۹۵۸) ئیخرا جی کردووه، صحیحه.

باس و چیرۆکه‌دا ناپه‌وایی ئه‌وه ده‌رده‌خات و ئێمه‌ش ئه‌و فهرمووده‌یه باس ده‌که‌ین، له‌سه‌حیحی موسلیمدا^۱ له‌ئهو هوره‌یره‌وه هاتوووه ئه‌لێ: په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) رۆژی یان شه‌وی ده‌رچوو، به‌ئهو به‌کرو عومه‌ر گه‌یشت و فهرمووی: چی شتێک له‌م کاته‌دا ئێوه‌ی له‌مال ده‌رکردوه؟ وتیان: برسێتی ئه‌ی په‌یامبه‌ری خوا. فهرمووی: سویند به‌و که‌سه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته، منیش هه‌مان ئه‌و شته له‌مال ده‌ریکردوم که ئێوه‌ی له‌مالی خۆتان ده‌رکردوه، هه‌لسن. ئه‌وانیش له‌گه‌ڵیدا هه‌لسان و هاتنه لای پیاویکی ئه‌نصار، پیاوه‌که له‌مال نه‌بوو، که ژنی پیاوه‌که په‌یامبه‌ری خوای بینی وتی: به‌خێر هاتن(مرحباً وأهلاً)، په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) پێی فهرموو: ئه‌ی فلانه که‌س کوانی؟ وتی: رۆیشتوووه ئاوی ساردمان بۆ به‌یانی، ئا له‌مه‌دا پیاوه ئه‌نصاریه‌که هاته‌وه و ته‌ماشای په‌یامبه‌ری خوا و دوو هاوه‌له‌که‌ی کردو وتی: سوپاس بۆ خوای گه‌وره، هیچ که‌سی وه‌ک من ئه‌مڕۆ به‌پزیزترین میوانیکی نییه‌.

ئه‌لێ: کابرا رۆیشت و سه‌به‌ته‌یه‌کی هێنا به‌رسیله و خورمای تێدا بوو وتی: ئا له‌مه بخۆن، چه‌قۆی هه‌لگرت و په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) پێی فهرموو: وریا به‌ شیرده‌ره‌که سه‌ر نه‌بێ، کابرا شه‌ک مه‌پێکی بۆ سه‌رپڕین و له‌و شه‌ک مه‌په‌و به‌رسیله و خورمای ناو سه‌به‌ته‌که‌یان خواردو ئاویان خواردوه، که تێریان خوارد و ئاویان خواردوه، په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) به‌ئهو به‌کرو عومه‌ری فهرموو: "والذي نفسي بيده لَتُسْئَلُنَّ عَنْ هَذَا النِّعَمِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، أخرجكم من بيوتكم الجوع، ثم لم ترجعوا حتى أصابكم هذا النِّعَم"، واتا: سویند به‌و که‌سه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته، له‌پۆژی قیامه‌تدا له‌باره‌ی ئه‌م

^۱ - موسلیم (۲۰۳۸) ئیخراجی کردوه.

نیعه ته وه پرسیارتان لی ده گریته، برسیتی له مال ده ریکردن و پاشان نه گه پانه وه تاوه کو ئه نیه ته هی هینایه ریگه تان. بویه ئه م فه رموده یه راست و ره وان رایده گه یه نی که موسلمان و بیباوه پیش ده گریته وه و لیپرسینه وه کردن له سه ر نازو نیعه ته دنیا ته نیا به بیباوه پانه وه تایبته نییه.

واقیع ده یسه لمینی که ئه مه تایبته نییه، هه لپه کردن و ته قه لاکردن بۆ زۆرکردنی سهروهت و هۆکاره کانی دنیایی لای موسلمانان زۆره، زۆربه یان به وه وه سه رقالتن، خیتابی قورئانیش خیتابیکی گشتیه بۆ هه موو ئه وانیه پێیان ده گات، یه که مین که سیک هه وسه رده می په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) تا کۆتا هه مینی موسلمانان و غه یره موسلمانانیش ده گریته وه.

به حوکم و پێویستییه کانی ئاین شتیکی روون و ئاشکرایه، با که سانی دواتریش که قسه یان به به لگه ناکری له وه دا ناکۆک بن، بویه ده بی بزانی، که ئیمه و ئه وانیه پێش ئیمه و دوا ئیمه ش به شدارین له حوکمی ئه م فه رمایشته ی خوای گه ورده و هاوشیوه کانی فه رمایشته کانی تر دا که ده فه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ﴾ البقرة: ۱۸۳، واتا: ئه ی ئه وانیه که بپواتان هیناوه پۆژووتان له سه ر نووسراوه.

بویه: ﴿أَهْلَكُمُ الْكَافِرُ﴾ التكاثر: ۱، خیتابی خواجه بۆ هه موو ئه وانیه ئه و وه سفه ده یانگریته وه و دنیا سه رقالی کردوون، له زۆرکردنی سهروهتی دنیا شدا پله گه لیك هیه ته نیا خوای گه وره ژماره یان ده زانی.

ئه گه ر بووتری: باوه پداران هۆکاره کانی دنیا سه رقالت و بیتاگیان ناکات، بویه ناچنه ژیر حوکمی هه په شه کردن له وانیه دنیا بی ناگای کردوون.

له وه لامدا نه و تریت: نه مه هه مان نه و شته به نه وانه ی به وه گه یاندوه نه یه ته که به بیباوه پان تاییه ت بکن و نه یانتوانیوه به گشتی بیبین، بیباوه پانیان شیوا به هه پرشه داناهو به وه یوه ته نیا بیباوه پانیان به وه تاییه ت کردوه.

وه لام بۆ نه مه: نه م خیتاب و دووانده بۆ مرۆفه به وپییه ی مرۆفه و له سه ر شیوانی قورئانه له سه رزه نشکردنی بۆ مرۆف، وه ک ده فه رمووی: ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ جَعُولًا ۝۱۱﴾ الإسراء: ۱۱، واتا: ناده می هه میشه په له که ره.

هه روه ها ده فه رمووی: ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ۝۱۰﴾ الإسراء: ۱۰، واتا: ناده می هه میشه پژده و چروکه.

هه روه ها: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكُودٌ ۝۶﴾ العاديات: ۶، واتا: به راستی ئینسان بۆ په روه ردگاری نا سوپاسه. هه روه ها ده فه رمووی: ﴿كَانَ ظُلُمًا جَهُولًا ۝۷﴾ الأحزاب: ۷۲، واتا: به راستی نه و (ناده می) زۆر سته مکارو نه زانه. هه روه ها ده فه رمووی: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ۝۶۶﴾ الحج: ۶۶، واتا: بیگومان خه لکی زۆر نا سوپاس و سپله ن.

هاوشیوه کانی تری نه م وه سفانه بۆ مرۆف له قورئاندا زۆرن.

مرۆف له و رووه وه ی له هه موو خیریک داپنراوه له زانستی به سوودو کاری چاک، نه وه خوی گه وره یه له و رووه وه کاملی کرده وه و نه وانه ی پی به خشیوه، خودی مرۆف نییه زانستی به سوودو کاری چاکی ده ستخستی، به لکو نه وه ی له خۆیدا بوونی هه بووی نه زانی دژ به زانست و سته می دژ به دادگری بووه، بۆیه هه ر زانست و دادگری و چاکه یه کی تیدا هه بی له خواوه یه و له خودی مرۆفه وه سه رچاوه ی نه گرتوه.

هه‌لپه‌کردن و ته‌قه‌لاکردن بۆ زۆرکردنی هۆکاره‌کانی دنیا سرووشتی ئه‌وه،
ته‌نیا به‌پاکراگرتنی خوایی بۆی و کردنی به‌ئاخیره‌ت و یست له‌و سرووشته
رزگاری ده‌بی، به‌وه رزگاری ده‌بی که خوای گه‌وره وه‌های لیبیکات ئاخیره‌ت
به‌سه‌ر دنیا دا پێشبخات، ئه‌گه‌رنا له‌دنیا دا ده‌ستبه‌رداری هه‌لپه‌کاری نابی.

به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی هه‌ره‌شه‌که تایبه‌ته به‌بیاوه‌پان، ئه‌وه ده‌وتری: ئه‌و
هه‌ره‌شه‌یه‌ی باسکراوه بۆ باوه‌پدارو بیاوه‌پیشه، زانینیکه له‌بینینی ئاخیره‌تا
ده‌بینی، وه‌که په‌روه‌ردگار ده‌فرموویت: ﴿كَلَّا سَوْفَ تَعْمَلُونَ ﴿٣﴾﴾ التکاثر: ٣،
واتا: وامه‌کن! له‌مه‌ولا ده‌زانن.

ئه‌مه ئه‌وه ده‌سه‌لمینی و بریار ده‌دات که ئه‌و جوهره‌ مرۆفانه ده‌چنه
دۆزه‌خه‌وه، سه‌رباری نه‌مر بوون تیایدا. بینینی دۆزه‌خ ئه‌وه پێویست ناکات
هه‌رکەسی بیبینی بخزێته ناویه‌وه، به‌لکو هه‌موو مرۆفه‌کان ئه‌وکاته ده‌یبینن،
خوای گه‌وره‌ش سویندی خواردووه که ده‌بی هه‌موو بوونه‌وه‌ران دۆزه‌خ به‌چاو
بینن: به‌باوه‌پدارو بیاوه‌پو چاک و خراپانه‌وه، بۆیه له‌کۆی ئایه‌ته‌که شتێک
نابینن گشتیتیی ره‌تبه‌کاته‌وه، ئه‌وه‌شی له ئه‌له‌سه‌نه‌وه باسیکردووه: ته‌نیا
دۆزه‌خیه‌کان له‌نازونیعمه‌تی دنیا لێپرسینه‌وه ده‌کرین، بۆچوونیکه ته‌واو بی
بنه‌مایه، فه‌رمووده راست و راشکاوه‌کان ئه‌وه ره‌ته‌که‌نه‌وه، سه‌رکه‌وتنیش
به‌خوای گه‌وره‌یه.

شتێکی شاراوه نییه، ئه‌م سوهره‌ته به‌مه‌زنییه‌که‌ی و تووندی هه‌ره‌شه‌و
ترسناکییه‌که‌ی و ئه‌و وریاییدانه‌ی تیایدا به‌باره‌ی هه‌لپه‌کاری دنیا و چه‌سپانی
واتا که‌شی به‌سه‌ر زۆریه‌ی مرۆفه‌کاندا، ئه‌وه ره‌ته‌که‌اته‌وه ته‌نیا تایبه‌ت
به‌بیاوه‌پان بی، ئه‌وه‌ش به‌سه‌ر پروانیه‌ فه‌رمووده سه‌حیحه‌کانی ئه‌و بواره،
خواش زاناته‌وه.

بپوانه ئه و سهرزه نشتکردنه به نازارو ترسناکە ی بۆ ئه و کەسە ی تاوه کو مردن سەرقاله به کۆکردنه وه ی دنیاو بی ناگایه له ئاخیرهت، که تا کاتی سهرمه رگ له خهوی بی ناگایی به ناگا نه هاتوو و هه لپه کاریی دلی خه واندوو، کاتی له مه به ناگادیت که له پیزی مردوو اندایه، جا بپوانه و به راورد بکه له نیوان ئه مه و حال ی زۆربه ی مروفه کان، ئه و جار بۆت روونده بیتته وه که گشتیتیی مروفه کان له م سوره ته دا مه به سته .

بپوانه ئه و سهرزه نشتکردن و هه رپه شه کردنه ی خوای گهره، که په یوه سستی کردوو به هه لپه کردن و کۆکردنه وه ی هۆکاره کانی دنیا، ته نیا ره گه زو جوړیکی سهرزه نشت نه کردوو، چونکه زۆر هه لپه کاریی زۆر له خۆکردنه، هه موو هه لپه کاریک هه ول دهادات کیپرکی بکات و له وی تر زۆرتری هه بی، وه ها گومان ده کات شکۆمه ندیی بۆ ئه و کەسە یه که زۆرتری هه یه، هه ره وک وتراوه :

ولستُ بِالْأَكْثَرِ مِنْهُمْ حَصِي وَأَنْمَا الْعِزَّةُ لِلْكَائِرِ

واتا: من به ردو چه وم له وان زۆتر نییه، به لکو سهر به زی و شکۆمه ندیی بۆ ئه و کەسە یه زۆرتری هه بی له هۆکاره کانی دنیا دا.

ئه گه ر که سیك زۆر له خۆی نه کات بۆ ده وله مه ندی و هۆکاره کانی دنیا و هه ر ده وله مه ندو زۆری هه بی، ئه وه زیانیکی پی ناگه یه نی، زۆریک له هاوه لانیش ده وله مه ند و خاوه ن پیگه بوون و ئه و ده وله مه ندی و پیگه دارییه ش زیانی پی نه دان، چونکه هه لپه و ته قه لایان بۆ نه کرد.

هه ر مروفیک بۆ دنیا یان ناوبانگیی خۆی هه ولی زۆری دا، ئه و هه وله زۆره ی له هه ولی زۆری بۆ ئاخیرهت دووری ده خاته وه .

دەروونە بە پێزو بەرزو خواوەن ھیممە تەکان، تەقەلایان بۆ شتێکە سوودی بەردەوامی ھەبێ، کەمەل و پوخت و سەرفرازیی بەیتنی، بۆیە ھەز ناگەن بۆ جگە لەو تەقەلاو کێپرکێیان ھەبێ، ئەوەش ئەو تەقەلاو ھەولە زۆرە یە کە ئامانجی بەختە وەرایی بەندە یە، دژو پێچەوانە کە شە تەقەلای دۆنیا و یەستەنە لە کۆکردنە وەو زۆرکردنی ھۆکارە دۆنیایە کانیاندا.

ھەول و زۆرکردنی دۆنیا و یەستەن، لادان و سەرقاڵکەری مەوفا لە بەرانبەر خواو ئاخیرەت، گەشتەن بە ئامانجێکی زۆر کەم، سەرەنجای قیامەتیشی ھەژاری و بێ بەشییە، بەلام ھەولدانێ زۆر لە کۆکردنە وەو زۆرکردنی ھۆکارەکانی بەختە وەرایی ئاخیرەت، بەیادو لێقایی خۆی گەورە زۆرتر ئەبێ، سەرەنجامە کە شە زۆرییەکی ھەمیشە یە کە نەمانی بە سەردا نایەت.

ئەو کە سەخا و یەستەنی کە ھۆکارەکانی ئاخیرەت بۆ خۆی زۆرتر ئەکات، بەلایە وە کەم نییە کە سێک ببینی قسە و کردارو زاستی لە خۆی باشتربێ، گەر کە سێکی وە ھای بینی لە تاییبە تەندییەکی چاکەدا لەم بە توانا ترە و ناتوانی لە وەدا بەو بگات، ھەول دەدات لە تاییبە تەندێ و رەوشتێکی تردا پێی بگات کە بە توانایە بەو رەوشتە و بە زۆرکردنی ئەو رەوشتە ھەول دەدات، ئەم پێشپێرکی و ھەولە سەرزەشتکارو و ناتەواویبە ک نییە لە دڵسۆزیی بەندەدا، بە لکو ئەو حەقیقەتی کێپرکی و پێشپێرکێکردنە لە کارە چاکەکاندا.

ئەمە ھالی ئەوس بوو لە گەل خەزەرە جەدا (خوایان لی رازی بێ) لە بەردەستی پەیا مەبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) پێشپێرکێیان ئەکرد بۆ رازیکردن و سەرخستنی، ئەمە ھالی عومەریش بوو لە گەل ئەبو بە کردا (خوا لە ھەردووکیان

رازیی بی)، که بۆ عومەر روونبوویه وه ئه بو به کر هه میشه له پیش نه وه وه یه وتی: سویند به خوا ئیتر بۆ هیچ شتیک پیشبرکیتی تو نا که م^۱.

بهش

هه رکه سی بپوانیته جوانیی شوینی (کلا - نه خیر) که به رپیگرتن و دوورخستن وه یه تی له کوکردنه وه ی زۆری دنیا و ئه و بۆچوونه ی هه لده وه شینیتته وه، که باوه پی وه هایه زۆر په یدا کردنی هۆکاره کانی دنیا سوودی بۆ هیه و شکۆمندی نه کات و پێیه وه کامل ئه بی، بۆی ده رده که وی (کلا) هه م نه هی و هه م نه ریکردنیشی له خوگرتوه.

خوای گه وره هه والی پیداون که ده بی زانین به دوا ی زانین سه ره نجامی ئه و کوکردنه وه زۆره یان ببینن، ده بی بینن له دوا ی بینن شوینی ئه وانه ببینن که به کوکردنه وه ی دنیا وه سه رقالبوون و ئاخیره تیان له بیربرده وه، ده بی خوا ی گه وره له هۆی ئه و کوکردنه وه زۆره یان بپرسیته وه: له کوپوه په یداتان کرد؟ له چیشدا خه رجتان کرد؟

الله خوایه گیان ئه مه چی سوره تیکی مه زن و چی سوودیکی گه وره و نرخداری هه یه، چی ئامۆزگاری و وریاییدانیکی تیدایه، چی ئاره زوویه کی تووندی تیدایه بۆ هه وڵدان بۆ ئاخیره ت و نه ویستنی دنیا، ئه مه به وه پی کورتکراوه یی و پوختی و که مترین وشه و جوانی ریکخستندا ده رپر دراوه، گه وره یی و مه زنی بۆ ئه و خوایه ی به حقه قسه ی له باره وه کردووه و په یامبه ریش به وه حی لێیه وه گه یاندوویه تی.

^۱ - ئه بو داوود (۱۶۷۸) و ئه حمه د (۲۵ / ۱) ئیخراجیان کردووه.

بەش

بەوانە و بېرکەرەو، چۆن خۆی گەرە لەگە یاندنیان بەهەر ژيانێک وەك رېبوارێکی لێکردوون و سەقامگیریان نییه، بۆ ماوەیەك لەگۆردا دادەنرێن و جارێک شوێنی گیرسانەوێ هەمیشە ییشیان لە بەردەمدا ماوه، وەك رېبوارێک بە پێگاوەن تاوێ شوێنی سەقامگیری، بۆیە لێرەدا سێ شت هەیە: تێپەرپوون بە پێگەئەم دۆنیایەدا بە نامانجی سەردانیکردنی گۆر، لەوێشەو بۆ شوێنی گیرسانەو.

بەش

با بەوانینە تەواوی موناژەرکە، وتووینە: خۆی گەرە دۆستەکانی خۆی لە بەرانبەر دۆنیا پاراستووە و لە بەرچاوی خستوون، وەك ریز و پاکراگرتنیان لە پێسییەکانی دۆنیا و بەرزپوون لە ناستیدا. دۆنیای لە بەرچاویان سووککردووە و هەوایی پێداون کە دۆنیای بەلاوێ سووکە، خۆشییەکانیشی فیتنە و تاقکردنەوێ و هۆکاری ستمکاری و خراپەیی سەر رووی زەوییە، کۆکردنەوێ زۆر هەلپەکردن و بێ ئاگابوون لە قیامەت چێژ و خۆشیی کەسی لە خۆباییە، ئەوانەیی بۆ سەرزەشتکردوون کە دۆنیایان خۆش دەوێ و پێی کاریگەرن، هەرەها ئاگاداری کردوونەتەر کە هەرکە سێک دۆنیا و جوانییەکانی دۆنیای بووی لە ناخیرەدا هیچ پشکیکی بۆ نییه، دەسکەوتنی خۆشییەکانیشی فیتنە و تاقیکردنەوێ نەك ریز و خۆشەویستی و خەڵکە کەشی لە خێر و چاکەدا پێشبرکێیان نییه و ئەو خۆشییەیان لە خوا نزیکیان ناخاتەر.

گەر ئو خەلکە لە بېياوهرپى خۆياندا بەردەوام بن، ئووە لەسەر وى خۆزگەى خۆيانەو پتيان دەدات، تائەوہى بنمىچى خانوو دەرگاوتەختى خەويشيان بۆ دەکاتە زيوو، هەواليشى داوہ کە ئوہى رازاندووہتەوہ بۆ دوژمنانى خۆى و ئو کەم عەقلانەى کە لەئاخىرەتدا هىچ پشکىکيان بۆ نىيە، ريگريى لەپەيامبەرەکەشى کردووہ کە بەچاوسەيرى ئەوانەيان نەکات و سەرزەنشتى ئەوانەى کردووہ کە چيژيان لەوہ بينيووہ بەپەيامبەرەکەى ئەفەرمووى:

﴿ ذَرَهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهُمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْمَلُونَ ﴾ (الحجر: ۳،

واتا: ليتيان گەپى بابخۆن و رابويژن و ئوميد بى ئاگيان بکات جا بيگومان لەمەودوا دەزانن(چۆن سزايان) دەدەين.

ئەمە دلدانەوہى خواى گەورەيە بۆ دۆستەکانى خۆى بەوہى لەچيژبينىى دونيا ريگريى کردوون، تەمبىي تيداىە بۆ ئەوانەى دەولەمەند و خۆشگوزەرانن، کە ستەمکارو زيادەپرەو نەبن و بەشەهوہتەکانى دونيا ئالوودە نەبن.

خواى گەورە سەرزەنشتى ئەوانەى کردووہ کە دونيايان خۆشدەوئ و شانازىي بپيۆہى ئەکەن و هەولئ کۆکردنەوہى زۆرى تىادا ئەدەن، ئەوانەى گومانيان وەهاىە فەزل و گەورەيى لەوہداىە سەروەت و ناوبانگييت زۆرتر هەبى، بۆيە خواى گەورە لەوہدا بەدرۆيخستونەتەوہ هەوالئ داوہ، کە ئوہ نىيە ئەوان ئەيلن و گومان و خەياليان کردووہ، بەزۆرک نمونە خستويەتییە پيش چاوى بەندەکانى، کە وەها لەهەموو مرقشیکى ژير دەکات دونيانەويست بن و دەستى پيۆہ نەگرن و مەيلى دلشى پى نەدەن.

ويئەو حەقيقەتى دونياى لەدلياندا بەم نمونەيە ئامادە کردووہ: بەنمونەى بارانک لەئاسمانەوہ داياراندووہ و تیکەل بەتۆوى رۆکى زەويى بووہ و زەويى

پێوهی جوان و رازاوه بووه و جۆره ها رۆک رازاندوویه تییه وه، به لام نه و جوانییهی پووکاندووه ته وه و کردوویه تییه پووشیکی وشک و ره شه با بلاوهی پێ کردبی وهک نه وهی هه ر بوونیان نه بووبی.

خوای گه وه هه والی داوه له باره ی له نیوچوونی دنیاو خیرا نه مانی، بهنده که ناخیره تی بینیی وهک نه وه وایه کاترمیژیکی رۆژ یان رۆژو چه ند رۆژیکی له دنیا دا به سه ر بردبی، ریگیی کردووه له وهی بهنده کانی به دنیا له خۆبایی بن، هه والی پێداون که دنیا چه زو یاری و جوانی و خۆه لکیشان و کۆکردنه وه و چیژیکی له خۆباییانه یه، ریگه و پردی په پینه وه یه بۆ ناخیره ت، قه ره بوویه کی خیرایه و مانه وهی بۆ نییه، هه رگیز دنیاو یستانی به باشه باس نه کردووه، به لکو به سه رزه نشتکردن باسیکردوون و هه والی داوه که مرقفی دنیاو یست پێچه وانه ی وستی خوا ده جولا ئیته وه، خوای گه وه شتیکی ده وی و مرقفی دنیاو یستیش شتیکی تری ده وی، نه وهش به سه ببیته دوورکه و تنه وهی له خوای گه وه. هه والی داوه، که دۆزه خییه کان ته نیا به هۆی له خسته بردنی دنیاو چه زو خۆزگی دنیا یان ده خرینه دۆزه خه وه.

وتوو یانه: هه موو نه وه، بۆ نه وه یه خوای گه وه بی وستیان بکات له دنیاو تاب توانن ئاره زووی که میان بۆ دنیا هه بی.

وتوو یانه: خوای گه وه کللی گه نجینه کانی دنیا ی خسته به رده م خۆشه و یستری و به پێزترین مه خلوقی خۆی که موحه ممه دی په یامبه ری بوو (صلی الله علیه وسلم)، په یامبه ریش نه ره تیکرده وه و نه هه لیبژارد، گه ر به کاریگه ری دا بنابایه و بیویستبایه، نه وه په یامبه ر هه ر سوپاسگوزارترینی نیو مرقفه کان نه بوو به وهی له خوا وه پێی درابوو، هه ر له پێگه و پێناو خوای

گه وره شدا خه رجبی ده کرد، به لام که مترینی پشکی دونیای ویست و له سه ر ژیان سه ختی نارامیگرت.

پیشه واته حمده ئه لی: ئیسماعیلی کوپی موحه ممه د بوی باسکردین، عباد بوی باسکردین- واتا ئین عباد- موحالیدی کوپی سه عید بوی باسکردین ئه ویش له ئه لسه عبیه وه ئه ویش له مه سروقه وه ئه ویش له عائیشه وه (خوای لی رازی بی) وتی: ژنیکئی نه نصاری هاته لام و بینی جی خوی په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) عه بایه کی دوو پارچه ییه، گه پایه وه مالی خوی و جی خه ویکئی بۆ ناردم ناوه وه ی خووری بوو، په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هاته دیوه که م و فره مووی: ((ما هذا؟))، واتا: ئه مه چییه؟ وتم: فلانه ئافره تی نه نصاری هاته ژوره وه بۆلام جی خه وه که ی توی بینی، بویه ئه مه ی بۆ ناردم، فره مووی: بوی بگه پینه وه. منیش نه مگپرایه وه حه زمکرد له ماله که مدا هه بی، سی جار پیووتم بیگپرمه وه، فره مووی: ئه ی عائیشه بیگپره ره وه، سویند به خوا گه ر به وی خوی گه وره چپای ئالتون و زیووم له گه ل ده خات)) منیش گه راندمه وه.^۱

کللی گه نجینه کانی دونیای خرایه به رده م، وه ری نه گرت و فره مووی: "أَشْبَعُ يَوْمًا وَأَجُوعُ يَوْمًا، فَإِذَا جُعْتُ تَضَرَّعْتُ إِلَيْكَ وَذَكَرْتُكَ، وَإِذَا شَبِعْتُ حَمِدْتُكَ وَشَكَرْتُكَ"^۲، واتا: به لکو ده مه وی رۆژی برسی بی و رۆژی تیریم، گه برسی بی هانات بۆ ده مینم و نه کپوزیمه وه و یادت ده که مه وه، که تیرش بی سوپاس و ستایش ده که م.

^۱ - پښتو ته خریج کرا.

^۲ - پښتو ته خریج کرا.

داوای له پیره رددگاری کرد رزق و رۆزی خیزانه کانی توویشوو(ژمه خواردن) بی، هه روهك له صه حیه یندا هاتوو له فهرمووده یه کی ئه بو هوره یروه (خوای لی رازی بی) ئه لی: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: «اللَّهُمَّ اجْعَلْ رِزْقَ آلِ مُحَمَّدٍ قُوتًا»^۱، واتا: خواجه گیان رزق و رۆزی بنه ماله ی موحه ممد توویشووی. هه له ئه بو هوره یروه و توویه تی: "سویند به و که سه ی گیانی ئه بو هوره یره ی به ده سه، په یامبه ری خوا که سوکاره که ی سی رۆژ به داوی یه کدا له نانی گه نم تیریان نه خواردوو تائه و کاته ی دنیای به جیه یشت"^۲.

له صه حیه ی بوخاریدا هاتوو له ئه نه سی کوپی مالیکه وه (خوای لی رازی بی) ئه لی: وه ها نازانم و نابینم په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) تاوه کو به خوای گه وره گه یشته وه کولیره یه کی نه رم و شه ک مه پیکی برژاوی بینیی^۳.

هه له صه حیه ی بوخاریدا هاتوو ئه لی: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له دنیا ده رچوو له نانی جو تیری نه خوارد^۴.

له صه حیه یندا هاتوو له عانیشه وه (خوای لی رازی بی) ئه لی: بنه ماله ی موحه ممد له وه ته ی هاتوو نه مه دینه وه تاوه کو کوچی دواپی په یامبه ر، سی شه وی به داوی یه ک له نان تیریان نه خوارد^۵.

^۱ - پێشتر ته خرچ کرا.

^۲ - بوخاری (۵۴۱۴) و موسلیم (۲۹۷۶) ئیخراجیان کردوو.

^۳ - بوخاری (۵۴۲۱) ئیخراجی کردوو.

^۴ - بوخاری (۵۴۱۴) ئیخراجی کردوو.

^۵ - بوخاری (۵۴۱۶) و موسلیم (۲۹۷۰) ئیخراجیان کردوو.

له صه حیجی موسلیمدا له عومهری کوپی خهتابه وه (خوای لی رازی بی):
بینیم په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) روژیک به برسیتی مایه وه ده نکه
خورمایه کی خراپ نه بوو سکی پی تیر بکات.^۱

له موسنه دو ترمیزیدا هاتوو له ئین عه باسه وه (خوای گه وره له خوی و
باوکی رازی بی): په یامبه ری خواو خیزانه کانی بۆ چه ند شه ویک به برسیتی
مانه وه و هیچیان نه بوو ئیواره بیخون، زورجار نانه کانیان جو بوو.^۲ ترمیزی
ئه لی: نه م فه رموده یه (حسن صحیح) ه.

له ترمیزیدا فه رموده یه کی ئه بی ئومامه هاتوو: که ئالوبه یتی په یامبه ری
خوا (صلی الله علیه وسلم) نانی جو یان لی زیاد نه بووه.^۳

له موسنه ددا له عائیشه وه (خوای لی رازی بی) هاتوو: سویند به و که سه ی
موحه ممدی به حق ناردوو، له و کاته وه ی خوای گه وره موحه ممدی
به په یامبه ر نارد تاوه کو روژی کوچی دوایکردنی، ئاردیکی له بیژه نگ دراوی
نه بینى.^۴

عوروه ئه لی: وتم: ئه ی چۆن جو که تان ده خوارد؟ عائیشه ش وتی: فوومان
پیدا ده کردو چی لی بمایه ته وه ئه وه مان به هه ویر نه کرد.

^۱ - موسلیم (۲۹۷۸) ئیخراجی کردوو.

^۲ - حسن، ترمیزی (۲۳۶۰) و ئین ماجه (۳۳۴۷) و نه حمه د (۲۲۵ / ۱) ئیخراجیان کردوو.

^۳ - صه حیحه، ترمیزی (۲۳۵۹) ئیخراجی کردوو.

^۴ - لاوازه، نه حمه د (۷۱ / ۶) ئیخراجی کردوو، سوله یمانی کوپی رومانی تیدا یه که سکی نه ناسراوه.

له صه حیجی بوخاریدا هاتوو له نه سه وه (خوای لی رازی بی) نه لی: په یامبه ری خوا ززیه که ی کرده ره هنی جۆ، گویم لیبوو نه یفه رموو: "بنه ماله ی موحه ممد بۆ هوت شه و شتیکیان نه بووه بیخۆن".

له موسنه دی حاریشی کوپی نه بی ئوسامه دا هاتوو له نه سه وه نه لی: فاتیمه (خوای لی رازی بی) هندی ورده نانی بۆ په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هینا، په یامبه ر فرمووی: ئه م ورده نانه چیه نه ی فاتیمه؟ وتی: ئه م نانه کرد، دل ئاسوده نه بووم تا ئه م پارچانه م بۆ تو هینا، په یامبه ریش فرمووی: ئه مه یه که مین خواردنیکه دوا ی سی رۆژ بچیته ده می باوکتوه^۱.

پیشه وا ئه حمده نه لی: وه کیع بۆی باسکر دین، عه بدلوا حیدی کوپی ئه یمن بۆی باسکر دین ئه ویش له باوکییه وه ئه ویش له جابره وه (خوای لی رازی بی) وتی: که په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) خنده قی هه لکه ند تووشی ماندوو بوون و برسیتییه کی سه خت بوون، تائه وه ی په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له برسیتییدا به ردی به سه ر سکییه وه به ست^۲.

ئه بو حاته می کوپی حیبان^۳ له په تدانه وه ی ئه م فرموده یه زۆر زیاده پۆیی کردوو نه لی: موحه ممدی په یامبه ر لای خوای په روه ردگاری به پزیزتره له وه ی به سه ردابی. به لām ئه مه گومان و خه یالی ئه بو حاته مه، ئه و حاله ی په یامبه ری

^۱ - لاوازه، به یه قبی له شعب الإيمان (۱۰۴۳۰) ئیخراجی کردوو و ئه لعیراقیش له المغنی عن حمل الأسفار (۸۲/۳): حاریشی کوپی نه بی ئوسامه گێراویه تییه وه به پشتیه کی لاواز.

^۲ - صه حیحه، ئه حمده (۳۰۱/۳) و به یه قبی له دلائل النبوة (۴۲۲/۳).

^۳ - موحه ممدی کوپی حیبانی کوپی ئه حمده ی ئه لته میمی، ئه بو حاته می ئه لبستی، سالی ۳۵۴ ک مردوو: میژوونووس و عه للامه و فرموده ناس بووه.

خوا(صلی الله علیه وسلم) لای خوای گوره پله و پایه ی که مناکاته وه، به لکو پیی به رزده بیته وه و ریزی زۆرتر نه بی، په ندو وانه یه کیشه بۆ نه وانه ی دوا ی خۆی له خه لیفه و پادشایان و نه وانی تر.

نه مه و دك نه وه یه نه با حاتم له ته وای نه و فرمودانه رانه مایی و بیی نه کرد بیته وه، که باس له جۆری بژیویی په یامبه ری خوا ده که ن(صلی الله علیه وسلم)، ناخۆ نه وانه گوره ترین دیمه ن و به لگه کانی راستگویی په یامبه ری خوا نیین؟ نه گه ر نه وه بی که دوژمنه کانی خۆی و په روه ردگاری نه یلین به وه ی پادشایه ک بووه ده سه لات و دونیای ویستی، نه وه ده بوو بژیوی و سه ربوورده ی وه ک بژیوی و سه ربوورده ی نه وان ببوایه .

کۆچی دوا یی کردو زیییه که ی له په هنی کابرایه کی جوله که دا بوو، که له بری خواردنیک بۆ خیزانه کانی هینابووی زۆر پۆشه که ی لا دانابوو.

خوای گوره ولاتی عه ره بی بۆ فه تحکرد و سه روه ته کانی لای کۆکرده وه، که چی که کۆچی دوا یی کرد یه ک دره مه م و یه ک دینارو یه ک شه ک مه پرو و شترو کۆیله و جاریه یه کی له دوا ی خۆی به جینه هیشت.

پیشه و نه حمه د نه لی: حوسه یین بۆی باسکردین، موحه ممه دی کوپی موته ریف بۆی باسکردین له نه بی حازمه وه نه ویش له عوروه وه: که گوئی لیبوو عانیشه نه یووت: مانگ و مانگ به سه رماندا تیده په پی و له هیچ مالیکی په یامبه ری خوا دا(صلی الله علیه وسلم) ناگر نه ده کرایه وه، وتم: نه ی پووری(خوشکی دایکی بوو) نه ی به چی ده ژیان؟ وتی: به دوو ره شه که: خورماو ناو^۱.

^۱ - سه حیه، نه حمه د(۶/ ۷۱) نیخراجی کردوه.

له پێشتریشدا فهرمووده که ی ئه بو هورهیره مان هینایه وه له چیرۆکی ئه بی هه یسه می ئه لته بهان که په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له مائی خۆی ده رچوو، ئه بو به کړو عومه ری بی نی (خوایان لی رازی بی)، فهرمووی: چی شتی ئیوه ی له مال ده رکرد؟ وتیان: برسیتی، ئه ویش فهرمووی: "سویند به و که سه ی گیانی منی به ده سه ته، هه مان ئه وشته منی له مال ده رکرد که ئیوه ی له مال ده رکردوه".^۱

ئه حمه ده له فهرمووده که ی مه سروقه وه ده گیریته وه، ئه لی: چومه لای عایشه، داوای کرد خواردنم بۆ بهینن و وتی: تیرم له خواردن نه خواردوه و گریاوم، وتم: بۆچی؟ وتی: ئه و حاله م بیرده که ویته وه که په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له سه ری دونیای به جیهیتشت، سویند به خوا تاوه کو ئه و رۆزه ی کۆچیکرد له پۆژیکدا دوچار تیر نانی گه نمی نه خوارد.^۲

هه ر له عایشه وه: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) دوو رۆژی یه ک به دوا ی یه ک تیر نانی جۆی نه خوارد.^۳ هه ردوو فهرمووده که ش دروستن. هه ر له عایشه وه: بنه ماله ی موحه ممه د تاوه کو کۆچی دوا یی موحه ممه د، بۆ سی رۆژی به دوا ی یه ک تیر نانیان نه خوارد.^۴

له سه حیه یندا له ئه بو هورهیره وه هاتوه: په یامبه ر (صلی الله علیه وسلم) و خیزانه کانی سی رۆژی به دوا ی یه ک تیر نانی گه نمیان نه خوارد تاوه کو دونیای به جیهیتشت.^۵

^۱ - پێشتر ته خرید کرا.

^۲ - لاوازه، ترمیزی (۲۳۵۶) ئیخراجی کردوه.

^۳ - موسلیم (۲۹۷۰) (۲۲) ئیخراجی کردوه.

^۴ - بوخاری (۶۶۸۷) ئیخراجی کردوه.

له ترمیزیدا له ئیبن عه باسه وه (خوای گه وره له خوئی و باوکی رازی بی):
په یامبه ری خواو خیزانه کانی بۆ چه ند شه ویک به برسیتی مانه وه و هیچیان نه بوو
ئێواره بیخۆن، زۆرجار نانه کانیان جۆ بوو.^۱

هر له و باره یه وه له نه نه سه وه، ئه ویش له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه
وسلم): "لَقَدْ أَخِفْتُ فِي اللَّهِ وَمَا يَخَافُ أَحَدًا، وَلَقَدْ أُذِيتُ فِي اللَّهِ وَمَا يُؤْذِي أَحَدًا،
وَلَقَدْ أَتْتُ عَلَى ثَلَاثُونَ مِنْ بَيْنِ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، وَمَا لِي وَلَا لِبِلَالٍ طَعَامٌ يَأْكُلُهُ دُو كَبِيرٍ إِلَّا
شَيْءٌ يُوَارِيهِ إِبْطُ بِلَالٍ"^۲، واتا: (له بهر خوای گه وره هه په شه و نه شکه نجه یه ک
دراوم هیچ که سیک هه په شه و نازاری وه های به سه رد نه هاتوه، سی شه و
رۆژمان به سه رد تپه په بووه من و بیلال خواردنیکمان نه بووه بیخۆن ته نیا
به نه ندازه ی بن بالی بیلال خواردنمان هه بوو. هه ردووه رمووده که سه حیه .

هر له نه نه سی کوپی مالیکه وه (خوای لی رازی بی) ئه ویش له ئه بی
ته لحه وه (خوای لی رازی بی) ئه لی: گازنده ی برسیتییمان برده لای په یامبه ری
خوا (صلی الله علیه وسلم)، به رد له سه به رد له سه سکمان به ستبوو،
په یامبه ری خواش (صلی الله علیه وسلم) دوو به ردی له سه سکی به ستبوو.^۳

هر له و باره یه وه هاتوه له عه لقه مه وه ئه ویش له عبدالله وه (خوای لی رازی
بی) ئه لی: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له سه ره سیریک خه وتبوو،
هه ستاو شوینه واری له سه ره که له که ی که وتبوو، ئیمه ش وتمان: ئه ی په یامبه ری
خوا چی ده بی شتیکت بۆ دروست بکه ین له سه ری بخه وی. ئه ویش فه رمووی:،

^۱ - بوخاری (۵۴۱۴) و موسلیم (۲۹۷۶) ئیخراجیان کردوه.

^۲ - حسن، ترمیزی (۲۳۶۰) و ئیبن ماجه (۳۳۴۷) و نه حمه د (۱/ ۲۲۵) ئیخراجیان کردوه.

^۳ - پیشتر ته خریش کرا.

^۴ - لاوازه، ترمیزی (۲۳۷۱) و به یه قبی له الشعب (۱۰۴۲۸) ئیخراجیان کردوه.

واتا: من و دونیا له کوی، من له دونیادا نمونه ی ریبواریکم و له ژیر سیبهری دارنیکا پشوویه ک ده ده م و دواتر ئه پۆم و به جێیده هینلم. ئه م فهرمووده یه (حسن صحیح) ه.

هر له و باره یه وه له عه لیه وه (خوای لی رازی بی) ئه لی: له پۆژیکه سه رماو سۆله دا له مائی په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده رچووم و پیستیکی خۆشه کراوم هه لگرت و له ناوه راسته وه کردمه دوو که رته وه (کۆله پشت) و خسته سه ر شانم و ناوقه دم پیی تووند کرد و به په لکی دارخورمایه ک به ستم و له ناوقه دمه وه پیچامه وه، زۆر برسیمبوو، گه ر له مائی په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) خواردنیک هه بوو ده مخوارد، بۆیه ده رچووم خواردنیک ده ستبخه م، به لای جوله که یدا تیپه ربووم له نیو بیستانی خۆیدا بوو به جه نه په وه دۆله که، ئاوی دارو کشتوکاله که ی ئه دا، منیش له درزی دیواره که وه ته ماشام کرد، وتی: ئه ی ئه عرابی ئه وه چیه، ئایه دیت و ئاوم بۆ هه لیکشی، به رانبه ر هه ر دۆله که ئاوێک خورمایه کت پی ده ده م؟ وتم: به لی، تۆ ده رگا که بکه ره وه تاوه کو بیته ژووره وه، ده رگا که ی کرده وه و منیش چوومه ژووره وه، دۆله که که ی پی دام، هه ر دۆله که ئاوێکم راده کیشایه سه ره وه خورمایه کی پی ده دام تاوه کو چنگم پر کردو وتم: ئه مه م به سه، خورماکانم خواردو دۆله که ئاوێکم هه لگیشاو لیم خوارده وه، پاشان هاتمه مزگه وته وه بینیم په یامبه ری خوای لییه (صلی الله علیه وسلم) ^۱.

سه عدی کوپی وه قاص (خوای لی رازی بی) ئه لی: وه ک ئه وه ی بمانبینی که له گه ل په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له غه زادا بووین و هیچ

^۱ - لاوازه، ترمیزی (۲۴۷۳) ئیخراجی کردوه.

خواردنیکمان نه بوو جگه له م (الحبله) که درهختیکی درکاوی و خرنوکی بیابانه^۱. فهرمووده یه کی صه حیجه.

په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه ندیجار شه وان نویشی ده کرد و عه بایه کی خورینی له سه ر بوو، هه ندیکی به سه ر خویه وه و هه ندیکی تری به سه ر عایشه وه بوو^۲. نه له سه ن نه لی: نرخه که ی شه ش دره م یا خود هه وت دره م بووه.

نه حمه د نه لی: نه بو ئوسامه بۆی باسکردین، زائیده هه والی پیداین، عه تاء بۆی باسکردین نه ویش له باوکییه وه نه ویش له عه لیه وه وتی: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فاتیمه ی به بوکینیی ئاماده کرد به پۆشاک (عه بایه ک) ی قه یفه یی و جه ونده یه ک و سه رینیک ناوه وه ی ریشال بوو^۳.

نه لی: به هزی کوپی نه سه د بۆی باسکردین، سوله یمانی کوپی موغیره بۆی باسکردین نه ویش له حومه یده وه وتی: نه بو بورده وتی: چوومه لای عایشه، نه ویش رووپۆشیکی زیر که له یه مه ن دروستده کری له گه ل عه بایه کدا ده رکرد له وه ی پیتی ده لێن پیکه وه نووسینراو (المُلبدة)، وتی: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له نێوان نه م دوو پارچه یه دا کۆچی دوايیکرد^۴.

وتووینه: گه ر ده وله مه ندیی به سوپاسگوزارییه وه له هه ژاری به ئارامگرییه وه باشتر بووایه، نه وه په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده وله مه ندیی

^۱ - بوخاری (۶۴۵۳) و موسلیم (۲۹۶۶) ئیخراجیان کردووه.

^۲ - حسن، ته به رانیی له المعجم الأوسط (۵۶۹۵) ئیخراجی کردووه.

^۳ - صه حیجه، نه سانی (۱۳۵ / ۶) و ئیبن ماجه (۴۱۵۲) و نه حمه د (۸۴ / ۱) ئیخراجیان کردووه.

^۴ - بوخاری (۵۸۱۸) و موسلیم (۲۰۸۰) و نه حمه د (۳۲ / ۶) ئیخراجیان کردووه.

به سوپاسگوزارییه وه هه‌لده‌بژارد کاتیک دونیای خرایه به‌رده‌ست و په‌روه‌دگاریش فه‌رمانی پی ده‌کرد داوای ده‌وله‌مندی لئ بکات، هه‌روه‌ک چۆن فه‌رمانی پیکرد داوای زانستی زیاتری لئ بکات.

په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) ته‌نیا ئه‌وه‌ی هه‌لده‌بژارد که خوای گه‌وره‌ بۆی هه‌لبژاردبوو، خوای گه‌وره‌ش باشترینی بۆ هه‌لده‌بژارد، چونکه به‌پزترین و کاملترین مه‌خلوقی خۆی بوو.

وتووینا: په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) هه‌والی داوه که باشترین رزق و رۆزیه‌ک، ئه‌وه‌یه که به‌ئەندازه‌ی پتووستیی به‌نده‌ بی، ئه‌وه‌نده‌ی لئ که م نه‌بی زیانی لئ بدات و ئه‌وه‌نده‌ی لئ زیاتر نه‌بی له‌پئ ده‌ریبکات و تووشی ئاره‌زووبازی بکات.

پیشه‌وا ئه‌حمەد ئه‌لی: ئیبن مه‌هدیی بۆی باسکردین، هیشام بۆی باسکردین له‌قه‌تاده‌وه، ئه‌ویش له‌خوله‌ید ئه‌له‌عصریه‌وه ئه‌ویش له‌ئەبی ده‌ردانه‌وه وتی: په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) فه‌رمووی: "ما طلعت شمس قط الا بعث بجنبها ملکان ینادیان یسمعان أهل الأرض الا الثقلین یا أیها الناس هلموا الی ربکم فإن ما قلّ وکفی خیر مما کثر وألهی ولا آبت شمس قط الا بعث بجنبها ملکان ینادیان یسمعان أهل الأرض الا الثقلین اللهم أعط منفقا خلفا واعط ممسکا تلفاً"^۱، واتا: هه‌رگیز نه‌بووه رۆژیک خۆر هه‌لبی و دوو فریشته له‌مدیو ئه‌ودیوی نه‌بن و بانگ بکه‌نه ئه‌هلی سه‌رزه‌وی که هه‌موو مه‌خلوقاتێ سه‌رزه‌ویی جگه

^۱ - صحیحه، نه‌حمەد(۵/ ۱۹۷) و حاکم(۲/ ۴۴۴) و ئیبن حبان(۴۷۶/ موارد) و ته‌یالسی(۹۷۹) و به‌یه‌قیی له‌الشعب(۱۰۳۷۳) ئیخراجیان کردوه.

له مړوږ و جنۆكه هه موویان گوئیان له دهنگی نه و دوو فریشته ده بی و نه لئین: نه ی خه لکینه وهرنه وه بۆلای په روهدگار تان، نه وه تان که که می هه بی و به سی بی باشتره له وهی زوری هه بی و ئاره زوو باز بی، هه رگیز نه بووه جارێك خۆر ئاوابی و دوو فریشته له مدیو و نه و دیووی بانگه شه بکه ن و جگه له مړوږ و جنۆكه هه موو مه خلوقاتی سهر زه ویی گوئیان لێیه تی و نه لئین: خوا به گیان به خشه به و که سه ی به سهر مال و مندال و نزیکان و هه ژاراندا به خشیویتی و نه وه شی چنگی نو قاندوه و نه ی به خشیووه ماله که ی له نیویه .

پیشه و نه حمه د نه لئ: وه کیع بۆی باسکردین، ئوسامه ی کوپی زه ید بۆی باسکردین نه ویش له موحه ممدی کوپی عه بدولپه حمانی کوپی نه بی له بیبه، نه ویش له سه عدی کوپی مالیکه وه (خوای لی رازی بی) نه لئ: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: «خیر الرزق ما یکفی، وخیر الذکر الخفی»^۱، واتا: باشتترین رزق و رۆزیه که نه وه نده بی به ش بکات و به س بی، باشتترین زیکو یادیکیش نه وه یه که به شاراو هی بی.

به روانه و رامینه له کوکردنه وهی نیوان رزقی دل و جهسته له م فهرمووده یه یدا: رزق و رۆزی د دنیا و ئاخیره ت، هه والیشی داوه که باشتترین هه ردو رزق و رۆزیه که نه وه یه سنوور نه به زینئ، یادکردنی خوای گه وره نه وه نده ی به سه به نهینئ و شاراو هی بی، که له وه ده رچوو ترسی ریاو خۆبه زلزانینی هه یه به سهر بیئاگایانه وه، هه روه ها رزق و رۆزی جهسته ش گهر له سنووری نه ندازه و به س بوون ده رچوو، نه وه ترسی سته مکاری و له پئ ده رچوون و کوکردنه وهی زوری دنیا بۆ که سه که هه یه .

^۱ - لاوازه، نه حمه د (۱/ ۱۷۲ و ۱۷۸) و نیین حیا (۸۰۹) ئیخراجیان کردوه: لاواز و پچانی تیدا هه یه .

وتووینانه: په یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) نه‌وه‌نده خۆزگه‌ی به‌که‌ستیک مه‌بووه به‌که‌می دنیا رازی بی، خۆزگه‌ی نه‌بردووه به‌ده‌وله‌مه‌ند.

پیشه‌وا نه‌حمده ئه‌لی: وه‌کیع بۆی باسکردين، عه‌لیی کوپری سالح بۆی باسکردين، ئه‌ویش له‌ئهبی نه‌لموه‌لبه‌وه ئه‌ویش له‌عوبه‌یدوالله‌ی کوپری زحره‌وه ئه‌ویش له‌عه‌لیی کوپری یه‌زیده‌وه، ئه‌ویش له‌ئه‌لقاسمه‌وه ئه‌ویش له‌ئهبی ئومامه‌وه(خوای لی رازی بی) وتی: په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) فه‌رمووی: "ان أغبط أوليائي عندي: مؤمن خفيف الحاذ، ذو حظ من صلاة، أحسن عبادة ربه، وكان غامضا في الناس، لا يشار إليه بالأصابع فجعلت منيته، وقل تراثة، وقلت بواكيه""، وانا: شانسدارترین و به‌خته‌وه‌رتترین دۆستیک به‌لای منه‌وه: باوه‌پداریکی مه‌ژاری خزم و که‌س که‌مه و له‌نوێژدا پشکی هه‌یه‌و شانسداره، به‌چاکی و جوانیی په‌روه‌ردگاری ده‌په‌رستی و له‌نیو‌خه‌لکدا ناناسریتته‌وه، به‌په‌نجه‌کانی ده‌ست ئاماژه‌ی بۆ ناکریت، مردنی خیرای پی ده‌کرئ و میرات و به‌جیمای که‌م و نه‌و که‌سانه‌شی که‌من که‌ بۆی ده‌گرین^١.

وتووینانه: پارێزگاریی خوای گه‌وره بۆ به‌نده‌ی باوه‌پداری له‌دوورگرتنی له‌دنیا، ته‌نیا خۆشوێستن و ریزی خواجه بۆ به‌نده‌که‌ی. پیشه‌وا نه‌حمده ئه‌لی: ئه‌بو سه‌عید بۆی باسکردين، سوله‌یمانی کوپری بیلال بۆی باسکردين، ئه‌ویش له‌عه‌مری کوپری ئه‌بی عه‌مره‌وه، ئه‌ویش له‌عاصمی کوپری عومه‌ری کوپری قه‌تاده‌وه، ئه‌ویش له‌مه‌حمودی کوپری له‌بیده‌وه(خوای لی رازی بی): که‌ په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم)فه‌رمووی: «إن الله يحمي عبده المؤمن من

^١ - زۆر لاوازه، ترمیزی(٢٣٤٧) و نه‌حمده(٥/ ٥٢٥) و ته‌به‌رائیی له‌المعجم الأوسط(٧٨٢٩) و حاکم(٤/

١٢٣)نێخراچیان کردووه.

الدُّنْيَا وَهُوَ يُحِبُّهُ كَمَا تَحْمُونَ مَرِيضَكُمْ الطَّعَامَ وَالشَّرَابَ تَخَافُونَ عَلَيْهِ^۱، واتا: خوای گه‌وره به‌نده‌ی باوه‌پرداری خو‌ی له‌دونیا دوورده‌گری و ده‌پاریزی له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌نده‌که‌ی خو‌ی خو‌شده‌وی، هه‌روه‌ک چۆن ئیوه نه‌خۆشه‌که‌تان له‌خواردن و خواردنه‌وه ده‌پاریزن ده‌ترسین شتیکیان به‌سه‌ردابی. وتووینانه: به‌زۆری سه‌روه‌ت و ده‌وله‌مندی به‌خشین به‌خه‌ک، مۆله‌ت و بیانووی خوا بووه بۆ به‌نده نه‌وه‌ک ریزو خو‌شه‌ویستی بۆ.

پیشه‌وا نه‌حمده ئه‌لی: یه‌حیای کوپی غه‌یلان بۆی باسکردین، ریشدینی کوپی سه‌عد بۆی باسکردین، له‌هرمله‌ی کوپی عیمرانی ئه‌لتتوجه‌ییبیه‌وه ئه‌ویش له‌عوقبه‌ی کوپی موسلیمه‌وه ئه‌ویش له‌عوقبه‌ی کوپی عامره‌وه (خوای لی رازی بی)، ئه‌ویش له‌په‌یامبه‌ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) ئه‌فه‌رموویت: «إِذَا رَأَيْتَ اللَّهَ يُعْطِي الْعَبْدَ مِنَ الدُّنْيَا عَلَى مَعَاصِيهِ مَا يُحِبُّ فَإِنَّمَا هُوَ اسْتِذْرَاجٌ»، واتا: نه‌گه‌ر بینیتان خوای گه‌وره له‌دونیا‌ی به‌به‌نده‌یه‌ک ده‌به‌خشی و به‌نده‌که له‌سه‌رپچی کردنی فه‌رمانه‌کانی خوادا بوو، بزائن ئه‌وه خو‌شه‌ویستی خوای گه‌وره نییه بۆ، به‌لکو ئه‌وه بیانوو خستنه‌سه‌ره. پاشان ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه: ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ (الأنعام: ۴۴). وتووینانه: له‌به‌ر سووکی و بی‌ترخیی دنیا‌یه، خوای گه‌وره زۆربه‌ی دۆست و خو‌شه‌ویستانی خو‌ی لی به‌دوورگرتوه.

^۱ - سه‌حیحه، ترمیزی (۲۰۳۶) و نه‌حمده له‌ الزهد (۱۷) و حاکم (۲۰۷/۴) و ئیبن حبان (۶۶۹) ئیخراجیان کردوه.

^۲ - سه‌حیحه، نه‌حمده (۱۴۵/۴) و ته‌به‌رائی له‌ المعجم الکبیر (۱۷/۲۸۳) و به‌یه‌قی له‌ الشعب (۴۲۲۰) ئیخراجیان کردوه.

پیشه‌وا نه‌حمەد ئەلێ: موعاویە بۆی باسکردین، ئەعمەش بۆی باسکردین لەسالمەوێ ئەویش لەئەبێ ئەلجەعدەوێ وتی: پەيامبەری خوا(صلی الله علیه وسلم) فەرمووی: «إِنَّ مِنْ أُمَّتِي مَنْ لَوْ أَتَى بَابَ أَحَدِكُمْ يَسْأَلُهُ دِينَارًا أَوْ دِرْهَمًا أَوْ فِلَسًا لَمْ يُعْطَهُ، وَلَوْ سَأَلَ اللَّهُ الْجَنَّةَ لَأَعْطَاهُ إِيَّاهَا، وَلَوْ سَأَلَ الدُّنْيَا لَمْ يُعْطِهِ إِيَّاهَا، وَلَمْ يَمْنَعْهَا إِيَّاهُ لِهَوَانِهِ عَلَيْهِ، ذُو طَمَرَيْنِ لَا يُؤْتِيهِ لَهُ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَهُ»^١، واتا: لەنیۆ ئومەتە کە مەدا کەسی وا هەیە ئەگەر بێتە بەر دەرگای یەکی لەنیۆ تەوێ کوشتیکی پێ بدات لەدیناریک یان درهەمێک یان فلسێک نیۆ هێچی پێ نادەن، کەچی ئەگەر داوای بەهەشت لەخوا بکات خوای گەورە دەیداتی، داوای دنیا بکات نایداتی، چونکە دنیا بۆی هێچ، بەرگ دپاویک کە هێچ حیسابیکی بۆ ناکرێ، گەر سویند لەسەر خوا بخوات ئەو خوای گەورە بۆی بەجێدەگەینێ. ئەمە ئەو دەگەینێ، کە خوای گەورە رێگری دەوڵەمەندبوونی بەندە دەکات، لەبەر سووکی و کەم نرخیی دنیا بەلای خوای گەورەوێ نە کەم نرخیی بەندە، بۆیە خوای گەورە باشترو نرخدارتری پێ دەدات، دنیا دەداتە ئەو کەسێ خۆشیبووی و ئەوێ خۆشی ناوی، بەلام ئاخیرەت تەنیا بەخۆشەویستانی خۆی دەدات.

وتووینە: بێگومان پەيامبەری خوا(صلی الله علیه وسلم) هەوالی پێداون، ئەوانە ی لەمەجلیسی ئەوێ نزیکن، ئەوانە کە بەکەمی دنیا رازین و هەوالی زۆرتری بۆ نادەن، پیشەوا ئەحمەد ئەلێ: یەزیدی کوپی هارون بۆی باسکردین، موخەمەدی کوپی عەمر هەوالی پێداون وتی: گویم لێ بوو عیراکی کوپی مالیک ئەبیوت: ئەبو زەر و تی: لەرۆژی قیامەتدا من لەنیۆ نزیکتەر لەپەيامبەری

^١ - لاوازه، ئەحمەد لە الزهد(١٨٧) و پێچانی تێدا هەیە، هەناد لە الزهد(٥٨٧) و ئێین ئەبێ ئەلدوینا لە التواضع(١) ئیخراجیان کردووە.

خواوه (صلی الله علیه وسلم) دانیشتووم، من گویم لیبوو نه یفه رموو: «ان اقربکم منی مجلسا يوم القيامة مَنْ خَرَجَ مِنَ الدُّنْيَا كَهَيْئَةِ مَا تَرَكْتُهُ فِيهَا»^۱، واتا: نزیکترین کهستان له منه وه له پوژی قیامه تدا، نه وه تانه که وه ک من له دونیا ده رچوویی، سویند به خوا هه ریه که له نیوه چمکیکی دونیای گرتووه جگه له من نه بی.

وتوویانه: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) خوژگهی خواستووه به و که سه ی ژیانیکی ساده ی کردووه وه والی رزگار بوونی پی دراوه. پیشه واه نه حمده نه فهرمووی: عبدالله ی کوپی به زید بو ی باسکردین، حه یوه بو ی باسکردین وتی: نه بو هانیی وه والی پیدام، که نه با عه لیی نه لجنبی وه والی پیداو، که گوئی له فوزاله ی کوپی عوبه ید بووه نه یوت: گوئی له په یامبه ری خوا بووه نه یفه رموو: "طوبی لمن هُدی الی الاسلام، وکان عیشة کفافاً وَقَنَعٌ"^۲، واتا: به خته وه رو سه رفراز بووه نه وه که سه ی بو ئیسلام هیدایه ت دراوه و ژیانیکی زوړ ساده ی کردووه به قه ناعه ت بووه.

هه روه ها له فهرمووده یه کی عبدالله ی کوپی عه مره وه هاتووه: که په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: "قد أفلح من أسلم وُرِزِقَ کفافاً، وَقَنَعَهُ الله بما آتاه"^۳، واتا: سه رفراز بووه نه وه که سه ی موسلمان بووه و رزق و روزیه کی ساده و که می پی دراوه به قه ناعه ت بووه به وه ی خوا پیداو.

^۱ - لاوازه، نه حمده (۱۶۵/۵) و نه بو نه عیم له الحلیة (۱۶۱/۱) و به یه قبی له الشعب (۱۰۴۰۵) ئیخراجیان کردووه.

^۲ - صحیح، ترمیزی (۲۳۴۹) و نه حمده (۱۹/۶) و ئین حیبان (۷۰۵) و حاکم (۳۴/۱) ئیخراجیان کردووه.

^۳ - موسلیم (۱۰۵۴) و نه حمده (۱۶۸/۲) ئیخراجیان کردووه.

وتوویانه: تەنانت سووک ی و خێرا لیپرسینهوه کردن له کهسی دنیای به که مگرت بێ و ههولێ تیدا نه دابی، به سه بۆ ئه وهی فه زلی به سه ر ده وله مه ندیه وه هه بی.

عبداللهی کوپی پیشه واهمه ده^۱ ئه لی: بیانی کوپی چه که م بۆی باسکردین، موچه مه دهی کوپی حاته م بۆی باسکردین و وتی: بیشری کوپی نه لحاریت بۆی باسکردین، عیسای کوپی یونس بۆی باسکردین، ئه ویش له هیشامه وه ئه ویش له ئه لحه سه نه وه، وتی: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رمووی: "ثلاثة لا يحاسبُ بهن العبد: ظلُّ خَصٍّ يُستظلُّ به، وكسرةٌ يشدُّ بها صُلْبُهُ وثوبٌ يوارى به عورتُهُ"^۲، واتا: سی شت خوای گه وره یه به نده ی له سه ر لیپرسینه وه ناکات: سیبه ریگ له ژیریدا به سیته وه، پارچه نانیک سکی پی تیریکات، به رگیگ داوینی پی داپۆشی.

پیشه واهمه ده ئه لی: سه ییار بۆی باسکردین، چه عفه ر بۆی باسکردین، له یث بۆی باسکردین له ئه بی عوسمانه وه وتی: که موسلمانه کان جوجه یان فه تحکرد، رویشته ناویه وه ئه گه پان، کیسه و جویینی پر خواردن وه ک چیا به رزگرا بوه وه، پیاویک به ته نیشته سه لماندا ری ده کردو وتی: ئه ی ئه با

^۱ - عبداللهی کوپی ئه حمدهی کوپی موچه مه دهی کوپی چه نه بی له شه بیانی ئه له غدادی، ئه بو عه بدوله رحمان (سالی ۲۱۳ که له دایکبووه و سالی ۲۹۰ مردووه: حافیظی فه رمووده و خه لکی به غدا بووه، (الزوائد) ی هه یه له سه ر کتیی (الزهد) ی پیشه واهمه دهی کوپی و (زوائد المسند) ی زیاتر کردووه له سه ر موسنه دی پیشه واهمه دهی کوپی چه نه بی.

^۲ - لاوازه، به یه قبی له الشعب (۱۰۳۶) و عبداللهی کوپی چه نه بی له زوائد الزهد (۱۸) ئیخراجیان کردووه، به یه قبی ئه لی: به م شیوه یه به مورسه لیب هاتووه.

عبدالله، ئایه ده‌بینی خوای گه‌وره چی شتیکی بۆمان فه‌تکرد؟ ئه‌بینی خوای گه‌وره چی پیمان به‌خشی؟ سه‌لمان وتی: ئایه سه‌رسامی به‌وه‌ی ده‌بینی؟ له‌سه‌ر هر ده‌نکه دانه‌وێله‌یه‌ك لیپرسینه‌وه هه‌یه^١!

وتووایه: په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) شایه‌تی ئه‌وه‌ی بۆ هاوه‌لانی داوه: که رۆژی هه‌ژاری و ده‌سکورتی و برسیتییان باشتره له‌پۆژی ده‌وێله‌مه‌ندبون و کرانه‌وه‌ی دنیا به‌پووایندا. پیشه‌وا ئه‌حمه‌د ئه‌لی: عه‌بدولصه‌مه‌د بۆی باسکردین، ئه‌بو ئه‌له‌شه‌ه‌ب بۆی باسکردین، ئه‌ویش له‌ ئه‌لحه‌سه‌نه‌وه وتی: په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) فه‌رموی: "یا اهل الصفة کیف أنتم؟ قالوا نحن بخیر قال أنتم الیوم خیر أم یوم تغدو علی أحدکم جفنة وتروح أخرى، ویغدو فی حلة ویروح فی أخرى وتسترون فی بیوتکم مثل أستاذ الکعبة"، واتا: ئه‌ی ئه‌هلی صوفه (أهل الصفة) ئیوه چۆن؟ وتیان: ئیمه‌ باشین. فه‌رموی: ئایه ئیوه ئه‌مپۆ له‌خێردان یان ئه‌وه‌ی به‌یانی و ئیواره ده‌فری جیاوازی خواردنتان بۆ به‌ینن و هه‌ر جاره‌و به‌رگی له‌به‌ر بکه‌ن و وه‌ک که‌عه‌ ماله‌کانتان داپۆشن؟ وتیان: ئه‌ی په‌یامبه‌ری خوا ئه‌و رۆژه‌ باشین که‌ خوای گه‌وره نیعه‌تمان پێ ببه‌خشی و ئیمه‌ش سوپاس و ستایشی بکه‌ین، په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) فه‌رموی: "بل أنتم الیوم خیر"، واتا: به‌لکو ئیوه ئه‌مپۆ له‌خێردان. بێگومان ئه‌مه‌ راشکاونه‌یه، به‌وه‌ی له‌کاتی ئارامگرتن له‌سه‌ر هه‌ژاریان باشتن له‌کاتی ده‌وێله‌مه‌ندیان هه‌رچه‌نده سوپاسگوزاریش بن.

^١ - لاوازه، به‌یه‌قیی له‌ الشعب (١٠٦٥٤) ئیخراجی کردوه.

^٢ - لاوازه، ئه‌حمه‌د له‌ الزهد (٤٨٧) ئیخراجی کردوه، به‌هۆی مورسه‌ل بوونییه‌وه لاوازه.

عبداللهی کوپی نه حمده نه لی: نه با زه پ بوی باسکردین، حه فسی کوپی
 غه بیاس بوی باسکردین، نه ویش له داوودی کوپی نه بی هینده وه، نه ویش له نه بی
 حه ربی کوپی نه بی نه لئه سوهدده وه، نه ویش له ته لحه ی نه لبه صریبه وه وتی:
 هاتمه مه دینه و هیچ ناسراویکم له و شاره دا نه بوو، چنگه خورمایه ک به سه ر دوو
 که سدا دابه ش ده کرا، په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نویژیکی پی کردین،
 له پشتییه وه کابرایه ک هاواری کرد وتی: نه ی په یامبه ری خوا خورما سکی
 سووتاندین و سه رئاو ناکه ین، په یامبه ری خواش (صلی الله علیه وسلم) وتاریکی
 پیشکه شکردو سوپاس و ستایشی خوی گه وره ی کردو فهرمووی: «وَاللّٰهُ لَوْ اُجِدُ
 لَكُمْ اللَّحْمَ وَالْخُبْزَ لَأَطَعْتُكُمْوَهُ، وَلَيَأْتِيَنَّ عَلَيْكُمْ زَمَانٌ تُغْدُو عَلَى أَحَدِكُمُ الْجِفَانُ
 وَتُرَاحُ، وَلَتَلْبَسُنَّ مِثْلَ اسْتَارِ الْكُفَّةِ»، واتا: سویند به خوی گه وره گه رگوشت و
 نانم ده سکه وتبایه و شک بردبایه به ئیوهم ده دا، به لام بزائن سه رده مانیکتان
 به سه ردا دیت به یانیان و ئیواران ده فرو مه جه لی پرتان بۆ ده هیندریت و
 ده خریته به رده م و ماله کانتان وه کو که عبه داده پوئن. وتیان: نه ی په یامبه ری
 خوا نه مړومان بۆ باشه یان نه و رۆده ی به و جوړه ده که وینه خوشگوزه رانییه وه؟
 فهرمووی: «أَنْتُمْ الْيَوْمَ خَيْرٌ مِنْكُمْ يَوْمَئِذٍ، أَنْتُمْ الْيَوْمَ خَيْرٌ مِنْكُمْ يَوْمَئِذٍ» يَضْرِبُ
 بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ، واتا: به لکو نه مړوتان بۆ باشتره، له و رۆده ی ده که ونه
 خوشگوزه رانییه وه ده که ونه گیانی به کتر و له که ردن ی به کتر ده دن.

^۱ - صه حیه، نه حمده له المسند (۳/ ۴۸۷) و عبدالله له زوائد الزهد (۲۳) و ئیین حیبان (۶۶۸۴) و نه بو
 نه یم له الحلیه (۱/ ۳۷۴) و نه لبه زار (۳۶۷۳) ئیخراجیان کردوه.

پیشوا نه حمده نه لی: عه بدولوه هاب بوی باسکردين، نه ویش له سه عیده وه نه ویش له قه تاده وه وتی: بۆمان باسکراوه که په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هاتووه ته لای نه هلی صوفه و نه وانه ی فرمووه^۱.

وتووینانه: له ده وه له مندی و سه روهت و ساماندا ته نیا فیتنه هیه، که م که س هیه به بوونی سه روهت و سامان سه لامهت مایبته وه و کاریگری نه کردبیته سه ر نایینه که ی، هه روه که خوی گوره فرموویه تی: ﴿أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾ الأنفال: ۲۸، واتا: بزائن به راستی مال و منداالتان هوی تاقی کردنه وه ی (نیوه ن).

نه لی: گویم له په یامبه ری خوابوو (صلی الله علیه وسلم) نه یه فرموو: «إِنَّ لِكُلِّ أُمَّةٍ فِتْنَةٌ، وَفِتْنَةُ أُمَّتِي: الْمَالُ»^۲، واتا: هه موو ئوممه تیک فیتنه یه کی هیه، فیتنه ی ئوممه ته که ی منیش له سه روهت و ساماندا یه. نه لی: نه مه فرمووده یه کی (حسن صحیح) ه.

وتووینانه: سه روهت و سامان مروؤ بۆ دۆزه خ بانگده کات، هه ژاریش بۆ به هه شت، پیشوا نه حمده نه لی: یه زید بوی باسکردين، نه بو نه لئه شهه ب بوی باسکردين، سه عیدی کوپی نه یمن خزمه تکاری که عی کوپی سور بوی باسکردين وتی: جاریکیان په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بۆ هاوه لانی قسه ی ده کرد، پیاویکی هه ژار هات و له ته نیش پیاویکی ده وه له مندا دانیش،

^۱ - نه حمده له الزهد (۴۸۷).

^۲ - سه حیه، نه حمده له الزهد (۴۸۷) نیخراچی کردوه.

پیاهه دهوله مهنده که بهرگ و پۆشاکه ی پێچایه وه، په یامبهری خواش (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: "أَخْشِيتَ يَا فُلَانُ أَنْ يَغْدُوَ غَنَّاكَ عَلَيْهِ أَوْ يَغْدُوَ فَقْرَهُ عَلَيْهِ"، واتا: ئەو فلانه کهس ترسای دهوله مهنديه که ی تو بۆ ئەو بېروات یان هه ژارییه که ی ئەو بۆ تو بێ؟ وتی: ئەو په یامبهری خوا بۆ دهوله مهنديه خراپه؟ په یامبه ریش فهرمووی: "نعم ان غنناك يدعوك الى النار وان فقره يدعوه الى الجنة" واتا: به ئێ دهوله مهنديه کهت بۆ دۆزهخ بانگت دهکات و هه ژارییه که ی ئەویش بۆ به ههشت بانگی دهکات. وتی: ئەو به چى شتێک خۆم له دۆزهخ بپارێزم؟ فهرمووی: دلدانه وه ی براكهت بکه. هه ژاره که وتی: پێویستیم پێی نییه، په یامبه ریش فهرمووی: له براكهت خۆش به و بۆی بپارێره وه^۱.

وتوویانه: مافی دهوله مهنديه له وه گهره تره بهنده ته نیا سوپاس و ستایشی خوای گهره بکات، ترمیزی له جامیعه کهیدا گێراویه تییه وه له فهرمووده یه کی عوسمانی کوپی عه فاند (خوای لی رازی بێ): که په یامبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: "لیس لابن آدم حق فی سوی هذه الخصال: بیت یسکنه، وثوب یواری به عورته، وجلف الخبز والماء"^۲، واتا: نه وه ی ئاده م ته نیا چه ند مافیکی هیه: خانویه ک تیایدا بژی، بهرگێک خۆی پی داپۆشی، نانه ره قێک و ئاوی هه بێ. ئە ئێ: ئەم فهرمووده یه (حسن صحیح) ه.

له صه حیجی موسلیمدا هاتووه له ئەبێ ئومامه وه (خوای لی رازی بێ) ئە ئێ: په یامبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: "يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ أَنْ تَبْذُلَ الْفَضْلَ

^۱ - لاوازه، نه حمده له الزهد (۴۹۷).

^۲ - لاوازو (منک) ه، ترمیزی (۲۴۴۱) و نه حمده (۶۲ / ۱) و ته یالیسی (۸۳) و ئەبو نه عیم له الطیة (۱ / ۶۱) و حاکم (۳۱۲ / ۴) نیخراجیان کردووه.

خَيْرٌ لَّكَ وَأَنْ تُمْسِكَ شَرٌّ لَّكَ وَلَا تُلَامُ عَلَى كَفَافٍ وَأَبْدَأُ بِمَنْ تَعُولُ وَالْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ
مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى^۱، واتا: ئەي نەوێ ئادەم، گەر نەوێ لە پێویستت زیاده
بیبە خشی ئەو چاکترە بۆت، ئەگەر نەتەبە خشی خراپە، لە سەر سادەیی ژيان
سەرزەنش ناکرێ، لەوانەو دەستپێکە کە ئەرکی بژێویان لە سەر تۆیە ئینجا
هەژاران و بێ نەوایان، دەستی بالا (بەخشەر) لە دەستی نزم (پێ)
بەخشراو) باشترە.

هەر لە صەحیحی موسلیمدا هاتوووە ئەبێ نەضرەو، ئەویش لە ئەبێ
سەعیدەو (خوای لی رازی بێ) ئەلی: جاریکیان لە گەشتیکدا بووین لە گەل
پەيامبەری خوا (صلی الله علیه وسلم)، پیاویک بە سەر و لاخ (یان و شتر) هەکە یەو
بوو، بە پاست و چەپدا چاوی دەگێرا، پەيامبەری خواش (صلی الله علیه
وسلم) فرمووی: "من كان معه فضل من ظهر فليعد به على من لا ظهر له ومن كان
عنده فضل من زاد فليعد به على من لا زاد له"، واتا: هەرکە سێ خواردنێکی
لەخۆی زیاتری پێیە با بیداته ئەو کە سە ی خواردنی پێ نییە، هەرکە سێ بەرگ و
پۆشاکێکی لەخۆی پێ زیاترە با بیداته کە سێک پۆشاکێ پێ نییە. ئەلی:
پەيامبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) لە جۆرەها سەرۆت و سامانی باسکرد،
تائەوێ گومانمان کرد کە هیچ مافیتمان بە سەر سەرۆت و سامانی خۆمانەو
نییە.^۲

^۱ - موسلیم (۱۰۳۶) ئیخراجی کردووە.

^۲ - موسلیم (۱۷۲۸) ئیخراجی کردووە.

وتووایانه: ئەمە جێی تێپروانییە لەباشتردانانی ئەو دەولەمەندە سوپاسگوزارە ی تەواوی شتە زیادەکانی لەخۆی دەبەخشی، بەلام دەولەمەندیك كە جۆرگەلیکی فەزڵ و سەروەتی جۆر بەجۆری هەیە و سوپاسگوزاریی لەسەر شتە واجیب و هەندێ سووندەت ئەکات، ئاخۆ ئەمە چۆن فەزڵدارتر ئەبێ بەسەر هەژاریکی خۆپاگر كە لەسەر هەژارییەكە ی بەرانبەر بەخوای گەرە رازییە؟!

وتووایانه: پەيامبەری خوا بۆ هاوێلانی خۆی سوێندی خواردووە كە پێشەوای سوپاسگوزاران بوونە، بەوێ لەهەژارییان لێیان ناترسی، بەلكو لەدەولەمەندییان دەترسی، سوێندی خواردووە كە ترسی خراپە ی دەولەمەندیی هە یە بەسەریانەو، لەصەحیحەیندا هاتووە لەفەرموودە ی عەمری كۆپی عەوفەو (بەشدار بووی بەدر بوو)، بەوێ پەيامبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئەبا عوبەیدە ی نارد بۆ بەحرەین تاوێكو جیزیە ی ئەوێ بهێنێت، چونكە پەيامبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) لەگەڵ خەلكی بەحرەیندا رێككەوتنی كردبوو، عەلانی كۆپی حەزەمیی كردبوو سەرپەرشتیاریان، ئەبو عوبەیدە بەسەرەتێكەو لەبەحرەینەو هاتەو، ئەنصارەكان گۆییبستی هاتنەوێ ئەبو عوبەیدە بوون، نوێژی بەیانیان لەگەڵ پەيامبەری خوادا كرد، كە پەيامبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) لەنوێژ بوویەو هەلساو رویشت، ئەوان هاتنە بەردەمی، پەيامبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) كە ئەوانی بینی بزە ی كردو فەرمووی: "أظنكم سمعتم أن أبا عبدة قدم بشئ من البحرين"، واتا: وا گومان دەبەم گویتان لیبوو ئەبا عوبەیدە لەبەحرەینەو گەپاوەتەو؟" وتیان: بەئێ ئە ی پەيامبەری خوا. پەيامبەریش فەرمووی: "أبشروا وأملوا ما يسركم فوالله ما الفقر أخشى عليكم ولكني أخشى أن تبسط عليكم الدنيا كما بسطت

علی من کان قبلکم فتنافسوا فیها کما تنافسوها فتهلکم کما أهلكتم^۱، واتا: موزده بدهن به وهی جیی دلخوشییتان بی، سویند به خوا من له وه ناترسم هه ژاری خراپه ی بۆ ئیوه هه بی، به لکو له وه ده ترسم دونیاتان به پروودا ئاوه لا بی وهك نه وهی بۆ خه لکانی پیش ئیوه کرایه وه خوشگوزهران بوون و وهك نه وان کتیرکیتی تیدا بکه ن و وهك چۆن نه وانی به هیلاکدا برد ئیوه ش به هیلاکدا بیات. پیشه وا نه حمه د نه لی: روح بۆی باسکردین، هیشام بۆی باسکردین، نه ویش له نه لحه سه نه وه وتی: به نه با سه عله به ی نه لخوشه نیی و ترا: نه و دونیا یه ی ئیوه کوانی که ئیوه خۆتانسانی بۆ ئاماده ده کرد نه ی هاوه لانی موحه ممه د؟ نه ویش وتی: سویند به الله که هیچ خواجه کی دیکه ی به حق بوونی نییه جگه له خۆی، دنیا وا خه ریکه له ئیماننان ده خوات و ده سووتینی هه روهك چۆن ناگر پوش و په لاش ده سووتینی.

نه حمه د نه لی: یه زید بۆی باسکردین، هیشامی کوپی هه سسان بۆی باسکردین وتی: گویم له نه لحه سه ن بوو نه یووت: سویند به خوا گه ر هه رکه سی خوشگوزهرانی به پروودا بکرتنه وه و ترسی لی نه بی، نه وه زانستی که مه و توانای بۆچوون و بیرکردنه وه ی نییه، هه ر به نده یه کیش خوی گه وره خوشگوزهرانی لی گرتنه وه و به خیرو چاکه ی نه زانی، نه وه زانستی که مه و توانای بۆچوون و بیرکردنه وه ی نییه^۲.

^۱ - بوخاری (۶۴۲۵) و موسلیم (۲۹۶) ئیخراجیان کردوه.

^۲ - نه حمه د له الزهد (۴۸۸) ئیخراجی کردوه.

وتوویانه: به لای په یامبه‌ری خوادا (صلی الله علیه وسلم) هه ژار و ده‌وله مه‌ندیک تیپه‌پوون، فهرمووی: "هذا خير من ملء الأرض مثل هذا"، واتا: ئەم هه ژاره به لای خوای گه‌ورده وه پړ به‌زه‌ویی له و ده‌وله مه‌ند و که‌سه به‌ناویانگه باشته‌ره.

بوخاری له‌سه‌حیحه‌که‌یدا گێراویه‌تیپه‌وه له‌سه‌هلی کوپی سه‌عه‌ده‌وه (خوای لی رازی بی) ئەلی: پیاویک به‌لای په‌یامبه‌ری خوادا تیپه‌پی، په‌یامبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: "چی ده‌لێن له‌باره‌ی ئەم پیاوه‌وه؟ وتیان: شیایوی ئەوه‌یه داوای ژنی کرد ژنی پی بدری، تکای کرد تکاکه‌ی قبول بکری، قسه‌ی کرد گوئی لی بگیردری. پاشان په‌یامبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) بیده‌نگ بوو، ئینجا پیاویکی موسلمانێ هه‌ژار تیپه‌پوون، فهرمووی: ئەی له‌باره‌ی ئەمه‌وه چی ده‌لێن؟ وتیان: حه‌قی ئەوه‌یه که داوای ژنی کرد ژنی پی نه‌دری و تکای کرد تکای قبول نه‌کری و قسه‌ی کرد گوئی بۆ قسه‌ی نه‌گیردری، بۆیه په‌یامبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: "هذا خير من ملء الأرض مثل هذا"، واتا: ئەم هه‌ژاره به‌لای خوای گه‌ورده وه پړ به‌زه‌ویی له و ده‌وله مه‌ند و که‌سه به‌ناویانگه باشته‌ره.

په‌یامبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) موژده‌یه‌کی به‌هه‌ژارانی نارامگر داوه که به‌ده‌وله مه‌ندانی نه‌داوه، هه‌ر له‌ترمیزی‌دا فهرمووده‌یه‌ک له‌فوزاله‌ی کوپی عوبه‌یده‌وه هاتوه: په‌یامبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نوێژی به‌خه‌ک ده‌کرد، هه‌ژاره‌کانی نه‌هلی صوفه له‌برسیتییدا له‌نوێژه‌کانیان ده‌که‌وتن، ئەعرابه‌کان ده‌یانووت: ئەوانه‌ شیتن، که په‌یامبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌نوێژ بوویه‌وه رویشه‌ لایان و فهرمووی: "لَوْ تَعْلَمُونَ مَا لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ

^۱ - بېوانزیته ته‌خریجی فهرمووده‌که‌ی دواتر.

^۲ - بوخاری (۵۰۹۱) ته‌خریجی کردوه.

لَا حَبِيبُكُمْ أَنْ تَزِدَادُوا فَاقَةً وَحَاجَةً^۱، واتا: گەر ده تانزانی چی پاداشتیکتان لای خوای گه وره بۆ ههیه، ئه وکات داواتان ده کرد زیاتر هه ژارترو خواوهن پێداویستی تر بن. فوزاله ئه لێ: من ئه و رۆژه له گه ل په یامبه ری خوا دا بووم، موژده ی پێدان که پێش ده وله منده کان ده چنه به هه شته وه.

گێڕانه وه کان جیاوازن له باره ی ماوه ی ئه و پێشکه و تنه، له سه حیحی موسلیمدا هاتوه له عبدالله ی کوپی عه مره وه: که سی که س هاتوونه ته لای و وتوویانه: ئه ی ئه با موحه ممه د هیچ شتی کمان نییه، نه خه رجییه ک، نه ولاخی ک، نه که لوپه لیک. ئه ویش پێیان ئه لێ: گەر ب تانه وی و ه ک خۆمانتان لای ده که ی و چیتان بووی پیتانی ده ده ی ن، ئه گەر ئه شتانه وی حاله که تان به سو ل تان ده گه یه نم، ئه گەر بشتانه وی ده توانن ئارام بکرن، چونکه له په یامبه ری خوام گو ی لی بوو فه رمووی: "إِنَّ فَقْرَاءَ الْمُهَاجِرِينَ يَسْبِقُونَ الْأَغْنِيَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَرْبَعِينَ خَرِيفًا"، واتا: هه ژارانی موهاجیرین چل پایز پێش ده وله منده کان ده چنه به هه شته وه. ئه وانیش وتیان: ئارام ده گرین و هیچ شتی ک داوا نا که ی ن^۲.

پێشه وا ئه حمه د ئه لێ: عه فان بۆی باسکردین، حه مادی کوپی سه له مه بۆی باسکردین، ئه ویش له موحه ممه دی کوپی عه مره وه، ئه ویش له ئه بی سه له مه وه، ئه ویش له ئه بو هورده ی ره وه (خوای لای رازی بی): که په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: "يدخل فقراء أمتي الجنة قبل أغنيائهم بنصف يوم وذلك خمسمائة عام"^۳، واتا: هه ژارانی ئومه ته که م به نیو رۆژ که پێنج سه د سالی دونیا

^۱ - سه حیح، ترمیزی (۲۳۶۸) و نه حمه د (۱۸ / ۶) و ئیبن حیبان (۷۲۴) و ئه بو نه عیم له الطیة (۱۷ / ۲)

ئێخراجیان کردووه.

^۲ - موسلیم (۲۹۷۹) ئێخراجی کردووه.

^۳ - صحیح لغیره، ترمیزی (۲۳۵۳) و ئیبن ماجه (۴۱۲۲) و نه حمه د (۲۹۶ / ۲) ئێخراجیان کردووه.

دهكات پيش دهوله مەندانی ئوممه ته كه م ده چنه به هه شته وه . ترمیزی ئه لێ: فه رموده یه کی (حسن صحیح) ه .

هه ر له ترمیزی دا هاتوه له فه رموده یه کی ئه بی سه عیده وه ئه لێ: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رمویه تی: " فقراء المهاجرين يدخلون الجنة قبل أغنيائهم بخمسمة سنة"^١، واتا: هه ژارانی موهاجیرین به پینجسه د سال پيش دهوله مەنده کانیان ده چنه به هه شته وه .

هه ر له ترمیزی دا هاتوه له فه رموده یه کی جابری کوپی عبدالله وه (خوای لی رازی بی)، ئه ویش له په یامبه ری خوا وه (صلی الله علیه وسلم) كه فه رمویه تی: «يَدْخُلُ فَقَرَاءُ أُمَّتِي الْجَنَّةَ قَبْلَ أَغْنِيَائِهِمْ بِأَرْبَعِينَ خَرِيفًا»^٢، واتا: هه ژارانی ئوممه ته كه م چل پایز پيش دهوله مەنده کانیان ده چنه به هه شته وه . فه رموده یه کی (حسن) ه، گونجا وه به فه رموده كه ی عبدالله ی کوپی عه مر و فه رموده كه ی ئه نه س كه له ترمیزی دا هاتوه: "إن المساكين يدخلون قبل الاغنياء بأربعين خريفاً"^٣، واتا: هه ژاران چل پایز پيش دهوله مەنده کان ده چنه به هه شته وه .

ئه و سێ كه سه: جابر و ئه نه س و عبدالله ی کوپی عه مر، هه موویان له سه ر چل یه كده نكن، ئه بو هوره یزه و ئه بو سه عیدیش له سه ر پینجسه د سال یه كده نكن، ده بی بزانی ن دژیه كیه ك له نیوان ئه و فه رمودانه دا بوونی نییه، چونكه درهنگ و زوو چوونه به هه شته وه په یوه سه ته به پله ی هه ژاری و دهوله مەندییه وه، هه یانه

^١ - حسن، ترمیزی (٢٣٥١) و ئه بو داوود (٣٦٦٦) و ئه حمه د (٦٣ / ٢٢) ئیخراجیان کردوه .

^٢ - نۆدر لاوازه، ترمیزی (٢٣٥٥) ئیخراجی کردوه .

^٣ - لاوازه، ترمیزی (٢٣٥٢) ئیخراجی کردوه .

به چل سال پیشتر ده چیت به هشت و هشتیانه به پینجسد سال، زوو چوونه به هشتوه به و بره دیاریکراوانه وه په یوه ست نییه، به لکو زیاد و که میش نه کات.

نه بو داوود له سوونه نه که یدا گپراویه تییه وه له فهرمووده یه کی نه بو هوره یه وه، نه ویش له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: "أَنَّ أَوَّلَ الْأُمَّةِ دَخُولًا إِلَى الْجَنَّةِ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ"، واتا: یه که مین که سیکي نوممات بجیت به هشتوه نه بو به کری صدیق (خوای لی رازی بی). روونه ماوه ی چوونی بو به هشت له گه ل ماوه ی برا مه هاجیره هه ژاره کانیدا دریزه ناکیشی، به لکو دریزترین ماوه، ماوه ی چوونی نه وه بو به هشت له گه ل کوتا که سیک که ده چیت به هشتوه.

پیشه واه نه حمده له موسنده که یدا گپراویه تییه وه له فهرمووده یه کی عبداللهی کوپی عه مره وه (خوای لی رازی بی)، نه ویش له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) که فهرموویه تی: "هَلْ تَذَرُونَ أَوَّلَ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ؟"، قالوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: فَقَرَاءُ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ يُتَقَى بِهِمُ الْمَكَارَةُ، يَمُوتُ أَحَدُهُمْ وَحَاجَّتُهُ فِي صَدْرِهِ لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا قَضَاءً. تَقُولُ الْمَلَائِكَةُ: رَبَّنَا، نَحْنُ مَلَائِكَتُكَ وَخَزَنَتُكَ وَسُكَّانُ سَمَوَاتِكَ، لَا تَدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ قَبْلَنَا. فَيَقُولُ: عِبَادِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا، تُتَقَى بِهِمُ الْمَكَارَةُ، يَمُوتُ أَحَدُهُمْ وَحَاجَّتُهُ فِي صَدْرِهِ لَمْ يَسْتَطِعْ لَهَا قَضَاءً. فَعِنْدَ ذَلِكَ تَدْخُلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ مِنْ كُلِّ بَابٍ: {سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ} *، واتا:

^۱ - لاوازه، نه بو داوود (۶۵۲) ئیخراجی کردوه.

^۲ - صه حیه، نه حمده (۲/ ۱۶۸) و به زار (۲۶۶۵) و ته به رانی له المعجم الکبیر (۱۲/ ۱۵۱) و نه بو نه عیم له الطلیه (۱/ ۳۴۷) ئیخراجیان کردوه.

نایه ده زانن یه که مین که سیک ده چیتته به هه شته وه کییه؟ وتیان: خواو په یامبه ره که ی ده زانن. فهرمووی: هه ژارانی موهاجیرین که ناخوشیی زوریان به سهردا هاتووه، لییان هه یه ده مرئ و پیداو یستییه که ی له دل و سنگیدایه و ناتوانی به جیبیهی. فریشته کان نه لئین: نه ی په روه ردگارمان، نیمه فریشته ی تو و سه رپه رشتیاریانی به هه شت و دوزه خ و دانیش توانی ناسمانی توین، نه وان پیش نیمه مه خه ره به هه شته وه. په روه ردگاریش نه فهرمووی: نه وانه به ننده که لیکی منن که هیچ شتیکیان بو من نه کردووه به هاویه ش، ناخوشی و سه ختییی تاقهت و توانای لییان بری و پیداو یستی و حه زه کانینان له دلدا بوو نه یانتوانی به جیبیهینن. نه وکات فریشته کان له هه موو ده رگاکانی به هه شته وه ده چنه لایان و سه لامیان لی ده که ن و نه لئین: سه لامتان لی به هو ی نه وه ی نارامتان گرت، نای چهند چاک و باشه سه ره نجامی نه و نارامگرته ی دونیاتان.

پیشه واه حمده نه لی: حوسه یینی کوپی موحه ممه د بوی باسکردین، دوه ید بوی باسکردین، نه ویش له سه له می کوپی به شیره وه، نه ویش له عیکره مه وه، نه ویش له ئیین عه باسه وه (خوای گه وره له خو ی و باوکی رازیی بی) نه لی: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: "التَّقَى مُؤْمِنَانِ عَلَى بَابِ الْجَنَّةِ، مُؤْمِنٌ غَنِيٌّ، وَمُؤْمِنٌ فَقِيرٌ، كَانَا فِي الدُّنْيَا، فَأُدْخِلَ الْفَقِيرُ الْجَنَّةَ، وَحُبِسَ الْغَنِيُّ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يُحْبَسَ، ثُمَّ أُدْخِلَ الْجَنَّةَ، فَلَقِيَ الْفَقِيرَ، فَيَقُولُ: أَيُّ أَخِي، مَاذَا حَبَسَكَ؟ وَاللَّهِ لَقَدْ احْتَبَسْتُ حَتَّى خِفْتُ عَلَيْكَ. فَيَقُولُ: أَيُّ أَخِي، إِنِّي حُبِسْتُ بِعَدَاكَ مَحْبَسًا فَظِلْمًا كَرِيهًا، وَمَا وَصَلْتُ إِلَيْكَ حَتَّى سَأَلَ مِنِّي مِنَ الْعَرَقِ مَا لَوْ وَدَّهَ أَلْفُ بَعِيرٍ، كُلُّهَا أَكَلَهُ حَمْضٌ، لَصَدَرْتُ عَنْهُ رِوَاءً"^۱، واتا: له بهر ده رگای به هه شت دوو باوه پردار به یه که ده گهن، له دونیادا یه کیکیان ده وله مهنده نه وی تریان هه ژار

^۱ - لاوازه، نه حمده له المسند (۱/ ۳۰۴) ئیخراجی کردووه.

بووه، هه ژاره که ده خرپته به هه شته وه، نهوی تر تاوه کو خوی گه وره بیهوی گل ده درپته وه و راده گیردریت، پاشان ده خرپته به هه شته وه، هه ژاره که پپی ده گات و نه لی: ئه ی برا گیان چی توی راگرت و گلی دایته وه؟ سویند به خوا له پاشه پوژت ترسام؟! ئه ویش نه لی: ئای برا گیان له دوی تو خراپ و ترسناک گلدرا مه وه، کاتی به تو گه یستم که نه وه نده عه ره قم لی چوپا، گه ره زار و شتری له سه ر کۆبکرا بایه ته وه تیر ئاو ده بوون.

ته به رانیی^۱ له موعجه مه که یدا نه لی: موحه مه دی کوپی عبداللهی حه زه می و عه لیی کوپی سه عیدی نه لرازیی و توویانه: عه لیی کوپی به هرام نه لعه تار بوی باسکردین، عه بدولمه لیکی کوپی نه بی که ریمه بوی باسکردین، ئه ویش له سه ورییه وه، ئه ویش له موحه مه دی کوپی زه یده وه، ئه ویش له نه بی حازمه وه، ئه ویش له نه بو هوره یره وه (خوی لی رازی بی) وتی: گویم لیتیو په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: "إن فقراء المؤمنین یدخلون الجنة قبل أغنیائهم بنصف يوم وذلك خمسمائة سنة"، واتا: هه ژارانی باوه پرداران به نیو روژ پیش ده وله مه نده کانیا ن ده چنه به هه شته وه، که پینجسه د سالی دنیا نه کات. پیاویک وتی: ئه ی په یامبه ری خوا منیش له هه ژارانم؟ فهرمووی: "گه ره به یانیی شتیکت خوارد، ئیواره گه پایته وه خواردنیکی تر هیه، که ئیواره شتیکت خوارد خواردنیکت بۆ ده میتینته وه بۆ به یانی؟"، وتی: به لی، په یامبه ر (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: "له وان نییت"، پیاویکی تر هه لسا و وتی: ئه ی من له پیزی نه واندانم ئه ی په یامبه ری خوا؟ فهرمووی: "گویت لی بوو چیمان به و وت؟ وتی:

^۱ - الطبرانی: سوله یمانی کوپی نه حمه دی نه لله خمیی نه لشامی، سالی (۲۶۰ ک له دایکی بووه و ۳۶۰ ک مرده وه): فهرمووده ناس و دانه ریکی به ناویانگه.

به‌ئی، به‌لام من به و جوړه‌ی نه و نییم. فهرمووی: "جگه له و پوښاکه‌ی له‌به‌رتدایه، ټایه پوښاکینکی تړت هه‌یه؟" وتی: به‌ئی، په‌یامبه‌ریش فهرمووی: له‌وان نییت.

پیاوینکی تر هه‌لساو وتی: ئه‌ی من له‌وانم ئه‌ی په‌یامبه‌ری خوا؟ فهرمووی: "گویت لیټوو چیم وت به و دوو که‌سه‌ی پیشت تو؟" وتی: به‌ئی. فهرمووی: "هیچ قهرزیک شک ده‌به‌ی که هه‌رکاتی ویستت قهرزی بکه‌ی؟" وتی: به‌ئی. فهرمووی: "توښ له‌وان نییت". پیاوینکی تر هه‌لساو وتی: ئه‌ی من له‌وانم ئه‌ی په‌یامبه‌ری خوا؟ فهرمووی: "گویت لیټوو چیم به‌وان وت؟" وتی: به‌ئی، فهرمووی: "توانای کارکردنت هه‌یه؟" وتی: به‌ئی. فهرمووی: "توښ له‌وان نییت". پینجه‌مین که‌س هه‌لساو وتی: ئه‌ی من له‌وانم ئه‌ی په‌یامبه‌ری خوا؟ فهرمووی: "گویت لیټوو چیم به‌وان وت؟" وتی: به‌ئی. فهرمووی: "ټایه ئیواره و به‌یاننی ده‌که‌یته‌وه له‌په‌روه‌ردگارت رازییت؟" وتی: به‌ئی. فهرمووی: "که‌وابوو تو له‌وانی.

په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) فهرموویه‌تی: «سَادَاتُ الْمُؤْمِنِينَ فِي الْجَنَّةِ مَنْ إِذَا تَغَدَّى لَمْ يَجِدْ عِشَاءً، وَإِذَا اسْتَقْرَضَ لَمْ يَجِدْ قَرْضًا، وَلَيْسَ لَهُ فَضْلٌ كَسَوَةِ إِلَّا مَا يَوَارِيهِ، وَلَمْ يَقْدِرْ عَلَى أَنْ يَكْتَسِبَ مَا يُغْنِيهِ، يُمَسِّي عَلَى ذَلِكَ وَيُصْنِجُ رَاضِيًا عَنْ رَبِّهِ { فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا } »^۱، وانا: که‌وره‌کانی باوه‌پدارانی به‌هه‌شت نه‌وانه‌ن، که له‌دونیا دا ئیواره دیت خواردنیک شک نابه‌ن، که خواردنیکیش بخون

^۱ - لاوازه، نه‌بو نه‌عیم له‌الطیة(۷/ ۹۹ و ۱۰۰) نیخراچی کردوه.

بۆ به یانیی خواردنیکیان نییه، که قهرزیش بکات قهرزی ده ستناکه وی، جگه نه و بهرگه ی له بهریدایه بهرگیکی تری نییه، توانای کاریکی نییه بژئویی خوی پی ده ستبخت، ئیواره ده کاته وه له خوای گه وره رازییه و به یانییش ده کاته وه به پازیبون له خوای گه وره به یانیی ده کاته وه: ﴿فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ النساء: ۶۹، واتا: هر که سیک گوپراهی خواو پیغه مبه ر بکات جا نه وانه له که ل که سانیکن که خوا به هره ی پشتوه به سهریاندایه له پیغه مبه ران و پاستگزیان و شه هیدان و پیاوچاکان وه نه وانه چ هاوپی و هاوه لئیکی چاکن. ته به رانیی نه لی: نه مه فهرمووده یه کی غریبه له فهرمووه ی سوفیانی سه وریه نه ویش له موحه ممدی کوپی زه یدیه وه، نه وترئ نه لهعبدیه و ته نیا عه بدولمه لیک هیناویتییه وه (تفرد به).

منیش نه لیتم: نه م موحه ممدیه که نه لهعبدیه، کومه لیک متعانه داریان داناوه و کومه لیکیش به لاواز، داره قوتنیی و توویه تی: به هیز نییه. نه بو حاته م نه لی: فهرمووده کانی باش و شیاون. ئیبن حیبان له پیزی متعانه داران باسیکردوه. ترمیزی و ئیبن ماجه لییه وه گپراویانه ته وه. له و چینه دا موحه ممدی کوپی زه یدی نه لشامیی هیه که له نه بی سه له ممدی کوپی عه بدولپه حمانه وه ده گپرتیه وه و که سیک پی راویزخراوه (متروک)، نه ترسین نه مه نه وه بی که سه ورپی ره چه له کی باس نه کردوه و ته نیا و تراوه نه لهعبدیه، خواش زاناتره. پیشه واه نه حمده نه لی: ئیسماعیلی کوپی ئیبراهیم بۆی باسکردین، هیشامی نه لده ستوائیی بۆی باسکردین، نه ویش له یه حیای کوپی نه بی که ثیره وه، نه ویش

له عامری نه لعه قیلییه وه نه ویش له باوکییه وه، نه ویش له نه بو هورهیره وه (خوای لی رازی بی) وتوویه تی: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: «عُرِضَ عَلَيَّ أَوَّلُ ثَلَاثَةِ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَأَوَّلُ ثَلَاثَةِ يَدْخُلُونَ النَّارَ فَأَمَّا أَوَّلُ ثَلَاثَةِ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ فَالشَّهِيدُ، وَعَبْدٌ مَمْلُوكٌ يَشْغَلُهُ رِقُّ الدُّنْيَا عَنْ طَاعَةِ رَبِّهِ، وَفَقِيرٌ مُتَعَفِّفٌ ذُو عِيَالٍ، وَأَمَّا أَوَّلُ ثَلَاثَةِ يَدْخُلُونَ النَّارَ فَسُلْطَانٌ مُسْلَطٌ، وَذُو ثَرْوَةٍ مِنَ الْمَالِ لَمْ يُعْطِ حَقَّ مَالِهِ، وَفَقِيرٌ فَخُورٌ»^۱، واتا: سی که سم له وانه پیشان درا پیش هه مووان ده چنه به هه شته وه، سی که سی نه وانه شم پیشان درا که پیش نه وانی تر ده چنه دۆزه خه وه، نه و سی که سی سه ره تا ده چنه به هه شته وه نه مانه ن: شه هیدو به نده یه ک کۆیلا به تی دنیا له به رانبر گوپراه لیکردنی په روه ردگاریدا سه رقالی کردبی، هه ژاریکی ده ستپاکی خوپاریزی خاوه ن خیزان و که سوکار. هه رچی نه و سی که سه شه که پیش نه وانی تر ده چنه دۆزه خه وه: ده سه لاتداریکی زۆرداری خۆسه پین و خاوه ن سه روه تیک که مافی سه روه ته که ی نه دات و هه ژاریکی لووتبه رزه. ترمیزی ته نیا نه و سی که سه ی باس کردوه که پیش نه وانی تر ده چنه به هه شته وه.

وتووینه: له فه ژلی هه ژاردا به سه که ته وای به هه شتییه کان هه ژاره کان و ته وای دۆزه خییه کانیش ده وله مهنده کانن. پیشه واهه حمده نه لی: عبداللهی کوپی موحه ممدی کوپی نه بی شه بیبه بۆی باسکردین، شه ریک بۆی باسکردین، نه ویش له نه بی نیسحاقه وه، نه ویش له سائیبی کوپی مالیکه وه، نه ویش

^۱ - لاوازه، نه حمده (۲/ ۴۲۵ و ۴۷۹) و ته یالیسی (۲۵۶۷) و حاکم (۱/ ۳۸۷) و نین خوزه یه (۲۲۴۹)

له عبداللهی کورپی عه مره وه (خوای گه وره له هه ردووکیان رازی بی) ئه لئی: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمووی: "أَطْلَعْتُ فِي الْجَنَّةِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا الْفُقَرَاءَ، وَأَطْلَعْتُ فِي النَّارِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا النِّسَاءَ"، واتا: به هه شتم پیشان درا و بینیم زۆری به هه شتییه کان هه ژاره کان، دۆزه خیشم بینى زۆری به هه لکه که ی ئافره تان بوون.

له صه حیجی بوخاریدا هاتووه له ئه بی ئه لره جائه وه ئه لئی: عیمرانی کورپی ئه لحه سین لای خیزانه که یه وه فرمووده یه کی په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ی هینا، وتی: وتی: گویم لیوو په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمووی: «نَظَرْتُ فِي الْجَنَّةِ، فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا الْفُقَرَاءَ، ثُمَّ نَظَرْتُ فِي النَّارِ، فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا النِّسَاءَ»، واتا: روانیم به هه شت و بینیم زۆری به هه لکانی به هه شت هه ژاره کان، روانیم دۆزه خ و بینیم زۆری به هه لکه که ی ئافره تان^۱.

له صه حیجه یندا فرمووده یه کی ئوسامه ی کورپی زهید هاتووه: که په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرموویه تی: "قُمْتُ عَلَى بَابِ الْجَنَّةِ، فَإِذَا عَامَّةٌ مِّنْ دَخَلَهَا الْمَسَاكِينُ، وَقُمْتُ عَلَى بَابِ النَّارِ، فَإِذَا عَامَّةٌ مِّنْ يَدْخُلُهَا النِّسَاءُ"، واتا: له بهر ده رگای به هه شت وه ستام و بینیم، ته واوی ئه وانه ی ده چنه ناویه وه هه ژاره کان، له بهر ده رگای دۆزه خیش وه ستام، بینیم ته واوی ئه وانه ی ده چنه ناویه وه ئافره تان.

^۱ - لاوازه، نه حمه د (۱۷۳/۲) نیخراچی کردووه.

^۲ - بوخاری (۳۲۴۱) نیخراچی کردووه.

^۳ - بوخاری (۵۱۹۶) و موسلیم (۲۷۳۶) نیخراجیان کردووه.

له صه حیجی موسلیمدا هاتوو له ئیبن عباسه وه: که په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ته ماشای دۆزه خی کردوو و بینویتی زۆربه ی خه لکه که ی ئافره تانن، ته ماشای به هه شتیخی کردوو و بینویتی زۆربه ی خه لکه که ی هه ژاران.

وتوو یانه: نه وه به سه بۆ هه ژاری بیته فه زل و گه وره یی که له پۆزی قیامه تدا هه موو ده وله مه نده کان خۆزگه ده خوازن له دونیادا هه ژاری بو نایه.

پیشه واهه حمده ئه لئ: عبدالله ی کوپی نومه یر بۆی باسکردین، ئیسماعیل - واتا ئیبن ئه بی خالد - بۆی باسکردین، ئه ویش له نومه یعه وه، ئه ویش له ئه نه سی کوپی مالیکه وه (خوای لی رازی بی) وتی: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رمووی "مَا مِنْ أَحَدٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ غَنِيٍّ وَلَا فَقِيرٍ، إِلَّا وَدَّ أَنْ كَانَ أُوتِيَ مِنَ الدُّنْيَا قُوتًا"¹، واتا: له پۆزی قیامه تدا هه موو ده وله مه ندو هه ژاریک خۆزگه ده خوازی له دونیادا پاروو ه نانیك (تویشوویهك) ی نه بوایه. بوخاریی ئه لئ: له باره ی نومه یعه وه قسه ئه که ن و شیاوه نه وه ی له باره یه وه وتراوه.

وتوو یانه: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له زیاتر له فه رموده یه ك راشکاوانه باسی فه زل دانی هه ژارانی کردوو، له وانه پیشتر باسما نکرد له فه رموده که ی سه هلی کوپی سه عد. پیشه واهه حمده ئه لئ: نه بو موعاویه بۆی باسکردین، ئه عمه ش بۆی باسکردین، ئه ویش له زه یدی کوپی وه هبه وه، ئه ویش له نه بو زه په وه (خوای لی رازی بی) ئه لئ: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رمووی: "يا أبا ذر، ارفع بصرک فانظر أرفع رجل تراه فی المسجد، قال

¹ - مه وزوعه، ئیبن ماجه (٤١٤٠) و نه حمده (٣/ ١١٧ و ١٦٧)، نومه یی کوپی نه له اریشی تیدایه به درۆزن تۆمه تباره.

فنظرت فإذا رجل جالس عليه حلة له، قال: فقلت: هذا، قال: فقال: يا أبا ذر ارفع بصرک فانظر أوضع رجل تراه في المسجد" قال: فنظرت فإذا رجل ضعيف عليه أخلاق. قال: فقلت: هذا، قال: فقال: رسول الله والذي نفسي بيده لهذا أفضل عند الله يوم القيامة من قراب الأرض من هذا"^۱، واتا: ئەى ئەبا زەر بەچاو ېروانه و ېروانه مزگهوت پياوئیک ده بینى، منیش روانیم وا له نئو مزگهوتدا پياوئیک دانیشتووه بهرگئیکى گرانبه های له بهره، وتم: به ئی ئەوه ئەو پیاوویه، فهرموو: پیاوئیکى هه ژارو داماو(ئاست نزم) ئە بینى له نئو مزگهوتە که دا. ئە ئی: روانیم پیاوئیکى لاوازی بهرگ دراوی لئیه، وتم: ئا ئەوه ئەو پیاوویه. په یامبه ری خوا(صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: سوئند به و که سه ی گیانی منى به دهسته، به لای خواى گه وره وه ئەو هه ژاره به ئەندازه ی زهویی له و دهوله مهنده باشته.

ئە ئی: وه کئیع بۆی باسکردين زائیده ش له گه ئیدا یه کده نگ بوو، ئە عمه ش بۆی باسکردين، ئە ویش له سوله یمانى کوپى موسه پره وه، ئە ویش له خه رشه ی کوپى ئە لحوپره وه، ئە ویش له ئە بو زه پره وه، باسیکردووه وتی: "به لای خواى گه وره وه، ئەو هه ژاره پېر به دونیا له و دهوله مهنده باشته".

پیشه وا ئە حمه د ئە ئی: ئە بو موعاویه بۆی باسکردين و یه علاش یه کده نگى بووه، ئە ئی: ئە عمه ش بۆی باسکردين، ئە ویش له زه یدی کوپى وه هبه وه، ئە ویش له ئە بو زه پره وه که باسیکردووه ^۲.

^۱ - ئە حمه د له الزهد(۲۷۷ - ۲۸) ئیخراجی کردووه.

^۲ - ئە حمه د له الزهد(۳۶۷) و ئیبن حیبان (۶۸۱) و ئە لیه زار(۲۶۲۹) و ئە بو ناعم له الطیبة(۸/ ۱۱۵) ئیخراجیان کردووه.

وتووینانه: ئه‌وه‌ی له‌م بابته‌دا نیتوانمان به‌کلاده‌کاته‌وه‌و وه‌لامی
دلئارامکه‌رمان پی‌ ده‌دات: ئه‌وه‌یه‌ هه‌ژاری پاداشت و پله‌ی هه‌ژار لای خوای
گه‌وره‌ به‌رزو فراوان ده‌کاته‌وه‌، ده‌وله‌مه‌ندیش گه‌ر سوپاسگوزاریش بوو، هه‌ر
ده‌وله‌مه‌ندییه‌که‌ له‌دونیادا هه‌یبووپی، ئه‌وه‌ له‌سه‌ر پاداشتدانه‌وه‌شی لیپرسینه‌وه‌
ده‌کریت له‌پۆژی قیامه‌تدا با به‌باشترین شیوه‌ش مافی خۆی پی‌ دابی، چونکه‌
که‌مترین فه‌زلیکی دونه‌یا زۆرتین فه‌زلی ئاخیره‌ت که‌م ده‌کاته‌وه‌.

له‌صه‌حیحی موسلیمدا هاتوو له‌فه‌رمووده‌یه‌کی عبدالله‌ی کوپی عه‌مه‌وه‌:
که‌ په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم)فه‌رموویه‌تی: "ما من غازیة تغزو فی سبیل
الله، فیصیبون الغنیمه، إلا تعجلوا ثلثی أجرهم من الآخرة ویبقی لهم الثلث. وان لم
یصیبوا غنیمه تم لهم أجرهم"^١، واتا: هه‌ر یه‌کێک له‌پیتناو خوای گه‌وره‌دا جیهاد
بکات و ده‌سکه‌وتی تالانی هه‌بی، ئه‌وه‌ دوو له‌سه‌ر سی پاداشتی جیهاده‌که‌ی
له‌دونیادا وهرده‌گرئ و یه‌که‌ له‌سه‌ر سی بۆ ئاخیره‌تی ده‌میتیته‌وه‌، هه‌رکه‌سیک
ده‌سکه‌وتی نه‌بی، ئه‌وه‌ ته‌واوی پاداشته‌که‌ی بۆ ئاخیره‌ت ده‌میتیته‌وه‌.

له‌صه‌حیحه‌یندا هاتوو له‌فه‌رمووده‌ی خه‌بابی کوپی ئه‌ره‌شه‌وه‌(خوای لی
رازی بی) ئه‌لی: له‌گه‌ل په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) له‌به‌ر خوای
گه‌وره‌ کۆچمان کرد و پاداشتمان که‌وته‌لای خوای گه‌وره‌، تیاماندا هه‌بوو مردو
له‌هیچ شتیکی ئه‌و پاداشته‌ی نه‌خوارد، له‌وانه‌ موسعه‌بی کوپی عومه‌یر
بوو(خوای لی رازی بی) که‌ له‌پۆژی ئوحووددا کوژراو عه‌بایه‌کی له‌دوای خۆی
به‌جیهیتشت، که‌ سه‌رمان پی‌ داده‌پۆشی هه‌ردوو قاچی به‌ده‌رده‌که‌وت، که‌
هه‌ردوو قاچیمان پی‌ داده‌پۆشی سه‌ری به‌ده‌رده‌که‌وت، بۆیه‌ په‌یامبه‌ری

^١ - موسلیم(١٩٠٦) ئیخراجی کردوو.

خوا(صلی الله علیه وسلم)فهرمانی پی داین سهری دابپوشین، ناچاربووین هەردوو قاجی به گژوگیا دابپوشین. هەندیکیشمان لی مایه وه به رووبوومی دونیای پیگه یشت و خوښگوزهرانیی دونیای به روودا کرایه وه.^۱

له صه حیه یندا هاتوه: له قه یسی کوپی ئه بی حازمه وه وتی: چووینه سهردانی خه باب نه خوښ بوو، حه وت داخ کرابوو، وتی: ئه و هاوه لانه مان که پیتش ئیمه رویشتن دنیا هیچ له پاداشتیانی که م نه کرد.....فه رموده که ی باسکردوه.^۲

سه عیدی کوپی مه نسور ئه لی: موعاویه بۆی باسکردین، ئه ویش له ئه عمه شه وه، ئه ویش له موجاهیده وه، ئه ویش له ئه یین عومه ره وه (خوا له خۆی و باوکیشی رازی بی) وتی: "هر به نده یه که له دنیا دا شتیکی پی بدری، ئه وه له پله و پایه ی لای خوای که مده بیته وه، ئه که رچی به لای خوای که وره شه وه به پیتی"^۳.

له صه حیحی بوخاریدا هاتوه له ئه یبراهیمی کوپی عه بدولپه حمانی کوپی عه وفه وه، وتی: "خواردنی که بۆ عه بدولپه حمان هینرا که به پۆژوو بوو، وتی: موسعه بی کوپی عومه یر کوژرا که له من باشت بوو، له نیو عه بایه کدا (بورده) کفنکرا: که سهری داده پۆشرا هەردوو قاجی به دهره وه ئه مایه وه، که هەردوو قاجی داده پۆشرا سهری به دهره وه ئه مایه وه. حه مزه (خوای لی رازی بی) کوژرا که له من باشت بوو، ته نیا عه بایه که هه بوو تیایدا کفنکرا، پاشان دنیا مان

^۱ - بوخاری (۱۲۷۶) و موسلیم (۹۶۰) ئیخراجیان کردوه.

^۲ - بوخاری (۵۶۷۲) و موسلیم (۲۶۸۱) ئیخراجیان کردوه.

^۳ - نه بو نه عیم له الطیه (۱/ ۳۰۶) ئیخراجی کردوه.

بە پوودا کرایەو و پیمان درا وەك ئەوێ دەیبینن پیمان دراو، ئەترسم چاکەکانمان لەژانی دوندادا پیمان بدریتەو، پاشان گریاو دەستی لەخواردنەکە هەلگرت^۱.

ئەبو سەعیدی کۆپی ئەلئەعرابی ئەگێڕیتەو: تەنیا عەبدولپەرەحمانی کۆپی عەوف و خەباب ئەوەیان نەوتوو، بەلکو گەرە هاوێلانێ تری پەيامبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) ئەوەیان وتوو، حەزیان نەکردوو بەو خۆشگوزەرانییە بۆیان هاتوو تە پێش و لێی ترساون، زانیویانە ئەوێ خۆی گەرە بۆ پەيامبەرەکە هەلیبژاردبوو باشتەر بوو ئەوێ ئەوان بۆی داخراون لەپاداشتی قیامەتیان کەم دەکاتەو، لەوانە: ئەبو بەکر و عومەر و عوسمان و علی و ئەبو عوبەیدە و عەماری کۆپی یاسر و سەلمان و عبداللە کۆپی مەسعود و عائیشە دایکی ئیمانداران و ئەبو هاشمی کۆپی عوتبە و کۆمەلێکی تر کە ناومان نەهێناون، چونکە ژمارەیان زۆرەو (خۆی گەرە لەهەموویان رازی بێ).

هەرچی ئەبو بەکر سدیقه (خۆی لێ رازی بێ)، ئەو ئێبن ئەبێ ئەلدونیایە بۆمان دەگێڕیتەو ئەلێ، عەبدولپەرەحمانی کۆپی رەبیانی تائیی بۆی گێڕایەو، عەبدولصەمەدی کۆپی عەبدولوارث بۆی گێڕایەو، عەبدولواحیدی کۆپی زەید بۆی گێڕایەو، ئەسلەم بۆی گێڕایەو، ئەویش لەمورەو، ئەویش لەکۆپی ئەرقەمەو (خۆی لێ رازی بێ) ئەلێ: لەگەڵ ئەبو بەکر سدیقا بووین (خۆی لێ رازی بێ) داوای خواردنەوێکی کرد، ئاو و هەنگوینی بۆ هێنرا، کە لەدەمی نزیکخستەو گریاو گریا تاوێکو هاوێلەکانیشی گریان، ئینجا کە وازی لەگریان

^۱ - بوخاری (۴۰۴۵) ئیخراجی کردوو.

هینا نه وانیش بیده نگبوون، پاشان دهستی کرده وه به گریان و تاوه هایان گومان کرد نه توانن هوی نه و گریان هی لی بپرسن، نه لی: پاشان هه ردوو چاوی سپی و وتیان: نه هی جینشینی په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) چی شتیک توی خسته گریان؟ وتی: له گه ل په یامبه ری خوادا بووم (صلی الله علیه وسلم) بینیم شتیک له خوی دور ده خاته وه که سیشی له گه لدا نه بوو، وتم: نه هی په یامبه ری خوا نه وه چی شتیک له خوت دور ده خه یته وه؟ په یامبه ریش فهرمووی: «هَذِهِ الدُّنْيَا مَثَلْتُ لِي، فَقُلْتُ لَهَا إِلَيْكَ عَنِّي، ثُمَّ رَجَعْتُ فَقَالَتْ: إِنْ أَفْلَتَ مِنِّي، فَلَنْ يَنْقَلِبَ مِنِّي مَنْ بَعْدَكَ»^۱، واتا: دنیا له شیوهی مرؤفیکدا خوی بوم نواند، منیش پیمووت: لیم دور که وه، پاشان که رایه وه و وتی: نه گهر تو له دهستم ده رچووی، نه وه نه وانه ی دوی خوت له دهستم ده رناچن.

له یثی کوپی سه عد باسده کات له سالی کوپی کیسانه وه، نه ویش له حه میدی کوپی عه بدولرپه حمانی کوپی عه وفه وه، نه ویش له باوکییه وه: که نه بو به کری سدیق (خوای لی رازی بی) له و نه خوشییه ی پییه وه مردوو و توویه تی: من کاروباری نیوهم گرت ده ست و له نیوه باشت نه بووم و که ستان نه تانویست و فیزتان ده نواند به ریوه ی بهن، که دونیام بینی هاته پییش و هاته پییش و قبول نه کرا تاوه کو تهخت و په رده ی ناوری شمیی به کار بهینن، تائه وه ی له پالدا نه وه تان له سه ر جینگه ی خورین نازارتان ده بینی هه روه ک چون له پالدا نه وه له سه ر درک

^۱ - لاوازه، نین نه بی نه لدونیا له ذم الدنيا (۱۱) و، به یه قبی له شعب الإيمان (۱۵۰/۱۸) و حاکم (۳۰۹/۴) و نه بو نه عیم له الحلیة (۳۰/۱) ئیخراجیان کردوو.

ئازار ببینن، پاشان ئیوه یه کهم کهس ئەبن لەوێلکردنی خەلکدا، بەراست و چەپدا بلالوویان دەکەن. سویند بەخوا گەر یەکنێک لە ئیوه لەگەردنی بدری که لێدانی حەددی شەرعیی نەبی، بۆی باشتەرە لەوێ رۆچیتە خوشییەکانی دونیاوہ^۱.

موحەممەدی کوپی عەتائی کوپی خەباب ئەلی: لەگەڵ ئەبو بەکردا دانیشتبووم، بآئندە یەکی بینی و وتی: خوشبەختی بۆ خۆت ئەی بآئندە، لەم درەختە دەخۆیت و پاشان ریقنە دەکەیت و پاشان نابیتە هیچ و هیچ لێپرسینە و یەکیشت لەسەر نییە، خۆزگە من لەجینگەیت تۆ دەبووم^۲. منیش پیموت: ئەو تۆ ئەو ئەلی لەکاتی کدا هاوپی پەیا مەری خوی(صلی الله علیه وسلم)؟!.

هەرچی عومەری کوپی خەتابە(خوی لی رازی بی)، که گەنجینەکانی کيسرای بۆ هینرا گریا، عەبدولپەحمانی کوپی عەوف پییوت: چی شتێک تۆی خستە گریان ئەی ئەمیری ئیمانداران؟ سویند بەخوا ئەمۆ رۆژی سوپاسگوزاری و خوشییە؟! عومەر وتی: ئەمە بە هەر قەومێک درابی، خوی گەرە دوژمنایەتی و رق و کینە خستوو تە نتوانیانەوہ^۳.

^۱ - لاوازه، تەبەرائی لە المعجم الکبیر(۱/ ۶۲ / ۴۳) و ئەبو نەعیم لە الحلیة(۱/ ۲۴) ئیخراجیان کردووه، عەلوانی کوپی داوودی ئەلبەجەلی تێدایە کە سێکی لاوازه.

^۲ - بەیەقیی لە شعب الإيمان(۳/ ۷۶ - ۷۷) و ئیبن ئەلمو بارەک لە الزهد(۲۴۰) ئیخراجیان کردووه.

^۳ - عبداللهی کوپی ئەحمەد لە زوائد الزهد(۱۴۳) ئیخراجی کردووه.

ئەبو سینانی ئەلدوئەلیی دیتە ژوورەوہ بۆلای کہ هەندئ لەموهاجیرینی لا بووہ، عومەر دەنئیری بەدوای سەبەتە یە کدا^۱ کہ لەقەلایەکی عیراقەوہ هینرابوو، ئەلقە یەکی تیدا بووہ، یە کێک لەمنداڵەکانی هەلیدە گری و ئە یخاتە دەمی، عومەر لیتی دەستینئ و پاشان گریا، ئەوانە ی لای بوون پێیانووت: بۆ دەگری و خوای گەرە ئەو ولاتە ی بۆ فەتکردی و سەریخستی و دلئارامی کردی؟ ئەویش وتی: گویم لەپە یامبەری خوابوو(صلی اللہ علیہ وسلم) فەرمووی: "لَا تُفْتَحُ الدُّنْيَا عَلَى أَحَدٍ إِلَّا أَلْقَى اللَّهُ بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ"، واتا: خوای گەرە دونیای بە پووی هەر قەومی کدا کردبیتەوہ، ئەوہ تاوہ کو روژی قیامت دوژمنایەتی و رق و کینە ی خستووہ تە نێوانیانەوہ^۲ "منیش لەوہ دەترسیم دلئەنگم".

ئەبو سەعید ئەلی: لەکتابیکدا دۆزیووەتەوہ کہ بەخەتی خۆم نووسیوومە لەئەبی داوودەوہ وتوویەتی: موخە مەدی کوپی عوبەید بۆی باسکردین، حەماد بۆی باسکردین، یونس بۆی باسکردین، ئەویش لەئەلحەسەنەوہ: کہ عومەری کوپی خەتاب(خوای لی رازی بی) لەشەپی کیسرادا کلاویکی هینرایە بەردەم، لەنیو ئەو خەلکە ی لەویدا بوون سوراقە ی کوپی مالیک هەبوو، بازنەکانی کیسرایی خستە بەردەم سوراقە و خستیه دەست سوراقە و نزیککی شانی سوراقە بووہوہ، کہ لەهەردوو دەستی سوراقەدا بازنەکانی بینی وتی: سوپاس و ستایش بۆ خوای گەرە و بازنەکانی کیسرایی کوپی هورمز لەدەستی سوراقە ی کوپی

^۱ - سفت: سەبەتە یان شتیکی عەترو گولۆ کەرەستە ی جوانکاری و خشی ئافرەتانی تێدایە.

^۲ - لاوازه، ئەحمەد(۱/ ۱۶) ئیخراجی کردووە، ئێین لەهێعە ی تێدایە کە سێکی لاوازه، هەروەها موخە مەدی کوپی عەبدولپەرەحمانی کوپی لەبیبەش لاوازه.

مالیکی کوپی جه عشه می نه عرابیه کی نه وهی مودله ج دایه. پاشان وتی: خوابه گیان خۆت په یامبه ری خۆت فیر کرد که هه ره سه روه تیکی ده سکه وی له پیی خۆت و بهنده کانتدا خه رچی بکات، به هاوکاری خۆت و سه رپشکیانه وه هات لی کرد چاو له سه ر دونیا لابتات، خوابه گیان په نات پی ده گرم نه مه تاقیردنه وه و بیانوی خۆت بی بۆ عومه ر، پاشان وتی: ﴿أَيُّخَسْبُونَ أَنَّمَا تُمَدُّهُ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ ۖ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ ﴿٥٦﴾ المؤمنون: ٥٥ - ٥٦، واتا: ئایا نه وانه وا ده زانن نه وهی پی یان ده به خشین له سامان و مندالان. به هوی (شیاو یانه وه) چه سپانیمان کردوه بۆ یان له خیرو خوشیه کاند (نه خیر وانی یه) به لکو نه وانه هه ست ناکه ن (که بۆ تاقی کردنه وه) یانه.

مه به ست نه وه یه: خۆشگوزه رانی و کرانه وهی دونیا به پرووی مرۆفدا، خیرا کردنه له پیدانی پاداشتی ئاخیره ت و که مپوونه وه و به رته سکیبونه وهی خوشیه کانی تی. عه بدولپه زاق نه لی: موعه مه ره والی پیداین، نه ویش له زوه ریه وه، نه ویش له ئیبن نه بی صوعه یره وه، نه ویش له جابری کوپی عبدالله وه (خوا له خوی و باوکی رازی بی) وتی: که له پۆزی ئوحووددا په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به سه ر نه و شه هیدانه دا سووپایه وه که نه و رۆزه کوژدابوون، فه رموی: "إني شهيدٌ على هؤلاء فزملوهم بدمائهم"، واتا: من شایه تی نه وانه م، بۆیه به خوینه کانیانه وه دایانپۆشن. موعه مه ره نه لی: له بیستن و گوئی نه له سه نه وه هه والی پی دراوه و توویه تی: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه

^١ - به یه قبی له دلائل النبوة (٦/ ٣٢٥) ئیخراجی کردوه.

^٢ - صحیحه، عه بدولپه زاق (١٦٣٣) و نه حه د (٥/ ٤٣١) و به یه قبی له السنن الکبری (٤/ ١١) ئیخراجیان

وسلم) فەرمووێهتی: "هۆلاء قەد مەزوا، وەقە شەهەتە علیهم، لە یاکلوا مەن أجورهم شیئاً، وإنکم قەد اکلتم مەن أجورکم، وإنی لا أدري ما تحدثون بعدی"، واتا: ئەوانە رویشتن و منیش شایەتەم بۆیان، هیچ شتیکی پاداشتی کارەکانیانیان وەرەگرت، بەلام ئێوە پاداشتی کاری خۆتانان خوارد، ناشزانم دواي مەن چی دەکەن.

ئێبەن ئەلموبارەک ئەلئ: جوورەیری کوپی حازم هەوالی پێداین، وتی: گویم لە ئەلحەسەن بوو ئەبیوت: پەيامبەری خوا(صلی الله علیه وسلم) لەگەڵ هاوێلانێ دەرجوو بۆلای بەقیعی غەرقد و فەرمووی: "السلام علیکم یا أهل القبور، لو تعلمون ما نجاکم الله منه مما هو کائن بعدکم"، واتا: سەلامی خواتان لێ بێ ئەو خەلکانی گۆرستان، گەر دەزانن خوای گەرە لەچی شتیک رزگاری کردن کە بۆ خەلکانی دواي ئێوە هاتووە تەپیش. پاشان لای کردووە بەلای هاوێلانێداو فەرمووی: "هۆلاء خیر منکم"، واتا: ئەوانە لەئێوە باشترن. هاوێلانیش وتیان: ئەو پەيامبەری خوا، ئەوانە بۆی ئێمەن، وەک ئەوان موسلمانبووین و وەک ئەوان کۆچمان کردو وەک ئەوان جیهادمان کرد، کاتی مردنیان هات و مردن و ئێمە جارێک کاتی مردنمان نەهاتووە، ئەو چی شتیکی وەهای کردووە لەئێمە باشترین؟ فەرمووی: "إن هۆلاء خرجوا مەن الدنیا، ولم یأکلوا مەن أجورهم شیئاً، وخرجوا وأنا شهید علیهم، وأنتم قەد اکلتم مەن أجورکم، ولا أدري ما تحدثون بعدی"، واتا: ئەوان لەدوونیا دەرجوون و لەپاداشتی کارەکانیان هیچیان نەخوارد، بەو جوورە لەدوونیا دەرجوون و منیش بۆ ئەو شایەتەم، بەلام ئێوە لەپاداشتی کاری خۆتانان خواردووە و ناشزانم دواي مەن چی دەکەن. ئەلئ: کە ئەوێان لەپەيامبەری خوا(صلی الله علیه وسلم) گوێ لێبوو تیگەیشتن و سوودیان لێ

^١ - لاوازه، عەبدولپەزاق (٦٦٢٤) ئیخراجی کردووە، لەرشتە ی گێڕاوە دا پێچان هەیه.

بینی و وتیان: سویتند به خوا ئیمه لیپرسینه وه ده کرین له سه ره وهی دوی ئه وان له دونیادا ده ستمان کهوت و له پاداشته کانمانی که مکردوه ته وه، بویه حه لالیان خواردو بۆ خوا به خشیان و چاکه یان پیشخست.^۱

عبداللهی کورپی موباره ک ئه لی: ئه م فه رموده یه م بۆ باوکم خوینده وه که هاتووه: ئه سه وه دی کورپی عامر بۆی باسکردین، ئیسرائیل بۆی باسکردین، ئه ویش له ئه وه یره وه، ئه ویش له موجهیده وه، ئه ویش له ئین عومه ره وه وتی: "هه ره بنده یه ک له دونیادا شتیکی پی بدری، ئه وه له پله و پایه ی لای خوا که مده بیته وه"^۲.

وتوویانه: گه وه ده وه مه نده کان راشکاوانه وتوویانه: به ناخۆشیی تاقیکراونه ته وه ئارامیان گرتوه، به لام که به خۆشیی تاقیکراونه ته وه ئارامیان نه گرتوه، ئه مه عه بدولپه حمان و کهسانی تریش وتوویانه، به پاستخستنه وهی ئه وه یه که موسعه بی کورپی سه عد ئه ویش له باوکییه وه گپراویه تییه وه ئه لی: په یامبه ری خوا(صلی الله علیه وسلم) فه رموی: "لَا تَأْتِي مِنْ فِتْنَةِ السَّرَّاءِ أَحْوَفُ عَلَيْكُمْ مِنْ فِتْنَةِ الضَّرَّاءِ إِنَّكُمْ ابْتُلِيتُمْ بِفِتْنَةِ الضَّرَّاءِ فَصَبْرَتُمْ، وَإِنَّ الدُّنْيَا حُلُوهٌ خَضْرَاءُ"^۳، واتا: زیاتر له فیتنه ی هه ژاری و ناخۆشیی، له فیتنه ی ده وه مه ندی و خۆشگوزه رانیی له ئیوه ده ترسیم، به ناخۆشیی تاقیکراونه وه ئارامتان گرت، بێگومان دنیا چێژو به رو میوه یه کی خۆش و راکێشه ره.

^۱ - لاوازه، نین ئه لموباره ک له الزهد(۴۹۸) ئیخراجی کردوه، مورسه له.

^۲ - پیشتر ته خرجه کراوه.

^۳ - لاوازه، ئه بو نعیم له الحلیه(۱/ ۹۳) و ئه بو یه علا(۷۸۰) و به یه قبی له الشعب(۱۰۳۰۸) ئیخراجیان کردوه و که سی نه ناسراوی تیدا یه.

وتوویانه: لیره‌دا دوو باسی راست هیه و به‌و دووانه فه‌زل و باشتر روونده بیته‌وه، یه‌کئیکیان: ئه‌وانه‌ی له‌دونیا‌دا زۆریان هه‌بی له‌قیامه‌تدا که‌میان هیه، پیتیش‌ش ئه‌وه‌نده به‌لگه‌مان هینایه‌وه که به‌س بن. هه‌رچی دووه‌میشه: له‌سه‌حیه‌یندا فه‌رمووده‌یه‌کی ئه‌بو زه‌ر(خوای لی رازی بی) هاتوو هه‌لی: له‌یه‌کئیک له‌شه‌وه‌کاندا ده‌رچووم، بینیم په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) به‌ته‌نیا ده‌گه‌پئ و هیچ موقوفی له‌گه‌لدا نییه، له‌ژێر روشنایی مانگدا ریم ده‌کرد، په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) لایکرده‌وه منی بینی و فه‌رمووی: "ئه‌وه‌ کئیه؟"، وتم: ئه‌بو زه‌رم خوای گه‌وره به‌فیدای تۆم بکات، فه‌رمووی: "ئه‌ی ئه‌با زه‌ر وه‌ره" بۆ کاتژمێرێک له‌گه‌لیدا سوورپامه‌وه و فه‌رمووی: «إِنَّ الْمُكْثَرِينَ هُمُ الْمُقْلُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، إِلَّا مَنْ أَعْطَاهُ اللَّهُ خَيْرًا فَنَفَخَ فِيهِ عَنْ يَمِينِهِ وَشَمَالِهِ وَبَيْنَ يَدَيْهِ وَوَرَاءَهُ وَعَمِلَ فِيهِ خَيْرًا»، واتا: ئه‌وانه‌ی له‌دونیا‌دا سه‌روه‌تی زۆر کۆده‌که‌نه‌وه، له‌قیامه‌تدا که‌میان هیه ته‌نیا ئه‌و که‌سه نه‌بی که خوای گه‌وره چاکه‌ی پئی داوه، به‌پاست و چه‌پ و پیتش و پاشدا فووی پێداکرده‌وه به‌چاکه کاری تیدا کردوو... فه‌رمووده‌که‌ی باسکرد^۱.

وتوویانه: گه‌ر ده‌وله‌مه‌ندیی فه‌زلی به‌سه‌ر هه‌ژارییه‌وه هه‌بوویه، ئه‌وه خوای گه‌وره په‌یامبه‌ری خۆی هان نه‌ده‌دا بی نیاز بی به‌رانبه‌ر دونیاو پشته‌ی لی هه‌لبکات و سه‌رزه‌نشتی ئه‌وانه‌ی نه‌ده‌کرد که بۆ ده‌ستخستنی دنیا پێداگریی ئه‌که‌ن و هه‌زیان لێی هیه، به‌لکو هانی دا بۆ ده‌ستخستنی ئه‌و فه‌زل و چاکه‌کارییه‌ی که به‌نده له‌پووی زانست و کرداره‌وه پیتی کامل ئه‌بی.

^۱ - بوخاری (۶۴۴) و موسلیم (۹۴) (۳۳) ئیخراجیان کردوو.

که خوای گه وره هاندانی دنیا نه ویستی کردوه، نه وه دهسه لمینې که دنیانه ویستان و نه وانه ی به به شی که م رازین باشتینی نیو مروفه کائن. په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ه والی داوه و فرموویته: «لَوْ أَنَّ الدُّنْيَا تَرَبُّنُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ لَمَا سَقَى كَافِرًا مِنْهَا شَرْبَةَ مَاءٍ»^۱، واتا: نه گهر دنیا لای خوای گه وره کیښ و سه نگی باله میښووله یه کی هه بووایه، نه وه نه یده هیشت مروفی بیباوه پ قومه ناویکی لی بخواته وه. هه والیشی داوه که دنیا به لای خوای گه وره وه له لاکي مرداره وه بوو سووک و بی نرختره^۲، هه روه ها نمونه ی دنیا به رانه ر به تاخیره ت، به نه ندازه ی په نجه یه که بخړیته ده ریاوه که چی هه لده گړیته وه^۳، دنیاو هه مو نه وه ی تیایدا نه فره ت لیکراوه جگه له یادی خواو نه وه ی په یوه ندی به وه وه هه بی و زاناو فیڅوازیك^۴، دنیا به ندیخانه ی باوه پداران و به هه شتی بیباوه پانه^۵.

فرمانی به به نده داوه له دنیا دا وه که سیکی غریب یان ریپواریک بی و خوی به خه لکی گورستان دابنی و خوی بز نه و شوینه ناماده بکات، که به یانی کرده وه چاوه پئی نیواره نه بی، که نیواره ی کرده وه چاوه پئی به یانی نه بی^۶. نه هی لی کرده وه شتیك له خو بگری که حه زی پی ده کات و نه فره تی کردوه

^۱ - صحیح لغیره، ترمیزی (۲۳۲۰) و ثین ماجه (۴۱۱۰) و نه حمده (۳۹۱ / ۱) څیخراچیان کرده وه.

^۲ - پښتر ته خریج کرا.

^۳ - پښتر ته خریج کرا.

^۴ - پښتر ته خریج کرا.

^۵ - پښتر ته خریج کرا.

^۶ - پښتر ته خریج کرا.

له‌بهنده‌ی دینارو درهم و نه‌و به‌نده‌یه‌ی به‌دبخت و تیکشکاو له‌دژی پاراوه‌ته‌وه و لینه‌بووردن له‌ه‌له‌و ساتمه‌بردن.^۱

هه‌والی داوه که دنیا سرنجراکیشه، فه‌رمانی داوه خۆمانی لی‌پاریزین و لی‌به‌ئاگابین هه‌روه‌ک چۆن له‌ئافره‌ت خۆت ده‌پاریزی و لی‌یان وریایی ده‌کری.^۲ هه‌والی داوه، که پیداکریکردن له‌سه‌ر دنیاو سه‌رۆکایه‌تی و پۆست و پایه‌داری، ئایینداری مرۆف ده‌شیۆینن و خراپ ده‌که‌ن به‌نمونه‌ی وێرانکاری گورگ گه‌لیکی زیانده‌ر که که‌وتبنه‌ نیو رانه‌ مه‌په‌وه، یان خراپتر له‌وه ئایینداری کاول ده‌که‌ن.^۳

هه‌روه‌ک هه‌والیشی داوه به‌وه‌ی، له‌دنیادا وه‌ک ریبواریکه‌و له‌ژێر سییه‌ری دره‌ختیکدا له‌پۆژیکدا هه‌تاودا پشوو ده‌دات و پاشان ده‌پواو دره‌خته‌که به‌جیده‌هیلی.^۴

ئا نه‌مه‌ حه‌قیقه‌تی حاالی ته‌واوی دانیشتوانی دنیایه‌، به‌لام نه‌وه‌ هه‌یه‌، په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) نه‌و حاله‌ته‌ی بینوووه‌و رۆله‌کانی دنیا له‌ئاستیدا کوێر بوونه‌، به‌لایاندا تپه‌په‌په‌وه‌ خه‌ریکی چاککردنی که‌پریکی رووخاو بوونه‌ فه‌رموو‌یه‌تی: «مَا أَرَى الْأَمْرَ إِلَّا أَعْجَلَ مِنْ ذَلِكَ»، واتا: نه‌وه‌ی من ده‌یبینم، مردن له‌وه‌ خیراتره‌.

^۱ - پێشتر ته‌خریج کرا.

^۲ - موسلیم(۲۷۴۲) ئیخراجی کردووه‌.

^۳ - سه‌حیحه‌، ترمیزی(۲۳۷۶) و نه‌حه‌مده‌(۴۵۶/۳) ئیخراجیان کردووه‌.

^۴ - پێشتر ته‌خریج کرا.

^۵ - سه‌حیحه‌، نه‌بو داوود(۵۲۳۵ و ۵۲۳۶) و ترمیزی(۲۲۳۵) و ئیبن ماجه‌(۴۱۶۰) و نه‌حه‌مده‌(۱۶۱/۲)

ئیخراجیان کردووه‌.

په رده يه ك له سهر دهرگاكي بووه، فهرمانی داوه لابربردی و
فهرموویه تی: "إنه يذكرني الدنيا"^۱، واتا: دونیام بیرده هیئتیه وه.

خه لکییشی فیژ کرد که مافی هه ریه کیکیان ته نیا له بوونی خانویه کدایه تییدا
بژی و بهرگیک خوی پی داپوشی و تویشوویه ک (پارویه ک) خوی پی به هیژ
بکات.^۲

هه والیشی داوه که مردوو، که سوکارو سه روهت و کاره کانی دوی ده که ون،
که سوکارو سه روه ته که ی ده که پینه وه و کارو کرده وه کانی له که لدا ده میتنه وه.^۳
هه روه که هه والیشی داوه، نه و که سه ی که رۆچوو له پی ناپه وادا سه روه تی
خوی گهره بۆ خوی کۆبکاته وه، نه وه له پۆزی قیامه تدا دۆزه خی بۆ نه بی.^۴

سویند بخواردوو که ترسی نییه له وه ی هاوه لانی هه ژار بکه ون، به لکو
ده ترسی دونیا یان به پوودا بکریته وه و کیبرکیی دنیا بکه ن و سه روهت و هوکاری
دونیا یی زیاتر کۆبکه نه وه و بی ناگابن پیی.^۵ هه والیشی داوه که نه وه ی ئاده م
هیچ مال و سه روه تیکی نییه، جگه له وه ی خواردوویه تی و رۆیشت و نه وه ی
له به ریکردوو و دپاوه و به سه رچوو و خیری ک که بۆ قیامه تی خوی
پیشیخستوو.^۶

^۱ - موسلیم (۲۱۰۷) (۸۸) و ترمیزی (۲۴۶۸) ئیخراجیان کردوو.

^۲ - پیشتر ته خریم کرا.

^۳ - بوخاری (۶۵۱۴) و موسلیم (۲۹۶۰) ئیخراجیان کردوو.

^۴ - بوخاری (۳۱۱۸) ئیخراجی کردوو.

^۵ - پیشتر ته خریم کرا.

^۶ - پیشتر ته خریم کرا.

هه والی داوه که پشکی نهوهی ئادهم له دونیادا، چه ند پارویه که تاوه کو برسیی نه بی و بکهوی، نه گهر له وه زیاتر بو، نه وه یه که له سه سیتی بۆ خواردن و یه که له سه سیتی گه دهی بۆ خواردنه وه یه که له سه سیتی تری بۆ هه ناسه دانی بی^۱. بۆیه له م فرموده یه دا نه مه ده بینین: رینماییدان و ئامۆژگاریکردن بۆ ته ندروستی دڵ و جهسته و نایین و دنیا. هه والی داوه که ده وله مه ندیی مروڤ له دونیادا، ده وله مه ندیی ده روونه نه ک زۆری سه روهت و خۆنواندن^۲.

داوی له خوی گه وره کردوه توویشوی بۆ بکاته رزق و رۆزی دنیا و ده وله مه ندی نه کات^۳، خۆزگی بردوه به و که سه ی داوی وه رگرتنی هیدایه تی موسلمانبون، نه وه نه دی رزق و رۆزی پی دراوه به سی بی و لیتی زیاتر نه بی^۴. هه والیشی داوه، هه رکه سی دنیا خه م و په ژاره ی بی، نه وه خوی گه وره چاوبرسیی نه کات و هه رچی کۆکردوه ته وه بۆی په رش و بلاو نه بی و ته نیا نه وه نه دی لی سوود نه کات که بۆی نووسراوه سوودی لی بکات^۵. خوی گه وره پیشنیاری بۆ کردوه به تحائی مه که ی بۆ بکاته ئالتون، به لام فرموویه تی: "أَشْبَعُ يَوْمًا وَأَجُوعُ يَوْمًا، فَإِذَا جُعْتُ تَضَرَّعْتُ إِلَيْكَ وَذَكَرْتُكَ، وَإِذَا شَبِعْتُ حَمِدْتُكَ وَشَكَرْتُكَ"^۶، واتا: به لکو ده مه وی رۆزی برسیی بم و رۆزی تیریم، گهر برسیی بم هانات بۆ ده هینم و نه کپوزیمه وه و یادت ده که مه وه، که تیرش بم سوپاس و ستایش ده که م. فیریشی کردون که: "هه رکه سی له مالی خۆیدا به ئارامی و بی

^۱ - ترمیزی (۲۳۸۱) ئیخراجی کردوه.

^۲ - بوخاری (۶۴۴۶) و موسلیم (۱۰۵۱) ئیخراجیان کردوه.

^۳ - پیشت ته خریم کرا.

^۴ - پیشت ته خریم کرا.

^۵ - مه حیحه، نییم ماچه (۴۱۰۵) و نه حمه د (۱۸۳/۵) ئیخراجیان کردوه.

^۶ - پیشت ته خریم کرا.

ترس له ژيانی خۆی به یانینی کردووه و جهستهی ساغ و سهلامهت و خواردنی ئه و روژهی هه بوو، وهك ئه وهیه دونهیای پی درابی^۱.

هه والی داوه، بهنده گه له پێویستییه که ی به خشی بۆی خێرو چاکه، گه گرتهیه وه نه به خشی بۆی خراپه و له سه ر ئه وه سه رزه نشت ناکری به به پێویستی خۆی مال و سه روه تی هه بی^۲. رێگری ئوممه ته که ی کردووه که به روانه سه رووی خۆیان له شته دونهیایه کان و فره مانێ پێکردوون به روانه خواری خۆیان^۳، هه والیشی داوه که له دونهیادا ئه وه ی مایته وه ته نیا به لاو فیتنه و زیانه، نمونه ی ئه وه یه که مرۆڤ له سه ر ئاوده سترکردنه وه دا دایده نی. دونه ی نمونه ی ئه و خواردنه یه که له سه ره تادا چێژو خوشیی هه یه و له سه رئاوکردنه وه شدا به پیسای پی ده دری^۴.

هه والی داوه که بهنده کانی خوا له دونهیادا نیعمه تیان پی نه به خشراوه، به لکو ئه و به هه شته ی که له رێگه یانه ئه وه یه شوینی نیعمه ت و خوشییه کان، بۆیه با له بری به هه شت به خوشییه کانی دونه ی رازی نه بن^۵.

هه والی داوه، که رزگار بوونی به که مین که سی ئه م ئوممه ته به هۆی دونه یانه ویستی و به قینه وه یه، به هیلاکدا چوونی کوتا که سیشی به هۆی چرووکی و هیواو ئومید درێژییه وه یه^۶، ئه یفه رموو: "لَبَّيْكَ لَا عَيْشَ إِلَّا عَيْشُ الْآخِرَةِ"^۷، واتا:

^۱ - حسن لغیره، ترمیزی (۲۳۴۷) ئیخراجی کردووه.

^۲ - پێشتر ته خریج کرا.

^۳ - پێشتر ته خریج کرا.

^۴ - پێشتر ته خریج کرا.

^۵ - ئه حمه د له الزهد (۱۱۹۹) ئیخراجی کردووه.

^۶ - حسن، ته به رانی له المعجم الأوسط (۷۶۵۰) ئیخراجی کردووه، ئه لئه سه به هانییش له الترغیب

والترهیب (۱۶۴) ئیخراجی کردووه.

هموو مه زنی و گه وره بیهک بۆ تۆ ئەی پەرورەدگار، هیچ ژيانێک نیه خۆشیی و
 حەسانەوێ تێدا هەبێ جگە لە ژيانێ ئاخیرەت. هەوالێشی داو، خۆای گەورە
 گەر بەندە یەکی خۆشبووێ ئەو بەرانبەر دنیا دەپاریزی، هەرۆک چۆن مەرۆ
 کەسە نەخۆشە کە ی لەخواردن و خواردنەو دەپاریزی.^۱

هاتە لای عوسمانی کۆری مه زعون کە لەنەخۆشیی سەرەمەرگا بوو، لەسەر
 سەری دانیش و ماچی کردو ئەیفەرموو: «رَحِمَكَ اللَّهُ يَا عُثْمَانُ، مَا أَصَابَتْ مِنْ
 الدُّنْيَا وَلَا أَصَابَتْ مِنْكَ»^۲، واتا: رەحمەتی خوات لێ بێ ئەی عوسمان، نە تۆ
 لە دنیا سووت کردو نە دنیا ش لە تۆ سوودی کرد. بەو خۆزگە ی پێ برد.
 ئەیفەرموو: "الزُّهْدُ فِي الدُّنْيَا يَرِيحُ الْقُلُوبَ وَالْبَدَنَ، وَالرَّغْبَةُ فِي الدُّنْيَا تَكْثُرُ الْهَمَّ
 وَالْحَزْنَ"^۳، واتا: دنیا نەویستی دل و جەستە ئەحە سێنیتەو، دنیا ویستیش
 خەم و خەفەت و پەژارە زۆر ئەکات.

ئەیفەرموو: "من جعل الهموم كلها هما واحدا، كفاه الله سائر همومه، ومن
 تشعبت به الهموم في أحوال الدنيا، لم يبال الله في أي أوديتها
 هلك"^۴، واتا: هەرکەسێ خەم و پەژارەکانی بکاتە یەک پەژارە، ئەو خۆای گەورە
 پەژارە ی بۆ ناھێلێ، هەرکە سێکیش پەژارەکانی لە کاروبارەکانی دنیا دا زۆر و لق

^۱ - صحیحە، ئێبن خوزەیمە (۲۶۰/۴) و حاکم (۴۶۵/۱) و بەیہقیی لە السنن (۵/۴۵) ئیخراجیان کردووە.

^۲ - پێشتر تەخریج کرا.

^۳ - لاوازە، ئەحمەد لە الزہد (۱۷۷) ئیخراجی کردووە، رشتە ی گێرانەوہ لاوازو (معضل) -.

^۴ - لاوازە، ئێبن ئەببێ ئەل دنیایا (۱۳۱) ئیخراجی کردووە، موحەمەدی کۆری موسلیمی ئەلتانیی

تێدایە کە سێکی لاوازە

^۵ - حسن، ئێبن ماجە (۲۵۷، ۴۱۰۶) ئیخراجی کردووە لە فەرموودە یەکی ئێبن مەسعودەوہ (خۆای لێ راز

بێ بێ).

و پۆدارى بکات، ئەو خەق گەورە خەق بەسەرییەو نەییە لەچی دۆلەتکى دۇنيادا تەبەقە. هەروەها هەوالى داو: "أنة يؤتى يوم القيامة بأنعم الناس كان في الدنيا، فيقول الله عز وجل: أصبغوه في النار صبغة، ثم يؤتى به، فيقول: يا ابن آدم هل أصبت نعيماً قط؟ هل رأيت قرّة عين قط؟ هل أصبت سروراً قط؟ فيقول: لا وعزتك. ثم يقول: ردوه إلى النار، ثم يؤتى بأشد الناس كان بلاء في الدنيا، وأجهد جهداً، فيقول تبارك وتعالى: أصبغوه في الجنة، صبغة فيصبغ فيها، ثم يؤتى به، فيقول: يا ابن آدم، هل رأيت ما تكره قط؟ فيقول: لا وعزتك ما رأيت شيئاً قط أكرهه"، واتا: لەپۆزى قىامەتدا دەولەمەندترین مەزەى دۇنيا دەهەتەت، خەق گەورە دەفەرمووت: يەك جار بەدۆزەخدا بېگێن، پاشان دەهەتەن و ئەفەرمووت: ئەى نەوێ ئادەم، لەدۇنيادا هەيخ خۆشەي و نەعمەت و خەسانەو يەكت بېنيووه؟ ئەلى: نە سویند بەعیزەتى تۆ هەيخ خۆشى و خەسانەو يەكم نەبېنيووه. پەروەردگار ئەفەرمووت: بېگێنەو بۆ دۆزەخ. پاشان يەكێكى تر دەهەتەت كە سەختترین بەلاو ناخۆشەي ژيانى بېنيووه و لەهەموو مەزەكانى تر ماندووتر بووه، پەروەردگارى بەرزو بالا دەفەرمووت: يەك جار بەبەهشتدا بېگێن، بەبەهشتدا دەگێردەت و پاشان دەهەتەت، پەروەردگار ئەفەرمووت: ئەى نەوێ ئادەم، تۆ لەدۇنيادا هەيخ ناخۆشەيەكت بېنيووه؟ ئەلى: نە سویند بەعیزەتى تۆ هەركيز ناخۆشەيەكم نەبېنيووه.

لەو فەرموودەيەى مەناجاتى مەسەد كە پەشەوا ئەحمەد لەكتەبەكەيدا (الزهد) گێراو يەتەبەو: ئىسماعىلى كۆپى عەبدولكەرىمى كۆپى مەعقيل بۆى گێراينەو،

¹ - موسليم (۲۸۰۷) ئىخراجى كەردووه لەفەرموودەيەكى ئەنەسەو (خەق لى رازىي بى).

عەبدولصەمەدی کوپی مەعقیل بۆی گێڕاینەووە وتی: گویم لەووەهەبی کوپی مونیبە بوو باسیکردو ئەمە ی تیا دا بوو: هەردووکتان سەرسام مەبن بەو جوانییە ی دنیا هەیه تی و چێژی لی دەبیندری و چاوتانی مەخەنەسەر، ئەووە جوانیی ژیا نی دنیاو خۆشیی ئارەزوویازانە، گەر بەهوی دنیا تان بە جوانییە ک بۆ دەپازینمەووە فیرەوون بەبینینی بزانی توانای ئەو لە ئاست ئەووە دا نییە کە بە ئێوەم داو، گەر بمویستبایە ئەووەم بۆتان دەکرد، بەلام من نیعمەتیکێ ترم بۆ ئێوە دەوی ئەک ئەووە ی دنیا، من بۆ دۆستەکانم هەر ئەووە دەکەم، هەر لەکۆنەووە دۆستەکانی خۆمی لی بەدووردەگرم، هەرەک چۆن شوانی بە بەزەیی مەرەو مالاتی لە لەووەرگای مەترسیدار بەدوور دەگرێ، بزانه بەندە بەهیچ شتیک خۆی بۆ من جوان ناکات بە ئەندازە ی خۆ جوانکردن و خۆپازاندنەووە ی بی بەدوونیا نەویستی، بەپاستیی ئەووە خۆپازاندنەووە ی لەخواترساوانە، لییەووە بەرگیکیان لە بەردایە بەهۆی دلتارامی و لەخواترساویانەووە دەناسرێنەووە، شوینەواری کپنۆش بردن بەنیوچاوانییانەووە دیارە، ئەوانە بەپاستیی دۆستەکانی من، کە پێیان گەیشتی سادەییەت بۆیان بنوینە، دل و زمانت بۆیان کزۆل بەکە....فەرموودەکە ی باسکردووە^۱.

ئەحمەد ئەلی: عەوفی کوپی جابر بۆی باسکردین، وتی: بیستم لەموحەممەدی کوپی داوودەووە، ئەویش لەباوکییەووە، ئەویش لەووەهەبەووە وتی: حەوارییەکان وتیان: ئە ی عیسا، ئەو دۆستانە ی خۆی گەرە کێن کە ترس و خەم و خەفتیان لەسەر نییە؟

^۱ - ئەحمەد لە الزهد (۷۴-۷۹) ئیخراجی کردووە.

وتی: ئه‌وانه‌ن که ده‌پواننه ناوه‌وه‌ی زه‌وی، له‌وکاته‌ی خه‌لکی سه‌یری رووی زه‌ویی ئه‌که‌ن، ئه‌وانه‌ن که ده‌پواننه سه‌ره‌نجامی دنیا له‌کاتێکدا خه‌لکی ته‌ماشای شته به‌په‌له‌و خێراکانی ئه‌که‌ن، ئه‌وه ده‌مرێنن که ده‌ترسێن ئه‌وان به‌مریتێ، واز له‌وه ده‌هێنن که ده‌زانن و دانیان وازیان لێ ده‌هێنێ، له‌زۆرکردنی دنیا دوورده‌گرن، باسکردنی دنیا به‌تیاچوون و له‌ده‌ستچوون ده‌زانن، دڵخۆش که له‌دنیا دا تووشی خه‌م و خه‌فاته‌ ببن، هه‌ر خۆشییه‌کی دنیا یان بێته به‌رده‌ست ره‌تیده‌که‌نه‌وه، به‌ناپه‌وا به‌رز و پایه‌داریه‌کی دنیا یان پێ بدریت فرپێ ده‌ده‌ن، دنیا یان بۆ دروستبکری به‌دایدا ناچن و کاولیش بێ چاکی ناکه‌نه‌وه، دنیا له‌دلی ئه‌واندا مردووه‌و زیندووی ناکه‌نه‌وه، دنیا یی خۆیان ده‌پوختن و ناخیره‌تیان پێ بوونیات ئه‌نینه‌وه، دنیا یان ده‌فرۆشن و قیامه‌تی پێ ده‌کهن، دنیا یان ره‌تکردووه‌ته‌وه وه‌ک ئه‌وه‌ی تیا دا خۆشحاڵبن، ده‌پواننه دنیا و یستان وه‌ک ئه‌وه‌ی سزای شه‌رمه‌زارانه‌و ئابروو به‌رانه‌یان به‌سه‌ردا هاتبێ، یادی مردنیان زیندو کردووه‌ته‌وه و باسی دنیا یان مراندووه، خوای گه‌وره‌یان خۆشده‌وێ و یادکردنی خوایان خۆشده‌وێ و به‌نوورو رووناکیی خوا دنیا یی خۆیان رووناک ده‌که‌نه‌وه، هه‌واڵی سه‌یریان بۆ هه‌یه‌و هه‌واڵی سه‌یریان لا هه‌یه، به‌وان په‌رتووک راگیراوه‌و ئه‌وانیش به‌په‌رتووکێ خوا خۆیان راگرتووه، به‌وان هاتووه‌ته‌ گۆ ئه‌وانیش به‌و په‌رتووک هاتوونه‌ته‌ گۆ، به‌وان ناسراو بووه‌و ئه‌وانیش به‌وه کاریان کردووه، هه‌ی شتیکی تر به‌ده‌سکه‌وت نازانن جگه‌ له‌وه‌ی ده‌ستیانه‌خستووه‌و هه‌ی سه‌لامه‌تییه‌کیان نییه‌ جگه‌ له‌وه‌ی ئومیدی ده‌که‌ن و هه‌ی ترسیکیان نییه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که وریایان لێکردووه^۱.

^۱ - نه‌حمد له‌ الزهد (۷۸۷) ئیخراجی کردووه.

روح بۆی باسکردین، سوله‌یمانی کوپی موغیره بۆی باسکردین، ئه‌ویش له‌ثابته‌وه وتی: به‌عیسای کوپی مه‌ریه‌م وترا: ئه‌ی په‌یامبه‌ری خوا، خۆزگه‌ گویدریژێکت ئه‌بوو بۆ پێیستییه‌کانت سواری ده‌بووی؟ وتی: من له‌وه به‌پێزترم لای خوای گه‌وره‌، که شتێکم پێ بدات به‌و شته‌وه سه‌رقاڵم بکات.^۱

وتی: گه‌نجینه‌کانتان له‌ئاسمان دابنن، چونکه دڵی مرۆڤ په‌یوه‌سته به‌گه‌نجینه‌که‌یه‌وه.^۲ وتی: له‌شته زیاده‌کانی دنیا خۆبه‌دووریگرن، چونکه ئه‌و شته زیادانه لای خوای گه‌وره‌ پێس و بێزاون.^۳ وتی: ئه‌ی به‌نی ئیسرائیل، ماڵه‌کانتان وه‌ک ماڵی میوانداری لێ بکه‌ن، چونکه ئێوه له‌م جیهانه‌دا مالتان نییه‌و ته‌نیا رێیوارێکن. وتی: ئه‌ی گرۆی حه‌وارییه‌کان، کێ له‌ئێوه ده‌توانی له‌سه‌ر شه‌پۆلی ده‌ریا خانوویه‌ک درستی‌کات؟ وتیان: ئه‌ی روح الله، کێ ده‌توانی ئه‌وه بکات؟ وتی: ده‌ ئامان وریای دنیا بێن و مه‌یکه‌نه شوێنی گیرسانه‌وه.^۴

وتویه‌تی: خواردنی نانه گه‌نمێک و خواردنه‌وه‌ی ئاوێکی سازگارو خه‌وتن له‌گه‌ڵ سه‌گه‌کان له‌سه‌ر زێل‌دانه‌کان، زۆره‌ بۆ که‌سیک فێرده‌وسی بووی.^۵

ئه‌حمه‌د ئه‌لێ: به‌هه‌ز بۆی گێڕاینه‌وه‌، ئه‌ویش له‌ئه‌مه‌شه‌وه‌، ئه‌ویش له‌خه‌یسه‌مه‌وه‌ وتی: مه‌سیح و توویه‌تی: زۆر به‌سه‌ختیی مرۆڤی ده‌وله‌مه‌ند

^۱ - ئه‌حمه‌د له‌ الزهد (۷۳۷) ئیخراجی کردووه‌.

^۲ - ئه‌حمه‌د له‌ الزهد (۷۴۷) ئیخراجی کردووه‌.

^۳ - ئه‌مین موباره‌ک له‌ الزهد (۸۴۸) و ئه‌مین ئه‌بی ئه‌لدونیا له‌ ذم‌ الدنیا (۲۱۵) ئیخراجیان کردووه‌.

^۴ - پێشتر ته‌خریج کرا.

^۵ - پێشتر ته‌خریج کرا.

ده چیتە به ههشته وه^۱. مه سیح ئەلی: خوشی و چیتێ دنیا تالیی ئاخیره ته، تالیی دونیاش چیتێ ئاخیره ته^۲.

وتوویتی: ئە ی به نی ئیسرائیل، دنیا به که م بگرن لاتان که م و سووک ئەبی، دنیا سووک بگرن ئاخیره تان لا نرخدار ئەبی، دونیاتان به لاه نرخدار و به پیز نه بی، چونکه ئەوکات ئاخیره تان لا بی نرخ ئەبی، دنیا به پیز نییه، هه موو رۆژیک بانگه واز ده کات بۆ فیتنه و زیان.

ئیسحاقی کوپی هانیی له (مسائل) هکهیدا ئەلی: ئەبو عبدالله - که له مالی ده رده چووم - وتی: ئەله سه ن وتی: دنیا به سووک بگرن، سویند به خوا سووکترین شتیکه کاتیک به هۆیه وه سووک و ریسوا ئەبی^۳. ئەله سه ن وتی: سویند به خوا خه م نییه به پۆژئاوادا ئەپۆم یان به پۆژه لاتدا. ئەلی: ئەبو عبدالله پییووتم: ئە ی ئەبا ئیسحاق دنیا چهند سووک به لای خوی گه و ره وه. وتی: له سه ر پشکه که مه کانی دنیا مڕۆف پاداشت و ده رده گری و له سه ر زۆره کانی پاداشت و ه رناگری.

وتووینا: له پێشینیه وه به ده ماوده م (متواتر) هاتوه که خوشووستنی دنیا سه رو بنچینه ی هه موو تاوان و خراپه یه که، ئەمه له فه رموده یه کی مه رفوعی نه سه لمیندراودا هاتوه، به لام له عیسا شه وه گێردراوه ته وه^۴.

^۱ - ئەبو نعيم له الحلیه (۱۱۹ / ۴) ئیخراجی کردوه.

^۲ - ئیبن ئەبی ئەل دونیا له ذم الدنيا (۱۳۸) ئیخراجی کردوه.

^۳ - مسائل ابن هانی (۱۸۰ / ۲).

^۴ - موضوع، السلسلة الضعيفة (۱۲۲۶).

عبداللهی کوپی نه حمده نه لی: عوبه یدواللهی کوپی عومهری نه لقه واریری
 بوی باسکردین، موعازی کوپی هیشام بوی باسکردین، باوکم بوی باسکردین،
 نه ویش له بوده یلی کوپی مهیسه ره وه وتی: جه عفری کوپی جرفاس وتی:
 عیسای کوپی مه ریهم (سه لامی خوی له سهریی) وتی: خوشویستنی دنیا سهری
 هه موو تاوانیکه، ژنانیش پته و گوریسی شهیتان، عهره قیش کۆکه ره وه ی
 هه موو خراپه یه که^۱.

پیشه و نه حمده نه لی: عومهری کوپی سه عد نه بو داوودی نه لحه فیری بوی
 باسکردین، نه ویش له سوفیانه وه وتی: عیسای کوپی مه ریهم نه یووت:
 خوشویستنی دنیا سهری هه موو تاوان و خراپه یه که، سه روته و سامانیش
 دهر دیک زوری تیدایه. وتیان: دهر دی دنیا چیه؟ وتی: که سه که له شانازی و
 خۆه لکیشان سه لامته دهرناکات. وتیان: نه ی نه گهر سه لامته بوو؟ وتی:
 به رانه ر یادی خوی گهره هه ر سه رقالی نه کات.

وتوویانه: روون و ناشکرایه به پیی نه زمون و بینین، خوشویستنی دنیا
 مرۆف بانگه کات بۆ تاوانی ناشکراو نه پیتی، به تاییه ت تاوانیک به وه وه په یوه ست
 بووی، که سی عاشقی دنیا سه رخۆش نه کات و خراپه و ناشیرینییه کانی لای
 جوان نه کات و نه یخاته گومانه وه، پاشان شته مه کروه و پاشان هه رامکراوه کان
 گیرۆده ی نه که ن. مرۆف ده خاته بیباوه پییه وه، ته وای نه ته وه کانیش به هوی
 خوشویستنی دنیا وه په یامبه رانی خۆیانیا به درۆ ده زانی و ده ستیاندا به
 بیباوه پییگردن. په یامبه ران که ریگری نه وانیا کرد له هاوبه ش په یداکردن و نه و

^۱ - عبدالله له زوائد الزهد (۱۱۷۷).

تاوانانەى دونيايان پى دەستدەخست، ھەر خۆشويستنى دونيا بوو ئەوانى بەو ھەياند دژ بەپەيامبەرانى خۆيان بچولتەو ھە بە درۆزنيان بزائن.

خۆشويستنى دونيا بناغەى ھەموو تاوانىكە لەجىھاندا، تۆش ھەلەى دايك و باوكى مەرفايەتتى لەكۆندا لەبىر مەكە، ھۆكارى ئەو تاوانەى ئەوان، ھەزكردنيان بوو بەنەمرى لەدونىادا، تاوانى ئىبلىسىش لەبىر مەكە، كە ھۆكارەكەى ھەزكردن بوو لەو سەرۆكايەتتەى كە خراپىيەكەى لەخۆشويستنى دونيا نۆرتەرە، ھەر بەھۆى دونياو ھەو فەرعەون و ھامان و سەربازەكانيان بىباوھەپپيان ھەلئەزارد، ھەر دونياو خۆشويستنى دونياش بوو ئەو جەھەل و قەومەكەى و جەھەش بىباوھەپپيان ھەلئەزارد.

بىگومان خۆشويستنى دونياو سەرۆكايەتتەىكردنە دۆزەخى بەخەلك پەردووەتەو، دونيانەويستى و سەرۆكايەتى نەويستنىشە بەھەشتى بەخەلكانى خۆى پەردووەتەو، بەپاستى سەرخۆشبوون بەخۆشويستنى دونيا نۆر گەورەترە لەسەرخۆشبوون بەعەرەق، سەرخۆشبوونىكە كە تاريكايى گۆر مەرفەكە بەئاگا دەھىننەتەو، گەر لەدونىادا بەئاگاھەتبايەتەو، ئەوكات دەيزانى چى سەرخۆشەيەكى تەدا ھەيە، بۆيە سەختەرە لەسەرخۆشبوون بەعەرەق.

دونيا سىجىرىكى بى وىنە لەعەقلەكان ئەكات، پىشەوا ئەحمەد ئەللى: سەپيار بۆى باسكردىن، جەغفەر بۆى باسكردىن وتى: گويم لىبوو مالىكى كوپى دىنار ئەيووت: لەساحىرەكان خۆتان بەدووربگرن، چونكە لەدلى زاناينىش سىجر ئەكەن^۱.

^۱ - ئەحمەد لە الزھد (۳۸۷).

یه حیای کوپی موعازی نه لپرازیی نه لی: دنیا عه رهق و که ره سته ی هوشبه ری شه ی تانه، هه رکه سی پی سی سه رخوشبی به ناگا نایه ته وه، نه وکاته نه بی که به په شیمانی و زیانمه ندیی ه وه که وتوو ته نیو مردووانه وه. که مترین خوشه ویستی دنیا، مرؤ له خوشویستن و یادی خوا دورده خاته وه، هه رکه سیکیش سه روهت و مالی له یادی خوا بی ناگای کرد، نه وه له زیانمه ندانه، هه رکا تیکیش دل له یادی خوی گه وره بی ناگابوو، نه وکات شه ی تان تیایدا داده نیشی و چونی بوئی ناوه ها به پییده خات.

یه کیک له تیگه یشتن و فیله کانی شه ی تان، نه وه یه به هه ندی کاری چاکه رازیی نه کات تاوه کو پیشانی بدات له سه روهت و ماله که ی چاکه نه کات له کاتیکدا دلی بو خستوو ته په رستنه وه، ناخو نه و چاکه یه ی که ده ی کات چۆن له گه ل نه وه دا ری کدی و ده گونجی که دلی بو خستوو ته په رستنه وه؟ بیگومان په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نه فره تی لی کردوو وه له دژی پاراوه ته وه و فره رموویه تی: "لَعَنَ عَبْدُ الدِّينَارِ وَالدَّرْهَمُ"، واتا: نه فرهت لی کراوه به نده ی دینارو درهه م، هه روه ها فره رموویه تی: «تَعِسَ عَبْدُ الدِّينَارِ، وَعَبْدُ الدَّرْهَمِ: إِنْ أُعْطِيَ رَضِيَ، وَإِنْ مَنَعَ سَخِطَ»^۱، واتا: به دبه خت و زیانمه ند بوو به نده ی دینارو درهه م، که پی بی به خشری رازییه و که لی بی بگیردریته وه تووپه نه بی. نه مه راشی په یامبه ری

^۱ - لاوازه، ترمیزی (۲۳۷۵) نیخراجی کردوو له نه بو هوره یره وه (خوی لی رازی بی).

^۲ - بوخاری (۲۸۸۶ و ۶۴۳۵) نیخراجی کردوو له نه بو هوره یره وه (خوی لی رازی بی).

خوا(صلی الله علیه وسلم) و روونکردنه وهی به ندایه تیکردنی دینار و درهم و سه روه ته.

دونیا به ته وای گه ورده و ردییه وه خۆی پیشانی په یامبه ری خوا(صلی الله علیه وسلم) دا، په یامبه ر به هردوو دهستی پالی به سنگیه وه ناو له خۆی دوورخسته وه و گه پاندییه وه، پاشان خۆی پیشانی هاوه لانی دا و ری پیگرتن، هندیکیان ری په یامبه ریان گرت و پالیان پیوه ناو که سانیکی که م بوون، نه وان تر به پرویدا وهستان و وتیان: چیت پییه؟ وتی: له حال و گومان و مه کروه و حرام، نه وانیش و تیان: چه لاله کانتان پی بده و پیویستمان به وانی تر نییه، چه لاله کانیا و هرگرت، دای نه وان ریگه ی به وانی تر گرت و دای چه لاله کانیا کرد چه لالیان بۆ نه دوزایه وه، دای مه کروه و شته گومانه کانیا کرد، وتی: نه وانه ی پیش نیوه بردیان، و تیان: که وایو کوا چه رانه کانتان پی بده، وهریانگرت، خه لکانی تر هاتن و وتیان: نه ی به شی نییه؟ وتی: له دهستی سته مکاره کانتانه و بۆ خویانیا بردو به شی نیوه شیان داگیرکرد، هه ولبدن به قسه ی خوش و ترساندن لیانی دهستبخن، بۆیه هه ر خراپه کاریک دهستی بۆ چه رامی دریز کردبی، دهستیکی خراپترو به هیزتری له به رده م بووه. نا نه وان هه موو میوان و نه وهی له دهستیانه سپارده یه، هه روه ک نیین مه سعود و توویه تی: هه موو نه وهی له دنیا دایه میوانه و نه وهی له دهستی دایه سپارده یه، میوان ده پروات و سپارده ش ده گپدریته وه^۱.

و توویانه: بیگومان دنیا سه ری هه موو تاوانیک و خراپه ری ئایینیشه له چه ند روویه که وه:

^۱ - به یه قبی له شعب الإيمان (۱۰۶۴۴) ئیخراجی کردوه.

ئیمه (به ره می) کرده وه کانیاں به ته وای پی دده دین تیایدا وه نه وان له م ژیا نه دا که م و کوپی یان له گه ل ناکریت. نه وانه که سانیکن بۆیان نی یه له پۆژی دواپی دا جگه له ناگر وه نه وهی کردیان تییدا پوچ و بی به ره م بووه وه هه رچیان کرد به رده وام بوو به هیچ.

هه روه ها نه فه رموویت: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا﴾ (الإسراء: ۸۱، واتا: هه که سیك ته نها ژیا نی دنیای بوئی له م (دنیا) دا زوو پی ی دده دین نه وهی بمانه وی بۆ هه که سیك له پاشان دۆزه خمان بۆ سازداوه ده چیتته ناوی به لۆمه کراوی و ده رکراوی له میهره بانی خوا.

هه روه ها نه فه رموویت: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾ (الشوری: ۲۰، واتا: هه که س به ره می دوا پۆژی بوئی ئیمه به ره مه که ی بۆ زیاد ده که ین وه هه که سیك به ره می دونیای بوئی هه ندی له دنیای پی دده دین به لام له پۆژی دواپی دا هیچ به شیک نی یه.

نه مه سی ئایه تی لیکچووی یه کن، هه موویان به لگه له سه ره که واتا دده دن، نه ویش نه وه یه، هه که سی به کارو کرده وهی خۆی نیازو مه به سستی دونیای جوانیه کانی دویا بی له جیاتی خوی گه وده و ئاخیره ت، نه وه پشکی نه وهی هه یه که ویستویه تی و له ئاخیره تدا هیچ پشکی بۆ نییه.

فه رموده کانی په یامبه ری خواش (صلی الله علیه وسلم) هاوچۆرو گونجاوی نه وه ن و روونکه ره وهی نه و به لگانه ی قورئان، نمونه ی فه رموده که ی لای نه بو

هورهیره (خوای لی رازی بی) له باره ی ئه و سێ که سه ی ئاگری دۆزه خیان پی گر ده درئ: که سێکی جه نگاوه ر، خیرومه ندکارێک، قورئانخوینێک که به و کاره ی خوین دونیاو پشکی دونیا یان مه به ست بووه، ئه وه ش له سه حیحی موسلیمدا هاتوه^۱.

له سووننه نی نه سائییدا هاتوه له ئه بی ئومامه وه (خوای لی رازی بی) ئه لی: پیاوێک هات بۆلای په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و وتی: ئه ی په یامبه ری خوا، که سێک جیهادی کردبی بۆ پاداشت و باسیش بکری، ئه و که سه چی پاداشتێکی بۆ هه یه؟ فه رمووی: "هیچ شتیکی بۆ نییه"، سێ جار ئه مه ی دووباره کرده وه و په یامبه ری خواش (صلی الله علیه وسلم) هه ر ده یفه رموو: "هیچی بۆ نییه". پاشان فه رمووی: "إن الله تعالى لا يقبل إلا ما كان خالصاً وابتغي به وجهه"، واتا "خوای گه رده ته نیا ئه و کارانه ی قبوله که دلسۆزانه بۆ خوێ ئه نجام دراو و ره زامه ندیی خوایی له سه ر و یستراوه.

ئه وه پاداشته که ی پووچ کردوه ته وه و کاره که ی به خوڤا چووه. ئه گه رچی پاداشتی خواییشی مه به ست بووه، به لām له پال ئه وه دا نیازی ئه وه ی هه بووه له نیو خه لکدا باس بکری، ته واوی کاره که ی بۆ خوای گه رده یه کلانه کردوه ته وه، بۆیه ته واوی هه و له که ی به فیروچووه.

له موسنه دی پێشه و ئه حمه ددا هاتوه له ئه بو هورهیره وه: که پیاوێک وتی: ئه ی په یامبه ری خوا، که سێک له پیتا و خوای گه رده جیهادی کردبی و ده سه که وتی

^۱ - پێشتر ته خرێج کرا.

^۲ - حسن، نه سائی (۶/ ۲۵) ئیخراجی کردوه.

دونیایی ویستبئی چۆنه؟ په یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) پئی‌فه‌رموو: "لا أجر له"، واتا: پاداشتی بۆ نییه. ئه‌وه به‌لای خه‌لکه‌که‌وه گران بوو، به‌پیاوه‌که‌یان وت: بۆ په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) دووباره‌ی بکه‌ره‌وه ره‌نگه له‌قسه‌که‌ت تینه‌گه‌یشتبئی، بۆیه وتی: ئه‌ی په‌یامبه‌ری خوا: که‌سیک ئه‌یه‌وی جیهاد له‌پیناوی خوی گه‌وره ئه‌نجام بدات و نیازی دونیاییشی هه‌بی پاداشتی بۆ هه‌یه؟ په‌یامبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) فه‌رمووی "لا أجر له"، واتا: پاداشتی بۆ نییه. بۆ سییه‌م جار دووباره‌ی کرده‌وه و په‌یامبه‌ریش فه‌رمووی: "لا أجر له"، واتا: پاداشتی بۆ نییه.

هه‌ر له‌موسنه‌د و سووننه‌نی نه‌سائیشدا هاتوو له‌عوباده‌ی کوپی سامته‌وه(خوای لی‌ رازی بی) ئه‌لی: په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) فه‌رمووی: "من غزا وهو لا ينوي في غزاته إلا عقاباً فله ما نوي"، واتا: هه‌ر که‌سیک شه‌ر بکات و له‌شه‌ره‌که‌یدا نیازی گوریسیکی و شتر راگرتنی هه‌بی، ئه‌وه به‌پیتی نییه‌ته‌که‌ی پاداشت ده‌دریته‌وه.

له‌موسنه‌د و له‌سووننه‌نیشدا هاتوو له‌یه‌علای کوپی مونی‌وه ئه‌لی: په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) له‌هه‌ندی سهریه‌دا ده‌یناردم، جارێکیان له‌سهریه‌که‌دا ناردمی، پیاویکیش سواری ئیسترێک بوو، پیموت: برۆ، په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) له‌سهریه‌که‌دا ناردوومی، وتی: تاوه‌کو سی دینارم پی نه‌ده‌ی سوارت ناکه‌م، منیش سی دیناره‌که‌م پی دا، که‌ گه‌رامه‌وه

¹ - حسن لغیره، نه‌بو داوود(٢٥١٦) و نه‌حمه‌د(٢/ ٢٩٠) و ئه‌بین حه‌یبان(٤٦٣٧) و حاکم(٢/ ٨٥) و نه‌حمه‌د(٤/ ٢٢٣) ئیخرایجیان کردووه.

² - حسن لغیره، نه‌حمه‌د(٥/ ٣١٥) و نه‌سائی(٦/ ٢٤) و ئه‌بین حه‌یبان(٤٦٣٨) ئیخرایجیان کردووه.

له غه زاكه ئه وه م بۆ په يامبهري خوا باسكرد، ئه ويش فهرمووی: "لَيْسَ لَهُ مِنْ غَزَاتِهِ هَذِهِ، وَمِنْ دُنْيَاهُ، وَمِنْ آخِرَتِهِ، إِلَّا ثَلَاثَةُ الدُّنَايِرِ"^١، واتا: له و غه زايه ي كه بۆي ده رچوو بۆ دونيا و ئاخيره تي ته نيا سى دينارى ده سكه وت بووه.

له سووننه نى ئه بو داوود دا هاتووه: كه عبدالله ي كوپى عه مر (خوای لى رازى بى) و توويه تى: ئه ي په يامبهري خوا له باره ي جيهاد و غه زاوه هه و ئالم پى بده، په يامبه ريش فهرمووی: "يا عبد الله بن عمر، إِنْ قَاتَلْتَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا بِعَثْكَ اللَّهُ صَابِرًا مُحْتَسِبًا، وَإِنْ قَاتَلْتَ مَرَاثِيًا مَكَثَرًا بِعَثْكَ اللَّهُ مَرَاثِيًا مَكَثَرًا. يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍ، عَلَى أَيْ حَالٍ قَاتَلْتَ أَوْ قُتِلْتَ بِعَثْكَ اللَّهُ عَلَى تِلْكَ الْحَالِ"^٢، واتا: ئه ي عبدالله ي كوپى عه مر، ئه گه ر نارامگرانه و به نييه تى پاداشتى خوایی جهنگای، ئه وه خوای گه و ره نارامگرانه و چاو له پاداشتى خوایی زيندووت ده كاته وه، به لام ئه گه ر بۆ ریا و په يداكردنى سه روه تى دونيا ده رچووی، ئه وه خوای گه و ره له سه ر ریا و په يداكردنى سه روه تى دونيا يى زيندووت ده كاته وه، ئه ي عبدالله ي كوپى عه مر له سه ر هه ر حالى كه ست كوشت يان كوژدای، ئه وه له سه ر ئه و حاله خوای گه و ره زيندووت ده كاته وه.

بپوانه چۆن ئه و موجه يدكاره ي له پاداشت بى به شكردووه و، كاره كه ي بۆ پوچ كردووه ته وه و كردوويه تيبه يه كه مين ئه و كه سانه ي ده خريغه دۆزه خه وه.

چواره م: خۆشويستنى دونيا ئه بېته به ربه ستى نيوان به نده و ئه و كاره چاكه ي كه سوودى بۆ ئاخيره ت هه يه و له وه سه رقالى نه كات. بۆيه خه لكى له مه دا چه ند پله و جوړيكن: هه يانه دونيا له به رانه ر ئيمان و شه ريعه ت به دورى

^١ - سه حبه، نه حمه د (٢٢٣ / ٤) و حاكم (١٠٩ / ٢) و به يه قى له السنن (٢٩ / ٩) ئيخراجيان كردووه.

^٢ - لاوازه، ئه بو داوود (٢٥١٩) ئيخراجى كردووه.

دەگرئ، ھەيانە لە و اجیبانە بەدووریان دەگرئ کە دەبی بۆ خوای گەرە
ئەنجامیان بدات و بەپاڵەت و ناخ هیچ واجیبیک ئەنجام نادات، ھەيانە
خۆشویستنی دنیا لەبەردەم زۆریە واجیبەکان سەرقالی کردووە، ھەيانە
بەدووریان دەگرئ لە و واجیبە کە پێویستە لەکاتی خۆیدا ئەنجام بدرئ، ھەيانە
خۆشویستنی دنیا لەپەرستشی دئی بەدووری دەگرئ و ناھێلئ لەکاتی
کارە کە دا دئی تەنیا بۆ خوا خالیی بکاتەو، بەپاڵەت بۆ خوای ئەنجام دەدات و
ناخی لەگەڵدا نییە. ئەمە لەکوئی عاشق و خۆشویستنی دنیا دا یە؟ ئەمە
دەگمە نترینانە. کەترین پلە ی دنیا خۆشویستن، ئەو یە سەرقالی بکات
لەبەردەم بەختەو وەری بەندەدا، کە خالیکردنەو ی دڵ تەنیا بۆ خۆشویستنی
خوای گەرەو یە کلاکردنەو ی زمانە بۆ یاد ی خواو، دڵ و زمانی بۆ خۆشویستی
خوای گەرەو کۆبیئەو.

بێگومان خۆشویستنی دنیا زیان بەئاخیرەت دەدات و گومانیک لەو دا نییە،
ھەر وە ک خۆشویستنی ئاخیرەتیش زیان بە دنیا دەدات، لەم فەرموودە ی شدا
بەمەر فوعی ھاتووە: "من أحب دنیاہ أضرب بأخرتہ، ومن أحب آخرتہ أضرب
بدنیاہ، فأثروا ما یبقی علی ما یفنی"، و اتا: ھەرکەسی دنیای خۆشویست ئەو
زیان بەئاخیرەتی دەگەینئ، ھەرکەسی ئاخیرەتی خۆشویست ئەو زیان
بەدنیای دەگەینئ، بۆیە ئەو ی ئەمینئەو و مانەو ی بۆ ھە یە پیشبخن
بەسەر ئەو ی مانەو ی بۆ نییە.

پێنجەم: خۆشویستنی دنیا ئەبیئە گەرەترین پەرژاری بەندە، ترمیزی
لە فەرموودە ی کئ ئەنەسی کوپی مالیکەو (خوای لی رازی بی) ئەگێرئەو

^۱ - لاوازە، ئەحمەد (۴/ ۴۱۲) و ئیبن حبان (۷۰۹) و حاکم (۴/ ۳۰۸) و بەیھقی لە الشعب (۱۰۳۳۷)

ئەلئى: پەيامبەرى خوا(صلی اللہ علیہ وسلم) فەرمووی: "من كانت الآخرة أكبر همه، جعل الله غناه في قلبه، وجمع له شمله، وأتته الدنيا وهي راغمة. ومن كانت الدنيا أكبر همه، جعل الله فقره بين عينيه، وفرق عليه شمله، ولم يأت من الدنيا إلا ما قُدِّرَ له"^۱، واتا: ھەر کەسێ ئاخیرەت گەورەترین خەم و پەژارەى بێ، ئەوە خوای گەورە دڵی دەوڵەمەند ئەکات و بەھێزی ئەکات و دونیای پێ دەدات زیاتر لەوہى بۆی دانراو، بەلام گەر کەسێک دنیا بووێتە گەورەترین خەم و پەژارەى، ئەوہى خوای گەورە ھەژاریی ئەخاتە نێوان ھەردوو چاوی و توانای پێ نادات و لەدوینیا ئەوہندەى پێ دەدات کە بۆی ئەندازە کراو.

شەشەم: خۆشەویستانی دنیا لەدوینادا سزای سەختی پێ دەبینن، لەسێ قوناغدا مەزۆفی دنیاخۆشویست سزا دەدرێ: لەدوینادا سزا دەدرێ بە بەدەستخستنی شتە دونیاییەکانی و ھەولدان و رکەبەریتیکردنی دونیاویستانی دیکە، لەبەر زەخیشدا کە سەرۆتەکەى لەدەست داو و ھەسرەتى لەسەر دەکێشێ و ئیتر جارێکی تر بەدەستی ناخاتەو و بۆی ناگەرێتەو، لەویشدا شتیکی شیرینتری دەستناکەوێ قەرەبووی ئەو لەدەستچوونەى بۆ بکاتەو، ئەوہش سەختترین سزاو ئەشکەنجەى کە بۆی لەنیو گۆرەکیدە، ھەرۆک چۆن کرم و میرووی زەویی چى بەجەستەى ئەکەن، خەم و پەژارەو ھەسرەت و ئازارێش ئەوہندە روحى ئازارو مەینەتبار ئەکەن. ھەرۆک پێشەوا ئەحمەد ئەلئى: ئیسماعیلی کوپی عەبدولکەریم بۆی باسکردین، عەبدولصەمەدی کوپی مەعقیل بۆی باسکردین، ئەویش لەوہى کوپی مونیبەوہ وتی: حەزقیل لەنیو

^۱ - پێشتر تەخریج کرا.

دیله کانی لای به خته نه سردا بوو، له باره یه وه باسیکی دوو روود ریژی گتپاوه ته وه له کوتاییه که یدا نه لی: جاریکیان له پوخی فورات خه وتبووم فریشته یه ک هات بۆلام، سه ریگرم و هه لیگرم تا وه کو له شوینی داینام شه پی تیدا روویدا بوو، وتی: ده هه زار کوژراوی تیدا بوو، نه و شوینه بالنده و ئازده لی دپ خه ریکی خواردنی گۆشته کانیان بوون و پارچه پارچه یانیان کردبوو، فریشته که پییووتم: قه ومیک هه یه وه ها گومان ده به ن که نه وه ی لییان مرد یان کوژرا له ده سستی من رزگاری بووه و توانام به سه ریاندا نامینی و وازیان لی ده هینم.

حزقیل نه لی: بانگم لی کردن هه موو ئیسکه کان بۆ لای یه کتر گه پانه وه که له یه کتر کرابوونه وه، باشتر ده یانزانی کامه ئیسک هی یه کتره باشتر له وه ی مروڤ هاوپی خوی بناسیته وه، که ئیسکی جه سته کان یه کیانگرت، گۆشته کانیشیان به سه ردرا رووا، پاشان ده ماره کان و پاشان پیستیان به سه ردرا کرا، منیش هه روا ده پوانم. پاشان وتی: بانگی روحه کانیان بکه، منیش بانگم کردن. وا هه ر روحه و رووی له و جه سته یه ده کرد که لیی ده رچوو بوو. که روحیان به به رد اچوو دانیشتن، لییم پرسین: حالتان چۆن بوو؟ وتیان: ئیمه که مردین و له ژیان ده رچووین، فریشته یه کمان پیگه یشت و وتی: کوانی کارو کرده وه کانتان تا وه کو پاداشته کانی له سه ره ریگرن و ریبازی ئیوه و نه وانه ی پیش خۆتان و نه وانه ی دوا ی خۆتانیش. روانیه کارو کرده وه مان بینی بتمان په رستوه، بۆیه کرمی به سه ره جه سته کانماندا زالکردو روحه کان که وتنه ئازاره وه، په ژاره به سه ره روحماندا زالبوو جه سته که وته ئازاره وه، ئا به و جۆره له سزاو ئازاردابووین

تاوه کو تو بانگت له ئیمه کرد، عاشقانی دنیا هه سانه وه و پشودانیان بۆ نییه له گۆردا^۱.

ئه وهی وتیان: "بتمان ده په رست"، ئه وه بزانه پاره په رستی و بته رستی وه که یه کن: به ده بخت بوو دینار په رست، به ده بخت بوو درهم په رست.

مه به ست ئه وه یه، ئه وه که سهی دنیای خوشبووی، ئه وه له گۆرو روژی به خوا گه یشتنه وه دا سزا ده درێ، په روه ردگار ده فهرموویت: ﴿فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ (التوبة: ۵۵، وانا: جا با سه رنجت رانه کیشیت (سه رسامت نه کات) (نۆری) مال و دارایی و مندالیان بیگومان خوا ده یه ویت سزایان بدات به هوی ئه و (مال و منداله وه) له م ژیا نی دنیایه دا وه به سه ختی گیانیان ده رچیت له کاتی که ده ئه وان بی باوه پین.

هه ندی پیشین وتویانه: خوی گه وه به کو کردنه وه ی ئه و سه روه ت و سامانه سزاو نازاریان ده دات، به خوشو یستنییه وه گیانیان ده کیشی و هه ناسه یان لی ده بریت، به هوی نه دانی مافی خوی گه وه شه وه له و سه روه ت و سامانه دا بیباوه پ داده نرین.

هه وتهم: ئه و که سهی عاشقی دنیایه و خوشیده وئ و به سه ر ناخیره تدا پیشیده خات، گه مژه ترین مروژ و که مترین عه قلی هه یه، چونکه خه یالی به سه ر حه قیقه تدا پیشخستوه، خه وتن به سه ر به ناگای و سیبه ری هه لوه ریو به سه ر نیعمه تی هه میشه یی و دنیای نه ماو به سه ر به هه شتی هه میشه ییدا پیشخستوه،

^۱ - نه حمده له الزهد (۱۰۴۶) ئیخراجی کریموه.

ژیاننکی هه میشهیی به سووکتترین بژیویی ژیاننیک فرۆشتوو هه ته نیا نمونهی
خه ون و سینه ریکی به سه رچوو هه .

به راستیی مرۆفی ژیر به نمونهی دنیا ناخه له تی، هه روهك كابرایی نه عرابیی
دابه زییه لای قه ومیک و خواردننکیان پێشکه شکردو خواردی، پاشان چوو هه
سینه ر ده وارنیک و خه وت، ده واره که یان هه لگرت و کابرا که وته به ره هتاو و
به ناگاهاته وه و تی:

وإن امرؤ دنیاہ أكبرُ همَّه ... لمستمسكُ منها بحبلٍ غرورٍ

واتا: نه و مرۆفی دنیا گه و ره ترین خه م و په ژاره ی بی، نه وه دهستی
به په تی خه یال و له خۆباییبونه وه گرتوو هه .

هه ندی پێشین به م دپه شیعه نمونهی دنیا یان هینا وه ته وه:

يا أهلَ لذاتِ دنیا لا بقاءَ لها ... إنَّ اغتراراً بظُلِّ زائلٍ حَقُّ

واتا: نهی نه وانه ی بوونه ته نه هلی خۆشییه کانی دنیا یهك که مانه وه ی بۆ
نییه، بزانی له خۆباییبوون به سینه ریکی هه لوه ریوو، گه مژه ییه .

یونس ی کوپی عه بدولئه علا نه لی^۱: دنیا م به نمونهی پیاوێك شوبه اندوو هه که
خه وی لیکه وتوو هه و له خه ویدا شتاننکی بینوو هه که خه زی پی کردوو هه و له وانه ش
که خه زی پی نه کردوون، له وه دا بووه تا وه کو به ناگاهاته وه ته وه^۲.

^۱ - یونس ی کوپی عه بدولئه علا ی کوپی موسای کوپی مه یسه ره، نه بو موسای نه لسه ده ق (سالی ۱۷۰ ک
له دایکبووه - ۲۶۴ ک مردوو هه): له گه و ره شه رعناسان بووه، سه رۆکایه تی زانستی بۆ بووه له میسر دا، زانا
بووه به هه وال و فه رموده و عه قل ده وه مند و هاوه لی شافیه یی بووه و زانستی لێ وه وه رگرتوو هه .

^۲ - نیین نه بی نه لدونیا له ذم الدنیا (۲۴۹) ئیخراجی کردوو هه .

ئیین ئه‌بی ئه‌لدونیا ئه‌لی: ئه‌بو‌عه‌لیی ئه‌لتائیی بۆی باسکردم،
عه‌بدولپه‌حمانی ئه‌لمه‌حاریبیی بۆی باسکردین، ئه‌ویش له‌یه‌وه‌وتی: عیسی‌ای
کوپری مه‌ریه‌م دونیای له‌شیوه‌ی پیره‌ژنیکدا بینیی که‌هه‌موو جوانییه‌کی
به‌خۆوه‌کردبوو، پتیووت: چهند می‌ردت کردووه‌؟ وتی: بۆم نارژمی‌دریڤ. وتی:
هه‌موویان مردن یان ته‌لاقیان دای؟ وتی: هه‌موویانم کوشت. عیسا وتی:
به‌دبه‌ختیی بۆ ئه‌و می‌ردانه‌ت وا له‌دونیا ماون و به‌می‌رده‌کانی رابردووت په‌ندیان
وه‌رنه‌گرتووه‌؟! یه‌که‌به‌یه‌که‌له‌نتویان ئه‌به‌ی و ریاپیت لی‌ناکه‌ن^۱!

أرى اشقياء الناس لا يسأمونها ... على أنهم فيها عراة وجوع
أراها وان كانت تحب فإنها ... سحابة صيف عن قليل تقشع

واتا: ئه‌بینم خه‌لکه‌به‌دبه‌خته‌که‌له‌دونیا بی‌زار نابن، به‌وه‌ی رووت و قووت و
برسیین تیایدا، دنیا ئه‌گه‌رچی خۆشوویستراوه، به‌لام ئه‌بینم هه‌وری هاوینه‌و
زوو ده‌په‌وێته‌وه‌.

دونیا زۆتر به‌سی‌به‌ر ئه‌چی، به‌حه‌قیقه‌تیکی جیگر ئه‌بیینی، که‌چی
له‌که‌مبونه‌وه‌و نه‌ماندایه، چنده‌دوای بکه‌وی پتی ناگه‌ی، لیکچووترین شتی‌ک
به‌دونیا دیمه‌نی تراویلکه‌یه: ﴿يَحْسَبُهُ الظَّمَانُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا
وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّيَهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝﴾ النور: ۳۹، واتا:
(که‌ستی‌ک) زۆر تینوو به‌ئاوی ده‌زانئ (له‌دووره‌وه) (به‌په‌له‌ده‌روات بۆی) کاتئ
ده‌گاته‌لای هه‌چ به‌دی ناکات (له‌قیامه‌ت کافر) ده‌بیئئ خوا ئاماده‌یه‌له‌لایدا

^۱ - لاوازه، ئیین ئه‌بی ئه‌لدونیا له‌ذم‌الدنیا (۲۷) ئیخراجی کردووه، له‌یشی کوپری سوله‌یمی تیدایه‌که‌ستی‌کی
لاوازه.

ئینجا خوا به چاکی پاداشتی (کرده وه کانی) ده داتی وه خوا به په له و چه سپانه له لیپرسینه وه دا.

لیکچووترین شتیک به دنیا دیمه نی خه وه، به نده له خه ودا شتانیك ده بینئ حه زی پی ده کات و شتانیكیش ده بینئ حه زی پی ناکات، به لام که به ئاگاهاته وه ئه و جار ده زانی حه قیقه تی نه بووه. هه روه ها لیکچووترین شتیک به دنیا پیره ژنیکی شیوه شیواوی دیمه ن ناشیرین و قیزه ونه، به رانبه ر میرده کانی غه درکار بووه، بۆ خوازیئینیکاران به هه موو جوانیه ک خۆی رازاندووه ته وه و ناشیرینییه کانی شار دووه ته وه، ئه و که سه ی به س روانیویتییه رواله تی پی له خسته براوه و داوای خوازیئینی لیکردووه، ئه ویش وتوویه تی: هیچ ماره ییه کم ناوی جگه له په تکرده وه ی ئاخیره ت، ئه و بۆ من وه که هه وییه و ناکری پیکه وه کۆببینه وه، بۆیه خوازیئینیکاریش دنیا ی هه لباردووه. وتوویانه: هه رکه سی دلی خۆشه ویسته که ی به جیه یئابی تاوانی له سه ر نییه، به لام که په رده و رووپۆشی سه ر رومه تی لاچووه و به لاو دهرده کانی به دهرکه وتووه، هه ندی له وانه ته لاقی داوون و له ده سستی حه ساونه ته وه، به لام هه ندیکی تری مۆقه کان هه ر پی رازیبوونه و شه وی گواستنه وه یان به هات و هاوار ته واو کردووه.

سویند به خوا جارده ری دنیا به سه ر هه موو مه خلوقاته وه جار پی داوه بۆ سه رفراز نه بوون، که سانیک بۆی هه لساون و به ده مییه وه رویشتون، سه لامه ت دهرنه چوونه و که وتوونه ته داوه که یه وه، هه موویان بال و لاق شکاو بوونه و راده سستی قه سابی کردوون.

ئیه ن ئه بی ئه لدونیا ئه لی: موحه مه دی کوپی عه لیی کوپی شه فیق بۆی باسکردین، ئیبراهیمی کوپی ئه شعه س بۆی باسکردین وتی: له فوزه یلی کوپی

عه یازم گوی لیبوو وتی: ئیبن عه باس (خوای گه وره له خوئی و باوکی رازی بی) وتی: له پوژی قیامه تدا دونیا له شیوهی پره ژنیکدا ده هینریت، پیره ژنیک قژ ماشوبرنجیی و شین و که لپه ده رچوو، شیوه شیواو، پیشانی مه خلوقات ده دریت و نه وتری: نه زانن ئه مه کییه؟ نه لئین: په نا به خوا ده گرین له ناسینه وهی نه و پیره ژنه، نه وتری: نه مه نه و دنیا به که شه پ و شوپتان له سه ره نه کردو په یوه ندیی خزمایه تیتان له سه ره ده پچراند و ئیره بیتان به یه کتر نه بردو رق و کینه و خو به زلزانیان نه کرد، پاشان فپی ده دریت ناو دۆزه خوه، نه ویش هاوار نه کات: نه ی پهره ردگارا شوینکه وته و داروده سه کانه له کوین؟ خوای گه وره ش نه فهرمووی: شوینکه وته و داروده سه کانی به دوایدا بنیرن^۱.

ئین ئه بی نه لدونیا نه لی: ئیسحاقی کوپی ئیسماعیل بۆی باسکردین، ره وحی کوپی عوباده بۆی باسکردین، عه وف بۆی باسکردین، نه ویش له نه وفه وه نه ویش له نه بی نه له لانه وه وتی: له خه ودا پیره ژنیک زۆر به ته مه نم بین هه موو خشل و جوانییه کی پتوه بوو، خه لک ده وره یان لی دابوو سه رسامانه ته ماشایان نه کرد، منیش هاتم و روانیم سه یرم هات به ته ماشاکردنیان بۆی و پیشوازیکردن و به ده مه وه چوونیان بۆی، پیمووت: له نیوچی تو کیی؟ وتی: بۆ نامناسی؟ وتم: نه. وتی: من دونیام. وتم: په نا به خوا ده گرم له خراپه ی تو. وتی: نه گهر چه زده که ی له خراپه م پارێزداویی، نه وه رقت له دره م بیته وه^۲.

^۱ - لاوازه، ئین ئه بی نه لدونیا له ذم الدنيا (۲۷) ئیخراجی کردوه، پچرانی تیدا هه یه.

^۲ - نه حمه له الزهد (۳۱۳) و نه بو نه عیم له الحلیه (۲/ ۲۴۳) ئیخراجیان کردوه.

ئیبین ئەبی ئەلدونیا ئەلئ: ئیبراهیمی کوپی سەعیدی ئەلجەوهری بۆی باسکردم، سوفیانی کوپی عویەینە بۆی باسکردم وتی: ئەبو بەکری کوپی عەییاش پێیووتم: لەخەودا دونیام بینی پیرەژنیکی شیۆه شیۆیندراوی قژ ماشوبرنجی بوو، چەپلەئێ لئ دەداو خەلگیش بەدواوە بوون و چەپلەیان لئ دەداو سەمایان دەکرد، بەرەو رووم هات و وتی: ئەگەر بەسەر تۆدا زالبیوواوەم، هەمان شتم بە تۆ دەکرد کە بەوانم کرد. پاشان ئەبو بەکر گریا.^۱

ئەلئ: موخەمەدی کوپی عەلیی بۆی باسکردین، ئیبراهیمی کوپی ئەشعەس بۆی باسکردین وتی: گویم لەفوزەیل بوو وتی: پێمگە یشت کە پیاویک روحی بەرزکراوەتووە بۆ ئاسمان، وتی: ئەبینم ئافرەتیک لەقەرەاغ رێگەدایە و لەهەموو خشل و بەرگیکی لەسەرە، هەرکەسێک بەلایدا تێپەڕی برینداری ئەکات، لەپشتەو جۆانترین شتیک بوو خەلکی بینیبیت، کە رووی لیت دەکرد ناشیرینترین شتیک بوو، پیرەژنیکی قژ ماشوبرنجی دیز، وتم: پەنا بەخوا. وتی: نە سویند بەخوا خوا ناتپاریزی تاوەکو رقت لەدرەم نەبیتەو. وتم: تۆ کیی؟ وتی: من دونیام.^۲

عەلیی(خوای لئ رازی بی) وەسفی دونیای کردووەو ئەلئ: مالتیکە هەر کەسێ تیایدا ساغ بی پێو نەخۆش ئەکەوی، هەرکەسێ تیایدا نەخۆشکەوتبی پەشیمانی ئەکیشی، هەرکەسێ بۆی هەژار بی خەمبار ئەبی، هەرکەسێ تیایدا دەوڵەمەندبووی بەفیتنەدا چوو، بۆ حەلālەکانی لێپرسینەو هەیه و بۆ حەرāmەکانیشی دۆزەخ.^۳

^۱ - ئەحمەد لە ذم الدنيا (۲۹ - ۳۰) و ئەبو نەعیم لە الطیة (۸ / ۳۰۴) ئیخراجیان کردووە.

^۲ - ئەحمەد لە ذم الدنيا (۱۲۴) ئیخراجی کردووە.

^۳ - ئەحمەد لە ذم الدنيا (۱۸) ئیخراجی کردووە.

ئىبن مەسعود (خوای لى رازى بى) ئەللى: دۇنيا خانوو مالىيە كەسكى خانوو مالىيە نەبى، سەرۆەتى كەسكى ھىچ سەرۆەتلىكى نەبى، كەسكى سەرۆەتى بۆ كۆدەكاتەو كە عەقلى نەبى^۱.

ئىبن ئەبى ئەلدۇنيا باسكىردوۋە: كە ئەلەسەن نامەى بۆ عومەرى كوپى عەبدولەزىز نووسىوۋە: پاشان، بزانە كە دۇنيا شوئىنى كۆچ و بارە نەو ك شوئىنى گىرسانەو ھەمىشەى، بىگومان ئادەم لەبرى سزا دابەزىنرايە ئەم شوئىنە، بۆيە ورياي دۇنيا بە ئەى ئەمىرى ئىمانداران، كەسى توۋىشوى قىامەت ھەلبىگىرى وازى لىدەھىتى، دەولەمەند تىايدا ھەزارە، ھەموو كات مەروۇ تىايدا بەھىلاكدە چوۋەو كۆزراۋە، سەرشۆپ ئەبى ئەو كەسەى دۇنياي شىكۆدار كەردىبى و ھەزار كەوتوۋە ئەو كەسەى كۆيكرىدەتتەو، ۋەك زەھر وايە، كەسى ئەيخوات كە نايىناسى و بەھۆيەو دەمرى. تۆ لەدۇنيادا بەنمۇنەى كەسكى بە برىنەكەى تىادا تىمار ئەكات، كەمىك خۆى دەپارىزى لەترسى روودانى شىتەك بۆ ماۋەيەكى دوۋرودرىژ خەفەتبارو بەئازارى بىكات و ناچارە لەسەر سەختى دەرمان ئارامبىگىرى، بۆيە ورياي ئەم شوئىنە لەخستەبەرە خەيالىيە فرىودەرە بە كە بەھەموو جوانىيەك خۆى رازندوۋەتەو ۋە خەلگانىكى بەلەخۇبايىبوون و ھىوا خەيالىيەكانى لەخستەبردوۋە تامەزىۋى بەخوازىبىنىكارانى خۆى داۋە، ۋەك بوۋكىكى خۆلوۋوسكەرى لىھاتوۋە، چاۋەكان بۆى دەپوانن و دلەكان ئارەزۋى ئەكەن و دەروونەكان بۆى عاشقن، بىكۆزى ھەموو مېردەكانىتى، كەچى مېردەكانى ئىستاي بەمېردەكانى رابردوۋى پەند ۋەرناگرن. مەروۇەكان پەندى لى ۋەرناگرن.

^۱ - لاۋازە، ئەحمەد لە الزھەد (۲۰۰۹) و بەيھەقىي لە الشعب (۱۰۶۳۷) ئىخراجيان كەردوۋە.

له عاشقه کانی هیه پيداويستیی خوی به ديهيناوه و پيگه يشتووه، بۆيه له خوبایی ئه بي و سنوور ده به زیني و ئاخيره تی له بیر کردووه، ژیریی خوی به دونیاوه سه رقان کردووه تاوه کو ئه و کاته ی پيی لی ده خزی و په شیمانی و هسه رته ی له سه رگه وره ئه بي و ئازاره کانی سه ره مه رگ و ئازاری له ده ستدانی دونیای له سه ر کۆده بيته وه، به په ستيی ئه چي و به هه موو داخوازييه کانی ناگات و له مانه وويه تی پشوويه ک نادات، بۆيه به بي توويشوی قیامه ت له دونیا ده رده چي و به ره و رووی شوینک ده چي شوینی هه وانه و ئارامی ئه و نییه، بۆيه وریای به ئه ی ئه میری ئیمانداران. وریای ئه و شتانه به که ه ی ئه ون، چونکه مرؤفی دونیاويست هه رکات به دونیا ئارام و خوشحال بوو، دونیا به ناخوشي و به لاکانی خوی ده یگه یه نی، خوشییه کانی خواردنیکی زیانبه خشن، خوشگوزه رانییه کانی مرؤف به به لا ئه گه یه نی، مانه وه ی به نه مان کۆتایی دیت، خوشییه کانی خه م و خه فته و لاوازی به دواوه یه و ئه وه ی رۆیشت ناگه پیته وه، نازانری دوی ئه وه چی دیت، خۆزگه و هیواکانی درۆینه و نا په وان، سافی و رووناکییه که ی لی و بیزارییه، زیانیش تیايدا تالییه.

گه ر خوی گه وره هیه هه والیکیشی له باره وه نه دابایه و هیه نمونه یه کیشی له باره وه نه هینابایه ته وه، ئه وه مرؤفی خه وتوو هه ر به ئاگا ده هات و بی ئاگا وریاده بوویه وه، له کاتیکیدا له لایه ن خوی گه وره شه وه په یام هاتوو بۆ دوورگرتن له دونیا و ئامۆزگارییکردنی ئیمه. بیگومان لای خوی گه وره، دونیا هیه ریژو سه نگیکي نییه، له وه ته ی دروستیکردوو ته ماشای نه کردوو.

دونیا به هه موو کلیل و گه نجینه کانییه وه خرایه به رده م په یامبه ری خوا(صلی الله علیه وسلم)، به لام په یامبه ر(صلی الله علیه وسلم) ره تیکرده وه، ره تیکرده وه

شتیکی خوشبووی خوای خالقی رقی لیبتته وه، یان شتیك بهرز رابگری که خواکای سووکی داناوه، نهو خوایه ی دنیای وه که سرپشکییه که له چاکه کارانی دورخستووه ته وه و بۆ له خشته بردنیش خستوویه تییه بهردهم دوزمنه کانی خۆی، بۆیه مروفی به دنیا له خشته چووی به توانا به رانبهر دنیا وه ها ده زانیت به وه ی پییدراوه ریژی لی نراوه، نه وه ی له بیر بردووه ته وه که خوای گه وره چی کردووه به موحه معه د(صلی الله علیه وسلم) کاتی به ردی له سهر سکی تووند کردبوو.^۱

ئه له سه ن نه لی: نه ی نه وه ی ئادهم، دلت به دنیا هه لمه واسه ده نا دنیا دلت به خراپه وه هه لده واسی، بۆیه پهت و گوریسی دنیا بپچرینه و ده رگا کانی دابخه. نه ی نه وه ی ئادهم، نه وه نده له دنیا هه لگره بتگه یه نیتته شوینی مه به ست.^۲

ئه یوت: قه ومیک ریژیان له دنیا گرت، ئه ویش ئه وانی له سهر ته خته و دار هه لواسی. بۆیه دنیا سووک بکه ن، سووک ئه بی کاتیك سووکی ئه که ن، هه ی هاوار هه ی هاوار ئه و کاته ی که دنیا ده پوات و کرداره خراپه کانی دنیا له گه رده کاندایه کۆت و پیوه ند ده مینیتته وه.^۳

مه سیح(سه لامی خوای له سه ربی) وتوویه تی: دنیا به په ره ردگاری خۆتان مه که ن، ئه گینا ئه ویش ئیوه ده کاته به نده و کۆیله ی خۆی، به سه ریدا بپۆن و ئاوه دانی مه که نه وه، بشزانن که بنچینه ی هه موو تاوانیک دنیا خوشویسته، روویداوه یه که شه هوهت، خه م و خه فه تیکی دوروودریژی به خاوه نه که ی دابی.

^۱ - نه بو نه عیم له الحیة (۲/ ۱۳۴ - ۱۴۲) ئیخراجی کردووه.

^۲ - ئیبن نه بی ئه لدونیا له ذم الدنیا (۴۰۵) ئیخراجی کردووه.

^۳ - ئیبن نه بی ئه لدونیا له ذم الدنیا (۴۸۹) ئیخراجی کردووه.

دونیا له دلی هه به نده یه کدا نیشته جی بوو، نه وه دلی به سی شت گیرۆده بووه: سه رقالییه ک تاوه کو مردن ماندوبوونه کانی لی نابیته وه، به هه ژارییه ک گیرۆده بووه ده وله مهندي و تیربوونی بۆ نابیی، هیواو ئاواتیکی بۆ دروست بووه هه رگیز به کوتاییه که ی ناگات.

دونیا داخوازیکارو داخوازیکراوه، نه وه ی داخوازیکاری ئاخیرهت بی، نه وه دونیا داخوازیکاریتی تاوه کو رزق و رۆزیی خۆی تیادا تهواو بکات، داخوازیکاریکی دونیاش که ئاخیرهت داوی نه کات تانه وکاته ی مردن دیت و یه خه ی ده گریت.

نه ی گرووی هه وارییه کان، به نزمییه کانی دونیاو سه لاهه تی ئایین رازیب، هه روه ک چۆن دونیاوستان به نزمی ئایین و سه لاهه تی دونیا یان رازیب^۱.
ئیب نه بی نه لدونیا نه لی: هارونی کوپی عبدالله بۆی باسکردین، سه ییار بۆی باسکردین، جه عفر بۆی باسکردین، مالیکی کوپی دینار بۆی باسکردین وتی: نه بو هوره یره (خوای لی رازی بی) وتی: له وه ته ی خوای گه وره دروستیکردوه تاوه کو رۆژی له نیوچوونی، دونیا له نیوان زه وی و ئاسماندا راگیراوه و بانگ له په روه ردگاری ده کات: نه ی په روه ردگارا بۆ رقت له منه، خوای گه وره ش نه فهرمووی: بیده نگ به نه ی هیچ شتیک نه بوو، بیده نگ به نه ی هیچ شتیک نه بوو^۲.

^۱ - ئیب نه بی نه لدونیا له زم الدنيا (۳۱ و ۳۵) ئیخراجی کردوه.

^۲ - لاوازه، ئیب نه بی نه لدونیا له زم الدنيا (۳۶۰) ئیخراجی کردوه، پچوانی تیدایه.

فوزه یل ئەلێ: لە پۆژی قیامەتدا دنیا دەهێنرێت و لەزینەت و خۆپازاندنەوهیدا خۆ هەڵە کێشی و ئەلێ: خواپە گیان بەتێڵە بۆ باشترین بەندە یەکت بێمە مألێ. خۆی گەورە ئەفەرمووی: رازیی نییم بۆی ببێت بەبێ هیچ شتێک، تۆ هیچ شتێک نیین، بەلکو بێه تۆزێکی بەبادا رویشتو^۱.

بەش

لەباسکردنی نمونە گەلیکدا حەقیقەتی دنیا ڕووندەبێتەوه

نمونە ییەگەم: بەندە سێ حال و باری ھەیە: حالەتێک تیایدا هیچ شتێک نەبوو، حالەتی پێش بوونی ئەو لە دنیا دا، حالەتێکی تریش، کاتی مردنی تاوھکو مانەوێ سەر مە دییانە ی کە کۆتایی بۆ نییە، جا کە دەروونی لە جەستە ی دەرچوو، یان دەچێتە بەھەشت یان دەچێتە دۆزەخ، پاشان دەگەرێنرێتەو جەستە ی تاوھکو پاداشتی کارەکانی وەر بگرێتەو لە یەکیک لەو دوو شوێنە دا بەھەمیشە یی بگرسێتەو. لە نێوان حالەتی پێش بوونی لە دنیا و حالەت دوا ی مردنی، حالەتێکی ناوھند ھەیە کە رۆژگاری ژبانی دنیا یەتی، با ڕوونیتە ئەندازە ی کاتی دنیا و گونجاوترینی بەھەردوو حالەتە کە، ئەو کات دەزانێ لە ئەندازە ی تەمەنی دنیا دا خۆی کەمتر لە چاوتر و کانێک تەمەنی ھەیە، بۆیە گەر مۆفێک ئەو تەمەنی بینی، ھەرگیز دلی ناخاتە لای و خەمی نییە تەمەنی دنیا ی لە تەنگ و چەلەمەیی تەواو دەکات یان لە خوشی و دەوڵە مەندییدا.

^۱ - نیین ئەبێ ئەل دنیا لە ذم الدنيا (۱۲۵) ئیخراجی کردووە.

له بهر نه مه یه په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) خشتیکی به سهر خشتیکه وه و قامیشیکی به سهر قامیشیکه وه نه ناوه و فرموویه تی: «ما لی وللدنیا إِنَّمَا مَثَلِي وَمَثَلُ الدُّنْيَا كَرَاكِبٍ ظِلٌّ تَحْتَ شَجَرَةٍ ثُمَّ رَاحَ وَتَرَكَهَا»^۱، واتا: من و دنیا له کوی، نمونه ی من و دنیا وه ک ریواریکه له ژیر سیبه ری داریکدا روژیک به پریده خات و ده روات و به جیده هیلی. هه روه ها فرموویه تی: «مَا الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مِثْلُ مَا يَجْعَلُ أَحَدُكُمْ أَصْبَعُهُ فِي الْيَمِّ، فَلْيَنْظُرْ بِمَ يَرْجِعُ»^۲، واتا: دنیا له چاو ناخیره تدا، وه ک نه وه یه یه کیک له ئیوه په نجه بکاته ناوی ده ریادا و دواتر پروانی چه نده ی لی هه لگرتوه.

مه سیحیش (سه لامی خوی له سه ربی) ئاماژه ی به مه داوه و فرموویه تی: دنیا پردیکه، به سه ریدا به پنه وه و ئاوه دانی مه که نه وه. بیگومان نه مه نمونه یه کی جوانه، زیان پردی به پنه وه ناخیره ته، لانکه ی مندالیی گوشه ی یه که می پرده که یه و گوپیش گوشه ی کوتاییه تی.

له ئیو خه لگییدا هه یه نیوه ی پرده که ی تیبه پ کردوه، هه یه یه که له سه ر سیی تیبه پاندوه، هه یه یه که هه نگای ماوه تیبه پیننی که چی هه ر لیی بی ئاگایه، چون ده بی وه هابی له کاتیکدا هه ر ده بی تیبه پیننی. هه رکه سی له سه ر پرده که راوه ستی و به جوړه ها شیوه خه ریکی رازاندنه وه ی بی، بیگومان له وه پری نه زانی و گیلتییدایه.

^۱ - صه حیه، ترمیزی (۲۳۷۷) و ئین ماجه (۴۱۰۹) و نه حمه د (۲۹۱ / ۱) ئیخراجیان کردوه، فرموویه تی:

نمونه ی سه رخه وشکانیکی نیوه روژه یه (قه یلوله).

^۲ - موسلیم (۲۸۵۸) ئیخراجی کردوه.

نمونه‌ی دوهم: شه‌هوت و ناره‌زووه‌کانی دوتیا له‌دلدا، وه‌ك شه‌هوتی خواردنه له‌گه‌ده‌دا، له‌کاتی مردندا به‌نده له‌دلدا بۆگه‌نی و قیزه‌ونی شه‌هوتی دوتیا ده‌بینی، هه‌روه‌ك خۆشترین خواردن له‌گه‌ده‌دا نه‌نجامه‌كه‌ی بۆگه‌نی و قیزه‌ونییه، خۆشترین خواردنیک پاشه‌پۆكه‌ی پیستره، شه‌هوتی ده‌روون له‌سه‌ره مه‌رگدا له‌وه قیزه‌ونتره. هه‌روه‌ك چۆن مرۆف خۆشه‌یستانی چه‌نده لای نازیزین، له‌ده‌ستدانیشیان به‌ئەندازه‌ی ئەو خۆشه‌یستییە به‌نازار ئەبێ.

له‌موسنه‌دا هاتوو: په‌يامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) به‌زه‌حاکي کورپی سوفیانی فهرموو: "أَلَسْتُ تُؤْتِي بِطَعَامِكَ وَقَدْ مُلِحَ وَقُرْجُ ثُمَّ تَشْرَبُ عَلَيْهِ اللَّبَنَ وَالْمَاءَ؟ قَالَ: بَلَى، قَالَ «فَلَا مَ يَصِيرُ؟» قَالَ: إِلَى مَا عَلِمْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ «فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ ضَرَبَ مِثْلَ الدُّنْيَا بِمَا يَصِيرُ إِلَيْهِ طَعَامُ ابْنِ آدَمَ»^١، واتا: ناخۆ خواردنت بۆ ناهیتری ترش و خوی کراوه و پاشان ئاو و ماستاو ناخۆیته‌وه؟ وتی: به‌لێ. فهرمووی: دواتر ئەبێته‌چی؟ وتی: ئەبێته ئەوه‌ی كه خۆت ده‌یزانی. په‌يامبه‌ر فهرمووی: خواردنی نه‌وه‌ی ئاده‌م دواتر ئەبێته‌چی، خوای گه‌وره‌ش دوتیا به‌نمونه‌ی ئەوه هیناوه‌ته‌وه.

پیشینیك به‌هاوه‌لانی خۆی وتوو: به‌پێكه‌ون تاوه‌كو دوتیا تان پیشان بده‌م، به‌پێخستوون بۆ سه‌ر زبێدانیک و وتوویه‌تی: بپواننه به‌رووبووم و مریشك و مه‌نگوین و رۆنه‌کانیان.

نمونه‌ی سییه‌م: بۆ دوتیاو خه‌لكی دوتیا سه‌رقاله‌و دوتیا له‌بیر بردوونه‌ته‌وه و ئەو چه‌سه‌ره‌ت و ناخه‌لگیشانه‌شی كه به‌دوایدا دیت.

^١ - حسن لغیره، نه‌حه‌د (٤٥٢/٣) و ته‌به‌رائی له‌ المعجم الکبیر (٨١٣٨) ئیخراجی کردوو.

نمونه ی بئی ناگایی ئه هلی دنیا، نمونه ی کۆمه لێکن سواری که شتییه ک بوونه،
 که یاندوونی به دوورگه یه ک و که شتییه وانه که فره مانى پیداون ده رچن سه رئاویک
 بکه ن، وریای کردوونه ته وه دوانه که ون و ترساندوونی که که شتییه که زوو
 ده رده چی، ئه وانیش به دوورگه که دا بلاوه یان لیکردوه، هه ندیکیان سه رئاوی
 خۆی کردوه و گه پاره ته وه لای که شتییه که، ئه بیینی شویننه که چۆله، بۆیه
 خۆشترین شوینی نیو که شتییه که بۆ خۆی ده گری، هه ندیکى تریان
 له دوورگه که دا ده وه ستی و ئه پوانیته گول و دره خته سه رنچراکیشه کانی و گوی
 له ئاوازی بالنده کانی ده گری و جوانی به ردو تاویره کانی سه رنجی راده کیشن،
 پاشان بیری ده که ویته وه وا که شتییه که ی له ده ستچووه، به په له ده گه پیته وه
 شوینی راوه ستانی که شتییه که، ده بیینی شوینیکی به رته سکی بۆ ماوه ته وه
 تیایدا دابنیشی، هه ندیکى تریان ده که ون به سه ر به رده جوان و گوله
 دلگیره کاند، هه ندیکیان لی هه لده گرن، که دینه لای که شتییه که ده بیین
 شوینیکی به رته سک ماوه ته وه، ناچار ئه بن له باوه شی خۆیاندا دایبینن، شوینی
 خۆی سه خته که چی ئه و باره قوورسه شی ئه که ویته سه ر، ناتوانی فری بدات و
 شوینی هه لگرتنیشی له سه ر که شتییه که بۆ نه ماوه ته وه، ناچار ئه بی بیخاته کۆل
 و سه رشانی خۆی و له هه لگرتی په شیمانیی ئه کیشی و په شیمانییش سوودی بۆ
 نابی.

پاشان گوله کان سیس ئه بن و بۆنیان ده گزپی و بۆگن ئه بن و ئه بنه مایه ی
 سه رنیشه، هه ندیکى تریان له جوانییه کانی دوورگه دا دوورده که ونه وه و
 که شتییه که یان بیرده چی، که شتییه وان له کاتی پاللدانی که شتییه که دا بانگ
 ده کاته خه لکه که، که چی به هۆی سه رقاڵبوونی به دیمه نه له خسته به ره کانه وه

دەنگى كەشتىيەوانەكە نابىستى، جارىك ميوەيەك دەخوات و جارىك بۆنى گولايك دەكات، جارىك بە جوانىي درەختى سەرسام ئەبى، ئا لەمەدا ئەبى ترسى بۆ دروست دەبى درندەيەك بۆى دەرەنجى و پەلامارى بدات، كەچى درپكەك لە بەرگەكەى گىرەتووە و درپكەك بە پىيدا چووە، يان چلە دارىك جەستەى بريندار ئەكات، يان توورپكەك لە بەرگەكەى گىردەكات و داوينى بەدەر دەكەوى، يان دەنگىكى گەورە ئەيترسىنى، پاشان كە دەگەپتەو دەبينى شوينى نەماوەتەو لەكەنار ئاوەكەدا دەمرىت. ھەر لەو خەلكە كەسانىك دەبن سەرقالى ھەزو ئارەزووەكانى خويانن و لەپر درندەيەك ئەيانخوات، يان مار پتوہيان ئەدات، لىيان ھەيە وىل ئەبى و ريگە نادۆزىتەو لەنيودەچى. ئا ئەو نمونەى ئەھلى دونيايە لەسەرقالبوونيان بەخۆشى و شانسە خىراكانى دونياوہ و سەرەتاو سەرەنجامى كاروكردەوہى خويانيان بىردەچىتەوہ.

چەندە ناشىرينە بۆ مرقىكى ژىر، لەو شوينە سەختەدا بەردو رۆكەك كە دەبىتە پووش و بەبادا دەچى، سەرقالى بكات و رزگاربوونى لەبىرباتەوہ. نمونەى چوارەم: بەھۆى لەخۇبايىبوونى خەلكى بەدونياو لاوانى باوہ پبوونيان بەئاخىرەت: ئىبن ئەبى ئەلدونيا ئەلى: ئىسحاقى كورپى ئىسماعىل بۆى باسكردىن، رەھى كورپى عوبادە بۆى باسكردىن، ھىشامى كورپى ھەسسان بۆى باسكردىن، ئەويش لە ئەلھەسەنەوہ وتى: پىمگەيشتوہ كە پەيامبەرى خوا(صلی اللہ علیہ وسلم) بەھاوہلانى فەرموويەتى: "نمونەى من و ئىوہو نمونەى دونيا، نمونەى كۆمەلنىكە ريگەيەكى سەختيان گرتبىتەبەر كە نازانن ماوہكەى چەندە، ئاخۆ زۆريان بپووە يان ماوہى زۆترى ماوہ، تویشوويان لى

ده بپړئ و خه م دایانده گری، نه توویشوو نه و شتر هیچی نه ماوه، دلنیا نه بڼه وه که تیاچوونه و فه وتاون، نا له مه دا نه بن پیاوړکی بهرگ جوانیان لی دهرده که وی قژی سهری ته په و دلژپه ئاوی لی ده تکی، نه لئین: بیگومان نه م کابرایه له شویننکی نژیکه وه هاتووه د بیه کی نژیک لیره وه هیه، که ده گاته لایان نه لی: ئیوه چیتان به سهر هاتووه؟ نه لئین: وا نه بیینی چیمان به سهر دا هاتووه. نه لی: نه گهر ئاوکی سازگارو بیستاننکی سوز و جوانتان پیشان بده م چیم پی دده ن؟ نه لی: هر شتیکت بووی پیتی دده ن.

نه یانباته سهر ئاو و بیستاننکی خوش، تاوه کو خوا بیه وی تیا یاندا ده مینته وه و پاشان نه لی: دهی به پریده که وین. نه لئین: بو کوی؟ نه لی: بو سهر ئاو و بیستاننکی تری جگه له م ئاو و بیستانه. زوره یان نه مه یان پی گران نه بی و نه لئین: سویند به خوا نیمه به ته مای نه مهش نه بووین، جگه له م شوینه چی له شویننکی تر بکه یین؟ ته نیا که مینه یه کیان نه لئین: نهی ئیوه به لئین و په یمانتان به م پیاوه نه داو سویند تان به خوا بوئی نه خوارد که له قسه ی دهر نه چن، نه و له قسه ی یه که می راستی کرد، سویند به خوا بو نه م قسه یه ی تریشی هر راست ده کات، بویه که ساننکی که م شوینی ده که ن و زورینهش له شوینی خو یان ده میننه وه، دوژمن به سهر یاندا نه دات و هندیکیان دیل ده که ون و هندیکیان ده کوژرین^۱.

^۱ - لاوازه، نین نه بی نه لدونیا له ذم الدنيا (۸۸) و نین نه لموباره ک له الزهد (۵۰۷) ئیخراجیان کردووه، پچپان و ئیرسالی تیدایه.

نمونه‌ی پنجم بۆ دنیاو خه‌لکه‌کە‌ی: ئەو نمونه‌یه‌یه که په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) بۆ هیناویه‌تییه‌وه، که نمونه‌ی سیبهری داریکه، مروفیش تیایدا ریبواریکه بۆ گه‌یشتنه لای خوای گه‌وره، له‌پۆژیکه هه‌تاودا له‌سیبهریدا پشووێک ده‌دات و دواتر به‌جێده‌هێلێ.^۱

به‌روانه و بیربکه‌ره‌وه له‌جوانیه‌ی ئەم نمونه‌یه‌و ریک گونجاوییه‌ی به‌واقع، له‌سه‌وزی و جوانییدا دنیا وه‌ک دره‌ختیکه، له‌خیرا نه‌مان و پووکانه‌وه‌یدا وه‌ک سیبهره، به‌نده‌ش ریبواریکه بۆ گه‌یشتنه لای خوای گه‌وره، مروفی ریبواریش گه‌ر له‌پۆژیکه هه‌تاودا سیبهریک بیهینه‌وه ناروا خانویه‌کی له‌ژێردا دروست بکات و نایکاته شوینی مانه‌وه، به‌ئەندازه‌ی پێویست له‌ژێردا پشوو ده‌دات، چونکه گه‌ر زیاتر به‌مێنێته‌وه له‌هاورپێکانی داده‌برێت.

نمونه‌ی شه‌شهم: په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) نمونه‌ی دنیا‌مان پیشان ده‌دات به‌په‌نجه‌ خستنه‌ نێو ده‌ریاوه^۲ چەنده ئاو به‌و په‌نجه‌یه ده‌ره‌یه‌نی، دنیا‌ش هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یه به‌نسیبه‌ت ئاخیره‌ته‌وه، بێگومان ئەوه جوانترینی نمونه‌کانه، دنیا دابراو و له‌نیوچوو، گه‌ر ماوه‌کە‌ی زیاتر له‌وه‌ش بێ که هه‌یه، به‌لام ئاخیره‌ت هه‌میشه‌یه‌و دابرا‌نی نییه، شتی سنووردارکراو به‌ناسنووردار کراو ناپێوریت، به‌لکو گه‌ر گریمانه بکری ئاسمانه‌کان و زه‌وی پێ به‌خه‌رتله‌(گوڵه‌ زه‌رده‌) بێ و دوا‌ی هه‌ر هه‌زار سالێک بالنده‌یه‌ک بیتو خه‌رتله‌یه‌کی لی بگوازیته‌وه، ئەوه خه‌رتله‌که کۆتایی دێت و ئاخیره‌ت هه‌ر

^۱ - پێشتر ته‌خریج کرا.

^۲ - پێشتر ته‌خریج کرا.

کوتایی نایهت. دونیا به نیسبته ئاخیره ته وه له و نمونه یه دا، وهك ده نكه خه رته له یه كه له وه موو خه رته له ی ئیوان ئاسمانه كان و زه وی. له مه دا گه ر ده ریا جهوت ده ریای تری بخزیته سه رو هه موو دارو درخته كان بكرینه پینووس و فره ماشتی خوای گه وه بنووسنه وه، ئه وه ده ریاو پینووسه كان ته واو ده بن و وشه و فره ماشتی خوا ته واو نابن، چونكه فره ماشتی ئه و سه ره تاو کوتاییان نییه، به لام ده ریاو پینووسه كان کوتاییه کیان هه یه.

پیشه وا ئه حمه دو كه سانی تریش وتوویانه: خوای گه وه كه ی بیه وی قسه ده كات و كه مالی پیرۆزی فره ماشت و قسه كردنی پینووست كردوه، كه مالی له پینووستیه كانی خودی خۆیه تی و ده بی كامل بی، قسه كه ر له و كه سه كاملتره كه قسه ناكات، خوای گه وه یه ماندوو بوون و هیلاكی و بیزاربوون له قسه كردنی به سه ردا نایهت، به فره ماشت و وته ی خۆی شته كان دروست ده كات و به پیره ی ده بات، وته كانیتی مه خلوقات و فره مانه كانی هیناوه ته بوون، هه روه ها حه قیقه تی مولاك و په روه ردگاریتی و خوا به تی خۆی. الله تاكه په روه ردگارو پادشایه كه و جگه له خۆی هیچ خوا به کی دیکه ی به حه ق بوونی نییه.

نمونه ی حه وته م: ئه وه ی په یامبه ر(صلی الله علیه وسلم) نمونه ی له سه ر هیناوه ته وه كه یه كده نگیی هه یه له سه ر دروستیی فره مووده كه و له ئه بو سه عیدی خودرییه وه(خوای لی رازی بی) كه ئه لی: په یامبه ری خوا(صلی الله علیه وسلم) هه ئساو بۆ خه لكیی وتاریکی داو فره مووی: "لا والله ما أخشى عليكم الا ما يخرج الله لكم من زهرة الدنيا" فقال رجل: يا رسول الله، أو يأتي الخیر بالشر؟ فصمت رسول الله ثم قال: "كيف قلت؟" قال: يا رسول الله، أو يأتي الخیر بالشر فقال رسول الله: إن الخیر لا يأتي الا بالخير، وإن مما ينبت الربيع ما

يقتل حبطاً أو يُلمّ، إلا أكلة الخضر أكلتُ حتى إذا امتلأت خاصرتهاها، استقبلت الشمس فثطلت وبالت، ثم اجترت فعادت فأكلت، فمن أخذ مالا بحقه بورك له فيه، ومن أخذ مالا بغير حقه، فمثله كمثل الذي يأكل ولا يشبع^١، واتا: نا سوێند به خوا من جگه له گول و خونچهی دونیا له شتیکی تر له سه ر ئێوه ناترسیم. پیاویک هه‌لساو وتی: ئه‌ی په‌یامبه‌ری خوا، ئایه‌ خێرو چاکه‌ خراپه‌ نه‌هیئێ؟ په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) بێده‌نگ بوو، پاشان فه‌رمووی: "چیی و ت؟" وتی: ئه‌ی په‌یامبه‌ری خوا، ئایه‌ خراپه‌ خێر نه‌هیئێ؟ په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) فه‌رمووی: خێر ته‌نیا به‌هۆی خێره‌وه‌ دیت، ره‌نگه‌ ئه‌وه‌ی به‌هار ده‌پروێئێ سکیکی ئاوساوی باکردو بکوژێ و نزیکێ مردنی بکاته‌وه‌، ته‌نیا نه‌و گیا خۆره‌ نه‌بی که به‌گه‌رمیی خواردنه‌که‌ی سکی پر ده‌بی و بۆ جاری سییه‌م ده‌ریده‌هیئێ و ئه‌وه‌ی که له‌که‌ی ناره‌حه‌ت کردووه‌ به‌پیسێ و میز به‌تالی ئه‌کاته‌وه‌، پاشان خۆی ده‌داته‌ خۆرو پشقل و میز ئه‌کات، پاشان کاویژ ئه‌کات و ئه‌گه‌ر پته‌وه‌ له‌وه‌ر ئه‌خوات. بۆیه‌ هه‌ر که‌سی به‌حه‌ق و مافی خۆی سه‌روه‌تیکی وه‌رگرت به‌ره‌که‌تی بۆ تیده‌کریت، هه‌ر که‌سی کیش به‌بی حه‌قی خۆی وه‌رینه‌گرت، ئه‌وه‌ نمونه‌ی ئه‌و که‌سه‌یه‌ که هه‌ر ده‌خوات و تیژنابیت.

په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) هه‌والی داوه‌ که ترسی دونیای له‌سه‌ریان هه‌یه‌، بۆیه‌ شو به‌هاندوویه‌تی به‌و گوله‌ی بۆنی خۆشه‌و شیوه‌ی جوانه‌و که‌م ده‌مینێته‌وه‌ و له‌پشته‌وه‌ی ئه‌وه‌ به‌روبوومیکی باستر هه‌یه‌ که مانه‌وه‌ی هه‌یه‌.

^١ - بوخاری(٦٤٢٧) و موسلیم(١٠٥٢) ئیخراجیان کردووه‌.

فەرمايشتى: "إِنْ مِمَّا يَنْبَغُ الرِّبْعِ مَا يَقْتُلُ حَبِطاً أَوْ يُلَمِّ"، ئەمە جۈانتىرىن شۈبھاندنىكە كە وريايىكىردن لەدۇنياو سەرقالبۇون و رۇچۇون و خۇشايىكىردن تيايدا لەخۇدەگرى، ئەوەش ئەوەيە مەپو مالات سەرسامە بەلەوەپى روۋاى بەھارو بەچاۋەكانى لىي ئەخوات، رەنگە بەھۆى سك ئاوساوييەوە مردارىيىتەوە. الحبط: ھەلۋسانى سكى ئازەلە بەھۆى زۆر خواردن يان نەخۇشاييەوە، ئەوترى: حبط الرجل والدابة تحبطاً حبطاً، واتا: پياو و ولاخەكە سكيان ئاوسا بەئاوسانى. ھەرۋەك ئەوترى: (السُّلْمَى)، ھەرۋەھا خراپەى سەرۋەت و مالاكەشى ئەوەيە ھەلپەكردن و ھەول و پىداگرىي زۆرى ئەيكوزىت، ئەگەر نەيكوزىت ئەوە نىكى كۈشتنى ئەكاتەوە. فەرمايشتى: "أَوْ يُلَمِّ"، ئەوە زۆربەى خاۋەن سەرۋەتەكان، سەرۋەت و مالاكانيان ئەوان دەكوژن، خۇيان ئاقەت پىروكىن كىردوۋە لەكۆكردنەوەيدا، كەسانى تر پىۋىستىيان بەو سەرۋەتەى ژىر دەستى ئەوانەو بەبى كۈشتن و سەرشۆپكردن و زۆرلىكىردن نانتوانن نىكى ئەو سەرۋەتە بىنەوە.

فەرمايشتى: "إِلَّا أَكَلَةُ الْخَضِرِ"، ئەمە شۈبھاندنە بۇ كەسك بەپى پىۋىستىي خۇى لەدۇنيا وەردەگرى، شۈبھاندنىتى بەشەك مەپىك كە بەئەندازەى برسىتىيەكەى گيا دەخوات، ئەوەندە دەخوات تاۋەكو ھەردوۋ كەلەكەى پى دەبى.

لەفەرمايشتى: "اَسْتَقْبَلَتِ الشَّمْسُ فَثُلَّتْ وَيَالَتْ" سى سود ھەيە: يەكەم: كە ئەندازەى پىۋىستى لەوەپى وەرگرت، لەوەپگاكە بەجىدەھىلى و روودەكاتە خۆر بۇ ھەرسكردنى ئەوەى كە خواردوۋيەتى.

دووه م: دوری گرتووه له خواردنی گژوگیای زیاتر که له وه زیاتر زیانی پی ددهات، روویکردووه ته خور که سوودی پی ده گیه نی و به گه رمیی هه تاو خواردنه که ی هه رس ده کات و به پاشه پۆ فریی ددهات.

سییه م: نه و له وه پهی له سکیدا کۆیکردبووه وه به پشقل و میز کردن سکی خالی نه کاته وه، به و فریدانه پشوو ددهات، چونکه گه ره له سکیدا بمینیتته وه ده یکوژیت، بۆیه له به رژه وه ندیی خاوه ن سه رووت و ساماندایه هه مان کاری نه و شه ک مه ره بکات.

سه ره تای فه رمووده که: شوبهاندنی مرفی چلیسه له سووربوون بۆ په یدا کردن و ده ستخستنی دنیا، نه وه ی شوبهاندووه به و ولاخ و ناژه له ی حه زی خواردن و چلیسییه که ی به کوشتن و نزیک کوشتنی گه یاندووه، سه ره نجامی چلیسی خاوه ن سه ره تیش یان کوشتنه یان نزیک به وه یه.

وه رزی به هار جوړ گه لیکی پاقله مه نی و گژوگیا ده پوینی، ناژه لیش زوری لی ده خوات تاوه کو با ده بیات (سکی ده ناوسی)، جا که نه و ناوسانه زۆرو نه گه ری تیپه پاند، نه وه ریخۆله کانی ده ته قی و مردار نه بیتته وه، نه و مرفه یش هه مان سه ره نجامی هیه، که له سنووری خۆیدا دنیا کۆناکاته وه و لای خۆی گلی ددهاته وه یان به ناق خه رچی ده کات.

کو تایی فه رمووده که ش: نمونه هینانه وه یه بۆ که سی مامناوه ند، شوبهاندوویه تی به و ناژه له ی نه وه نده گیا ده خوات سکی بناوسی و چلیسییه که ی بۆ خواردنی زیاتر هانی نادات زیاتر له توانای خۆی بخوات، به لکو به نه ندازه ی برسیبوونه که ی نه خوات، نه و مرفه ش به و شیوه یه که به پی

پئویست له دونیا وهرده گری و پاشان ده پروات له شتی کدا خه رچی ده کات سوودی پی بگه یه نی. میزو پشقلی و لاخی به نمونه هیئاوه ته وه بۆ ئه و مرقه ی له پی حه قدا سهروه ته که ی خه رج ده کات، گلدانه وه شی زیانی پی دده ات. وه رگرتنی به نه ندازه ی پئویستییه کانی له دهردی کۆکردنه وه ی رزگاری ده کات، دهرکردن و خه رجکردنیشی له دهردی گلدانه وه ی رزگاری نه کات، ههروهه ک چون ئاژه له به فریدانی میزو پشپل رزگاری نه بی.

له م فرموده یه دا ئاماژه هه یه بۆ مامناوه ندیون له نیوان چلّیسی نیو له وه پگا که به زۆر خواردن نه یکوژی و له نیوان ته و او دوورگرتن له له وه پگا که، که نه وکات له برسیتییدا مردار نه بیته وه.

ههروهه رینمایی و ئامۆزگاریی تیدایه بۆ ئه و که سه ی پاره و سهروه ت زیاتر نه کات تاوه کو هیزو له شساغی و دلساغی خۆی بپاریزی، ئه ویش به دهرکردنی به شیک له و سهروه ته و به خشیینی و با گلی نه داته وه و هه یچی لی دهرنه هینی، چونکه گه ر وه های کرد زیانی لی دده ات. سه رفرازییش به خوای گه وره یه.

نمونه ی هه شتەم: ئه وه ی عه مری کوپی شو عیب گێراویه تییه وه، ئه ویش له باوکییه وه ئه ویش له سوله یمانی کوپی یه سساره وه، ئه ویش له مه یمونه وه وتی: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به (عه مری کوپی عاص) ی فرموو: "الدنيا خضرة حلوة، فمن اتقى الله فيها وأصلح، والا فهو كالآكل ولا يشبع. وبين الناس في ذلك كبعد الكوكبين: أحدهما يطلع في المشرق، والاخر يغيب في المغرب"، واتا:

¹ - لاوازه، نه بو یه علا له موسنه ده کهیدا (٧٠٩٩) ئیخراجی کردوه، موسه نای کوپی نه لسه باحی تیدایه که سیکي لاوازه.

دونیا سه وزایی و به رو بوومیکی خوښه، هر که سی تیایدا له خوا بترسی خوی چاک ده کات و به ناگا ده بی، نه گهرنا نمونه ی که سیکه هر ده خوات و تیرنابی، نیوان خه لکیش له وه دا وه ک دورایی نیوان دوو هه ساره یه: یه کیکیان له پوڅه لاتوه هه لدی و نه وی تر له پوڅناواوه ناوا ده بی.

په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) وریایی داوه که به هوی سه وزاییه که یه وه چاو که مه ندکیښ نه کات و به هوی شیرینی و خوشییه که یه وه دلپاده کیښی، وریایی داوه که نه وه یان لا خوښه ویست کراوه، به تاییه ت که نه وانیش له ودا دروستبوون و تیایدان، هه روه ک و تراوه:

وَنَحْنُ بَنُو الدُّنْيَا وَمِنْهَا نَبَاتُنَا وَمَا أَنْتَ مِنْهُ فَهُوَ شَيْءٌ مُّحَبَّبٌ

واتا: ئیمه رۆله ی دونیاین و رۆکمان له ویدایه، تو که ی به شیکی له نه و، نه و شتیکی خوښو ویستکراوه.

خه لکی کردوه ته دوو به شه وه: به شیکیان: چاکه خوازو خواپه رست، له خواترسی و چاکه خوازییان ریگره له وه ی به سر دونیادا بکه ون و چلیسی تییدا بکه ن و به ناږه وا په یدای بکه ن و به ناږه واش خه رچی بکه ن، به لام نه گهر ته قواو چاکه خوازییان نه بی، نه وه هیزو تواناو پیداگرییان بو ده ستخستنی دنیا نه خه نه کار، جا نه و مړوځانه وه ک نه وه وان هر بخون و تیر نه بن، به راستیی نه مه جوانترین نمونه یه که، چونکه مه به ست له خواردن پاریزگاریکردنی هیزو ته ندروستییه، به نه ندازه ی پیویست به کارده هیتریت، مه به ست خودی خواردنه که نییه، بویه هر که سی خه زی له سه رووی مه به ستی بی نه وه هه رگیز تیرنا خوات. له مه دا پیښه وا نه حمه د و توو یه تی: له سر که می دنیا پاداشت هه یه، بو

نۆدریه که شی پاداشت نییه . هه والی داوه له باره ی جیاوازیی خه لک له هه ردوو پله دا، مه به ستم: پله ی له خواترسی و چاکه خوازی و ،پله ی خواردن و چلّیسی، نّیوان دوو که سی له و جوّره، نمونه ی نّیوان دوو هه ساره ن، هه ساره یه ک له پۆژه لاتوه هه لّدی و نه وی تر له پۆژئاواوه ئاوا ده بی، دیاره نّیوان نه و دووانه نۆر جیاوازه .

نمونه ی نۆیه م: له وه ی رابوورد له فهرمووده که ی موسته وریدی کوپی شه داد که وتی: له گه لّ نه و سوارانه دا بووم که له گه لّ په یامبه ردا (صلی الله علیه وسلم) لای لاکیکی مرداره وه بوو (به رخیکی تازه له دایکبووی مرداره وه بوو) وه ستابوون، په یامبه ر (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: ئایه نابینن نه مه سووک و بی نرّخ بووه بۆیه فرّتیان داوه ؟ وتیان: به لّی له به ر بی نرّخبوونی فرّتیان داوه نه ی په یامبه ری خوا، نه ویش فهرمووی: نه مه چه نده بی نرّخه لای خاوه نه که ی، دونیاش لای خوای گه وره نه وه نده بی نرّخه ^۱ . ترمیزی نه لّی: فهرمووده یه کی (حسن صحیح) ه، په یامبه ری خواش (صلی الله علیه وسلم) دونیای به نه ندازه ی نه و مرداره وه بووه نه شو به اند، به لّکو له وه سووکتری کرد لای خوای گه وره .

له موسنه دی پیشه و نه حمه ددا فهرمووده یه کی هه مان واتای نه و فهرمووده یه هاتوه: "فو الذي نفسي بيده، للدنيا عند الله أهون عليه من تلك السخلة على أهلها" ^۲، واتا: سویند به و که سه ی گیانی منی به ده سته، نه و مرداره وه بووه چه نده لای خاوه نه که ی بی نرّخه، دنیا به لای خوای گه وره وه له وه بی نرّخه .

^۱ - پێشتر ته خریج کرا.

^۲ - پێشتر ته خریج کرا.

ئەوێ بەسویند دووپاتکردوو ئەو، جا که ئەو مردارەو بوو ئەو ئەندە لای
خاوەنەکی بێ نرخ و دونیاش لای خوای گەرە لەو بێ نرختریی، ئەو
خۆشویستن و عاشقبوون بەدوینیا لای خوای گەرە سووک و بێ نرخترە، ئەو
لاکی بەرخیکی تازە لەدایکبوو، بۆیە سووکتر بوو بەلایەنەو لەلاکی شەک
مەپێک، چونکە دەیاننوانی لەشەک مەپە که سوودێک ببینن خوریه‌کی لێ
بکەنەو و پێستەکی خۆشە بکەن، بەلام که مردارەو بوو که بەرخیکی تازە
لەدایکبووی، هەر زۆر بێ نرخ بوو، خوای گەرەش پشت و پەناوە.

نمونه‌ی دەیه‌م: نمونه‌ی دنیا نمونه‌ی دەریایەکه، که ته‌واوی خه‌لکی ده‌بێ
سهریکه‌ون تاوه‌کو به‌که‌ناراوه‌که بگه‌ن، که مال و نیشتیما و شوینی
گیرسانه‌وه‌یان له‌ویداوه، پرینی ده‌ریاکه‌ش ته‌نیا به‌بوونی که‌شتیی رزگاربوون
ئه‌نجام ده‌دری، خوای گەرەش په‌یامبه‌رانی خۆی ناروو تاوه‌کو نه‌ته‌وه‌کان
فێر بکەن که‌شتیی رزگاربوون دروستبکەن و سه‌رکه‌ونه‌ ناوی، ئه‌ویش
گوێپایه‌لیکردنی خۆی و په‌یامبه‌رانی و به‌ته‌نیا په‌رستن و دڵسۆز بوونه‌ بۆ خوای
گەرە و هه‌ول‌دانه‌ بۆ ئاخیره‌ت.

که‌سه‌ سه‌رکه‌وتوو هه‌ل‌ده‌ستن و سه‌رده‌که‌ونه‌ که‌شتیه‌کان و ئه‌یانه‌وی
رۆبچه‌ ده‌ریاو به‌پێکه‌ون، که ده‌زانی به‌بێ چوونه‌ ده‌ریاو مه‌له‌وانیی ده‌ریاکه
تیپه‌ر ناگریت، به‌لام گه‌ژه‌کان کاری دروستکردنی که‌شتیه‌که‌و که‌ره‌سته‌کانی و
سه‌رکه‌وتنه‌ که‌شتیه‌که‌ به‌سه‌خت داده‌نێن و ئه‌لێن: بچینه‌ ده‌ریاو، نا ئه‌وه
ناکه‌ین، گه‌ر هه‌ر توانامان نه‌بوو ئه‌وه‌ به‌مه‌له‌وانی ئه‌یهرین، ئه‌مه‌ حالێ زۆریه‌ی
ئه‌هلی دونیایه‌، ئا به‌و شیوه‌یه‌ رۆچوونه‌ ته‌ دونیاو، که‌ سه‌رناکه‌ونه‌
که‌شتیه‌که‌و مه‌له‌وانی ئه‌که‌ن، ئه‌خنکێن، به‌لام ئه‌وانه‌ی ناو که‌شتیه‌که‌

رەزگاربان ئەبى ھەرۈەك چۆن ئەوانەى تەك نوح(سەلامى خۇاى
لەسەربى)رەزگاربان بو، خەلكانى ترى سەر رووى زەۋىبى خنكان.

بېروانە ئەم نمونەيەو ھالى ئەھلى دۇنيا تىايدا، ئەۋكات بۆت دەردەكەۋى كە
زۆر گونجاۋە بەۋاقىع. ئەم نمونەيە ھىنراۋەتەۋە بۆ دۇنياۋ ئاخىرەت و قەدەر
فەرمانى خوا، قەدەر دەريايە، فەرمانى خوا تىايدا كەشتىيە و كەسەك رەزگار
دەبى كە سەرگەۋىتە ئەۋ كەشتىيەۋە.

نمونەى يانزەيەم: نمونەى دۇنيا، نمونەى قاپىكى پېر بەھنگوينە، مېش
گەلەك بېيىنن و بەرەو رووى بېن، ھەندىكى لەلىۋارى قاپەكە ئەنەشەتەۋە
دەست دەكاتە خواردى تاۋەكو بەپى پېۋىستى خۇى لى ئەخوات پاشان
بالدەگرەتەۋە، ھەندىكى تریان چەلىسى پالان پېۋە دەنەت خۇيان فېر بەنە
قوۋلاى و ناۋەپاستى قاپەكە، زۆر چەزى لى نابىنن و لەناۋەپاستى
ھەنگوينەكەدا تىادەچن.

نمونەى دوانزەيەم: نمونەى تۆۋىكە لەپوۋى زەۋىدا پەرش و بلاۋكرابى،
داۋيان لەژىردا دانرابى، ھەندىك تۆۋى ترى نەك بەۋە ھەبن و داۋيان لەژىردا
نەبى، بالدەكەلەك بېن، لەۋ بالدانە ھەيە قەناعەتى بەتۆۋىك و دۋان ھەيە و
خۇى ناخاتە ناۋەپاستى دانەۋىلەكانەۋە، بەپى پېۋىستى خۇى لەۋ دەنەكە
دەنەكى دەۋرۋوبەر دەخوات و ئەپوات، بەلام بالدەكى ترەيە چەلىسى ۋەھى
لەدەكات خۇى بخاتە ناۋەپاستى دانەۋىلەكانەۋە، تىرنابى و ھاۋارى تەلەگرەتنى
لى بەرزدەبەتەۋە.

نمونه‌ی سیانزه‌یه‌م: نمونه‌ی پیاویکه ئاگریکی گه‌وره‌ی کردبیته‌وه، کوله‌و په‌پوله رۆشناییه‌که‌ی ببینن و بۆی بێن و به‌ده‌وریدا بسووپینه‌وه، ئه‌وه‌ی شاره‌زایی به‌ئاگره‌که هه‌بێ هه‌ر رۆشنایی لێ وه‌رده‌گری و له‌دووره‌وه سوود له‌گه‌رمییه‌که‌ی ئه‌بینی. په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) له‌فه‌رمووده‌یه‌کیدا ئاماژه‌ی به‌مه‌ کردووه، له‌وه‌رمووده‌یه‌ی که مالیکی کوپی ئیسماعیل گێراویه‌تییه‌وه له‌حه‌فصی کوپی هه‌میده‌وه، ئه‌ویش له‌عیکره‌مه‌وه، ئه‌ویش له‌ئێبن عه‌باسه‌وه(خوای گه‌وره له‌خۆی و باوکی رازی بی)، ئه‌ویش له‌عومه‌ره‌وه(خوای لێ رازی بی) ئه‌ویش له‌په‌یامبه‌ری خواوه(صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: "إِنِّي مُمَسِّكٌ بِحُجْرَتِكُمْ عَنِ النَّارِ، وَأَنْتُمْ تَغْلِبُونِي وَتَتَقَاحِمُونَ فِيهَا تَقَاحِمَ الْفَرَّاشِ وَالْجَنَادِبِ، فَيُوشِكُ أَنْ أُرْسَلَ بِحُجْرَتِكُمْ"^۱، واتا: من ئێوه له‌ئاگر به‌دوورده‌گرم، به‌لام ئێوه وه‌ک په‌پوله‌و کوله له‌به‌رده‌ست و بن بالمه‌وه ده‌رده‌چن و خۆتان ده‌خه‌نه ناویه‌وه. له‌فه‌رمووده‌یه‌کی تردا هاتووه: "مثلي ومثلکم کمثل رجل استوقد ناراً، فلما أضاءت ما حوله، جعلت الفرش والجنادب يتقحمن فيها، فأنا أخذ بحجزکم عن النار، وأنتم تغلبونني وتتقاحمون فيها"^۲، واتا: نمونه‌ی من و نمونه‌ی ئێوه، نمونه‌ی پیاویکه ئاگریکی کردبیته‌وه، که ده‌ورووبه‌ری خۆی رووناک کردبیته‌وه په‌پوله‌و کوله‌ی له‌ده‌ور کۆهاتبیته‌وه و خۆیان فێر بده‌نه ناو ئاگره‌که‌وه، من له‌ئاگره‌که دوورتان ده‌خه‌مه‌وه و ئێوه‌م

^۱ - حسن، ئه‌لبه‌زار له البحر الزخار(۲۰۴) و ئه‌له‌ه‌یسه‌می له‌مجمع الزوائد(۸۵ / ۳) ئیخراجیان کردووه.

^۲ - بوخاری(۶۴۸۳) و موسلیم(۲۲۸۴) ئیخراجیان کردووه.

له دهست دهردهچی و ئەكهونه ناویهوه. ئەم نمونهیه دهچهسپیت بهسەر ئەهلی
دونیادا كه تیايدا رۆچوونه، په یامبهران ئەوان بۆ ئاخیرهت بانگهواز ئەكەن،
كه چیی وهكو كوله پهلاماری دونهیا ددهن.

نمونه ی چواردیهه: نمونه ی قهومیکن بهسهرهوت و كهسوكارییانهوه بۆ
گهشتێك دهرچووبن، بهدۆلێکی پر گزوگیاو سهوزایی و ئاو و میوه ی زۆردا
تیپهپن، دادهبهزنه ئهوشوینهو دهوار ههڵدهدهن و كۆشك و خانوو دروست
دهكەن، پیاویك بهلایاندا تیپهپدهبی كه بهدلسۆزی و ئامۆزگاری و سهراستی
دهیناسن، پێیان ئەلێ: بهچاوی خۆم سوپایهكم لهپشت ئەم دۆلهوه بیانی و
نیازیان ههیه ههلبكووتن بهسهرتاندا، بۆیه دوام بکهون بهپێگهیهکدا بتانبه
ریگه ی دوزمن نهبی و لێی رزگارتان بی، کۆمه لێکی کهم بهگوویی ئەكەن، بۆیه
هاوار ئەکاته قهومهکهو ئەلێ: ئەي قهومهکه خۆتان رزگار بکهن خۆتان رزگار
بکهن وا دوزمن هات وا دوزمن هات، ئەوانه ی گوێیان لێی ئەبی هاوار ئەکەنه
كهسوكارو ژن و مندال و عهشیرهتیا، ئینجا ئەلێن: ئەي ئیمه بپۆین لهکاتیکیدا
مهپو مالات و سهروهت و مالمان لهم دۆلهدایه؟ دلسۆزکه ئەلێ: ههريهکەتان چی
لهتوانادا بوو با رزگاری بکات، دهنا خۆی و سهروهتیشی تیا دهچی، ئەمه بهسەر
خاوهن سهروهت و دهولهمندهکانهوه گران ئەبی، بۆیه مرۆفی گه مژهو گیل
ئهوکات ئەلێ: باشتروایه لهگهڵ ئەوانه ی ئیره چۆل ناکەن بمیئمهوه، ئەي ئەوان
سهروهت و سامانیان لهمن زۆرتره، چی شتێك بهسەر ئەواندا هات با بهسەر
منیشدا بی، خه لکانیکی زۆر کهم لهگهڵ ئەو کهسه دلسۆزه دا رادهپهپن و خویان
رزگار دهکەن، لهبهیانییدا سوپا ئەداته سهر خه لکی دۆله که داو ئەیانکوژن و
سهروهتەکانیشیان ئەبهن.

په یامبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به‌خوی له‌فه‌رمووده‌یه‌کدا ئاماژه‌ی به‌مه داوه‌و فه‌رمووده‌یه‌که یه‌کده‌نگیی له‌دروستییه‌که‌یدا هه‌یه، فه‌رمووده‌یه‌کی ئه‌بی بورده‌یه له‌ئه‌بی موساوه، ئه‌ویش له‌په‌یامبه‌ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) که فه‌رموویه‌تی: "إنما مثلي ومثل ما بعثني الله به كمثل رجل أتى قومه فقال: يا قوم إني رأيت الجيش بعيني وأنا النذير العريان، فالنجاة النجاة. فأطاعه طائفة من قومه، فأدلجوا وانطلقوا على مهلهم فنجوا. وكذبت طائفة منهم فأصبحوا مكانهم، فصبحهم الجيش فأهلكهم، واجتاحهم. فذلك مثل من أطاعني، واتبع ما جئت به، ومثل من عصاني وكذب بما جئت به من الحق" ،واتا: نمونه‌ی من و نمونه‌ی ئه‌وه‌ی خوای گه‌رده منی پی ناردووه، نمونه‌ی پیاویکه دیته‌لای قه‌ومه‌که‌ی و ئه‌لی: ئه‌ی قه‌وم، من به‌مدوو چاوانه‌ی خۆم سوپایه‌کم بینی و وریاکه‌ره‌وه‌م بۆ ئیوه، خۆتان رزگار بکه‌ن، خۆتان رزگار بکه‌ن، کۆمه‌لێک له‌قه‌ومه‌که‌ی به‌گوئی ئه‌که‌ن و شه‌و به‌هیاوشییه‌وه خۆیان رزگار ئه‌که‌ن، به‌لام ئه‌وانی تر به‌پاستی نازانن و له‌شوینی خۆیاندا ده‌مینه‌وه‌و به‌یانیی زوو سوپاکه ده‌دات به‌سه‌ریانداو هه‌موویان ده‌کوژن و سه‌روه‌ته‌کانیشیان ئه‌به‌ن، ئه‌وانه‌ی وا شوین پیاوه‌که که‌وتن، نمونه‌ی ئه‌وانه‌ن که‌ گوپرایه‌لی منن و شوین په‌یامه‌که‌م که‌وتوون، ئه‌وانه‌شی به‌پاستیان نه‌زانی و دواي نه‌که‌وتن، نمونه‌ی ئه‌وانه‌ن که‌ سه‌رپیچی فه‌رمانی منیان کردو شوین ئه‌و په‌یامه‌ حه‌قه نه‌که‌وتن که‌ من پێوه‌ی نێردراوم.

نمونه‌ی پانزه‌یه‌م: پیاویک خانوویه‌ک دروست ده‌کات و ئه‌پرازینیه‌وه، له‌هه‌موو که‌ره‌سته‌و که‌لوپه‌لێکی بۆ دابین ده‌کات و خه‌لکی بۆ بانگه‌واز نه‌کات، هه‌رکه‌سی بجیه‌ ژووره‌وه له‌سه‌ر جیگه‌یه‌کی نه‌رم

^۱ - بوخاری (۷۲۸۳) و موسلیم (۲۲۸۳) ئیخراجیان کردووه.

دایده نیشینی و ده فریکی ئالتوونی بۆ ده هینی گۆشتی له سه ره و چی خواردن و خواردنه وه یه کی خۆش و پێویستی پێ هه بێ له سه ر سینییه ک له به رده میدا بۆی داده نیت، کۆیله و خزمه تکاره کانی خزمه تی نه که ن، مرقۆی ژیر ده زانی هه موو نه وانه له خواردن و که لوپه ل و کۆیله و خزمه تکاره کان مولکی خاوه ن ماله که ن، بۆیه له ماوه ی نه و میواندارییه دا چیژ له و میواندارییه نه بینی و دلێ پێوه ی په یوه ست ناکات و له دلێ خۆیدا نه وه دروست ناکات مولکی نه و بن، به لکو وه ک میوانیک شوین خاوه ن مال نه که وی، له کوێ داینیشاند له وی داده نیشی و که ی خواردنی خسته به رده م نه وکات خواردن نه خوات، له وه به ده ر پرسیار و داوای هه یج شتی ناکات، نه وه نده ی به سه که ده زانی خاوه ن ماله که ریژی لی ده نی، به به پیزییه وه چووه ته ماله که و به پیزه وه چیژی لی بینیه وه و به پیزیشه وه لیی ده رچووه و نه وکات خاوه ن ماله که ش گلله ییه کی له سه ر نییه، به لام مرقۆی که مژه و هه ها ده زانی خۆی خاوه ن خانووه که یه و شته کان به مولکی خۆی ده زانی و به پیتی ئاره زوو ویستی خۆی مامه له یان پێوه نه کات، خۆی شوینی دانیشتنی خۆی ده ستنیشان نه کات و شته کان جی گۆرکی نه کات، هه رکات خاوه ن مال شتیکی بخاته به رده م به مولکی خۆی ده زانی و وه ها خه یال نه کات له وانی تر تایبه تتره، خاوه ن مال نه وه ده بینی، به لام ریژو به خشنده ییه که ی ده به نه ریگر له وه ی کابرای که مژه له مال وه ده ربنی، تائه و کاته ی زانیی خۆی کرد به خاوه ن شته کان و خانووه که و وه ک خاوه نی راسته قینه ی مامه له ی کردو تیایدا نیشته جی بوو، نه وکات خاوه نی راسته قینه کۆیله و خزمه تکاره کانی خۆی بۆی

ده نیرئ و به پال له ماله که دهریده کهن و هه موو شتیکی لی وهرده گرنه وه،
ئه وکات هه موو به خششیکی خاوهن مال له ده ست دعات و لای ئه و خزمه تکارو
خه لگه ش شهرمه زارو ریسوا ئه بی.

با مرؤفی ژیر له م نمونه یه رابمینی و مافی رامانی پی بدات، بیگومان
نمونه یه کی گونجاوه به حه قیقه ت، خوی گه وره پشت و په نایه.

عبداللهی کوپی مه سعود (خوی لی رازی بی) ئه لی: هه موو که سیك له م
دونیا یه دا میوانه، مال و سامانه که ی ئه مانه ت پی دراوه، میوان شوینه که
به جیده هیلی و مالی ئه مانه تیش ده دریته وه خاوهنی راسته قینه ی^۱.

له هه حیه یندا هاتوو له ئه نه سی کوپی مالیکه وه (خوی لی رازی بی)
ئه لی: ئه بو ته لحه کوپیکی مرد که له ئوم سولهیم بوو، ئوم سولهیم
به که سوکاره که ی وت: بۆ ئه بو ته لحه ی باس مه کهن، خۆم بۆی باس ده کهم،
ئه بو ته لحه هاته وه، ئوم سولهیم نانی ئیواره ی خسته به رده می و چیشتی
خواردو ئاوی خواردوه وه خزمه تی کردو سه رجییان کرد، که بینی نانی
خواردوو وه سه رجی کردوو وتی: ئه ی ئه با ته لحه، گه رقه ومیک شتیکیان
به ئه مانه ت لای مالیک دانا، دواتر داوا ی ئه مانه ته که ی خویان کرده وه، ئایه
ده کری ماله که ئه مانه ته که یان بۆ نه گه رپننه وه؟ وتی: نابی. وتی: وه های دابنی
ئه و ئه مانه ته کوپه که ی خۆته. ئه بو ته لحه تووپه بوو وتی: وه هات کرد رابویرم و
پاشان هه والی کوپه که م پی بده ی. ده رچوو تاوه کو هاته لای په یامبه ری
خوا (صلی الله علیه وسلم) و بۆی باسکرد چی رویداوه، په یامبه ری خواش (صلی

^۱ - پینشت ته خریج کرا.

الله علیه وسلم) فەرمووی: "خوای گەورە بەرەکەت بخاتە شەوێکە تانەو" فەرموودەکی باسکردوو.^۱

نمونه‌ی شانزەهەم: قەومێک رینگەیه‌کی چۆلەوانیی وشکی بێ ئاو نەگرنەبەر، تووینوویتی روویان لێ ئەکات و ئەگەنەسەر دەریا، ئاوی دەریاکە زۆر تال و سوێرە، ئەوەندە تینووێان ئەبێ هەست بەتالی و سوێری ئاوێکە ناکەن، هەر لێی دەخۆنەو و تێرنابن، چەندە لێ بخۆنەو و ئەوەندە تر تینوو ئەبن، تانەوێ ریکۆلەکانیان دەپچڕێ و دەمرن. ژێرەکانیان دەزانن ئاوی دەریاکە تال و سوێرە، چەندە لێ بخۆنەو و زیاتر تینوو تر ئەبن، بۆیە لێی دوور دەکەونەو و تاوێک خاکی شیرین دەدۆزنەو و بیرێکی لێ هەڵدەکەن و ئاویکی سازگار و خوشی لێ دەردەهێنن، لێی دەخۆنەو و هەویری لێ دەشێلن و چێشتی لێ دروست دەکەن و بانگەدەنە براکانیان کە لەسەر لیواری دەریاکەن: وەرن بۆلای ئاویکی سازگار، کەچی هەندێک لەوانە لێ لەسەر لیواری دەریاکەن گالته‌جاری ئەکەن و هەندێکی تریان پشتیان لێ دەکەن و بە ئاوی دەریاکە رازین، ئەوێ بە دەمیانەو دەچێ تاک و تەرایە. خودی ئەم نمونەیه مەسیح (علیه السلام) هیناویەتییه‌و و ئەفەرموویت: نمونە‌ی مرقی دنیایوێست، نمونە‌ی کەسیکە ئاوی دەریا بخواتەو، چەندە لێی بخواتەو ئەوەندە تر تینوو تر ئەبێ تاوێک ئەیکوژی.^۲

^۱ - بوخاری (۱۳۰۱) و موسلیم (۲۱۴۴) ئیخراجیان کردوو.

^۲ - ئیبن ئەبی ئەلدنیا له ذم الدنيا (۳۴۲) ئیخراجی کردوو.

نمونه‌ی هه‌فده‌یه‌م: نمونه‌ی مړۆڤ و نمونه‌ی سه‌روه و کارو عه‌شیره‌ته‌که‌ی،
نمونه‌ی پیاویکه‌ سێ برای هه‌بی، گه‌شتیکی ناچارانه‌ی ماوه‌ درێژی
له‌به‌رده‌مدایه، بانگی سێ براکه‌ی نه‌کات و نه‌لی: وه‌ک ده‌بینن کاتی نه‌و گه‌شته
دوو‌و‌و‌درێژه‌ هاتووه، ئیستا زیاتر پێویستم به‌ئێوه‌ هه‌یه. به‌کیکیان وتی: تاوه‌کو
ئیستا برام بووی، لێ‌وه‌ ئیتر نه‌ برامی و نه‌ هاو‌پێ و جگه‌ له‌و برایه‌م هه‌یچ
برایه‌کی ترم نییه. به‌براکه‌ی تری نه‌لی: تو چیت پێیه؟ نه‌لی: تو تاوه‌کو ئیستا
براو هاو‌پێم بووی، له‌گه‌لتدا نه‌بم تاوه‌کو ئاماده‌ی گه‌شته‌که‌ت نه‌که‌م و سه‌ر
ولاخه‌که‌ت نه‌خه‌م، ئیتر له‌وه‌و دوا هاو‌پێ و که‌سی من نییت، پێی نه‌لی:
له‌گه‌شته‌که‌مدا پێویستم به‌وه‌یه‌ له‌گه‌لمدا بی. نه‌لی: نه‌وه‌ت بۆ ناکه‌م و به‌هه‌یچ
شتیک سوودی نه‌وه‌م لێ نابینی. به‌سییه‌م نه‌لی: تو چیت پێیه؟ نه‌لی: من هاوه‌ل
و که‌ست بووم له‌هه‌ش‌ساغی و نه‌خۆشییتدا و ئیستاش هاو‌پێ و که‌سی تۆم،
له‌گه‌لتدا نه‌بم له‌به‌پێخستن و رو‌یشتندا، بۆ کو‌ی ب‌پۆی له‌گه‌لتدام، له‌کو‌ی دابه‌زی
منیش له‌ویدا داده‌به‌زم، که‌ گه‌یشتیته‌ نه‌و شو‌ینه‌ی خۆت منیش هه‌ر له‌گه‌لتدا
نه‌بم و لیت جیا‌نا‌به‌وه. نه‌ویش نه‌لی: تو نرخ‌ی وه‌هات لام نه‌بوو، نه‌و دوو
برایه‌ی ترم به‌لاوه‌ گرنگ‌تر بوو، به‌سه‌ر تۆدا نه‌وانم پێشده‌خست، خۆزگه‌ نرخ و
مافی تۆم ده‌زانی و تۆم به‌سه‌ر نه‌واندا پێشده‌خست.

یه‌که‌م: سه‌روه‌ته‌که‌یه‌تی. دووه‌م: خزم و عه‌شیره‌ت و هاو‌پێکانیتی. سییه‌م:
کاروکرده‌وه‌کانیتی.

نمونه‌ی نهم په‌ندو نمونه‌یه له‌فهرمووده‌یه‌کی مرفوعدا هاتووه، به‌لام دروستییه‌کی نه‌سه‌لماوه، نه‌بو جه‌عفر نه‌لعوقه‌یلی^۱ گتپراویه‌تییه‌وه له‌کتیپی (الضعفاء) دا له‌فهرمووده‌یه‌کی نئین شیهاب نه‌ویش له‌عورووه‌وه نه‌ویش له‌عائیشه‌وه، هه‌روه‌ها فهرمووده‌یه‌ک له‌نئین نه‌لموسه‌بییه‌وه نه‌ویش له‌عائیشه‌وه به‌مرفوعی که له‌خودی خۆیدا نمونه‌یه‌کی دروست و گونجاوی واقعیه^۲.

نمونه‌ی هه‌ژده‌یه‌م: باشتین نمونه‌یه‌که: پادشایه‌ک خانوویه‌ک دروست ده‌کات که که‌س هاوشیوه‌ی نه‌بینیوه‌و نه‌بیستووه له‌جوانی و فراوانییدا و هیچ خانوویه‌ک هه‌موو که‌ره‌سته‌و که‌لوپه‌لی نمونه‌ی نه‌وی تیدا نه‌بووه. ریگه‌یه‌ک ده‌کاته‌وه بۆ سه‌ر نه‌و کۆشک و خانووه‌و چارده‌ریک داده‌نی خه‌لکی بۆ بانگ بکات، له‌سه‌ر ریگاکه‌ش ئافره‌تیکی جوان داده‌نی که به‌هه‌موو خشل و جوانییه‌ک رازینراوه‌ته‌وه هه‌موو خه‌لکی به‌سه‌ریدا تیپه‌پ نه‌بن و کۆمه‌لی هاوکارو ده‌ستوپتیه‌ندیشی بۆ داناوه‌و توویشوویه‌کی خستووه‌ته ده‌ستی نه‌و ئافره‌ته‌و ده‌ست و پتیه‌نده‌کانی و به‌وانه‌ی ده‌ده‌ن که له‌و ریگه‌یه‌دا بۆلای پادشا ده‌پۆن و به‌ئافره‌ته‌که‌ش نه‌لی: هه‌رکه‌سی چاوی له‌سه‌ر تۆ وه‌رگتپراو له‌گه‌یشتنه‌ من به‌تۆوه سه‌رقال نه‌بوو، نه‌وه‌نده توویشووی له‌ تۆ ویست به‌من بگات، نه‌وه له‌گه‌شته‌که‌ی بۆ لام کیشی بۆ دروست مه‌که، به‌لکو به‌هه‌موو نه‌وه‌ی له‌م گه‌شته‌یدا زوو به‌منی ده‌گه‌یه‌نی هاوکاری بکه. هه‌رکه‌سی‌کیش چاوی خسته‌سه‌رت و پیت رازی بوو، تۆی به‌سه‌ر مندا پیت‌خست و داوی کرد به‌ تۆ

^۱ - موحه‌مه‌دی کوپی عه‌مری کوپی موسای کوپی حه‌مادی نه‌لعوقه‌یلی نه‌لمه‌ککی، نه‌بو جه‌عفر: یه‌کێک بوو له‌حافیه‌که‌انی فهرمووده، سالی (۳۲۲ک) مردووه.

^۲ - بپروانه: نه‌وه‌ی بوخاری (۶۵۱۴) و موسلیم (۲۹۶۰) ئیخراجیان کردووه.

بگات، نه وه خرابترین نازاری پی بده و ته و او سووکی بکه و به کاریبهنه و بهیله وهك نازهلئ دپو کیویی به دواته وه رابکات. هرکس له توی خوارد، به و خواردنه که مێک بیخه له تینه، پاشان هه مووی لی وه رېگره وه و شوینکه و ته و خزمه تکارو کۆیله کانی خۆتی به سهردا زالْبکه، هرکاتی له خوشویستن و گه و ره و ریزگرنتی تۆدا زیاده پۆیی کرد، تۆش به رانبر به وه سووک و ریسوای بکه و لیی دوریکه و ره وه تاوه کو له سه سه رتدا له سه رتق هه ناسه ی لی ده بریت.

بروانه و له م نمونه یه رابمینه، نه مه حالئ داخوازیکارانی دونیا و ئاخیرهت خوازانه، خوای گه وهش پشت و په نایه. نه م نمونه یه له و نه سه ره وه و ره گیراوه که له خوای گه و ره گه و ره گه و ره ته وه: "یا دنیا اخدمی من خدمنی، واستخدمی من خدمک"، و اتا: نه ی دنیا خزمه تی هرکسه ی بکه خزمه تی من ده کات و بیکه ره خزمه تکارو به کاریبهنه نه و که سه ی خزمه تی تۆ ده کات.

نمونه ی تۆزده یه م: پادشایه ک نه خسه ی شاریک داده پژی له باشتین شویندا، که باشتین هه و او زۆرتین ئاو و رووبارو جوگه و دره ختی رووای تیدایه، به خه لکه که ی نه لی: پیشبرکی بکه ن و باشتین شوینکی بۆ خۆتان بگرن، هرکسه ی زوو پییگه یشت نه وه شوینی نه وه، کییش دواکه و ت نه وه شوینه که ی بۆ نه و که سه یه پیشی که و توه، نه وه ی زوو فریای که و تبی شوینی خۆی دیار کردوه و چوه ته مالی خۆی، نه وه ی ده مینینه وه سه سه رت هه لکیشه کانه. شوین و گوپه پانی پیشبرکی که ی داناوه، دره ختی که گه و ره ی له ویدا داناوه که سیبه ریکی مه ودا دریزی له سه ر ریکه و گوپه پانه که دروست کردوه و له ژیریشیدا ئاوێک هه یه ری ده کات، جوړه ها میوه به و داره وه هه یه و جوړه ها بالنده ی ده نگ

^۱ - هه لیه ستراوه (موضوع) ه، هه روه که له (تذکره الموضوعات) ی الفتی (۱۷۵۹) دا هاتوه.

خۆش و سەیری بە سەرەوه هەیه، پێیانیش ئەلێ: بەم درەخت و سیبەرەهێ بەخستەدا نەچن، ئەمە بەم زووانە لەپیشە دێت و سیبەرەهێ نامێنێ و بەروبوومەکەشی نامێنێ و بەلەندەکانیشی ئەمرن، بەلام شاری پادشا خواردنەکی هەمیشەییە و سیبەرەهێ درێژەو خۆشییەکانی هەمیشەیی و بێ کۆتان، شتانێکی تێدایە نە چاوەکان بینوویانە و نە گۆییەکان بیستوویانە و نە بەختوورەهێ دلێ هیچ مۆفیکیشدا هاتووە....خەلکی ئەمە ئەبیستن بۆی دەردەچن، بەرێگەیاندا بەماندوویەتی و گەرمی و تینوویتی بەلای ئەو دارەدا تێدەپەڕن، بۆیە هەموویان دادەبەزنە سیبەرەهێ و چێژی بەرەمە خۆشەکانی ئەکەن و گۆییستی ئاوازی بەلەندەکانی ئەبن، پێیان ئەوترێ: ئێو دابەزینە ئەم سیبەرە بۆ پشووێدان و دووبارە سواریبوونەوه بۆ پیشبەرییەکە، بۆیە ئامادەهێ سەرکەوتنە سەر و لاخەکانتان بن و ئامادەبن، کە جارێ بەر بانگی کرد گوریسی پیشبەریکێ توند بکەن و بۆی دەریچن، زۆرینە ئەلێن: چۆن دەستبەرداری ئەم سیبەرە گەورە و ئاوە سازگار و میوە پێگەیشتوو و خوشی و حەسانەوێی ئەم شوینە ببین و بچینە گەرما و نێو تەپۆتۆز و ماندوویەتیەکی زۆر گەشتێکی دوورو چۆڵەوانییەکی تینووھێنەر کە ریحۆلەکان لەتینوویتییدا ئەپچرێن؟ چۆن ئەم سەرۆتە ئامادەهێ ئێستا بەشتێکی نادیار بفرۆشین، شتێک کە لەپیش چاومانە بەشتێک بگۆڕینەوه کە نایبینین؟ تۆزقالتێک پارە لەدەست بێ باشترە لەگەوهەرێک بەلێن بێ بەیانێ پێت بدرێت.

ئەو هەلبەرە کە دەبینی و وازبەینە لەشتێک بەس گۆیت لێ بوو، ئێمە رۆلەهێ ئەمڕۆین، ئەمە ژيانێ ئێستایە چۆن دەکری دەستبەرداری بین بۆ ژيانێکی نادیار لەولاتێکی دیاریکراودا کە نازانین کەهێ پێی دەگەین؟ لەهەر هەزار کەسێک

یه ک که س هه لده سستی بۆ به پیکه وتن و نه لاین: سویند به خوا شوینی نیمه نه م
سیبه ره هه لوه ریوه نییه، کاتی هه لوه رین و نه مانی به رو مردنی بالنده کانی
هاتووه، نیمه له پیشبرکیتیه که به رده وام نه بین بۆ ژیر سیبه ری هه میشه به رده وام
و ژیا نی خوش، ناخو شیاوه که شتیار له ژیر سیبه ری کدا پشوویه کی کورتی دا
خیوه ته که ی هه لبدات و نه و شوینه بکاته نیشتمانی خو ی و له ترسی سه رماو
که رما خانووی تیدا دروست بکات؟ ناخو نه وه جگه له وه ی زور گیل و که مژه یه
شتیکی تر هه یه؟ بۆیه پیشبرکی بکه ن پیشبرکی بکه ن:

حکم العنیه فی البریه جاری	ما هذه الدنيا بدار قرار
اقضوا مآربکم سراعاً إنما	أعمارکم سفر من الأسفار
وتراکضوا خیل السباق وبادروا	أن تسترد فإنهن عواری
ودعوا الإقامة تحت ظل زائل	أنتم علی سفر بهذي الدار
من یرجو طیب العیش فیها إنما	یبني الرجاء علی شفیر هار
والعیش کل العیش بعد فراقها	فی دار أهل السبق أکرم دار

واتا: بریاری مردن به سه ر مروفه کاندای به رده وامه و نه م دونیا یه شوینی
گیرسانه وه نییه، خیرا کارو نیاز ی خوتان ریکبخه ن، بیگومان ته مه نی ئیوه هه ر
که شتی که و هیچی تر. نه سپی پیشبرکیتان ساز بده ن و خیرا بکه ن، واز بهینن
له مانه وه له ژیر سیبه ری کی هه لوه ریوودا، چونکه ئیوه له م شوینه دا ریباریکن.

هه رکه سێک تیایدا ئومیدی ژیانیکێ خوش بکات، ئه وه له سه ر لیواری هه ره س ئومیدی خۆی هه لچنیوه، بێگومان ژیان ژیا نی دوا ی به جیهیشتنی دنیا له بیر ی خه لگانی پیشبرکێکاردا یه، که به پڕزترین و خوشترین شوینه.

بۆیه په تی پیشبرکێ ئه گرن و له که میی هاو پێی گه شت ناترسین، به عه زیمه ت و وره وه به پڕده که ون و له سه رزه نشستی هیچ سه رزه نشتکارێک ناترسین، ئه وانه شی له ژێر سیبه ری داره که دا ماونه ته وه بۆ خۆیان خه وتوون، سویند به خوا زۆر ناخایه نی چله لگانی دره خته که ده توینه وه و گه لاگانی ده وه رن و به رووبوومه کانی نامینی و لقه کانی وشک ئه کات و له پیشه دیت، خه لکه که ی ژیریشی ئه که ونه به ره هه تاویکی سه خت و ئه تلینه وه له خه فته دا، ناخۆ بۆچی له ژێر سیبه ری ئه و داره دا ژیا نی خوشیا ن له ده ستچوو. له نا کاو داره که گر ده گری و ده ورووبه ریا ن ده بیته بلێسه ی ناگر، که سیا ن ناتوانی لی ی ده ربچی، ئه لێن: ئه و سوارانه کوا ن که له گه لماندا له م سیبه ره دا پشوویا ن داو پا شان رویشتن و به جیا نه یشت؟ پیا ن ئه وتی: سه رتا ن به رزبکه نه وه و به روا ن ما له کانیان ده بینن، ده روا ن و له دووره وه کۆشک و ژووره کانی شا ره که ی پا دشا ئه بینن و هاو پێکانیا ن چیژ له جوړگه لیکی خوشیه کانی ئه که ن، به وه خه م و خه فه تیا ن زۆتر ئه بی ناخۆ بۆ له گه لیا ندا نه بوون، هه سه ره ت و په شیما نیا ن زۆتر ئه بیته وه که له هه زو ئاره زووه کانیان ئه کرین و ئه وتی: ئه مه پا دا شتی ئه وانه یه که دوا که وتن: ﴿وَمَا ظَلَمْتَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ النحل: ۱۱۸، واتا: ئیمه سه ممان لی نه کردوون به لکو خۆیا ن سه میا ن له خۆیا ن ده کرد.

نمونه‌ی بیستم: نه‌وه‌یه که په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) به‌برگیک نمونه‌ی هیناوه‌ته‌وه، به‌رگیک دپاو که به‌ده‌زوویه‌ک له‌خواره‌وه‌ی ماوه‌ته‌وه هه‌لواسراوه، ئاخو مانه‌وه‌ی نه‌و ده‌زووه چی سوودیک ده‌گه‌یه‌نی؟ ئیبن نه‌بی نه‌لدونیا نه‌لی: فه‌زلی کوپی جه‌عفر بۆی باسکردین، وه‌ه‌بی کوپی به‌یان بۆی باسکردین، یه‌حیای کوپی سه‌عیدی نه‌له‌تار بۆی باسکردین، نه‌بو سه‌عید خه‌له‌فی کوپی حه‌بیب بۆی باسکردین، نه‌ویش له‌نه‌سه‌ی کوپی مالیکه‌وه(خوای لی‌ رازی بی‌)وتی: په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم)فه‌رموی: " مثل هذه الدنيا مثل ثوب شق من أوله إلى آخره، فبقي معلقا بخيط في آخره، فبوشك ذلك الخيط أن ينقطع "، واتا: نمونه‌ی نه‌م دونیا به‌نمونه‌ی به‌رگیکه له‌م سه‌ره‌وه تاوه‌کو نه‌وسه‌ری دپایی و به‌ده‌زوویه‌کی خواره‌وه‌ی هه‌لواسرابی و پچرانی نه‌و ده‌زووه‌ش نزیک و نه‌گه‌ر کراوه.

به‌م نمونه‌یه ویستم زیاتر روونبیت‌وه، بپوانه نه‌وه‌ی نه‌حمه‌د له‌موسنه‌ده‌که‌یدا گپ‌راویه‌تییه‌وه له‌فه‌رمووده‌ی نه‌بی نه‌ضره‌وه، نه‌ویش له‌نه‌بی سه‌عیده‌وه وتی: په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) له‌پوژدا نویژی عه‌سری پیکردین، پاشان هه‌لساو وتاریکی بۆ داین، له‌و وتاره‌دا هیچ شتیکی به‌جینه‌هیشته‌ له‌پیش هاتنی قیامت و هه‌مووی باسکرد، نه‌وه‌ی له‌به‌ری کرد که له‌به‌ری کردو نه‌وه‌شی له‌بیری چووه‌وه که له‌بیری چووه‌وه، خه‌لکی

^۱ - لاوازه، ئیبن نه‌بی نه‌لدونیا له‌ ذم الدنيا (۲۲۱) و به‌یه‌قیی له‌ شعب الإيمان (۱۰۲۴۰) ئیخراجی کردووه، یه‌حیای کوپی سه‌عیدی نه‌له‌تار(العطار)ی تیدایه که‌سیکی لاوازه.

لایانکرده وه به لای خۆردا ناخۆ خۆر به ئاسمانه وه ماوه؟ ئه ویش فهرمووی: «أَلَا إِنَّهُ لَمْ يَبْقَ مِنَ الدُّنْيَا فِيمَا مَضَى مِنْهَا إِلَّا كَمَا بَقِيَ مِنْ يَوْمِكُمْ هَذَا فِيمَا مَضَى مِنْهُ»^۱، واتا: له کاته کانی ئه م رۆژه چهنده تان ماوه بۆ خۆرئاوا بوون، ماوه ی دونیاش هه ر ئه وه نده ی ماوه.

حه فسی کوپی غه ییاس گێراویه تییه وه له له یسه وه، ئه ویش له موغیره ی کوپی حه کیمه وه ئه ویش له ئیبن عومره وه وتی: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده رچوو بۆ لامان و خۆریش له نیۆ گه لای دارخورماکانه وه دیار بوو، فهرمووی: "ما بقي من الدنيا إلا مثل ما بقي من يومنا هذا فيما مضى منه"^۲، واتا: به ئه ندازه ی ئه و ماوه که مه ی که له مرقماندا ماوه ته وه، ماوه ی دونیاش هه ر ئه وه نده ی ماوه.

ئین ئه بی ئه لدونیا گێراویه تییه وه له ئیبراهیمی کوپی سه عده وه، موسای کوپی ئیسماعیل بۆی باسکردین، موسای کوپی خه لّ ف بۆی باسکردین، ئه ویش له قه تاده وه، ئه ویش له ئه نه سه وه: که په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له کاتی خۆرئاوا بووندا وتاری داو فهرمووی: «ما بقي من الدنيا فيما مضى منها إلا كما بقي من يومكم هذا فيما مضى منه»^۳، واتا: له کاته کانی ئه م رۆژه چهنده تان ماوه بۆ خۆرئاوا بوون، ماوه ی دونیاش هه ر ئه وه نده ی ماوه.

^۱ - حسن، ترمیزی (۲۱۹۱) و ئه حمده (۱۹/۳) ئیخراجیان کردوه.

^۲ - صه حیه، ئیبن ئه بی ئه لدونیا له قصر الأمل (۱۲۰) ئیخراجی کردوه.

^۳ - حسن، ئیبن ئه بی ئه لدونیا له قصر الأمل (۱۲۱) ئیخراجی کردوه.

دوینیا هه مووی وهك یهك رۆژه، ناردنی په یامبهری خواش (صلی الله علیه وسلم) له کوتایی ئه و رۆژه دایه به كه میك له پیښ خورئاو ابوونی.

جابر ئه بو هورهیره (خوای گه وړه له هه ردوکیان رازی بی) ئه وانیش له په یامبهری خواوه (صلی الله علیه وسلم) هه رموویه تی: «بُعِثْتُ أَنَا وَالسَّاعَةُ كَهَاتَيْنِ»^۱، واتا: نیتوان من و هاتنی قیامت، وهك نیتوان ئه م دوو په نجهیهیه. ئامازهی کرده په نجهی شایه توومان و زه پنه قووته.

له پیښین و توویانه: نارامبگرن، بیگومان دوینیا چه ند رۆزگار یکی كه مه، ئیوهش ریبار یکی وه ستاون، رهنگه یه کیكتان بانگ بکړی و وه لام بداته وه و ئیتر لانه کاته وه، بیگومان هه والی مردنی خۆتانتان پی دراوه، مه رگ به ندیخانه یه كه ئه بی به سه رتاندای بی، خوای گه وړه له بۆسه دایه بۆ مړۆ.

نمونه ی بیست و یهك: نمونه ی دوینیا وهك هه وزیکی پر ئاوه، دانراوه بۆ ئاو خواردنه وهی مه پو مالآت و مړۆ، به زۆر خواردنه وهی له و ئاوه لی یی كه مده بیته وه تانه وهی له خواره وهیدا ئاویکی لیّل ئه مینیتته وه، ئاژه له كان میزیان تی کردوه و خه لك و مه پو مالآت تیایدا گه وزاون، هه روهك موسلیم له صه حیحه كهیدا له عوتبه ی کوپی غه زانه وه ئه گپرتته وه: په یامبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له وتاریکیدا پییانی هه رموو: "إِنَّ الدُّنْيَا قَدْ أَذْنَتْ بِصَرْمٍ، وَوَلَّتْ حَذَاءً، وَلَمْ يَبْقَ إِلَّا صِبَابَةٌ كَصِبَابَةِ الْإِنَاءِ يَتَصَابُهَا صَاحِبُهَا، وَأَنْتُمْ مُتَحَمِّلُونَ إِلَى دَارِ ذِي مُقَامَةٍ، فَانْتَقِلُوا خَيْرَ مَا بِحَضْرَتِكُمْ"^۲، واتا: دوینیا جاپی پچپان و نه مانی پی دراوه و خیرایه بۆ رۆیشتن، ئه وهی لی ماوه ته وه نمونه ی چۆره ئاویكه له ده مری

^۱ - بوخاری (۶۵۰۵) و موسلیم (۸۶۷) ئیخراجیان کردوه.

^۲ - موسلیم (۲۹۶۷) ئیخراجی کردوه.

خاوه نه کهیدا، ئیوه به پیده خرین بۆ شوینی گیرسانه وهی هه میشهیی، ئیوه ش تانه وکاتهی له دونیادان به باشتین شیوه سوودی لی ببینن بۆ نه و رۆژه.

عبداللهی کوپی مه سعود ئه لی: خوای گه وره هه موو دونیای که م داناوه، نه وه شی لی ماوه ته وه که میکی نه و که مه یه، نه وه ی لی ماوه ته وه نمونه ی ناویکی لیلی گوماویکی بچوکه.

نمونه ی بیست و دوو: قه ومیک بۆ ماوه یه که له شاریکدا نیشته جی ده بن، رووداو و ناخویشی زۆر له و شارهدا روو ده دات، کوشتن و پرینی تیدا ئه بی، سه ربازانی خراب و تالانی به سه ریدا ده دن، بۆیه پادشاکه یان له شوینیکی تردا شاریکیان بۆ بوونیات ده نی که ناخویشی و به لا رووی لی نه کات، پیداکریش ئه بی بۆ رووخاندنی شاری یه که م، نوینه ر ده نی رته لای دانیشتوانه که ی و چار ده دات که دوا ی سی رۆزی تر شار چۆل ده که ن و که س به جی نه مینی، فره مانیان پی ده کات چی شتیکی باشیان هه یه له گه وه رو ئالتوون و زیووشتی گرانبه هاو به نرخ به لای پادشایانه وه هه لگرن و بۆ شاری نوئی به ن، پادشا که ره سه ته ی گواسته نه وه یان بۆ ده نی ری و ریگه یان پیشان ده دات و نیردراوه کانیشی ده نی ری هانیا ن به دن و په له بکه ن، که چی ده بنه چه ند کۆمه لیکه وه، که مترینیا ن به کورتی ماوه ی مانه وه یان له شاره کۆنه که ده زانن، دلنیا نه بن گه ر ده ستپیشخه ری نه که ن و چاکترینی شتی شار بۆ شاری پادشا نه به ن، نه وه کاتی ته واویان بۆ نابی و ئیتر ناتوانن شته کان بگوازنه وه، بۆیه به نه زانیی نه زانن نه و ماوه که مه به کۆکردنه وه ی شته بی به هاو که م نرخه کانه وه خه رج بکه ن، پرسیار ده که ن چی شتیکی نه و شاره به لای پادشاوه باشتین و جوانترینه و سوودی بۆ خویشیان ئه بی له شاری نویدا، که زانیا ن چی باش و به نرخه، ئیتر

ته ماشای شتانی تر ناکه ن، ده زانن گەر گه وه ریکی گه وره و نرخداریان ده سکه وت، ئه وه به لای پادشاهه باشتره له باره پاره و ئاسن، بۆیه خه م و په ژاره یان ده بێته کۆکردنه وه ی شتی گرانبه هاو به نرخ به لای پادشاهه با له بینینی چاویشدا که م دیاریی.

کۆمه لێکی تر په لاماری کۆلوباری قوورس ده دهن و پیشبرکیتی زۆرکردنی ده که ن، ئه وانه کۆمه له پله و پایه یه کن، هه یانه کۆلوباره کانیا ن پاره یه، هه یانه شتانی تره، هه ری که و به پیتی خه م و شیاویتی خۆی کۆلی هه لگرتوه، به لام په ژاره یان که وتوه ته سه ر ئاماده کردنی کۆلوباره کان و گواستنه وه یان له و شاره وه، که چی کۆمه لێکی تر روده که نه ئاوه دانکردنه وه ی کۆشکه کانی شارو به خۆشیه کانیه وه سه رقال ئه بن شه پی ئه وانه ئه که ن که چۆلی ئه که ن و ئه لێن: ناهیلێن هه یه که لوپه لێکی ئیمه ببه ن، ئه گه ر به شدارمان بن له ئاوه دانکردنه وه ی شارو نیشته جیبوون تیایدا و له گه ل ئیمه دا بژێن باشه، ده نا ناهیلێن هه یه شتیکی لی بگوازنه وه، بۆیه شه پوشۆر ده که ویته نیوانیا نه وه و شه پی ئه وانه ئه که ن که به ریکه وتوون و په لامار ده دهن بۆ بردنی سه رووت و که سوکاره کانیا ن، ئه وه ی ئه وانی تووپه کردوه، ته نیا به ریکه وتنی ئه و خه لکه بووه بۆ مال و کۆشکی پادشاکه یان و به دهم بانگه وازی بانگه وازکاره که یه وه رویشتون و ئاره زووی ئه و شویتنه یان نه ماوه که فه رمانیا ن پیکراوه به جیبه یلێن، کۆمه لێکی تریش رووده که نه خۆش رابواردن و ته مبه لی و پشودان و ئه لێن: له ئاوه دانکردنه وه ی ئه م شاره دا خۆمان ماندوو ناکه ی ن و هه یه لی ناگوازینه وه و ریگری هه یه که سیکیش ناکه ی ن که نیازی گواستنه وه ی هه بی، نه شه پیا ن ئه که ی ن، نه هاوکاریشیا ن ئه بین.

له و شارهدا پادشا کۆشکیکی ههیه خیزان و مندالی خۆی تیايدايه، شورايهکی به ده وردا لی داوه و پاسه وانی له سهر داناوه، رێگری خه لکی شاری کردووه له و کۆشکه نزیکنه وه، نه وانه ی به پێ نه که وتوون و بۆ خۆیان له شاردا ماونه ته وه به ده وریدا ده سوپینه وه و ده رگایه ک نابینه وه لییه وه بچنه ئه و کۆشکه وه، له شه ودا کونی نه که ن و نه که نه خیزان و منداله کانی و ده ستریزیی نه که نه سه ریان و کاریک نه که ن جیگه ی توو په کردنی پادشا و گران بی له سه ری، هه ر به وه نده شه وه نه وه ستاون، به لکو خه لکانی تریش بانگ ده که ن ده ستریزیی بکه نه سه ر خیزانه که ی پادشا و منداله کانی، ئا له مه دا ده بن چارده ر جاریان به سه ردا ده دات و خه لکه که ی تر له به رده م پادشادا ئاماده ده بن، یه ک یه ک دین و که لوپه لی خۆیان نه خه نه پوو له وه ی له و شاره وه هیناویانه، نه وه ی بۆ پادشا شیاوی قبول ده کری و چهندان نه وه نده ی نرخ ی خۆی پاداشت ده درئ و له خانوو ه کانی نزیک ی خۆی نیشته جییان نه کات، نه وه شی شیاوی خۆی نه بی ره تی ده کاته وه ده یدات به نیتوچه وانی خاوه نه که یدا، نه وانه شی ده هینرینه به رده م که ده ستریزییان کردووه ته سه ر پیروزکانی، داوا ده که ن بکه رینرینه وه شار تاوه کو شاره که ئاوه دان بکه نه وه و خیزان و پیروزییه کانی بیاریزن و هه مان نه و که لوپه لانه بهیننه وه که بازرگانه کان هیناویانه، به لام پادشا نه لی: هه ی هاوار، شار به جۆرێک کاو لبوو ه ئیتر ئاوه دان نا کریته وه و له دوا ی نه و ته نیا نه م شار هه یه که هه رگیز ویران و کاو ل نابێ.

نمونه‌ی بیست و سی: دنیا به نمونه‌ی خو و ژیا نیش تیایدا به نمونه‌ی خون و مردن به نمونه‌ی به ناگاهاته‌وه هینراوته‌وه. به نمونه‌ی کیلگه‌یه هینراوته‌وه، کارکردن تیایدا به نمونه‌ی تۆو چاندن و رۆژی قیامه تیش به نمونه‌ی دروینه کردن.

به نمونه‌ی خانوویه هینراوته‌وه که دوو ده‌رگای هیه: ده‌رگایه که خه‌لکی لییه‌وه‌ی دینه ژورده‌وه و ده‌رگایه‌کی تریش لییه‌وه‌ی درده‌چن.

به نمونه‌ی ماریکی لووسی شیوه جوان هینراوته‌وه، که لیدانه‌کانی مه‌رگن، به نمونه‌ی خواردنیک‌ی ژه‌هراویسی هینراوته‌وه، خواردنیک‌ی به‌چیژو بۆنیک‌ی خوش، هه‌رکه‌سی به‌ئەندازه‌ی پیویستی خۆی لی بخواه شیفای بۆ ده‌بی و زیاتریش بخواه نه‌یکوژی.

به نمونه‌ی خۆراکێ هینراوته‌وه له‌گه‌ده‌دا که ئەندامه‌کان به‌شی خۆیانی لی وه‌ربگرن، ده‌نا هه‌ر له‌گه‌ده‌دا به‌مینه‌ته‌وه که‌سه‌که ده‌کوژی یان ئازاری سه‌ختی ده‌دات و به‌بی ده‌رچوون و فریادانی به‌پاشه‌پۆ مرقه‌که نارام نابیت، هه‌روه‌ک په‌یامبه‌ری خوا له‌نمونه‌ی ئەو گیاو سه‌وزه خۆرده‌دا هیناویتییه‌وه و پیشتر باسما کرد.^۱

به نمونه‌ی ناشیرینترین ئافره‌ت هینراوته‌وه که شتیکی به‌سه‌ر هه‌ردوو چاویدا داوه و خه‌لکی به‌چاوه‌کانی به‌فیتنه‌دا چوون، خه‌لکی بۆ مالی خۆی بانگه‌یشت ده‌کات، که به‌ده‌مییه‌وه رۆیشتن دیمه‌نی خۆی پیشانیان ئه‌دات و به‌چه‌قۆکانی خۆی سه‌ریانده‌بڕی و ئەیانخاته‌ چاله‌وه، زاله‌اتوو به‌سه‌ر عاشقه‌کانییداو له‌کۆن و نویدا وه‌هایان به‌سه‌ردا ده‌هینی، که‌چی زۆر سه‌یره، عاشقه‌کانی ئه‌بینن براکانی پیشوویان چی ده‌ردو به‌لایه‌کیان به‌سه‌ردا هاتوو

^۱ - بوخاری (۲۹۶) نزیک به‌وه هیناویتییه‌وه

که چی بۆ له نیتوچوونی خویانیش پیتشپرکی و هه را نه کهن: ﴿وَسَكُنْتُمْ فِي مَسْكِنِ
الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ
﴿٥٥﴾ إبراهيم: ٥٥، واتا: هه ر له چی و شوینی نه وانه نیشته چی بوون که
سته میان له خویان کرد و به پوونی بۆتان ده رکهوت که چیمان به سه ر هینان
نمونه ی زۆریشمان بۆتان هینایه وه.

ئه م چواندنه ی خوی گه وره ی بۆ به سه، نمونه یه که به سه ریدا ده چه سپیت.
وتووینانه: نه گه ر ئه مه کارو پایه ی دونیایی، نه وه که مکردنه وه و نه ویستنی
باشتره له کۆکردنه وه ی زۆری و ئاره زوو لیکردنی.

وتووینانه: روونه هه رگیز چه ز کردن به دنیا له گه ل خواویستی و ئاخیرهت
ویستنی پیکه وه کۆنابنه وه، ئه بی یه کیکیان ئاماده یی هه بی و نه وی تر
وه ده رنرابی، هه رگیز کچی په یامبه ری خواو کچی دوژمنی خوا لای خوی گه وره
پیکه وه کۆنابنه وه.

وتووینانه: نه وه به سه که په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) کلیلی
که نجینه کانی دونیای خرایه به رده م، گه ر هه لیگرتنابایه نه وه سوپاسگوزارترین
به نده ی خوا نه بوو له سه ری و هیه پاداشتیکی خوا یی بۆ خوی که م
نده کردنه وه، که چی برسیبوونی رۆژیک و تیریوونی رۆژیکی هه لبارد^١، کۆچی
دوایی کردو زریکه ی له په هنی خواردنیکدا بوو بۆ خیزانه کانی هینابووی، پیتشر
ئه مه باسکرا^٢.

^١ - پیتشر ته خریش کرا.

^٢ - پیتشر ته خریش کرا.

وتووینانه: خه لکیی له داوی په یامبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) دوه بوونه ته چوار به شه‌وه: به شیکیان نه ئه‌وان دونیا‌یان ویست نه دونیاش ئه‌وانی ویست، نمونه‌ی ئه‌بو به کری سدیق و ئه‌وانه‌ی ریگه‌ی ئه‌ویان گرته‌به‌ر. به شیکي تر: دنیا ئه‌وانی ویست، به لām ئه‌وان دونیا‌یان نه ویست، نمونه‌ی عومه‌ری کوپی خه‌تاب و ئه‌وانه‌ی ریگه‌ی ئه‌ویان گرته‌به‌ر. به شیکي تر: هم ئه‌وان دونیا‌یان ویست هم دونیاش ئه‌وانی ویست، نمونه‌ی خلیفه ئه‌مه‌وییه‌کان و ئه‌وانه‌ی شوینی ئه‌وان که‌وتن، به‌ده‌ر له عومه‌ری کوپی عه‌بدولعه‌زیز، دنیا ئه‌وی ویست، به لām ئه‌و دونیای نه ویست. به شیکي تر: دونیا‌یان ویست، به لām دنیا ئه‌وانی نه ویست، نمونه‌ی ئه‌وانه‌ی خوای گه‌وره له‌دونیا‌دا ده‌ستیانی هه‌ژار کردوه، دنیا‌ی خستوه‌ته دل‌یان و به‌کۆکردنه‌وه‌ی دنیا تا‌قیان ده‌کاته‌وه.

شتیکي شار‌وه نییه که باشت‌رینی ئه‌و به‌شانه به‌شی یه‌که‌مه، دووه‌میش فه‌زل و گه‌وره‌یه، چونکه دونیا‌یان نه‌ویستوه‌و له‌گه‌ل به‌شی یه‌که‌مدان. وتووینانه: پیاوێک داوی له‌په‌یامبه‌ری خوا کردوه باشت‌رین کاریکی پیشان بدات، که ئه‌نجامی دا خوای گه‌وره‌و خه‌لکییش خۆشیان بووی، ئه‌ویش پێی ئه‌فه‌رمووی: «أَزْهَدْ فِي الدُّنْيَا يُحِبُّكَ اللَّهُ، وَأَزْهَدْ فِيمَا فِي أَيْدِي النَّاسِ يُحِبُّكَ النَّاسُ»^۱، واتا: بێ نیاز به به‌رانبه‌ر دنیا خوای گه‌وره خۆشتیده‌وی، بێ نیاز به له‌وه‌ی له‌ده‌ستی خه‌لک‌دایه خه‌لکی خۆشتیانده‌وی. بۆیه گه‌ر ده‌وله‌مه‌ندیی باشت‌ر بوایه، ئه‌وه ده‌وله‌مه‌ندبوونی پیشان ده‌دا.

^۱ - مه‌حیبه، نین ماچه (۱۴۰۲) ئیخراجی کردوه.

وتووینانه: خوای گه وره له ته شریعی خۆیدا فرمانی داوه به کوشتنی بیباوه، فرمانیشی داوه دهست نه بردریتکه ریگهی نهوانهی له دنیا داپراون و دونیانه ویستن، سووننه تیش نهوهی جیکردوه تهوه و له سه رهوهیه نه کوژرین و جیزیه یان نه خریتسه، نه مه و نهوانه دوزمنی خواو په یامبه رو ئایینه کهین، ده زانری دنیا نه ویستی لای خوای گه وره شوین و پایهی هیه.

وتووینانه: حکمهی خۆی له شه ره کهیدا شوینی خۆی گرتوه که سزای ژندارو شوو کردو بدری و شوو نه کردو و ژن نه هاوهر نه دری، سزای شوو کردو ژندار ره جمکردنه، سزای نه و کچهی شوویه کی نه کردبی و نه و کورهی جاریک به شه رعی ژنی نه هیتابی جه لدرکدن و دوورخستنه وهیه. پاداشته کانیشیان جیاوازه، نهوهی هه لالی نه بی و خۆپاگر بی زۆتره له و که سهی هه لالی خۆی هیه.

وتووینانه: چۆن لای خوای گه وره نه م دووانه یه کسان نه بی: سه رکزی و شکان و تالی چه شتنی مرقفی هه ژار به هه لگرتنی ناخۆشی و ناره چه تییه کانه وه، له گه ل شکۆمندی و چیژو خۆشیی بینینی مرقفی ده وله مه ند؟! خۆپاگر بوونی هه ژاران له به رده م تالی و سه ختی هه ژاریان و رازی بوونیان به رانه به به خوای گه وره به هاوکاری خوای گه وره یه. نهی پاداشتی ناره چه تییه مواهیدان له به رانه به پاداشتی په رستشی نهوانه دا چۆنه که له نارامی و ئاسایشی و که یفکردندا له مالی خۆیادا ماونه ته وه و خه ریکی په رستشکردن؟

وتووایانه: چۆن ئەو دوو شتە یەكسان ئەبێ: یەكێکیان: بەهەشت دەورە ی داوه، ئەوی تریان: دۆزەخ دەورە ی داوه؟ سەرۆت و سامان بنچینه ی شه هوه ته كان و هه ژاریش بناغه ی ناخۆشیه كانه.

وتووایانه: مۆفی هه ژار له وه ی تایبەت به خۆی بێ و پێی بژێ، هه ر له تهنگو چه له مه یی هه ژاری و برسیتی و ره شوپووتی و ئازاری هه ژاریدايه، هه موو ئەوانه ش له هه له و تاوانه كانی ده سپنه وه، ئەوه زیاده یه كه له پال کاره چاكه كاندا كه ئەوانه ش تاوان ده سپنه وه، به لام ده وله مهنده كان کاری چاكه تاوانیان بۆ ده سپرته وه و هه ژاری و ئازاری نه بوونه بیان نییه تاوه كو له هه له كانیان بۆ بسپرته وه، له به خشین و خێرو سوودگه یاندنی ئەوانیشدا هه ر به شدار ئەبێ و وه كو ئەوان پاداشت وهر ده گری، ئەویش به وه ی خوای گه وره له نییه تی ئەو ده زانی گه ر له پیزی ده وله مهنده كاندا بووایه هه مان کاری ئەوانی ده كرد، چونكه ئەلی: گه ر سەرۆت و سامانیكم هه بووایه منیش کاری ئەوانم ده كرد، مۆفه هه ژاره كه به پازو نییه تی خۆی پاداشتی كه سه ده وله مهنده كه شی بۆ ئەبێ، هه روه ك راستگۆی به پاستخراو موحه ممه د(صلی الله علیه وسلم) له فهرمووده ی صه حیحا هه والی له و باره یه وه داوه و پیشه وا ئەحمه دو ترمیزی گێراویانه ته وه له فهرمووده ی ئەبی كه بشه ی ئەنماریه وه^۱.

وتووایانه: مۆفی هه ژار له دونیادا به نمونه ی مۆفی به ندرکراوه، رێگری ئەکری له گه یشتنه چیژ خۆشیه كانی، مۆفی ده وله مهنده ی له و به ندیخانه یه رزگاری بووه. په یامبه ری خوا(صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: "الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ، وَجَنَّةُ الْكَافِرِ"^۲، واتا: دنیا به ندیخانه ی باوه ردارو به هه شتی بیتاوه ره.

^۱ - صه حیه، ترمیزی(۲۳۲۵) و ئه بن ماجه(۴/۲۳۰) و ئەحمه د(۴/۲۳۰) ئیخراجیان کردوه.

^۲ - موسلیم(۲۹۵۶) ئیخراجی کردوه.

مرؤفی دهوله‌مند گەر دهروونی خۆی له پالنه‌ره‌کانی دهوله‌مندی و لادان و سته‌مکاری ریگری نه‌کات و بینیریته شوینه‌کانی شه‌هوت و ئاره‌زووه‌کانی، ئه‌وکات دونیا بۆی ده‌بیته به‌هه‌شت، به‌لام لی‌ره‌دا به‌شوبهاندنی به‌هه‌ژار فه‌زلی هه‌ژاری داو دونیای به‌به‌ندیخانه‌ی هه‌ژار شوبهاندووه.

وتووێنه: خوای گه‌وره‌و په‌یامبه‌ره‌که‌شی سه‌رزه‌نشتی ئه‌و که‌سه‌یان کردووه، چاکه‌کانی له‌دونیا دا خێرا پێ بدریته‌وه، که له‌چاکه‌کانی ئاخیره‌تن یان بێ گومان له‌چاکه‌کانی ئاخیره‌تی بۆ که‌م ده‌که‌نه‌وه و هه‌ك پێشتر باسکرا، ئه‌مه‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌و که‌سه‌یه‌ که به‌هۆی ریگریکردنی له‌دونیا دا هه‌موو چاکه‌کانی بۆ ئاخیره‌ت ماوه‌ته‌وه، په‌یامبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه‌راوه‌ی ئاردی گه‌م و جۆو باده‌می (سویق)ی بۆ هینرا، ره‌تی‌کرده‌وه بیخواته‌وه و فه‌رمووی: "هذا شرابُ المترفين"، واتا: ئه‌مه‌ خواردنه‌وه‌ی ئاسووده‌کانه.

وتووێنه: پرسیار له‌حه‌سه‌نی به‌سیری کراوه: دوو پیاو به‌کیکیان ده‌ستبه‌رداری دنیا بووه‌و ئه‌وی تر هه‌ولێ تیدا ئه‌دات و لێی ئه‌به‌خشی، کامه‌یانت پێ باشتره؟ ئه‌لێ: ئه‌وه‌م به‌لاوه‌ خۆشه‌ویستره که ده‌ستبه‌رداری دنیا بووه.

وتووێنه: پێش ئه‌و له‌م بابته‌دا پرسیار له‌مه‌سیح کراوه: دوو پیاو، به‌کیکیان به‌لای خشتیک ئالتووندا تیپه‌ر ئه‌بێ و به‌سه‌ریدا باز ده‌دات و لای به‌لادا ناکاته‌وه، ئه‌وی تر به‌لایا تیده‌په‌پێ و هه‌لیده‌گرێ و خیری پێ نه‌کات، ئایه کامه‌یان باشت‌ر؟ ئه‌ویش ئه‌لێ: ئه‌وه‌ی به‌لایا تیده‌په‌پێ و به‌لایا لاناکاته‌وه باشت‌ره. ئه‌مه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی په‌یامبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به‌لایا

¹ - لاوازه، نه‌حه‌مد له‌ الزهد (٦) ئیخراجی کردووه، پچرانی تیدایه.

تتیه پبووه و ته ماشای نه کردووه، گهر هه لیشی بگرتبایه ئه وه له پیتناو خوای گهره دا ده بیه خشی.

وتووایه: ئه وه ژاره ی شاره ژابی به هه ژارییه که ی، ئه وه ده توانی له هه موو ئه و خیر و پاداشته ی مرۆفی ده وه له مه ند له ده وه له مه ندیه که ی به ده ستیده هیتی ئه میش به ده ستیه بیتی، ئه وکات له پاداشتا له گه له ده وه له مه ند که دا یه کسان ئه بی، له و تاییه ته ندر ئه بی که به هوی نه بوونی سه روه و سامانه وه لیپرسینه وه نا کریت. له پاداشتا له گه لیدا یه کسانه و له لیپرسینه وه شدا رزگاری ئه بی، هه روه که له و تاییه ته ندر ئه بی به وه ی به پیتجسه د سال پیش ده وه له مه ند که نه چیت به هه شته وه، به پاداشتی نارامگرتن له سه ر ئازاره کانی هه ژاری و نه بوونیه سه خته که ی به سه ر ده وه له مه ند که دا تاییه ته ندر ئه بی.

پیشه و ئه حمه د ئه لی: عوباده ی کوپی موسلیم بۆی باسکردین، یونسی کوپی خه باب بۆی باسکردین، ئه ویش له ئه بی ئه لبه خته ری ئه لتائییه وه، ئه ویش له ئه بی که بشه وه وتی: گویم لیبوو په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نه یفه رموو: "ثَلَاثٌ أَقْسَمُ عَلَيْهِنَّ وَأُحَدِّثُكُمْ حَدِيثًا فَاحْفَظُوهُ، قَالَ: مَا نَقْصَ مَالُ عَبْدٍ مِنْ صَدَقَةٍ، وَلَا ظُلْمَ عَبْدٌ مَظْلَمَةً صَبَرَ عَلَيْهَا إِلَّا زَادَهُ اللَّهُ عِزًّا، وَلَا فَتَحَ عَبْدٌ بَابَ مَسْأَلَةٍ إِلَّا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ بَابَ فَقْرٍ، أَوْ كَلِمَةً نَحْوَهَا.

وَأَمَّا الَّذِي وَأُحَدِّثُكُمْ حَدِيثًا فَاحْفَظُوهُ: إِنَّمَا الدُّنْيَا لِأَرْبَعَةِ نَفَرٍ: عَبْدٌ رَزَقَهُ اللَّهُ مَالًا وَعِلْمًا فَهُوَ يَتَّقِي فِيهِ رَبَّهُ وَيَصِلُ فِيهِ رَحْمَتَهُ وَيَعْلَمُ اللَّهُ فِيهِ حَقًّا فَهَذَا بِأَفْضَلِ الْمَنَازِلِ وَعَبْدٌ رَزَقَهُ اللَّهُ عِلْمًا وَلَمْ يَرْزُقْهُ مَالًا فَهُوَ صَادِقُ النِّيَّةِ يَقُولُ: لَوْ أَنَّ لِي مَالًا لَعَمَلْتُ بِعَمَلِ فَلَانٍ فَهُوَ بَنِيته فَأَجْرُهُمَا سَوَاءٌ وَعَبْدٌ رَزَقَهُ اللَّهُ مَالًا وَلَمْ يَرْزُقْهُ عِلْمًا فَهُوَ يَخْبُطُ

فِي مَالِهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا يَتَّقِي فِيهِ رَبَّهُ وَلَا يَصِلُ فِيهِ رَحْمَهُ وَلَا يَعْلَمُ فِيهِ لِلَّهِ حَقًّا فَهَذَا
بَاخِبْتُ الْمَنَازِلَ وَعَبَدْتُ لَمْ يَرْزُقْهُ اللَّهُ مَالًا وَلَا عَلِمَا فَهُوَ يَقُولُ: لَوْ أَنَّ لِي مَالًا لَعَمَلْتُ
فِيهِ بِعَمَلِ فَلَانٍ فَهُوَ بَنِيْتَهُ فَوَزَّهَمَا سَوَاءً^١، وَاَنَا: سَيِّئُ شَيْءٍ هَهُ يَه سَوِيْنْدِيَان لَه سَهَر
نَه خَوْم وَ بَاسِيْكَتَان بَو دَه گِيْرْمَه وه نِيْوَهش لَه به رِي بَكَهَن (نَه زِه رَدَه ي بَكَهَن)،
هَه رَجِي نُو سَي دَانَه يَه كه سَوِيْنْدِيَان لَه سَهَر دَه خَوْم نُو وه يَه: سَه روه تِي هِيْج
به نَدَه يَه ك به به خَشِيْن كه م نَابِيْتَه وه، هَه رِه نَدَه يَه ك سَتَه مِي لِي كِرَاو نَارَامِي گِرَت،
نُو وه خَوَاي گَه وَرَه شَكُوِي زِيَا تَرِي پِي نَه دَات، هَه رَكَه سِي سَوَالِي كِرَد، نُو وه خَوَاي
گَه وَرَه دَه رَغَاي هَه زَارِيِي به پُوودَا نَه كَا تَه وه.

نُو وه شِي وَتَم: شَتِيْكَتَان بَو بَاسَدَه كه م نِيْوَهش بَاش نَه زِه رَدَه ي بَكَهَن، نُو وه يَه
دُونِيَا بَو چَوَار كه س نُه بِي: به نَدَه يَه ك خَوَاي گَه وَرَه سَه روه ت وَ زَانَسْتِيْكِ پِي
دَابِي وَ لَه و سَه روه ت وَ زَانَسْتَه يَدَا تَرَسِي خَوَاي هَه بِي وَ به زَه يِي خَوِي تِيَا يَانْدَا
به جِيْبَه يِنِي وَ مَافِي خَوَايَان تِيَا دَا بَزَانِي، نُه مَه لَه به رَزَتَرِيْن وَ بَاشَتَرِيْن پِيْگَه دَا يَه
لَاي خَوَاي گَه وَرَه. به نَدَه يَه كِيْش خَوَاي گَه وَرَه زَانَسْتِيْكِ پِي به خَشِيْوَه و
سَه روه تِي پِي نَه به خَشِيْوَه و نُه لِي: گَه ر مَنِيْش سَه روه تِيْكَم هَه بَوَا يَه هَه مَان كَارِي
فَلَانَم دَه كِرَد، نُو وهش پَادَا شَتَه كه يَان وَه ك يَه كه. به نَدَه يَه كِيْش خَوَاي گَه وَرَه
سَه روه تِيْكِ پِي به خَشِيْوَه و زَانَسْتِي پِي نَه به خَشِيْوَه، به بِي زَانَسْت مَالَه كه ي
تِيْكَه ل وَ پِيْكَه ل نَه كَات وَ تَرَسِي خَوَاي تِيَا دَا نِيْ يَه و سَوَزُو به زَه يِي تِيَا يَدَا
به جِيْ نَا هِيْنِي وَ مَافِي خَوَاي گَه وَرَه ي تِيَا دَا نَا نَاسِي، نُه مَه پِيْ سَتَرِيْن وَ خِرَآ پَتَرِيْن
شَوِيْنِي هَه يَه لَاي خَوَاي گَه وَرَه، به نَدَه يَه كِي تَرِيْش خَوَاي گَه وَرَه سَه روه ت وَ

^١ - كه مِيْكَ پِيْشْتَر تَه خَرِيْج كِرَا.

زانستی پی نه به خشییووه و نه لی: گهر سهروه تیکم ده بوو منیش هه مان کاری
فلانه که سم ده کرد، به نییه تی خوی له تهك خراپه کاره که دا به کسان نه بی.

که کابرای ده وله مه ند به کردار فه زلی په یدا کرد، نه وه هه ژاره که به نییه تی پتی
گه یشته وه. ده وله مه ند هه کی تر به دواکه وتنی له کاری چاکه تا وانبار بوو،
هه ژاره که ش به نییه تی خراپیه که ی خراپه کار بوو، بویه مروقی ده وله مه ند
ده وله مه ند یه کی سوودی پی ناگه یه نی نه گهر چاکه ی پی نه کات و هه ژاره که ش
هه ژاریه که ی زیانی لی نادات نه گهر نییه تیکی جوانی هه بی، هه ژاریه که شی
سوودی پی ناگه یه نی نه گهر نییه تیکی خراپی هه بی.

وتوویانه: نه مه ی باسکرا روونکردنه وه یه کی گشتگیرو تیروته سه لی
بابه ته که یه و برپارد هری نیوان هه ردوو کومه له که یه، سه رکه وتنیش به خوای
گه وره یه.

تهوهری بیست و چوار

له باسکردنی نهوهی دهوله مه ندان له قورئان و سووننه ت و ئاسارو ئیعتیباردا به به لگهی دههیننه وه

دهوله مه نده كان وتوویانه: نهی هه ژاره كان ئیوه دونیایه ك به لگه تان دژ به ئیمه هینایه وه، نه زانین له وه زیاترتان هیه، به لام بابته كه تان مامناوه ندانه هیشه وه، نه درێژه تان پێ دا نه كورتتان كرده وه وه هاتان گومان برده وه كه فهزله كه بۆ ئیوه یه نهك نهوانه ی دهوله مه ندان، ئیمه ش هه ره وه تان بۆ نهكه یه بریاردهر كه ئیوه كردتان و به هه مان ته رازووی ئیوه شتی خۆمان كێشانه و پێوانه نهكه یین و به لگهی ئیوه و خۆشمان نهكه یه تای ته رازووی شهرع و عه قل، نهوكات روونده بیته وه خاوهن فهزله كێیه، به لام پیشتر نهوانه مان له نێواندا ده ربكه ن، كه خۆیان به هه ژاره راستگۆو نارمگه ره كان شو به اندووه و به رگی نهوانیان به سه ر دل گه لێكدا داوه، كه له خه لكانی تر پێداگرتن بۆ ده ستخستنی دنیا، چلێسترو چرووكترو دوورترین كه سیكن له هه ژاری و نارامگرتن... به پوآله ت هه ژاری ده رده خه ن و له ناخه وه پێداگرتن بۆ دنیا و بێ ئاگان له په روه ردگاریان و شوینی هه واو ئاره زووی خۆیان كه وتوون و خه مساردن له بابته قیامه ت، به رگی هه ژارییان كرده وه ته بازرگانی و سه نهه ت، یان حال هه ژاریکی ناچارانه یه نهك سه ره پشكانه، دنیا به كه مگرتنه كه ی دنیا به كه مگرتنێکی دۆپانه یه نهك خواو ناخیره ت ویستی، به زمانی حال گله یی له خوا ده كات و له خوا رازی نییه،

که سه‌روه‌تی پی بدری رازییه و که لیشی بگردیتیه وه توویره ئه‌بی، هه‌لپه و ته‌قله وه سه‌ره‌تی زوری بۆ دنیا هه‌یه، هه‌ژارتین خه‌لکیه له‌دوینا داو ناره‌زوومه‌ندترین مروفیکیشه بۆ.

ئه‌وانه‌شمان له‌نیوان ده‌ربکه‌ن که سه‌روه‌تیکی کۆکراوه‌ی زوری هه‌یه و هه‌ر کۆیده‌کاته‌وه و پیتی کاریگه‌ره و به‌دانه‌کانی گرتوویه‌تی و خۆی داوه به‌سه‌ریداو به‌زیاتربوونی خۆشحال و به‌که‌مبوونه‌وه‌شی به‌داخه، دلی پتیه‌ی نووساوه، بۆ ده‌ستخستنی ته‌قله‌ئەکات، گه‌ر بازاریکی به‌خشینی بخزیته به‌رده‌م که‌مترین شتیکی لی ده‌به‌خشی، گه‌ر داواشی لی بکه‌ی له‌خۆی بگرتیه‌وه بۆ هه‌ژاران، ئه‌وه له‌گه‌لتدا ئه‌که‌ویتته جه‌نگه‌وه.

بۆیه ئیمه و ئه‌و برایانه‌مان له‌پیشبرکیتی هه‌ردوو کۆمه‌له‌که‌ دووربخه‌نه‌وه، گه‌وره‌کانی ئه‌و دوو کۆمه‌له‌ی که به‌ئیمان و حالی خۆیانه‌وه پیشبرکیتیان ئه‌کرد بۆلای خواو زۆری ئاخیره‌ت و به‌کردارو سه‌روه‌تیاں کێپرکیتیان کرد، دلیان به‌خواوه په‌یوه‌ست و هیممه‌ت و په‌ژاره‌یاں پیشبرکیتکردن بوو بۆ گه‌یشتنه‌لای خۆای گه‌وره، ده‌وله‌مه‌نده‌کانیاں سه‌یری هه‌ژاره‌کانیاں ئه‌کرد، که بیانینیا به‌کرداریک پیش ئه‌وان که‌وتوون، ئه‌مانیش هه‌مان کاریان ئه‌نجام ده‌دا، هه‌ژاره‌کانیش ته‌ماشای ده‌وله‌مه‌نده‌کانیاں ئه‌کرد، که ده‌یانینیی به‌خشینیاں له‌پیناو خۆای گه‌وره له‌ده‌ست نایه‌ت، ئه‌وه هه‌ولیاں ده‌دا به‌کرداری ترو قسه‌و نارامگرتن، ئه‌وه قه‌ره‌بوو بکه‌نه‌وه، بۆیه دوینانه‌ویستییه‌که‌ی هاوشانی ئه‌وه و زیاتر بوو.

ئا ئه وه ئه و برايانه مانن كه خه لكی له باره يانه وه قسه يان كردوه، ئاخۆ كامه يان فه زلی زیاترو پله ی زیاتریان هه یه، به لام ئه مانه ی تر، ده بی ته ماشای ئه وه بکهین كه كامه يان له شوینی سه ختتری سزاو ئازاردان، خوای گه وره پشت و په نامان بی.

گه ر ئه مه زانراو لیتی تیگه یشتین، ئه وه ده بی بزانی كه خوای گه وره له قورئانه کهیدا پیاوه لانی هه ندی کارو کرده وه ستایشی ئه نجامده رانی کردوه، کارو کرده وه گه لیک كه ته نیا به ده وه له مهندي دینه دی: وه کو زه کات، به خشین له چاکه کارییدا، جیهاد کردن به سه روه ت و سامان له پیناو خوای گه وره و ئاماده سازکردنی جه نگاوه ران و فریاكه وتنی خاوه ن پیداو یستیه کان و ئازادکردنی کۆیله و خواردن پیشكه شکردن له سه رده می برسیتییدا.

ئاخۆ پاداشتی ئه و هه ژاره ناچاره ی نزیکه به هو ی برسیتییه وه به مری، که ی به رانبه ره به هاوکاری ده وه له مهندي بۆی، كه له هه ژاری و برسیتییه که ی رزگاری ده کات؟ ئاخۆ پاداشتی نارامگرتنه که ی که ی به رانبه ره به سوودی کابرای ده وه له مهندي که سه روه تی خو ی ئه خاته خزمه ت سه رخستنی ئایینی خواو شکۆدارکردنی ئایینه که ی و شکانی هیزی دوژمنانی خوا؟

ئارامگرتنی ئه بو زه پ له سه ر هه ژارییه که ی له کو بی سوپاسگوزاری ئه بو به کردایه به رانبه ر په روه ردگاری و کرپنی ئه شککه نجه دراوان و رزگارکردنیان، هه روه ها به خشینه کانی له پیناو سه رخستنی ئیسلام، له کاتی که دا په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رمویه تی: "ما نفعني مالٌ اُحرم ما نفعني

مالُ اُبی بکر^۱، واتا: سه روتی هیچ که سێک به نمونه ی سه روه تی نه بو به کر سوودی به من نه گه یاند^۲؟

که ی پاداشتی نه هلی صوفه به رانبه ر به به خشینه گه وره کانی عوسمانی کوپی عه فانه، که په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له باره ی هه ندی له به خشینه کانییه وه فهرموویه تی: "ما ضَرَّ عثمان ما فعل بعد الیوم"^۳، واتا: له دوا ی نه مپۆ، عوسمان هه ر شتێک بکات زیانی لی نادات. پاشان فهرمووی: "غفر الله لك يا عثمان ما أسررتَ وما أعلنتَ وما أخفيتَ وما أبدیتَ"^۴، واتا: نه ی عوسمان خوا ی گه وره لیت خو شبووه له سه ر هه ر شتی به ناشکرا کرد بیئت یان به نه ینی، چیت شار دبیته وه یان ده رتخستی.

ئه گه ر له قورئان رامانتان کرد بی، نه بینن ستایش و پیا هه لدانی به خشه ران چه ندان نه وه نده ی پیا هه لدانی هه ژاره خو پارگه کانه، په یامبه ری خواش (صلی الله علیه وسلم) شایه تی داوه که دهستی بالا له دهستی نزم باشتره، دهستی بالا ی به به خشه رو دهستی نزمی به سوال که رو داوا کار رافه کردووه^۵.

خوای گه وره نیعمه تی خو ی به سه ر په یامبه ره که یدا ژمار دووه که دوا ی هه ژاریوونی ده وله مه ندی کردووه، ده وله مه ند بوونی نه و حاله ته یه که بو ی

^۱ - صحیحه، ئیبن ماجه (۹۴) و نه سائی له السنن الکبری (۳۷/۵) و ئیبن نه بی شه یه له المصنف (۱۲/۶) و ئیبن حبان (۶۸۵۸) ئیخراجیان کردووه.

^۲ - صحیحه، ئیبن ماجه (۹۴) و نه سائی له السنن الکبری (۳۷/۵) و ئیبن نه بی شه یه له المصنف (۱۲/۶) و ئیبن حبان (۶۸۵۸) ئیخراجیان کردووه.

^۳ - صحیح لغیره، ترمیزی (۳۷۰۱) و نه حمه د (۶۳/۵) و حکم (۲۰۵/۵) و نه بو نه عیم له الحلیه (۵۹/۱) ئیخراجیان کردووه.

^۴ - به روانه نه وه ی بوخاری (۱۴۲۹) و موسلیم (۱۰۳۳) ئیخراجیان کردووه.

گواستوویه تییه وه، هه ژارییه که شی ئه و حاله ته یه که لییه وه گواستوویه تییه وه،
 خوی گه وره له شتیکه وه بۆ شتیکی باشتر گواستوویه تییه وه و نه فره رمووی:
 ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ﴾ ﴿٥﴾ الضحی: ٥، واتا: سویند به خوا له مه ولا
 په روه ردگارت ئه وه منده ت پی ده به خشی که پازی ببیت.

به خشی خوی گه وره له دونیا و ناخیره تیش نه چیتته ئه و خانه یه وه.
 وتووینه: ده وله مندی به سوپاسگوزارییه وه، فه زل و به زه یی زیاتره:
 ﴿وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ ﴿البقرة: ١٠٥﴾
 واتا: خواش به خشی خوی بۆ که سیک که بیه وی ته رخا ده کات و خوا
 خاوه نی چاکه ی گه وره یه.

وتووینه: ده وله منده سوپاسگوزاره کان هۆکارن بۆ خوا به رستی هه ژاره
 خۆپاگره کان، چونکه به خیر و چاکه کاریان هه ژاره کانیا به هیز کردوه و
 هاوکاریان بۆ خوا به رستی، بۆیه له پاداشتی هه ژاراند پاداشتی زۆریان هه یه
 سه رباری پاداشتی به خشین و خوا به رستی تایبه ت به خویان، هه روه ک
 له صه حیجی ئیبن خوزه یمه دا هاتوه له گیرانه وه ی سه لمانی فارسیدا (خوی لی
 رازی بی) ئه ویش له په یامبه ری خوا وه (صلی الله علیه وسلم) که باسی مانگی
 ره مه زانی کردوه و فره رمووی تی: "مَنْ قَطَرَ صَائِماً كَانَ مَغْفِرَةً لِّذَنْبِهِ وَعَقٌّ مِنَ
 النَّارِ، وَكَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجْرِهِ"، واتا: هه رکه سی خواردنی
 رۆژوه وانیک دابین بکات، ئه وه نه بیته مایه ی لیخۆشبوونی تاوانه کانی و
 به دووری ده گری له دۆزه خ و به نه ندازه ی پاداشتی رۆژوه وانه که پاداشتی هه یه
 بی ئه وه ی هیچ له پاداشتی که م ببیتته وه. ده وله مندی سوپاسگوزار پاداشتی

^١ - لاوازه، ئیبن خوزه یمه (١٨٨٧) و نه صه هانی له الترغیب والترهیب (١٧٣٥) ئیخراجیان کردوه.

رۆڭووی خۆی و ئەندازەى پاداشتى رۆڭووگره هه ژاره کهى بۆ ههیه که خۆى خواردنى ئیواره کردنه وهى پى داوه .

وتووایانه: گهر دهوله مەندى سوپاسگوزار ته نیا فه زلى سەده قە که شى بۆ هه بى، ئه وهى بۆ به سه که ئه و سەده قە به به سه ر چاکه کانی تر دا شانازى ئه کات، هه روه که نه زى کوپى شه ميل ئه ویش له قورپه وه ئه ویش له سه عیدى کوپى موسه یبه وه ئه لى: باسى له عومەرى کوپى خه تابه وه کردووه و وتوویه تی: باسکراوه که کاره چاکه کان به خۆیانه وه شانازى ئه که ن، سەده قە ش ئه لى: من له گشتان به فه زلترم.

وتووایانه: سەده قە به نده له دۆزه خ ده پارێزى، ئه و که سه دلسۆزهى به نهینى سەده قەى کردووه له پۆزى قیامه تدا له ژیر سیبه رى عەرشى خواى گهره دایه .
عه مری کوپى ئه لحاریش ئه گێریته و له یه زیدى کوپى ئه بى حه بیبه وه، ئه ویش له ئه بى ئه لخره وه، ئه ویش له عوقبه ی کوپى عامره وه (خواى لى رازى بى) ئه ویش له په یامبه رى خواوه (صلی الله علیه وسلم) که فه رموویه تی: "إن الصدقة لتطفی علی أهلها حرّ القبور، وإنما يستظلّ المؤمن يوم القيامة فی ظلّ صدقته"، واتا: سەده قە (خیرکردن) گپو گەرمی گۆر بۆ خاوه نه کهى فینک ده کاته وه مروفى باوه پدار له پۆزى قیامه تدا له ژیر سیبه رى سەده قە که یدا ئه بى.
یه زیدى کوپى ئه بى حه بیب ئه ویش له ئه بى ئه لخره وه وه ئه ویش له عوقبه وه به مه رفوعی ئه لى: "هه موو مروفیک له ژیر سیبه رى سەده قەى خۆیدایه تاوه کو

^۱ - لاوازه، ته به رانیى له الکبیر (۱۷ / ۲۴۸) ئیخراجی کردووه و ئه له یسه مییش له مجمع الزوائد (۳ / ۱۱۰)

برپاری نیتوان خه لک به کلایی ده کرتیه وه^۱. به زید ئه لئ: ئه بو ئه لئه یر هه موو روژیک سه ده قه یه کی ئه کرد ئه گهر چۆره کیک یان به به خشینی پیازیکیش بووایه. له فهرمووده یه کی موعازده وه ئه ویش له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم): "والصدقة تطفئ الخطيئة كما يطفئ الماء النار"^۲، واتا: سه ده قه تاوان ده کوژینیه وه، ههروهک چۆن ئاو ئاگر ده کوژینیه وه.

به به قی گێراویه تییه وه له فهرمووده یه کی ئه بی یوسفی ئه لقاضیه وه، ئه ویش له ئه لموختاری کوپی فلفله وه، ئه ویش له ئه نه سه وه به مه رفوعی: "باکروا بالصدقة، فإن البلاء لا يتخطى الصدقة"^۳، واتا: سه ده قه بکه ن، چونکه ته نیا سه ده قه یه به لا دورده خاته وه.

له سه حیه یندا هاتوه له فهرمووده یه کی ئه بو هوره یره وه، ئه ویش له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) که فهرموویه تی: "إذا تصدق العبدُ من كسب طيب - ولا يقبل الله إلا طيباً - أخذها الله بيمينه فیربّیها لأحدهم، كما یربّی أحدهم فلّوه أو فصّلّه، حتى تكون مثل الجبل العظيم"^۴، واتا: ئه گهر به نده له مائی سه لال و چاک سه ده قه یه کی کرد - خوائ گه وره چاکه و ته نیا چاکه قبوله - خوائ گه وره به ده ستی راستی قبولی ده کات و بۆی به خیوی ئه کات ههروهک چۆن به کیک له ئیوه منداله شیره خۆره که ی به خیو ئه کات، تاوه کو چیا به کی گه وره ی لی دیت.

^۱ - سه حیه، ئه حمده (۴/ ۱۴۷) و ئه بو یه علا (۱۷۶۶) و ئه بی حیا (۲۳۱۰) و ئه بی خوزه یه (۲۴۳۱) ئیخراجیان کردوه.

^۲ - به شیکه له فهرمووده یه کی دورودریژی موعاز، به وانه: ترمیزی (۲۶۱۶) و ئه بی ماچه (۳۹۷۳).

^۳ - زقر لاوازه، به به قی له السنن الکبری (۴/ ۱۸۹) ئیخراجی کردوه.

^۴ - بوخاری (۷۴۲۰) و موسلیم (۱۰۱۴) ئیخراجیان کردوه.

له له فزیککی به یه قییدا له م فه رمووده یه دا هاتووه: " حَتَّىٰ إِنِ الثَّمَرَةُ أَوِ اللُّقْمَةُ
لَتَكُونَ أَكْثَرُ مِنْ أَحْسَنٍ "، واتا: رهنگه خورمایه ک یان پاروویه ک گه وره تر بی
له نهوود^۱.

موحه ممه دی کورپی نه لمونکه دیر نه لی: یه کیک له وانه ی لیخوشبوون بۆ بهنده
ده هیئی و پیویست ده کات، خواردن دانه به که سی برسی. به جوریکی جیاوازتر
له مه به مه رفوعیی گتیردراوه ته وه^۲.

گه ر خوای گه وره له که سی ک خوشبووی به هوی نه وه ی ناوی به سه گیکی زۆر
تینوو دابی، نه ی چۆن له و که سه خوشنابی که ناو به مرقفی تینوو ده دات و
برسیی تیر نه کات و به رگ نه کاته به ری ره شوپووتانی موسلمانان؟ په یامبه ری
خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: "اتَّقُوا النَّارَ، وَلَوْ بِشِقَّةِ تَمْرٍ، فَإِنْ لَمْ
تَجِدُوا فَبِكَلِمَةٍ طَيِّبَةٍ"^۳، واتا: خۆتان له دۆزه خ بیاریزن نه گه ر به له ته خورمایه کیش
نه بی، نه گه ر نه وه شتان نه بوو به قسه یه کی باش.

نه بینین قسه ی باشی کردووه ته جیگره وه و قه ره بوو بۆ که سی ک توانای نه و
له ته خورمایه ی نه بی.

وتوو یانه: چیزی به خشین و چاکه کاری و دلخۆشکردنیان و به هیزکردنیان بۆ
دلی بهنده و نه و خۆشی و گه وره پاگرتنه ی خوای گه وره به هوی وه نه یخاته دلی
بهنده کانی و پارانه وه بۆیان و خۆشیخستنه نیویانه وه، نه وانه چۆن به راورد

^۱ - صه حیه، به یه قبی له الشعب (۳۲۰۱) ئیخراجی کردووه.

^۲ - صه حیه، به یه قبی له الشعب (۳۲۰۱) ئیخراجی کردووه.

^۳ - نه بو نه عیم له الحلیه (۹۰/۷) ئیخراجی کردووه.

^۴ - بوخاری (۶۰۰۹) و موسلیم (۲۲۴۴) ئیخراجیان کردووه.

^۵ - بوخاری (۶۵۶۳) و موسلیم (۱۰۱۶) (۶۸) ئیخراجیان کردووه.

دهكرتین به پاداشتی ئارامگرتنی هه ژار؟ به ئی ئارامگرتنی به نده پاداشتی گه وره ی
بۆ هه یه، به لام چێژی به خشین و چاکه کارییه کانی تر پله و پایه ی زۆرتریان لای
خوای گه وره هه یه.

وتووایه: به خشین و چاکه کاری و سه ده قه وه سفن بۆ پهروه ردگار،
خۆشه ویستری به نده ش به لای خوای گه وره وه، نه وانن که له وه سفی خوای
گه وره هه لده گرن، ههروهک په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم)
فه رموویه تی: "الْخَلْقُ عِیَالُ اللَّهِ فَأَحَبُّ الْخَلْقِ إِلَيْهِ أَنْفَعُهُمْ لِعِیَالِهِ"، واتا:
دروستکاروان به نده ی خوان، خۆشه ویستری مه خلوقیک به لای خوای گه وره وه،
نه وه یانن که به سوودترین بۆ به نده کانی.

وتووایه: خوای گه وره جۆر گه لیکی به خته وه رانی باسکردوه، سه ره تا
باسی سه ده قه کارانی کردوه و فه رموویه تی: ﴿إِنَّ الْمَصْدَقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ
وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يَضَعُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ
وَرُسُلِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشَّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾﴾ (الحديد: ۱۸ - ۱۹)

واتا: بێگومان پیاوان و ژنانی خێرخواز نه وانن سه قه رز بده ن به خوا
به قه رزیکی چاک (یارمه تی هه ژاران دده ن) چه ند به رانبه ر ده یاندریته وه وه بۆ
نه وان هه یه پاداشتی زۆر چاک. وه نه وانن ی باوه ریان هیناوه به خوا به
پێغه مبه رانی نه وانن خۆیان راست گۆیان وه شه هیدان له لای پهروه ردگاریان

^۱ - زۆر لاوازه، نه بو یه علا (۳۳۱۵) و نه لبه زار (۱۹۴۹) و به یه قبی له الشعب (۷۴۴۷) نێخارجیان کردوه.

خاوهن پاداشت و نورو پووناکی خویانن وه ئەوانە ی که بی باوه پ بوون و بەلگە و نیشانەکانی ئیمەیان بە درۆ زانی ئەوانە هاوەلی ئاگری دۆزەخن.

ئەوانە جۆرگەلیکی بەختە وەرن، لە پێشەوهی ھەموویانە وە سەدەقە کارانن. وتوویانە: لە بەخشیندا سوود گەلیک ھەبە کە تەنیا خوای گەورە ژمارە ی دەزانی، ھەندیکیان مەوۆ دە پارێزن لە مردنی خراپ و بەلا و ناخۆشی و تەنانت بەرگری لە مەوۆی ستەمکاریش ئەکات.

ئێبراھیمی نەخەعی ئەلی: وە ھایان دەبینی کە سەدەقە بەرگری لە مەوۆی زۆر ستەمکاریش ئەکات و تاوان دەسپێتە وەو سەر وەت و سامان دە پارێزی و رزق و رۆزی دە ھێنی و دلّ خوش دەکات و متمانە بە خوای گەورە و گومانبردنی باش بە خوا دە ھێنی، ھەر وە ک چرووکی گومانبردنی خراپ بە خوا دە ھێنی. بەخشین لووتی شەیتان دە شکێنی و دە روون پاک دەکاتە وەو گەشە ی پی دەدات و بەندە لای خوا و بەندەکانی تر خوشە و یست ئەکات و ھەموو عەیب و ناتەواوییەکی بۆ دادە پۆشی، تەمەن زیاتر ئەکات و پارانە وەو خوشە و یستی خەلکییش بۆ بەندە دە ھێنی و سزای نیوگۆر لە بەردەم بەندە لادەبات و لە پۆزی قیامە تیشدا بۆی دە بیستە سیبەر و لای خوای گەورە تکیای بۆ دەکات و سەختییەکانی دنیا و قیامەتی لە سەر سووک دەکاتە وەو ھەموو کارە چاکەکانی لا ئاسان ئەکات، بۆیە سوودەکانی بەخشین چەندان ئەوەندە یە.

وتوویانە: گەر لە بەخشین و چاکە کارییدا ھەر ئەوەندە سوودی ھەبی کە سیفەتی خوای گەورەن، ئەوە بەسە کە خوای گەورە ئەوانە ی خوشبووی کە سیفەتی ئەو ھەلەدەگرن، خوای گەورە زانا و بەخشندە و زیندو و داپۆشەری عەیبی خوشدەوێ، باوە پداری بە ھیزی بەلاوە خوشە و یستەرە لە باوە پداری لاواز،

دادگه‌ری و لیبوردن و به‌زه‌یی و چاکه‌و به‌خشنده‌ی خۆشده‌وی، ده‌وله‌مندی و به‌خشنده‌یی سیفته‌ی خۆیه‌تی، بۆیه ده‌وله‌مندیو به‌خشنده‌ی خۆشده‌وی.

وتووایه: له‌فه‌زلی سوودگه‌یاندن به‌سه‌روه‌ت و مال، ئه‌وه‌یه له‌جۆری خۆیدا پاداشت ده‌دریته‌وه، هه‌رکه‌سی موسلمانیک دابپۆشی، ئه‌وه خوای گه‌وره به‌به‌رگی گرانبه‌های به‌هه‌شت دایده‌پۆشی، هه‌رکه‌سی برسییه‌ک تیربکات، خوای گه‌وره به‌به‌روبوومی به‌هه‌شت تیری ئه‌کات، هه‌رکه‌سی تینوویییه‌ک تیر ئاو بکات، ئه‌وه خوای گه‌وره له‌خواردنه‌وه‌ی به‌هه‌شت تینوویییه‌ی ده‌شکینی، هه‌رکه‌سی به‌نده‌یه‌ک رزگار بکات، به‌ئهن‌دازه‌ی ئهن‌دامی جه‌سته‌ی به‌نده‌که ئه‌ویش له‌دۆزه‌خ رزگاری ده‌بی، هه‌رکه‌سی حالی بار گرانیک باش بکات، خوای گه‌ره دونیاو ئاخیره‌تی بۆ ئاسان ده‌کات، هه‌رکه‌سی ناخۆشییه‌کی دونیا له‌به‌رده‌م باوه‌رداریک لایه‌ت، ئه‌وه خوای گه‌وره ناخۆشییه‌کی رۆژی قیامه‌تی له‌به‌رده‌م لایه‌ت، خوای گه‌وره له‌هاوکاری به‌نده‌ دایه تانه‌وکاته‌ی به‌نده‌که له‌هاوکاری براکه‌یدایی.

وتووایه: ئیمه‌ فه‌زلی ئارامگری هه‌ژار ره‌تناکه‌ینه‌وه، به‌لام ئه‌و فه‌زله‌ی ئارامگرتن له‌کوێ و ئه‌مانه له‌کوێ که باسمان کردن، خوای گه‌وره بۆ هه‌موو شتیک ئهن‌دازه‌و ریزیکی داناوه.

وتووایه: په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) چیشته‌ریکی سوپاسگوزاری له‌پینگه‌ی رۆژوگریکی ئارامگر داناوه: "الطَّاعِمُ الشَّاكِرُ بِمَنْزِلَةِ الصَّائِمِ الصَّابِرِ"^١، واتا: نانه‌ریکی سوپاسگوزار وه‌ک که‌سیکی به‌پۆژووی ئارامگره‌.

^١ - مه‌حیحه، ترمیزی(٢٤٨٦) و ئه‌بو یه‌علا(٦٥٨٢) و حاکم(١٣٦/٤) ئیخراجیان کردوه.

روونه که سوپاسگوزاریوونی به هوی چاکه کارییه که وه که به که سی تری بدات پله یه کی تری بۆ زیاتر نه بی، پاداشتی سوپاسگوزاریی نه وه نده زیاتر نه کات کوتایی نه یه ت، پیچه وانه ی نارامگرتن که ئاستیکی هه یه و له ویدا پاداشته که ی ده وه ستی.

نه وه ی باسما نکرد به لگه یه کی سه ره خوی ئه م بابه ته بوو، روونی ده کاته وه که مروفی سوپاسگوزار باشتره له مروفی رازیبوو که پله ی له نارامگر باشتره .
ئه گهر سوپاسگوزار باشتر بی له رازیبوو، نه و رازیبووه ی که باشتره له نارامگر، که وابوو سوپاسگوزار به دوو پله له نارامگر به فه زلتره .

له سه حیه یندا هاتوو له فه رموده یه کی زوه ریه وه ئه ویش له سالمه وه ئه ویش له باوکییه وه وتی: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رموی: "لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَيْنِ: رَجُلٍ آتَاهُ اللَّهُ الْقُرْآنَ فَهُوَ يَقُومُ بِهِ آتَاءَ اللَّيْلِ النَّهَارِ، وَرَجُلٍ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ آتَاءَ اللَّيْلِ النَّهَارِ"، واتا: ئیره یی له هیه شتیکدا ره وای نییه ته نیا له دوو شتدا نه بی: که سیک خوی گهره قورئانی پی داوه و له کوتایی شه و و رۆژ ده یخوینی، که سیکیش خوی گهره سه روه تیکی پی داوه له کوتایی شه و و رۆژ ده یبه خشی. ده و له مهن دی به خسه ری هاوتای قورئانخویندن شه وان و شه ونویژ داناوه .

وتوو یانه: له فه رموده که ی ئه بی که بشه ی ئه نماریییدا به راشکاوی هاتوو: که خاوه ن سه روه ت و پاره گهر به زانستی خوی له سه روه تی خوی کاریکات و ترسی خوی تیدا هه بی و به زه یی بگه یه نی و مافی خوی تیا دا ده ربکات، نه وه

¹ - بوخاری (۵۷۲۹) و موسلیم (۸۱۵) نیخراجیان کردوه .

له به رزترین پله دایه لای خوای گه وره، نه وهش راشکاوانه یه له بابته تی فه زلی نه ودا.

هه ژاری راسنگوش گه ر نییه تی هه بوو کاری ده وله مهن دی به خشه روسه خیی بکات و به زمان نه وهی وت و نییه تیشی له گه لدا راستگویانه بوو، نه وه پاداشتی خوی و ده وله مهنده که وهک یه که، چونکه هه ردوکیان نیازی چاکه یان هه بووه و به پیی توانای خویان کاریان کردوه، ده وله مهنده که نییه تی هه بووه و به زانستی خوی به جیگه یاندوه، هه ژاره کهش نییه تی هه بووه و به زمانی به جیگه یاندوه، بویه له و رووه وه له پاداشتا یه کسانن، نه مه نه وه ناگه یه نی له بنچینه ی پاداشتا یه کسان بن، به لکو یه کسانبوونیان له چۆنیتی و وردو درشتی کاره که دایه .

پاداشتدانه وهی کارو نییه ت به کرداره وه زیاتره به سه ر پاداشتی شتی که ته نیا نییه ت و قسه ی له سه ر هه بووه . که سیک نییه تی هه جی هه بی و پاره و سه روه تیکی نه بی هه جی پی بکات، گه رچی له سه ر نه و نییه ته پاداشت بدریته وه، نه وه پاداشتی زیاتره هیه بو نه و که سه ی هه ج نه کات و نییه تی هه جکردنی له گه لدا هه بووه .

توش گه ر ده ته وی له مه تیگه ی، نه وه له م فه رمایشته ی په یامبه ری خوا(صلی الله علیه وسلم) رابمینه که ده فه رموویت: "من سأل الله الشهادة صادقاً من قلبه بلغه الله منازل الشهداء وإن مات على فراشه"، واتا: هه رکه سی له دل وه راستگویانه داوای شه هیدبوون له خوای گه وره بکات، نه وه خوای گه وره به مه نزل و پیگه ی شه هیدانی ده گه یه نی گه ر له سه ر جیگه کهشی به ری.

^۱ - موسلیم (۱۹۰۹) نیخراجی کردوه .

گومان له وه دا نییه، ئه و که سه ی له پیناو خوی گه وره کوژراوه، پاداشتی شه هیدبوونی هه یه که چۆنیتی و سیفه ته که ی زیاتره له و که سه ی نییه تی شه هیدبوونی هه بووه و له سه ر جینگه خه وه که ی مردووه، گه رچی به پله ی شه هیدبیش گه یشتووه.

ئا لێره دا دوو پاداشت هه یه: پاداشت و نزیکیتی، ئه گه رچی له بناغه ی پاداشته که دا وه ک یه کن، به لام ئه و کاره ی که نه نجامده ره که ی پیتی هه لساوه پاداشت و شوینه واریکی زیاتر و نزیکبوونه وه یه کی تایبته پتووست ده کات، ئه وه ش فه زلی خواجه به هه رکه سیک ی ده دات که خۆی بیه وی، په یامبه ری خوا(صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: «إِذَا تَوَاجَعَ الْمُسْلِمَانِ بِسَيْفَيْهِمَا، فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ»، واتا: ئه گه ر دوو موسلمان به شمشیره کانیان روویان له یه کتر کرد، ئه وه بکوژو کوژراویش له ئاگردان، وتیان: ئه ی په یامبه ری خوا ده زانین ئه وه بکوژه، ئه ی کوژراو چی تاوانیکی هه یه تاوه کو بخریته دۆزه خه وه؟ ئه ویش فه رمووی: «إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ»، واتا: ئه ویش پێداگریبووه و یستوویه تی به رانه ره که ی بکوژی. له چوونه دۆزه خه وه وه ک یه کن، به لام ئه مه ئه وه ناچه سپیتی پله و ئه ندازه ی سزادانیان وه ک یه ک بی، بۆیه مافی خۆی به فه رمووده که ی په یامبه ر(صلی الله علیه وسلم) بده و له شوینی خۆی دایینی، ئه و جار مه به ستت بۆ روونده بیته وه.

روونکردنه وه ی ئه م باسه، ئه وه یه کاتی کۆمه لێ هه ژار هاتنه لای په یامبه ری خوا(صلی الله علیه وسلم) گازنده ی ئه وه یان کرد که ده وله مهنده کان به هۆی

¹ - بوخاری(۳۱) و موسلیم(۲۸۸۸) ئیخراجیان کردووه.

رزگارکردنی کۆیله و خێرکردنه وه پاداشتی زۆرتریان به سه ره نه وانداهیه، وه كه نه وان نوێژ ده كه ن و به پۆژوو ده بن، سه روتهی زیاتریان هیه به هۆیه وه چه ج ده كه ن و عومره نه نجام ده ده ن و جیهاد ده كه ن، په یامبه ری خواش (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: "أَلَا أَدْلِكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ أُدْرِكْتُمْ بِهِ مِنْ سَبْقِكُمْ"، واتا: ئایه شتیكتان پیشان بدهم كه ره نه نجامی بده ن به خێرو پاداشتی نه وانداهیه. په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئامۆزگاریی كردن دوا به دوا ی هه موو نوێژێك (سبحان الله والحمد لله والله أكبر) بكه ن، كه ده وله مهنده كان نه وه یان گوی لیبوه وه نه وانیش دوا ی هه موو نوێژێك نه وه یان كرد، جارێکی تر هاتنه وه لای په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) كه ده وله مهنده كان هه م پیشیان كه وتوون، نه ویش فهرمووی: ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ (الحديد: ٢١)، واتا: به خششیکی خوا ییه ده یدات به هه ركه س كه خۆی بیه ویت.

نه گه ره نه نیا به نییه ت به وانداهیه شتبا یانه وه، نه وه پێیانی ده فهرموو: نییه تی نه وه تان هه بی کاری نه وان بكه ن، نه وه هه مان پاداشتی نه وان وه رده گرن، به لكو پێیانی فهرموو نه وه ی ده وله مهنده كان پیشی ئیوه ده كه ونه وه فه زلێكه و خوا ی گه وره به کیی بووی نه بیه خشی.

هه ژاره كان وتو یانه: نه گه ره له حه قیقه ت بگه ن، نه وه نه م فهرمووده یه به لگه و بیانووی ئیمه یه، واتای فهرمووده كه نه وه یه: نه گه رچی له ئیمان و ئیسلام و نوێژو رۆژوو له گه لتاندا یه كسانن، پاشان له پێی به خشیندا به سه رتاندا فه زلداربوونه، نه وه ئیوه به الله أكبر و سبحان الله و لا إله إلا الله وتن به وان

دهگنهوه، ههروهه به نییه تی جوان و باشیش به وان یه کسان بوونه، چونکه نییه تی ئه وه تان هه به گهر ئیوه ش ده سترۆیشتوو بوونایه ئه وه وهك ئه وان ده تانبه خشی. له فهرموده یه کیشدا هاتوو: "إِنْ أَخَذْتُمْ بِهِ سَبَقْتُمْ مِنْ قَبْلِكُمْ وَلَمْ يَلْحَقْكُمْ مِنْ بَعْدِكُمْ"، ئه وه ئه گه یه نئێ که دهوله مهنده کان به هه ژاره کاندایا ناگه نه وه گهر هه مان خۆزگی هه ژاره کانیا هه بی. خوای گهره ده فهرموویت: ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ (الحديد: ٢١)، واتا: فه زلی خوای گهره ته نیا بو ئیوه کورت نه هاتوو ته وه، ههروهه چون به زیکرو یادی خۆی فه زلی به ئیوه داوه، ئه وه به وانیشی ده دات گهر وهك ئیوه ئه نجامی بدهن، ئیوه وه ها تیگه یشتوون ئه م فه زله تاییه تکراره وه، له جی خۆیدا داتان نه ناوه. واتای ئایه ته که گشتیه، فه زلی خوای گهره گشتگیره بو دهوله مهنده وه ژار و ته نیا بو خۆتانی دامه نین، ئایه له م فهرموده یه هینامانه وه فه زلی ئیوه به سه ر ئیمه دا له کوئییه ؟

وتوو یانه: فهرمایشتی ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ﴾ سئۆ حاله ت ئه گهر ئه کات: یه که م: به به خشین پێش ئیوه که وتوون. دووه م: له فه زلی یادی خوای گهره دا به ئیوه یه کسان و ته نیا تاییه ت به ئیوه نییه. سییه م: به نیو رۆژ پێش ئیوه ی دهوله مهنده ئه چنه به هه شته وه، ئه مه ئه گهرچی له م گێرانه وه یه دا باس نه کراوه، به لام له هه ندی گێرانه وه ی دیکه دا باسکراوه.

ئه لبه زار له موسنه ده که یدا ئه لی: ئه لوه لیدی کوپی عه مر بۆی باسکردین، موچه مه دی کوپی زه برقان بۆی باسکردین، موسای کوپی عوبه یده بۆی باسکردین، ئه ویش له عبداللهی کوپی دیناره وه ئه ویش له ئیبن عومه ره وه وتی:

هه ژارانی موهاجیرین هاتنه لای په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) گازنده ی نه وه یان کرد که ده وله منده کانیاں فه زلّیان به سه ریاندا هه یه و وتیان: نه ی په یامبه ری خوا، براکانمان وه ک ئیمه په یامی ئیسلامیان به راستخسته وه و وه ک ئیمه باوه رپان هیناوه و وه ک ئیمه به پوژوو نه بن، نه وان پاره یان هه یه خیری پی ده کن و په یوه ندیی خزمایه تیی پی به جیده گه یه نن و له پیتناو خوای گه ورده دا ده بیه خشن، ئیمه ش هه ژارین و توانای نه وه مان نییه .

په یامبه ریش فه رموی: "ئاخو کاریکتان پی پیشان بده م گه ر نه نجامی بده ن به فه زلی نه واندا بگه نه وه ؟ له دوا ی هه موو نوژیژیک نه مانه بخوینن: ده جار (الله اکبر)، ده جار (الحمد لله)، ده جار (لا إله إلا الله) و ده جار (سبحان الله) کردن به فه زلی نه وان ده گه نه وه .

هه ژاره کان نه وه یان کرد، نه و باسه به ده وله منده کان گه یشته وه و نه وانیش هه مان کاریان کرد، بویه هه ژاره کان گه پانه وه بولای په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و نه وه یان بو باسکرد و وتیان: براکانمان نه وه ی ئیمه نه نجام ده ده نه وه، نه ویش فه رموی: نه وه فه زلی خوایه به هه رکه سیکی بووی نه بیه خشی. نه ی گروی هه ژاران موژده یه کتان پی بده م که هه ژارانی موسلمانان پیش ده وله منده کانیاں به نیو روژ که پینجسه د سالی دنیا ده کات نه چنه به هه شته وه". موسای کوپی عوبه یده نه م ئایه ته ی خوینده وه ﴿وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾ ﴿٤٧﴾ الحج: ٤٧، واتا: بیگومان پوژیک لای په روه ردگارت وه ک هه زار سال وایه له و سالانه ی ئیوه ده یژمیرن.

^١ - لاوازه، نه لبه زار (٣٠٩٤ - کشف الأستار) ته خریجی کردوه، موسای کوپی عوبه یده ی نه لزویه ییدی تیدایه که سیکی لاوازه .

وتوویانه: ئەمە یەك فەرمووده یە (خبر واحد) و نەچراوە، وەك موژدە یەك بۆیانی باسكردووە كاتێك وتوویانه لە خویندنی ئەو زیكرانه دا دەولەمەندەكانیش بەئێمە یەكسان بوونە، بەم موژدە یە تایبەتكراون و بەنییەتی خۆیان لەگەڵ دەولەمەندەكان یەكسان بوونە و تایبەتمەندییەتی هەژارییان بۆ هاتووەتەدی.

دەولەمەندەكان وتوویانه: بۆ ئەوەی فەرمووده كە بەلای خۆتاندا ببەن نۆر زیاده پۆییتان كرد، لەم باسەدا فەزڵ بۆ كەسێكە دادپەرورەیی، فەرمايشتی خۆای گەرە: ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ لەوەلامی ئەو هەژارانەدا هاتووە كە وتوویانه: دەولەمەندەكان لەو زیكرانه شدا هاو بەشی ئێمە بوون، هەر وەك چۆن لە نوێژو رۆژوو ئیماندا یەكسان بوونە، تایبەتمەندیی بەخشینیان زیاترەو ئەوەیان وت كە ئەوان بەو سەر وەتە ی لای دەولەمەندەكان هەبەو لێی دەبەخشن بەواندا ناگەنەو، بەلام بەو زیكرە ی فێری ئەوان كرا دەولەمەندەكانیش تیايدا بەوان گەشتنەو، ئەوكات خۆای گەرە فەرمووی: ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ (الحديد: ۲۱).

بێگومان ئەمە مەبەستی كی روون و ئاشكرایە، كاتێك هەژارەكان نەیان توانی بەهۆی بەخشینی دەولەمەندەكانەو بە دەولەمەندەكان بگەن، موژدە ی ئەو ی پێدان كە بەنیو رۆژ پێش دەولەمەندەكان دەچنە بەهەشتەو، ئەو هەش لەبری لە دەستچوونی فەزڵی دەولەمەندی و بەخشین، بەلام ئەمە ئەو ناگە یەنێ لە پلەو مەقامدا بەرزترین، چونكە حەفتا هەزار كەس بەبێ لێپرسینهو دەچنە بەهەشتەو^۱، لە كاتێكدا لەوانە ی بۆ لێپرسینهو رادەگیردرێن كە سانێكیان تیايدا

^۱ - بپوانە: ئەو ی بوخاری (۶۴۷۲) و موسلیم (۲۲۰) ئیخراجیان كردوو.

هیه له فه زل و پایه دا زۆر له وانه به رزترن که بئ لپرسینه وه چوونه ته به هه شته وه.

وتووینانه: خوای گه وره له زیاتر له شویننکی کتێبه که یدا سه روهت و سامانی به خیر ناو بردووه، وهك ده فه رموویت: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ﴾ البقرة: ١٨٠، واتا: پنیوست کراوه له سه رتان کاتیک یه کیکتان له سه رمه رگ بوو نه گه ر مائی له پاش به جیما وه سیت کردن.

هه روه ها ده فه رموویت: ﴿وَلِلَّهِ الْحَبُّ الْحَنِيفُ لَشَدِيدٌ﴾ العاديات: ٨، واتا: به راستی ئینسان بۆ خۆشه وستی مائی دنیا زۆر به گیره.

په یامبه ری خواش (صلی الله علیه وسلم) هه وائی داوه که خیرو چاکه هه ر به خیرو چاکه دیته بوون^١، کاتیک ده بیته خراپه که له چاکه دا به کارنه هینریت نه ک ئه وه ی خودی پاره و سامان خراپ بئ.

بزانه خوای گه وره سه روهت و سامانی کردووه ته هۆکاری راگرتنی گیان و ده روونه کان و پارێزگاری بکردنیان، رێگری کردووه بدریته ده ست نه زانه کانه وه له نمونه ی ژنان و مندال و ئه وانی تر، په یامبه ری خواش (صلی الله علیه وسلم) پیاوه لانی کردووه وه رمووینه تی: "نِعْمَ الْمَالُ الصَّالِحُ مَعَ الْمَرْءِ الصَّالِحِ"^٢، واتا: باشتترین مال و سه روه تیک، مال و سه روه تیکی چاکه له گه ل مرۆفیکی چاکدا.

^١ - پێشتر ته خریج کرا.

^٢ - صحیحه، نه حمه د له المسند (٤/ ١٩٧، ٢٠٢) و ئیبن حبان (٣٢١٠) و حاکم (٢/ ٢٣٦) ئیخراجیان

سەعیدی کوپی موسەیب ئەلی: خێر لە کەسیکدا نییە لە پێگەی حەلالدا سەرۆت و مال کۆنە کاتەوێ تەوێ کو پێویستی بە خەلک نەبێ روویان لێ بنی و سۆزو بەزەیی پێ بە جێبەجێی و مافی خۆی بدات.^۱ ئەبو ئیسحاق ئەلسەبیعی ئەلی: ئەوانی پێشوو دەوڵە مەندیان بە هاوکاری ئاین دەزانی.^۲

موحەممەدی کوپی ئەلمونکە دیر^۳ ئەلی: دەوڵە مەندی، باشترین یارمەتیدەری لە خواترسانە.^۴ سوفیانی سەوری و توویتی: سەرۆت و سامان لەم سەردەمە ئیمەدا چەکی ئیماندارە.^۵ یوسفی کوپی ئەسباط ئەلی: لەو تەسەرۆت و سامان دروستکراوە، بەقەد ئەم سەردەمە ئیمە ئەوەندە بەسوود نەبوو، خێرو چاکە وەک ئەسپ وایە، بۆ یەکیک پاداشتەو بۆ یەکیکی تر داپۆشەرو بۆ یەکیکی تر تاوانە.

وتووینە: خۆی گەرە سەرۆت و سامانی گێراوە بە ھۆکاریک بۆ پاراستنی جەستە و گیان (دەروون)، ئەو دەروونە کە شوینی ناسینی خۆی گەرە و باوەر پێھێنان و راستخستنەوێ پەيامبەرائی و خوشویستن و گەرانیوە بۆ لایەتی، سەرۆت و سامان ھۆکاری ئاوەدانکردنەوێ دنیاو قیامەتە.

^۱ - ئیبن ئەبی ئەلدونیا لە إصلاح المال (۵۵) و ئەبو نەعیم لە الحلیة (۲/ ۱۷۳) ئیخراجیان کردووە.

^۲ - ئەبو نەعیم لە الحلیة (۴/ ۳۴۰) ئیخراجی کردووە.

^۳ - موحەممەدی کوپی ئەلمونکە دیری کوپی عبداللە کوپی ئەلھودەیری کوپی عەبدولعوزای ئەلقورەیشیی ئەلتەمیمی (لەنەوێ تەیمی کوپی مۆرەیی) ئەلمەدەنی (سالی ۵۴ ک لە دایکبوو، ۱۳۰ ک مردووە): یەکیک بوو لە پیاوانی فەرموودەو خەلکی مەدینە بوو، بەھەندێ لەھاوێلان گەشتوو و لێیانەوێ نزیکە دوو سەد فەرموودە گێراوەتەو.

^۴ - ئیبن ئەبی ئەلدونیا لە إصلاح المال (۵۸) ئیخراجی کردووە.

^۵ - ئەبو نەعیم لە الحلیة (۶/ ۳۸۱) ئیخراجی کردووە.

ئەو لەسەرەت و سامان نابووت و تاوان و جیبی سەرزەشتکراوییه، ئەو یە
کە لە پێگەی خۆیدا پەیدانه کړی و لەناهەق و تاواندا خەرج بکړی و خاوەنەکی
بۆی ببیتە کۆیلە و دلی داگیربکات و لەخواو قیامەت بێ ئاگای بکات. ئەو ی لێ
نابووت و قیزەو نه، کە خاوەنەکی بەمەبەستی خراب بگەینێ یان لەمەبەستی
چاک دووریخاتەو، مۆفە کە سەرزەشتکراوە نە پارهو سامانە کە، پە یامبەری
خوایش (صلی الله علیه وسلم) فەرموویەتی: «تَعَسَّ عَبْدُ الدِّينَارِ، وَعَبْدُ الدَّرْهَمِ
»^۱، واتا: بەدبەخت و زیانمەند بوو بەندە ی دینارو درهەم. بەندە ی دینارو درهەمی
سەرزەشتکردووە نە کە خودی دینارو درهەم.

پێشەوا ئەحمەد ئەلی: ئەبو ئەلموغیرە بۆی باسکردین، سەفوان بۆی
باسکردین، ئەویش لە یەزیدی کوپی مەیسەرەو و تی: لە کۆندا کابرایە ک هەبوو،
سەرەتێکی زۆری کۆکردبوو، لەنیو کە سوکاری خۆیدا ئەبی و دەوڵەمەند،
روودە کاتە دەروونی خۆی و ئەلی: بۆ خۆت سالانیکی خوش بژی. فریشتە ی
گیانکیشان دیتە لای و لەوینە ی هەژاریکدا لەدەرگا دەدات، خزمەتکارەکان دەچن
بۆ لای و ئەلی: خاوەن مالم بۆ بانگ بکەن. ئەوانیش ئەلین: ئەو بیتەدەرەو بۆ
لای تۆ! پاشان کەمێک دەمیینتەو، دووبارە لەدەرگا دەداتەو و هەمان شتی
پێشوو دووبارە دەبیتەو، ئینجا ئەلی: پێی بلین من فریشتە ی گیانکیشانم، کە
گەرە کە یان ئەمە ی گوێ لێ دەبی لە ترسدا راستە بیتەو و دادەنیشی و ئەلی:
بەنەرمیی قەسە ی لەگەڵدا بکەن. ئەلین: خۆی گەرە بەرە کە تدارت بکات کێت
دەوی بەس با گەرەمان نەبی. ئەلی: نە، دەچیتە لای و ئەلی: گەر وەسیتێکت
هە یە وەسیتی خۆت بکە، بەر لەو ی دەرچم لەم مالتە دەبی گیانت بکیشم.

^۱ - پێشتر تەخریج کرا.

که سوکاری دهست دهکهنه هاوارو گریان، پاشان ئه‌لّی: سندوقه‌کان بکه‌نه‌وه و تووره‌که‌ی پاره‌کانیش بکه‌نه‌وه، ئه‌وانیش هه‌موویان کرده‌وه، رووی کرده پاره و سه‌روه‌ته‌که‌ی و ده‌ستیکرده نه‌فره‌تکردن و جنیودان پیتی و ئه‌یووت: نه‌فره‌تت لی‌بی، تو‌بووی په‌روه‌ردگارمت له‌بیربرده‌وه و له‌کارکردن بو‌ئاخیره‌ت منت دوورخسته‌وه تانه‌وه‌ی کاتی مردنم هات، پاره و سه‌روه‌ته‌که‌ی به‌قسه‌هات و وتی: قسه‌و جنیو به‌من مه‌ده، ئاخو تو له‌نیو خه‌لکدا ئاست نزم نه‌بووی من تو‌م به‌رزکرده‌وه؟ ئایه شوینه‌واری من به‌سه‌رته‌وه دیار نه‌بوو؟ به‌هۆی منه‌وه ده‌چووته کۆشکی پادشاو گه‌وره‌کانه‌وه و که‌س ریتی لیت نه‌ده‌گرت، له‌کاتی‌کدا به‌نده‌کانی خواش ده‌چوونه ئه‌و شوینانه ریگه نه‌ده‌درا بچنه ژووره‌وه تو به‌هۆی منه‌وه ده‌چووته ژووره‌وه؟ ئاخو تو داوای کچانی پادشاو گه‌وره‌کانت نه‌ده‌کرد به‌هۆی منه‌وه لیت ماره ده‌کران، له‌کاتی‌کدا له‌خواپه‌رستان ئه‌وانیان داوا ده‌کرد پییان نه‌ده‌دران؟ تو له‌پریگه‌ی خراپدا منت خه‌رج ده‌کردو سه‌رپیچیم نه‌ده‌کرد، ئه‌ی گه‌ر له‌پریگه‌ی خوادا منت خه‌رج بکردبایه سه‌رپیچیم ده‌کرد؟ تو له‌من سه‌رزه‌نشتکراوتری، بیگومان من و ئیوه له‌خۆل دروستکراین ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م، هه‌ندیکتان به‌چاکه ده‌پۆنه‌وه و هه‌ندیکیشتان به‌تاوان.... دونه‌یا ئاوه‌ها ئه‌لّی، بۆیه وریای بن^۱.

له‌ئه‌سه‌ری‌کدا هاتوه که خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: "أموالنا رجعت إلینا، سَعِدَ بها من سعد، وَشَقِيَ بها من شقي"، وانا: سه‌روه‌تی خۆمان بو‌خۆمان گه‌رپایه‌وه، پیتی به‌خته‌وه‌ر بوو ئه‌و که‌سه‌ی به‌خته‌وه‌رانه ژیاو به‌دبه‌خت بوو ئه‌و که‌سه‌ی به‌دبه‌ختانه و خراپ پیتی ژیا^۱.

^۱ - ئه‌بو نه‌عیم له‌ الحلیه (۵/ ۲۴۰) ئیخراجی کردوه.

وتوویانه: له سووده کانی سهروهت و سامان، یارمه تیدان و بهیژکردنی خواپهرستی و ناماده کردنی که لوپهل و کارناسانییه بۆ چهج و جیهادکردن و پییهوه زهکات و سهدهقه دهدری و کویله رزگار دهکری و وهقف و مزگهوت و پردو شتانی تر دروست دهکری، به سهروهت و پاره هاوسه رگری نه انجام دهدری که باشتره له په رستشه سووننه ته کان، به سهروهت و سامانهوه پیاوه تی نهکری و سیفه تی دهستکراوه یی و به خشنده یی دهرده که وی و قهرزو پیزانین و پیاوه تی و بریه تی و هاوپی دهستده خریت.

به سهروهت و سامان چاکه کاران نه گه نه پله به رزه کان و نه بنه هاوپی نه وانه ی خوی گه وره نیعمه تی خوی به سهریاندا داوه، په یژه یه که پییهوه به رزه بیتهوه بۆ به رزترین خانوه کانی به ههشت، هه به هوی پاره شهوه مروڤ داده به زئی بۆ خوارترین و ریسواترین شوینی دۆزه خ.

سهروهت و سامان راگری شکوی مروڤی شکوداره، وهک پیشینیک وتوویه تی: به بی کارکردنی زۆر هیچ شکودارییهک بوونی نییه، کارکردنی زۆریش به سهروهت و سامان دهکری. یه کیکێ تریان وتوویه تی: خواجه گیان من یه کیکم لهو به ندانه ی تۆ که ته نیا دهوله مه ندییان بۆ شیاوه و چاکیان دهکات.

یه کیکه له هۆکاره کانی رازیبوونی خوی گه وره له به ندیه، ههروهک یه کیکه له هۆکاره کانی توپه کردنیشی، نهو سی که سهی که خوی گه وره به سهروهت و سامانی تاقیکردنه وه: به لهک و که چه ل و نابیناک، کابرای نابینا ره زامه ندیی خوی دهستخست، به لام به لهک و که چه له که توپه یی خوی گه وره یان که وته سه ر^۱.

^۱ - بپوانه نه وه ی بوخاری (۲۴۶۴) و موسلیم (۲۹۶۴) ئیخراجیان کردوه.

جیهادکردن لووتکهی کارکردنه، جارێک به گیان ئەنجام دەدرێ و جارێک به سەرۆت و سامان، رهنگه جیهادکردن به سەرۆت و سامان باشتره به سوودتری هه ندیجار، ئاخۆ عوسمان به چى شتىك فه زلى زۆرتى به سه ره لیدا هه بوو، خۆ عه لى جیهادی جهسته و گیانی له عوسمان زۆرترو پیش نه ویش موسلمان بوو یوو؟ نه وه زویه یوو عه بدولره حماني کوپی عه وف باشتر بوون له کۆی هاوه لان، له کاتی کدا زۆر ده وله مەندیش بوون، چونکه کاریگه رییان له پووی ئایینه وه زۆر زۆرترو له کاریگه ریی نه هلی صوفه .

په یامبه ری خوا نه هیکردوه سەرۆت و سامان له نیو بێردریت^۱ هه والی داوه مروف گه ر میراتبه رانی به ده وله مەندی به جیهایی^۲ باشتره له وه ی به هه ژاری به جیهایی^۳. هه والی داوه هه ر خاوه ن سه روه تیك ته نیا بو خوا پاره و سامانیك خه رج بکات، نه وه پله و مه قامیک پیتی به رز ده بیته وه .

په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) په نای به خوا گرتوه له هه ژاری و له گه ل بێباوه پێیدا کۆی کردوه ته وه و فه رموویه تی: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ»، واتا: خوا به گیان په نات پی ده گرم له بێباوه پی و هه ژاری^۴.

چاکه (خیر) دوو جوړه: چاکه ی ئاخیره ت که بێباوه پی دژمنیتی... چاکه ی دنیا که هه ژاری دژمنیتی، هه ژاری هۆی نه شکه نه جه ی دنیا به، بێباوه پێش هۆکاری نه شکه نه جه و ئازاری ئاخیره ته .

^۱ - هه روه ک له وه رمووده به دا هاتوه که موسلیم (۱۷۱۵) ئیخراجی کردوه .

^۲ - بپوانه نه وه ی بوخاری (۲۷۴۳) و موسلیم (۱۶۲۸) ئیخراجیان کردوه .

^۳ - سه حیه، حاکم له المستدرک (۱/ ۲۵۲) و نه سائی له عمل الیوم والليلة (۲۲) و نه حمه د (۴۲/ ۵)

ئیخراجیان کردوه .

خوای گه وره، زه کات دهرکردنی گتپراوه به ئه رکی دهوله مهنده کان و وه رگرتنیشی بۆ هه ژاره کان، له پووی شهر و ریزه وه جیاوازیی له نیتوان هه ردوو دهسته که دا هه یه، دهستی به خشهری به رزتر داناوه له دهستی وه رگر، زه کاتی داناوه به پیسی سهروهت و سامان، بۆیه به دوری گرتوو له باشترین مه خلوقی خوی و بنه ماله که ی، ئه وهش له بهر گه وری و به رزپاگرتنی ریزیان.

ئیمه ئه وه ره تناکه یه وه که په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) پیشتر هه ژار بوو خوای گه وره دهوله مهنده کرد، فه تحی شوینه کانی بۆ کردو خواردنی سالتیکی بۆ خیزانه کانی پاشه که وت ده کرد، به جۆرێک دیاریی ئه دا که س له پیشتردا دیاریی وه های نه دابوو، به جۆرێ ده یبه خشی که له هه ژاریی نه ترسی، کۆچی دوابی کرد فدک و نه زیرو سهروهت و سامانیکی هه بوو خوای گه وره بۆی تایبهت کردبوو، په روه ردگار ئه فره مویت: ﴿مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ﴾ الحشر: ۷، واتا: ئه وه ی خوا ده ست پیغه مبه ری خست (سهروهت و سامانی) دیهاتی یه کان ئه وه بۆ خوا و بۆ پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم).

خوای گه وره به دوری گرت له هه ژارییه ک سه ده قه ی بۆ پتویست بکات و به باشترین و پاکترین سهروه تیک بۆی قه ره بوو کرده وه، به سییه ری شمشیره که ی له و دوژمنانه ی وه رده گرت که پاره و سامانی خویان له ده ستبوو سه مکارانه به کاریانده هیتا.

خوای گه وره سهروهت و سامانی دروست کردوو ته اوه کو یارمه تیده ری له خواترسان بی، که چی بۆ سه تم و سه تمکاریی له دهستی بیباوه پاندا به کارده هیترا، به لام که بگه رپته وه ده ست دۆسته کانی خوی، ئه وه له وه دا

به کارده هینری که بۆی دروستکراوه، به لام دهوله مەندیی په یامبهری خوا(صلی الله علیه وسلم) له هه مان دهوله مەندیی و مولکی رۆله کانی دنیا نه بوو، نه وان به سهروه ته کانیان دهوله مەندبوون، به لام په یامبهری خوا(صلی الله علیه وسلم) به رانه به سهروه ته که ی دهوله مەندبوو، دهوله مەندی به رزو بالا بوو، مولکی نه وان مولکێک بوو به ویستی خۆیان مامه له یان پتوه ده کرد، به لام په یامبهری خوا(صلی الله علیه وسلم) له مولکی خۆیدا وهک بهنده یهک بوو به فهرمانی گه وره که ی مامه له ی پتوه ده کرد.

شهر عناسان له بابەت فهیندا^۱ جیاوازن: ئاخۆ مولکی په یامبهری خوا بووه، بۆ نه مه دوو بۆچوون هه یه: ههردوکی گێرانه وه ی نه حمەدن، به لام دروست و سه لماوه که مولکی نه ون به جۆریکی تری خاوه نداریتییکردن، مولکێکه به فهرمانی خۆی گه وره مامه له ی پتوه کردوه، ههروهک په یامبهری خوا(صلی الله علیه وسلم) نه فهرمووی: "والله لا أعطي أحداً، ولا أمنع أحداً، إنما أنا قاسم أضعُ حيث أُمِرْتُ"^۲، واتا: سویند به خۆی گه وره نه هیه به کهس دهدهم و نه که سیشی لی بۆ بهش نه کهم، چی فهرمانیکم پێ بکری بهو جۆره ی دابهش نه کهم. نه وهش که مالی پله ی به ندایه تیی نهو بوو، هه ر بۆ نه وهش بوو میراتی به جینه هینشت، له هه موو روویه که وه بهنده یهکی تهواو بوو بۆ خۆی گه وره، بهنده یهک بوو سهروهت و سامانیکی نه بوو به میرات له دۆای به جییمینی.

^۱ - فهی: نهو سهروه ته یه که موسلمانان کان به بی شه پ له دۆژمنه کانیان وه ریده گرن.

^۲ - بوخاری (۲۱۱۷) ئیخراجی کردوه له فهرمووده یهکی نه بوو هورهیره وه (خۆی لی رازی بی).

خوای گه وره له بهرترین جۆری دهوله مەندیی و به پزترین جۆری هه ژاریی بۆ کۆکۆده وهو به وه پله کانی که مائی بۆ ته واکرد، بۆیه دهوله مەندو هه ژار له یه کتر مافدارتر نیین.

په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له هه ژارییه کهیدا ئارامگرتین مه خلوقی خوای گه وره بوو، له دهوله مەندییه که شیدا هه ر به و جۆره بوو، خوای گه وره کردیه پێشهنگ بۆ دهوله مەندو هه ژاره کان، ئاخۆ چی دهوله مەندیک له و که سه دهوله مەندتره کللی گه نجینه کانی زه ویی پێ بدریت و پێشنیاری بۆ بکری کتوی صه فای بۆ بکریته ئالتون^۱، سه رپشککرا له نیوان ئه وهی پادشایه کی په یامبه ربی یان به نده یه کی په یامبه ر، به لام ئه وهی هه لێژارد به نده یه کی په یامبه ربی^۲. له گه ل ئه وه شدا سه روتهی دوورگه ی عه ره ب و یه مه نیشی بۆ هینرا، به لام هه مووی به خشییه وه هیه شتیکی بۆ خۆی هه لته گرت، ناخۆشیی قه رزی مال و مندالی موسلمانانی گرت به ستۆ و فه رمووی: "مَنْ تَرَكَ مَالاً فَلَوْرَثَهُ، وَمَنْ تَرَكَ كَلًّا فَلَالِي وَعَلِي"^۳، واتا: هه رکه سی میراتیکی به جیهیشت ئه وه بۆ میراتبه ره کانیتی، هه رکه سیکیش دواي خۆی قه رزیکی به جیهیشت، ئه وه دانه وهی له سه ر منه.

خوای گه وره پایه به رزی کرد له وهی له پیزی هه ژاراندا بی و سه ده قه ی پێ بشی، هه روه ک به دووریشی گرت له وهی له پیزی ئه و دهوله مەندانه دا بی سه روتهی

^۱ - بپوانه ئه وهی ئه حمده (۲۴۲/۱) و حاکم (۲۴۰/۴) ئیخراجیان کردوه.

^۲ - بپوانه ئه وهی ئه حمده (۲۳۱/۲) و ئه لیه زار (۲۴۶۲) و ئه بو یه علا (۶۱۰۵) و ئه یب حه یبان (۶۳۶۵) ئیخراجیان کردوه.

^۳ - صه حیه، ئه بو داوود (۲۹۰۰) و ئه یب ماچه (۲۷۲۸) و ئه حمده (۱۳۱/۴) و ئه یب حه یبان (۱۲۲۵) ئیخراجیان کردوه.

میراتی له دوا به جییمینی، به لکو له هه موو که سیی تر دهوله مندتری کرد، دلی زور دهوله مندو فراوانکرد، نهوپه پی به خشینی نه کردو هیچ بو خوی هه لئه دهگرت، خانوو زهوی و مهرو و شتر و کویله و جاریه و دینارو دره میکی بو خوی هه لئه گرت.

نه گهر دهوله مندیکي سوپاسگوزار حالی په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به به لکه بهییتیه وه، نه وه ناتوانی، ته نیا نه وکاته نه بی که کاری په یامبه ری خوا بکات، ههروه که هه ژاری خوپراگیش کاتی ده توانی حالی په یامبه ری خوا بو خوی به لکه بکات که هه مان نارامگری نهوی هه بی، سه ره سستانه ده سته برداری دونیایی نه که ناچارانه. په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له هه ژاری و دهوله مندیدا مافی خوی و په رستشی دابوو، خوی گهرهش هه ژاره کانی پی دهوله مند کرد، نوممه ته که شی به و دهوله مند بوون، دهوله مندترینی خه لک که سیکه، خه لکی تر به هوی نه وه وه دهوله مند بن.

عه لیلی کوپی نه بی ره باحی نه الله خمیی نه لی: لای مه سله مه ی کوپی موخلیدی نه نصاری دانیشتیووم نه وکات والیی میسر بوو، عبدالله ی کوپی عه مر ی کوپی عاصیشی له گه لدا دانیشتوو، مه سله مه دیره شیعریکی نه بی تالیبی هینایه وه وتی: گهر نه بو تالیب نه بیینی نه مرۆ ئیمه له چی خوشییه کی نیعمه ت و ریزو به خشنده یی خوی گهره داین، نه وکات ده یزانیی برازاکی گهره یه کی به ریزو به خشنده بووه که نه م خیره خوشییه زوره ی هیناوه، عبدالله ی کوپی عه مر وتی: نه وکاتیش هه ر گهره یه کی به ریزو بوو خیره خوشی زوری هینا، مه سله مه وتی: نه ی خوی گهره نه یفه رموه: ﴿أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ۖ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ۖ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ﴾ الضحی: ۶ - ۸، واتا: ئایا تو ی نه دی

بهه تیوو چه وانیتیوه. وه قوی نه دیی به سه ر لی شیواو پینمونیی کردیت. وه قوی نه دی بهه ژار و دهوله مندی کردیت.

عبداللهی کوپی عه مر ئه لی: هه رچی هه تیووییه که ی بووه، ئه وه له ده سزدانی دایک و باوکی بووه، رهش و رووتی و نه بوونه بیش، ئه وه خه لکانیکی زۆر که می عه ره ب ده سترۆیشتوو بوون، ئه لی: که مینه یه کی زۆر که می عه ره ب پاره دار بوون تانه وه ی خوای گه وره فه تحی شوینه کانی بۆ کردن و به سه ر ئه وه عه ره بانه ی تریشدا که پۆل پۆل ده هاتنه نیو ئیسلامه وه، پاشان پیش ئه وه ی شتیکی بۆ خۆی لی هه لگری کۆچی دوایی کردو وازی لیهیناو وریایی دا له سه رووت و سامان و فیتنه کانی، ئه وه یه واتای: ﴿وَجَدَكَ عَالِيًا فَاغْنَى﴾، هه رچی واتای: ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى﴾ الضحی: ۵، مه به ست پیدانی شتیکی نییه پیی تاوه کو له دنیا دا پیی رازی بی، به لکو به ته وای دنیا بۆ ئوممه ته که ی رازی نه بووه و وریایی لی داوه، دنیا ی بۆ پیشنیار کراوه ره تیکردوه ته وه، به لکو پیدانی پاداشت و نه وه ته یه که بۆ خۆی و ئوممه ته که ی دیته دی له فه تحکردنی ده سه لاتی کیسراو قه یسه رو هاتنی خه لک بۆ نیو ئیسلام و ده رکه وتن و سه رکه وتنی ئیسلام، ئه وه جیی ره زامه ندیی و خۆشه ویستی موحه مده (صلی الله علیه وسلم) بوو^۱.

سوفیانی سه وری گپراویه تییه وه، ئه ویش له نه وازعییه وه، ئه ویش له ئیسماعیلی کوپی عوبه یدوالله وه، ئه ویش له عه لیلی کوپی عبدالله وه، ئه ویش له ئه نبین عه باسه وه، ئه ویش له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) فره موویه تی: "رَأَيْتُ مَا هُوَ مَفْتُوحٌ بَعْدِي كَفْرًا كَفْرًا فَسَرْنِي ذَلِكَ، فَنَزَلَتْ وَالضُّحَى

^۱ - به یه قبی له دلائل النبوة (۷/ ۶۲) ئیخراجی کردوه.

واللیل الی قوله ولسوف یعطیک ربک فترضی" قال: أعطانی ألف قصر من لؤلؤ، ترابها المسک، فی کل قصر ما ینبغی له"^۱، واتا: بینیم له دوی خۆم دئی بچووک بچووک فتح ده کری، نه وه خوشحالیکردم، بویه نه م ئایه تانه دابه زی:

﴿وَالضُّحَىٰ ۝۱ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ۝۲ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ۝۳ وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ۝۴ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ۝۵﴾ الضحی: ۱ - ۵،

نه فهرمووی: هزار کۆشکم پیدام له گه وه ر دروستکرابوو، خۆله که ی میسک بوو، له هه موو کۆشکیکدا شتی پتویست به خۆی هه بوو.

وتوویانه: نه وه ی باستان کرد له دونیانه ویستی و که مکردنه وه ی دنیا، نه وه دیاره دونیانه ویستی دژ به ده وه مه ندیی نییه، به لکو زوه دی مروفی ده وه مه ند کاملتره له زوه دی مروفی هه ژار، ده وه مه ند که توانای خوشی و که یفکردنی هه یه و خۆی نه وه ناکات، به لام هه ژاره که ناچارانه دنیا نه ویستی نه کات، بویه نیوان نه و دوو حاله ته دووراییه کی زۆر هه یه.

په یامبه ری خوا(صلی الله علیه وسلم) له کاتی ده وه مه ندییدا دونیانه ویستترین مه خلوق بوو، ئیبراهیمی خوشه ویستیش سه روه تی زۆری هه بووه، له هه مانکاتدا دنیا نه ویستترین مروف بووه.

ترمیژی له جامیعه کهیدا له نه بو زه په وه فهرمووده یه کی هیناوه ته وه، نه ویش له په یامبه ری خواوه(صلی الله علیه وسلم) که فهرموویه تی: "الزَّهَادَةُ فِي الدُّنْيَا لَيْسَتْ بِتَحْرِيمِ الْحَلَالِ وَلَا إِضَاعَتِهِ، وَلَكِنَّ الزَّهَادَةَ فِي الدُّنْيَا أَنْ لَا تَكُونَ بِمَا فِي يَدِكَ أَوْثَقَ بِمَا فِي يَدِ اللَّهِ، وَأَنْ تَكُونَ فِي ثَوَابِ الْمَصِيبَةِ إِذَا أَنْتَ أَصَبْتَ بِهَا أَرْغَبَ فِي ثَوَابِهَا

^۱ - به یه قبی له دلائل النبوة (۶۱/۷) ئیخراجی کردوه.

لو أنها بقیت لك^۱، واتا: دونیا نه ویستی نییه حه لالّ حه رام بکه یت و له نیوی بدهی، به لکو دونیا نه ویستی نه وهیه، نه وهی له دهسته به لاتوه گرنه گتر نه بی له وهی لای خوی گه وره ههیه، له کۆست و به لالّ ناخوشییدا که به سه رندا هات، زیاتر له وهی حه ز به مانه وهی شت و که سه که بکه ی که له دهستت داوه، ئاره زووی پاداشتت هه بی.

پرسیار له پیشه واته حه د کراوه له باره ی کابرایه که وه هه زار دیناری ههیه، ناخۆ ئه کریّ دونیا نه ویستیش بی؟

ئه لّی: به لّی، به مه رجیّ به زیاتر بوونی خوشحالّ و به که مبوونه وهشی خهفه تبار نه بی.

پیشینیک وتوویه تی: مرؤفی دونیا نه ویست، که سیک نییه مالی حه لالّ به سه ر سوپاسگوزار بوونیدا زالّ و حه رامیش به سه ر ئارامگر تنیدا زالبی.

ئه مه ش باشترین سنووریکه: حه قیقه تیکی ئاویتته کراوه له ئارامگری و سوپاسگوزاری، هه رکه سیّ هه لگری ئه و دوو سیفه ته نه بی شیایوی ناوی دونیا نه ویستی نییه. هه رکه سیّ له کاتی دهوله مه ند بوونیدا له ریگی حه لاله وه سوپاسگوزاری زالّ و له کاتی ریپیگرتنی حه رامیشدا ئارامگرتنی زالبوو، نه وه به راستی مرؤفیکی دونیا نه ویسته، پیچه وانه ی ئه و که سه ی که حه لالی زۆرتر بی سوپاسگوزاری لاواز ئه بی و که حه رامیشی بیته پری خۆپراگرتنی نامینی، که سیک به و جۆره بوو نه وه دونیا نه ویست نییه.

^۱ - زۆر لاوازه، ترمیزی (۲۳۴۰) و ئین ماجه (۴۱۰۰) و به یه قبی له الشعب (۱۰۷۷۵) ئیخراجیان کردوه.

گویم لیبوو شیخی ئیسلام ئەبووت: زوهد (دوینا ئەویستی): واتا وازهینان له شتیک سوودی بۆت نییه، وه رهعیش وازهینانه له شتیک زیانت لی بدات. دوینا ئەویستی، خالیکردنی دلّه له شته دویناییهکان نهک خالیکردنی دهست، به رانبهرو پێچهوانه به وه چروکی و دهست قرچۆکییه، ئەوهش سی جۆره: حه رام ئەویستی، گومان و مهکروه ئەویستی، زیاده ئەویستی. یه کهم فرهزه، دووهم ریزو فرهزه، سییهم له نێوان ههردووکیاندا یه به پیتی پلهی گومانه که یه، ئەگه به ههینبووی ئەوه به یه کهم ئەگه یه، ئەگه رنا ئەوه له جۆری سییهمدای، ده بی له سییهمدا به مینیته وه و دانه بهزی، ئەوهش بۆ که سییک خواو ئاخیرهتی بووی، زوهدی فرهزهت پێویسته، چونکه ویستی دوینا زیان به ویستی ئاخیرهت ده دات، مروفیش به مه قامی ویست ناگات تاوه کو داوا ویست و داواکراوی خۆی یه کلانه کاته وه.

یه کتاپه رستی داواکراو: ئەوه یه که داوا ویستی به غهیری خوای گه رده وه نه به سیتیه وه و له و شتانهش که له خوای نزیک ده خاته وه ته نیا تایبهت به خوای گه رده بی.

یه کتاپه رستی له داواکردندا: ئەوه یه داواکردن و ویست، شه هوهت و راکیشهرو پالنه رهکانی ههواو ئاره زوو له پیشه بکیشن و ویست تهواوی ده روون بگریته وه و تیایدا دابه زری و جگه له پویشته پالّ حهق و راستی، ریگهی هیچ شتیکی تر نه دات و تهواوی ویستی خۆی بۆ خوای گه رده یه کلابکاته وه.

ئه وکاته ی بۆ خوا یه کلابوویه وه، ئیتر دوینا نه ویستی بۆ که سه که ده بیته شتیکی پێویست، چونکه یه کلای ده کاته وه بۆ ئاوه دانکردنه وه ی کاتهکانی و کۆکردنه وه ی دلی بۆ ئەو شته ی بووه ته په ژاره ی، ئامرازو ماده دهکانی ته ماحی

ده پچرینیت که خرابترین شتیکه بۆ خرابکردن و کاو لکردنی دل، بیگومان بناغی هه موو تاوان و خرابه و سه ریچییه که له ته ماحه وه یه، بۆیه دونیانه ویستی که رهسته ی ته ماح ده پچرینی و دل پر ده کات و نه دنامه کانی جهسته هان ده دات بۆ چاکه کاری، دورکه وتنه وه ی نیوان بهنده و خوای گه وره ناهیلی و دلئارامیی بۆ ده هیئی و هه زی پاداشتی خواییش به هیی ده کات.

که سی دونیانه ویست له پووی جهسته و دل وه دلئارامترین خه لکییه، چونکه دونیانه ویستی و لیبونه وه ی له دنیا و اتا قبولکردنی ویستی خوا و ناخیرهت، دلی بۆ خوا خالی ده کات و پیداکر نه بی بۆ نزیکبونه وه له خوای گه وره و چروک نه بی له وه ی که مترین کاتی له شتیکیدا خه رج بکات جیی ره زامه ندیی خوای گه وره نه بی و لای خوای گه وره خۆشه ویست نه بی. که سی دونیانه ویست نه و کات له خه لکیی تر زیاتر ژیا نی خۆشتر و دلئارامتر و خۆشحاله تره .

بیگومان ئاره زووکردنی دنیا دل پارچه پارچه نه کات و ریزه کان ناهیلی و خه م و په ژاره و خه فته درێژه پی ده دات، سزاو ئازاریکی ئیستاییه نه بیته مایه ی ئازاریکی چاره پوانکراوی سه خترو نه و نیعمه تانه له ده ست بهنده ده دات، که زیاتر و چه ند جاره ی نه وه یه له دنیا دا هه زی پی ده کات.

پیشه و نه حمه د نه لی: هه یسه می کوپی جه میل بۆی باسکردین، موحه ممه د بۆی باسکردین- و اتا: ئیبن موسلیم- نه ویش له ئیبراهیمه وه- و اتا: ئیبن مه یسه ره- نه ویش له تاووسه وه وتی: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رموی: "إن الزهد في الدنيا يريح القلب والبدن، والرغبة في الدنيا تطيل الهم والحزن"^۱، و اتا: دونیانه ویستی دل و جهسته ده حه سییینه وه، دنیا و ویستییش په ژاره و خه فته زۆرتر نه کات.

^۱ - لاوازه، نه حمه د له الزهد (۱۶۶) و ئیبن نه بی له دنیا (۱۳۱) و به یه قبی له الشعب (۱۰۵۳۶)

نیخراجیان کردوه، پچرانی تیدایه .

خەم و خەفەت و پەژارە لە دوو رووەوە دروست ئەبن: یەكەم: دنیاویستی و پێداگریکردن لەسەری، دووەم: كەمتەرخەمییەكردن لەكاری چاكەو خواپەرستییەدا.

عبداللهی كۆپی ئەحمەد ئەلی: بەیانی كۆپی ئەلەكەم بۆی باسكردم، موخەمەدی كۆپی حاتەم بۆی باسكردین، ئەویش لەبیشری كۆپی ئەلحاریثەو، ئەویش لە لەیسەو، ئەویش لە ئەلەكەمەو، وتی: پەيامبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمویەتی: "إِذَا قَصَّرَ الْعَبْدُ بِالْعَمَلِ ابْتَلَاهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِالْهَمِّ"^١، واتا: گەر بەندە لەكاری خواپەرستییدا كەمتەرخەمی كرد، ئەوە خواى گەرە بەپەژارە تاقییەكاتهو.

ئارەزووكردنی دنیا بناغەو بنچینەى تاوانە ئاشكراكانە، بناغەى تاوانەكانى دڵە لەپووی تووپەبوون و رقوكنەو ئېرەیی و خۆبەزلزانی و خۆهەلكێشان و كۆكردنەوێ زۆرى دنیا، هەموو ئەوانە دلیان پێ پر دەكرێ نەك ئەوێ لە دەست بێ، دڵ پر بوون بەوانە دژە بە سوپاسگوزاری، لوتكەى سوپاسگوزاری واتا خالیكردنەوێ دڵ لەو شتانە، سەرکەوتن و سەرفرازییش بەخواى گەرەیه.

دریژبوونەو و زۆربوونەوێ سەروەت و سامان وەك دریژبوونەوێ تەمەن و ناوبانگییه، بۆیه باشتەرى ئێو لەدنیادا، ئەو تانە كە تەمەنى دریژەو كارەكانى جوان و باشە، دریژبوونەوێ زۆربوونەوێ سەروەت و سامانییش بەو جۆرەیه گەر خێرو چاكەى لەگەڵدا زۆربى.

^١ - زۆر لاوازه، ئەحمەد لە الزهد (١٦٦) ئیخراجی كردووه، ئێسناده كەشى (معضل) ەو پرە بەكەسى لاواز و نەناسراو.

تەمەن و سەرۆت و ناویانگیی مرقۇ: یان پلە گەلێک بەرزى دەکەنەو، یان پلە گەلێک نزمى دەکەنەو.

نەینىى بابەتەکە: رێگەى هەژارى و کەمکردنەوێى دونیا بەبوونى ئارامگرییەو رێگەى سەلامەتی، دەوڵەمەندى و خوشگوزەرانیش بەزۆرى رێگەى سەخت و قورپاوی، گەر مرقۇ دەوڵەمەند لەسەرۆتەکیداترسى خواى هەبوو، پەيوەندى خزمایەتى و سۆزو بەزەى پێیگەیان و مافى خواى تیا دا دەركرد بەدەر لەزەكات، کە برسێیەکی تێرکرد و رەشوپووتێکی پۆشته کردەو بە دەم کەسێکی لێقەوماوو خاوەن پێداویستى و ناچارەو رۆیشت، ئەو رێگەى رێگەى دەسکەوتە کە لەسەرۆى سەلامەتیەو.

نەونەى مرقۇى هەژاریش، نەونەى نەخۆشیکە بەهۆى نەخۆشیەکەىو ناتوانى کارو نیازی خۆى بەجێگەىنى، ئەوکات لەسەر ئارامگرتن و خۆپاگرتنى پاداشت دەدرى.

مەترسێى مرقۇى دەوڵەمەند زۆر گەرەبە لەکۆکردنەو دەستخستن و خەرجکردنى سەرۆتەکیدات. گەر دەستخستەکەى لەپێگەى حەلālەو بوو، لەحەقى خۆیدا خەرجى کرد، ئەو بەسوودترین شتیکە بۆ.

مرقۇى هەژار وەک کەسێکی خواپەرستى لەخەلک دابپاوه، دەوڵەمەندى بەخەشەر لەپێگەى چاکەدا وەک یارمەتیدەر و مامۆستا و موحامیدکارە، لەمەدا پەيامبەرى خوا(صلی الله علیه وسلم) کردوویەتیە هاوپی و هاوشانى ئەو کەسەى خواى گەرە داناییەکی پى داو و کاری پى دەکات و خەلکی پى فێر دەکات.^۱ یەکیکە لەو دوو کەسەى حەسوودییان پى دەبرد ریت. کەسە نەفامەکانیش

^۱ - پێشتر تەخریج کرا.

ئیرهیی به و که سه ده بن که هه موو سوودو که لکیکی بۆ خودی خۆی دابریوو و له پیشتری داده نین له ئیرهیی بردن به ده وله مهندي به خشر و زانای فیکاری خه لک.

ئه گهر و ترا: کامه یان باشتره: ئه وهی ده وله مهندي هه لده بژیری بۆ به خشین و چاکه کردن له پروه چاکه کارییه کاندایان ئه و که سهی هه ژاری و که مگرتنی دنیا هه لده بژیری تاوه کو له فیتنه و به لا رزگاری بی و دلی ئاماده بی بۆ ناخیرت و دنیا سه رقالی نه کات؟ یان ئه و که سهی نه ئه مه و نه ئه و هه لده بژیری، ئه وه هه لده بژیری که خوی گهره بۆی هه لده بژاردوو و به خۆی هه یه که له و دووانه هه لده بژیری؟

له وه لامدا ئه وتری: ئه مه باب تهیکه پیشینی چاکه کار تیایدا جیاواز بوونه، هه ندیکیان سه روهت و سامانیان هه لده بژاردوو تاوه کو جیهادی پی بکری و به خشری و له چاکه دا خهرج بکری، نمونهی عه بدولپه حمانی کوپی عه وف و ده وله مهنده کانی دیکه ی هاوه لان، ئه وه قه یسی کوپی سه عده¹ ئه یوت: خوابه گیان من یه کیکم له و به ندانهی خۆت که ده وله مهندي چاکه ده کات و بۆی شیاوه. هه ندیکی تریان هه ژاری و که مگرتنی دنیای هه لده بژارد، نمونهی ئه بو زه پو کومه لکی دیکه ی هاوه لانیش له گه لیدا، ئه وان ته ماشای نه هه م ته ییه کانی دنیایا کردو له فیتنه کانی ترسان و ته ماشای سوودو به رژه وه ندیه کانی به خشین

¹ - قه یسی کوپی سه عدی کوپی دولهیم ئه لته نصاری: والی و هاوه ل و یه کیک بوو له ژیر و لیهاتوو هه کانی عه ره ب، خاوه ن بۆچوون و پیلانی جهنگ و فریا که وتن بوو، یه کیک بوو له سه خیه به ناویانگه کان، که وهی قه ومه که ی بوو، له گه ل په یامبه ری خوادا (صلی الله علیه وسلم) ئالای ئه نصاری هه لده گرت و سه ره رشتی ئه نصاری نه کرد. له بوخارییدا هاتوو که قه یس له به رده ستی په یامبه ری خوادا وه که ئه میری پۆلیس بوو، سالی ۶۰ کۆچی له مه دینه دا مرد.

و بهرهمه دونیایی و ناخیره تییه که یان نه کرد، کۆمه لئی سیتییه میش خۆیان هیچ شتیکیان هه لئه بژارد، نه وه یان هه لئبژارد که خوای گه وره بۆیانی هه لئبژارد بوو.

هه روه ها هه لئبژاردنی زۆر مانه وه له دنیا دا بۆ راپه پاندنی ئایینی خواو خوابه رستی، کۆمه لێک: ته مه ن درێژیان ده خوازی، کۆمه لێکی تر چه زیان به مردن و گه یشتنه وه لای خوای گه وره و رزگار بوون له دنیا یان ده خوازی، کۆمه لئی سیتییه میش چه زو خۆزگی ئه و دوو کۆمه له یه یان نه بوو، به لکو نه وه یان هه لئبژارد که خوای گه وره بۆیانی هه لئبژارد بوو، هه لئبژاردنیان په یوه ست بوو به ویستی خوای گه وره وه نه وه ک ویستی خۆیان، نه مه حاله تی ئه بو به کری سدیق بوو (خوای لئ رازی بی)، له سه ره مه رگدا پتیان وت: ئایه داوای پزیشکت بۆ بکه یین؟ وتی: پزیشک بینیمی، وتیان: ئه ی چی پیت وت؟ وتی: پیتی وتم: من نه وه ده که م که خۆم ده مه وئ^۱.

له پێشترین حاله ت: حاله تی موسایه (سه لامی خوای له سه ربی)، که فریشته ی گیانکێشان هاته لای زلله یه کی لیدا چاویکی کوپێرکرد، نه وه ش نه ک له بهر خۆشویستنی دنیا و ژیانی دنیا، به لکو بۆ جیبه جێکردنی فه رمانه کانی په روه ردگاری و راپه پاندنی ئایینه که ی و شه پکردنی دوژمنه کانی خوای گه وره، وه ک نه وه ی به فریشته ی گیانکێشان بلئ: تۆ به نده یه کی فه رمانپێکرا و منیش به نده یه کی فه رمانپێکراوم، منیش و سه رقائێ فه رمانه کانی په روه رگا و راپه پاندن و سه قامگیرکردنی ئایینه که یم. دواتر که ژیانی دوو وودرێژی بۆ پێشنیار کرا و زانیی له دوا ی نه وه ش هه ر مردن هه یه، رازی بوو به وه ی خوای گه وره بۆی هه لئه بژیریت^۲.

^۱ - پێشتر ته خریج کرا.

^۲ - بوخاری (۳۴۰۷) و موسلیم (۲۳۷۲) ئیخراجیان کردووه له نه بو هوره یه وه (خوای لئ رازی بی).

هه رچی په یامبه‌ری خۆمانه (سه‌لات و سه‌لامی خوای له‌سه‌ری)، ئه‌وه خوای گه‌وره په‌یامی بۆ نارد و سه‌رپشکی کرد، زانترین مه‌خلوق بوو به‌خوای گه‌وره، زانیی که خوای گه‌وره حه‌ز به‌لیقای نه‌کات و گه‌رانه‌وه بۆلای خۆی هه‌لده‌بژێری، بۆیه گه‌رانه‌وه لای خوای گه‌وره‌ی هه‌لبژارد.

گه‌ر بیزانیایه خوای گه‌وره حه‌ز ده‌کات له‌دوینادا بمی‌نێته‌وه بۆ جێبه‌جێکردنی فه‌رمانه‌کانی و راپه‌راندنی ئایینه‌که‌ی، ئه‌وه هه‌ر هه‌لبژارد و حه‌زی خوای گه‌وره‌ی هه‌لده‌بژارد، هه‌لبژاردنه‌که‌ی شوین هه‌لبژاردی خوای گه‌وره گه‌وره که‌وتبوو. خوای گه‌وره سه‌رپشکی کرد که پادشایه‌کی په‌یامبه‌ری یان به‌نده‌یه‌کی په‌یامبه‌ر، زانیی که خوای گه‌وره ئه‌وه‌ی بۆ هه‌لده‌بژێری به‌نده‌یه‌کی په‌یامبه‌ر بی، هه‌لبژاردی خوای گه‌وره‌ی هه‌لبژارد، بۆیه له‌هه‌موو شتێکدا هه‌لبژاردنه‌کانی شوین هه‌لبژاردنه‌کانی خوای گه‌وره ده‌که‌وت.

له‌پۆژی حوده‌یه‌دا له‌و حاڵه‌ته‌دا ئه‌و مه‌رج گه‌له‌ قوره‌سه‌شی قبول‌کرد و حه‌قی خۆی پێدا، حاڵه‌تێک بوو ته‌نیا ئه‌و به‌کری سدیق پێی قبول بوو، ئه‌وه‌ش ته‌نیا هه‌لبژاردنی خوای گه‌وره‌بوو بۆ خۆی و هاوه‌لانی، په‌یامبه‌ر پێی رازی‌بوو، ئه‌وه‌ی هه‌لبژارد و نه‌ییبینی خوای گه‌وره چی بۆ هه‌لبژارد و ده‌.

ئه‌وه ئامانج و ئه‌وپه‌ری به‌ندایه‌تییه، سوپاسی خوای گه‌وره‌ی له‌سه‌ر کرد، سوپاسگوزارییه‌که‌ی له‌وه‌دا بوو که خوای گه‌وره له‌سه‌ره‌تای سوره‌تی فه‌تحدا مزگینیی و موژده‌ی پێدا، ئه‌وه‌نده سوپاسگوزار و دلخۆش بوو که هاوه‌لانی‌ش پی‌رۆزباییان لێ‌کرد و تیان: پی‌رۆزترت بی ئه‌ی په‌یامبه‌ری خوا. بی‌گومان مافی ئه‌وه‌ی هه‌بوو گه‌وره‌تر له‌وه پی‌رۆزبایی لێ‌بکری که پی‌رۆزبایی و مزگینیی به‌مروڤی تر دراوه.

ئەوێ دەبی بزانی: هەموو تاییبەتەندییەکی ریزو فەزڵداریی، خوای گەرە
بۆ پەيامبەری خوێ (صلی الله علیه وسلم) حەلال و رەوای داناو، ئەگەر بەحالتیک
لەحالەکانی کۆمەڵیکی ئوممەت بۆ خوێان بەبەلگە ی بکەن، ئەو فەزڵەکانی
بەسەر کۆمەڵەکانی تریشدا دابەش دەبی.

ئەگەر جەنگاوەر و موچاھیدکارەکان بە پەيامبەر بەلگە بھێننەو، بەوێ
باشترینی نیو موسلمان، ئەو زاناو شەرعناسانیش نمونە ی بەلگە ی ئەوانیان
پێیە.

ئەگەر دونیانەوستان بەلگە ی فەزڵی دونیانەوستانی خوێان بھێننەو، ئەو
ئەوانەش کە تیکەلی دنیاو بەرپۆوەبردن و سەرپەرشتیکردنی خەلک، بەلگە
دەھێننەو کە ئەوانیش سەرقالی راپەراندنی ئایینی خواو جیبەجیکردنی
فەرمانەکانی خوای گەرە بوونە.

گەر هەژاری خۆراگر بە پەيامبەر (صلی الله علیه وسلم) بۆ خوێ بەلگە
بھێننەو، ئەو دەوڵەتەندی سوپاسگوزاریش بەلگە ی خوێ پێیە.

ئەگەر خواپەرستان لەسەر فەزڵ و بارسەنگکردنی سووننەتەکان بەلگە یان
پێھێناو، ئەو عاریفانیش لە فەزڵی مەریفەدا بەلگە یان پێھێناو، ئەو.

ئەگەر مۆفە خاکەراو نەرموونیانەکان بەلگە یان ئەویان بەبەلگە کردو،
ئەو شکۆمەندان و لەنیۆبەری ناپەرەواکاران و زبریو بەرانبەریان ئەویان بەبەلگە
ھێناو، ئەو.

ئەگەر کەسە بەرزو بەرپۆزەکان ئەویان بەبەلگە کردو، بۆ خوێان، ئەو
نەرموونیان و کەسە ھاوسەنگەکان و رەوشت سادەکان لەمامەڵەکردن لەتەک
کەسوکارو ھاوپیاندا ئەویان بەبەلگە ھێناو، ئەو.

ئەگەر خەلکانێک بەلگەیان پێ هێناوە تەو لە وەتەنی حەق و باسکردنی بەبوون و نەبوونی کەسەکە، ئەو خەلکانی بەشەرم و ریزیش بەلگەیان پێهێناوە تەو کە قسە بەپەڕی هەلە کاردا نەدەنەو.

ئەگەر خاکەراو لەدوای خۆ بەدوورگران ئەویان بەبەلگە هێناوە تەو لەخۆ بەدوورگرتن لە هەندێ شت گەرچی حەلال و ئاساییش بێ، ئەو کەسانی ئاسانکاری دەرنەچوو لە شەریعەتیش بەلگەیان پێهێناوە تەو.

ئەگەرچی ئەوێ سەرقالی چاککردنی دنیاو دڵی خۆیەتی بەلگە بێ هێناوە تەو، ئەو کەسەش هەر بەلگە بێ هێناوە تەو کە سەرقالی چاککردنی جەستە و بژێوی و دنیاوی خۆیەتی، چونکە پەيامبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) بۆ چاکسازیکردنی ئایین و دنیا نێردراوە.

ئەگەر ئەوانە بەلگەیان پێهێناوە تەو کە دڵیان بەهۆکارەکانی دنیاو نەبەستووە تەو و خۆیان نەداوە تە پالێ، ئەو ئەوانەش بەلگەیان بێ هێناوە تەو کە هۆکارەکانی دنیایان وەرگرتووە و خستوویانە تە شوینی خۆی و مافی خۆیان پێ داوە.

ئەگەر ئەوانە برسی بونە و لەسەر ئارامگرتنی برسیتییش بەلگەیان پێهێناوە تەو، ئەو ئەوانەش بەلگەیان بێ هێناوە تەو، کە تێربوونە و لەسەر ئەو تێربوونە سوپاس و ستایشی خۆی گەورەیان کردووە.

ئەگەر ئەوانە بەلگەیان پێهێناوە تەو کە لێبوور دەو لێخۆشبوون، ئەو ئەوانەش ئەویان بەبەلگە هێناوە تەو کە لەشوین و کاتی تۆڵەکردنەو دا تۆڵەیان کردووە تەو.

ئەگەر كەسك ئەوى بە بەلگە ھېناو تەوہ كە لە بەر خوای گەورە بە خشیویتی و دۆستایەتیی کردووہ، ئەوہ ئەو كە سەش ئەوى بە بەلگە ھېناو تەوہ كە لە بەر خوا نەیبە خشیووہ و دۆزمنایەتیی کردووہ.

ئەگەر كەسك ئەوى بە بەلگە کردبێ كە خواردنی زیرو بێ تامی خواردووہ لە نانی جۆ و گەنم و خەل، ئەوہ ئەو كە سەش ئەوى بە بەلگە ھېناو تەوہ كە خواردنی خۆش و بە چێژی خواردووہ لە نمونەى گۆشتی برژاو و حەلواو میوہ و شتە خۆشەکانی تر.

ئەگەر ئەو كە سەى بەردەوام لە پۆژووگرتندا بووہ و بەلگەى بەو ھېناو تەوہ، ئەوہ ئەو كە سەش بەلگەى بەو ھېناو تەوہ كە ئەوہ ندە بە پۆژوو دەبوو ئەوترا ئەمە رۆژیک رۆژوو ناشکیئێ، ئەوہ ندە رۆژیش بە پۆژوو نە دەبوو تادەوترا: بە پۆژوو نابێ.

ئەگەر كەسك ئەوى بە بەلگە ھېنا بێتەوہ كە ئارەزووی خۆشییەکانی نە کردبێ، ئەوہ ئەو كە سەش ئەوى بە بەلگە ھېناو تەوہ كە حەزی لە خۆشییەکانی دنیا کردووہ لە ژن و بۆنى خۆش.

ئەگەر كەسك ئەوى بە بەلگە کردبێ لە نەرموونیان و ناسكبوونی بەرانبەر ژنەکانی، ئەوہ ئەو كە سەش ئەوى بە بەلگە ھېناو تەوہ كە تەمبێكردوون و تەلاقى داوون و دووری لیگرتوون و سەرپشكى کردوون لە مانەوہ یان تەلاق.

ئەگەر كەسك بەلگەى بە ئەو ھېنا بێتەوہ بەوہى خۆی راستەوخۆ ھۆكاری بژیویی خۆی دا بین نە کردبێ، ئەوہ ئەو كە سەش ئەوى بە بەلگە ھېناو تەوہ كە بە خۆی كاری کردووہ و كریى وەرگرتووہ و كریى داوہ و كپین و فروشتنی ئەنجام داوہ و سلفەى وەرگرتووہ و قەرزى کردووہ و شتی خستووہ تە رەھنەوہ.

ئەگەر كەسك لە حەيزو رۆژوودا لە ژنەكانى تەواو دوورگرتبى و لىيان نزيك نەهاتبىتەو، ئەو ئەو كەسەش بەلگەى بەو هێناو تەو كە لە حەيزدا بەبى جوتببون لە ژنەكەى نزيكبوو تەو بە پۆشوش بوو ژنەكەى ماچكردوو.

ئەگەر كەسانك بەلگەيان هێناو تەو بە قامچى لە مۆقى تاوانبار بدرى، ئەو ئەو كەسانەش بەلگەيان بەو هێناو تەو كە ئەو بەسەر ئەو كەسانەدا جىبەجى دەكرى كە سنورى خاى گەورەيان بەزاندوو، نمونەى بېرىنى دەستى دزو رەجمكردنى ژن و پياوى داوینپيس و جەلەكردنى عەرەققۆر.

ئەگەرچى ئەوانەى خاوەن بۆچوونى بېياردانن بە حوكمى ديار بەلگەيان بەو هێناو تەو، ئەو خاوەن سياسەتى دادپەرورە كاركەر بە بەلگەى دياريش بەلگەيان بەو هێناو تەو، بەبۆنى تۆمەت كەس دەستگير دەكەن و بە بەلگەى تاوانەو سزا دەدەن.

باس دەكرى لە سولەيمانى پەيامبەرى خواو (سەلامى خاى لەسەرى) بە بەلگەى ديار بېيارى داوە منداك بە ئافرەتاك بدرى گەرچى ئافرەتەكە دانى بەو دا نابوو منداك ئەوى ترە، ئەو دانپێدانانە بەلگەى دەرکەوتوى پوچەل نەکردووە.^۱

ئەبوعەبدولرەحمان لەسەر ئەم فەرموودەى دووشت ئەلى: يەكەم: فراوانكردن و بواركردنەو هەي زۆرى دادوهرە كە پى ئەلى ئەوشتە بكە كە نەيكردوو، ئەمە بۆ ئەو هەي راستىيەكەى پى دەرکەوى، پاشان پێچەوانەى دانپێدانانى تاوانباركراو بېيار دەدات، گەر بۆى دەرکەوت راستىيەكە ئەو نىيە كە ئەو دانپێداناو.

^۱ - بوخارى (٦٧٦٩) و موسليم (١٧٢٠) ئىخراجيان كردوو.

هاوه لانیس له ژبانی په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و دواتریشیدا به به لگه کان کاریان کردوه، نه وه عهلییه (خوای لی رازی بی) به و ئافره ته نه لی که نامه که ی حاته بی هه لگرتبوو: یان نامه که دهرده هینی یان خوم دهریده هینم^۱. عومهری کوپی خه تابیش به سکپر بوون، داوینپسی و، به بون عهره قخواردنه وه ی دیاری کردوه.

خوای گه وره له باره ی شایه تی یوسف وه نه گتیرته وه، که بینویتی له پشته وه کراسی یوسف درپوه بیتاوانی یوسفی داوه.

په یامبه ری خواش (صلی الله علیه وسلم) به نه بی نه لحوقه یق که وه های دانابوو نه فه قه و خه رچکردن گه نجینه ی حویه یه ی کوپی نه خته بی له نیوبردوه، نه فه رموو: "العهد قریب، والمال أكثر من ذلك"^۲، واتا: کاتی دهرکه وتنی نه وه نزیکه و پاره و سامه نه که له وه زۆرتره.

دوو به لگه ی له به رچاوگرتوه له مانه وه ی نه و سه روه ته و سزای داوه تاوه کو دانپیدناوه، ریگه شی داوه به که سواری کوژراوکه سویند بخون، نه وه نه و که سه یه کوژراوه که ی نه وانی کووشتوه و له بری نه ودا بیکوژنه وه، به به لگه ی نه وه ی، به لگه ی نه وان به جی و ته و او و بارسه نگ بووه.

خوای گه وره ریگه ی داوه ره جمی نه و ئافره ته بکری، که میرده که ی شایه تی داوینپسی له سه ر داو به لگه کانی راست و ته و او بوون و ژنه که ش دانپیدانا.

^۱ - بوخاری (۴۲۷۴) ئیخراجی کردوه.

^۲ - صه حیه، نین حیان (۵۱۹۹) و به یه قبی له السنن الکبری (۹/ ۱۳۷) ئیخراجیان کردوه.

شهریعه ته که ی په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) روونه بۆ که سیک لئی رابمینی، بریاردان به به لگه ی دیارو روون شهریعه تی ئه وه، به لگه ی بریار دادوه ری سه رپاست و ده سه لاتدارانی دادپه روه ره، هه روه ک به لگه ی دژ به دادوه رانی خراپ و ده سه لاتدارانی سته مکاره، خوای گه وره ش پشت و په نامان بی^۱.

مه به ست به م به شه، نه وه یه که هه ژاره خۆپاگره کان له ده وه له مه نده سوپاسگوزاره کان مافدارترو له پیشتر نیین به په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، به لکو مافدارترین خه لک به په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، نه وانن که شوینی ری یازه که ی نه که ون، سه رکه وتن و سه رفرازییش به خوای گه وره یه.

^۱ - بهوانه کتیبی (الطریق الحکمیة) ی دانه ر.

تهوهری بیست و پینج

لهروونکردنهوهی شته دژهکانی نارامگرتن

له بهرئهوهی نارامگرتن جلّه گیرکردنی زمانه له گازنده کردن بۆلای غهیری خواو جلّه وکردنی دلّه له تووپه بوون و رق و ئەندامهکانی جهسته له له ده مووچاودان و سنگ دادپین و هاوشیوهکانی تری، ئەوه شته پیچه وانهکانی ئەوانه دژه نارامگریین.

له وانه: گازنده کردن لای بهندهکان، گه بهنده لای مرقشکی تر گلهیی له خوای پهروهردگاری کرد، ئەوه گازنده و شکایهتی له خوایهکی به بهزهیی کردوه لای مرقشک که بهزهیی و سۆزی نییه. ئەو گازنده و شه کوایهیی به عقوب لای خوای گه و ره کردی ناچیتته ئەو چوارچپوه به وه، چونکه شه کوای حالی خۆی برده وه لای خوای گه و ره و تی: ﴿فَصَبِّرْ جَمِيلًا﴾ یوسف: ۱۸، واتا: ووتی جا نارام ده گرم به نارام گرتنیککی چاک و په سه ند.

هه رچی باسکردنی حالی خۆته لای بهندهکانی خوا، وهك داوای نامۆزگاری و هاوکارییکردن و یارمه تیدانت له لابرندی زیانیك، ئەوه ناچیتته خانهی دژه نارامگرییه وه: وهك ئەوهی نه خوش حالی خۆی بۆ پزیشك باس بکات، کهسی سته ملیکراو بهواته لای کهسیك سته می له سه ر لابدات، کهسی کۆست و مهینه تبار حالی خۆی لای کهسیك باس بکات که سه که چاره سه ری له ده ست بی. په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) رویشته لای نه خوشیک و له حالی پرسى و فه رمووی: "کیف تجدک؟"، واتا: چۆن ده بینرتی (حالت چۆنه)؟، ئەوه بۆ خۆی هه والپرسینی نه خوشه که یه له باره ی حالی نه خوشیه که یه وه.

^۱ - سه حیه، ترمیزی (۹۸۳) و ثیین ماجه (۴۲۶۱) ئیخراجیان کردوه.

هەرچی نالە نالە، ئاخۆ ئەمە دژو زیاندهره به نارامگری؟ لەم بارهیهوه دوو گێڕانهوه له پێشهوا ئەحمدهوه هاتوو، ئەبو ئەلحوسەین ئەلی: دروستترین هەردوو بۆچوونەکه ئەوهیه که راهەتی هەیه، لهوهی له تاووسهوه گێڕدراوه تهوه که حەزی به نالە ی نه خوشیی نه کردوو و پیتی مه کروه بووه.

موجاهید ئەلی: هەموو شتێک لەسەر نهوهی ئادەم دەنوسرێت که به زمانیدا دیت، ته نانه ت نرکه و نالە ی نه خوشییه که شی.

وتووینە: نرکه و نالە به زمانی حال گازندهیه و دژ به نارامگری. عبداللهی کوپی پێشهوا ئەحمەد وتووێتی: باوکم له و نه خوشییه ی که تیایدا مرد پییوتم: کتیبه که ی عبداللهی کوپی ئیدریسم بۆ دهریهینه، منیش کتیبه که م دهرهینا، ئینجا وتی: فەرموودهکانی له یسی کوپی ئەبی سولهیمم بۆ دهریهینه، منیش فەرموودهکانی له یسم دهرهینا، ئینجا وتی: فەرموودهکانی له یسم بۆ بخوینهوه، وتی: به ته له م وت: تاووس نرکه و نالە ی نه خوشیی به مه کروه داناوه، ئیتر تاوه کو مرد نرکه و نالە یه کی لی نه بیسترا. باوکیشم تاوه کو مرد له و نه خوشییه یدا نرکه و نالە یم گوئی لی نه بوو.

گێڕانهوه ی دووهم: مه کروه نییه و زیان له نارامگری نادات. به کری کوپی موحه مەد ئەویش له باوکییه وه ئەلی: ئەحمەد پرسایاری کرد له باره ی نه خوشیکه وه به هۆی ئازاری ژۆریه وه نرکه و نالە ی دی. وتی: هیچ شتێکی له باره وه ده زانیی له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم)؟ وتی: به لی، فەرمووده که ی عایشه (خوای لی رازی بی): "وا رأساه"، واتا: ئای ئیشی سه رم. ئەویش ئەمە ی باش دانا.

^۱ - پێشتر ته خریج کرا.

ئه لمه روه زیی ئه لّی: هاتمه لای ئه بی عبدالله که نه خۆش بوو، له حالیم پرسى،
ئه ویش ههردوو چاوى پڕ فرمیسك بوو، هه وائی پێدام که ئه و شه وه چى ئازاریكى
هه بووه.

رووى سه لماندن و به کلابوونه وه: نرکه و ناله دوو جوړه: نرکه ی شه کواو
گله ییه، ئه مه مه کروه، نرکه ی هه سانه وه و ئارامبوونه وه ئه مه مه کروه نییه،
خواش زاناتره.

له ئه سه ردا گێر د راوه ته وه: نه خۆش گه ر به سوپاسکردنى خواى گه و ره (الحمد
لله) ده ستی پێ کردو پاشان حالى خۆى باسکرد، ئه وه گله یی و شه کوا نییه.
شه قیقی به لخیی ئه لّی: هه رکه سى شه کواو گله یی کۆست و به لایه کى بۆ لای غه یری
خواى گه و ره برده وه، ئه وه هه رگیز چێزى په رستشى خواى له دلدا نه کردوه.

شه کواو گله یی دوو جوړه: گله یی کردن به زمانى وتن، گله یی کردن به زمانى
حال، له مه دا خواى گه و ره فه رمانى داوه هه رکه سیك خواى گه و ره نیعه تیكى پى
داوه با ده ربیخات، گه و ره ترو له وه مه ترسیتر، که سیكه له خێرو خۆشیدا بى
گله یی له په روه ردگارى بکات، ئه مه بى به شترین و به دبەختترین مه خلوقه لای
خواى گه و ره.

پێشه وا ئه حمه د ئه لّی: عبدالله ی کوپى به زید بۆى باسکردین، که هه مه س بۆى
باسکردین، ئه ویش له عبدالله ی کوپى شه قیقه وه وتى: که عبی ئه حبار
وتى: (سبحان الله والحمد لله) کردن له کاتى قسه کردندا به کیکه له کاره جوانه کان،
خۆ ده رخستن به حالى خراپیش به کیك له کاره خراپه کان.

به عبدالله وترا: ده ستی پێ کردن به قسه ی جوان چییه؟ وتى: وتن (سبحان الله و
الحمد لله) به له کاتى قسه کردندا، وترا: ئه ی (التحذیف) چییه؟ وتى: خه لکانیک

له خیرو خوشییدان، به لام که پرسپاریان لی ده کری ودهای دهرده خن حالیان خراپه.

ئوهی دژو پیچه وانهی نارامگری بی: سنگ دادرین له کاتی به لاو ناخوشییدا، مهروه ها روومت رنین و دهست به سهر به کدادان و قژ رنین و هاوارو واوه یلا کردن، بۆیه په یامبه ری خوا خوی به ری کردوه له و که سهی له کاتی کۆست و مهینه تییدا دهنگی به رزده کاته وه و قژی ده پنی و سنگی داده پی، به لام گریان و خهفت دژ به نارامگری نین، په روه ردگار له باره ی به عقوبه وه ئه فرمووی: ﴿وَابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ﴾ یوسف: ۸۴، له قهتاده وه له باره ی ئه م نایه ته وه ئه لی: خهفتی خوی خواره وه و جگه له خیرو چاکه هیچی تری نه وه.

حه مادی کوپی سه له مه ئه لی، ئه ویش له عه لیی کوپی زهیده وه، ئه ویش له یوسفی کوپی میهرانه وه، ئه ویش له ئین عه باسه وه، ئه ویش له په یامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) که فرموویه تی: "ما كان من العين ومن القلب فمن الله والرحمة، وما كان من اليد ومن اللسان فمن الشيطان" ، واتا: تاوه کو به فرمیسکی چاو و خهفته باری دلی بی ئه وه له لایه ن خواوه یه و ره حمه ته، که بووه له خۆدان و قسه کردن، ئه وه له لایه ن شهیتانه وه یه.

^۱ - پیشتەر ته خرپج کرا.

^۲ - حسن لغیره، ئه حمه د (۱/ ۲۳۷) ئیخراجی کردوه.

هه شیم، ئه ویش له عه بدولپه حمانی کوپی یه حیاوه، ئه ویش له حیبانی کوپی
 ئه بی جه به له وه ئه لێ، په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرموویه تی: "من بَتُّ
 لم یصبر"^۱، واتا: هه رکه سی خه م و نازاری بلآوه پیکرد له نێو خه لکدا، ئه وه
 نارامی نه گرتوه.

خالیدی کوپی ئه بی عوسمان ئه لێ: کوپیکم مرد، سه عیدی کوپی جوبه یه
 بینیمی میزه ریکم به سه ر سه رمدا شۆپکردبووه وه، وتی: ئه م میزه ر به سه ردا
 شۆپکردنه وه یه سه رکزی و کزۆلییه.

به کری کوپی عبداللهی ئه لموزه نیی وتی: ئه وترا: دانیشتن له مال له دوا ی
 کۆست و مهینه تی، کزۆلییه.

عوبه یدی کوپی عومه یه ئه لێ: فرمیسک رشتن و خه فه تباری دل کپوزانه وه
 نییه، به لکو قسه ی خراپ و گومانی خراپ کپوزانه وه یه.

له ئه لقاسمی کوپی موحه ممه د پرسیار کرا له باره ی کپوزانه وه و نارام
 نه گرتنه وه، وتی: قسه ی خراپ و گومانی خراپه.

کوپی دادوه ریکی به سه ره مرد، زاناو شه رعناسان لای دادوه ره که کۆبوونه وه و
 باسی ئه وه یان بۆ کرد که جیاوازیی کپوزانه وه و نارامگریی چیه، یه کده نگ بوون
 گه ر شتیکی له ده ستهات بیکات خۆی پی رابگری و نه یکرد، ئه وه کپوزانه وه و
 رازی نه بوونه.

حه سه نی کوپی عه بدوله زیزی ئه لجه ره ویی وتی: کوپیکی زۆر نرخدارم مرد،
 به دایکیم وت: له خوا بترسه و چاوه پیی پاداشتی خوا بکه و نارامبگه ر، ئه ویش

^۱ - پێشتر ته خریج کرا.

وتی: مهینه تیبیه که م له وه گه وره تره به کپوزانه و ناپره زایی پاداشته که ی پووجه ل بکه مه وه.

عبداللهی کوپی موباره ک نه لی: پیاویک هاته لای یه زیدی کوپی یه زید، یه زید نوژی نه کردو کوپه که شی له گیانداندا بوو، پیاوه که وتی: کوپه که ت وا خه ریکه ده مرئ و تویش نوژ ده که ی؟! یه زید وتی: گه ر که سیک کاریکی هه بی و رۆژانه نه نجامی بدات و بۆ یه ک رۆژ وازی لیبهی نی، نه وه نه بیته نات و او بییه ک له کاره که یدا.

ثابت نه لی: عبداللهی کوپی موته ریف تووشی کۆست و ناخۆشییه ک هات، به جوانترین قژ داهینان و خۆشترین بۆن بینیم، نه وه م بۆ باسکرد، نه ویش وتی: نه ی نه با موچه ممه د فه رمانم پی ده ده ی بۆ شهیتان سه رکزیم و پیشانی بده ن چی ناخۆشییه کم تووشهاتوه؟! سویند به خوا گه ر دنیا هه موو هی من بی و پاشان لی می وه ر بگریته وه و قوومه ئاویکم پی بدات له پۆژی قیامه تدا، نه وه هه موو دنیا به نرخی نه و قومه نه ئاوه دانانیم.

نه وه ی زیان له نارامگریی ده دات: ده رخستنی کۆست و به لایه که و باسکردنی تی و نارامگریی نه کردنه. هه سه نی کوپی سه باح له موسنه ده که یدا نه لی: خه له فی کوپی ته میم بۆی باسکردین، زافری کوپی سوله یمان بۆی باسکردین، نه ویش له عه بدولعه زیزی کوپی نه بی ره واده وه، نه ویش له نافعیه وه، نه ویش له ئین عومه ره وه وتی: په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رموی: "من البر کتمان المصائب، والأمراض، والصدقة"، واتا: شاردنه وه و ده رنه خستنی کۆست و ناخۆشییه کان و نه خۆشی و سه ده قه کردن یه کیکن

له چاکه کارییه کان. باسده کات که فەرمووێتی: "مَنْ بَثَّ الصَّبْرَ لَمْ يَصْبِرْ"^١، واتا: هەرکەسێ وەهای دەرخت نارامی گرتووە، ئەو نارامی نەگرتووە.

بەشیوەیەکی تر گێڕدراوەتەو له ئەلحەسەنەو بەمەرفوعیی: "مَنْ الْبَرِّ كَتَمَانَ الْمَصَائِبِ، وَمَا صَبَرَ مَنْ بَثَّ"^٢، واتا: شارندنەوێ کۆست و بەلاکان یەکیکە له چاکه کارییه کان، ئەو کەسە ی خەم و خەفەتی بلۆکردییتەو نارامگر نەبوو. کە ئاو دابەزیبوو چاویکی عەتائەو، بیست سال بەو جوړە مایەو و کەسوکاری بەو هیان نەدەزانی، تائەوێ رۆژێک کۆپەکە ی بەرەو رووی هات و زانیی چاوی ئەو باوکە زانایە ی نابینابوو.

پیاویکە روێشتەلای داوودی تانیی کە لەنتۆ جێگەدا بوو بینیی دەلەرزێ، وتی: إنا لله وإنا إليه راجعون، بەپیاوێکە ی وت: کەس بەمە ئاگادار مەکەرەو. دوا ی چوار مانگ هەلسایەو و کەس بەو حالە ی نەزانی.

موغیرە ئەلێ: ئەحنەف لای مامە ی گازندە ی ئازاری دانی کرد، ئەمە ی بۆ دووبارە کردەو، ئەویش وتی: بۆ دووبارە بۆم دەیلێیتەو، من چل سالە نابینابوو و لای کەس گازندە و شەکوام نەکردووە.

شپێزو شەژان دژ بە نارامگرییە، ترس و شەژانی کاتی کۆست و مەینەتی، چرووکیی لە کاتی بوونی نازونیمەت، پەرەردگار دەفەرمووێت: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ۝ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ۝ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ۝﴾ المعارج: ١٩ - ٢١، واتا: بێگومان ئادەمی دروست کراوە بە چاو چنۆکیکی تەنگەتیلکە. کە

^١ - پێشتر تەخریج کرا.

^٢ - بەهۆی ئێرسالەو لاوازه.

ناخۆشی یه کی تووش بیی هاوارو ناله دهست پی دهکات. که سامانیش پرووی تی بکات نه ی گریته وه له خه لکی.

ئه لجه وه ری ئه لی: الهلع: له ترس و توقین خراپتره.
له فه رموده شدا هاتوو: "شَرَّ ما فی العبد شَحْ هالغ، وجِبْنَ خالغ"، واتا:
چرووکیه کی توقیوو ترسیک که ناگاو دلی له شوینی خۆی نه هیشتی، خراپترین شتیکن له بنده دا.

منیش ئه لیم: لیره دا دوو شت هه یه: یه کینکی بیژه یی (له فزی)، ئه وی تر مه عنه وی.

هه رچی بیژه یه که یه: چرووکی به شپرزو ترس وه سفکردوو، که سه که توقیوو، ئه مه له خاوه نه که ی زیاتر که سی تر ناگریته وه، هه فرمانه که له عه ره بییدا تینه په وه به (هلوغا) ناوده بریت و ناوتریت (هالغ له)، دوو رووی تیدا یه:

یه که م: ئه مه به نه سه بدانه، وه ک دهوتریت: لیل نائم، و سَر کاتم، ونهار صائم، ونوع عاصف، به لای سیوه یه یه وه هه مووی به نه سه بدانه، واتا: شه ویکه مرؤ ده خه وینی.

دووه م: له بهر تیکه لیبونی له گه ل خالغ (واتا شه رم نه مان) وشه که له واتای خۆی لایداوه و هاوشیوه ی هه یه.

هه رچی مه عنه ویه: چرووکی و ترسنوکی دوو سیفه تی پیس و خراپن له بنده دا، به تایبته گه چرووکیه که نه وه بنده بی که سه که بتوقینی و شپرز

¹ - صحیحه، نه بو داوود (۲۵۱۱) و نه حمه د (۲/ ۳۰۲) و ثین حیان (۲۲۵۰) و نه بو نه عیم له الطیة (۹/ ۵۰) ئیخراجیان کردوو.

بکات و دلی له شوینی خۆیدا نه هیللی، به مال و جهستهی لیبووردن و ئازایه تیی نه هیشتی، وهك دهوتری: تانه و توانج و دهركردن کاری تی نهكات و بچووك و ترس و تۆقین دایگرتووه.

گه ر بهوی تۆقین و شپرزبون بناسیتهوه، ئهوه بپوانه ئه و كهسهی بۆ نمونه برسیی ئه بی و برسیبوونی ده رده خات و خیرا دهكات بۆ خواردن، كه ئازاریکی تووش ده بی یه كسه ر ده ریده خات، كه ناخۆشییه کی تووشهات یه كسه ر سه ركز دهكات، كه برسیی بوو یه كسه ر له سه ر لا پان ده بیته وه و گازنده ی حالی خۆی دهكات، كه ده روازه ی ته ماحی بۆ ده ركهوت یه كسه ر بۆی بالده گریتته وه، كه شته كه ی ده سكهوت له پوچی خۆی گرنگتری ده زانی، هه موو ئه وهش له ده روون نزمی و پبسی و سووكیه تی له جهسته دا سه رچاوه ده گری... خوای گه وره پشت و په نامان بی.

تهوهری بیست و شهش

پوونکردنهوهی نهوهی نارامگری و سوپاسگوزاری به شیکن له سیفه ته کانی خوی
په رومردگار و خوی ناوی لیناوه (الصبور والشکور)، گهر نارامگری سوپاسگوزاری
فه زلدار نه بوونایه بو خوی نه یده کردنه وه سف

نارامگری، موحه مه د (صلی الله علیه وسلم) که شاره زاترین مه خلوقه
به خوی گه ووه له هه موو بونه وهران باشت خوی گه ووهی ناسیووه
زیاده پویش له وه دا نییه، که له هه موویان زیاتر خوی گه ووهی پاک و مه زن
راگرتووه، نه وه به نارامگر ناوی خوی گه ووهی هیناوه، له سه حیه یندا هاتووه
له نه عمه شه وه نه ویش له سه عیدی کوپی جوبه یره وه، نه ویش له نه بی
عه بدولپه حمانی نه لسه له مییه وه نه ویش له نه بی موساوه نه ویش له په یامبه ری
خواوه (صلی الله علیه وسلم) که فه رموویه تی: "ما أحدٌ أصبر على أذى سمعه من
الله عز وجل، يدعون له ولداً وهو يعافهم، ويرزقهم"، واتا: هیچ که سیکم
نه بینیووه به قه د خوی گه ووه له سه ر قسه و کرداری ناخویشی به نده کان
به نارامتری، کوپی ده دهنه پال که چی له شساغیان نه کات و رنق و رۆزیشیان
ده دات.

یه کیک له ناوه پیروژه کانیشی (الصبور)^١، نمونه ی (موباله غه یه)، گرنگتره
له (الصابر) و (الصَّابِر)، نارامگری خوی گه ووه گه ووه تره و سنووری نارامگری
مه خلوقات تیده په پینی، له پوو گه لیکی نۆده وه بی وینه و هاوشیوه یه، خوی

^١ - بوخاری (٧٣٧٨) و موسلیم (٢٨٠٤) ئیخراجیان کردووه.

^٢ - نه مه له فه رمووده یه کی لاوازا هاتووه له نه بی هوره یره وه.

گه وده به وپه پی تواناوه له بهنده کانی ئارام ده گری، له هاوکاری و فریا که وتن ناترسی، نه وه بهنده کانی به هۆی ترسه وه خیرا داوی هاوکاری و فریا که وتن ده کەن، له هیچ روویه که وه خوای گه وده به هۆی ئارامگرتنییه وه ئازارو ناپه حه تیی رووی لێناکات، وه ک ناوی (الحلیم) ی له جیهاندا زۆر ده رکه وتوو.

جیاوازی نیوان ئارامگری (الصبر) و نه رموونیانی (الحلم): ئارامگرتن به ره م و نه نجامی نه رموونیانییه، بهنده به پیتی نه رموونیانییه که ی ئارامگری بۆ دروست ده بی، نه رموونیانی خوای گه وره ش له ئارامگرییه که ی فراوانتره، بۆیه زیاتر له شوینیکی قورئاندا ناوی (الحلیم) ی هاتوو، به هۆی فراوانیه که یه وه خوای گه وده له گه ل ناوی (العلیم) ی هیناویه تییه وه نه فه رمووی: ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا﴾ (الأحزاب: ۵۱، واتا: خوا زانای کار له سه ر خۆیه. هه روه ها نه فه رمووی: ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾ (النساء: ۱۲، واتا: خواش زانای کار له سه ر خۆیه.

له نه سه ردا هاتوو: "هه لگرانی عه رش چوار فریشته ن: دوونیان نه لێن: سبحانک اللهم وبحمدک، لك الحمد على حلمک بعد علمک. دووانه که ی تر نه لێن: سبحانک اللهم وبحمدک، لك الحمد على عفوک بعد قدرتك. واتا: دوونیان نه لێن: خوایه گیان پاک و بیگه ردیی و سوپاس و ستایش بۆ تۆ، سوپاس بۆ تۆ که نه رموونیانییت که وتوو ته دوا ی زانسته وه، دوونی تریشیان نه لێن: پاک و بیگه ردیی و سوپاس و ستایش بۆ تۆ خوایه گیان که له دوا ی نه وه ی توانای تۆ له کردنه وه و سزادانت هه یه هه ر لیبورده ی.

مه خلوقه كان به نه زانییه وه نه رموونیانیی ئه كه ن، له بیئتواناییان لیبوردنه، به لام خوای گه وه به كه مائی زانستی خوئی نه رموونیانیی ئه كات و به ته واوی تواناشه وه لیبوردیه، هیچ شتێك نه خراوه ته پال شتێك جوانتریی له بوونی نه رموونیانیی له پال زانست و لیبوردن له گه ل توانادا، بۆیه له پارانه وهی ناخۆشی و نارهحه تییدا، خوای گه وه نه رموونیانیی له گه ل مه زنیی وه سفکردوه، نه رموونیانبوون (حه لیم) له پیوستیه كانی زانی پیروزی خوای گه وه یه .

نارامگرتهی خوای گه وه، په یوه سته به بیاهه پیی و هاوبهش په یدا کردنی بهنده كانی و جنیودانیان به خوای گه وه و جور گه لیکی زۆری تاوان و خراپه کارییه وه، هه موو ئه وانهی بهنده كانی ده یکه ن توورپه ی ناکات تاوه کو له سزادانیان په له بکات، به لکو نارام ده گری و مۆلته ئه دات و داوای چاککردن ئه کات و به رانه بهنده ی تاوانباری به به زهیی و نه رموونیانه، تائه و کاته ی هیچ له وانه سودیان نابیی و نه له پووی چاکه و نیعمهت و نه له پیگه ی به لاو تۆله لی کردنه وه ناگه پیتته وه بۆلای خوای گه وه، ئه و کاته خوای گه وه تۆله ی لی ده کاته وه، واته داوی مۆلته و بیانوو پیدان و بانگه واز کردنی، هه موو ئه وانه له پیوستیه كانی نه رموونیانیی خوای گه وه ن، سیفه تیکی خۆیه بۆی و لیبی نابیتته وه .

گه ر نه وه نه ما که ئارامگریی پیوه ی په یوسته، وه ک ته واوی ئه و کاروکرده وانه ی تر که حیکمه تیان پیوسته، ئه وه ئارامگرییش نامیتیی، که م که س هه یه ئاگای له مه بوویی، بۆیه زۆریک که س ئه م ناوه ی لی تی کچووه و

وتووینانه: له قورئاندا ئەمە نەهاتوو، بۆیە خستووینانە ته لاوه و له بابەت جۆره کانی ئارامگریی بەنده وه قسه یان کردوو.

گەر مافی خۆیان به و ناوه بدابایه، ئەوکات ده یانزانی که خوای گه و ره له ته وای مه خلوقات له پیشتره پیتی، ههروهک چون له پیشتره شیاوتره به ناوی (العلیم و الرحیم و القدیر و السمع و البصیر و الحي) و ته وای ناوه پیروژه کانی تری.

جیاوازی نیتوان ئارامگریی خوای گه و ره و ئارامگریی بهنده کانی، وهک جیاوازی نیتوان ژیانی خۆی و ژیانی ئەوانه، وهک جیاوازی زانستی خۆی و زانستی ئەوان و بیستنی خۆی و بیستنی ئەوانه، ته وای سیفه ته کانی تریش هه به و جۆره یه. که ئەوهی زانی، ئەوکات زانیی مۆفه کان به رانبه ر خوای گه و ره چون و فهرمووی: هیچ که سیک نییه به قه د خوای گه و ره به رانبه ر بیستنی قسه و کرداری خراب ئارامتری.

خه لکانی به رچاوپوون وهک چون شاره زان به سۆزو به زهیی و لیخۆشبوون و داپۆشینی خوای گه و ره به رانبه ر بهنده کانی، ئاوه هاش زانست و شاره زاییان به ئارامگریی خوای گه و ره هه یه. خوای گه و ره ئارامگره له کاتی که ته وای زانست و توانا و مه زنی و شکۆدارییشی هه یه، ئارامگرییه کی گه و ره ی به رانبه ر بهنده کانی هه یه.

ببگومان خراپه کردن به رانبه ر پادشای پادشایان و مه زنی مه زنه کان و به پیزی به پیزه کان که چاکه ی له و په پیدایه، کاریکه خاوه ن ئارامگرییه کی زۆر ده توانی خۆی به رانبه ر رابگریت. خراپه ی به رانبه ر بکهیت و تانه بده ی له که مال و ناو و سیفه ته کانی و خراپه ی زۆر قیزه ون ئە نجام بده ی و په یامبه رانی

به دروژن دابنیتی، جنیو نازارت بویان هه بی و دۆسته کانی بسووتیتی و بیانکوژی و سووکایه تییان پی بکهی، نه وه هیچ که سیک قبولی ناکات، له مه دا ده بینین که نارامگری هیچ مه خلوقیک له سه ره تایانه وه تاوه کو کوتاییان به نارامگری خوی گه وه به راورد ناکریت.

گر ده ته وی نارامگری و نه رمونیانی خوی گه وه و جیاوازی نئیوانیان بزانی، نه وه له م فرمایشتهی خوی گه وه رابمینه: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُمِصُّكَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ ﴿٤١﴾ فاطر: ۴۱، واتا: به پاستی خوا ئاسمانه کان و زه وی پاگیر ده کات بو نه وهی له پیره وی خویان لانه دن به پاستی نه گر له پیره وی (خویان) لاده دن کی هه به جگه خوا پایان بگریت بیگومان نه و (خوا) له سه ره خوی لیبوره ده به.

هه روه ها ده فرمویت: ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا﴾ ﴿٨٨﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ﴿٨٩﴾ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًا ﴿٩٠﴾ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾ ﴿٩١﴾ مریم: ۸۸ - ۹۱، واتا: گاوردو جووله که کان ده یان وت خوا مندالی بو خوی داناوه. سویند به خوا به پاستی نۆد نابه جی و سه یر ده لئین. نزیکه ئاسمانه کان له ت له ت و پاره پاره ببن له بهر نه و (قسه به) و (نزیکه) زه ویش شەق به ریت و بقلیشی و (نزیکه) شاخ و چیاکان به به ک جار بروختن. له بهر نه وهی (بی باوه پان) مندال ده ده نه پال خوی میهره بان. هه روه ها فرمایشتهی: ﴿وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ﴾ ﴿٩٦﴾ ﴿٩٦﴾ ابراهیم: ۹۶، واتا: هه ره چهنده پیلانه کانیان شاخه کانی پی بترازی و له بن بی.

خوای گه وره هه والی داوه، به وهی نه رموونیانی و لیخۆشبوونی نه ون نه یانهیشتوو هه ئاسمانه کان و زه ویی بتوینه وه، نه وهش نارامگرییه، خوای گه وره به نه رموونیانی خۆی نارامی گرتوو هه وهی دوزمه کانی له نیتونه بات.

له و ئایه ته دا هه وال هیه به وهی، ئاسمانه کان و زه ویی وهخته بتوینه وه له سه ره نه و کاروکرده وانه ی که مرۆفه کان نه نجامی ده ده ن، به لام خوای گه وره به نه رموونیانی و لیخۆشبوونی خۆی نه وهی ریگری کردوو هه . گلدانه وهی سزاو ئازاردانیان، حه قیقه تی نارامگریی خوای گه وره یه، نه وهی بووه ته ریگری تۆله کردنه وهی خیرای له مرۆفه کان هه ره سیفه تی نه رموونیانییه .

له موسنه دی پیشه واهه ددا به مه رفوعیی هاتوو هه¹: "ما من يوم إلا والبحر يستأذنُ ربّه أن يُفْرِقَ بنی آدم"، واتا: هه موو رۆژێک ده ریا داوای مۆلّه ت له په ره ردگاری ده کات تاوه کو نه وهی ئاده م نقووم بکات.

ئه مه پتووستیه کانی سرووشته، چونکه به پتیی سرووشت ئاو به سه ره خۆلدا به رزده بیته وه، به لام خوای گه وره به تواناو نه رموونیانی و نارامگریی خۆی نه وی راگرتوو هه .

هه ره ک تواناو وه خواریبونه وهی چیاکان و توانه وهی ئاسمانه کانیش، هه ره خوای گه وره به نه رموونیانی و نارامگریی خۆی رایگرتوون.

ئه وهی بیباوه پان و هاویه ش په یدا که ران و خراپه کاران ئه یکه ن به رانبه ره به مه زنی و گه وره یی و ریژی خوای گه وره، هه ره نه وه یان له سه ره پتووست ده کات، به لام خوای گه وره به رانبه ره به و هۆکارانه، هۆکار گه لیکی تری هیتاوه ته بوون که

¹ - لاوازه، نه حمه د له المسند (1/43) ئیخراجی کردوو هه .

خۆشى دەوى و پىي رازىيە و تەواو پىي خۆشحالە، ھەر ئەو ھۆکارانە يە ھىشتوويە تىي ئاسمانە كان و زەويى نە توینە وە.

ئەو شەيئە وارى ئەو يە كە بە زەيى خۆي توورە يە كە پالداو، بۆيە پەيامبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) پەنای بە سیفەتى رازىبوونى خوا بە ستووە بە رانبەر سیفەتى توورە بوونى، بە لۆشبوون بە رانبەر سزاكانى، پاشان ھەردووكى كۆكردووە تەو، چونكە سیفەتى زاتىيى خواي گەورەن و ئەفەرموئى: "اللَّهُمَّ، أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَأَعُوذُ بِعُفُوكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ"، واتا: خوايە گيان لە بە رانبەر توورە بوونت پەنا بە رازىبوونت دەگرم، لە سزات پەنا بە لىبووردنت دەگرم، لە خۆت پەنا بە خۆت دەگرم.

ئەو پىيە وە پەنای پى دەگىردىت، ھەر لە ويست و برىارى خۆيە وە سەرچاوە دەگىر، خۆيەتى لە بووى دروستبوون و ھاتنە بوونە وە رىگەي بە بوودانى ئەو ھۆکارانە داوە كە پەنايان پى دەگىردىت، ھۆ ھۆكارى كراو ھەر لە خواي گەورە وە يە، خۆيەتى دەروون و جەستەكانى بە جوولە ھىناو و ھىزى كاريگەرى پىداوون و ئامادە و يارمەتى داوون و زالىكردوون بە سەر ھەر شتێكدا خۆي بىوئ و چى كاتىكىش بىوئ لە كاريگەرى و ھىزى خۆيان دايان دەبى.

تۆ رابمىنە لە فەرمايشتى: "وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ"، واتا: پەنا دەگرم بە خۆت لە خۆت. ئەمە يە كەتاپە رستىي پووختە، لاگردنە وە بە لای غەيرى خواي گەورە دەبىرئ و ھەموو پشت بە ستىكى دەخاتە سەر خواي گەورە، ترس و ئومىدى ھەر بە خواي گەورە و لادانى خراپە و ھىنانى خىرو خۆشى ھەر بە خواي گەورە

^۱ - موسليم (۱۸۶) ئىخراجى كىرەو لە فەرمودە يەكى عائىشە وە (خوای لى رازى بى).

ده به سئیتته وه، هر خوايه به ويستی خۆی خراپ ده هینتی و به ويستی خۆیشی لایده دات، هر خۆیه تی شتانیکی دروست کردوه ئارامیان له سه ر ده گری و شتانیکیشی دروست کردوه پی رازییه .

گه ر تاوان و بیباوه پی و هاویه ش پهیدا کردن و سته می مرۆفه کان تووپه ی بکه ن، ئه وه ته سبیحاتی فریشتان و به نده باوه پداره کانی و ستایشیان و گوپراه لییان بۆی، جپی رازیوونیتی و تووپه ییه کانی ده گریتته وه .

عبداللهی کورپی مه سعود (خوای لی رازی بی) ئه لی: لای په روه ردگارتان شه و و رۆژ نییه، رووناکیی ئاسمانه کان و زه ویی له پووناکیی (نوری) رووی خۆیه تی، ئه ندازه ی رۆژیکی ئیوه لای خوای گه وره دوانزه کاتزمیره، کاروکرده وه کانی دوینیتان له یه که م کاتی ئه مرۆتان ده خریتته به رده می و سی کاتزمیر ته ماشای ده کات، ئه وانه ده بینتی که خۆی حه زیان پی ناکات و تووپه ده بی، یه که مین ئه وانه ی ده زانن خوای گه وره تووپه یه، هه لگرانی عه رشن، هه ست به قوورسیی ئه که ن له سه ریان، بۆیه ده چنه کپنۆش، هه روه ها فریشته نزیکه کان و ته واوی فریشته کان، تائه وه ی جبریل فوو ده کاته شاخ و هه موو شتیگ گوپی له و ده نگه ده بی و سی کاتزمیر ته سبیحی خوای گه وره ده که ن تاوه کو به زه یی خوای گه وره پر ده بیته، ئه وه ش شه ش کاتزمیره، پاشان ره حمه کان ده هینرین و سی کاتزمیر ته ماشایان ده کات، ئه وه ش فره مایشتی خوای گه وره یه که ده فره موویت: ﴿هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ آل عمران: ٦، واتا: ئه و خوايه زاتیکه شیوه تان ئه کیشتی له مندالده کانه چۆنی بووی.

ههروه ها دهفه رموویت: ﴿يَهَبُ لِمَن يَشَاءُ إِنْتًا وَيَهَبُ لِمَن يَشَاءُ الذُّكُورَ ۝١٩ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنْتًا وَيَجْعَلُ مَن يَشَاءُ عَقِيمًا﴾ الشوری: ٤٩ - ٥٠، واتا: بۆ هه ر که سی بیهوی کچی پی ده به خشیت وه بۆ هه ر که س بیهوی کوی پی ده به خشیت. یان کوپو کچی به یه که وه پی ده به خشیت وه هه ر که سی بوی نه زۆکی ده کات.

ئه وه ش تۆ کاتژمیر.

پاشان رزق و رۆزیه کان ده هینرین و سی کاتژمیر ته ماشایان ده کات، ئه وه ش واتای ئه و فه رمایشته ی که ده فه رموویت: ﴿اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ الرعد: ٢٦، واتا: خوا پۆزی فراوان ده کات بۆ هه ر که سیك خوی بیهوی وه که می ده کات (بۆ هه ر که سی بیهوی). ههروه ها: ﴿كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ۝٢٩﴾ الرحمن: ٢٩، واتا: هه موو رۆزی خوا له کردنی کاریکدایه.

ئه لئ: ئه مه کاری ئیوه و کاری پهروه ردگارتانه^١. ئه مه ئه بو ئه لقاسمی ئه لته به رانی له (السنة) و عوسمانی کوی سه عیدی ئه لداری و شیخ ئه لئیسلامی ئه لئه نصاری و ئیبن مه نده ه و ئیبن خوزه یمه و که سانی تریش گپراویانه ته وه.

خوای گه وره که له سورده تی ئه نعامدا باسی دژومنه کانی خوی و بیباوه پیی و هاویه ش دانان و به درۆخستنه ی په یامبه رانیانی کردوه، به دوایدا باسی ئیبراهیمی خۆشه ویستی خۆیشی کردوه و ئه وه ی ئیبراهیم له مه له کوتی

^١ - لاوازه، ته به رانی له المعجم الکبیر (٨٨٨٦) و ئه لداری له: الرد علی بشر المریسی (٩١) و ئیبن مه نده ه له: الرد علی الجهمیه (٩٩) ئیخراجیان کردوه، زویه ر ئه بو عه بولسه لامی تیدایه نه ناسراوه و ئه یوبی کوی عبدالله ش که سیکی لاوازه.

ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا بینویتی و نه‌وه‌ی که کردویه‌تییه به‌لگه بۆ قه‌ومه‌که‌ی له‌ده‌رخستنی ئایینی خواو یه‌کتاپه‌رستییدا، پاشان باسی نه‌وه ده‌کات که په‌یامبه‌ران له‌وه‌چه‌ی نه‌ون، هه‌ر خۆی هیدایه‌تی داوون و په‌رتووک و دانایی و په‌یامبه‌ریتی پی داوون، پاشان نه‌فه‌رمووی: ﴿فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءَ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ﴾ (الأنعام: ۸۹)، خوا‌ی گه‌وره هه‌والی داوه، هه‌روه‌ک چۆن له‌سه‌ر زه‌ویدا که‌سانیک هه‌ن بی‌باوه‌پیی به‌رانبه‌ر ده‌که‌ن و یه‌کتاپه‌رستی نه‌و ره‌تده‌که‌نه‌وه و په‌یامبه‌رانی به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه، نه‌وه که‌سانیکیشی له‌به‌نده‌کانی داناوه باوه‌ریان به‌خوا‌ی گه‌وره هه‌بی که‌ بی‌باوه‌پان پی‌ی بی‌باوه‌پن و په‌یامبه‌رانی به‌پاستبخه‌نه‌وه و پی‌رۆزییه‌کانی بی‌اریزن، نه‌و پی‌رۆزییه‌ی بی‌باوه‌پان له‌ده‌ستیان داوه.

ئا به‌و جو‌ره جیهانی بال‌او جیهانی نزم یه‌کیانگرتووه، نه‌گه‌رنا گه‌ر حق و راستیی شوین هه‌واو ئاره‌زووی دوژمنانی خوا بکه‌وتبایه، نه‌وه ئاسمانه‌کان و زه‌ویی و نه‌وه‌ی له‌نیوانیاندا یه‌ خراپ و جیهان کاول و وێران ده‌بوو، بۆیه خوا‌ی گه‌وره هۆیه‌کی بۆ کاولکردنی زه‌ویی داناوه، نه‌ویش لابرینی هۆیه‌کانی خۆیه‌تی له‌به‌ستنه‌وه‌ی زه‌ویی تاوه‌کو کاول نه‌بی، که‌ وته‌و فه‌رمایشته‌کانی خۆی و مال و ئایینی خۆی و باوه‌پدارانی، هه‌یچ یه‌ک له‌و هۆکارانه له‌زه‌ویدا ناهێلێته‌وه و به‌وه‌ش جیهان و هۆکاره‌کانی به‌رگری و رێگریه‌کانی نامێتن و کاول ده‌بی.

له‌به‌ر نه‌وه‌ی ناوی (الحلیم) چووه‌ته‌ ریزی وه‌سفه‌کانه‌وه و ناوی (الصبور) یش له‌کرداره‌کاندا، نه‌وه نه‌رموونیان (الحلم) بووه‌ته‌ بنچینه‌ی نارامگری (الصبر) و به‌هاتنی له‌قورئاندا جێگه‌ی (الصبور) یشی گرتووه‌ته‌وه، خوا‌ی گه‌وره‌ش زاناره‌.

هەرچی ناوبردنی خوای گه ورده یه به (الشکور) ئه وه له فه رمووده یه کی ئه بو هوره یره دا هاتوو، له قورئانیشتا به (شاکرا) هاتوو، ههروهک پهروه ردگار ده فره موویت: ﴿وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ۝﴾ النساء: ۱۴۷، واتا: خوا هه میشه پێزانی سوپاسه و زانایه، ههروه ها ده فره موویت: ﴿وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ۝﴾ التغابن: ۱۷، واتا: خوا سوپاس گوزاری له سه ر خۆیه. ههروه ها ده فره موویت: ﴿إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ۝﴾ الإنسان: ۲۲، واتا: ئه م به هه شته پاداشتی ئیوه یه وه هه موو کۆششیکتان سوپاس کراوه.

خوای گه وره دوو شتی بۆ کۆکردونه ته وه: سوپاسی هه ول و تیکۆشانی کردوون و له سه ری پاداشتی داون. خوای گه وره سوپاسی به نده ی خۆی ئه کات گه ر به جوانی گوپرایه ئی کردبیت، سوپاسی به نده ده کات به هۆی چاکه کانی و لێشی خۆشه بی به هۆی هه له کانییه وه، بێگومان لێخۆشبووی سوپاسگوزاره.

له ته وه ری بیستدا باسی حه قیقه تی سوپاسگوزاری به نده وه هۆکارو رووه کانمان کرد، هه رچی سوپاسگوزاری خوای گه وره یه، ئه وه وه کو نارامگرته که ی ئه مه ش شتیکی تره، سوپاسگوزاری سیفه تیکی هه میشه یی خۆیه تی، به به نده ده به خشی و له سه ر سوپاسگوزارییه که ی سه رکه وتووی ئه کات، سوپاسی که مترین کارو به خشی ئه کات، به ده ئه وه نده ی کاری به نده سوپاسی به نده ده کات و له نیو فریشه کانییدا سوپاسی ده کات، ئه وه سوپاسگوزارییه ی ئه خاته نیوان به نده کانیشه وه به کرداره کانی به نده سوپاسی ده کات، گه ر به نده له بهر خوا وازی له شتی ئه کات، ئه وه خوای گه وره باشت له وه ی پێ ده به خشی و به چه ندان ئه وه نده بۆی ده گه پێنیتیه وه، ئه وه خوایه

له سەر وازهێنان و ههولدان ئه و بهندهیهی سهرکهوتوو کردوو و له سهر ههر دوو کاره کهش سوپاسی دهکات.

که سولهیمان (سهلامی خوای له سه ربی) نه سه په کهی خوی سه ربی به توو په بوونه وه به هوی ئه وهی له یادی خوای گه وه سه رقالی کردبوو، به سه ربینه ویستی جاریکی تر سه رقال نه بیته وه، بۆیه خوای گه وه به که شتی با گوازه وه وه قهره بووی کرده وه.

که هاوه لان له بهر خوای گه وه ولاتی خۆیانیا به جیهیشت، خوای گه وه قهره بووی کردنه وه به وهی ده سه لاتی دونه یای پیدان و فه تحی ولاتانی بۆ ئاسانکردن. یوسفی راستگو که له بهردهم ناخۆشیی بهنده یخانه دا خۆرا گریوو، خوای گه وه سوپاسی کردو به وه هوی وه له زه ویدا کردیه ده سه لاتدارو چۆنی بووی ئاوه ها تیادا بسووپیته وه.

که شه هیدان جهسته ی خۆیانیا به ختکردو دوژمنه کانی جهسته ی ئه وانیا له ت و پهت کرد، خوای گه وه سوپاسی کردن و قهره بووی کردنه وه به بالنده یه کی سه وز و روحی ئه وانی تیادا داناو به پوو یاره کانی به هه شتا بیان سوپینیته وه و تاوه کو رۆژی زیندوو بوونه وه له بهروو بوومی به هه شت بخۆن و به جوانتر و خۆشتر و کاملتر بۆیا بیگی پیته وه.

له بهر ئه وهی په یامبه رانی، ناویانگی و نامووسیا که وته بهردهم مه ترسیی دوژمنه کانی و جنیو و قسه ی خراپیا پیا دانه وه، قهره بووی بۆ کردنه وه به سلواتدانی خوی و فریشته کانی له سه ریا و له نیو ئه هلی ئاسمان و زه ویدا

باشترین ستایشیکی بۆ دانان و به‌باشترین یادو پاداشتی قیامه‌تی تایبه‌تی کردن.

یه‌کێک له‌سوپاسگوزارییه‌کانی خوای گه‌وره: پاداشتدانه‌وه‌ی ئه‌و کاره چاکانه‌یه که دوژمنه‌کانی له‌دونیادا ئه‌نجامی ده‌دهن، له‌پۆژی قیامه‌تدا سزایان له‌سه‌ر سووک ده‌کاته‌وه، هه‌چ کاریکی چاکی ئه‌و مڕۆفه‌ نافه‌وتینی با بیژراوترین به‌نده‌ بی به‌لایه‌وه.

یه‌کێکی تر له‌سوپاسگوزارییه‌کانی: لیخۆشبوونی بوو له‌و ئافره‌ته به‌دپه‌وشته‌ی که بینی سێگێک زۆر تینووه، ئاوی بۆ هه‌لکێشا تاوه‌کو تینوویتییه‌که‌ی نه‌ما^۱، له‌یه‌کێکی تر خۆشبوو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دپکێکی له‌سه‌ر ریگه‌ی موسلمانان لابردبوو^۲.

به‌نده که به‌رانبه‌ر به‌خۆی چاکه‌ ده‌کات، خوای گه‌وره سوپاسی ئه‌کات، به‌لام دروستکراوان کاتێک سوپاسگوزاریی ئه‌که‌ن که چاکه‌یان به‌رانبه‌ر بکریه‌ت. زۆرترو گرنگتر له‌وه‌ش، به‌نده که چاکه به‌رانبه‌ر به‌خۆی ده‌کات، خوای گه‌وره شتی پێ ده‌به‌خشی، به‌نده که له‌مالی پێ به‌خشاویدا که‌مترین شتی که ده‌به‌خشیته‌ که له‌بنه‌په‌تدا مولکی خواجه نه‌ک هی خۆی، ئه‌وه خوای گه‌وره سوپاسی ئه‌کات، به‌پێدانی چاکه و سوپاس چاکه‌کاره، ئاخۆ کێ له‌خوای گه‌وره شیاوترو مافدارتره به‌ناوی (الشکور).

^۱ - هه‌روه‌ک له‌فه‌رمووده‌ی ئیخراجکراوی بوخاری (۲۴۶۷) و موسلیم (۲۲۴۵) له‌فه‌رمووده‌ی ئه‌بو هوره‌یره (خوای لی رازی بی).

^۲ - هه‌روه‌ک له‌فه‌رمووده‌ی ئیخراجکراوی بوخاری (۲۴۷۲) و موسلیم (۱۹۱۴) له‌فه‌رمووده‌ی ئه‌بو هوره‌یره (خوای لی رازی بی).

له م فرمایشتهی خوای گه وره رابمینه: ﴿مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِن شَكَرْتُمْ وَعَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا﴾ ﴿النساء: ۱۴۷﴾، واتا: ئایا خوا چ ئیشیکی هه به سزادانتان نه گهر سوپاسی بکه ن وه باوه پری پی بیئن وه خوا هه همیشه پیژانی سوپاسه و زانایه.

له نیتو نه م فرمایشتهی خوای گه وره دا نه وه ده بیینی، که سوپاس و ستایشی خوای گه وره ره تیده کاته وه به بی تاوان و له خۆپا سزاو نه شکه نجهی به نده کانی بدات، هه روه ک به خۆپایی هه ول و تیکۆشانی نه وان پوچ ناکاته وه، چونکه سوپاسگوزار (الشکور) پاداشتی چاکه کار به زایه نادات و جگه له خرابه کار که سی تر سزا نادات.

نه مه وه لام و به ربه رچداندهی نه و که سانهیه که وه های داده نین زیاد له توانای به نده، خوای گه وره به نده نه رکدار ده کات و زیاتر له توانای خۆیشی سزای ده دات، به پاستیی خوای گه وره به رزو بلدنتره به رانه به نه و گومانه درۆین و ناره وایه.

سوپاس و ستایشی خوای گه وره نه وهی پیویست کردووه که سزای باوه پداری سوپاسگوزار نه دات و کاره کهی به زایه نه دات. یه کیکی تر له پیویستیی کانی نه و سیفته، نه وهیه که پاک و به دووره له پیچه وانهی نه وه، هه روه ک پاک و بیگه ردو به دووریشه له ته وای عیب و ناته واییه کان، نه وانهی که دژ به که مال و ده و له مه ندیی و ستایشی نه ون.

یه کیکی تر له سوپاسگوزارییه کانی خوای گه وره: به که متر له تو زقالتیک چاکه، به نده له دۆزه خ ده رده هیئی و نه و بچووکتین کاره ی به زایه نادات.

یه کیکی تر له سوپاسگوزارییه کانی خوای گه وره: بهنده یه ک کاریک بۆ خوای گه وره ده کات و نه بیته جیتی ره زامه ندیی خه لک، خوای گه وره سوپاسی ده کات و یادی زۆرتر نه کات و فریشته و بهنده باوه پداره کانی پی ئاگادار ده کاته وه، ههروهک ستایشی بهنده باوه پداره که ی نه ته وه و به ماله ی فیرعه ونی کردووه و له نێو بهنده کانیدا یادی بهرز گێراوه، ههروهک ستایشی هاوپی که ی (یس) ی کردووه، که سیک له نێو ده چی که به هیچ کاریک سوودی له سوپاس و لیخۆشبوونی خوای گه وره ی نه کردبی، بیگومان خوای گه وره لیخۆشبووی سوپاسگوزاره، له زۆریک هه له ده بووری و له سه رکه مترین کاریکی چاک سوپاس نه کات.

له بهر نه وه ی خوای گه وره هه میشه و بهرده وام هه سوپاسگوزار بووه و سیفه تیکیشه و لێی نابیته وه، نه وه زیاتر نه و به ندانه ی خۆشده وی که هه لگری سیفه تی سوپاسگوزاریین، بیزراوترین که سیکیش به لایه وه، نه وانه که نه و سیفه ته یان له کارخستووه و هه لگری سیفه تی دژن.

ئا نه وه یه کاری ناوه پیروژه کانی: خۆشه ویستری بهنده ی، نه وانه که هه لگری نه و سیفه تانه، بوغزینراوترینیشیان نه وانه هه لگری سیفه تی دژن، له وه دایه خوای گه وره رقی ده بیته وه له مۆفی بیباوه پو سته مکارو نه زان و دلپه ق و چرووک و ترسنۆک و خۆسه پین و هیچ و پوچ.

خوای بهرزو مه زن جوانه و جوانی خۆشده وی، زانایه و زانایانی خۆشده وی، به بهزه ییه و به بهزه ییانی خۆشده وی، چاکه کاره و چاکه کارانی خۆشده وی، سوپاسگوزاره و سوپاسگوزارانی خۆشده وی، ئارامگه و ئارامگرانی خۆشده وی،

به خشنده يه و به خشنده کارانی خوشده وئ، عهيب داپوشه ره و عهيب دارپوشه رانی خوشده وئ، به توانايه و سه رزه نشتی ده سته وه ستان نه کات، باوه پداری به هیزی به لاهه خوشه ويستره له باوه پداری لاهه، ليپورده يه و ليپورده ي خوشده وئ، تاکه و تاکی خوشده وئ، بۆيه هه رشتيک خواي گه وره خوشيپووئ، نه وه شوينه واريکه له شوينه واره کانی ناو و سيفه ته کانی و گونجاون به سيفه ته کانی، رقی له هه رشتيکيش بيته وه، نه وه دژو پيچه وانه ن به ناو و سيفه ته کانی.

کۆتایی

ئەي ئەو كەسەي كە پەيداگرى بۆ گەشتكردن بۆ لای خۆي گەورەو ئاخیرەت،
بزانە ئالاول نیشانەي رۆشتنت بۆ هەلگراوەو تاوەكو لەتواناتدا هەيە خۆتي بۆ
ئامادەساز بكە، رۆشتن و بەرپكەوتنت با روانینە منەتي خواو بینینی ناتەواویی
دەروون و كارو كە مەترخەمیە كانت بێ.

بۆ كەسێك نرخی چاكە بزانێ، گەر نیعمەت و تاوانیكي لەخۆیدا بینیی ئەلێ:
بێگومان ئەمە من لەئاگرى دۆزەخ دەپاریزێ گەرچی رزگاربوونیش بەلێبووردن و
لێخۆشبوونی خۆي گەورەيە، هەموو كەسێك بۆ ئەو دوو سیفەتەي خۆي گەورە
هەژارە، خوايە گیان منیش دان بەتاواني خۆمدا دەنیم و تۆش لیم ببوری، من
تاوانباریكي هەژارو بێ كەسم و تۆش بەبەزەي و لێخۆشبووی.

تۆ گەر كاریكي پێچەوانەو دژت كرد، ئەو هەموو كارەكانت بەیەكێك
لەنیعمەتەكاني خوا بەسەرتهو یەكسان نابێ، تۆ لەو تەي نیعمەتي بۆ ناردووی
لەپەهني سوپاسكردنی ئەودای، ئاخۆ باش ئەو نیعمەتەي خوات پاراست و مافی
خۆيت پێ دا؟ بۆیە دڵت بەئومیدەو بەستەو بەجۆرە دەرگای تەوبەو كاری
چاكەو، بێگومان خۆي گەورە لێخۆشبووی سوپاسگوزارە.

خۆي گەورە رێگای رزگاربوونی بۆ بەندە ئامادەساز كردووەو دەرگاكانیشی
بۆ كردووەتەو و رێگەي دەستخستنی بەختەو ریشی پێ ئاشنا كردووە،
هۆكارەكانیشی پێ داوەو وریاشی كردووەتەو لەدەردی سەرپێچیکردنی و سزاو
ئەنجامی خراپیشی پیشانی خۆي و ئەوانی تر داوەو فەرموویەتی: ئەگەر
گوێرایەلم بووی، ئەو بەفەزلی خۆم لیت دەبوویم، ئەگەر سەرپێچیتیش كرد،

ئەو ە برپاری خۆمە چی سزایەکت بدەم و لیبووردەشم، بێگومان پەرەردگارمان لێخۆشبووی سوپاسگوزارە.

خوای گەرە دەردەو نالەباریی لە بەردەم بەندەدا لابردووە و فەرمانی پێ داوە لەبێ توانایی و تەمبەلئی پشت بە ئەو ببەستی، بەلێنیشی پێ داوە کە لەبەرانبەر کەمترین کاریکیدا سوپاسگوزاری و لەزۆرێک هەلەشی ببووری، بێگومان پەرەردگارمان لێخۆشبووی سوپاسگوزارە.

ئەو ە پێ داوە کە لەسەری سوپاسی دەکات، پاشان لەسەر چاکەکردنی بەندە بۆ خودی خۆی، خوای گەرە سوپاسی دەکات و بەلێنی پێ داوە باشترین پاداشتی بداتەو و لەخۆی نزیکبۆخاتەو و لەهەلەکانی ببووری گەر تەو ەیی کردو لە بەردەم خۆیدا ریسوای نەکات، بەراستی پەرەردگارمان لێخۆشبووی سوپاسگوزارە.

بە لیبووردەیی خۆی لەهەلەو ساتەمی تاوانباران دەبووری و بەرێزو بەخشندەیی خۆیشی ئومێدی چاکەکارانی بەبادا نەبردووە، پارێهەو تەو ەکاران و تەکاکاران ەوت چینهی ئاسمانیی بریوو و خوای گەرە گوێببستی بوو، بە لیبووردەیی و لێخۆشبوون و رزق و رۆزی خۆی دەستگرویی مەخلوقاتێ کردووە، هەرچی بەرووی زەویدا بەرێو ەبروات رزق و رۆزی لەسەر خوای گەرە ە، شوینی دەرچوون و ژیان و سەقامگیربوونی دەزانێ، بێگومان پەرەردگارمان لێخۆشبووی سوپاسگوزارە.

بەسووننەتەکان بەخشندەیی بەرانبەر بەندە دەکات پێش ئەو ە بەندەیی داوای لێ بکات، لەسەرووی ئومێدەو دەبەخشیتە داواکارو ئومێدکارەکانی،

دەبووری لەو کەسە داواى تەوبە بکات گەر تاوانەکانى بەئەندازەى شەپۆلەکان و بەردو خۆل و لەمەکانیش بى، بىگومان پەرەردگارمان لىخۆشبووى سوپاسگوزارە.

دايک چەندە بەبەزەییە بۆ کۆرپەکەى، خواى گەرە لەو زۆرتر بەبەزەییە بەرانبەر بەندەکانى^۱، زیاتر بەتەوبەى مۆفى تەوبەکار خۆشحالە زیاتر لەخۆشحالى ئەو مۆفى بەخواردن و کەلوپەل و ئاویەو لەدەشتىکى چۆلەوانیدا و شترەکەى لى و ن دەبى و بەکۆلۆبارەکەىو و شترەکەى دەدۆزیتەو^۲، بەکەمترین کارىکى تەواوى مەخلوقاتى سوپاسگوزارترینە، هەرکەسى بەتۆزقالىک کارى باش خۆى لى نزیکباتەو، ئەو سوپاس و ستایشى دەکات، بىگومان پەرەردگارمان لىخۆشبووى سوپاسگوزارە.

بەناو سیفەتەکانى خۆى، خۆى بەبەندەکانى ناساندووە، بەنەرموونىانى و چاکەکانى خۆى لایان خۆشەویست کردووە، تاوانەکانیان نەبووە تە رىگر تاووەکو چاکەیان بەرانبەر نەکات، بەلێنى داو هەرکەسىک تەوبە بکات و پەرستشیکى جوانى پەرەردگار بکات، ئەو لىخۆش بى لەو رۆژەى بەپەرەردگارى ئەگاتەو، بىگومان پەرەردگارمان لىخۆشبووى سوپاسگوزارە.

تەواوى بەختەوهرى لەگوپراپەلێى خواى گەرەداپە، تەواوى قازانجەکان لەمامەلێى ئەوداپە، تەواوى ناخۆشى و بەلاو مەینەتییش لەتاوان و سەرپىچیکردنى فەرمانەکانى خواى گەرەداپە، هیچ شتىک بۆ بەندە لەسوپاس و

^۱ - بوخارى (۵۹۹) و موسليم (۲۷۵۴) ئىخراجیان کردووە لەفەرموودەيەكى عومەرى كۆپى خەتابەو (خواى لى رانى بى).

^۲ - بوخارى (۶۲۰۸) و موسليم (۲۷۴۴) ئىخراجیان کردووە.

تەوبەکردنی بۆی بەسوودتر نییە، بێگومان پەرەردگارمان لێخۆشبووی سوپاسگوزارە.

نیعمەتی بەسەر بەندەکاندا رزاندوووە بەزەیی لەسەر خۆی واجیب کردوووە، لەنیۆ قورئانەکی خۆیدا جێی کردوووە تەووە کە سۆزو بەزەیی خۆی ھەموو شتێکی گرتوووە تەووە: ﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ الأعراف: ۱۵۶، بێگومان پەرەردگارمان لێخۆشبووی سوپاسگوزارە.

گەر گوێپایەلێی بکری سوپاس ئەکات، گوێپایەلێیکردنیشی بەفەزل و ھاوکاریی خۆیەتی، سەرپێچیی دەکری نەرموونیانیی دەنوێنی، تاوانی بەندەش لەستەم و نەزانیی خودی بەندەکەدایە، تاوانبار داوای لێخۆشبوون و تەوبەیی لێدەکات لێدەبووری وەک ئەوێ ھەرگیز لەپیزی تاوانباراندا نەبووی، بێگومان پەرەردگارمان لێخۆشبووی سوپاسگوزارە.

ھەر چاکەیک لای پەرەردگار دە چاکەیی بەرانبەر ھەیە، یان ئەوێ نەندە زیاتری دەکات تەنیا خۆی ژمارەیی بزانی، بەلام خراپە و تاوان زیاد ناکات و بەلێبووردن و لێخۆشبوون دەیسپێتەو.

لەو رۆژەوێ ئاسمانەکان و زەویی دروستکردوو تەووەکو رۆژی ئاخیرەت، دەرگای تەوبەیی کراوہیە، بێگومان پەرەردگارمان لێخۆشبووی سوپاسگوزارە. دەرگای پێرۆزی ئەو، شوینی ئومێدو وێستگەیی تاوانبارانە، ئاسمانێکە بارانی لێ نابێت، ھەمیشە باران و پێرۆزییەکەو شەو و رۆژ خێرو بێری لێ دەباری، بێگومان پەرەردگارمان لێخۆشبووی سوپاسگوزارە.

تەنیا ئارامگران ئامۆزگارییەکانی وەرەگرن و ئەپاریزن و تەنیا سوپاسگوزارانیش بە بەخششەکانی براوێ، تەنیا لەنیۆچووان لەنیۆدەچن و

تەنیا ھەلگەپراوان سزاو ئازاری دەچێژن، بێگومان پەرورەدگارمان لێخۆشبووی سوپاسگوزارە.

ئەو مەزنی یاخیی وریابە خوای گەرە لەناکاویکدا بتگرتی و سزات بدات، بێگومان خوای گەرە بەغیرەتە، گەر لەسەر تاوانی خۆت مایتەو، خواش بەنیعمەتی خۆی بۆت بەردەوام بوو، ئەو وریابە و بزانه خوای گەرە تۆی لەبەر نەکردووە، بەلکو ئارامی گرتووە و بەئارامە.

ئەو مەزنی تەوێکار، بزانه خوای گەرە بەلێخۆشبوون و بەزەیی خۆی مۆژدەیی پێ داوی، بێگومان پەرورەدگارمان لێخۆشبووی سوپاسگوزارە. ھەرکەسی بزانی پەرورەدگار سوپاسگوزارە، ئەو ھەمەجۆر مامەڵەیی ئەکات، ھەرکەسیکیش بزانی لێخۆشبوونی خوایی فراوانە، ئەو خۆی بەلێخۆشبوونییەو ھەلەدەواسی، ھەرکەسیکیش بزانی کە سۆزو بەزەیی خوا پیش سزاو توورپەیی کەوتووە، ئەکات لەسۆزو میهری خودا بێئومید نابێ، بێگومان پەرورەدگارمان لێخۆشبووی سوپاسگوزارە.

ھەرکەسی خۆی بەسیفەتیکی خوای گەرەو پەیوەست کردبێ، ئەو خوای گەرە دەستیدەگرتی تاوێکو دەیکە پەنیتەو لەی خۆی. ھەرکەسیکیش بەناو پەرۆزەکانی خوای گەرە بۆلای خوای گەرە بەرپیکەوێ، ئەو بەخوای گەرە دەگاتەو. ھەرکەسی خوای گەرەیی خۆشبووی، ئەو ناو و سیفەتەکانیشی خۆشدەوێ و گرنگترین شتێک ئەبێ بەلایەو.

ژیانی دلەکان لەناسین و خۆشوێستنی خوای گەرەدایە، کەمالی ئەندامەکانی جەستەش لەنزیکیبوونەو دایە لەخوای گەرە بەگوێزایەلیکردن و پەرستشی و

خزمه تکردن و یادکردنی به زمان و ستایشکردن و پیاوه‌لانی به جوانترین وه سف و پیاوه‌لانی.

سوپاسگوزاران زیاده و نزیکانی نهون، زیکرکارانی خه‌لکانی مه‌جلیسی نهون، گوپرایه‌لانی خه‌لکانی به‌پیزی نهون، تاوانبارانیش له‌سۆزو میهری نهو بی به‌ش نین، گه‌ر ته‌وبه بکه‌ن بۆیان نه‌بیته خوشه‌ویست، گه‌ر ته‌وبه‌ش نه‌که‌ن بۆیان ده‌بیته پزیشک و چاره‌سهرکار، به‌جۆره‌ها کۆست و به‌لا تاقییان ده‌کاته‌وه تاوه‌کو له‌ه‌له‌و تاوانه‌کانیان خوشبی و له‌عیب و نات‌ه‌واوییه‌کان پاکیان بکاته‌وه، بینگومان په‌روه‌ردگارمان لی‌خوشبووی سوپاسگوزاره.

سوپاس و ستایش ته‌نیا بۆ په‌روه‌ردگاری جیهانیان، سوپاس و ستایشیکی زۆرو پاک و به‌ره‌که‌تدار وه‌ک نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگارمان پیتی خوشه‌و پیتی رازییه و شیاو به‌پرووی پیروزی خویه‌تی، ستایشیک ئاسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی له‌نیوانیاندایه پر بکات، سوپاس بۆ خۆی له‌سهر هه‌ر شتیک پیتی داوین و نه‌یزانین و نه‌وه‌ی نایزانین، به‌ئه‌ندازه‌ی ستایشی ستایشکاران و نه‌وه‌ی بی ئاگایان خۆیان لی بی ئاگاوه‌زان کردووه و ژماره‌ی نه‌وه‌ی پینووسه‌که‌ی نووسیویتی و په‌رتووکه‌که‌ی ژماردوویته‌ی و زانستی پی هه‌بووه‌هه‌یه.

وصلی الله وسلم علی سیدنا محمد وآله وصحبه أجمعین وعلی سائر الأنبياء والمرسلین ورضی الله عن التابعین لهم بإحسان إلى يوم الدين. ولا حول ولا قوة إلا بالله العزيز الحكيم، وحسبنا الله ونعم الوكيل.

پیرستی بابەتەکان

لا پەرە	بابەت
۲	پیشەکی وەرگیر
۶	پیشەکی لیکۆلەر
۱۰	پیشەکی دانەر
۲۰	روونکردنەوی هۆکاری نووسینەوی ئەم کتێبە
۲۵	تەویری یەكەم: لەبارەي واتای نارامگری (الصبر) لەپووی زمانەوانی و دارپێژانەکانییەوه.
۲۹	تەویری دووهم: لەبارەي حەقیقەتی نارامگری و قسەي خەلکی لەو بارەییەوه.
۳۷	تەویری سێیەم: لەپوونکردنەوی ناوەکانی نارامگری و ئەوانەي پێوەي پەییوەستن.
۳۹	تەویری چوارەم: لەجیاوازی نیوان (الصبر والتصبر والاصطبار والمصابرة).
۴۳	تەویری پێنجەم: لەبارەي بەشەکانی نارامگرییەوه بەپێي شوێنەکانی.
۴۷	تەویری شەشەم: لەبارەي بەشەکانییەوه بەپێي جیاوازی هێزو لاوازییەکی و بەرەنگاریکردنی سوپای هەواو ئارەزوو، بی تواناییشی بەرانبەری.
۵۷	تەویری هەوتەم: لەباسکردنی جۆرەکانی نارامگری بەپێي ئەوانەي پێوەي پەییوەستن.
۶۵	تەویری هەشتەم: لەبارەي بەشەکانی نارامگرییەوه بەپێي پەییوەستەیی پێنج ئەحکامەکه پێیەوهي.
۷۱	تەویری نۆیەم: لەپوونکردنەوی جیاوازییەکانی پلەکانی نارامگری.
۹۳	تەویری دەیهەم: دابەشکردنی نارامگرتن بۆ باش(ستایشکراو) و بوغزینراو.

۱۰۹	تەۋەرى يانزەيەم: لەجياۋازىي نىۋان ئارامگرىي مەۋقى بەرۋىز ئارامگرىي مەۋقى بى ۋىز.
۱۱۳	تەۋەرى دوانزەيەم: ئەۋ ھۆكارانەي ئارامگرىي بەھىز و دروست دەكەن.
۱۳۳	تەۋەرى سىانزەيەم:
۱۴۷	تەۋەرى چۈاردەيەم: ناپەھەتتەي ئارامگرتن لەسەر دەروونەكان.
۱۵۳	تەۋەرى پانزەيەم: ئەۋەي لەبارەي ئارامگرتنەۋە لەقورناني پىرۋىزدا ھاتوۋە.
۱۶۵	تەۋەرى شانزەيەم: ئەۋەي لەدەقەكانى سۈۋننەتەۋە لەبارەي ئارامگرىيەۋە ھاتوۋە.
۲۱۱	تەۋەرى جەقۇدەيەم: لەۋ باسانەي لەھاۋەلەن و خەلكانى دۋاي ئەۋانەۋە ھاتوۋە لەفەزل و گەۋرەيى ئارامگرتن.
۲۲۳	تەۋەرى ھەژدەيەم: لەبارەي ئەۋ شتانەي پەيۋەندىيان بەكۆست و مەينەتتەيەۋە ھەيە لەگرىيان و شىۋەن و سنگ دادېرىن و قسەي نەقامانەۋ شتانى ترەۋە.
۲۴۱	تەۋەرى نۆزدەيەم: نىمان ئارامگرتن و سوپاسگوزارىيە.
۲۴۷	تەۋەرى بىستەم: روۋنكردنەۋەي جياۋازىي خەلەك، ئايە ئارامگرى و سوپاسگوزارىي كامەيان فەزلىيان نۆرتەرە.
۳۳۷	تەۋەرى بىست و يەك: بېرىاردان لەنىۋان ھەردۈۋلا و يەكلەكردنەۋەي بابەتى نىۋانىيان.
۳۹۵	تەۋەرى بىست و دوو: لەجياۋازىي خەلەك لەبارەي دەۋلەمەندى سوپاسگوزارۋ ھەژارى ئارامگرىدا كامەيان باشتىرىن؟ بۆچۈۋنى دروست لەۋ بارەيەۋە چۆنە؟
۴۰۹	تەۋەرى بىست و سى: بەلگەي ھەژاران لەقورنان و فەرموۋدەۋ ئەسەرۋ ئىعتىباردا.
۵۶۳	تەۋەرى بىست و چۈار: لەباسكردنى ئەۋەي دەۋلەمەندان لەقورنان و سۈۋننەت و ئەسەرۋ ئىعتىباردا بەبەلگەي دەيىننەۋە.

٦٠٧	تهومری بیست و پینج: له پروونکردنهوهی شته دژهکانی نارامگرتن
٦١٧	تهومری بیست و شهش: روونکردنهوهی نهوهی نارامگری و سوپاسگوزاریی بهشینکن لهسیفهتهکانی خوای پهروهردگار و خوئی ناولیناوه(الصبور والشکور)، گهر نارامگری و سوپاسگوزاریی فهژلدار نهبوونایه بۆ خوئی نهیدهکردنه وهسف.
٦٢٢	کوژتایی
٦٢٩	پیرستی بابهتهکان

